

121

121

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50

۱۳۴۳

۱
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۳۴۳

نہایت

تعمیر

۱۹۱

شوق فوق حد طوق و نماید شناخت طغیج غلبات اشواق و طغیج
 لغت است آفاق بر آن حضرت منبع که منبع انعم و افضال و مطلع انجم ذوی اللعالم
 است. نه بر آن منوال است که در نظروف حروف کجای مکان التلوع و
 غلام محضول اینست اجتماع آن درجه دارد که بیانی تقریر بیان بر دوزخ
 بیان آن توان کرد. سختی باقی بمشاهد کریم نه بر آن حد انجامیده است
 که اقامت از رتبت تقریر آن تواند بود یا او را هم را منزه است تصویر آن صورت
 توان بست. امداد اشواق و مواد اشواق بملاحظت جلالت از قدر
 و مشاهدت طلعت انوار او فی و او فرات است اتفاق بقا که سر دفتر نهما
 و مبتغاست هم چند زود تر بر وجهی خوشتر نهما و میسر باد سلام و خدمت که
 ثنات مخالفت از ضمن بیان فایده باشد و نجات و دشمنیها و مضائق
 از غنی آن لایع کرد و رسانید می آید باری نفس حصول میان خدمت
 و وصول محاسن طلعت که مایه موفور و ماده سرور بر آن معلی است
کرامت کناد. و ما انما من ان یجمع الله بیننا باحسن ما کننا علیه باریس
 آرزو مندی و شتیاق که همچون مکاریم ذات اشرافش نامحصول است
 نحدی رسید است و بغیای انجامیده که طول زمان از عرض آن قاصر است
 فیما یفقه فی شرحی طول و انت منتول. امداد بندگی زمین بوسه
 از محض خلوص مرتبه دارد و مواد اشواق بتقبیل باسله کرم چون الفا

و اشفاق عیم آن حضرت تجاوز الحد و الاخصا و عذو الرذل و الحفاست
 یشتاق بتقبیل کف بندگی مایه شوق الجحیم الی التقبیل الجحیم توفیق
 ادراک شرف غول که غایت مامولست کرامت باد. و واجی نزل با حراز
 سعادت اجتماع در تزیان است و سورت نوایز اشواق در صمیم سینه
 بر تقاضا غف توفیق اجتماع و تیسیر اقبال مقدر باد. آرزو مندی باوراک
 شرف بندگی نه بر آن حد است که عدان در حیز امکان آید شعر
 قد صیرت فی بیج الاشواق منغشا و جرت فی نهمة الاوقات منقرا.
 بندگی که طوق عبودیت بر گردن جان مشدود و نطق تعبد در میان
 وجود معقودی دارد و بندگی سپه رساند ادراک سعادت خدمت که ولی
 ان غبطتی و زیادت از آن عطیعتی نتواند بود میسر باد. بنیض فضل
 ربانی امید و افاق است که حصول این غنی سر یکانه کناد. بعد
 از پیسم و زرد و زرد دعا و فایده شاد داعی خلص و منی مختص بندگی
 بی رساند غطش و نزاع و تحش و التلوع بتدارک دیار مبارکش و لکی
 آنست که بنوک اقلام اعلام افند سلام و خدمتی که نجات ریاض و نوا
 اینهاض آن بمشام خاطر فیاض مولانا منبع الجود و الجلال معدن اللطف
 و الافعال جاوی الغواید ذی المعصی و الفراید پسند المکارم تمیز لاکارم
 سناء المعالی صیاد الایام و التالی اعمل العواید و اخیسها کرم الشیم

وازینها انصاف المسترشدين قذوة العارفين ملك الاقبياء الامير سلطان
 الصلوات الايرانجيل الحفصال حميد الخلال شكور الافعال مقتدي الاقوال
 ولي الله في الارض امر البسط والقبض والابرار والنقض ملك الحكمة والعقد
 جامع كلمة الايمان قانع عبك الصلوات قاهر الزنادقة مبدع الطغاة رافع
 علم البذل والاحسان بليط اليد في البحر والامتنان على الانسان ملك
 اجرة البراة فايد ازمنة البراة فلا تنقص بشد ونيلم سترحت انشيم
 صحت وسمات فوات مطر شمس اعلاه الله وصانه عن بوابي الرحمن
 يستشاق اقتدر سائده مي آيد آرزومندي بر يافت چهره مبارك
 ولقاي منير فلان كه نهايت آمال و غايت مقصود در ادراك سعادت
 آن جلال است بخدي رسيد است كه تفرقات اقسام و تدبرات و نام
 جز قصور افهام و البحر عن درك الادراك ذكره **شعر**
 و ما تلوتم جيسي عن لقائكم الا و قلبي اليكم شائق عجل ياري نصيا
 حصول ميامن خدمت و وصول محاسن طلعت خدمتش بك ما به موفور
 و مواجب و سرور و بدان متعلق است كرامت كناده انده قريش نجيب
 مرقبا از جناب قدسي است كه نعمت جمع شمل كه نهايت امنيت
 و قصار آبي بغيث است كرامت كناده انده على لك قدير و بالاجابة جدير
 و نبهيه العسير عليه سنيه در تدبير ترتيب عالم تركيب قوامل ارواح بي تلاقي

اشتياح نظام سرور و حفظ موفور نوار و از وصل موفور و موفور
 مقصود نتوان يافت اگر توافيق سر اير متواصل ظاهر مرزبن فرمايد غايت
 شرف رازي و چاكر نواري باشد از اين سپش بقا كوش كه اشتياق رهي
 ازان گذشت كه يابدر بنام خرسندي تقديم دعوات بر جملة حاجات
 فرض عين لابل قرض و دين است پيوسته از تجاري اوطار و طواري لبار
 اخبار فرمايد سؤالي انعام بر وادف اكرام آراسته موفور الطاعات
 عذبت و طريقه الخالفة و خروصع و الله عالم با سرار البشير و طالع علي
 مضمرات القباير رب العباد كه ملهم الخير والسداد و رافع السموات مجيد
 غاوار است ضعفت الآمال بفتن و تكذرت مناهل الحيرة من عبده فغدا الله
 ان الحول عن الاخوة وان حالك الاحوال و از نول لوزالت الجبال كحل عالم
 هفوة و كحل جواد كوة و كحل صابره نبوة اعتماد بر ساعي جميل و اقتصاد
 جزيل جادة خدمت معذور و مادة تجدد مبرور است در مابين معايد
 يكايكي وافر و معايد يكنا دي ظاهر دشمنان پيوسته در خيره روي و تير
 راي روي سپاه و كار نباه بوده اند و باي فال نوایب و دست فرساي
 و قاج كشته و در ظلمات ظلمات اسير مانده در آيينه اعمال جز جرمه اعمال
 نه بيند و از شجره اماني جوثره شادمانی بخند **مخاطبات الخواتين**
 همواره ايوان عظمت و استبان دولت ملكه خدراست جهان خداوندگار

من المؤمنين رعين وزمان سيد مصطفيات العالم فخر مطهرات نبات آدم
 أغارته انصارها وأبدارها باوج كيوان و فرق فرقان مقرون ومونظ
 باذ الطائب سرادق جلال وعظمت خزاوندكار عالميان سلطان خاتون
 التفتلين ملكة ملكات الخافقين ناشرة العدل في الآفاق منقذة ذوي
 الفاقة عن ورطة الإهلاك في حشمة مواسم الميزان والطاعات منسية فواج
 الخيرات والمستمات باوج غزاة معطوف باذ ملكة الملكات خلاصة
 الخيرات نتيجة السعادات حاوية الكرامات ذات المصالح والمفاسد
 كوكب سماء الرفعة دُرّة صدف الحشمة زينة الزمان زبدة آل سلجوق
 خذرا عظم وجاب بكرم خذاوند خاتون جهان بانوي بانوان سيدات المعصوما
 خلاصة للتورات عصية الدين صفوة الإسلام ملقب الزمان رابعة
 المزمع تاج الخاتين رضية الدولة صفية الملوك والسلاطين صانها الله تعالى
 وزاد عظمتها در عصمت وصلح وعفت ونجاح فزار آن سال بآنا و آمال
 ووجهها محمول مقرون هواريه صون ايزدي وعون الحى ملازم حضرت
 عاليه خذاوند خاتون جهان سيدات الخيرات ملكة المقصورات خسر
 الملكات صفوة الدين رضية الاسلام زينة الزمان خديجة الدوران
 افتخار الخاتين خلاصة الماء والطيب ناز النساء في العالمين باذ مرافقي
 الحى قرين ساحت دولت خذاوند خاتون كبرى سيدات الخاتين نتيجة العلي

والسعادات فائمة الميامن والخيرات فلان ادام الله ايامها باذ
 خاتون اجل كبيره عالمه رضية زكية معصومة صوامة قوامه زينة الدهر زينة العصر
 بنية الصالحات خالصة الملوك والسلاطين ادام الله عصمتها

الدعوات على سلاير الطبقات الحبيب المراتب

اطلع الله في ظلم الخطيئة انوار وسشيد في الاسلام مساعي وآثاره انجاليته
 عز الاسلام بطول حياته واخذنا بالشرك بغيره وعلمنا بسبع الله طلال
 جلاليه اسبغ الله طلاله واطلع في درجة البدر جلالة ايد الله غزاة بالانصار وشدة
 ازدهه بالاعتلاء والست ظهار ومدة اسباب الكفن والاقذار ادام الله
 ايامه واخرى بالسعادات اطلع الله مدته ووضان عن مكابر الليام
 ومكابره الايام سدة اسبغ الله طلال الكرامة عليه ووجهه وخير كل خير اليه
 اطلع الله بقاء في ظلال السامية وبقائه في رياض الكرامة اصاب الله
 بالبحر شاكله نقصده واطلع في افق الايجاد نجوم وعين الحق الله من الطائفة
 السنية رفد والجزم من مواهب العينية وعنه ايد الله توفيقه ونجح الي
 الخيرات طمينة بسط الله بالكرام راحة وجعل في ابداء العوارف راحة
 بسط الله يد في الاحسان والحمه حيث التطول والامتنان بآثار الله مجز
 اعلى المراتب وجعل طيبة محاذ على الكواكب تنها الله بالخلود وادامها الى يوم
 الموعود جعل الله للملايكة لؤلؤة انصارا والسعاد لملكبة شعرا جعل الله

الثلاثة رايك الكرامة فاني حرس الله شديداً ونزل من موله فضله
 من بين حرس الله معاقد اقباله وجئت وفور مطالع انضاله وسعده حرسه
 معاليه وادام في الدولة ايامه وليا اليه حرس الله نعمه وحى من الحوادث
 عجبه ورفع الله مجته فوق السحاب وجعل كيد اعدائه الى التراب ورفع الله
 في الصلاة درجته ووضح في تشييد المحامد حجته زاد الله حمله غلبته
 وتجيده وجعل له اقسام السعاده وتكبيره عرف الله الغين عن كماله وقصر
 الامور على وفق احواله ودينه يسلمه المجد بنافه وافعل ايضا عرف الله
 سعاده وطال عمره ونزله ضاعف الله جلالة وانا له آما له عصم الله عن
 غير الزمان اقباله وحرس عن هجوم الحداث اجلاله عهدي الله امن بالمضام
 ومحمد له وجه الصلاه قرن الله حركه بكامله بالثبوت بغيره بالطلوع
 السعيد قرن الله بالتحج مطالبه وجعل في كفاية النظر ما ربه قرن الله دولته
 بالدوام ووقف على غيرة من الشهور والاعوام قلله الله الاغنى الله عنه
 واوزد الامال حركته واكرامه نظم الله الحامد في سكب فضله قلادة وجعله
 من المحبين طم الحسنى وزيادة نظم الله في سكب المزايا والحق
 آما له نصر الله اعلامه ودينه بالعدل ايامه خلد الله ملكه وجعل البيط ملكه
 ونجى في حمار الاقدار ملكه لازالت بيته بالعدل على الخلق حالته
 وودولته ماعيل عن الحق خالية لازالت بكارمه للاميين وسابيل انبائه

واصبل لي كل طالع وسابيل لازالت باحة مبسوطة بالكمالات والاياد
 وحادث سافعة في الحواضر والبوادي لازال علامة بالنصرة منشورة و
 انفتحت له بين الحواضر والعوام شكونه لازال مقرر بغيره عامر وعمر اعداءه
 قاض لازال كسحاب اغامه عند السوال يفل ويجعل الوثوق بكباره
 لا يخل لازال علامة بالنصرة مرفوعة واقسام السعادة لدية مجموعته واولفه
 في الايام شموعة وعادته في احسان الطريقة مشروعة لازال وليه في ظلال
 نعمته وعدوه في عتق نفقة لازال وليه منصرف ورا بدولته وعدوه تهووا
 بقنولته لازال وليه في الارتياح والاعتياط وعدوه في الاحتياج والخطا
 لازال وليه مستبشر بظهوره وعدوه مستعبر بشروبه لازال وادوه
 شموعة واخارته متمثلة بمتبوعة لازال الدهر لا وامن مجيبا والظفر العزيم
 قريبا اسمها الله البشائر والنفوح اسمها الله المسار والمجائب انفذ الله
 شر قاورها فنق الله في مشارق الارض ومغاربها فنق الله في الخافقين
 لازال نافدا في الاقاليم لازال نافدا منع الله الايلاف بقرارة فضل وطهارة
 ذيله منع الله الايلاف بنوايا اعدائه وعوايد اعدائه يا بلطاف نقيب
 وبركات نفع الله المسلمين باطالة بقاءه ولا حزننا ميامين لقائه
 لازالت رايان الشرع مخمرة العود بنوايا اقتنائه وافلاك الاصل والفرع
 مثله السعود بنوايا اقتنائه لازالت جنابة مرتع الفضلاء وبنا بريح العلماء

لا زالت عيون النظر مفتوحة الابحان الي آيات واشجار الشرح مفعلة الاطفال
ببيت يا دام الله فضله وكثر في دوي العلم مثله كثر الله امثاله وحقق
في الدارين آتاه احسن الله نباء واطال الخيرات حياة زرعته الله الخيرات
وانبت للعلم والطاعات بناء الله الخيرة وصانه عن كل ضير بلغه الله غايته
الامان ووقفه لحاجس الاعمال مد الله في غمره ومن علينا باعلاء امره
احسن الله الانتفاع وعلاء بشاير الاسباب **لله**
كحل الله عافيته واحسن عاقبته كفا الله التغم وقاه الالم ومبه الله عافيته
غير عاقبة وزدته رفاهية غير واجبه لقاء الله الشفاء ووقاه الشقاء دفع
الله عنه التغم ومنع منه الالم وقاه وصب التغم وكفاه نصب الالم شفاء الله
شفاء عاجلا يحل الله شفاءه واطال في الصحة بقاءه كساه الله ملابس الصحة
البسة الله في العافية **في العافية** بقاءه الله وقاه من المخوهر
وجعله من رضى وشي لم الي المقدور احسن الله صبره ونير امره الحمد لله العبر
وعوضه الاجر جعلها الله اخر مصايبه ومنه في نوايب جبر الله مصايبه وعظم
ثوابه اعانه الله على الصبر وجبر مصايبه بالارضاعف الله صبره وعظم الصبر اجرة
جعل الله وارثا لا تقار وصانه عن سوء الاقدار ضاعف الله اجرة وطول
في السعادة غمره **فليتوكل** افاض الله عليه بحال غمره وانجى بالان
كثرة ميزانه سقاء الله سبيلا ومثله الي الجنان سبيلا لكرم الله مائة

وعظم ثوابه تقن الله بعفوانه وانكس في اعلى جناته البسة الله مزارع
رضوانه وسقاء مشايخ غفرانه كساه الله ثوب غفرانه وسقاء صوب
رضوانه رضي الله عنه وارضا وجعل الجنة منقذاه وقاداه طيب الله منجيه
وبرد حبه نور الله قبره وعظم حرام واجره يسقى الله روضته ونور حفرته
سقى الله نوره واذا م ترويح خفف الله الثراب عليه **للمجوس**
غلف الله نجاه الله بجل الله خلاصه وحناءه خلاصه الله عافيه وارواحه عن
شتر عواذيه اعانه الله عن العوزم ونجاه من الحوم كشف الله عنه وازال
غمة **صاحب** الله صلح الله غلة فواح آمله حقق الله مطالبه وقرن بالبحر
قاربه **عزيب** لا خفف الله غربه وسهل كربة رده الله الي وطنه موطر
وجعل عليه مقبولا ومهرورا رده الله الي سكة غانا واي شجرة سالما
ورده غانا **اعادى** لا جعل الله الكيد دليله والسر عذيله **الحبس**
رفقيه **والبحس** نصيب جعل الله تدبيره منكوسا وتقدره معكوسا جعل الله
عذبه الي حبيته وابنته الي نوبته خالفه الله القضاء والقدر وخالفه البلاء
والغير اخذ الله ابادة الله وصر الله عليه حفت بالبنوار بقاءهم وخفت
بالفرا سر يا نعم **في التحيات** الحمد لله على شيوخ نعمة المواتر
وصروف فيه الكثرة الحمد لله على نعم المتوالي المدبر وعوارض التجاوزة
حد الحفر والعذب الحمد لله على احسانه قد رجح الحق اليه محبة الحمد لله ذي الطول

الجليل والاخلاق الجليل والابن المستمير المحدث المبدل العسير
الحمد لله الذي جعلني وفضل كل بنوئتي وشكرى الحمد لله على نعمه السائفة
وقسمه السائفة الحمد لله على ما يتولى من الآيات ويتعاقب من نعمه
فصل دوم در مرسلات و حکایات که بعضی از قول فضلا
بخدمت بعضی از وزرا و اصحاب علما و سپاه مردم نوشته اند **در مقام**
سایه رحمت حضرت معظم ملک الوزراء فی العالم تا قیام ساعت و ساعت
قیام بر کافه برایا و عامه رعایا مستدام باد کمترین بندگان بعد از قبیل بساط جود
برزای عالی لازل عالی عرض میکرد و اندک چون بعضی از نصیب فضایل و برحق از
طیب کبارم خداوند مد الله علی الخافین ظلال جلاله کبوش جان و مشام دل
این داعی غلغله سید در حال دواعی اشتیاق خدمت الحفرت سبیل
الاذن تعشق قبل العین احیانا در جنبانید و روز بروز از این دوزخ و غلامت فرج
و ایهال میخواست تا او را در سلک بندگان درگاه معنی کشت چون دعا بجا
مقرون کشت و صورت اقبال برین دولت راه نمودن شد نگاه ترددی
که موجب تحیر باشد خاطر این ضعیف راه یافت بنابر آنکه حضرت پادشاهی
که ذات شریف و جامع اصناف علوم و غفر پاک او خادای انواع فضایل
است اگر فضل ریزه خود را لوض کند جز راه فضول سپرده باشد
شعر می شرم دارم که با پی سنج سویی بارگاه سلیمان فرستم

تلاطم بدین دیر این دشت میان طالب و مطلوب جایل بود که آن
سند معظم امروز چون کعبه مکرّم مقصد نماز رب عالمیان است بناد که
استیاب و مولد و میسر نکردم نگونوا بالغیر الا بشق الانفس نگاه
نحت خفته اندک نایب بیدار گشت و طالع شورید با قرار آمد در حال بشر
اقبال بزبان فصیح نوا داد **شعر** چه گفت گفت که رویت بکجه کرم است
نیاز عن کن و حاجتی که مست نخواست تا تصور بگذر طیب و رب غفور
با تصدیق پیوندد و حالت و اذاریت ثم رأیت نیما و نمک کبیر امتی
ویده آید البقیه حرکتش با برقرار امکان حضرت عالی لازل غمز من العزیز عرفی
حت که تعریف حال او میکند بن کینه را جر کرم عالم خداوند بشیدا که اکران
اقبال یعنی نیست که شرح قصه او کند **شعر** ایاجو معنی نایب معانی
نمائی الی معنی سواک شمع باری تعالی دولت عیون او را که حافظ ملک
ملک و ناصر دین و دولت است دست وزارت ابد الدهر بایدار
دارد و بجز او البر **شعر** آخر هواره صیبت سر آید مواکب احوال
فلان بسیط زمین در نوشت با محیط جهان متصل باد بن کینه بعد از تعلیم
خرمات و بندگی با عزم میدارد که چون شام اهل فضل و یم مفاخر و افتخار
ماثر دشمن میز کشته بود و کوش اصحاب ذوی المآتب با سبیل
انواع کمال فضایل و مکایم اخلاق و شمایل آن خداوند مشفق شد و مقبول

من قب العفاف وفضل الجناب باقطار عالم و آفاق جهان رسید
شعر بجزیه قد آتی عصفاه و صیده نظر ما بین العراق الى مصر
 و چون بجهت ازان که از شرح غلام قانع تر و از عجب از فرغانه تر بود بهیچ
 بند کینه سیده و در مایع این بند را معطر کرد ایند و با عی استیانی شش
 سبیل الاذن تعشق قبل النین احیاناً و در کت آرد و شغفی قلم
 اذراک سعادت شرف مشغول آن خدمت که غایت مستغایر است
 ظاهر کشت و خواهان آن شد که خود را در ملک مجاوران بندی و عقبه
 ملازمان خدمت مسلوب بید **است** اسب انکب در شریف انبساط و
 مسابقت آنجا بسط همایون مشرف نکشته بود و اتفاق شرف دریافت
 عبودیت یافتاده و اختصاص شریف دستوس مبارک نیافته در تحیر
 و تردد افتاد که بهیچ توسط به الجناب عالی توان رسیدن درین مختار و کثرت
 بود که تحت مشاهدت نمود و با صدای این نوع بیند که ستای اجازت
 داد و بدین گونه اظهار شرف از راسی داشت و بسط
 این عبودیت ارسال افتاد امید است که اگر بنظر ملا خطت مخصوص کرده
 این بند را بشرف کجای مشرف فرماید تا سر مغفرت بر آسمان سپایند
 استظهار و اعتقاد باظهار رسد و طریق انبساط و بند کینه کشوده شود
 و ملوای مودت آنحضرت مترا بد کرد و ان شاء الله تعالی **انجوائیه**

در لطایف و عز غواطف که ازان جناب کریم لابل جنات نغم و الاغ
 خدا و بی تحقیق متروک که پیغمبر فضایل و پیغمبر انفاضل بود کمال
 یقین القرب جواهر جودا و بیعت البعید سخا بیا رسید و با جلال و اظلال
 ملقی و بد کلاب و شراب با هم آمیخته و عذب و زلال در هم زنند و در کام جان
 چکانند من کل شیء یکا دلالت یفهم حنا و یبعث القراطس و القلم
 لطیفه که در شرح تشوق و نکاید ساس حجت ابر او کرده بود همانا چون
 مضطرب عکس کارمانی از رضا ویرکار خا صغیر این مخلص خاطر مبارک نقش
 پذیر شدن است علم الله تعالی که پیوسته خاطر این مخلص خوانان فتح باب
 فراسد و مکاتبه بوده است **شعر** غریاست که با هر فرد ساخته ام
 پنهان ز تو با تو عشقها باخته ام اقا چون کرامت ابتدا و فضیلت افتتاح
 آن خدا و در امین کشت و حق تقدم که از کم کم صفات اوست بجای آورد
 حق مورد آنرا بنقدیم رسانید آمد و بر موجب ارادت خدمتش حرارت
 این عبودیت جایز و مستحق شد اعلی است که فیما بعد از طرفین خدمات
 مترادف گردد و موافق احکام متضایف شود تا از ثمرات این معایر مودت
 انتقام یابد **و غایب** بر تائی عالی عرضه می رود که چون بعضی صفت
 معیار و کلام الجناب که بعباج شرق و غرب رسیدن است و صوره
 صبا را امتلا کرده و مشغول مناقب الطایف آن خدا و در جنوب و شمال

در جنیت خاص کشیده بکوش جان و مشام دل این مخلص رسید اگر چه بیدگی
سابقه نبوده است و اتفاق ملاقاتی نیفتاده و چشم با کمال مطالعت
طلعت میمون او روشن نکشته و جان نخواست و در پای او رخت
نیافته اما دواچی اشتیاق خدمت الاذن تعشق قبل العین احیا دارد
جنایید و هواریه بر ریاضت سعادت خدمت شغفی قام و ولوئی بر کمال
می بود و تقوی صحت و قصاری نعمت باد که آن بندگی موقوف و
مصرف میداشت و از صدق رغبت متمنی و خوانان آن می بود تا خود را
در سبک بخوران و عقیده ملازمان آن خداوند مسکوب بند چون این مقصود
در جابجایی مانع بود و تیسیر آن بسبب موانع تحصیل فی سوره غایت
که بطریق امر است قاعده خدمتکاری و اسباب هواداری را نمهند کرد و اند
و پست اخلاص آفتاب انظورات اخلاص سوک کند باز بسبب
عظم جلالت آن کعبه اقبال از احراز این فضیلت احترازی غنود و از رفعت
استان آن خدمت پای انبساط کشیده میداشت تا اکنون که ملقبین
سعادت مناعت غنود و برین تجا سیر مفاخرت رخصت داد و کمال
الطاف و اصناف اعطاف آفتاب در ضمان این خدمت نهاد موجب
این عزرات همین است که محل ارتقا یا بد و بنظر ملاخفت ملاحظه کرده
امید است که بشر ف جواب و یمن خطاب مشرف گردد تا راه انبساط

برین بند کشا و نه شود و اعتقاد و استغفار و استغفار و استغفار
مشرقه کربانی رسید و بطلان آن زهد و بند دل را المایه حصول آمد
و امید بسته را و صابی موصول گشت **شماره** کافی میگوید من فریج
از عادت من شرم القیض جیلر فاجحت و خاتمت آن منطوی بر شواهد
تغلف و غرایر تلطف بن بورد و آن مودت عظیم و محبت جیم
شکر نگار و در پیسوم مشرک و صدقات بجای آورد اخباری که در
باب فلان فرموده بود و تلطفی که فرموده و پس بختام و تاکید اساس
مودت بیلم الله و کافی بر علی که خادم و عا از منته مدید و عیدی عید
باز بر علی که از ایام طفولیت با منتهای که ولایت غایت مقصود و نهایت
مطلوبه جزین نبود و هموار آن جناب رفیع را دعا کوی خاص و صوا
جوی با خلاص می بود اما تفت و آن تجریر بیان آن بیان نوعی از ترک
ادب حق شمر و رعایت خاطر منور از مطالعه مسوات مشوش و لب
نی در چرخ جیمس رفیع دام رفیع مفاخرت فرمود و حق مقدم و بهت
یک در همه معانی از خصایص ذات و صفات اوست آورد و مکتوب
محبوب از این طیف داشت حق مؤدیان بواجبی گزار و بر موجب
رخصت با جا زت این جرات قلم و تجا سیر کلمات نامنتظم جایز
داشت و او یار دعا و ثنا متضافه امید بدای کرم و رعای شیم

او نیز چنانست که خادوم را با عادت آن سعادت و العود احد مسموم
 مستعد می گرداند تا میسر آن ثمرات و صفات از شجرات موعود
 اجتناب کرده شود و عقوبت مخالفت را در ضمن فراست انتظام داد
هم ای عزیزم علی الدین صاحب **بیرون نوشت** بود حضرت با عظمت
 خداوندگار و مخدوم خدایگان اکابر جهان کشف الثقلین صدر مودعالم
 نجی شریف الطاف الهادی الی الدین کافیل عار الهی السلام و امام المصلین
 ذاک الذی ختم هذا الفضل الا ان یكون فی تکوین ثانی در جهان بی و کمال
 و در کاف و چاویزانی با و وجهت حمایت خود سلایق و بقاء نوع
 انبیاء و عاقله کافه خلایق در بان آن جهان معین و جان میسر
 برین سیاق **شعر** ترا بر غم خود و عمر با و جان و اسیر که روزگار
 نماند تو چنان مایه مرقون با جایت یزدانی کترین بندگان که
 حمایت جاه آن درگاه جهان پناه زنده است و لب اندیش از روی
 انتساب بی و دیت آنجا بضررت عجب پر خند در تقبیل زمین
 بندگی بل که بر پستیک قوام قوا و عجز تمهید می رسد و لو ان تم نظم
 تقدیم می دارد و در دایره او را در دعوات تخضع مشغول کشد و باطل
 اخلاص یافته میکی اوقات و ساعات صرف میگرداند و آنرا از جمله
 عبادات و طاعات شکر میگرداند که بر حسب و داعی نزاعی پیوسته

پیششته ابرام نماید بر مقدار اولاده و بالزوم آن خدمت عالی آید و با کمال
 فحش و بیعت عود آن علم اخفی و علم آصفی اندیش الملای دین محبت
 بدان حضرت با عظمت و سواد زبوی ظاهر خطاب افق سلایب خست
 محض حکم است و از راه حقیقت اقبال آن شمس انتم لیقنی چیست گفتیم
 و نیز در غنا کثیری و در عابر زبوی در کجایی که به بیدار اندک و الجیل و خشم
 در شان آن باشد و لم یحل من له یضرب من لوی و لم یحل من شکرت من له قم
 نشان آن بدین راه و لو قلتم البیت فی شوق رثبه من الشوق ما غیرت
 خطا که است از روی کجاست کند به قدرت شکر و کلام قوت غدر کم
 از دین را با پیش آن اعتبار جتالی و از نیم قطره کجا امید خطاب
 حدیث سوسن و سید حنظل مشهور است و نیست متنبی که و ما کان
 ترک الشعر الا لاله فقیر عن وصف الامیر الرابع از حال نبی با آنکه آن غور
 نیز نه و از غور حال معتذر است بل که بعد از وی دیگر معتذر و عذری فی التقصیر
 ان ایس له عذر و اعلم تلین اذا ما اعتذرت الیک ارا و اعتذار به
 اعتذار از خدوم جهانیان و سنیف الذوله حداد این القربان من النری
 بند و متنبی از کجا تا کجا بر امید عنوان تجاوز می کند که از حد تجاوز رفت
 اقتضای بر دعا اولی چه چیز نیست تر تا بخوانم آن بدعا ان کان فیما را
 من کریم بکس مزید و اذک الله و کفی **محمود حمید** **بر واد نوشت** بود

شفاه دولت بدو ايام هايون هموار پر خند باد و سباه اعادي
بصد مات نامر آدي بيوسه پراکن و نظر کيميا و عنایت که صفت
يغفر منورانه دارد چنانکه هست شامل حال کترین بند چه چيزيت ترا
تا خواهم آن بر عاقله می آید و اختصار بر استلالت عمر که عمر تليم با توفيق
الارکان است و افتخار جانيان بزبان کرده می شود و بود و نام عمر که
خير شئي في الاله يسبح و بحسب **مهم بدو نوشت است**
رعي الله و له كلف الوحي و لم يزل اقبال اهل الزمان
يقبل اطراف اذ ياله فان المدي والحق واليها اذ يسئل الشومس اياه
مكتوب بنده ان اين چند بيت را اخذ فرمايد و الفتح شدي بر آلاء الاكابر
انحضرت در غایت جنتي و در بولست اعرض آن خود را مشرف
و دعای نفس موفقت گردانید و اقتضا کردین جهان بکام باد
و جهانيان سحر احکام بالبنی عليك السلام **مهم بدو نوشت است**
مکتوب بنده ان اگر بوقت انتهائ فرصت خواهد که تمهید عادی کند
از بیم آنگاه از انحضرت سیکان بکرات نغم اندوخته بیای فاما تابی
خورد و است و مهم بل انتم دروي اثر کرده در خیرت گاه یقینتی
صدري ولا یظلم لسان و زونی ناند و آنرا از امارت سوء و خط
و جبری داند و مع هذا باید جز مافات کستافی کرد و بر حسب

کل خير عندنا من عند هذا یک و یک بر خواند و می گویند الم ترنا نمدی
الى الله ماله وان كان عندنا نحن هو قائله مرام نی در بی شفیع
قبول و حصول مامل با و اولیا منصور و اعاد انخول بالبنی الرسول
واله الطاهرین **بر حوم تاج الدین مغیر نوشت** اسباب و اام دولت
وزندگی و وزیر جلالت و کامرانی که حق باد و اعراض و وجهی
محصل زمین عبودیت بوسین و دریافت شرف بندگی از حضرت
ربوبیت نیل نیارنی از میان جان بپسیده می آید و از عرض شوق که
از استیلاست اعراض نموده و انحال بر عواطف نباتانی و گرم فانی
فرموده ذکر که در باب نکی بعد از بی تجریدی رسید ظلم برادر زمان و لم
توفیق ظاهر است و خصوصاً درین قضیه و در حق او و معاونت حق و دفع
ظلم و شتر ظالم ذاب و عادت انحضرت علیا با سعادت برین چه
نورپردازی یقین انجذاب عالی را و ایمان سندا و معروف و اعات
مکتوب و موصوف و معروف دارد و عین اکمال را و ذایل اقبال
مکتوب بالبنی و آله **مهم بدو نوشت بود** فرمان هایون خداوندگار
اعظم و مخدوم بحقیقت اعز الله اعداءه و انصاف و ضاعف اقتدار
با عظام بنده که و اجالان نیل که ان یقینی یافت و عواطف و مزاجم که عیال
مرور الايام بر نضا عفت و تزیید است بدو که منشأ آن از میان جان

باست و مقابل گشت باری تعالی آنجا بجلال را با صناف فضل و جمالت
خویش و آیات آراسته دارد و آن سایه انور را بر بندگان خلق مستلیم
نموده و آله اکرام **محمود صاحب دیوان نوشته بود** فرمان و سیه
آسای را که بینی بود بر انواع اصطلاح و مثنوی از سعادت اجتماع جان و دل
بهستقامت شتافت و از اشته آن خده کابر این دولت که بر عرصه
ان دیار خواهد یافت ماه عید فضیلتی تازه گرفت و مهر خرب جهر در
ایوان سبز رنگ جو را شریفی دیگر پر زفت از نکامین میامین و رور
اشارت یافتند باینکه من الله و فضل را که متغیر بشارت جمع شمل خاتم
بوده مأمولست لطیفه مشتمل آن نعمت از فیض فضل باری تعالی گرامت
باد و در مقابل عواطف حضرت معنی و طایف دعوات با خلاص که تبسیر
حصول مقاصد ممکن در ضمن اجابت آنست تقدیم پیوست و است
الحرب من عمری و ان حسنت اياته الا يوم القاک انیز بمرام ذوالجلال
آنست که در یافت شرف بندگی روزی کما دتا جلال سورت مغارت
رکاب مجایون را از مشاهده استبان آسمان رفعت الیائی توان بود که
الطباب غفلت و معالی با و ناذ انیز نمند و اعدای جناب عالی و حبیب جهان
مقتدر نموده و آله **محمود شرف الدین ابن الخطیر نوشته** مثال بند پرورد که
و دود و وصول آن دل و جان را متوقع بود و منتظر با جلال و اعظام بندگانه

تلقی یافت و بمن و دوان سید الصد و رعد الدین سید و عقب
توجه نمودند و توقف با خدا و ترک کار ملک الامر و مذهب الدین ادا م الله
معالیه خرم کند و با اتفاق روانه شود یا الی تنی کنت معکم گفت اما چه سود که
نحن السابقون الابرار و وصف حال شد و مع هذا اذکنت فی نغمه
و سلاه فاننا الایهما انقلاب چون مقصدی که و دزد ما بین فرقی و نیابین
مقصود نیست و ما نحن بمبوقین گفته می آید لظنه آ و خداوند برادرین
باینکه که می آید میماند که محمود و امثال او تواند بود می نماید و عاقل و متواضع
و همیشه می آید و حواله عذر خواهی بعضی از الجمله بالطاف نا محصور خداوند
می کند و الله یرفعهما و یبینهما **محمود بن زامین الدین یحیی بن نوشته بود**
بنده نوازی و عاطف خدا و مرشد حق و منعم ملک الامر و الکا کبریه
العالم نظام و انفا رجب ان سپهر در کیتی اکمل الوری جنانک از ان حضرت
با عظمت مالوف است و معتاد علی مرور الایام قرین تقاضا عفو و تزلزل
باد و آنجا بجلالی از فضل ذوالجلال محل و محط انواع اصطلاح خدمت
و عبودیت از خلوص نیت موقوف است و حکمی اوقات بایراد آورد
دعوات مشرف و این سینه بجماد خا طر مبارک را محاط علم اشرف و بزمین
اختیار از ارسال کاتبات و زحمات که پیشتر انشاء ایام از راه تکلف
و تصلف نویسد استغنا حاصل امثال این معنی از قبیل کم رتبه قدیلتها

داشت و در تحصیل مقاصد و وجهت بقی پنج سید روز و در خصوص
موسی از مواهب مسرت و شادمانی ساخت و بدایع خادم نواری در مضمون
آن شناخت و بعد عضو بی بهره از شادمانی ساز و بهر طری
هزار قطره اشتیاق بارید و از سبب خلاص گفت یا بیتی گفت معنه قافوز
فوزاً عظیماً قاصد آنحضرت پسید و مشافهاتی که از آن حضرت بنورش
خادم داشت سپانید و بوجی خوب و عبارتیه محبوب در تبلیغ آن
اقامت متمیزانه تقدیم داشت و برگشت وی و قوف افتاد و سر از نظر
اشفاق مناصحت فرموده بود و تصور کشت عنایت و شفقت مجلس علی
زید علاء امر و زینبیت همیشه دو سنگام باد بوقت بازگشتن پاسخ
هر لفظی شنید و جواب بر فطری اصفا کرد امید است که چون مجلس کرم
سپانید بار غاء شریف استماع فرمایند جاوید اقبال و دایم خیر باد
هم بدو نوشت بود شریف خطاب عالی خداوند ملک الامر و الکابر
حاوی المکارم و المعالی و المفاخر زینم الجوش ظهیر العی کر قدر السلطنة
العظيمة بکما انزلو معظم سوابقه بک ضاعف الله معاليه و اضعف معادیه
باجلال و اعظام تلقی دید و استقبال و تحقیق شمول عافیت و ابلال الم
و بحر اجت حاطر تنفی و اندمال ان شاء الله تعالی قوت چشمانیکه باج شفا
مزاج است بزودی هر چه بختل ترکردد و مقاصد و امانی مفضل و مبدی و ان

جست نیز قسم فراغت خاطر موخر رفته آه متواتر که درین مدت با پنجاب
غیا رسید و با تواع مشقتها مقاسات افتاد محقق است و معذوق همه حال
نعمت ناکه آسان تر است و در جنب صحت عالی بسیاری ان محقر و مختصر
و سموات تحمل اشغال آن جزه مصلح کفی فرمود و در ان باب این اقوان بوده
فرهیج حال ابا و امتناع بنموده و بعد در منت نه برقر نکست ایستادگی کرده
و استئصال بجای آورده و هر آینه قدیمت خدمت و شناخت حق نعمت
این افتقا غایر و **و السلام** که اگر کفایت با جمال بود بدست مخلص اسماعیل
خی نمود و ضمیر شیر چون بر صدق دعوی شایداست و چو کوی عیار اهل
ما مشاهد تطویل ناید از قواعد باجمعی نماید و بزود عا خضار کرده می آید
مشرقة کریم را که بر حصول امایی شغل باد و دین دل درم صداست و انتظار
بؤر و در ان **و السلام** **عبد الله** **سید شرف الدین** **نوشته** بود و همچنین
خطاب مبارک مولانا ملک الشادات ملک السعادات افتخار المعزة الطاهرة
و المکرمة الطاهرة قدوس الی العباد علم الهدی شرف الملة و الدین حجة الاسلام
و السلیلین ابد الله فضله و افضاله که پیغمبر سعادت بود و پیغمبر عز و اوست
کشت و آثار انار علی شریف آن نور حدمه و فضل و نور حدیقه قول فصل از روی
نخن و برکت و تجلیل تقبیل سبوت از مطاوی و غاوی آن نسیم رؤیای
ناهم ملک نفاخت حکایم اخلاق ابوالقاسم صلی الله علیه و سلم باکرت المواتم

بمشام جان رسپايد در موی که کشف و آن سعادت عظیم رؤیای نوی
اقول داشتند و عضون آن نعمت و نعم و صحت و قبول تا این غایت که
نخستین التفات و تفرق نظر موی طالع و یا نیک شنبه برین حاشه که علی ایام
اندر جبین قوم کالذی کاندور یقظت و منام در خاطر می بود و درین بهیرت
و زبان سیریت با خیال مبارک ناظر و منام و تکرار و عادت این بیت که
و قد نخی الایام نیک یومیل آه لو کان قد صدق الایام نوعی از شقی
ضمیر خاطر اکنون که صدر کبیر عالم عاید شقی صلاح الذین انجوا منه و طریقه کما حسن
سره رسید و از خطور تصور مبارک بنین طرف کاهی واد و مرده
نخستین سایندها تاویل رؤیای من قبل در ضمیر آمد و امیدست که
عما قریب بدر یافت شرف خدمت و جهاها رسیه حقایق نیز خواندن
آید و ما ذلک علی الله عزیز تا اتفاق وصول این مأمول انتظار و ورود
مشرقات بزرگوار برقرار خواهد بود و شکست آن ابدی الجیل عاده و آن
بدل المعروف زاد و تمام بطول بیوست و امید عفو است و صلی الله علی
سید الاولین و الاخرین و علی آله الطاهرين **بسم الله الرحمن الرحیم**
ابن الشیخ الاعظم با حرمی مؤلف است مولانا و سیدنا امام
الایمة قدس سره الایمة خای الشریع سلطان الطریق لسان الحقیقه زبان
الرحمن جنید الزمان نظر الحق قال سیف الاسلام و السبلین سید العلماء

الانجمن قطب الاولیاء و العارفين پیوسته بشوای ساکنان قیاب
ایقان و قدوق مجاوران مساجد عرفان باد ذات کریم مقیم در کاه
انتباه و صیت مغایر منور راه افواه بخت و من بقاء بنی مخلص
امداد خدمات و تحیات فراخ و زان مواد از تحیات می نورسید و با آنکه
استظهار کفی بیا این تمت میمون و دعا با جابت مقرون ان سلامه
طاهر خاندان منظر طاهر است بحسب عادت دعا و شامی رسپايد
حامد و شاکر و شایع بر شمول فضل ناشایب الهی که مفتاح نجاح آمال
و مصلح مصلح اقبال است و نمانان بقبول تازی که حکم ارادت و فی
و فتوی حدیث صافی تقدیم رفت و منقبط بر آنکه حشره اصل از موت
زردی و نفس امید با سطور مستخرج از سمیت دم شرب و غاری
آمد و بیای بی باری کار بر وفق ارادت و خواستاری فلان راه مستقر
عند قال هذا من فضل ربي و بهر آینه چون نطق عشق بر میان صدق
استوار باشد و دوست تشبیه با من حسن ظن پایدار مقصود
در کار آید و شایع فضل بر بزو با بار المهدی الذي هذا نال هذا من وجه کشت
ان شاء الله بواسطه حسن مناب در خدمت مقام محمود یا بدو سبب
تمید اعدا تقصیر و تواجد اخلاص ازان فرمود عین شنبلی و جنید و خواص
کرد و مولانا و مرحوم **شرف الدین موصی علی الله در جبهه و شرف**

هر چند بود و در پیش رو کریم خداوند ملک الصدور و الاکابر بران علم
عظیم و سیرت جسیم است از ملات بیم باشد اگر دران باب اقباب
بی رود موجب همین است لا غیر و ضمیر منیر همین تصدیق این معنی
قین تشریف قادم تواند تجلیل و غرا زلفی یافت و تملقات و تفضلات
باشنیه و دعوات مقابل کشت تغییر که از جهت مفرجات اصحاب
اعراض خاطر عاقل مولانا سیدنا قاضی القضاة سلطان الافاضل
حجة تفضیل الاواخر علی الاولین دام الله علیه و جعل اعداءه خاشعاً
ابصارهم تر متهم ذل را یافته است موجب پریشانی ضمیر و تکیب
تشویش و تشویر شد مقابل آن تو بهات بلکه شرفات التقات
اولی و آخر بود و بعلو قدر و مکانت آنحضرت بعد پس موافق
و ملازم تر است علی مضی القدر فان صبرک قائله چنان و هر چه درو
ست ان محل دارد که توضیح مبارک بدان برنجانیست و نفس و اذ
خاطرهم الجاهلون قالوا سلاما کار می بایست بست و دران معنی
شروع ناپوست که اصحاب برقصان از حلاوتش ایان بی خبر
باشند و از طعم و زعم لوم العلماء سوسه شیهه حذرجه اثر نور
موی جگونه بیند کور نطق عینی چگونه دانند که **شیخ**
و مائتو الالبک ضاع فیه قلم یسعی و عند العالمین یسوغ

و من یک ذلیم مژمریض **بجز** مرابه الماء المزل لا خاطر عاقل از مقتولان
مخوف مرده فرماید که دانید و بر روی حبس و محفوت موقوفه بقیضکم
بر خواند و در میدستی و وازان منتهی یک در نعت حل مولوی بحر می نماید
استنا و میرو و بدان اختصار بی افتدانی و ان لست حاسدی فلا انکر
انی معقوبه علم و کیف لا یحسد امره علم له علی کل عایة قدم معجون مولانا
وسیدنا افرج ولی و قبح عدو یله نیاز باه و سلام و ایل آن بدو ام
ایام معا یوشش میایی و سپر فزان عدو غام طمع که برین طمع بکند اد
شنیده اگر که ازین معنی شیهه بخندست حضرت و زارت عظمایا الله
مخوده اند و آن قوم را تفرج و تعبیر و ملامت فرموده و ملطفه بر آنحضرت
مشتمل بر حسن اعتقاد و صدق اعتقاد ارسال داده هر آینه آن
مست غظیم آن اقتضا کند آنرا بخلوص موالاة و دعا و ثنا ابقا باید
منوذ ان شاء الله تعالی بنطویل پوست ضعیفا مغذور فرماید و طریق
مکاتبات و مراسلات معهود دارد **مؤید روح غالدین قاضی سیلوی**
مؤید بود عواطف و مکابر مولانا وسیدنا امام الایمة جعفر الاثر
حجة الاسلام و المصلین قدمه الاخرین و السابقین و لونا ذرة اللقا
نخا لرزه عمار بارک بدن مخلص خوف یه منتهی است و یا دری و اصطفا
بر صفتی که اعداینها و لا اعدو لها در تقریران با تمهید عذر شمرع نمودن

فلا یم حال نیستد و چون گیرد عاید که بوسه بر غرات گرفتار جای
زیب چون از دست بنگ جزت یم و رضایت فاعلم حیث
تجمل بر آید از حضرت نه بر حسب و اذا خاطبهم لکما یهدون قالوا
سلاما کافر و مودون اوئی باشد از حواله جماعت سیواس تقصیریت
جز تضییع سخن و تعبیر زمان چه آید انرا می باید ساخت درگاه خدا
حواله کامیت بزرگ و سیعلم الذین ظلموا انی ثقیل یغلبون
پیش ازین تطویل نیایدی باشد چه حیرت است زاناکو اسم آن
بدعا ان کان قاترا من کریم فیک بریزد فزاد کاسه و حسینا و کیفی
والصلوة علی نبیه محمد المصطفی **محمودیت در نزد طایفه الدین مشرف ملک**
نوشته بود تشریف خطایب مایون با خزان و اجلال مقرون گشت
و تحقیق قدوم میون که بر سعادت مشتمل باد و بر کرامت تمجیل
اینهاج و ارتیاج از حد بیرون و و ز دست اعظم وارد و عن مصدر
و تفرقت بعد و مک البصار و تشوق بر حسب و ابرخ مایکون
روز افزون **محمودیت در نزد شیخ محمد الدین شیرازی** مولانا سید الله
والعلماء قدوة المشایخ ملک العباد و الزکاة و مجد الدین نجم ایت لکین
مخ العار فین و ایما پیشوای رفق عباد الرحمن باد و از ترغاب شیطان
بتوقع ان عبادی ایس کت علیهم سلطان در امان تشریف خادیم نواز

اعظام دین و اخلاص و کمالات و عواید و عواید و عواید و عواید
افزون و عواید و عواید و عواید و عواید و عواید و عواید
حسن اعتقاد و صدق ارادت علی مرور الایام مزید سنجکم و باور
عبد افزون تشوقی مناسب آن مکایم اخلاق و تحسینی از حد بیرون و در
و از راه تراست و تفرقت مسافت لایق و ابرخ مایکون روز افزون
اما چون استمال مولانا ادام الله ظلّه و غایت جزو علا است و ملازمت
انرا مشایخی که لوان یوما مشا و مجلسایع ساعه اذن ما غلب الدنیام
عز و عاشقان روشن می شود و هم جان سعادت حضور بران دوت
آباد و محفلان را نوزدی باد باشد که ازان میان یکی بن **بشم از نظام**
الکلیه بر و ان و عواید و عواید و عواید و عواید و عواید و عواید
روز افزون مزید ستظان و افتخار و بالینی و آله زمین عبودیت
بوسین با خلاص تمجیل و بر تفرقت مشتمل موقوف میداد و درین وقت
بعد و هم مایون خداوند ملک لمرآه العالم کف لوری اشفق الخلق
عز و نزه و من روشن و منور و اعتقاد و سببش را هر چه بیشتر شد
و قضا و بشری عبودیت می پیش و عواید و عواید و عواید و عواید و عواید و عواید
نمود و اگر چنانچه جایگاه جوان بندگی کار می نرارد و خود همه عالم درین
کار ندر باری فیض اسباب حصول مرآت و شمول سعادت

ساخته کاندلجهر والد **نزد سعد الدین بیک** **نوشته بود** قدیم مایون
خداوند خدوم مشفق منعم مکرّم مستبد الوزاره والامراک القدره
والاکابر سعد الحق والذین با حصول اعراض و مزید جاء و تمکین خسته
باد و دست تقصاریف از اذیال اقبال آنحضرت کسبست **نوشته بود**
خدمت و عهودیت و دعا و ثنا مشحون خلوص طریقت الطافی بود
و اعرض بخش اعراض نموده می آید و ممد تانی بران نظام و اشیاق احوال
و حصول اعراض و آمال قدیم می افتد و دوام مزید عمر خوشبختی شود
باری عز اسماء دریافت شرف و مستیوس که زین مطاب است
برودی بی سیرکانه بغمه والد عنایت و مرحمت حضرت بار نعت مخدوم
جهانیان حشر و عادل امیر معظم شهریار آفاق زید عدله که بواسطه
ترجیح مخدوم هر روز شمل تراست و مشت آن بر جان بندگان
هر دم تابست تر باز کی مثال شمل بر پریشانی و نوازش بادشاهان
رسید بطری دو سه حکم و عا که شب و روز بان استغراق دارد
نوشته در عرض داشت آن بر عادت عا طیف قدیم سیرت
غامیس متوقع است منار سال غریزه **نوشته بود** مشرفه مجلس
عالی فرخنده مکرّم جبر ممکن ملک الرقیقین منجبت الحوارین قدون
الامه المسیحیه عماد الملک العیسویه فخر السلطنه المعظمه مرتضی الحفزه

اکثره نعيم النصارى رضى بن المسيح بن مريم صلى الله عليه وسلم والتم
شرفه و حسن بهاءه و بخته آراسته با انواع تلطف و تفصل و
مشحون با صنایف الطاف سید و تحقیق شمول سعادت ابتلاخ
فرود و استرواح روی نمودن از ان سلام و دعا آرزو بر صدق
و مخالفت و اعراض و دستداری و مودت رسانیت می آید و نشانی
بمخبر مبنون از جد و صف بیرون **نزد امیر یوسف** **نوشته بود**
مشرفه مایون خداوند کار ملک الامراء والاکابر حاوی المعالي
والغافر عر الماناق والمائس پندار معظم افتخار جهان ذوالکامن
و المیا من والسعادات ابد الله معاليه و اباد معادیه متخلى با انواع تفصلا
و عواطف که قدما از آن حضرت بار نعت معبود بوده است و معارف
و اعدا و آن متوالی و مترادف سید و اعظمی که از لوازم و رودان
حقیقه لطف و افضال خوانده بود و یزیران سیرت کریم و مت عظیم
و سر میرت قویم و نه آران ثناء و آفرین بقدیم پوست و در و طایف
دعوات با خلاص افروژه آفرین الزمان دل و جان از ملازمان آن
جناب مایون آمد و سوا و و لای قدیم روزافرون چون رای انور را
زاده الله اشرافا اقتضار از و او اختیار کوشه کار افتاد و باریت
بندگان تخلص را نیز خاصه درین عهدند عهدان دولت میرشدی

ابرام و در دشتن با و ب نزدیکتری نمود و حواله عرض ابراهیم نمود
بنصیر میری رفت تا این غایت که بر عادت بند پروری بخدیر عبد
مترقی فرمودند و رخصت ابراهیم حاصل آمد باری عزرا سیم یوسه خدا و ک
ملک الامراة نقره را در اقامت مراسم مبارک بادی و منجم و سباق دارد
و نذر اقبال و حصول آمان بر روزگار مایون متلاحق و بقیه عارضه
را که خراج آن ذات مایون بوده است مضاف و منضم با هزاران در دل
بند خدایان آنحضرت منتقل امید است که مشرفات که بر حصول آمان حصول
ایمال شتمیل باد متواتر فرماید تا بندان مباحات غمزه آید ان شاء الله تعالی
مرحوم صاحب دیوان نوشته بود و درویشانی من جناب المصطفی
و عا و ر و خا و بلا سیف الخالی شال مطاع کچون وی سپه سانی و الهام
ربانی بود و مشابته ای فی الی کتابت کریم داشت جان پر مرده را
حینق اصلی داد و موجب مباحات کفنی و مغافرت اصلی شد در استقامت
و اعتدای که بعد اظرف تا محصور حاصل بود متضاعف گشت و بسینه
برفته سر نهاد و در مقام عبودیت بقدم صدق ایستاده بزیان جان
خواند و بر آثار انابل رزق بخش مزاران جان ایثار کرده آنرا مرحوم
و مکاری که در بار بند قدیم فایض شده بود بکدام زبان تقریر
آن توان کرد اعتراف بجز و قصورانی لا اجمعی ثناء علیک لایق حال

بندکان و اقتضای بر عا که دست آویز خالصان باشد اولی واجب که
در دولت فخر مانده **مرحوم پیغمبر شیخ بدر الدین اراکیه نویسد**
علم الله که هیچ لای خیاال جمال طلعت نورانی و چهره روحانی مولانا قطب
المشایخ ملک از مة الزمان و العباد رئیس المیزان و الاوتاد حجت
الحق علی الخلق بدر الخلیة و الذین وقفه الله نفس و ادا م بر کمة از غضب العیز
خادم و در بنووه است **شیخ** الله یعلم طریقت اذ کمره
و کیف اذ کمره اذ انتشاء ایاد و بی کند و بی یشم از انکی یاد
انکس کند که دلبر شش از یادی روی و امان در شکفت که اگر بوسه
نقل یافته بوده است یا نه الذین آمنوا ان جاءکم فاسق بنبأ فقتلوا
جرا یاد نفرمودند و اگر بجز و خلق رحمت بر عهدی بدین خلص خواست بقافه
است حکیم ان بعض الظن اثم شرط است که یاد فرماید و اگر از حرکات
و سکات این خلص شواهدی روی غمزه است و پستی این خوات
را پوشیدیم نیست که حالات بنی آدم از تفاوت و تغایر معنوی
مستند بود و درین معرّف که این خلص باهست مانع است تصور
چنین معنی عجیب نیست است الحق شهادت و محرمیت نیست الله
الحرام که عقیدت این خلص ازین حواله منزه و مبر است باطن مبارک
برقرار فرماید داشت و در همه حالات مریدی صادق و محققین

بکمال دانت **موقوف** بر خرقه فرقت فلان عالم است موقوف
 و صان عن الحد ثاب علو صدر در قضا سپید غاوم جهان مشغول
 است که هیچ شغل جزان مشغول نمی تواند بود آنگاه بر خون
 شد ستم از غم بجان تو که تو چشم می رود خون جگر می شب
 باری پیمان که کار ساز بندگانش لقاء میمون که مقصود ممکن است
 میسر کند و طریقی مکاتبات را تا غایت وقت مفتوح می داشت بوقوع
 آنکه مکرر سبب صداقت در حرکت آید تا از آن حرکت برکت ناید
 این توقع نیستی نتیجه مید و این متناهی شد لعل الله بجزت بعد از
 اثر و السلام **مرحوم صاحب دیوان** **مرحوم محمد الدین** **نایب** **مشتبه**
 خطابی که قوت جسم و قوت چشم بود و رسید و خواند از من سلمان
 از حال نزاع و تحق و السع چون ضایع مرا یا متقابله اند بوسه طمس
 اقام علامه دادن موجب تکلف و عشت می بود بانی عزت
 چند آنکه تا بعد مسافت تجاوزت و رون از راسه و مشتبه است
 شرف سعادت التقاء صورت کریمت بخدا ما اقدرا الله ان برین
 علی خطی من دارة المزن من دارة صول مناسبتی که با تمام آن مأمور
 شده بودم چنانکه او امر نفاذ یافته است با تمام سورت محمد بطالع
 آن مشرف خواهد گشت بکدام علامت رحمت نمیدهد حالت قریب بیان

و حاشا ما متوقعی که در بن داد افتاد و بود میان که بمسلسل شریف
 اعلاء الله البشارت سپید شد چون عاقبت عاقبت بود شکر
 حق عز و علا بنقدیم سپاس آید خدا و ذرا نیز احتیاط واجب است
 امن و امان بود که از شرایط ختم دقیقه نهملی نماند باشد اما ان الشیق
 یسوء الظن ثمم **بنا وید کامران باذین** **الانشاء و رقی الخشاء** **الجماعت**
دوستان نایب فی الذین یوادی الخیر من لهم فاقم تقصیر
 العهد الذی سبقا عارستونی و ما زاد و ما کنوا اقل مکان
 منهم یا یحیی ملقا زنده گانی محاسن کلام وایه بزرگوار و اجله روزگار
 اما چه و اکایم و اشرف و افاضل غموس الملة و الامة و الذین بدور
 الامة فی العالمین مفاخر الفقهاء و العلماء و المناظرین اخوان الصفا
 و اخوان الوفاء اخیار الامة و اخبار الملة و ابرار الدهر و شایع ماوراء
 النهر تا افراسن از مار بر صحن میدان و طرف ساور و ان بفرش دیبای
 منتقسیه کسره و دوشیزگان باغ و نور سینه گان راغ را بر آید
 کران مایه می بندد چون بهار خرم و خزان در اصناف نعم با کمال شادمانی
 در بهار باغی بخندین و نغمه دولت و خزان غمت سیده و ابرو زنگ
 در خزان و بهار نگاه دار خدای که از پیچیم بهار حکایت کند و بختی یک
 از پیچیم خوش کوار و از اقرار خبر دهد سانس می آید **سپاس** **کام**

روح الشیخ علی الصبا و جاء رسول الورع من قبل الورع علی منبر
النبا والفضل والذی من جمیع الانعام والخلق والجن والشیاطین
محبوب و درستان و یاران که هر یک بستان علم و فضل و ایمان و جود
و منزل از جود نیاز کل یاران و شوق بلبس بهاران تعریفی افتد
شوقی الی وجبات و جگ سیدی شوق المریض الی البکس العافیة
بجان تو که بزرگ آرزو مندم چنانکه نشسته آب جوی و مژه
بجان و نوژه می آید که تا از سعادت ملاقات مایون جرمان باوید
آمن است ز تاب دین مخلصان ابر و اسیر بار شد و شاه زیاده
که نو باوه بهار است در چشم نیازمندان خاکرشته **ششم** ز بهار جزو کجاست
شادی بی نصیب من می رسد کل در جن آفرده است لکن چشم
اگر کوی بریدن چمن می رسد **لم یسجد** بختی بعدم **فترج**
و لم یلق بیایه بعدکم **فترج** بعد از آنکه ریاض مودت بنفایا بحاج
مسعدت سیراب بود و سیر اخوت باصال کوکب وصال مزین و
بیک معاشرت چون بطق جود و نظام نریا منظم **سینا** و رعیت
لاتایم لغا سکن فیها البومال و فیها الانس مغرور فلک شوق چشم
بدین حسد در ما کبر نیست و آن جمع را چون بنات النفس پریشان
کرد اندران الزمان مفرق **الاخبا** و این نه اول می است که بیع جفا

حسنت شد است و یاسیب غنا شکسته و این غنیمت لا یکرر
الذکر یوسف صدیق صلوات الله علیه از مفارقت احزان یک زمان
محبوب چاک کشیدن است و دیگر باره سخت جاد و دین و متمم بن نویره
که مالک جان بها لیک نارجران سپیده بود و حیات به مالک بن
عقیل عقیده گشته **آری** ز فکر جور خستین اینست خاصه دین
میوشم که بستان نیل دمان محمد و ابرنی چشم می کز بر زلف
بنفش بر عارض کبر که طری شکسته و صبا مشاط و از در جلوس شاه
ریاچین را نمند و مخرجین بسته و کاه افکار نازنین یاسمین زاده قاط
ز بر جبین بچین سر و ز فایده بار و ذلیل ساخته هزار درستان از غنی
ساز کرده و بستان در نه کل و ارغوان باز کرده و عدلیت کوش
رباب تاب داده و نجاب خرمی را آب داده **ششم** زین بطلوس گشت
و از بستان پشت خلعین غنی **جاء الربیع** و قد عرفت از هزاره
طایفه لیا لیه و طایفه هزاره در هر طریه نگاری با یاری آرام گرفت
و تو صبی از دست ایام خود کام باز و بوزه و بر قضیت **سینا**
و اذ البکابل **الصحی** با عارها **فانف البکابل** با حشا و بلایل **در**
طریق با حش حریفی و صبیح اکاشی نشسته و در هر راستی راحت
و از انش **الصحی** افتاده و این مخلص نر نر و مستمند و مجور و مجبور یارین

سکین بار بودی پر یار بهوش و در موش از لطیف بهار و طریف
کهر از امان نموده و چون غراب غریب کج غزلت کمرین و بانی در این
خوت کشیده انگس که یار و دوست ترا دارد آفتابان
نی در دست می نشیند و بی یاری روزه تالاجرم باز دهم سردان
سوخته نران و در برش کبر بهار شمعان آلود و سوز سینه این هوا خواه
آتش در خن کل روزه قاصدا بها اغصا زیننه ناز فاحترقت باینیلغ
مانگرگی و ز کهن مانع اند بر یک و این مجلس گمان و از دست فراق در
کشف ماند و آن دوستان چون تیر در ترکش فراموش شده **شعر**
تَنَسَّيْتُمْ وَ عَذَّبْتُمْ وَ لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُونَ وَاَعْتَمْتُمْ نَحْيَ وَ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْكُلُ نَوَارَ الشَّرِّ وَ فَا تَسْلِي نَوَادِ بِزَانِ الْفَرَاقِ نَعْدَبَا
اندرک غایب بی زبان یافته می شد که باشد که بهر تیره و دیگر خواست خبر را
از وای پسیم مفارقت کریم و ملاقات خریف باین یار و طریف
دوستان ظریف یوری و سپرد و بی حصول چون در خود انجا که
تک حبشی بهر روز کو راست بزم سعادت مساعدت بکرد
دانه طایق حمید و طراپی ستوده آن دوستان این نوع بدن نوازی
برج و غریب و بعید و عجیب نمود از اما غایب غنک غوک لوتما
و لم یکن الیک فقد جفا کا آری مفر است که میر عاشق که قدر بشکوه

وصال شناسد بدرد ایام فراق بستی کرد و چون جام جان افزایی
وصال این مجلس بوش کرده بود و خجسته گشتن فراق بهر او پیر
عیا قدر مایکسوتم الذمیرینت تا و در همان خورده که صافی خورده
خجتم بکرم آن عزیزان آنست که بدین مباحث غیب نغمه میزند و تر جبه
رو در تر عقد سرت گشته و در پستان با بوسه مقدم خورده اند
و عند اکبرنا عطفنا علينا فاشنا بئانا و مرج و اقم منا بل طرا کرست
مقاصد و رغایب و واسطه عقد بیانی و مطالب آنست که صد هزار
خدمت و عبودیت بجناب همایون فلان تبلیغ فرمایند و نیاز مندی
بستقر خاک آن بارگاه که همیشه مقصد و مقصود و مورد شهود باد چون
اهداد و مواب و امر و مکاریم فلان نامحسوس است بموقف عرض ساینده
شاید بزرگوار بی و سست کج داری ایخا فرموده است و کینه خدم
بشرفین یاد کرد پسرا فراز کرد اندید و در ضمن آن طینی لطیف
تعبیه فرموده و من عادة السادات ان یعتقدوا اصا و هم و اکبر و اکبر
آری ز خاک خفه فراموش کی کند آنجا که سویی چرخ کشد که آفتاب
ایزد نقالی این که ستر نواری را سبب عزیر جاهد و دوام دولت گرداناد
الجواب در و لای که از ان درج مکارم و معادریک
عبارت منظم شده بود و ثواب کو اکب که از ان برج مراب و مناقط

خداوندی است که گواه و آگاه است که میکی قنای دل و آرزوی جان این
مخلوقان بزان معروف و معروف است که فعل الله یجرب بعد ذلك
اگر که سبب اجتماع و التفکر در دین مرقوم و دین که سبب آن حقه حقیقه
اندر بشریت دریافت سعادت خدمت و معاشرت اوقات انفس
و راحت اینها را غرض خود که بعد از این پس بر گرفته آید شادی در بند
و دلهای زکاء و حور و این سوختگان فراقی و محاوره و محاوره آن بزرگ
پند و استانتان تقدیر بر روانه اما کان هم الحزن من امرهم و این که شریعت
یعنی که در دوست کشا و فساد و غنیمت آلب و نای بابی بسته عیال و اطفال
می دارند و لولا العیال کلک از فی دار سبب هم و اندیشه عیال و اطفال
با غایت اشتیاق تقاضا کرده اند بگویم عفو و مایه **نوع آخر**
تقاطع مکانات و تفاوت مملکات شغل با غرض کلی و مقوی با کرامت
اگر است به عواطفی نهایت مخیلی با صنایع عاطف و کرامت
از خدمت خداوندان شفیق ادام الله تعالیهم چون و حی آسمانی
و رحمت غائی و کرامت بر دانی و هدایای سبحانی بدین خدمتکار
مخلص نیای می رسد مؤثر و شش مقوی قوای روح نفسانی و شش
مزید انسانی می گردد و از قوای غواید منتفی اند فلز کون
راحت و سرور و ابتهاج و حیور بجان و دل می فرستد و آیت و ان

یکجا و بر موانع اقسام و آثار با نایبشان می خواند قُرْآن حکیم قلمات
شوقا و لکن جود الشوق العذبا فاحش کتاب شوقی و لکن
حسب من کتب الکتابا حکایت که علقا منیر که منیر استباب
و در شیب و حرکت سبب است و منیر است و ابواب یکا یکی اند چون بجای ایل
کرد و بواجب باطن و دوائی و در سینه را بر تپید سبب محبت و نشید
ارکان مؤثر است و عزیزین کنند و ذکر آفتاب بر کنه خجسته و دماغ و صفی و ظاهر
و آینه منیر و حبه اچنان چنان کمال که با بعد از در و شعله و دماغ و شعله و دماغ
و شعله و دماغ حاصل آید و عبارت القلوب تشاهد ایجاد دست خود
لیلی غائب الاقدار دون التفاتنا فان اعتقادی فی الفمیر لعل
اخر صح و القلوب من یحش فان الدایه و البعاد سوا کونان
غایت عنان عبارت کشید و شسته شده است و در اصد و کاتب
کتابی که نه از راه توانی و تقاضا فل خیزد روی غمزه بوز سمانا نوبی الخفیف
رحمت و غایت حقوق اکر ام ایشان تواند بود الا مانعی و دوائی دیگر
بنوده است لَوْن الریح یجلی الیکم علف بعض اذبال الزمان
و کذب اظهر من شوق الیکم و کیف بطیر مقصود الجناح رحمت دور
داشتن و طریق ابرام سپید و دگر دانیدن نوعی از خدمت پسندین
است و فی این کتاب المزمع ضربت من الجذبه خود به شریعت دعا

وحراسهم در غلا و ملا بر بان تفرغ و ابراهیم تقدیم می افتد و رعایت حقوق
نعمت بر ذمت من است لازم و واجب می گردد و مزید جاء و بسطت رفت
ایشان خواست می آید باری تعالی این نجوم هدی و غنیمت را و یوسف
شیری و اسود و غا و غور کرم و زیاده نعم اعنی محمد و مان مکرم ملا اند
بکجاست زمان و صدایب خندان و انقلاب دهر و تغییر روزگار در خوشن
امان دارد و در کشتن اقبال و ذرات سعادت جلال اندازش حق افق
جلالت و طایق طایر سبادت دایما فروزنت و تابند و پایند و اند
انه یسمع و یحیی **ایضا سال من انشاء و فی الحاشیاء بعد الله**
انت الرسول عنی لکنی اقول یا یسفی الخذت سبیل مع الرسول
هر چه سعادت که از ساکنان دولت آباد فراز آسمان نامزد می گردان باز احو
نشیب زمین است نذر روزگار مایون و تحفه اوقات و ساعات
میون فلان باد و غمزه و لغز و فیه بالبحر باریق و نایح المأمم الوندی
فی البورق الخضر و رفت علی البید و آجحه العنی و اوفت علی الظل و الفجر
روز شب آن حشمت و جاه چون طلعت خورشید و رخساره بروق
باد و ایام و یابی با کتاب معالی مستغرق و ایزد و حن جیظ و ریب
درود و سپلاهی و بخت و پیغلی جان فزای نزار پیغم بهشتی و کشتی
تراز باد و بهشتی و اذه و فرستاده می شود **سبیل القبا صافی**

یاد ابراهیم الزهیری و مسیح خدوفا و لوز و من عرق القطر و جلی فی ربین
المن غیت قطارها و قنن من خزانة برایه العطر و قبل یکن العزیز فی
بکوفه و بعد عطر الاروان و الفم و النحر و لعل عنان طیب حقیقه
شیر بر نایا علی العنبر النحر و الی موضع الاقبال و الجود و العلی و ضمیر
الامال و الفضل و الخیر و ای باید بزلت یاد و پستی بر سپان
وزن کس از خیر پستی برسان امروز عظیم پستم از یادش غم
چون باز پستی خدمت پستی برسان فیض و بر خا نیاز مندی و بر یافت
خدمت معلوم که تنهایی است و فشاری امنیت خداوندان است
بمعارف شکسته است اقسام در حاضری بیاض می توان پیوند میانه
ان البحر لا یستوف و جسر و آرد و نیاز که پرده نشین ضایع غلبان
است نه چنان است که مخلوقه کبری اشارت و سفارت عبارت
بنظار کجایان توان غنود یعنی الکلام و لا یحیط بوصف لیکیط ما یقی بالآ
یغفر اگر چه تدبیر که این غلبه را اشخاص متقاضی تو به الی الله خلقه و لذت
بر در دل بگرفته است و داعی البیوا الی ربکم و موقیف انایت لیکون
اجابت شنیدن و حاقف عصمت الهی صدای الم یان للذین آمنوا ان
خضع قلوبهم اذ کرا له بکوشش و کوشش عقل و نبوغ و ساین و خرد و
در نهانی ببد روح القدس نفس ناطقه می راز بر پای آورده

پایست نفس اگر نهادی یکدم کشتی مکش نفس یا و زمان است
و طبع است که حضور مجالس بزم تیرم نموده و این خلص صدوستند
عزیز من نفع را بر یکجا و دل من طبع اختیار کرده است و در راویه عفت
اعکاف گرفته و انفس من اختیار العزلة فالعزلة که بسبب همت از بالای اویان
مدان القناعة ملکه در او نهاده است و بر سر نو شر و ان عادل دل بسته
و از تیر و التفرقة یبتغهم الفاوون بر شاه راه قیاب علیه و هفت بیرون
برده و از نظم و ترتیب انشا و ترکیب و ترصیف شعر پارسی که از تنزل
هو و مناجات نفس خیزد احوال کجی نهاده و از خوف ترک تازی
از دور بدان جوان در جوار تدشع بالعبثه ذخیره نفع بالعبثه نهاده
و اگر چه کتاب غراب شده است و طریقت نالذ و مؤر و نش و
مکتب در معرض تلف افتاده است و ان غمال فالقنوع ترشح
چون حاجتیم نیست سستی توانکم مستطاب حبسیت هر بروری و سخا
کشتی و جود و نی غایت و بذل نهایت و آوازه ترتیب غل
و افاضل و تقوی فضل و افاضل از جناب فلان در اصقاع و از باغ ربیع
مشکون منتظرش است چون صبا بر کف خاک سوا بی کرده
و در عهد مبارک و ایام بیرون او خردن مکاریم حاتم طی طی شده است
و ذکر معنی نایب چون العبد نایب بی فایده و نی معنی نموده و زمانه

خط بیان المانیه لایذکر و محیف بزل و فضل و صفی نوال آل بکر
کشد به من انحراب الامثال او من اقیه الیک و اقل الذم و وکت و الذم
زبان جان بمقالت حالت با دل در مجارات و منارات آمد که ادا است
ترغی ان یحش بیده فلان یعدن الحسام الیمانی این معنی لاف لفظ
خوش و معنی دل کشی بی ذبی لایق یوم اجنت نکلی چون شعر خطیب
منزوی بودن و از حویش من چون سجاده امام روی بر یوار آوردن
البر فی العزلة لیکه لا بد للناس من الناس کنون که در بزم جناسی
فلان شمع اقبال برافروخت اند و کار ارباب هنر چون چراغ و در کرامت
چون آتش گرم کرد و بشتاب پای شکسته جو میزم تا جال نو که
فلان بعضی افوق بعضی است بر سر نور علی نور کرد و ذخیره و انوار است
ثم رأیت یقینا و ملکاً کبیراً معاًینه شاهد کینه و خفین عین نصیب
عین تو کرد و خاتم ذرآه و الکحل یقیناً تری العیش و قلوب الباک و المولاة
و چون منشور اقبال الخضر علیا از دیوان قدیم بر توفیق ذک فضل الله
یلتیه من بشاء عزین است و کوش آن دولت بر کنک و انما کنان
فی الارض یی زلند تا کسی را منقلب شقاوت و امن کبر نشود از بحر زمان
زاده و حضور آن بارگاه چون معرّه مقام کم زخم بر ساطع و در شمشیر
خرقان غاند مجروح بر سوی دولت بوی مجروح زاده و زخمی بوی

بر حسب فرمان ذوق و اراده ذات حرکت شد و آب که در مبدن پای کشت
و نزد یک آتش بجای خونی ز ساقم بر نون زنده پر و بال کن بعد تمام اجساد
و استعداد جزو حره شناس که کو توال قلعه و مانع است که گوش دل که در آن
قبیه قایم است فرو خواندنی افکند آن کون من الجاهلین و در حق
که افاضل و اخیار و خاریر و اجبار چون سبط خور و عقیده فریاد فریاد آید
هر یک با فراست و بفراش و اجبار را بوی که خود می و اصابت بوی سخن شنید
و بلای بر رخ الزمان و فضل ابو الفضل علی و خاک آفتاب که از شراب فضل
و لطافت چون آفتاب شیر کبر است و سحر کای سخن و دان آن حضرت
از کین که از من البیان لیسو انکار بر کار و ان طرایف فتنه بابل نهند
شعر و اذا سخرت الطرف خوفاً لم تلق الا الفضل و الافضال
از بقاء عت فرجاة تو استطاعت اجرام ان مغات نیاید بادل کسوف
مرام برست آتجا همچون دل من مراد دل است آتجا از شوم این سر زش
دل از دست برد و پای بر جای ماند و چون آتش شوق آتجا بر نفس
بالا گرفته بود بر قیقت غلبت القبر فارقت بشار بر بوش کین
این بر وزن قلم بیرون زد و بر سطح دیوار که فوری بیا من افتاد و میزد
گویم که بر طرف مکان جوهری طبیعت موجود بود از بحر زین و ریت
مقدرات مزاج فلان در سبک نظم و نثر کشیده آمد و اگر چه قدم بیان را

قوت زینت مصداق آن محامد نبود و لکن بوی طاعت و محبت برین بقی
بزان کرم کامل توشی بسته شد قایم حاجه فی المرحه تنظیر و الشمس کجبر عن
خط و عن خلل آراستی دخت آراستن است چه اگر در بنای محاسن
سبک و اطراف و معالی ستم ناطقه سخن سبای فغنی و در غم آن که معنی و لا باعد
صغیر و لا کثیر الا احصا ما شامل باشد و از صوت و حرف مل فادر الشکر آ
من مقرر م معلوم و مفهوم شود و هنوز صبا به من ذخیره و جنبه من نیاید
باشد و من این پستی در ایام الشکر تا کجا باشد توان دانست خبر شایع
باین همه زبان بیان **ما ان مدحت محمد** ای معانی لکن مدحت معانی محمد
و کجک می این اعتذار بجای سپاس است که معانی فی القوس منزع
ولا فی الکثیر انخرج ان شاء الله که اجبار انکار این غلبه و نشاط اقبال و نقیصه
قبول جلوه کند و کرد و نمیت و خبر و ابقا عتق من رجاء و دوت الیهم بر خند
پری چه و کان خاطر این ضعیف نشیند و حکم آنک آسمان قبله دعوت
چون آسمان مست آن آستان عالی است اگر توجع دعوات مخلصان بزان
قبله دعا و ثنا اعی حضرت علیا ادا ما الله حسنا باشد از قضیت جزو
دور نیستند بشت الکما بهم فی البلاء و فاصحت غنی المیه محامد الا فاق ایزد
تس لوی دولت او را از کمال قوت و بها و فطر رقت و کبریا شک شهنش
طالوسان اونی احنه مفتی و ثلاث و ذی باع و اراد **ساز احریه**

بعد الملقب اگر چه قدرت مفارقت بتطویل منجانبه است
و عهد ملاقات و کثرت یاری و ایام وصال نزدیک افتاد
زبان فصیح در استیلا و سخن این نوازی بر آید احسن و مافارنگم غیر لایق
تکلیف اداست الملقب باشهره که هر توفیقش شود و خود که چون بکف
چراغ تو با من این کرد غلبات بزلج را ضمیر میسر شد بعدی عدل و حلگی
بی عزالت همیشه طبع بفرست و منیر نظر منست نیز طبع تصور ملاقات
نیت و مقصد بر پر ملتزمات و یاری پس در مقام مواظبت نه در پرت
از ادب مفرون با صاف خبر و سعادت محض و مستهل باد از جهت
آن نادر پیرمان و خاطر پریشان و ضمیر خسته فراق و سین و غمی شنیق
لا ادم و شبلی باشد هر وقت طلقا عزیز و مفاد صا کریم را که مشتمل شمع
مجاوری احوال بود انتظار کرده می شود توقع است که درین معنی تعافیل
و افعال را بحال مداخلت ندهند و مطالعات شریف متواتر فرماتند چشیم
بیزه و دیگر حکمت خیره را بنظر آید آن مواقع اقام و مسافه کلام و رفت
و قوت باشد بدین بنا سطت عیب نفرمایند که بنای آن بر شدت
اشتیاق و وحدت تا قول فراق بود و استم **سأله آخری**
آفتاب اقبال فلان از افق جلال و مطلع دوام طلوع با و نظام بطقاق و قوت
جاوی اصفاف مراد است ضلای اقبال شامل و واصل انواع کرامات متعادل

تکلیف آنک این بند حشمت اقبال بزرگ و لطف اشتیاق غذا و نذاته از
الجاب علی مشاهده کرد است و میبایست آن عواطف و برکات است آن
عوارف مجاری اموالین بند برکت استقامت اطرا یافته و نظم احوال
و بیخ آمال او در ضمن من آن محبت علی محصول پیوسته لاجرم و لا و
مشایعت و فرط هواخواهی و مخالفت اقبال که از مواجب و مقتضیات
است در ضمیر عقیده است این غلصه رشوع قلم یافته خود را در سبک تقیل
بسط علی چون بدکان خالص منظم میدارد و در نغمه عباد و خدمت بزرگ
آفتاب معالی می بندد و پیوسته است نظام احوال و البتاه اقبال آن خدمت
از حضرت ذوالجلال بفرست و افعال می خواهد و نیک نخی خود در ادب
آن می داند و محصول فراغ بال و تمیز مقاصد و اقبال آن حضرت اعتقاد
و استظهار می افزاید چون میکی الفتا این بند در حکمتی مهمات بر آید
و استقامت او در همه ابواب میبایست آن دولت مقصور بوده است
مهمی که روی نموده بود و ترتیب مصالح این بند بدان متعلق بود پیش
بای عالی ادام الله اشراقه گذر آید شدن بود و حشمت اصفاف و لطف اجابت
بدان پیوسته و خادم غلصه با استعارف آن طلبت امید و ارکشته از آن
حشمت بکمر نوازی و لطف ضعیف پروری قوت کرده می شود و البتاه
می افکند که لواحق اتمام را با سوابق اکرام ضمیر نماید تا آن ملتفت نوع احکام اقبال

شعر با قام رسد و آن مقصود می یابند و فان تلقی النعمی یعنی فاما زین السیاح
با نظام از دو و چهارم التماس است که و امن غفور جبار و جبار و جبار و جبار
پیرش **سپاس از ایزدی** اصحاب طریقت و ارباب حقیقت آید
پیش ایشان از اشعه و از نور و از عالم قدس عکس پذیر می شوند و این
کفنه اند که طفر کشش دیوان نقره من شاد منشور سعادت ابدی بهیچ
ذکر فضل الله یوقیه من عذاب جهنم انما انشا که دعاست و مملکت و عیض
و حجة عرضها السموات و الارض مثال فاما الذين سجدوا ففی الجنة و در
افلاک ایشان نهاده و لیکن گفت معتم فافوز فوزا عظیما چنانکه
ایشان را و بزار و اذابی تمت کیفیت و وضعت تحت پر واد
للذین احبوا الطبی و زیاده علا و تشریف غایه و سپاری
غلو درجات خواهد بود و باندگان خطاب حیات اخلاصها
ولا یحکون را که و ان شقاوت سپری بکوة فاما الذین شقوا
فی النار بر جسد معاملت ایشان نهاده اند هم باید که توفیق خلق
از کفر مقایسه جزوت منظره مناظر ایشان در یا بد تا موجب مزه
نختر گردد و برواشت نقاب انزخ و می گفت بنابر باری بگر
کم از کرمی مانی باز از انشای این مقصد ادراک می توان کرد که آنکه
جام غم انجام وصال بنیان زیبا بخش نکرده اند و لذت بیوند دلبران

رعنا و نیافت از حکایت کتابت فراق می خبر اند و از نظایر اشعار
اشتیاق می پندم تو عشق نیاموزده معدود بی و نیز معلوم می
شود که هر کجا قواعد صداقت می حکم بر تا غیر جراحات مفارقت قوی
تر مقصود ازین معنی است که تا دل تحت کشیدن و جان سپرم
رسیده را با حسن تجاوزت و لطف عاشرت فلان الی بدیدند
کر لذت آن هنوز می لیسم لب دست خند غریزی که در چلبت
روزگارم کو زارت بر قضیت و ای نغم لایکذخ الذم خست
درست مصاحبت انداخت علم الله و کی بدیدم که از شوق آن لغت
و ذوق آن صحبت پنداری شب همواره دل حریص و سوز و نیاز نشی
جان عکس من است بش روز چنین می تو شب خواهم بر دنا تو
چنان بشی برو ز آرم باز اما کاه کاه که مشاطه صبر و تحمل صورت شبی
را در آینه بحری الزمان عالم است شبی الشفق بر و بر مراد و کلامی بینش و نه
دل و درین نیاز خلق می و خاتین کج خادامه توان کرد دل درویش بر طریقه
ان المی رأس احوال المفایب مستغفر می کرد اند کاخ ز پس فراد
شب و ز منت **سپاس از ایزدی** کسب دولت و اقبال
بغضای شمایل فلان معلم با و ذوات پاکش خلاصه بهرانی اعلم کلین
اقبال از غار و قیعت آسوده خرف آمالش از انقلاب احوال

آزاد بند زمین خدمت می بویست و دست دعا با آسمان اجابت
 میدارد و از برای نفس دوام عمر و مزید جاه و محبت و علو منزلت
 بخواهد با اجابت مقرون باد مذتهات که بند برین جاب منتظر
 مرام خدا و کار است توبه صفا کوی لطف تو را آید حق
 نیر تر از جاه و بزرگ است جدا از آن سال باز حقوق قدیم و مجتهد نموده
 کرد این است شغی که بفلان مقام داشت بکم عنایت خداوند کی بند
 پس از آن بود از دست رفت تربیتی که بهم دیگر فرموده بود
 آبجایگاه نبشت نیافت و اقامت زیاده ز رفت جنایت در عایت
 خداوند کارستظهر بود سو محظ و خیر مان طالع بند موجب سرگردانی
 شد کسی که از نیت روزگار آب حیات بر دنا کواری
 ممکن که اندر آن کار مارا قرار او نهادست بر نیای قزایی در وقت
 حیات بر نگذارش تربیت بند لازم می شود چه هر که روی بخیر نم
 آفتاب آرد از فیضان نور او عجوب مانده و هر که دست در شاخ اقبال
 زند از غم سعادت بی نصیب نگردد شعر
 از خاک برکشش و رسایش بر ملک هر زنده بر این تو چون غبار دست
 اگر بسکارتی بند بگرای نشود و فلان هم را چند منقش فرمایند بلیغ
 معین تو فر آورد اندک است که شغف مصروف دارا و تادیر شدت

و رخا و خیریت و رجاء بر عاده دولت بفرایند بقیت بقا از کف اهل
 و عذا دعاء التبریه شایسته صاحب طغرای بدوستی
بود مشرفه شریف و ملاطفه لطیف صدری کبیری عالی برادری فلان
 الدینی مذهب کلاسی لای مجد الکفاة شرف الاماثل والا فاضل امیر الکلام
 ذوالبیانین صاحب النظم والنثر آدم الله شرفه و غفر له ذنبه و شره
 منطوی بر عذری نامقبول و مقدمه نامعقول و محتوی بر اصول قطعیست
 و فضول در طریقت موصلت اصل همه فضول سینه اما از آنجا که خلوص
 اعتقاد و صفای و ذوق و فورخا لفت و صدق مصداق است این
 برادر است اندک جای غبار و حشی که در دل میگویند که داند این است بطلان
 سخنان مخرق مرقق و رباعیه بظاهر در جوامع مرقق اثاباطن کرئی
 آن مجلس مضامین مصدق از گوشه خاطر برخاست و اگر آن شاهانه
 اتفاق ملایق است دست دهد عذر این برادر تواند خواست در صراط
 نه که در چنین رقع صفت جور و شریح غرور و بساط مکر و حیثی
 نتوان گفت و منقش عهد یکاکی آن مجلس چون تو میعات
 بر مصاحف پشانهها خواهد ماند علی بن هلال نه شش طغرای یک ذره
 ازان در سپایه قلم نتوان آورد و یا این چه از تو معنی بفرموده جفا و آهسته
 و طبعی طبع مقاشایه و فای گرفت در صفت قطعیست او قطع افتاد

و بر اعی چند در شمع بزعمی او که پیش من برابر مدعیان نداشت ثلث
است دست داد چنانکه بدین نعل خرمایه و زمین بکرمان عیب فرمود
مطالع کند و اگر نقد باید کردن در شمع بیند که آن معامله نمود آن چنان
نیاید فرمود و بهین کند نمودن و جو فروختن قاض باید بود و کفر کشیدن
ای که کرد و با خود تقدیر باید فرمود تا خود که کند زیان کرد و سود در عذر
خود فرهاد و آرد با دشمنین عیثه آه خسروی که به بافتن تلخ و روی مثل
آمدی زی من تخم از من روی که کشیدن و راست که مغزای عذر
کم کن این بار است با آن که روی که وفای و عهد اخوان الصفا است
با شغلی دل نجات اخروی که کشی ای قلاج دل تخم جدا هم برش نه ای
مجازات حمزه بنی امدی خسروی مانند جوطاق کسروی کی توان خط عدی آفر
صنعت کردن بالزوم این روی الحق اگر نه صفای روز سودای نظم را خون
ریخته بودی در وصف حامی خود و می دیکهای خواستم سخن که ذکر می کنی
او چنانی همه خوانهای صاحب سخنان بر دی در رمضان ششم شعبانی
این برادر برین قدر اخفای کنم ان شاء الله که عید کرده هم در شمع
بر شیشه سنگ در بکینه هزار ماه شکسته است او انداختن کبریا بینم
که هزار لکی چگونه بر مواریش خواهد آوردن و علی الحله اگر در ترتیب خانه
اجتاهم برادران فرماید عجب بماند و مع خانه انا یک ارسلان که فخر الدین خاوض

بی بود بهتر آید و اگر از آن بهتر و نزدیکتر بی غایز شاید **سید شرف الدین**
بدو پستی نوشت معاینه نقضه با کثات الی خلیفه عجب
أعانه علی تصنیع خزی بطول الجوان مع العتاب سلام الله علیکم
ما أصدع اللیل عن الجور وأبسم الروض عتب القطر بعد از اهدای تسلی
که نسیم کسب آن حکایت را غیر کند و غنای انفس آن بر خرازی و غیر
خنده معلوم آن دوست می مهر باد که هر که را از رزات عقل و صیانت من
طبق باشد و برای و رویت و نقل روایت رجوعی دارد خویش من را در هیچ
قضیتی از قضایا دین و دنیا با استقلال و استبداد نسبت کند و از افعال
و اقوال خود هیچ حال نشود نباشد و یا با بطریق آنرا جریح اعمال و احوال
خود را خسته مطالع کند و یقین داند که او را امضا مهر می که روی در کمال
دارد یا منفر خیری باشد از استعانت بدو کسی که نقد و لا و غلب او تمام
عیار باشد و بصلاح و فساد ایام عالم نگریزد از اجتناب که صدیق صادق
بنابیت آئینه است تمام استدارت سالم از مهر رکی که هنوز محاسن
و مقایع را در آن توان مشاهده کرد و حق و حلیه حال و جلای امور خویش
علی القام و الکمال جز و زو نموان و بزن و برین معنی اشارت میکند مصطفی
صلوات الله علیه که المؤمن مرآت المؤمن و از النور رضوان الله
علیه منتولست که کن حکما لقیك اطلقک علی عیب فیک خیر من ارج کما

و کتابی می نمایند که اگر آن پستیناس که محصول مطاب خویش دارند
بیان مبذل کرده از سوابق و لواحق صحبت هیچ طریقی یا دنیا و رند
و می دانم که بر صدق این حمایت هیچ دلیلی احتیاج نیست از جلال آثار
و کثرت اخبار اصناف مردم حقیقت این معنی برای عایش واضح
گشته باشد بر موجب مقدمات سابق و امن از هر که در ضمن و سببی
ایمانی عاجل و آقا خیری اجل نباشد در کشید نیست معاد آن نفع است
که از حالت فی محال سنی انتقال کند و هر که مضمون صداقت و اثر
بود خالی باشد رقم نزاع بر اسم و کشیدن لازم است و اکثر
مضاحکان و مزاین مطا اند و لایمیک مثل خیر الله و القابل ان یقول
و یزید فی النسخ معرفتی بهم و طول اختیار صانع بعد صاحب
فلم ارفی النسخ خلا یسری بواویه الاسادی فی العواقب **مع آخر**
مراسد ذکر داند بنده او ممکن کرده صفا دوستی آن یکانه عهد و نگذاشته
و وفای او تغییر هرگاه که مراد مودت از استغاثت اعتدال مایل شود
و از ازار عوارض فتور و سبب تصور خللی کیره و تدای آن که بر او انداز
باید کرد و علاج آن بنزاع لطایف معاجبت غود تا غفر صدق صداقت
و عوق ذات مودت از مواد خللی خالی کرد و وصحت اعتقاد و صفوت
الحاد از آسیب فترت و شوایب که ورت رسته باشد از اذهال الغباب

فیس و ذوقی الود ما بقی الغباب مر جند شراب غباب غبی تلخ
و معنی ناگوار و دار و غایله بطانت تلخ ترک و زدن ساین تر است ظاهر
الغباب خیز من باطن الحقد چه هر وقت که دوست بر اثر از اسباب
از او مطلع کرد و در سبیل از کتاب ایشال ان تجاشی و احذر از نماید و
بر سبب این معنی در استحکام و دوا و فنی راه نیابد **شعیر**
ای اعاذکم شعیر و کم و فی الغباب حیا بین اقوام مقبلی این
دیباچه لطیف و مقدمه دلپذیر این بکاشفت و معایت ساخته می آید و
نموده می شود که خادم تدبیر است که ریاچین وفای آن دوست بخار
بغا حسته می بیند و بر صفحات صفوت یکاکی آثار جفوت یکاکی
شاعری کند الطاف معانفت با صاف مخالفت بدل گشته و آن غود
و موافق جلد بر گشته هر چند می اندیشد و بکفتار و کردار خویش باز می
نکرد و حرکات و پیکان خود را سرچ نظر بکرت خود می سازد
سجی می باید که موجب این مفارقت و مباینت تواند بود مگر
صاحب اعراض که بجا به اعراض ایشان بمقراض فنا بریده باز درین باب
خلیط فتنه ها انگخته اند و رنگها خست آینه و آینه خاطر منیر را از آخست
و غیرت رنگ تبروی داده از نگاهوی فترت و سعایت غباری بر دل
لطف او نشان که آن مجلس یکبارگی غباب و حجاب مخدومی بر رویه

عربی نهاد و یارب غایت و انشائش سکونت و در بازار آزاد بین
بزند و از کمال جنبش آفتاب نافع و در آن نافع عهدان اظهر من الشمس
و واضح من النهار بایزای شکل کنای او پوشیده کرد و اگر خود طبع
لطیف و سادگی و غم استقامت مودت و نوازی ظاهر گشت و آن وفا
نمودن پادشاه بود و آن بزرگ از مقام صفاء حالت پای در درگاه
بدر عهدی آورد تا که هرگز نه عیان این ساطع دست مهر کشید و تروار
و دوپستی او ناهوده انکار و **بجواب** خطاب خطاب آنکه
از خدمت مجلس عالی صادر گشته بود بنزین که هرگز سید باطلان اعظام
تلقی کرده خوانند آمد خطاب معشوقان و ناز و کرشمه و لبرانه چون پادشاه
آب حیات و برکتش و عادت کاهدی بر طرف شکر و نبات
میان نهاد و بود و روضه مودت و از شراب و ساقی الودع طایق العتاب
ناز و سیراب گردانید و بوقوف پست شکایتی که فی غم در ضمن آن
تلفیق فرموده بود معلوم گشت بعد از خیالات فاسد و ظنون نادرست
که آن مجلس بارخ الله العطاء عن ضمیر و صدق این کمر افتاده است نتج
و متعبر ناند اسب و کسبی مبرم است بنای هم نفسی حکم عقود الف
الجلالی نیست و خود محبت را الجلالی نه و اگر خاطر عزیز را مضائق
کلمات ناخوش و مطالعت مستورات مشوش متبرم گردانید آن دقیقه

نعمت و طبعه نوک اخلص با بر تفسیر محض علی بنو مایه و غوی از بر خدی
نقار و در این نوع بر ترک باب مراعات و در بعضی دقائق خدمات
بناید فرمود و در این هوا خرابی بیا و توج بر بناید و از و بکشتغال آتش
عقاب آت ویدی رخاک بناید سخت چه شهید بناید و مودت با سپاس
تقدیر و تشدید تشدید مودت بناید و تاکید با سپاس یکا یکی باطل
و عقاب بیشتر نکند و ذوب و بیغ و نیزه ایام پذیرد و اقلل عقاب من اعطت
بود و لیت خشان مودت و بقتال کلزار و مواخاه که از بیم لطیف
اخلاق آن مجلس گفته بود و بعد از صفت خزان معاتبت نایل باطل
ستاید کرد و بضاعت مصفا که در روز بازار کرم و خوش شیم
غنائی یافته است و منتبت نفاق فایده که بناید فرمود که آن نهاد
عادات اطراف عاوان است و در اینا خیابا فضال و افعال خیار است
در شکرت امنا و الطاف و انوار المصطفی و قدر و ندر
خادم پرورد و در حق این غریق نعم و در همین کرم جندال شکر و قطره
انظار و او را فی اشجار و در مقابل آن صورت عدم و لید و محضر
و اجزاء آن خاطر را تکلیف بالانطای می نمایند اولیقتی انما یلک
براسا و لای و اگر گشت منتبتی است که ما منتبت و منتبت که ما منتبت
اذا انقضی الخلد بدین هر چند در بشر آن بکرات و ذکر آن مکررات زبان

شکر کشاد است و منطبقه و اخلاص بر میان جان بسته قطره را
از چهار آن ایادی بشناور بسیار و در عین شمار مجازات نمی توان
کرد و ذبح را از عظام رغایب مواهب غذای کزین و در منهای
پسندین مکافاتی تواند کرد چه نطق طاقت بجز مجزوی از جزای
آن نمی تواند کرد و از طوطی و قمریان جز ملالت خاطر شریف حاصل نهد
و لطافت در تحریر آن جز شایسته طبع لطیف نمی تواند و از احوال از نوع
آن اولی و عمل برین قول صواب **شعر** اولم شطع شین
قد عذ و جاون الی مات بطبع اقتصار بدعا دولت که دست این
ضعیف بزان نرسد بحسب طاقت جند المغفل کرده که توقع از
مکارم اخلاق او چنان است که سوابق بمن رغابت یا بلواهی حسن
جنایت آراسته دارد و در ریاض امانی بند را با نوار تطف و از بار تطف
مشمول و بر قضاوت الشاکر بسجی المبرور شکر خادم
حال شکر مکرمت و احسان خود شناسد **نوع آخر**
الطاف و انعام فلان در بیان بند چون مکارم اخلاقش بی شمار است
و زبان عبارت است عبارت از شکر آن قاهر و قلم فصاحت و بیان
از او را که آن عاجز بای لسان بعضی نمک اشکر بای بیان نمی
جذواک شکر و در مقابل آن تفقلاست بر عای سحر کاهی از بارگاه

الکلی دوام دولت و نظام رفعت آنحضرت خواسته آمد با بجا بقرون
یاد **نوع آخر** مسامحی شکور و مناجح مذکور و مناجح مافوق فلان
در حق این بند از درجه شکر و بخت و سپاس و بخت میخواست
و زبان او حام و افهام از تعریف کنه آن عاجز و قاصر و لو آن شکر بی شک
امکن شکر شکر شکر و لکن جل ذاک عن الشکر **نوع آخر**
خداوند تفضل فرموده فلان خیری را بدین بند فرستاده بود
شعر یک روز نیت کن تو خدا را فلان نوع در حق من کرامت و احسان نمی پسند
در موازات آن اصناف و عوالت باقامت پیوست و تملیح خاطر در شکر
مفاخرت ذات شریفش با قطار و اتفاق منتشر شد **شعر**
ولو ان لی فی کل منبت شعرة ان نایب الشکر لیک لفقیرا
انجواب شریف نبی نواز که فرموده بود رسید و دین اخلاص
بطاعت آن اکمال یافت و ازان عبارت دل آری و اشارات جان
نزای که از تفکرات آن طبع و قیاد و ثمرات آن خاطر نقاد بود و تهنیه ها غوده
و بدان خط لطیف و کلمات شریف آفرینا گفته آمد از خط شریفی که
خورشید نشاط دل بر آید خط کلمات دل فریبش چون غریب
خط دلبر آمد است ازان مبالغت که در تمهید عذر و تاکید شکر
فرموده بود خادم فکر است خود را در مصاحبت حیرت و غفلت ندیده

نویشتن را در ثبت ماندن آن نمی بیند و نمی داند که بدان چندان مکارم و
مخصوص تواند بود و با آنکه بطریق تفسیر و تاجیر در اقامت خدمت بسیار
ذات است آن مخدوم حق گزار در مقابل آن چندان بزرگواری و خادم
پروری فرمود از کرم طبعی و لطف نمود ثواب و مکتب او بدین در پیش نهاد
لاخر و من البذر ان یلوح و لامن المنک ان یلوح اما اگر پیش ازین بسبب
اشغال و تعجالت و ناموافقی در کار تفسیری رفته است بعد ازین در توقیر آن
حقوق و پستی و یکاکی با حق الفایه و بعد العفایه رعایت کرده شود
و هر چه برصفوت است از خاد و خصوص افتاد شاهد است بر فراغ بال و انتظام حال
و نظام حال آنجا که آن جانب تعلق دارد خادم غایت مجتهد و مبذول
خواهد داشت و هنوز در ادای فرایض خدمت خویش در امتقار شناخت
و اہل در تہمتی **باید نوشتن** موانع مناج ملاء اعلی باستماع
مناب معنی فلان منصف و محله باو بند کمترین بر عادت معناد و بین
بند کی بکسر پرستند کی می بوسد و وضعی دارد که اگر چه بالاطراف متمسک
الاحی و ثوق حاصل بود که آن ذات مظهر که بحلیت یکا احتقادی محلی است
و در حاکم الذین آمنوا و لم یلبسوا ایاہم بظلم اولیک علم الا من علی بنایات
از بی مکوف است و متعقبات من بین برتیر و من خلفه مخفوفه من امرانه مخفوف
اما از آنجا که طبع این است و ضعف بیشتر احتمال با مجال ببرد و دم بر دم

سویا بسبب رومی غوغا و انواع تردد و پریشانی بر دل راه می یافت
و چندان چاره دیگر نداشت دست بر این دعای دولت زد و می آید و حضرت
ملک ذوالجلال و بسبب تفسیر و اہمال الخای رفت و ساکن حق حد قرا
مترقب بعد گاه انتظار می داشت تا کی بنا شیر خیر و سعادت و منافع فرج
و رحمت اندر گاہ حضرت در دست که دست توان پس از غفلت شد
در آنگاه این شیخ فاصدا حضرت جلال در رسید و بکوش غلبان دولت
این فرموده رسانید که موجب علی بابلوغ سول وصول فرمود و مقام عز و
دولت را مشرف گردانید ازین بشارت چندان بشارت با نیاز روی
نمود که وقف آنرا بوسیله طفل بنان که برقی باره سوار است در صحرای
کا فوری کا قدر با طهارت روان آوردن در حال وجود در سجود شکر خدا
من فضل ربی آمد و آید و لله الحمد رب السموات و رب الارض رب العالمین
بر خواند اگر چه اخراجا روی فرموده است خطایم دنیاوی که ثباتی و دولتی
ندارد و توان دل بستن **شعر** ای کاک سالما نصف الغنیمۃ
و کل الغنیمۃ النفس السلیۃ باری تعالی در یافت خرفه سبوس
معا یون را که جبر کسر خواطر ندان منوط است علی شریع الحالات
کرامت کما و مقابله و مناجی کفی و جزوی را مبستر و مقدر کرد و ناماد
در جواب **بزرگ** نوشتند **الله** مثال عالی از حضرت بزرگواری

در جواب بزرگ

خداوندگار ملک الصدور امیر النواجم لسان السلطنة بشفاعة
 المناقب کرم المناسبات همایون اعظم ترجمانک عاقل اولیاء و ولیة موفی
 بظهور آیات معانی و محقق تحقیق آیات معالی چون حدیقه قدس آسائه
 بنمونی انوار شمایل و بسوی فضایل و حصول ابواب محامد و نور اهداد
 مناف کانه رفیع الذخیر و رفیع الخیال بنده رسید در موانع الطاف عظیم
 آنحضرت که کسب نامت نسیم جنت نغم می کرد و تجل شکریا قامت پیوست
 و در محاذات فضل و کرم آن جناب که در صدف الفاظ جزل پوشیده بود
 و غره صبح میس را از ظلام کلام بیرون کشید **شبهه**
 اذا اخذ القوس خلت منه نبتة تفق نوراً او تمظم حرمه و السلام **مولانا**
معالم الدین نوشته بود بشفاعة بنده مخدوم منظم سلطان العلماء
 فی المعالم صاحب السیف والقلم ناشر الابادی والتمیز ذوق الافاضل
 جامع انواع الفضایل حاوی محاسن الشمایل فلان الدولة والدرین نظام
 الاسلام والمبیین حضرت الملوک السلاطین جللی معظم عت اشاده و
 اشتیاق بنده و دعاگوی از حق تقریر بیان و تحریر بنان و در گذشت
 شوقی الحاقبیل کهک فوق ما یصفی البنان بالسنن الاقلام اگر ندانم
 اختیار در دست روزگار دستی و جهان تدبیر انسان ضعیف در قبضه
 تدبیر سبحانی لطیف از تکمائی زاویه تسبیح سبحانی علی الوجوه امشبیا

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام
 علی من لا ینبغی
 الیه الالهة الا هو
 العزیز الکریم

سلطان الامراء فی المعالم

علی اکبر

علی الراس بنا بحجاب عالی که مرکز معالی است توجه فوادی و تقبیل انامل
 مبارک مخدوم معظم که ینابیع کرمی مناجیح نعم است و عز و بخت است این خطا
 می فرماید قبل انامه کائنات انامه لکن من مناجیح الازدائی بشفاعة کشتی
 امید بفضل بزوانی میدارد که حصول این سعادت را بر حسب اداوت
 من حیث لا یجیب طریق کشاید و تباغیر صیغ شادمانی بر مقضاه کلام بر دانی
 که اذین الغیر تشریف بدید آید و السلام **مولانا جمال الدین محمد حرم محمد الدین**
انابک نوشته بود **شعر** صبح دمی مرده جانان رسید
 مرده دلم را از جان رسید بر شال نیل شیل آنحضرت جلیل خداوندگار
 رؤف عطف و لولوات الالفات خزان لزوئها و کن حاشی ان بریدها
 بر شال یا آیتها الملاء ان الی لیه کتاب کرم کومان وصول یافت و بطل العت
 آن دین را لوزول را سرفه حاصل کرد با سپاس خرد بر کنگره و ماغ این
 کلمه سرانید که گرفت **شعر** لطف یکدام دزد پیوست در می
 کان دزد به از هزار خورشید نشد شفق و انغیای که فرموده بود بر عوا
 دعوا و الغریب یحمل الغمام مقابل افتاد اگر چه بنده کمینه موافق حال پریشان
 خود نیست الا حزان دارد رأی عالی آج افضا فرماید و اشارت رسید
 بنفوذی خواهد یافت کلام سعادت و رای ان تواند بود که بنده که
 آنحضرت روزی کرد و فی الجمله التفصیل اشارت آنحضرت را بر چلیک ضاح

و مهمات جهان و تفصیل است که جاوید کامران با ذکر یکی از فضلاء مرحوم
شمس الدین طبرای نوشته بود حضرت مغلاکه قبله آماں است کعبه دار ملک
منجی یحیی مخیر باذ و غنیه والادار الی السماء ذات البروج عروج هر چند داهی
و بواسطه آن بیت معنور اقبال را که علی الترافی در مقام و جوب است
و غرض آن مقام محمود نه تعری باری که صرف عیم مردان عین سعادت
و غایت مقصود و مطلوب پیوسته موفوری بود و منظر نظامی و تحیل
آن دولت دولت جاویدانی مقصور و از جهت حفظ عاجز و روزگار نامشهر
آثار پستی ظاهر می شد و سعادت طواف بمان کعبه الطاف حصول بی
پیوست اما یک خطی قبی و ترقی حضور بذا آنجا معور می گذشت
فلولا رجا الی الضل ما عشت ساعة و لولا مکان الطیف لم یجعی و یفید
حال نه گشت درین حال احرام بسته روی بندگی بناد و اذالقی بنا
بلغن یحیی باری معنی این دولت را عاقبت مریدان و انیسیم
و یحیی ظهور معنی علی الکوکب حرام **جواب که مرحوم شمس الدین**
حمزه نوشته در بر منشور و غرر منظوم فلان که خلیف عاظم ما را بطلعه
آن متردات روحانی مایه ارجاع و شش و مان افروز دست و نظم
حسانی و نثر سنجانی نواید فراید و رخا رب و کرایب و کرایع و کرایع
لطایف نمیدنوده جمله محقق و منصور گشت آفرین فراوان پیوست

و بنابر آن قدوم مبارکست موجب سفار تا غیر انش و منزه است از شوقی
که حضور عزیز او است نایره برافروخت باید که در حضور قبیل فرما یزد و تو
نمایند تا بروی حضور منعم و انعام فی نفس او شود و روق حاصل آن
و عقد افاض که در حضرت منعم اند بواسطه احوال شریف و شرف
شوند درین جمله و شوق باید از فرود و در آمدن بخیل غنود **جلال و در کمال**
محمد کورد شمس الدین نوشته بود انب اقبال خداوند کار ملک دیوان
الظفر اعرف الحق فظفر الصدق اعلم النوری افضل الدنیاضا بطا املک
فکلمت المسیح جامع الفضائل علی الله قدس با ثبات خال و بقا فکلمت الانفالک
هم طویل باد ماه و جاء اعدایش در غور ذنب مخفف محمد و آک
بند و خشی و از در بیان اشتیاق قدیم اجساد نهاد است که غم خرد
گرفته و دست حرمت بر گردن خیزگر ساخته و شود ای ارباب نظر الیک
در دیک دروغ و کاسه سمری پردوی گویند **شعر**
یا اجل النشس باخیر النوری • اعتقاد الدین والدنیا علیک
ناذی شوقی و ایته قابل • قول موسی انی انظر الیک
امید است که پیش از قبول اجل و بین یعقوب دل و که در بیت الاغان
سینه معنکف گشته است بریز از یوسف و شش تکفل کرد و اللهم
حقق لنا هذه البغية وان لنا هذه المثنية مدتهاست که بدست می خواهد که

روی بخوار نیست و قرار غایت مخدوم قریب خود آورد و بوی خوش
و از آن بنیک و رای همه آرزو عادت بانی می ماند و مشرق و دو بیت را مثل
و کم من حشر تحت التراب بخواند درین وقت که سعادت مساعدت غوث
عزیم آن کعبه آمل مصمم کرد و چون فایده عازیم آن حضرت بود این عجاایب
دینی او کردان شاد الله در عقب بشرف مغول آن حضرت مستغرق کرد و
معاون قریب سار و زمین و حریف نیاز باد **در جواب ابوالخیر**
بمشرف که از روی و مشهور و بیایم و مشهور است و مشهور است و مشهور است
بکلف حاشی آن معطور و نقایس آداب شفا عین غریب آن مشهور
چون حدیث از حدیث لطف بتلید و حقه از کرام عطا یا اسما که خدمت مولانا
فلان محراب فلان اصدار کرده بود رسید و با غزاله و اکرام تلی ویز از اخبار
حرکت قدوم مبارک بدین صوب استیشار و استظهار و بدو آمد قلیت
من قول البیہ سرور و اقلوب نیازمندان بر امید استماع آن لطایف و فضیل
سوی منظر چشم و گنگر کوش سارعت و متابعت غوث و گفتند لیت
هذا السماع کان حیاة لیت حرف الزمان الخ و عرا متعلقان را هم
شوق بر فضیلت لایسا من روح الله مرتب رضا کا انتظار منت نارسا کلام
شب بر آرد آن روز امید است که قاصد قریب بیافت خدمت مولوی شریف
کرد و تا بواسطه محاوره خدمت شرف دلها و زنگار خورده چلا بدو از آن عجاایب

نوع آخر اکنون که فلان رسید و از خطور حضور مبارک بدین
طرف کاهی داد بر قضیت اخلاص الما ذل زاد غوثی و ایر ششیا قدر
التیابست و دواقی انفس طینه در انقلاب و تا خیر دادش **فصل**
لقد برقت بالابرقتین عامه خبرنا ان اللقا قریب و زبان را
انتظار دین بر منت حشر است و صاحب بزرگوارت سامعه بر گنگر کوش
و یزار مرا چشم می دارد چشم گفتار را کوش می دارد کوش ابرو
نقطه بزرگ و رفتی دین مخلصان را که با سبب تداوم جوان خیره و بزرگ
شدن است مشاهده روح افزای دیکستان روشن و رشک کشتن کرد
انما الله یسمع و یحیی و علی کل شیء رقیب **نوع آخر** چون مطلقه
کریم که متغیر بشارت قدوم مولوی بود رسید دل نخل شاد شد و جان
بزمان تازه کشت و انواع عیبت و خور و اندر و بخت و سوز و ستور
چون دم علی در کابل بدم جان آورد دل مستند و جان نیازمند بر منظره
چشم و در کمال کوشش متغیر خواهد بود تا اندازها بقای اقبال و مبارک
و ابرود دولت از جگشود کاهی حشر ببارت اندازد رسید و اگر این
سعادت مساعدت فایده و آن دولت قریب شود و احتیاج آن مردم حشر
یابد و خوشتر به نام التیام بدو زبان شاد الله تعالی **مرحوم نور الدین**
نوع آخر امیر غفر الله له امیر شایسته بود و در غرض دولت و اقبال

يُذَكِّرُكُمُ اللَّهُ فِيكُمْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا مِنْ مَرَضٍ يَأْتِيهِمْ
بِرَحْمَةٍ وَخَالٍ بِالَّذِي لَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا بِرَحْمَةٍ وَخَالٍ بِالَّذِي لَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا بِرَحْمَةٍ
فَاعْلَوْا تِلْكَ الْفَاتِحَةَ وَأَمَّا سُبْحَانَكَ بِمَنْزِلِ الْوَيْلِ وَالْوَيلِ وَالْوَيلِ
بِقَامَتِ رَسَائِدِكَ زَمِينِ بِنْدِكَ بِلَبِّ نِيَّازِ بَوَسِيدِ مَعْرُوفِ دَاشْتِ
حَيِّ كَيْفَكَ تَحْكُمُ يَزِيدُكُمْ الْإِنْسَانِ عَلَى بَابِ وَالْمُهْلِ الْعَذَابِ كَيْفَ الزَّعَامِ شَيْخِ
فَلَانِ إِدَامِ اللَّهِ كَرَامَتِهِ وَانْجِزْ أَرَادَتَهُ كَمَا فِي قِيَرِ رَاهِ مِيرِ اخْتِيَارِ كَرَمِ وَبِكَ
مَنَاعَتِ يَدِ بَرَسْتَغَاتِ بَرَكُورِ لَكِنْ جَوْنِ بَنَارِ بِنِيرَتِ كَلْبَتِ شَيْخِ
نَوَادِرِ شَذِ وَازِ احْتِيَاجِ كَمَا لَزِمَ ذَاتِ الْكَفَانَتِ كَرَمَ وَكَرِيمِ نِيَّتِ
مِيقَاتِ رَجَاءِ احْرَامِ حَرَمِ كَرِيمِ نِيَّتِ وَفَضْلِ كَعْبِ جُودِ وَوَجُودِ بَدْعَا
وَتِلْكَ الْبَيْتِ كَذِيَانِ تَقْدِيرِ دَاشْتِ وَبَزِينِ حُرُوفِ كَمَا تِلْكَ الْوَيْلِ بِالْيَتَنِ
كُنْتُ مَعَهُمْ فَافُورِ فَوْزَا عَظِيمَا تَشَبُّعِ بَاقِ تَوَسَّلِ حَيْثُ مَحَابَاتِ بُلُوغِ
نِيَّةِ وَبَرِجِ وَخَوَارِجِ نِيَّاتِ مَشْمُولِ كَرَمِ وَكَدِ أَنْ مَآبِ نَابِدِ الدَّهْرِ
قَبْلَهُ أَرِيَابِ حَاجَاتِ وَكَبِيرِ اصْحَابِ مَقَاتِ يَزِيدِ وَنَهْجِ نَقِصِ نَقَرِ مَلَبَاتِ
وَأَنْ دَرَكَا مُنْقَرِ جَنَاهِ وَنَقِيلِ شَفَاةِ نَجْمِ نَبَاهِ **فَتَبَسُّمِ**
زَنَكَا فِي فَلَانِ دَرِ اقْرَاصِ نَجْمِ وَاقْتِنَاصِ مَقَاصِدِ وَحُصُولِ كَرَامَاتِ
وَشُمُولِ سَلَامَتِ وَوَكْمِ سِيَادَتِ وَنَظَامِ ارَادَتِ وَاجْزَاءِ مَعْمِ
مَعْمِ اجْزَاءِ فَرَاوَانِ سَالِ يَزِيدِ وَغُزُوجِ رَاغِ وَرَافِجِ وَبَارِ وَجَابِ وَكَلَامِ

نَجْمِ وَكَلَامِ الْإِبْرَارِ وَاصْحَابِ الْإِحْيَارِ أُنْزِلُوا سَلَامٌ وَتَحْتَ مُتَوَالِي وَمُتَوَالِي
وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي وَمُتَوَالِي
أَزَادِ رَاكِبِ خَوَارِجِ وَافُورِ نِيَّتِ خَاطِرِ سُبْحَانَكَ وَاجْزَاءِ اِهْتِمَامِ اذْكِرْ شُعْفِ
أَنْ قَاصِرِ مُنْذِرِ رَتَبَاتِ جَنَاتِ كَمَا تِلْكَ الْوَيْلِ بِنِيرَتِ كَلْبَتِ شَيْخِ
كَرَمِ اَنَا ذَاكَ عَلَى فَلَكَ لِقَادِ رُيُوسَةِ آثَارِ مَسَاجِي وَخَبَارِ مَعَالِي الْخَبَائِدِ
حَرَمِ اللَّهِ سُدَّةِ بَدِينِ بِنْدِ مَخْلُصِ وَنَظْمِ شَاكِرِ مُتَحَقِّقِ رَسْمِ وَبَدِينِ
أَنْ آثَارِ وَبَلَسْتِجَاءِ أَنْ اخْبَارِ اِقْتِضَاةِ وَاجْتِهَادِ وَاسْتِظْهَارِ وَافْتِخَارِ اِفْرُودِ
حَيِّ آيِدِ وَازِ بَارِي فَكَلَّمَ كَلِمَةً وَجَلَّتْ عِظَمَةُ غَوَاسَةِ حَيِّ شَوْخِ نَاجِي حَالِ
ازِ رَحْمَتِ شَوَابِ وَضَمَّتِ غَوَابِ اسْوَدَه دَارِ وَآجِ بَصْلَاحِ اِحْوَالِ
وَجَاحِ آمَالِ اَوْبَارِ كَرَمِ دُوسْتِ مَهْمَا وَنَحْلِ وَنَهْمَا كَرَمِ دَانَا فَمَنْهُ وَطُولِ
وَعُودِ وَخَوَالِ مَرَجِدِ بِنْدِ مَخْلُصِ اَزْ كِنْفِ الْخَضِرِ دَوْرِ اسْتِظْهَارِ
أَنْ خَدَمَتِ مَجْمُورِ لَيْكِ لُحْظِ وَبِكَ لَحْمِ اذْ ذَكَرَ أَنْ مَنَاقِبِ وَشُكْرِ اَنْ لُحْمِ
فَارِغِ نِيَّتِ وَغَافِلِ نِيَّتِ وَبُيُوسَةِ بَرَا قَامَتِ وَظَايِفِ عَاوَنَدَاوَتِ
صَحَابِ نِيَّتِ اَمَّا ظِلَّتِ حَيِّ غَايِدِ **اِبْرَاهِيمِ** مَشْرِفِ فَلَانِ مَشْنِي اَزْ رُودِ
قَدِيمِ وَعَقِيدِ قَدِيمِ وَشَبْلِ بَرَا قَامَتِ وَنَهْمَا وَنَحْلِ وَنَهْمَا كَرَمِ دَانَا فَمَنْهُ وَطُولِ
رَسِيدِ مَوْرِدِشِ بَانَوِ اسْتِظْهَارِ رَوَارِ نِيَّازِ رَسَائِدِ بَاغِ اَوْبَارِ اَكْرَامِ لُحْمِ
رَفِيعِ وَبَعْرِفَتِ اخْبَارِ سَعَادَتِ وَحُصُولِ اَرَادَتِ وَغُلُوبِ اَرَادَتِ وَغُلُوبِ اَرَادَتِ

اوتار از بهایج و مستغفار از فرمود و مزبور و قایم خواست با جابت مقرون باد
اشاره ای که از سر نطفه ای شایسته تکلف و تفسلف فرموده بود و غرض
خاطر عاجز خدمش پیوسته دریافت کیفیت مجاری امور بند مایل می
باشد و با نظام مهمات و اعتدال احوال خادم پیشتر محقق شد بحمد اله جل
جالات عیم خداوندی از عهد قدیم باز معهود و متمدن است و آنگاه بتوفیق
الهی این خادم را می رسد و میسر می شود از اهتمام متب مبارکش می
دآید معاجله از لطف حبیب خدمش چشم داشت مدین می باشد
خود روابط اتحاد و مخالفت که از طرفین استحکام پذیرفته است معین
اقتضای کذب بعد از تقلید معین و از بر عوالت غیر در مقابل آن الطاف
و بندن نوازیها قیام نمود و دوام خور و نظام امور آن خداوند را از دست
ملک عفو و حوصله می شود و مستجاب باد **فصل** در مفاد و ضمه
جان فرای و ملاطفه عم زوای فلان بدین بند مشتاق نیاز مند می بود
سید نه چندان رنج و بهجت و مشرت و جملت فرو که زبان
گویند بقدر آن جاری تواند شد با اقلام نویسنده بخیران و فائز
که در بزرگدستی آن خداوند را شایسته انتحان و تجلی احزان که در آن
دارد و اینها را دوستداری که با نظام مهمات و مصالح و اعتدال احوال
بند می نمود و بلوغ معلوم شد از آن سبب کریم و محبت عظیم عجب نمود

و منتهای چشم شکست **خبر** از یال مقاصد فلان اولم الله
سمن و سنا و ضاعت مجن و غلاه و حزن تجمه و بهاء و احوال فی افشاء
المناسبات و ارتقاء المراتب بقاء و از غم حشاده و آفراده در قبضه حصول
استقرار باد سلام و خدمت فراوان و دعا و محبت به پایان بقبول وصول
فرماید از دست و مندی طاعت کریم بیرون از تحریر بیان و تقریر بیان فرماید
شناخت حق سبحانه و تعالی و دواعی ملاقات با علی احسن الحالات
متمم و میسر گرداند بر تالی انور عرض می رود که جماعت خندان و احداث
اعراض بقرائن فنا برین تکلیم و تنها انجمن اند و رکنها انجمن و کوا و بیکاه
بتقیج حال خادم و در بندگی حضرت شدند وزارت آینه است که صورت
انرا از عالم غیب و بتوان دید و شمعیت که نقاب ویر کارخانه ندایم
پیش بر تو اور روشن است **خبر** که کان من لایه شغال خردی فی السو و طرا اذا
لا بیضت السو **خبر** که بگذرد بیری بشیله رشع او از چشم آدمی
نمواند شدن نهانی و تقویه جماعت مفر با را از تنبیه باز تصور تواند
فرمود و بتجیه که ایشان از سر عرض در سخن بقیه کنند التفات نماید اما چون
مفیدان هر طقه پسر مکر و خیل و خبت و خدمت با مساوی
مخدومی در حضرت وزارت جلوی می دهند و الزامهای نمایند و آنرا بنویسند
انگیزی می شنود و احوال اکابر و جگونی طلاع و شیم امر این زمان

فردت مخدومی را معلوم است و از شرح استنباط تمام و اذنه کرده
می شود که بنابر آن تیر جفت و یکدست و خبث عقیدت ایشان بر میان نشاند
بقول افند و چون آتش غضب اکابر با لاکیر و عالی را که مشاهده می افتد فراموش
واجب نمود از کیفیت حال اعلام دادن تا تدارک و غم خواری این معنی است
از حسن کنایه پس از تقدیم وارد بند و فلان برفع خطاهای ایشان
مشغول اند و شرایط حفظ الغیب بواجبی با اظهار بی رغبتی **الجواب**
خطاب معظم و کتاب مکرّم فلان رسید و رؤوس و کوشش را مغرور داشت
آن مرد صدق اهتمام که فرموده بود و از حالات آن جناب آگاهی و اطلاع داده
و نموده که طایفه را که در دل جایزه است و بدگفتن را پیرایه اقتضای ساخته
اند و سرمایه استظهار خود شناخته از آن جناب عرض و الدین فی قلوبهم
مرض اتفاق کرده و روز با حاشای جبهه انواع خیل مشغول اند
و دم بدم در حق من بنده خلیط و تضرعی نواز پرده بیرون می آید و در
حضرت حضرت و زارست پیچ حال بند را تشنه بی تازه و مقدّمات
شیء از آن می نهند و خبثه های مختلفه و متفرقه می کنند جلا محقق گشت و محض
خالصت دانسته آمد و بنیادی که از عقیدت تویم و سرپرست مستقیم
و غفقت مخلصانه و انجام دوستانه در تدارک و تلای این قضیه
فرموده بودند بریادت تحقیق پیوست و از آن عالم لطف و مکرمت

عزیز و بیع نمود الطاف و اعطای آن خداوند پیوسته بظلم مضالم
و مهمات بندهکان مضر و فاسد و همگی است بزرگوارش با خداوند
مشغول از لطف عین و شفقت جسیم آن خداوند همین توقع بود و حشم و است
برضا عفت و از یاد آن می باشد باری متش آن دولت با تا ابد الهی
مرتقی دارد بر تالی عالی عرض می رود که بنده چند آنکه کبریا احوال خود بر می
آید و بروز نامه احوال در می نگرند و حرکات و سکنات خود را منسجم نظر
مکرم می سازد و نفس خود را از جمله معایب شین و معرفت معنوی
می یابد و عرض خود را آلوده هیچ عرضی نمی تواند یافت و از خلط و قهیر
و اغترل قطعاً قطع قطعیست هیچ معارضی بر بند ثابت نتواند کرد و امید
بفضل نامناهی و الهی و محبت مبارک خداوند کار را چنان واتی است
که معارضان و مزخیمان خایب و خاسر گردند و پیروز و لایق المکرم
الآیا خله کلوا که ایشان آید با کسمیت بدی که همه خونم ریزند هرگز از دست
هست خدایش نبرند **در وضع سخنان اصحاب اعراض نویسد**
جناب فلان و زدی که فرایند عز و اقبال است و معرفت علی که زوایند دل
و اذلال همواره مدین و ولی با دبر رفیع کمال پیوسته و پیوسته رضی
بنایه آید باز بسته خدای جلال ناضر و منیر و احوال اقبال بر تان و ناز
منته و این دعوت و علل در کل احوال حافظ و نامر چنانکه گفته اند **شیخ**

کردن مطیع بایش و ایام رام باز. خدمت بکلام و و دش شاد کام باز
جان جهان زد دولت او با نظام شد. پیوسته حال دولت او نظام باز
شادند خلق عالم از اقبال او شادند. اقبال او همیشه و شادی مدام باز
بنده که غریق نعمت و عریق همت خداوندگار است از سر صدق تمام دولت
تمام خاک عبده علیا فرخانی غایب و زمین عبودیت بلب تنوع و قطع بود
می دهند و عاود دولت را که نیک نیتی و سعادت خود را و امانت آن
می دانند می گویند شایسته باد و می نمایند که اگر چه هیچ بند نویسد و غایب که اگر
خالی نماند و الا تا و تیر شایسته باقیه این بند علامت زلفی زیادت و سربازی
تصدیق تازه می دارد اما محمد الله اکرام خداوند که جاوید باز و برابر خدمت خود
بهر جذب بسیار بود باغ است و الفروقات پنج المخطورات بند را عدد
خواهی واضح برای عالی لایزال عالیایوشید و محنتی غایت و ملتس نباشد
هر که با خنبار یا با صراط در میان کاری افتاد و سبب غلبی بر خویش بن
نهاد خصوصاً که خداوند عز و شش او را زیادت است اختصاص مخصوص دارد
و در قربت خویش بمنزلت فرزندان رساند تا بدان حد که او را باز
آنکه خویش بن را اهلیت تقدیم ندارد از آن مرتبت قاصر مانند و خود را
از جلالت آن حرمت عاجل یابد و در بحر شربت دست کند از دست
و دشمن خالی نماید خاصه کسی که از سر جدی تمام و عریق غایت و ادایه فوئی

او بر نخست باشد و در کین عداوت او نشسته بند که برین حال نشینی است
و در منزلت حرمت مشغول شک نیست که جماعی اصحاب افاضت باب الله علیهم
که هستند سبب است اذیت و خوفی از راه ضرورت بر اعیه طبیعت حضرت
علی خداوندی انتقام ساخته اند و قاتل الله و ایام که من نهر بکند بهم و جنب
عبد بنم بهر وقت در حق بن بند خلیف و نصیر به نواز پرده بیرون می آید و
تقیج حال بند را نشیمنی بن می بخند و حال عقیدت و طریقت بند را خلاف
رایس و بکلیت غیر مایل بر آری عالیه عرض می دارد سر دستان با و فضا
دستیشان و فرای غایب که افعی بند در خدمت آن دولت تقصیر میکند
و نیست و نیست و بندگی آنحضرت راست می دارد و در خدمتی که بجز بکاران
آنحضرت و بلازمان اندازند تعلق دارند و حیل التفاتی و روز و شب کارند
همان خطیم و کثرت عداوت الله بانه اولی عینا بنه برة ماکان ما درم الوشی
کما نعا من خود کیم وجه ایوان جوینی اما عدلی علیست و کنی به علیما
که آن مقدور بند بود است و در هم مدینه از پیشانی و لایق خدمت ندان
دوست که پایند و فرایند با از میان جان بر خود واجب لازم دانسته
و سمواته میان بندگی حضرت خداوندی پست داشته است و افعال جانب
رقی و شفقت در سال و معاملات و ترک خلاص نیت در طاعت و عبادت
او جایز بود و اگر تقصیری بیرون مقدور بود و حق با است و همانا بند بدان

معدود بود لا یكلف الله نفسا الا وشرها واکرا از جای دیگر در عزمت
 تنها و نه بزرگ پند و کجاستی کرده و بدن را بزان جرئت مخاطب
 فرماید و بدان بفرموده می نه تم کند معانا برین حکم کرم و از تحت رافعها
 لازم باشد و لا تزدوا زدة و زدا غری هر مرغی را بیای خوش آفریند
 کل شاة بر جملها استناط آری قضیت سید پر غصه و حصة نقه پس
 در از است و نیاز من مکرر سیمه سیاه و از دل تحت بیستی نهایت و لکن
 نفیض النفس عند ابتلاها چون جوشن بر آورد و در سر برود شد
 اما باین همه اگر باستی این سخن خداوند را مستوفی بزرگ متوفی بودی
 و مثل این جنات در کف اعال بر صدقات مقبول بمان تمام پیدا آوری
 که استماع کلام المومنین خدو درین باب چندین اطناب از فی فی کلام
 خلاصه عرض از عرض این خدمت است که چون آری عالی را حلیت این
 معنی معلوم شود و صورت حال از حجاب شریف مکتوب کرد و احوال
 اعراض را بعد ازین مجال بفرماید و اذن و مجلس معایون خوشتر
 که همیشه سعادت محفوف باد و کرمی حید و ثوابی جرد و احوالی عتید
 حاصل آرد و اغواء اعدا و قویها و مشیولات در حق او بر کار کرد و
 بزرگ الله عبدا لا یقبل ثوابا و القاسمین علی المومنین و التکم **تکم**
 حکم آنک احوال اعراض مکتوب مع شریف این بدن سخن بر خلاص حقیقت

در بیان اندک بخانی که اذیال اخلص بدن از تلویش آن مظهر است منسوب
 کرد اندک مذمت تا آفتاب رای منیر را در حجاب غیر مجرب بینم و پرتو
 غایت و انوار عاطفت آنحضرت را که بر سر این بدن تابان و درخشان
 بود منقطع می دادم و خواهم که بر آیت ساحر خویش بواسطه ایمان غلاظ و شداد
 روشن گردانم و بطلایف اعدا در مقام تحق ثبات قدم باز غایم دست
 استغفار و طلب عفو بفرست بر دارم و این چند بیت از ادیب صابر که آب
 عذوبت از آن می جکد بنوع کرم اوانها کنم **شعر**
 رفیع رای تو بر من غیری دارد به تحقیق که مرا اندران جنایت نیست
 بذات ایزد و توحید پاک مرتبه من کجی کعبه و انکس که کعبه کرد نیست
 بزم زم و عرفات و خطیم و زکن مقام بقوه و تجر و مزده و صف او نیست
 بسوره شورت نوریت و مطر سطر نور بآیت آیت الجبل و حرف حرف شجر
 بقرن موسی عمران و سجده داود با اختصاص محمد بساکی علی
 بآب برده یعقوب و یوسف بپیری زکریا و طاعت یحیی
 باغشای عقل و بروشنای غلم بنیک نامی زهد و پاک توفی
 خدمت تو که جان را از او است نور خیا بهفت تو که من را زبهر اوست خیر
 که هیچ لحظه و ساعت هیچ لفظ و حدیث هیچ شغل و عریست هیچ بیع و فیر
 اگر خلاف تو هرگز حلال داشت ام حلال داشته ام اندر حرم کعبه زبیر

غفور بانه اگر چنانچه کرم درم طریق عفو جرابسته شد و درین بین
 جزای آن تعدی و لکن اود خوش قنوک من باری انیک کجایم فارم بجای
 حیاتی بک از من خطای و عوگت سیدی فاعفر ذنوبی و انت عفو
 قاسم و عاشق بقایم که یک بسته دوزاد و دمان غم و بر آورد و بقا
 دربی که بر سطر العباب فکوت حصن حصین از پیش اعداء خاتم النبیین
 و قاید العز الخلیف صلی الله علیه و آله بر آورد که اگر بند دمی نه بر حوی آفتاب
 زده است با قدی نه بر ولای آن خدمت نهاده در خبیث و در جائز و عای
 او کفنه است و در شدت و در غایب و در ثناء او سپیده و از بر بار خوار
 تا در انکشاف غم غم شفیعیان بر انکیزد و در سطلاب خرقی مرصبات
 او جلی پس از هر چند اطراف جهان مروت را مسترح دین طلب ساختم
 جز کمال لطف و شفیع شفیق تر ندیدم و جز کرم عزیز او وسیلی نیافتم
 عاقبت هم لطف کرم او را شفیع خویش کرد و اندیم من نیارم بوشه
 که مرا لطف و شفیع خویش **لعلی** **بر هذا المعنی** هزاران سلام و تحیت
 از سر خلوص طوشت بخودت جناب کرم لایل جنات نعیم مولانا ملک الشان
 شیخ الاسلام فلان تاج المصلین فروع الائمة نوره الملة مالک الحقیف
 سالک الطریق بقیة الاولیاء وارث الانبیاء صفوة الخلافة المعظمة عمدة الائمة
 المکرمة غفر العار فی شرف العابدین تاج السالکین افتخار الصالحین ولی

امیر المؤمنین

امیر المؤمنین ادام الله علی المصلین بركة ولا اخلا عن کافة الموحین کلمة
 متوالی و متواتر است و مرد و آرد و مندی دریافت سعادت آن
 خدمت که منتهای مطامع است سعادت دنیا و آخرت در
 ادراک عبودیت آنست پیش ضمیر منیر که آفتاب نور افزای و آینه
 حقیقت نمای است روشن و ظاهرا آنکه که بلطف توفیق کرامت
 است سعادت خدمت و سعادت مثول آنحضرت میر کرد و اقبال
 دینی و دنیا و بی بلا خط که است دریافت خدمت بهم پیوندد
 و ما ذلک علی الله بعزیز چون مدعی بر آنکه که انا حضرت بزرگوار اشارت
 کریم لابل بشارت عظیم در توقف ما را استظهاری که خدمتکار غلص
 و نیک خواه خالص با وجود خدیش بی بود و امن بر افشاند و آتش
 شوق که در دل سوخته قرار گرفته بود شعله بر آورد و محبت و ارادت
 که در میان جان بسینای کلی و استعلاء اصلی پذیرفته است تقاضای
 آن کرد که از سر بساطت چاکرانه استبطاء نشریات بکانه کرده
 آید تا باز بر عادت محمود و لطف موعود مخاطبات شریف بکار
 فرماید و این مرید صادق را در گوشه خاطر عاظر آورد و طریق نوایش
 خدمتکاران مخلص سپرد که دین بر او نهاده آرد و کوشش ببرد و اذنه تا از
 آنحضرت بهشت سپاس و حاجت فردوس آسائید مضایق لایب کینه

باعث سعادت عباد و شفاء
 و برکتی مان و دل بخت
 و برکتی مان و دل بخت

مصالح که رسد باشد که بیک آن فواید بمقاصد و وجهی رسد و بمیان
 آن فواید جامع خود را مشتف کرد و اندان شد و الله تعالی که این فیض
 شفقت و مهربانی از ششگان ارواح و روح و وجهت بندگوار
 بر اغاض و اغضا این جاسر کار و ایراد است آن انفس متبرکه که از انفس
 و خا بر وجهت است مفتاح و لبا بسته و عصا امت و اراذیم و فطنه
نوع آخر احکم بعباد الکواثم احکم انحر الزمام من غیرت حکم فلا یزول
 ولا سلام ولا کلام اخر بزع عز و علاه فلان از دست عز و عا اول مضمون
 باد تحقیق خوش نسیم تر از باد بحری و خرمی عطریش نواز کلیر که طریقه
 رسانید می شود و مزاج و التیاج که متاع نهانخانه مضمر است نه جان و نه
 چندان است که قاصدا قلام و مشرع او نام آرا از خانه انرا بر سپر بازار
 اظهار تواند داشت **شعر** احصیت اعداء البراء الیکم
 لو کان یحیی عذو القطر رجاء فیض محفل نامتاج الی صبح است
 که از کجاست غیب لطیفه صنی ظاهر کرد و اند که اوراک طاقات مجاور کریم
 در ضمن آن حصول پیوندد و عا و لکن عیالده بر نر خود که جز باین مقادیر
 بزودی بروی نداد بر آفتاب بوی یک ساعت بفارقت غمت رضا
 داده نیا بری اما بیرون زمراد عالم که کایست آری بشرا بط
 حسن عهد قیام نمودن از کرایم عادات سادات کرام است از خصایص

ذمایم افلاک آرا ذل لایم بر قضیت این مقدمه توقع و چشم داشت
 می بود از آنحضرت که آینه مصافحت را بمقابل خطا بابت شریف تصفیة
 و عند چون آن دولت و در جاسر انتظار بماند پرده نجات از پیش چهره
 معاملات بر داشته آمد و بمبساط افتتاح مکاتبت کرده شد بانکه
 بعین الرضا ملاحظت یابد و بشریف جواب مشرف شود **نوع آخر**
 بعد از القاب نویسد بعد از اهدای این کتف مر جواز من مساوت
 آن دوست است که از زبان فکرم در خیرت و پریشانی بامن میگردم و تم
 قدم است از کجاست شکایت آن دوست استماع در پیغ نماید معلوم آن
 دوست و دشمن خوابد که از آن گاه که این مخلص از خدمتش مفارقت
 روی نمود و جدا گشت که بعد از ایاد خاطر نیا و زو اگر چه توطیه قوا و محکم
 و رعایت مصالح دولت عیامن کفایت و رعایت رای صایب و منوط
 و مربوط است اما از فراغ احوال و پستان مخلص مختلف نمودن و ذکر
 ایشان بر جرین نیست موقتی از طال غمیدی ثم فقیل طول العهد غمی
 کشیدن از غصبت خیریت و طریق از ذکی و در است او اما غایت
 عنک احوک یوما ولم یکنج ابیک فقد جفاک این دوست بر منتظر
 قوا صلوا بالکجب وان شطرت الزیاد متوقع بود که نهان موقوف از
 فواید مملات و منیع مکاتبات سیر بس می کرد و ایند و زیاده این احسان

است از صمیم دل و صفای جان بر یکدیگر و سپاسین می آید از دوز و مندی با دل که
 سعادت و سبب خدمت از آن مقام بخا و نمود است که عقول و قلوب را در دوز که
 نصیب آن نصیبی باشد رستا لا باب و سبب الاسباب و منتهی الارباب
 که است در یافت خدمت نموده که انا **فی** **فان الذی قد فرغ الیوم**
 بختا و خبر علی ان نفع الشغل فی غیر مدتی بر آمد تا عیان مرسلات را کشید
 داشته است و طریق شکی نیست و مانند و در دین و بسایه جز که از آن
 حجاب و سببی در است آید و بطریق و استماعی که تو اهر فالتفت و مصافحت
 از آن مستحکم کرده و تحریر و تصدیق می کنی که از آن خدمت و انقضای عاید
 می شود و در و نیت فی ظاهر می کشد و این مخلص با زبان تفاخر و استغفار می
 افروزد و بخت بر این بند با آن قدر از انجذاب مخفی بخت آن نیز بر و
 در روزگار نمودن شد **الجواب** **ملطفه** که مضمون آن چون
 چشمه آب حیات بود رسانیده **فقلت** له **اهلا و سهلا** و مزجا بخیر
 بختی و غلام من خبر کاتب **غیاث** معشوقانه و ناز و کرشمه و براه که میان نهاده
 بود و روضه مودت را از شراب **مفرح** و تنقی الوفا علی العکاب
 تازه و سیراب کرده اند و بوقوف پیوست و بهشتی آویخته با مقابل افتاد
 و از قضا و کلام غیور تجب خود آموز که غیرت آواره دین این سعادت
 نشد و نکذاشت تا چنین و ولی بهر بخت زده رسید **عجب** عجب که زاباذ

و پستان آمد شکایتی که نموده بود از تفسیری که در باب مرسلات
 و مکاتبات رفته است محقق گشت علم الله که اگر چه در تحریر احکامات اجتنابی
 می کند و عیان قلم کشیدن می دارد و حضرت مخدومی را با ارسال خدمات نام
 کمتری و خدمت موجب عیادت او ب تقدیم می دارد که مشایخ صفوی
 و قاضی اشوابیست بهت بر صافی آمد است ارواح با اختلاف حال شایع
 کامل و کافی محکم الله که اگر چه در تحریر خدمات اجتنابی می کند و آن را
 را از مطالعه تقدیر عیادت خود تحقیق نماید جان و دل بعلایق انجا و متعلق
 و با عذاب خدمتگاری و اسباب دوستداری می کشد و امیدوار که از کوشه
 خاطر عطر و زو و زو و از خمیر منیر فراموش نشود امثال این ضعیف را چه حد
 آن باشد که رای جهان آرای را که آینه ابکا و فیلست و خزینه اسرار انجمن
 است بخت شوش و عیادت نافرین تصدیق دهد و ضمیر منیر را که در
 مکاشفت حضرت کبریا مستغرق است و زحمت انجبار بر می دارد و علاو
 ابرامی و خدمت بطالع الفایده خج خود تصدیق کند **مرسلات** که
سید شرف الدین نوشته بود **شیخ** **عماد الدین نویسنده** زوی
 نیک من الزدی یا من بخت له **العبدی** **استغ** **مفاته** **عاشق** **فی** **بخت**
 قد بلغ المدی یا تارکی **الجدوة** **قبلی** **لذیک** **من** **العبدی** **اعنت** **بی** **سیدی**
 فیک **الغوازل** **والعبدی** **مزاران** **سلام** **مکتب** **سیم** **صفا** **مطر** **بکمت**

فباو وفا شمع بعین محبتی که طینت آن بزال خلوص و باو چون بشد نثار
مقدم خیال جمال آن مایه انس و سجده روح قدس باو بعد از انوار الهی
این بحث و تصدیق این مکتوب بدین منفرد جهان حسن حفاظان دوست
و دشمن خوانست که از زبان قلم که در حیرت و سرگردانی با من محرم و محرم قدم است
شماره از حکایت شکایت فراق که از کجایت آن سیلاب از اعماق دل و روان
آفاق این و ذرا و دان اغنی دین و دل خون نشان روان است از درونی تنفس
استماع و دروغ نغمه یاد معلوم دایمی آن دوست دشمن خوباد که این چاره دایم
در دریا و دریا و غریق است و چند انگشت حسن خیل اجتهاد می نماید که مرکز تیار
آن نجای یابد از بحر هلاکی بپا بر خالص اغصالی کند علی هر الا یام منقطع و راست
و با این محنتها و متوالی و کربتها و مشاق هر لحظه جفا می آوریم تو برین دل و کرم
نکن نوم و نشین غمزم است مکن تهریک کشاید و در جوار تیاری تبارش
نکند از چه نوان کرد جز نخل بطریق نخل چار و دیگر نیست هر چه باز و رسیده
بر سر کی بود خرد نباید شمرد اگر چه آن دوست از جاده وفا مشتک نشد
است و از صحبت ما متبرتم گشته ما دوست را در غم و غم الوافی بر جاست که دریم
و بطریق قلم بدین دو بیت و فتنه خویش خوش می داریم این و برشت
آثار ما کان بیننا من الوصل ما شوقی انکم بدایس و ما انما من آن بجای
بیننا با حسن ما کما علیه با بریس **ممود و پستی نوشته است**

غیب التراجی الی الحیب تجددی فالتفت سئو القری منزهة
بیت عیش بلخی البیت و التمل غیر مفرق مجموع ایتام دارت البوصال
کو کوشه فینا و درت البوصال منزهة **فراهم** نوان افواج مشوق
و تلامذ لوانج امواج انواق بغزه غرا و طلعت جهان آرای فلان محسن الله
افزون تر از قطرات انک عاشقان بهجور و نسا عدا اناسی و لآن بخیر
است عراقی الطاف که از حقیقت عالم اجسام است بزرگو بر جای شوق
از غبار عالم معنی است از تقاضا توان یافت تقریر این بشوق جز زبان انک
خونین نمائی شوق **کما قیام** الشوق علی والذرا صحیفه و العین
تقریب و المدامع نکشت اگر چه شرب برین اشتیاق از آن مستقل
زانت و سئو ترک سیلاب از دین اشکبار و تجدد و مطلق کرد و
لکن با حمد الملق و حرکه المذنبی می کنیم **شعر** بعد از انک بکتاب الی یغیب راحه
من الوجد و ایشی سخن البیابل مرزوازی پادشاه و کمال حفظ و در
فلانی آنست که پیش از آن که خلق جان و کام دل از تجدد غصص و ضرارت
انتظار مفرز کرد و ما هجاب طلعت آفتاب آسا از مطلع شروق طلوع کند
و این بیت الاخران ما بالجمال آفتابش نورش منور کرد و اندامها متعادل
می گویم **شعر** و زار زار بعد از یکس منظره اخفی من الامن عند الخایف الی
هزاره قرین سار و حلیف مبار باو **ممود و پستی**

وراثت کتابکم فمکتب مالاً و لکن جد و الشوق العذاباً و ما لک کتاب شوقی
 و لکن حجت من کتب الکتابا و دین که از دیو است انحصار در فکاه مایه تنقیص
 لذات اند و سر مایه نیکویشا رب راجات فلان نیزه گشته بود از خطا نه
 سواد مقاطر افلام فلان که سواد با صبره و شوقی بصریت دایما بر طریق
 ضاعت و نه استیجابات بزبان حال از غور انجماع می کند و آیت انقش و نا
 نقیص من نورکم میخوانند نیزه گشته و از شاخه های آن حسن خبر که خلیفه
 جمال فلان است خواهر شوقی در استنطارت بعد بر عهد کشود و از استماع حکمت
 عدم موافقت و زو از از تسلط شغف و شوق با آگاه جگر صدوع ظاهر
 گشت اگر چه این قدر که بر ما عهده کردی پس تلخ و ناگوار است و این
 شربا لایق پس تلخ و کلوگر از همه می آید انامی باقی ساخت و حق باید که و فیل
شعر از بر و صلاه و بر پیر جری فاکرک ما از پیر بلایر **مثنوی**
 خل رخصت علیه حق ملتی و الشبی ملول اذا ما یقض بالینه اذی
 و وی باعه من یزید علیه لامن یقض ملتی و ما یلک ما یزید و وجوده ان لزمه
 الا صید بق غلض نزاران سلام و آفرین شکستوی غیر کین بران دور
 مهر کسل با و اشتیاق بطلعت و خوش که افتابیت عالم از و زانیا و ی
 انهام و تحلیل و لام بر و نیت نوزیران بکوش طنائ و خامه منقبتی کرد و
 حال و کج این غم تشبیهان با صدمه زار حجت روز کاری میکند و اینم و می گویم

نعل بر نایح الوصل نصف بیتنا فجمع غصنی بالیه حین نصف **مثنوی**
 یا من یال علی اجناب برعاً فکنت احذر و امن قبل ان یقعان الزمان
 رانی الف الشکر و ربنا قد ثبت بالحر فمنا بیتنا و سیتی فلیضع الذی فی ما فاشه
 بجهنم فلا زیاده شی فوق ماصغاً چون این مفاد و ضم را بر این ایات
 ورد آیه و کلمات جان آورید به دروایتی سالیف و درویتی انقبصه در
 کرده شد و خواستم که از نادر خاطر استقدایی کنم و ازین قریحه جا به جا کنم
 چند آنک بیدم برید فکرت ساحت دل همودم و منازل و مراحل از بسوی
 من طری می کردم تشنت و تفوق درون زایدان می بود که وقت میل
 چنین مطلوب و فاکر دی ای عزیز اگر که شرح صدوعی و بسط
 تزویری که در از آجاء و جوارح و آجاء و جوارح بدیدان است شروع کنم
 معانا که اعداد و شهاب و شهاب و اعداد و روز و لالی اساد و شکل انظم
 و حوزة الخبام آورده شود و حکایت این واقعه موفج و قضیت
 این قطیعت مولم با نداد منطاول منقضی کرد و لعلک ماشوقی کشوق
 عرفته و لاذا الهوی من جنس ناکفت **نظم** این مثل در غایت صحت
 است که مقاربت اجناب بر مثال محکیت که عیار نقد محبت بدان توان
 دانست حقیقت این سخن امر و زمره من گشت ای دوست بدانک
 عاقل حقیقت کسی است که بر آید با این دوز کار غدا را اعتماد نکند و بگوید

مؤخر حرف که مکاید غرور و اظالم و لالچ کرد و ذریقه نشود جز از حکایت
حال و امر و خلقی را عبرت حاصلست که بعد از چنان اعتقادی و دستبرد
تواصلت از سبب حوادث چنین واقع نماید بطریق فراغت
از جناب التوفیق درمی خواهد که علی پیشرو الاوقات بعد از آنکه باوقا
تلاق مبتدل گرداند فلکاکان و اک الوصل آخر عهد و لا ذلک التودیع آخر زبانی
مؤخر و جز غایت یوم فراقکم یا سائیه من ذال یوم فراقکم لا یج
سمع الوشا فربیننا قضا حکوا لیت الوشا فربیننا لم یسمعوا ترغم لیل
ول یبعث محبت صافی و حبیب رانی بلغنا الله الی اقصى المطالب و وصله الی
اعلی المراتب بالمضطی و عزته علیهم الصلوة و التحية و بران میخ است که
بنایق الفاظ و نوائق الحاظ یا بخیر بیان و تغیر بیان بقصد آن توان
رسید مینهای مغاور شوق بعد الکفاف ترازان است که بپای هرگاه
خری مسافت آن قطع توان کرد و چنان مبین ازان منظر است که بعد
جبل از قریب انوار آن تواند گذر یافت کما قبل کان قواوی بایه فی مغایر
بل بعد فضل عیله و لیه کان لغات الناس کلها یقول لی سفاک
سفاک لا یبقی علیله مضری علی قلبی حرام بان بی سفاک طویلا لا یطانی
قلیله علی الجمل ازان روز باز که صبر صبر بحرمال وصال را از عرصه
تواصلت قلع کرد و ترک تازمین خانه بدل را از دخت صبر و برداشت

نیز طایع شادمانی بساحت جان هیچ آلمانی نکرد و ببرد سرست بنان طرف
هیچ گذری ننمود اما طایق حوادث ایام نه چنان برسد تسانه و تجاری
ربیع منصف و منصف است که با وجود ایشان هیچ ستم از دیار یار بر خیزد
این عرصه تواند وزید ای دوت هر چند که توبه در غایت شادمانی
کن که شربت مینایت بس مزاج ازان است و کام جان از خرجه قضی
آن قاضی و من لم یذق لی غیر طعمه فانه اذا ذاق طعم الوصل لم یذر ما الوصل
مؤخر سلام الله علیک و رحمة و بركاته انظاک الله لما
قیفک و جعل شرمک متجا و اجدا بالمضطی من عباده علیه السلام حکایت
استیاق ازان مطول تراست که انرا بزبان قلم شرح توان و اذ مکر طریق
ایا و اشارت به محقق است که قلم خف از دریای محبت که نه سامان
دارد و نه پایان چه مایه اغراف تواند کرد اگر بر آنک نام را مصدّر کردیم
بالقابی که معارف است میان آبنا و روزگار اماند محبت آن
دوست و قائم الله الایسواء ولی پروفا و زبانی آراسته بانواع دعا
حاصل است با آنکه مولا الحق مع خیامی آید که در افق ابواب
خطبات با خلق شیوه مترتبان و ابنا و شیطان عادت پیش کشیم
چه آن رسم و رسم گرفت و در کشاکش استعمال خلق کشنده و الغال
فی هذه الحق اذ فی المودّة بین قوم و دایم و لا ونم سنج الشاء و حفظ

فعلوهم في العيب فاج الى ترك التكلف حيث شاء جهان عشق وانه
جهانست که آنجا رسم بود و دم نگیرد اشارت چند است بعنوان الله
عليه . علاقه صحه الحجة سقوط التعميم في الخطاب **موتوی پید** احب
بلا والله ارضي قلبي . اني ودا راجو كيك دونهما . طاعة قلبا لا يهجم صبا
ايك و خيلا لا يقين دونهما . صدمه زان سلام که از طوايی آن پسیم
اخلاص دوز و از محای آن تحب صبا صفا آید زار مقدم خیال جمال
جلال فلان باز حکایت حقت حق و اشتیاق بغیر غراه مولانا
بزان ایتوب است که با نکشت عبارت بدان ساحت اشارت
توان کرد یا و هم تیر کام و فکرت عالم نوزد بر صده آن کدر یا بدو خیم
که چه نویسم نطق الفاظ مفضل از کجاء حکایت حکایت اشتیاق
وقفه غصه افراق پس فایده است . پرسید ز من دوست که جوی نیمن
کنم که چگونه باشم ای سر و چین . در لاله نور یا و غنی افتادم . کاجا نرسد بجد
کشتی سخن . در واکه ایام مفارقت پس متناول شد و شبها و جفا
در انا خاک کشت و آفتاب سترت که از شرقی وصل طلوع کردی در
مغرب بنی افول کرد با این همه کویا بود که این شب تنوع بروز فرج نبد
کرد و در عقب این دیاه فراق روز تلاقی رخ فرخ خویش را نمایند
تا باقی بقا و رایت وصال مرده دهد نفسی الفدا الغایب عن الخری

و غدا فی القرب دون حجابیه . لولا منع مقلی ملتایه . لوجهها لمیشری
بایا به . معلوم خدمت مولانا باد که مواد اشتیاق نوزد بعد نفی و در ترا
یو است که چه دین امکان بطلعت مبارکش بجلیه جهان متخی است
از درجه صفای مودت جان با طایع الدوام مواصاتی سلم از غرام حاصل
و ما قمر نازن قرنی الدهر بیننا الیس و ما من محبتان تفرقت الیجا
والرؤی و اوجده یامن لا یخرج لاریحی لایان . بار و اجا نزعی بر ارض
و صلاک . سلیمین من تجا و صریف نمان . تا بر دل ریختن من رجوت
تکلیت . بر جوده مرا اذکک همین تکلیت . بفال رخت تجا و دین
خندست . کریم و کدر نیست بر و و یکیت . هر چه نوشته شد
و خواهد نوشته شدن در شرح محقق که از قریم العند باز در بسبب سوز آید و دل
کامن است آن همه عینی است از قبض و سببی از دونه و قطع از
دریاجا حکایت بلبل اشواق جز بر زبان اشک شکوف کول باز توان
گفت بیست و محبت از ان مشبع نداشت که بمرکب الفاظ و اقلام اقلام
طول و عرض آرا نتواند کرد . الشوق اکبر و الصبا به ارفع فعلا لم شریخ
بنه مالا یشریح . شاید که سبب فقیری که این زمان رفعت است اعنی قبیض
عنان قدم از قبل این خادم غباری خاطر مبارک مولانا راه یافته باشند و آنرا
بر اعمال حل فرموده حاشا از خدمت مولانا که لکب قریم خویش این مکان

بروز و یا این اندیش بر این خاطر اشرفش چو لای کند حقیقه حال این
کهن در ولایت مولانا و رعیت و شه با و است اینست که شاعران در ملک نظم
کشیدن است **شیخ** و ما نظرش من بعد بعدک معلق الی اعدائک
ما تملی و لا قدرت الی و قد تمک فی الکوی کما تمک فیما بین حقیقه نازل
نسی معوان روحی الطائف غیبی کف منام دولت روز
افزون باد و ذات معایونش بجان کمال جفت و منور و منور و بکمال
حضرت بند فلان که بلبل زیبا بشن بر شاخسار بنابر و جن بجن محافل
نوا و دعا و غزل نثار آنحضرت چو سحر اید زمین بنده کی می بود و از حضرت
باری نصیب بانهال و تفریح و روضه حقیقه حیات بخش شاهد معون
میخواهد **نسی** مشرفه فلان و از دوشد مؤید و نس با کرام
استقبال کرد بند و از بدست توقیر و احترام گرفت و مهر برداشت
و بر زمین مالید خواست که روح خود را بر اشیای سطوح نثار کند جد و نثر
فصلی فضلی و در نثر جری الفی یافت از انعام و اکرام که هیچ بیان قیام
توان نمود و محضول سلامتی ذات شریف باری تعالی را شکر کرد
جلال الدین و رکافی در غائب نویسد آن دل که در و نثر و نثر و نثر
و آن باری که بار صبر بر روی ملک است و آن جان که میوی وصل نوری در تن
نی روی تو هم رفیق شب آنست لولیع اشواق همایون طلعت

فلان از خیر نشان و بیلیه تجاوز نمود است و از مقام عرض و شرح
گذشته چندان در قنوت دل شعله سوز غلبه دارد که بی پای قلم و نثر
عرض آن بعد از احتیاق است اگر چنان قلم کشیدن و شسته می شود
و حضرت محمدری را با رسال خدا ما ابرام کمتر می نماید موجب عایت آمد
باری تعالی لطیفه کرامت کجا و که متضمن دریافت خدمت باشند درین
وقت فلان که بصلاحت و پاک و امنی موشوم است و بهوداری
و خدمتکاری او مخصوص بطریق تجدید عدد و عامتوجه خدمت بود
درین طرف مجامع و محافل بشرفضایل و شرح شمایل و ذکر فضایل و
احسان و انعام و تفریق و مشرف کرده بود و در و نثر و نثر و نثر
آنحضرت گاشته لازم شد از حسن عهد و نیکو خدمتی و سواداری
او شمه حضرت خود را تا چون بشرف خدمت مشغول گرد و نثر و نثر
شود و در جریب و حاکو باین خود ثبت فرماید و بنظر عنایت ملحوظ و ملاحظ
کرد اندر عباد الله و الناس موقر حمید باشد و بحد الله نظر مبارک آنحضرت محل
اخلاق و اوصاف خاص و عام است احوال مردم پوشیدن کواخذه بود و نثر
کسانی عفو فرماید **نوع آخر** اعداد عواطف بانی و موات
لطایف یزدانی حضرت بزرگوار مولانا فلان رکن الاسلام و المسلمین
ملک علماء العالمین صدرا یمه العرب العجم تاج صدور الشرق والغرب

قاضی قضاة الممالك یا پوسته باز و اطاعت کلمانی با و تا و عمر جا و ذای
بسته چاکر مخلص پلام و حدیثی رسپان و زوایت غا و صحیف دعا
مرتب میدارد و بر حاد و اخلاص بر عادت معهود ثبات قدم می نماید و
استاد و عمر و انتظام امر بخواند و عرضه میدارد که از یرکاه باز غلام نشرفی
باز کشیدن است و درین چندین عزت دراز از اسلامی ذات بند کواش
اکاشی نداد تردی هر چه پیشتر روی نمود بایستی که بر قاعده موقوف طریق
مراعات کشوده و شستی که شعف و نزع بطلان مکاتبات خدمش ضمیر
منبر را محقق است انشاء الله مانع خبر بوده باشند درین وقت برادر عزیز
غلام بسبب امتداد یکبار و هجوم برستان و ستوری امر اجتناب
و زوی بد اجابت نداد و اگر چه نسبت اخلاص و در خدمت موقوف
محتاج نیست اما من جا که در بعه اوشدم که از فیض عنایت و صوب عارف
التحریر چنانکه پیوسته مخطوط بوده است همچنان نصیب بقرا و زایل
کرد و دشکرا و زاکه همان از ثمرات التحریر میان دوستان متوازن
بوده است بر زیادت کرد و ان شاء الله که این تصدیق محل قبول یابد و
پیوسته مخاطباته بر کار رسد و اشارت خدمات متوالی دارد
تا که جاگری بر میان جان بسته آید و شرط اخلاص بر عایت رسپان
عفو و سعادت منتظم باد و نو فو و کرامات مرزوم و الله ولی التوفیق

نوع آخر نقش بشرف و سنبوس ازاد که بخایر بیرون و از
شعور خواهر افزون است بیفادت عبارت و وسایل القابل کنه آن
نقوان رسید و بمقتضای خرافت بیان و نظارت طلافت زبان
حقیقت آن نقوان نمود و مقدر آموز و منبر مقدور بسبب این نقنا
مستی کما و وظایف دعا و لطایف ثناء و اغراف اوقات و ساعات
و اعتقادات و طاعات در سبک اقامت محل اقامت می رسپانند و
موقوف عرض رسپانید می آید که فلان باوصاف کریم و اخلاق پسندین
مذکور است و در حضرت ملوک طریق حسن عبودیت ملوک داشته
در حضور کعبات تجلی و آثار درایت مطلق اگر از موارد رضا مخطوط و جواب
ارتضا مخطوط کرد و عایت بن خدای توانا بود و **نویس**
حضرت علیا و جناب کبریا فلان همواره محفوف عواطف بر دلانی و مکتوب
عوارف ربانی باز و ایندکش حافظ و ناصر پیش این بنده با ارسال
ذکر استوای یک بدر یافت سعادت خدمت در شوی آرد دل کامین است
کرده چون صفا آسینه خدمش آینه ایست که شامه این حالت نشسته
الان و دنیا کردن شرط نیست درین وقت موجب ابرام است که چون نیم
رواج سعادت و ارجان و انعام خدمش در اطراف عالم بمشام خاص مقام
رسپان است و در بر و ذصیت خیرات و طاعات و حسنات او

بقا قاضی و ادائی می رسد کسی در تحصیل عمره امان نیابد پس می نمایند و خود را
 در کفایت عاطفت و ظن عارف آنحضرت می رسانند منی بزرین مقدمه فلان
 کی از جمله دعا گوایان و بندگان آنحضرت است موی بدان قبله اقبال و کعبه
 آمال آورده است امید است که او را مقضی حاجه باز گرداند تا باقی عمر در
 دعا و دولت هرگز نکند **نوع آخر** چون شعاع آفتاب که فلان
 بر روزگار و وضع و شریف تافته است و هر کس از غیب تمام و انعام
 عالم او بهره وافر یافته و در حجر عنایت شامل او در زاویه رفاهیت نشسته
 و زبان صادر و توان در بزرگوار و ناطق گشته و قلوب و خود در عیت
 باحسان و رعایت او و اثنی و طوق آمال و ضیغ و شریف و قوی و ضعیف
 غایب کرم او شامی منوبل بزرین خدمت و مستخرج بدین عبودیت ملائمت
 جوانی شوده و نمودن است و پذیرش بدین قدیم آن خداوند بود و حنون
 بسیار ثابت کرده و اکنون او اهلین و مستعد و شفقت و عنایت طرف
 و از موی باز مغزول می گردد و اگر در ریاضت کرم و احسان کجده و خدا و نبی
 جانب او را بنظر نوازش و اهتمام موقوف گرداند و بواسطه سعی و تربیت
 خدمتش بنیان پایدار کند تا در کف لطف و عنایت مخدومی روزی چند
 در آسایش زندگانی خجسته باشد و موجب غنا و آفرین افتد بدین ابرام
 خادم را معذور و فرامایند و موافق و اخلص را از شواهد که در وقت خالص روز
 و استقامت

نوع آخر چون فلان که مختصایل حمیت و شمایل معرفت معروف
 است و عین سیرت و نقایح سیرت موصوف خویش که در سیه
 دولت او و وطن پید و از آفتاب اکرام و انعام او بهره یابند خادم را
 درین باب سبب خویش ساخت با آنکه در تعریف احوال او شمه باز
 نماید اگر چه احوال خدمتش از اخبار مستغنی است که با اختیار رعایت
 تفصیل حال او حاصل شود و توقع عین شفقت آنحضرت و کرم عظیم
 و احسان چشیم آن دولت چنان است که نظری از جاده خویش
 اشعار و مقامات و رعایت فرماید **نوع آخر** و ازین بگو
 فلان که همیشه بهرست اخلاص عبودیت موصوف و بشعار اخلاص
 خدمت معروف بوده است و دایم خود را بر بنده ظل و ارف و ربط
 و در سبک بندگان موقوف داشته است و پیوسته سرچشمه مثال
 و انتظام قوام حال خویش از انعام عام و کرم تام آنحضرت دیدن
 است و تضرع و ایهتال از حضرت ذوالجلال و دوام اقبال و خلود
 جلال و کمال خداوند کار خواسته بدستوبین منقبات اگر بنظر
 رافت موقوف و بنوازش عنایت موقوف گردد و توانست نهایت دعا
 می غایت عاجلا و آجلا مدد یابند **نوع آخر** اگر چه مسایح
 مشکور و مناجی مذکور و مناجی مانور فلان در حق خادم از درجه
 برگزیده و روایت کرده

شکر و بخت و خدایا سپاس نیست بتجاوزات و زبان او نام و افرام
از تیر کینه آن عاجز و قاصر و لو آن شکری مشک آنکس شره شربت
و لکن جل ذاک عن الشکر لکن چون آنجا روند موارع طریق بسلط
و انحاء و مشک و شسته است و لوی ایادی و عواید افروخته و مایه
کرم نهاده و خادم را با انواع انبساط راه باز داده و اهل این دیار
عاشق آن اخبار ساز و احسان بی شمار گشته لاجرم بهمان مملکت
که خدمت دارند بند کشف خود می کنند و چون اعتماد کلی را عطا
اصلی بند مبرم بذا بجناب عالی هر چه پیشتر است زحمت آه متواتر
خدمت می آرذ و ابراهیم متوالی می فرستد و از آن روی که انعام آنجا
در حق خلق عمومی دارد و در بار بند خصوص از صفا سیرت
و تقا و سریری که آن مخدوم راست آن جثبات مغل و آن توقفا
متقبل می گردد و آن اعراض را با سعاف و آن اقتراح با نیاز می پوندد
لکن این بار مرادم نه جوهر بار آمد اگر معروف اعتباری از باب حاج
و مستغنا و اصحاب افتقار و مستغنا کفایت ممتاز عاقل و غیر عاقل
مصلح انظار الناس از جانب و سایر طوایف رفی این ساعت از درون
بطانه و اقرباء آن خانه می رود که روح و انشراح ضدور ممکنان بوجود
اوقات و جمیع و صاف جمیع را متوجع است و کفی صفات می

بجانب آمدن است و از هر چه خدمت ناکرین توقع بحسن اهتمام لطف
انعام جهان است که چون مستغنی خدمت کرد و تقویت او بر دست
مبارک لایم شمرد و هر آنچه بجمع کند عنایت کفی مبذول فرماید و است
و انحاء رعایت و اصناف حمایت چیزی و در آن فرمایند که است یک
از خدمت شاکی ایادی و ذاکر نزد عواید باز کرد و **نوع آخر**
صیت اعیان و آواز تربیت که در حق ارباب فضل و خداوندان
هنرمه روز با طراف عالم و اکثاف جهان منتشر و منتشر گشت
و ذکر فضل پروردی و مردم نواری بسایع اقامی و ادای جهان منقل
شد اصحاب حاجت و طلب مقاصد روی بدان کعبه اعمال آورده
اند و حروف خادم را بضمروف زحمت منظوی است و سبیل
مطلوب ساخته و آردن رفته را که بحلیت کمال دانش آراسته و زیور
علو نسب پیرایسته نمی حادث شده است که کفایت آن بغایت
نواب آن حضرت موط است اگر نه بعضی از خدمت ایشان روز
تا بحین او را بکوشش شفقت التفات خاطر اضا فرماید و در حال
او یک نظر از نظرات عنایت مبذول دارند و فکر این عزیز در آی
معموم بسا جل بخت سزاوار آن مخدوم را مشوب و درجات رسد
حاصل کرد و **الجموع** خطای عزیز

بدین مخلص سید در صمیم دین ریاض شکفته و در طریقی بیاض نهفته شایسته
 افتاد و دل پیرمان از قریب بشاشت آن بیدار و اقی الی الی بحکایت کریم
 در داد و نمود و آن را با عزاز و همتان نفی کرده آموز و مضمون آن بوقوف
 و احاطت پیوست نمایی که در باب الجاح اقراخ فلان اشارت فرموده
 بودند و این خادم را بزان سرفراز گردانید و الطاف شیخ در حق
 آن تعبیه کرده سعاد و کرامت و غزاة گفته بر قضیت نیک بندگی
 و صدق بنواخواهی در وقت ساعت بطاق مطاوعت بر میان سنگ
 بسته اند و مباحث کنان بقدر توان و طاق امکان پذیر آن
 شد و آنرا مایه افتخار و شرف روزگار دانسته و اهتمام نموده بمیان
 معیت عالی و برکات التفات و نگرانی خاطر مبارک و خوار و خست ضمیمه
 منیر آنرا و نه آن مصلحت با تمام سبب خود و کدام نعم نازک تواند بود که
 بالتفات خاطر مبارک در طرفه العین با انجام و انجام نرسد از بند بر آن
 کریم قیاض جهان است که ذیل اغراض برین جرات کسرت اند و هر مصلحت
 که این مخلص را در صد و اهل بیت اعطاء اند و بدین طرف تعلق دارد
 اشارت عالی درین نفر ما بند تا بر سبیل مغاخرت در اغام ان شرایط
 صدق اخلاص تحقیق رسانید **آید مرحوم صاحب بحجج الدین مرحوم**
پروانه نوشته بود در وقت آنکه هنوز در کتب بود و از خط

در محل ثبات نعم العبد انه اولا سبست و صلاح عالم و عالمیان و بقای
 ائمن و امان را اعدای الاسباب را کفایت فضل الهی در امن و اوثق بخار و
 حفظ و صون باز و مومنان در معروف خطاب و لا تمنوا و لا تحزنوا و انتم
 الماعلون موالی را در جمل امور از من صبر طهر و عادی را با بیان کار
 شان ابرتر فرست الهی کنز مخلصان بر شده انهم هم المصورون و ان
 جندنا هم الغالبون بمشتر و معادیان خاکسار را دین و رجب رنجار
 و اولاد و ابر کیدا بخلنا هم الاخرین مستمر حدیث یعقوب لعین و فلان
 علیهما لعنة الله و الملائكة و الناس ليعقوب و زخارف و ثمرات ایشان
 شبت با کوی دادن راست و صدق اخلاص اخضر علیا بعدی است
 از آسمان تازمین و محمد الله سبحانه و عرشانه شاد و بزم که شناسد خود
 چشمه حیوان بزم باریکین کفر بلیس با صدق و صلابت کبری و غری
 چه برابری و تمویج شیطانی را با بدیهه سیکیم جانی سبزی و کافر
 سنیان و لکن الشیاطین کفر و ابر روی ماه یا کم دون کار
 سکنان است شنید اند و ندانند که گفته اند و مخفی من ریمه العبر
 مکرر و قضا و قدر بر مقتضای حسود و اذا اراد الله نشر فضيلة طوبی
 القلی لکسان حسود روی بظهور و اعلان آن معالی امور راست
 تا در اخضر عدل پشته احسان اندیشه انصاف از صاف مرخص شست

حق فرمای بابل و ساسی راسخی و اخلاص بی واسطه و خیرین بستی
تحقق تر شود و و بابل و لا یحیی الکراستی الا باجله در حال اندیش
و مغزی پیدا کرد و رب سابع فها یقره و با حث عن خفیه بطلبه
در آید و ما ذلک علی الله عزیز و ان الله لا یضیع اجر الحسین و حسن
و نعم العین **فی الشفاء** بر موجب تقریر و مقتضای
تجربیه لو علم الناس ما یجده من لدن العفو لقرءوا الدینا بالنیات برکت
صمیمت خداوندان کرم جمعی ذیل عفو و اغماض بر حقوق و ذلات
اصحاب خطیات از جمله مقرضات است و بر حقیقت هر عاقلی
بر جنایت و گناه خویش از عفو آفرید کار و بطلب جنایات رافت و
رعبت و استغنائیت و پیوسته چشم امید بران فیض عظمت
گشاده و در خطوات دل بر کمال مرحمت و جمال شفقت او خستاده
چون بزرگانرا از طلب عفو چنان نیست که ایشان نیز دامن تجاوز
بر سر جرایم و خطیات زیر دستان و خدم پوشانند حصول این
مطلوب نزدیکتر باشد **فمن کان یرجو عفو من هو و قد**
فلیعین عن ذنب من هو و قد و لقد جمعت من الذنوب فنونها
فاجمع من العفو الجبریل فونته و بحمد الله است کی اکابر آفاق از سکاریم
اخلاق آنحضرت نسخه های گیرند خواند از لطف بوعده آفاق نگهبانی

مکرم اخلاق پس با خرد این فضیلت بزرگ و اورد بر حکم قبول یک بند
بنا آنحضرت مسکنان و ایست اندر فلان که از وی عزتی در وجود آمده
بشفا عین این بند القاموس و اختصاص او را کسینت خلاص خود
ساخت و بنسبه او را خلق شافع خلعت و سخن او را محل قبول
بناشت از جهت تحقیق حق او امید بران کمال شفقت و مرحمت چنان
داشتی آید که ذیل افعال و افعال و خطیات و عیال او پوشانند
و هر چه اصحاب غرض و غلیظ بسلامت اشرف بسیارند باشند بران
محض و الباطل کا ذنب دانند چنان سخن از عفو دهند باز در ریاض
اقبال آن ممدوم نشود و نمایان است و هرگز ندوی القیاد ازا و امر و
اخلاص آنحضرت متاخر و دست اخلاص در شایان دولت زده و بر
عزیزت ممدوم دیگر برشته و موای آنجناب در عروقی او شرب نموده
اکتونی که ازان جنایات غایت مردم که در خدمت میداشت و خود زنی
از وی در همه حال محال میگفتند و اگر فی المثل حکم انعامی و اعطای
که بزرگوار علم و کمال کردیم آنحضرت میداشت و میدادند و نادانی کرده
باشتر یک و زده جوان خدمت آنجناب صد ساله عقوبت و زجر
قلم بود **فمن کان یرجو عفو من هو و قد** و لقد جمعت من الذنوب فنونها
فاجمع من العفو الجبریل فونته و بحمد الله است کی اکابر آفاق از سکاریم
اخلاق آنحضرت نسخه های گیرند خواند از لطف بوعده آفاق نگهبانی

نسیم نہایت کرم و خلاصہ لطف از تفسیر آن آیات تفصیح می کند و چهار
 مکام را بطریق کبر و ادب و بجز این معنی خواجہ کایات و خلاصہ
 موجودات محمد مصطفی علی افضل الخیة و انکی الشیخ می فرماید کہ
 اذ کان یوم القیامۃ نادى ثناء اللہ لیکم الذین اخرجتم علی اللہ فلا یقوم
 الا الفاعلون عن الناس و تحقیق اگر از کثران جنائی و مقولیت
 در وجود نیاید ثبت عفو و شرف علم همان ظاهر نکرد پس
 بدین دلائل قاطع بر ذلت مت خداوندان کرم واجب لازم می شود
 کہ ذیل عفو بر سر جہانم اصحاب جنایات کشند و صحیفہ زلت و سہو
 ایشان را بر قلم صغ و عفو فرموم گردانند عرض ازین تشبیب است کہ
 درین وقت جنان استماع افتاد کہ بسہوئی کہ از فلان منہ اختیار
 فذ است آن خداوند را بعد از اقامت شرائط زجر و تادیب اند
 خدمت خویش مجبور و مطرود گردانند است کہ اگر جہا و بدان قضیت
 مستوجب زجر و علامت و سجن تعقیب غرامت بود اما چون نفوس
 انسانی در بدو فطرت از خطا معصون نماند است و تحت کلام
 الا اقم صلی اللہ علیہ وسلم واقع شدند آدم نیز است بود مجرم
 بی جرمی ما بعد از عاقبت امثال او را طاعت و صیانت از کجائات
 بود و از سہو و ذلت معصوم کی تواند ماند معجلہ امید بوالطین و بیغ

آن خدمت چنان داشتہ می آید کہ او را تمکین دستبوس از این لفظ
 و بار آوردن با امر خدمت خویش مشغول گرداند و بنین را بقبول
 این مقام پس از خدمت و عین من و عواہد و ایادی و قرین عواہد
 و عواہدی کرد است **در بیان** بعد از القابست برداری
 عالی عرصہ منہ و ذکی نزد ارباب عقل حرمی عظیم است حقوق خدمت
 قدیم را و خصوصاً طاعت عیودیت را بر اصحاب کفایت ازین نشان
 پس ازین روی بر حد و معن و ارباب خواستی لازم است کہ اگر از
 خدمتکار رفتنی کہ آدمی از امثال آن معصوم شود و بدین جنائی کہ پیشین
 کی خود را از آن جناب آن محافلت نتواند کرد و در وجود آید پس
 از آنک با بوی عتبی فرمودہ باشند و زجری کہ طایم و موافق آن کلام
 باشد تقدیم دہشتہ و او را از فج و ناغایستی آن فعل نشیو حاصل
 آمدن تقدیم عفو و نوازش و استینا بتدلیاری و مراعات جانب
 وی از مواجب شمرند عرض ازین ایزام و بندگستانی و فحاش است کہ
 فلان الدین کہ از جمله نوکیر آن خداوند معذور است پیش خدمت
 از مقام عنایت مود و دست اگر در سعیت مت مبارک در کجور کہ
 بر قضیت **فانکما بین العیظ و العافین** عن الناس نظر عنایت غالب
 او شرف و فرماید و او را ناخود چندان نکند از از شفقت عیم و صیت

قطعه آینه و در عجب نماید و بدین بند و فرزندش چشم در جیب
 میزند و می بیند آید آن شب و آید که این ابرام را با کرام مقابل نماید و این
 کجاست و بشرف قبول موصول گرداند و اینها یکی که آن فرزند با مثال این
 خدمت نماید از جمله کسبهای فرزندان و اندر **فصل آخر** چهار
 خلعت خورشید و خورشید ملک کزان چهار فرزند است شادی و غم کم
 بگاه جاه و تراض بوقت قدرش عفو بوقت کینه نصیب بکلی چشم کرم
 میدان عدا و عدال کرم حقیقی ازان و اینست و میران علم انسان
 ازان طبع ترک که جرم را در خبیثان جرمی باشد یا خطیئه را در بدوستان برتر
 و صفت عظیم و شفقت جسیم و کرم عظیم ایشان ازان عظیم تر که بر تله
 خطی چشم انتقام بگردد و بر سندان آن چشم بکارد و در عرض ابرام آنست
 بسنوی که از فلان فی اخبار و فی صا و رشدا و از خدمت خویش
 متخیر و موقوف گردانند اند و اگر چه او بدین کلاه مستوجب نجر و علامت
 بود اما چون نهاده هیچ بشرا کلاه خالی نیست حکم بقولی که این بند را به آخر
 دانسته اند بشفا عبت این کلمه التجا نوز و اخلاص اول و سبب خلاص
 خود ساخت و سخن او را محل قبول بداشت موقع از کمال الطایف حضرت
 جنان است که جهت تحقیق نطق او بر حضرت کلام بر تانی که واکها غیر العطف
 و القافین عن النیس ذیل بافضال و اغضاب بر موجب المقدور مذعوب

انجلیط بر خطیت و بجا میروند و پوشتند و صحنه این رات و سه و بار برقم
 صبح و غفور و قورم گردانید و خاطر مبارک را که از شوا یب کورست شرفه
 است با جایت وی مقاد هند و او را نمکین و سنبوس از نانی دارند
 و بنا را آوردن با سر خدمت خویش مشرف گردانند الا صاعرا یعقون و
 الاکابر یعقون از عظم آب و خاک یک شخص غناست تا بر رخ اور
 گرد خطای نیست **جواب** عفو کما ان ثبت خالق خلق
 ازان که عفو و کرم عادت گردان است کناه نزد بزرگان ندارد از عفو
 ازان سبب نظرشان و زای ابوان است جو مجری رسد بر خیم خویش و خیر
 قبول گردنش از توجیه غفران است **جه** این مرد از دیرگاه باز و از عهد
 بعید در ریاض اقبال آن دولت نشو و نما یافته است و هرگز روی انقباض
 از او اهر و اشارات او نمانده است و دست اخلاص در شایخ رفعت آنحضرت
 زده و بر کس خدمت دیگر محذوم نداشته و هوای آفتاب در عروق
 او شربت نموده اکنون بیک کناهی که اگر چه آن حال از کفایت او حال
 بی غایت کمال اعتقادی و اعتقادی که بر و نور جلم و کمال کرم آنحضرت بدانت
 نادانی کرده باشد بکرون چرمان آنجانب خدمت اعقوبت و زاجری
 تمام بود **الحمد** مشرفه مشرف افزای و مطلقه لطف
 تا فلان بدین خادم متعین شتاق متعینش بوم المافی رسید

چندان غبطت و بهجت و از تلیح و شرف رسانید که در صفات لایقانی
بستوان امکان پذیرد یا بر طبقات آسمان غفری از پیش آن ثبت
توان کرد ایزد متعالی آن مخدوم را مرقع انواع و کستان و مفرج و لحاق
کهنران دارد و شرف انزلی قدحکاران و مفاخرت نمایی چاکران شریف
اشاره که مطاوعت آن از میان جان برین بدن فرض عین است و
امثال آن از صمیم دل برین خادم فرض و دین خوانند آمد و در چشم مست
نهادند و بر مضمون آن و قوت و اطلاق افتاد و حکم آن مثال لایق
و آن فرمان را مفاخرت و بشکرانه این بومست جلیل و این کرامت
جلیل که از مطاوعت مثال مخدومی روی نمود بر موجب اشارت عالی در
بستگاه فلان از قد غلط و بستیجه اواز بند عزت که گران تر از آن
بندی ندارد مزارعت نموده اند به امثال این که اگر بر حبیبی خزائن و اموال
عالم خادم فخلص مالک بودی و در قیاس و تواری و جوادی و عظام کنی
در دست تصرف کنی و آن خزائن را اندک و ابرار و آن رقیب و رقیبی
را بئیل و شکست دست از رفی چون اشارت مخدومی با آن خرم شدی
و فرمان خداوندی باستغفار و استغفار آن تراز و شرفی از سر
مهر بر خطی و از آن جمله در کرامت اوزار بزیادت تقریب و ترخیب
مخصوص گردانیدی حکم آن مخدوم بر جان و خان و مان بدن نافذ است

امثال این مضمرات و مخمرات چه محل دارد و امید واری باشد که هموار
خادم را با اشارت بزرگوار شرف دارد و او را نیز و تواری منوایز نماید
داشت تا که مطاوعت بر میان بسته در قدیم آن مبادرت نماید
نوع آخر مشرفه عالی که از خدمت فلان صادر گشته
بود و در ضمن آن انواع کرامات و احسان الطاف و شرفیات لطیفی
فرموده رسید حتی مورد آن بواجبی تقدیم افتاد و اشارت که بر سبیل
غضاقت در حق فلان نافذ گشته بود بجهت امثال طالع گرد و حکم آن
مخدوم بر مال و جان خادم نافذ است تا که بر این شخص خدایت بای
از دایره اوست بیرون نماید و قدر در خطره خطا آورد و ذیل اعتقاد
را بجهت لغوت گردانید و حقوق یک این خادم را که بروی است
داشت بعقوق و اعمال خارج مجازا نمود این خادم تمامی و تذکر
و عقیدت و شکر و بیدار و عزیمت مقرر داشت تا چون مثال این امثال
الاستفال از آن جناب لایق جنابه مؤید الجنه و منزل العفا رسید
و اگر فی المنزل خیریه زکوة بودی و فرزند بدید خادم را در مملوای ملک
الفاخره مکافات آن جز عاراة مقابله نیفتادی و جزای آن جناب
لایق نمودی تکلیف با امثال این مضمرات و مخمرات هر زمانی و
اشاره که از آن جناب رسد مطاوعت آن از فرایض و لوازم دارند

خادم عزم بجای آن بخدمتی گذشت و بجهان محلی که بود و دیگر باری
 کرد و از وراستی خست و نوز شد بکس چون استظهار و تفاخرت
 بعنایت آفتاب معلوم گشت هر روز احوال آن بزمید بود و چنانکه
 شکر او بخاست و ماده نکایت بی شایسته انتظار متقبل و متفصل کرد
 ان شاء الله تعالی **فی التمسست** بوصول الیک **و مسفر انشاء**
مرحوم نور الدین بن علی که بخدمت حضرت زین العابدین نوشت بود
 الحمد لله الذی هدانا لهذا و نحن کما کنا و عظمی کما عظمی و جلالی کما جلالی و قولی کما قولی
 بمن و اقبال بمن و محضت و نقول و مطالب بمن و جانی و درخت
 غنایات بر دانی نگوئیم اگر چه بافتاب نماند ای الهی و تقوی محال
 است که آن ذات مظهر که بخلیت ملک اعتقادی محلی است و در
 حلیه الذین آمنوا و لم یلقوا ایاهم یظلم او لیک هم الذین علی جنایات
 انبی مکتوب است و تعقیبات من بین یزید و من خلفه یحفظونه من
 امر الله حقوق از آنکه طبع انسانی است و حاجت نفسانی رو به
 نمود و مژده و پریشانی بر خاطر راه می یافت و دست به امین دعا و دوت
 که صواب به مال و از روز افزون باز و آفتاب آسازیم و کاست مصون
 زده می آید و محضت الوهیت بوسائل بفرغ و ابراهیم الهامی رفت
 فله الحمد رب السموات و رب الارض رب العالمین که دست سوال بسوزد

منظر رخسار و دستکار و عا که سلیح المؤمن است کمر کراید و مواو
 جلات و شادمانی نمود گرفت و سبب غلت و بلندمانی زیادت
 پذیرفت و تحقیق **سیر** و فقت و طانی الموت شک و اوقیت
 کائنات جنین الرئی و مؤنایم **قرآنک** لا یطال کفی عزیمت
 و وبتک و ضاع و توکلت **پایم** **از دست بندگان برآید و ذلک**
 فضل الله یؤتی من یشاء و الله ذو الفضل العظیم سیادت یولی
 سعادت عقبی مقرون باذ و بلوغ آمال و وجعانی در ذمت کاف
 و مؤن مضمون کنی محمد و آله الطاهرین **فی آخر** **مرحوم محمد**
الدین انابک بحدود نوشته بود **مر آرا آن خدمت و عبودیت**
 و دعوات سخون خلوص طوبیت و مقرون بیرون حد و کیفیت و کسیت
 ابلای من رو و چون در ستر او ضراعت و مشارکت متعین است
 و اتحاد ذات الیقین باین در شمع تاملی که روی نمود و حوضی نمی رود
 سلامت عرض مبارک و ذات مظهر مطلوب است و ان الحمد لله
 بحال و اسباب غاوی و رایج دل نوان است **ایاکم** سالما کل الغنیمة
 و کل الغنم فی النفس النکمة **باری تعالی** در یافت غنیمت خدمت
 که جبر کسر خواهر بدان منوط است علی امین طایر کرامت کناد و مقاربت
 و مسامحتی و جزوی میسر و مقدر کرد و نادیده و وجوده ۵

بُشْرَى فَقَدْ أَذْرَكْتَ آيَاتِنَا الْأَرْبَاءَ • وَرَفَعْتَ الْيَمَانِي نَاطِقًا وَرَبًّا •
 إِذَا زَانَتْ الدَّوْلَةُ الْعَزَّازَ صَاحِبَهَا • وَاتَّخَذَ خَدَّيْكَ بَعْدَ مَا شَجَبَ •
 عَشْنَا إِلَى أَنْ رَأَيْنَا مَا نَوَجَّهَ • قَدْ ثَامَا وَفِي الْمَثَلِ الْمَضْرُوبِ عَشْرُ حَيَا •
 بر تری عالی بدر الدین لایزال بدر ثامین فی فلک الاقبال مضموناً حق و حق
 الزوال و الانبغال معلوم و مقرر باشد که موالی که از جواب بریا و کدورت
 نفاق و اعراض مبرا باشند هر دعا که از صاحب سینه در استادت اایم
 دولت موالی صدور یابد همانا که در قبول و استجاب آن شکی و
 شبهتی نبود و چون آفتاب مجد بر جود خداوندی درین بیکار خوف
 که جانها موقوف و دینا مکفوف بود چهره نورانی خویش در حجاب
 توقف گشته بعلم الله و کفی به علیما که جان و دل مژده وصول اخبار
 صحت و مرقب و روز انوار سلامت مولوی بود و محبت عالم و
 داشته و از حضرت باری بفرج و زاری حیانت ذات شریف محدود
 خویش و بتلاوت قرآن مجید و تذکر و صدقات کرامات ملاقات
 عزیز از لطف آفریدگار عرشانه استدعای کرده و الحمد لله که رفیع بنیان
 خلیصان محل قبول یافت و مولوی با بلوغ سول و وصول و مودت الهی
 علی ذلک **فی تحقیق المناسد** ————— والولادة و غیره
 تهت و ولادة فرزند مقضای سیر حکمت باری عزت شانه

و عظم سلطانه آنست که بر آری ضبط معظمت امور و جل و عقد تمام
 مصالح جمهور همیشه از پیش و دوزمان مکرمت و خاندانی عالی منقبت
 غنی باشد که ارکان و قواعد دولت با اوستید باشد و بنیان مملکت
 بخود او موطد و تمهید ماند و بنده کارن حضرت عالی را زاد ما الله علواً بصیر
 درایت و محبت فراست موار معلوم می بود که پیش آن دوزده نورانی
 و از دونه همتری بر نور و نور بر تضاعف و تراید خواهد بود و همیشه
 چشم کشاده راه انتظار داشته می آید تا کی بشارت رسانید که در
 عقید خواهر و برادر معانی و ذری کرانمایه زیادت شد و چه وقت غزوه
 دهند که از مال کامرانی شاهی گرامی بشمره کامکاری بار و رکشت
 و متر صد آن می بودیم که کدام انضال کوکی و امتزاج بشکل سفید علی
 بموجب بودند و تا غیر آباء علوی و قبول و تهتو اتمات سبطی انضاد
 آن گذر که این امنیت محصول انجامد و این مقصود به وصول رسد
 ناکاه و ابدان نقرش و بچشم از حضرت جلت در رسید و
 بشارت نیک و نیک قد طفر الزمانی با از نا و رسانیدند و باز و یاد آمد و
 موالو اقبال نامتناهی مرده دادند که شکر بر دانه اگر کج شایگان کند
 بدید در حق محمد و علی با رحمان آمد بدید ماه دیگر بر شهب کامرانی
 و کمال از برای ازینست مکر جهان آمد بدید در شهنوار معالی زینت

عقد شرف. زمین بخین زیبا صدف دریا نشان آمد بدین. **الف** برای ضبط الموال
حصان از لطیف خلق. **ب** بر سر برین خدو صاحب جهان آمد بدین. **ج** زمین سرور
شاه و قانی برینین بودند خلق. **د** پیش ازین در اقیانوس از کمان آمد بدین.
دین اقبال روشن شد که اندر دراز کل. **ه** قوه العین زمین و آسمان آمد بدین.
شاه زمان با کبر برینین در قیاس بود. **و** شکر برادر که آن ستر نهان آمد بدین.
آواز در سر پرده پیکر خاوت و رفعت دادند که مقارن طالع
آفتاب بطالع که سیادت استقامت سعادت از آن ساعت کند و نور
نوی خیاگری برای هوای آن سازد کیوان بهر آن او شود شود و مرتج
با اتصال صاحب طالعش سعد کرد و آفتاب با تقابل و نور بخش خطاره
بر وینت بهین ماه و کلک درین غیب طالع آن مولود و مایه
را جد و دل شمع و زنجیر شفق بر ورق فلک در کشد و انبی عشره بر روی را
بر زحل هوا آفتاب بر روی طالع تصویر کرد و با سطرلاب سعادت ابدی
ارتفاع طالع آن ولادت همچون گرفت و بنور بود آن خیر سازند که ناله آن
استظهار حاصل شد که در غرضه هیچ تو نمی کنیز او الحمد لله الذي صدقنا
و نحن و اظلم من مطالع الاقبال معذرة اقرب کار نسی او را صلاحیت
سعادت و شهر باری کرامت کلاه و چنانکه قوه العین همان شد
حیات و قوت دل جهانیان کرد و در صدف آن ذکر انال و نهر آن نال

اقبال همیشه از حوادث مضمون و مامون باو اینه قدری و با لاجابیه بدر
نوع آخر کترین بشکان زمین وجود نیستی بود و بعد از لوازم
بندگی و اقامت و طایفه و قوا و مرسوم شاعر ضعیف کرد و اگر کون باری جهان
و نسی ایام دولت خداوند کار را از الله انصاره و بیا جه از مینه معالی و اقبال
و غره از روزگار کمالی و اجمال کرد و اندر است و حل و عقد ممتات مصالح
بمخور بتوطیه قواعد دولت و جلال آفتاب فوطه و نهد ساخته پیش آن
خداوند کار را که از قوه شهر باری است نمر و در خور بر قضا عفت نراید
قواعد دانست که بود مبارک ایشان این دولت نابد مؤبد ماند و این نعت
قرنها و عذ غلاید باشد لا حرم بر قضا آید هر حکمت الی از تا غیر آید و علوی و
قبول و تنبیه اتهامات شفی بدین از حجاب غیب بطالع که سیادت استقامت
سعادت از آن ساعت کند بود آمد و شهر باری از هیچ دولت بفرخ نرین
و قی طلوع کرد **ب** بشری قعد الخیر الا ایام ما و عبدا
و کوکت المجد فی اثنی الفی صعدا بند کار اندازد بر نور و دنیا شرف و کثرت
و استظهار و اعتقاد و مضاف شد شاذ به نمود و سجد شکر باقامت
رسانیدند و اوجب نمود ازین بشارت کاهی و اذن تا سایر بندگان بشهر
دست جنبه کردند و عادی را چشم بخار عنا و یکسان بلا خلیج کرد و آید
کار عالی و تقدس این قوه عین جهان را سبب حیات و قوت دل جهانیان

کرد و ناز و واسطه طول بقاء آنحضرت و ما ذکر علی الله عز و جل
جایس که ستایش باری متعالی را که بقدر و هم قریح عین و قوت و وفای
کبک و سلوک و طاهر و نور و نور علی و نور علی که بطالع سعد و اخر معاویون
از کتب الطایف الهی و ثامن المصابیر و دی جالب فلان ظاهر گشت
و یونین ربلیه و امرا و عواید سبحانی بجناب معاویونش پوست
دوست داران و معاویان این خلص با خاطر قرین شادمانی و مسرت
شد و عاوی و بدینکار از اواخر غنا و بیکان بکاد و دین طین گشت
آفرینکار رکواه و آگاه است و لا استشهدون باطل و کاذب که بوز و این
بشارت فرح افزای و رسیدن این خرد و فرح مذای جندان روح را
و بشاشت و مسرت بدل بن دوست پیوست که بسالها او نام افهام
از هزار یکی و از بیچاره اندکی در ضبط نیاورد و شکر و حمد باری متعالی
کراره آمد و این سوز و سرفرینیا کرد و آفرین شادی بست و این
آن مجلس با بغیب این شیل شریف و غل جلیب معاد است بی اندازه
و کرامات و حیرات بی شمار متواصل داد و آن فرزند بلند را و اربش
افزار و سرفراز و غیاث و ناز و نیکو و زیانی و خیر صفای بر آورد
و او را سبب قوت داد و اعلا کعب و جلا و بر و زیادت این و طول
بقا و آن مجلس که خواند آن علی ذکر قدیر فرح آنحضرت

چون این بخت را ولادت فرزند عزیز الله بنامنا حنا سنان نهاد
بشاشت و افر و بشاشت بکاف و در عرصه دل و ساحت جان ظاهر شد
و الحمد لله علی من المذکر و بی از حد بن منبت صادر شد و بدری از برج
محبط طالع گشت و فرزند از شجره معالی بانع آمد و فرعی جیل از اصل اصل
فایح و منفرد شد از دسجانه و تعالی این بخت را سبب ظهور بکارم و
صدور خلف کارم کرد و ناز **الحمد لله** مثال علی
رسید و بختن بشار پی هر چه خوشتر یعنی در باغ دولت بختی نان
رسته است و در چمن سعادت کفنی نور شکفته و بر فلک اقبال خیره
سعود طالع گشته و از صدق سر و بری و درج مهری و در بی ظلم
شد شمس و بدر و لکاکو کجا افسیم بالله لقد اجابا بوز و این بشارت
افواج مسرت و ابتهاج روی نمود و این فرح و شادمانی محصول بود
و اعداد و بخت و سر و دشت را و شد و مواد غبطت و جور مضار
گشت و ملو و جهان بود که بی توقف بدو انتخاب شتاب و نصیب خود
از ان شادمانی و شادمانی استیفا نماید و حق تعالی کرامت امانت
ظاهر مانع شد از دست آن خدا و نیر از ان نور و بیکان بختی ظلم
و ما و او را بختها و صحت مخدومی ساناد و حیات او را سبب بقا
آن دو زمان کریم کرد و ناز و لطفه **و تعالی** عید

اوقات غریبش بدان مشغول است مقبول گردانا چون خبر قدم
مبارک بدین مجلس سینه جذان سلوت و شادمانی بخاطرش
پیوست که شرح آن در امکان کجند و محبت انک در حال از بای غریب
برخی آید که نوشتن رندان عودت نوشته آمدن عجله وقت ان فائده
که در عقب این اثر این بخدمت پیوند و دین را با در اک سعادت خرم
اکمال دین اقبال مدام باد و دولت پر دوام **تمهید**
بنام سجد و مدح و آج بدان ماند زندگانی فلان در ترفیق
اعمال خیر و تحقیق اشغال نبرد و تحصیل سعادت اخروی و اکساب شرف
اولی در از با و سلام و دعا و ذر و ذر شای و دستند و نیازمند توفیق
در یافت خدمت می باشد و تهنیه اساس مبارک و بنا و خیر و بنیاد خانه
خدای عزوجل که نهاده است میگذرمی نماید که این معنی از صواعق اعمال
نیکوکاری و اخایرتیا بنیکو کرداری و ذخایر حسنات طاعت
داری است و نزد باری عز و علامه هیچ غلی صانع تر و نفعی صادق و طاعت
خالص تر از آن نیست که خدمتش فرموده است ان شاء الله که مبارک
و میمون و خجسته و ثمایون باشد و یقین و اثنی است که سبب درجات
اعلی و نجات آخرت و موجب ثواب اخروی و مانع عقاب عقیقی بود و چه
کلام قدیم و کتاب کریم بدان وارد است که ان الله لا یضیع اجر المحسنین

و من جاء بالحسنة فله عشر مثله و در جای دیگر فرموده است که مثل الذين
یتفقون اموالهم فی سبیل الله یجعل الله لکثیر من سبل فی کل سنة
بایه جیه و الله یضاعف لمن یشاء و اخبار نبوی و احادیث معتبره
مم بذكر ان ناطق است که اذ اما ت ابن آدم یقطع عله الا عن ثلاث و له
صالح و عهده جاریه و علم ینتفع به باری تعالی چون خواهد که بدست را
از بندگان خود بخواهد و عوایف و عوایف خویش مخصوص گرداند
و رقم کرم و رحمت لایزالی بر حسب وجود و کثرت و قلم را نیت و طاعت
خود در زلات و خرابیم وی را در متاع دنیا را که در بار بار وجود و نفعی و رزقی
دارد و بدول وی گسترده گرداند و اموال عالم را که محبوب طایع انسانی است
و قوای حلقی بواسطه وی بمقام شمع و صفت در مغرب خوری و موانع
افند بر دل وی منکر و مبغوض گرداند و الهام حقیقت دنیا را بدرون
او باز دهد و معلوم او گرداند که لذت و لذت و نعت و نعت و نعت
و نعت و نعت دنیا باقی نخواهد ماند و نعم و الم کفی هر آینه فنا خواهد شد
تا لذت و شاداید دنیا بنزدیک صحت می یکسان نماید چنانکه گفته اند
الا انما الدنیا متاع و غیره و وقطره من صوبه العیور شاداید و نفعی و نفعی
بغیمها و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی
آخرت نهند و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی و نفعی

صرف سپاسند از بدو جل و علا آن مخدوم را معنای موفقی خیرات و موفقی
جستار دارا و این کرامت بردوام و این توفیق را برافزون کرداند
بالقی و آله **تهنیت** **شفایا قن از بیماری و تقوی منصب**
جناب عالی خداوند مسموع منشأ تحایب افضال و عطا رکاب اقبال و محل
در غایب اقبال و مشرب مدارج کمال باد بندگی بندگی باقامت بی رساند
و ثبات معطر و اطرا و معتبر تراسم عبودیت موفقی میدار و آرزو مند بی پیش
انابل شریف که محل ارفاق عباد و مواد کرامت ابعاد است نحتی رسید
است بغایتی انجامید که تکلف بیان در اظهار آثار آن جبر شرف بیان
حاصل نیار و تصور او نام جز تصور و تجزیه افهام نجه نه در رتبه اعیان
منابع سداد و ممکن اعداد رشاد است توفیق میابن این موجب ابعی
شرف مثل خدمت سعادت شمول عبودیت آنحضرت بزودی کرات
کناد بعد از تقدیم این مقدمات بموقف عرض می رساند که تواتر اخبار
جیل و تحقیق نعم نامتناهی چون تقاطع آثار رحمت الهی وارد گشت و انجیز
مراسم اشغال و تمیید قواعد اقبال خبر داد و مبشر دولت و سعادت چون
نبا شریف سعادت از موافقت معذور مطابق امور و مساعدت
جمهور و مشایقت سرور اعلام کرد و مقرر کرد اند که ذات که بمقدور
احدیت مراتب سنی و استحقاق عوارف موفقی دارد و بزرگوار است غایت

دنیای و جبر کسوت عواطف من دانی مخصوص شد و مقالیق امور و مفا
نمات جمهور آن خطا عروس برست کفایت آسین اما نیت و موفقی
کشت و ساکنان آن بقعه و مقیمان آن خطه از محنت و بال لبالب و مفرق
مطلال آمان نور هدایت لبری و آفتاب سعادت سرمدی آنجا و در بین
اند و در حرم غایت و نعم نعمت و مفرق کشته شکر که مستجاب
خبرید انعام آفرید کار عزت شانه تواند بود باقامت پست و عود مستلزم
مواهب جنل او نعم بخانه تواند بود تقدیم یافت الحمد لله علی ما سجد بجهانیه
ابواب الخلل و شد بر عایت اسباب الخلل و اقام بکاره او و الفضائل و امده
باقباله مؤاد الفضل و الافضال خدا یاری جلیل غفر و یغفار جلیل قیمة
آنحضرت که از دوفیق تهنیت آنحضرت واجب است یکی تهنیت بر سر مزاج
مخمر و س و ذوات شریف از ترض عارضه که روی نمود و بود و نفس کرم
و شخص مروت باراض الم و الم تامل نبشته و جسد سعادت نجایات عالی
توانی پذیرفته درین حال لطف آفرید کار کرات شفا از خزانه رحمت فرو
و ستاد و طینت طاهر که محل نوار از ایت از اعراض امراض منجی گشت
و جهان بکارم و درین کارم های طلعت و و دای سعادت منور و
محتی شد از انبساط کحل التباس قد بملوا دوم تهنیت ان عطیت جنل که
امداد شکر و ثناء بدان مقرون خواهد شد و انصاف خلق جهان در فرادیس

ائمن و امان آسوده و مطمئن خواهند گشت اما آنکس چنانچه در این
 کتاب در موضع شک علی در **تتمیم منصب نویسنده** **الافاق**
 بر تاقی عالی عزمه میرود که چون بند در و لای ان جناب عالی دارد مشغول
 و در شورای آن دولت دلی بغایت مشتاقی بکوشیده متخلف اخبار و شایع
 آثار آنکذا و آنکار بهی باشد و از سجد و است و مقرر فضا است احوال استخبار
 می کند و بفرموده اخبار است و استخبار نموده و بهتاج و مستطابا و فرموده می
 آید درین وقت چون فلان آمد و از ارتقاء مراتب عالی کما می داد و فرموده
 بخش رسالت که مستند دیوان اشراف فلان مقام بوجود و پروردگار
 متعالی گشت است و چنانکه امیر و یوای آن خطه خطیر غلبت اقبال و کامرانی
 او مشروط گشت است و برین غرایب معالی بنفایس اقامت کوته بار و الطاف
 متوالی او مژغوط شد و جاری جل و علا با قامت رسانید شایه مانی بی کران
 و ابتهاج بی پایان نموده آمد درین نزدیکی خدمت شایسته شود ان شاکرین
غیر **افاق** اقبال فلان از افاق جلال و مطالع دوام
 طالع با و و نظام نطق دولت حاوی اصناف ملاقات صفای اقبال و اقبال
 و واصل و انوار کرامات متواصل حکم آنکس محقق است که طبع غریز بر اینست
 کفایت احوال جاری امور این مخلص پرستند مایل بود است و هست
 شمر از سواد المراج که وارد شدن بود ابراه می کند و عرض می دارد که دور از شما

مجلس این بند را عارضه صعب ظاهر شدن بود و مواد حاده مندیلا را
 در کتاب آورد و در میان کشا و بقصد جان بند میان در بسته
 بودند و ارکاشن حیات خاک بر آورده و قدوم ملک الموت را
 بکجه شکسته تخم دعوت کرده و آتش بی قراری و فریض جامع
 و کینه و غریب او بزم یکسر با و داده و در بغایت سینه که صبر
 طاقت شد آن نیز خودی را با با و مانند خلق غیب جان را درین
 بنزد فانیانند و بر شرب چهار سویی کل من علیها فان آواز پی دادند
 و کول بر رجه انجامید که اگر کسی عادت عیادت بجای آوردی
 با قرب مجاورت تا محاورتی نرفتی و هستی من بر کان بودی
 کفی بحسب کولا انی رجل لولا انی ایتاک لم تر بے و ضعف
 پنهانی کشید که موی برین این بند از جمله ای کران صغیر غنوی
 و دم زدن از جمله ای قوی کران تر بوزی و خفت الأصوات للرحمن
 فلا تسمع الا همسا و سیه خوابی که می او اگر که اگر خیال آن در خواب
 بر تاربت بخت خفته من آمدی چون چشم ز کس دل پر بسته بیدار
 بودی و از خواب بچین روز بختنا دی و اگر نه و از عقلی و مانع شرعی
 حجاب کشتی صفت لا تاخذ سنه و لا نولم در محل شرکت افادی
 نه اندیشه خواب بر خاطر می گذشت و به صورت خیال در خیال می کند

و نه میان رفیقان نیک کشایش راه زیارت صورت می بست
شعر کان الجنون علی مقلبی ثبات شفق علی ناکل و در شبها
چون روز بخشور و راز و چون دور بخت می پایان ستیاره چون نواب
نکر فر و کذا شنه و نواب چون قطب سماوی اقدام قرار محکم کرده اند که
باز که روشتای فلکی در لباس ظلمت خویش تن را جلوه می دادند مرا
بر شمار ایشان در شمار نبود **إلى أن يضيء النور** و بی انوار نه دعوت
ربنا افرغ علينا ونميت اقدارنا وانقرنا على القوم الكافرين محل قبول
اجابت می رسید و نه مناجات ربنا لا تملنا ما لا طاقه لنا به است قبول
می یافت و نه ناله **إلى متى** الفتره احالت استماع فرازی آمد و نه انبت
فرقی شد **والجف** بالضا لحن محضول موصول به کشت چون نیک
تامل کردم و در سبک طالبی نظر افکندم دل گفتم که روشنی نیست بر من
و از تنم آن حال جز تقسم خاطر سفر و ذکر هر یک از کواکب یا کواکب ضعیف
ساخته بودند و در زبان و نه بطن خوشی افاده نیر اعظم که خداوند عالم
است در عذاب کبر کسوف بود از اول تخیل تا و بی می جنت تا چگونه
خویش را از خیر ستارگان خلع کند و برید فلک که صاحب خلائی دعو
می کرد سنوز دای بر سگای پریشانی منقوش داشت و بند عقده دشمن
بای و شتری که قائم بود آماج شصت حلقه نخوس شده و در سده

می دل دهره را از بیم بهرام کین نور که در قریح او مرغ نشسته بود برای
نواختن این کمر نداشت و کاتب ملک که بانی انجیره تلیه است هم بار
از مادیران اذ بار ترکشته و سرگردانی بیش بودش نه راه بیرون
شد روشن میدید و نه طریق بازگشتن نهی می یافت و نه حیرت داشت
و موضع حیرت کای می نهاد **بسم** را از اسپند اک احوال آبای
غلوئی و تامل حال طالع فلکی متقاضی جان را دید که بای بنشیند و کلوی
این کمر حکم می کند و دست بر درک جان می نهد و روح خیالی امید منتقم
کرده و ماده حیات مخفی شفق با این باره خون که دل عبارت از ذرات
هین خطاب می کند **شعر** یک مژده که باش جز اندیشی اطمح
و افرح بخوان که و ما انجیره الدنيا الالبوت و هو ولد الارادة خیر الدین
انتوا چون از همه در نا باز گشتم و از همه جیلها عاجز آمدم و نیک نیک
بدانستم که **لا اله الا الله** و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
بقدر استغفار آفرادم و از سر بر خفتم و پشیمت بحضور و شمع
ایمان عرضه کرده دست ثبات بر دعا برداشتم و چشم امید بر قرب
رصدگاه انتظار رحمت داشتم در آن میانه آه سوگاری میساج قبول رسید
و یک نیر دعا ملاوقت بر عهد خداجابت رسید از و رحمت ایزدی
که دستگیر در ماندگان است سایه کسرا نهد و من مرده را که در چنگ ایل

مانع بود بعد از آنکه استقامت ایشان و اخیتار ایشان نقاب بکشاده
 حله جوده پوشانید و جام عافیت نوشانید و صورت او متراکبان
 نیتنا فاحشانه مشاهده دین آموز و خیر احسان و احیاء اموات از علم
 الیقین بعین الیقین ازین همه محنتها که روی نموده بود و مراقب حرب
 مخدومی صعب تری نموده و اگر نیروی محاسن که بر حسب برآورد غلام
 و نزاع بحریر مرسلت در پیام صنایع و خدمت ثناتات نیکو و بحال
 تیسیر تحریر بیان و تقریر بیان پیوندد و چون صغیر سبب بر صدق این معنی
 قیس است اجتناب از تطویل و ایامید اند و غبار از دامن بدیل افشاندن
 بر طریق اوفق می شناسد و عاده و ام دولت نکر زین کرد و از اجل و بیجا
 تمام باد و اقبال و کامرانی برد و اتم محمد و آله الکرام **در جواب نامه**
دوستی که او را در حال مرض پیش کرد و بود بعد از القاب
 خادم فخلص که هر لحظه نیاز او بر دریافت آن خدمت صادق تر است و شغف
 او در قشربشان کعبه اقبال و اذیال آن تیرا و قی جلال کربان گیر تر و شوس
 با کفایت خاک آنحضرت از خدا بقال و کتب مقال در فرو و عرضه میدار که این
 فخلص مرتبه مدبر صاحب فاش کشته بود و زمانی بر شرف وال بکوسته
 و عهدی در از بھلاک توین شد ما جان پز مژده و فی نیم زین در غایت
 در و مراقب آنجناب که از منتهی اخلاص و دور ماندن بودی گفت و کافلتا

من حیایه بعد فرنگم و رئیس بیانی بخاکم آرست و رئیس سرریه
 عجیب بعد فرنگم و ابائی بیانی بخاکم نجیب و روی تو در منج
 و عنای بهشم و او از جمله مراد ما جزای بهشم و بالاین معده در جهانم بهشم
 به خدمت تو فرزند برای بهشم فکلیف که بخدین روز که بهر روزی از این
 بجای هزار ماه است و بهر ماهی بجای هزار سال و فیوم لا اراک کالقبه نیم
 و شعر لا اراک کالقبه عام یک روز در قرائت صد سال به شادام
 زانجا قیس که کیم از خود حسابی کارتم جان رسیدن بود و کافلت
 به سخنان پوسه و دل به توحه بران جراحت باشد و در و شوش
 بازان طاق باشد حال جویند کن جویند ماند باز و از به شرح
 و صفت حاجت باشد اما که منشور سفادت جوده اندی و نخل آب
 ز نوکانی کتاب طلب در رسیدن نیم مژده چون عنوان آن دید
 و سطرین چند تا بر خواند تا شیر صحت انفاق آن کلمات حیات
 بخش طالع بود بر صحایب حال خویش مشاهده کرد و یقین است
 که تغیر این امر از خدا ان علاج بود و مجوری امان خدمت سبب این
 و بخود بی گشته بود و لایحی علی ضحیر المیز که دل بر شغف در جویم آنحضرت
 شاکما مقصود است و لایحی بر آفت در عایت کتاب شریف در نوکانی
 متوقف بود و لایحی سبب جامه و قی آن نعت فنی و زینت سبب

سنداقی از انواع کفی آن بود در خاک نهاده چون توانم دیدن الزام
ملا خاک برداشته بود ایزد تعالی این مصیبت را آخرین مصیبت آن
گرداناد بجهت و خفی لطیفه **نوع آخر** و هفتی بفرج السمع خنجر الفی
فیالبقی من قبل ضربت بلاسمع درین وقت مکتوی رسانیدند که پس
کرد و گذر سمع از کاه سمع خون شود مردمک دیدن در وقت نظر مضمون
آن شری نه خبری و غصه نه قصه و شکایتی نه حکایتی و بگفتی نه گفتی
اغنی هو دج کبریا فلان مجازیه اشتقاق الی لقاء رسته بخوار رحمت نقل
فرمود و دایع هرمان بردها و خستگان حوادث زمان و سینه آه
خلیفه مؤخران نهاد و سبکبان ریاض قصور فرادیس علی البیوم
خوشا ذکر دانید **لین کیت الذی علیہ تحشر** فقد حکمت احداثها و مؤخر
چون این مکتوب سید صدمت زخم مصیبت پیاپی شد و آسیب بهایم
نواب متواتر گشت کثرت البصائر علی البصائر آوازه آواز خون لوز
و ناله و استغاثه و خلاصان خلعت در ملکوت آسمان و شعله در افق زمین
و زمان افکند طوایف خردمندان کینی در شکست عالمند که حواجر زمین
همچو سپهان سرشته و حیران نشد و آسمان همچو زمین افروز و فروز پنداد
و آفتاب طلوع و غروب و شبانه در سیه فلک در مایه و کان در بنسبت و نظار
محرم از میان جرم فرو گشت اند و شیط خونا و جعد فریاد زخم فرو گشت

شعر اما انظرت هدی السماء بمؤنة اما انتشرت تلك النجوم
این چنین واقع حاصل و حادثه است که کل با نگاه هنوز جرم گردان و قمر
در روشن و خورشید نور و عجب تراکم بر فوی از انوار حکمت اوقات
منور گردانید بود و گوشه از جا و غنیمت او در اصفاع و از با و همان غی
بکجید جزوی از کوه خاک آنرا چگونه خوب توانست کرد و بوالش خلق
الارض عن بعض نورها فواجبا انی تقمته القبر که داشتی عجمه پیش
ازین باور که آفتاب بذرات خاک شد بهمان آری بر بصر ارباب بصیرت
پوشیده نماند که از جامه خانه کسوت تخلید و خلعت ثابید بر قامت
بشر راست نکوده اند و ما جعلنا البشر من قبلک الخلد و اگر ممکن بودی
از ممره قافله وجود کسی در کار و آنرا در حدیث اقامت افکندی
و منزل غمار داد القربان خود ساختی معصوم و بجزع منظر عالم و سید
اولین و آخرین صلی الله علیه و علی آله و سلم که رحمت عالمیان بود و
دنیا را بدو هستی و او فرستادند بدین شریف پس از او از بودی با او
خطایب چنین کردند که **انک میت و انهم میتون** و لو كانت الدنيا
بدونم لواجد لکان رسول الله فیها مخلصا انا ارباب خسرو و اصحاب
نمیز بدانند که خورشید یغارا نوال برابر است و کل حیات را خا و وفاته
قرین و دلهای بری قرار گیرد و صحبت دنیا و صحبت اور غبت

نکنند که معشوق نیند و فاست ل حضرت لم نزل ولا يزال بند که بر این
آن فنا، مقدس از تعویض اقامه فائز است که کل شیء ها کالک وجه و چون
مقر است که هر گاه نصیب قوی تر بود غلاب صبر بیشتر شد این معنی را
نصیب العین خاطر و ضمیر دارن تا قوی که متعین صبر است متعین می شود
و باطل شود و ازین تعالی او را در همان سزای بهشت فی مقعد صدیق
عند ملک مقیدر مآوی و مآوی آن نصیب تا آخر صایب کما و غایت
این رزیت در خاندان زهد و تقوی با طاعت امار باقی عزیزان ضم کر و
اگر بدامن جانش سید دست نوال و کربانیت غیرش تغییر می سازد
نوع آخر فی التفرقة والتنبيه عظم المصاب فاین بنک عذراء
بل کف بفر و الذموع و مآوی درین وقت خبری رسانند که موب
معا یون سبز اعظم و حذر علیا و محمد اعلی کوهر کان ستروری و کان کوهر
مهری و ستر سپهر و معالی و عظیم و عاشر اعلی و عظیم و بحر کرم و نال
و شعبه دوحه جاه جلال فلان الدین و اما فلان از محنت آباد و بیابانی
سرور و مشکا و غیظت و خور و ریاض حیات عدن خرامید و در خوار
رحمت فی مقعد صدیق عند ملک مقیدر توفیق فرمود و خطایر و غیظت
بر محاسن انش اختیار کرد از استماع این خبر نایل و نظاعت این حلو
مشکل هفت طایف فقرش افلاک را از آه و دوا سایی زنده و فخلصان

کلمه و آفرین بستند و بند فطرت و عقال زمین که بر هفت دریا نهاد آخر
از راه وین بکشاوند و از قول آن واقع باره خون که دل عبارت
از و است باره باره شد کائنات علیه تقطع الاکباد و جانها بر آتش
حضرت گذاخته که آنرا اشک خوانند از قوای عیون دیده فوار گشت
و مآوی معنی تلک التي قد تقطعت و کلمه مآوی علی تقطع است و
مقایی که هوا خوانان از سبب سوز بار و زکار و غدار و جهان نیند و فاعان
کردند که آرزو صدقیت را از دل نوازند و در زمان قدیم باشند و باران
خواند بر خاندان کریم باز و از روزگار زبان حال این آواز آمد که
اگر نیند بخرم و شرف و دوزمان قدم ندای ارمی الی ربک راضیه
مرضیه را بیک جانب زد اما کونین فضل و لکنه بنیان قوم فخر
خوب نیای بکجند روزگار گذاشت برقت محنت و اندوه یادگار گذاشت
و سبب خوبی خلقت معون طلعت مقبول مبات موزون حرکت
راست طبع سبک روح **در المهد یطوق عن سعاده جنة**
آخر النخایه ساطع البزبان که میوه دل و راحت جان و قوه عین
و قوه خاطر و لذت طبع و آسایش سینه و شفیق تن و شفیق روح
و شریک ذات و عدیل نفس و زین خلقت و ظاهمه وجود و غمره حیات
و ذخیره عمر و مایه شادمانی و حاصل زندگانی بود در خوف و رجاء جهان

روشن بر روی او و در شدت و رخ جان شیرین برای او خوش
و در ایام جوده کواکبش تحت شادی بقای او را و بسجی و صندرباه
اندوه بقای او را شناسانید و بعد از انقضاء مدت عمر در ایام رؤسوم و بقا
و کرم خویش چشم بر بقاء او و بسجی و حمایت حرم خرم و نظم مثل اعراف و نفع
عاقبت از آرای او کردی و دوام نظام سلاف و ثبات قاعده خاندان احسان
از کرمی ذات نور بخش آن خورشید طلعت هنوز آفتاب کمال نادریم
از مطلع عمر در عقد تقدیر مبتلا کشف قضا که جلالت بر آسای آن
مهر هنوز عزال اقبال نابا فضا از منزل اجتماع بتبشیر قضا بتبشیر قضا
اجل شد و شکوفه جوده آن گل بر بار هنوز حجاب غم تمام ناکشاده و نه
و کرم او بتمام مسلح نارسیده بقی عذاب اجل در کنار خاک افتاد و برابر
آتش نشان که آب زندگانی در کین نایب آن بر کار نتواند بود **شعر**
در چشم من او همچو یکی برقی نمود که از ابرکت و بارز بهمان خند زود
و الحق درین ساعت آفت و طوفان بلبا و بحر و سیلاب است کمر
نصیب خویش به نگریت و بر تن نتوان و غیر ناجیه خودی کرب
چون اصل ثابت و فرع شاداب بر مژده کشت تنبلی طاق با در بخاری
عواصف نواب جذبای داری کند و از تو همای که دل جرم شرح آن
بر رخ رقم کردت این نقائس خلط است از کرم بزم است غم مهر شوم

وز دانه چکر گوشه دلی دارم ریش وین واقعات ممکن از پیش
اکنون غم ایشان و خورم با غم خویش و لما یبقی غلظتی بفرق
و قد فانت عینی و الدانی و الدی عرفت علی ترک الجوده تنقست
بفقد معا و المردک نیست بخالد ایغنی ترکه تلبدا و طارفا و قد کلف
الدنیای طریقی و تالیدی شقیث شفاء لا سعاده بعدها بموت بی
شمس کما سعد الزین لقد ظلم الدنیا علی یفقد بی یظلم الدنیا و اذا
غابت الشمس ادی دین مقام اگر میسر شود تسلیم لاین تراست
و اندرین حال کردت و در صبر بگو ترکه در حساب غیر تا کل کردن
و شکایاتی منک نمودن به از انکس نفع تا لک فرودن جدیت
تدبیر از کشادن بند تقدیر بر قضا حیرت و غلبت فنا از قبول علاج حلیت
یقائناتی و چون سپاه قضا تا حق کرد طلب است از روی غافل
و چون نیایش اجل صغرا آورد و کوشش عاجزانه شود آویزده بود
المقدور کاین شقیث یاد دین قضیت بحال نیست و ذات این مقدمه
از عیب تب مژده است کچون احوال انکس معدود و سببی شد
و اجل محدود و فراد آمد و دست قضا صغیر جوده را بخاتم قضای محوم
محوم کرد و غیر اجل و ازلی با مژده داد و در بیت روح بیرون آمد و دانی
تقدیر بر آویزده است نفس المطمینه از جی الی ربک بکوش جان صانید

وحقایق قضا در قضاء عالم ارواح جان شکره ان آغاز نماز و اذکار
 استسباب ایاام زندگانی و اکتفی النجلی للکتاب در نوشتن کتاب
 کن فیکون را در قیام بقای منشور انقراض نبشت و جفت القلم و ان
 را تغییر و تبدیل و ایشال را تقدیم و تاخیر صورت بندد فاذا جاء اهلهم
 لا یستأخرون ساعة و لا یتقدمون حکم المینیة فی البریة جابر
 فامدیق الدنیا بدایر قرار برائیم تخت و بنازیم تیر جو آرام کبریم کونیم خیم
 و هر که از عقل بهره دارد و از ذکر کثرت حصه و از نور علم محلی شد و برینست
 فقطت محلی گشت دل بر مقام این محبت خانه دنیا نهاد و جهان گذشت
 را چون شانی ندارد و نبشت پای زنده و داند که شیون او بر سر و سر
 و عین او بر سر و ریح آید و دل نواری او در اناری بد سازی بود
 و شراب عشرت او را خمار عشرت و حق را حبت اهل او را جرات اهل
 بر اثر و جود و نیا جای کوراست به مقام اقامت و مقبر صد است
 به منزل استقامت جناب دوام بند و بقای سز و بر اکتیو
 و از روی امتداد مدت عمر در دل هم شیرین نکند تا شربت مرک
 مذاقش تلخ تر نیاید که ازین سپری ساز رفتن می باید کرد سال
 عمرت چه ده چه صد چه هزار اما هنر الحیوة الدنیا و ان الآخرة فی دار
 القرار و حامل آفتاب و نبوت و مبلغ انبای رسالت ازین معنی چنین

بیان فرمود است که من اسی فی الدنیا فهو صیف و ما فی یدین عاریة
 فالصیف مرجل و العاریة مردودة **قال الشاعر**
 الا انما الدنیا کمزنی لایک اناخ حشیتا و شوی الصبح راجل یفکک الدنیا
 غرور و خمره و یفکک فی الدنیا مال و باطل **نوع آخر** **قال الله**
 تعالی عز وجل انما کنونوا یدرکم الموت و لو کنتم فی برزخ مشیت
 او مندی کاینات که سابقا عنهم بر قدم او تصور نتوان کرد چون عالم را
 از غیر نیست وجود آورد و بنیاد جهان را بر افتاد و عظام خربت لازم کرد و در
 ترتیب ترکیب عالم موت را بر جوة مقدم کرد و اندک خلق الموت و الخلق
 و بحسب بقاء نسل هر و شفقت ابوت و نبوت در دلهما که اجنوا
 البین و شاخ ایشان را که خصال بس غیب و شجره نیک غریب است میوه
 اولاد مزین کرد و اندک اخی القار الاولاد بوقت الکس از منزل مشیم هر حله
 کینه روی نهد صد میزار فرح و نشاط در دلهما ظاهر کرد و حکام فراق خوار
 جندان ترخ و قهار بر جان نهد قال البقی علیه السلام اولادنا انما کنونوا انما کنونوا
 افتنونا و ان برصنوا اخرنونا و ان ما نوا اخرقونا بقلم الله کون غیر غیر
 ان بلیل بوستان و کل خندان و عند لیب شیرین نوا و طوطی شکر
 خای و میوه دل و درویشهای جسم و با کوی باغ اصالت و غنچه کلمه
 لیاقت و راحت جان و مفرج خنان در کوش این بند ستم دین سینه

عقل و هوش دل و جان را و باج کردند و قطرات عبرت از درون جگر
خون گشته بر رخسار آند و آه و دود آلود از دماغ جگر دود رسانند
که بقدر سوزشش دل چشم من بگریختی بر زلفان ماند و نور دیدم بر میند
و جهان را یک دید و آفت بزرگ درین واقعه شاهدت کرد و شرط
غزا و نام نهاد اما آخر سوز جگر است نهایت تیرشون سکون چاره
چیت اگر چه تیرش رویال در دل نهاد است اما چون اصل باقی است
تفت فرج چه توان مستند بودن فانک فاما لوز و ان ذهب انور
ایزد نفس فلان را وارث افکار کرد و نادیده روزی نیست که این دود
از انجا بیرون نشد امید است که عوض این فایب با فارد و ان بیدارها
که بجا خیر نبه بزرگ و اقرب زحما بصلابین خبر اولاد جبری کا و آن
فلانان را عری دراز و ها و هم یقین و اثنی است که فردا روز شفیع
مشغوع خواهد بود این و الهمی خواست که بنفس خود روی بفرانظر
نقد و شرط ماعن با اتفاق بر جای آرد اگر نه چندین موانع در بند در دام
نداری تا شوی خدمت ذخیره گشتان بنزد و ان آمدی توان الی الی
ایکم غلبت بعضی ذیال الراج و کونث اطیر من شوقی الیک فکیت
بطیر مقصود الجنان اما موانع روزگار ظاهر و خفایان از خدمتشان روشن
بود ایزد نفس جبر پیل و ثواب جبر پیلان روزی کما و است تمام

فصل نهال آفتاب فلان یک اصل اخصان لطایف و تحید
آفتاب فواصل و عوارض است در ریاض کاهری و جو یار شاو کاه
الیزاب بقا تیردی و تیر میوهای سعادت ابدی میان ناست
بلد دست و کلفت قواصف عدنان از صاحب بار احسن مردود
بر روی شوا یب غایب زمان درگاه دولتش مند و وظلال جلال
و جلالش بر ممکنان مدود و عیار شود هر کوی بر رخسار حضرت
خبرش غیر مشهود لایحی علی صغیر المیز که در کجاستان کیتی هیچ کلمه که
تازه از غنچه فانظر الی آثار رحمته الله کیف یجی الارض بعد موتها شهید غدا
ترتیب حسن ترتیب فاذا انزلنا علیها الماء اهتزت و ریت شکین
است که شدا و کل نفس ذائقة الموت و خزان کل من علیها فان نصار
او را بدین فطوح کوکب سعادت با قول مبتدل کرد و نید و بر صفحات لوح
حیوة اما الحوق الذی لغت و طو و رینه و نقار بینکم و تحارر مع
کلمه و حری محقق شد که نه دست و افا جا اجلم لایستخرون سعة
و لایستقدمون آیت او را شرح کرد جو حیره باز اجل بال تهر کشاید
بیش عزت اوجه عقاب و جعفر و نبش ای دل غافل کار عالم
شاد و مشو بعیت دنیا آید و قاهر و قطاعت قوای ناگهانی و
وفات نهال شادمانی فرزند عزیز صله الله قرطاصا لوالدیه الی الجنة

وَصَبَّ عَلَيْهِ سَحَابُ الرَّحْمَةِ مِنْ عَيْنِ الْمَلِكِ عَالِمُ الْأَثَرِ تَأَمَّ الْغَيْثَ مُوجِبَ الْعَيْشِ
بُودَ نَجْدَانِ تَلَمَّصَتْ وَخَشَرَتْ وَأَخْرَافَتْ وَخَجِرَتْ بِرُؤُوسِهَا وَجَانِ مَكَانِ أَنْدَافَتْ
رَبَّحَتْ أَرْزَانِ شَرَحَ تَوَانِ كَرْدَ لَعْنَتَاهُ خَفَى لِلْفَرَاغِ وَالشُّبْحِ فَكُلُّ شَيْءٍ كَوْنُهُ
مِنْ الْحَقِّ وَلَكِنْ بَشَارَتْ مَا تَنْسَخُ مِنْ آيَاتِهَا وَنُفُوسُهَا تَأْتِي بِخَيْرِهَا أَوْ نَفْسُهَا
مَقْفُوفٌ لَكُونِ وَمَوْجِبُ الْإِيمَانِ اسْتَرْشِدُوا وَتَهْتَدُوا سَبِيلَكُمْ فَارْتَدُّوا
أَنْ يَبْدَأَ لَهَا رَهْطًا خَيْرًا مِنْ زَكَاةٍ وَأَوْفَى مِنْ دَعَا مُبَشِّرٍ خَلَقَ صِدْقٍ وَنَجْوَى
شَايَسَ وَسَلَّاهُ بَارِسْتَهُ فِي آيَةِ الْوَحْيِ وَالْحَقُّ عَلَى الْكِبَرِ دَرَجَاتٍ بَارِسْتَهُ
جَزِيصًا بِقَضَائِي نَدَارُ وَغَيْرُهُمْ مَرُورٌ بِمَقْدُورٍ وَوَجْهِ دِكْرِي
وَعَلَى كُلِّ تَبْدِيدٍ خُذُوا مِنْ جِلْدِ الْوَلَدِينَ إِذَا أَحَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَّا
إِلَيْهِ رَاغِبُونَ بَايَدُ شَرِّهِمْ تَأْذَنُ خُصُوفٍ وَصَفِ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتُ
مَنْ رَحِمَ وَرَحْمَةُ بَعْضِهِمْ فِي رَوْحِ كُلِّ كَامِلٍ مَحْظُوظَةٌ شَوْذُ مَرَا سَعَادَتِ
اقْبَالِ وَكَامِرَاتِ بَاذِكْرَ زَهَابِ تَوْشَافِي نَكْتِ بَلْكَ نَبِيتِ **نوع آخر**
في التهنئة بالاجلاس درین وقت چون خبر وفات
آن سعید شهید فغان بکوش خادم رسید بعلم الله تعالی که اگر شنیدن
آن خبر مایل از عالم حیات بی خبر شدند و نزدیک بعد از نایبی رفتن از
سپهر کبار آن پسر در آید فریاد و غمیز کرد و قلق و اضطراب نمود
حق مدبر مایتم داشت و رعایت دنیا بجله بگذاشت اما چون اندر رسیدند که

دنیای دُنی فَنَاءَ فَنَاءَ وَخَرَفَهُ غَضَهُ هَلَاكَ است مَرَحُجِي رَا نَحْجَهُ بَابُوتِ
بَدَلِ كُنْدِ وَجْهِ حُرُوفِ حَيَاتِي بِجَنَاحِ مَارِي حَسَنَةً كَرُوَانْدَ مَسِجِ اسْتَنَاءِ
دَوْلَتِ نَبِیْتِ كِه دُو دَمِ كَسَازِ مَقْفُوفِ آن سَرِ بَرِ نِیَارِ ذُو وَجْهِ مَشْرِبِ عَذَبِ
صَاحِبِ اُمَلِی نِیَا نِه كِه صَفَايِ آن بَتِی كِی اَجَلِ كُورِ نَكُورِ ذُو اَوَی بَعِیْمِ لَا
يَكُونُ الدَّمُ مَرَحُجِي عَزِيزِ رَا بِلَاسِ نَاسِ كُلِّ مَنْ عِلْدِهَا فَايَانِ پُوشَانِ
وَهَرِ صَاحِبِ ذُو رَا شَرِابِ كُلِّ نَفْسِ فِي اَيَّةِ الْمَوْتِ بِخَنَاءِ بَصُرَتِ
بِقَضَائِي بَايَدِ ذُو وَطَرِیْنِ سَلِیْمِ بَايَدِ سِرِّهِ وَدَانِ كِه حَكَمِ خُدَايِ
بِجَمْعِ بَسَارِ كَرْدَنِ وَنَا صُورِی مَوْذُونِ رَجُوعِی نَتَوَانْدَ بُودَ وَاقِعِ حَكَمِ
لَا مُعْقِبِ بَلَكِهَ وَايْنِ دُوبِیْتِ نَصَبِ الْعَيْنِ اَوَكَشْتِ . وَبَايَعْتِ النَّفْسَ
إِذَا تَوَلَّى وَعَلَى أَخْفَاتِ خُرُوجِ بَابِ فَا قَرَارِ اَوَشَّ بِلَا رَضِیَا . عَلَى كَلِّ مَكَانِ
مِنْ قَدَرِ الْإِلَهِ . وَجُونِ آن شَجَرِ سِیَادَتِ هَمَكُنَا نَبَايِ غَمْرَةِ سَعَادَتِ
نَكْدَاشَتِ شَفَقِ دِلْهَا وَتِلْیِ سَبِیْنَهَا بَدُو خَوَاهَدِ بُودِ جِهْ اَكْرَهْیِ اَزِ بُوَانِ
دَوْلَتِ فَرْوَرِ نَحْتِ كَلَّابِ مَعْقَرِ نَجَايِ مَانْدِ وَاكْرِ سِتَارَهُ دُرُفَلَكِ رَفْعَتِ
اَقُولُ كِه دُخُورِ شَدِّدِ رَاهِزِ نَجَايِ بَكْدَاشَتِ . فَإِنْ كَيْتِ سَيَا رِیْنِ نَكْمَرِ اَنْقِیَّةِ
فَأَنْتَ كَاذِبُ الْوَرْدِ اِنْ ذُغِبُ الْوَرْدِ . خَاوَمِ كَاهِ كَاهِ سِلَابِ دِنِ كَا نَزَا
اَنْشِی سَبِیْنَهُ دَرِ عَوْجِی آوَرْدِ وَاكَاهِ كَاهِ حَرْفِ بِلِ بَرِ بَايَزِ بَابِ دِنِ كِه كَلَّانِ
شَكِیْنِی دَا دَكِ شَبِیْمِ اِجْلَاسِ آن بَرِزِ كَوَارِ دَرِ مَنَاصِبِ وَتَسَاوِیْمِ حَرَمِ

مفقور و شهید قدس الله روحه و ادام ترویج و تزیین و خیر خنیت
 و اذ که برج مهری از آن ماه منیر خالی گشته بغیر رای خورشید آسای آن
 خدوم که موجب آسایش هکتمان است آرایش یافت و اقالیم جهان
 بزرگواری را روشن گردانید و رشک کشتن ساخت خادم از مانیها
 نمود و آن جهان در روی را جز آن درمان نبود و این قطعه بر حسب اقله
 تخت و تفریت گفت **شیر** منصب آن گذشته پاک نژاد
 بر امام شسته خرم باز. زان گذشته همه جهان عکین.
 زمین شسته همه جهان دلشاد. اگر جواغی ازین جهان کم شد.
 باز شقی بجای خویش نهاد. و زحل بخش خویش پیدا کرد.
 مشتری نیز دایه خویش برداد. تا بود عیش و رنج شادی و غم
 تا بود آب و خاک و آتش و باد. جاویدان باش در خیانت آبد
 غم و تیار و انداخت مباد **اجواب** کتاب کریم که گفتا
 دل بستم بود رسید و بدست نیاز گرفته شد و بر سر شورید و دین
 سپتم دین نهاده آمد و از آن مواظبت دل پذیر و نکته های جان نژای
 خادم مجروح دل خسته جگر زامری می پاخت و جان فرو بسته یا
 کشادگی حاصل کرد و صبر جمیل که ثواب آن جزیل است عقد خویش
 گردانید و آن رسوم نورانه و خصال حمید و محضرانه که در اقامت

شرایط تفریت و اخلاص خیریه ریئت و فرط خیر و اکیانت و فرغ و
 اضطراب عارضی مبارک بدو و لو لو و اخک فرم کرد و انید و حقوق
 خدمات آن متوقی نصیب از مجازا فرمودن حکایت کرد و خود قطره
 غیرت خمرات از مظاهر اقلیم او بی چکید از حسن عهد و بزرگواری او
 مستبد و غریب داشته نیامد و اگر بکوف آن بیاضی که آفتاب پر
 دولت خادم بود و وزیر عیش او لب محبت بندگشت اما چون بنابر
 صبح غنایت مرعال خادم یافت و نیم نواخت و ساخار پرموده آمانی
 اوصل نفس عیسی مریم بود اچای غلام یافت و در قالب ارجان گرای
 باز آمد و آثار طراوت و انوار سعادت بر صفات احوال اولایح و لا شمر
 ببرکات آن محبت عالی در عالم مناصب آن سعید بدست تفریت او
 مفقود گشت نوع از لطف عیم و نظر جیم و محاسن سیر خداوندی
 است که آنج بمنایم محبت بند بود و صدق شفت خود کاف و کافی
 آن فرماید تا جراحات دل را بر می باشد **جواب** نامه که مر حوم
صاحب دیوان در تفریت نامه قرا الدین نوشتند بود
 سرب نامر دود و مفقود را موجود یافت و انوار حقیقت ظاهر
 نقش ما اخی طم من قره اعین جزا و عاکا نوا یعنون بر ضمیر یافت
نعم که کل بش ز چشم سهر سهری تو باز مارا بلس عازن تو پاک

مهریت نام که صاحب دهم بیاورد و در وقت
 پسرش خواهرهایش را درین نوشته بود و جوانی او همان بکریت
 بر تو شش مرد بوستان بکریت. زندگانی بامش ششیت
 مرکب مرکب آن جوان بکریت. کاشکی دینش ششیت
 که بختی نمی توانست بکریت. چون خبر فرات یافت فلک
 مساج این دیار رسید کاشکی بخت قطع الانجاد بر نورش ای این
 بیت کشت **شعر** ای الله انشکوا لای الی الناس ای شی
 اری الارض تفتی والی خلا تفتی. اخلائی لوقته الحاکم اصا بکم
 عتبا و لکن لا علی الموت معتب. اذ کان اولاد الرجال حزانة
 کانت خلل الخلو والبارد العذب. بزم قدر مقدس غلر مقدس و قدس
 مضجعه خواند گفت **شعر** چه گویم من که بر جامه جده سخت است
 که خنجر غم با جان تو بزدست. زاناد و شش ای نور و جشم
 دلم اندر سواد دین حیست. چون که با جگر کشت از وفات
 خیالت را بآب دیده می شست. در خاطر دایره و در ضمیر سیر بودگی
 بقیه الا غار با و اولاد. در بندگی تمدوم و تمدوم زاده فرخوم مغفور
 تقدیر الله بغیر ما شکنت فی تجو به چنان که زاناد و ششیت ایست برین بزم
 لای زود اغود که بکش آرزوی عاشقان کشد و نوار. انش الله تعالی

کوه که غنیمت ساله نور را شرف الدین خاوند جابران کسور کرد و
 فلک خطی لایح و سرخا و لایح ایست با دنیا فراقا **مرحوم صاحب غنیمت**
الاصغر در وقت که بکوشش و زاناد **شعر** قوت است
 و قد احسن فی اذ الخرجی من البخی و جاء بکم من البذوالی الایه مدینه
 مدینه است و خدی متجاوزان این چنین است و اسیر کین کاهان ربک ایضا
 از باره قاتل خوانی خاکها پیاد است و این بیت از بزم مفرین فی القفا
 کرد و از باره خود را برابر کاه و لایح است این بیت کاهه ما علی علیه
 من سواد است که بکر بر خوانان ان الشیطان لکم عدو و از غایت
 اضطرار به اختیار کاهی بر شست قل سرکش دواهی شایات چون
 باد سوار است و کاهی در شک شوخ زاریات عاند آتش سواد
 بعد از است این خفت زده بشنوی فی اموالکم و انفسکم در جوار
 صبور آید صبر فافزاد و تم ایمانی فاست فی در غار کهنار جعلکم
 من الجبال کما تا کرد و است از بیم روز بانان و اتقوا فیه لا تعبین الیز
 فلو انکم غامه چون اوباشان در محله سسک تراشان و بختون من الجبال
 بیوقا متوار بیت و چون دندان اردست بر دیا بیهیم بیانا از پاسبان
 عافیت عاری است و کاهی بر آند تا این دست خوش خواد و لبانکم
 شی من خوف و اروع و نفیس من الاموال الانفس و الطرات باز بزم

واران والسلسل سجود محبوس است این بای مال منک و قیام بپایان
بماستعوا قارعه با خاکساران و عاصم بنها و حنین در منظومه اجسود ابرها
ولا یقولون ما یوسس است این زیان زده عمل باز موار و قدینا الی القلوب
من عمل لعلنا هبنا و مشور است توفی مؤمنه حساب بر موجب حساب
کردگان و کلمات الکتاب مکتوب با عمل و اران زیان مند بلا خسران افعال
توکل خدمت فتنان نهاد و بیای الم یست قیام مکتور ابرار دار مذکبات
یظن حکمک بالحق و اذنه مجر و انک تار القضا لیفقی الله امرکان مقول
حکمی نامه مژده نقد افری هسانا و ثانیثا جملی مدعیان ان الذین
جا و ما بالافک غصبه منم ارشده سناء بفرینه بین ایدیم و در جلیش
مخطوط جاک نویسان قولی هم نما کتبت ایدیم بکواسی عد و لایم
والله یشهد انهم لکاذبون بترکیه اعیان یلعن بظلمهم بقضا علیهم
مالیست علیهم علم بنبوت قضا قاضیان فی النار عرض و شسته اند
قاضی یفعل ما یشاء و مرا ملام ادا می کرد اند در شریعت اسپنای غور
بی توفی علیه کی جایز است کیفیت اقامت بیعت حکم صحت فرمودن
آری سر رشته شرح بدست تصرف است مانع من آیه او شسته ها
نات بخیر منها ما را تصحیح این حال از نامه و مجمل رسلنا لایم یکتون
و کولما ان یجلینا ایدیم و یشهد ارجلهم تحقیق شده است و ترکیب

والله یزکی من یشاء رسیدن در اعتراض بر فرموده میسر و دواست لایزال
عما یفعل ترا حالا بدین سوال نیی نوجیه که بر نکته فهم ناکرده کرد و ستر قضا
کردی بخند غرور لایم و لایم یست یباریم تا یست خف و همان بزندان لیست
ولی یکتون من الصاخرین باز دارد بعد از انقضای مدت عدت یعلت
اعشار و بهانه قاتل یبار ترا اطلاق ان مع العشره ارزانی داریم ترا
یکارنه نامه بعهده رعی یفسدون هنوز در پیش است تا قطع این
سازل و طی این مکرمل کنی از عتبات ظلمات بر چینه آب حیات نبات
نخجیم من التلال النور چگونه ربی مؤمنی عمران علیه السلام با عله خف من
انی اصطفیتک علی الناس بر سالی و کجایی و قرب کجایی و کلم الله مؤمنی
نکلیما چون بکوه طور آمد تا جمله فیم تیقات بیه اربعین لایم بر نسیم
نخیه المسجد قام نکرد اجازت مراجعت خرافت تو با هم دوری مغروری
و شفا و بسبب کلیمی چون برین قله از سعادت دور بر اندی کم از کم
چندله بر آری که از علایق اغا اموالکم و اولادکم عد و لکم فاحذر و هم مجرور
شوی و حاصل عمت لایم فاصبح مشیما تر و نه البریخ بر دارند
و بر صحنه مشور میسور رفیم کان لم نقن یا لایس بیکارند تا در صفایا
برخی که در آینه ضمیر خود نفس ما اغنی عنی مایله شاهد کنی خداوند ملامها
بر آمدن این مراقب حصول الطیفه لعل الله یخیر بعد ذلک امر و طایب

ووصول وظيفه سبب الله بعد عشر سببها موافقت جنین از او این من مانا
نعمین بازمان انشاء خلقا آخر فبارک الله تعالی علی العالمین در خاتمه
رحیمه رحم زمین فی غیابه الجنت خلوت نشین شد است چه بسیار آورده
و ریاضت ها کشیده بارها از قلعه آرد و بدو باغ بیکان ملحق پوشیدند زلفان
و معاف و دما بر او در او و رقیه دوانید است از لطف عینان سبیلها
بکشت زار ز غفران خسار پس اندین عقله بکر از پالایش دین بالوده
و گوشت یار دل را که فی بدن ابن آدم مضمغه یقال لها القلب بزرگوار
بجاءد خاندن و کار و محال نشاید استخوان بی طاقی و هنر العظم
میر رساند عاقبت که بر آن برهنه مادر زاده را خلعت فکوننا العظام
طما پوشانید و خون خوار از ذرکات طلاست بعضها فوق بعض طبقات
مستتر مات دنیا خلوة حضرت رسانیدند و این بچاره در معان ما و یلوه
صعدا و نحن کما کما و العناء زیاده بر می آرد چه حکمت است آری صبر
نوابه چنین است از نفس ناله زکی سوید و دولت زنگب آورده
هر تربیت شیخ بوالفرج در و فطری المؤمن مرآة المؤمن کرد از صفات من
اخلاص الله از وی مشتاقند نکرد اندر اصفیقل اذ ذکر الله و جلست قلوبهم
و استناد تا بصفقه الابرار الله تطمئن القلوب و راجلی همه مسعود نو
بر معقول کند ریاضت بود لاجرم از سنگنا و دلت که فی کل الجاره او شده

فمن رشح اخیسم آوینا مع الحکمة نوابت کثوفن قراضه قلب
از خلاص داری اخلص مغشوش بیرون آید مرآت بقلبه با کینه شاد
انرا بیان انکشتان بین اصبغین من اصباح از رنگ برانید عمل توبه از
علم بود از اجنت مخ نیامد ما الحذانه و لیا جاهلا تراخت استعداد
خلوت نشینی حاصل سیه باید کردن سلفه ناوانست با او نذر
و غلک عالم کن تعلیم با غرض جدل در آردی بدین غرامت بکندی غفلت
ایام جاویدت بن الناس حبت الشوائب من النساء و البین و اللطیف
المقنطرة من الذهب و الفضة و الخيل السوتیة و الانعام و الحرب و التوح خلیط
مز و شوی تا لای مطلق کیوم و لکنک انک شوی و انکاه در پیش مودت
ادبه اللیل و النهار نوزن تازبان باطن را بر حروف تخی حبت دنیا
راس کل خطیبه روان گرداند بدست در بدو کار آن همه رشت از ان خضر
سی فی الدیش بافت که و علم آدم السما و کلها ثم عرضهم علی الملائکه
نوکم از انکست سما و الرجال پیشتر شوی که انکست عاد الاولی و غلوه
فما البقی و قوم نوح من قبل انهم کافوا ظلم و اظلم نادرسک اصحاب خدمت
منتظم کردی نوادب القاضی من لم یرض بقضای ناخوانده و زرقاوی
قضی الامر الذي فیه استقبان و قوف شافیه بطالبی ليقض علینا
رنگ بالحن در آید روزی جزد در علم نظر فاعبروا یا ابوی الانصار

در مدینه و در نیت نافیه در خلعت بنید دستاران و من الجبال جدو
بیم روی با شقیال آور تا چون مباحث تحت فی الارض برسی
در شجریا و یکتا عزت ان کون مثل هذا القرب من و غای چون استعد
علی یافته باشی آنکه کز و ابایی بشبیه پوشان و یکون الجبال کالجهن
المنقوش بر آبی تا صحت با صحت بزرگان و الجبال اوتا و در ایام
رکت افعال تو من بدل الارض غیر الارض شوی کز بی بطریق مباحث
و سیاحت جمیع الجوزین ذکر و فکری کن تا از معلم اول ما خلقی که سیر
من صحت علی استناد کنی تر هدایت نهدیب النفس بدوی کرد و ای
صدم تحت دکان بذار و در صوم شب تاریخی جنوهم ای مونس شکسته
دلان غم خوار اناخذ المنکسر و علوهم و السلام علی من اتبع الهدی این
خدمت در اواخر جاذبی الاویله نوشته می آمد و نحو او موی ما حفظ باثبات
از حالی که شکر بای عزة اسم بران واجب است که بسیار بد باشد
از غیر بشرا که جاذبان خدمت نیاز ما اندیش بیش دارم اما شمر آن نیاز
باری می نماید چه توان دانست که در چنین حالتی لورائنا خاف الما
لفرغنا سبید کاری بهر فریون فام روز امید روی تخت من راه
کرد و خیره دستی روز کار ناسازگار خون دل بر رخ سیه رنگ من
نیز رنگ نواز من جنس خطرات اضحار در صحن سینه از سر کیده دست

بر آورد و دی که بیت الطرام کرم بود بیت الاحزان مصایبتن و بیک
قبلا بختها بود کعبه مجننها را بحر الانسود و از نیت که نشسته و نیت که کرن
فضایل بود از کعبه آمان مقام خبیث باز آمدن و از بر صفای سینه
در بنای غنا احرام انتظار گرفته تا که داعی اجل بالیک زند و عمر و غم را
در نور و دوا این بادیه پرافت دنیا با زاندام **سند**
کیا خبتا منی لمن نیت کن القبر و کردون دون چون مرابسته دین
و میدان تنک در مفر که تقریک من شکی البلاح و از بر مار و در شکی
جیش امیز من شکسته دل تعبها و عجب ساخت و از سپاه غم و اندیشه
که چون ادوار اسپهان نخبایی ناپیدا دارد کز دل و جان من قلب
و جناح بر کشیدن و سینه نوپره را بحوادث مختلف و وقایع متفرق
آراسته و وفات عزیزان را بر وجه طلیع پیش فرستاده و فراق
دوستان را ساقه آن کرد این و وصف جفا را ست کرده و رایت
بیداری بر افراخته و تیغ جورا هفت و کمان بستم در باز و طبیعت
افکنده و جعبه حوادث خدنگ آفت آگند و مکن قصد بر کشاده
و ترک تاز فتنه آغاز نهاده و با جذین عدت و شوکت خصومت
من پیماره بحرب و جراح برداشته و هفت بال و غارت جان او شکوده
و این نیم خرد که آخر هر وقت دستباری کردی پای کشان پشت

بهزیت فاو و صبر کز بای یکم بای بر زمین دی یکبارگی از دست
افتاده و دل که در دیگر وقایع جان می کشد بمیان خوارزم در پناه
دوستان کریم و حالت ان الله يحول بين المرء وقلبه محقق گشته
و عقل که در هستی آن خود بر کام از شداید کونا کون الفكر كما لا يطاق
من سن المؤمن بر خواند و بن خسته شکسته درین اندیشه
سر بکریان فرو برده و ازین غم آه بر آورده چه دلم کرد بگردون
بدین لشکر که من خازم و ضرورت حال بخدی سیند و خیرت
و فحوت بنهایی انجامید که آتش بای خدمت تا این عمر باذیای
را که خاکش بر سر باد چگونه فرا آب غم و زبان خاطر ازین معنی نیز
عبارت کرد تا داو فلک بیند و زندان بندم می گویم و بر کار جهان
می خدمت دل از دل و جان و خان و مان برکندم از مرکز حیرت
بنان خرسندم و باذیه پایان استیا و عدم استطاعت رسیده
باب زیارت اجاب که کعبه جان و دل اند حاصل شده و دل نوازیه
وصال بلعبت بازی خیال باز آمد و چشم از زود طلب غم نشسته
آخر یک نفس دل داری کند و با من سوخته و بیه حدیث برنگ
رند چهار گشته و بن خام طعنه در پیچ و عناق شد بر بلا افتاده
بامید انکب آخر درین هفت هفت ماه از دیوان نه فلک ده یازده

چشم پدید آمدی بذلک یحب محضول دوازده برج زانهار باز نمنا و من فکل
پرداخته از زو مندی و التیاع و غن و غن و غن و غن بدوستان یکانه
و یاران یکدل و عزیزان محرم و رفیقان محرم و حریفان موافق و یاران
موفق و مخدومان شفیق و برادران مهربان که در حوادث خوشبختی
پیش دوستان سپهر تیر ملا سازند و از کردار و حق صحبت بنبغ روی
نشانند و بر قانون خیریت و قاعده از حقیقت و چون بچاره ربابی
در سنگ نامزدی آید و دستگیری شفقانه لازم شمرند و چون آزاده
در بند محنت مانند گشایش او را مراد نه میان در بندند اذا استخذوا
لم یستطاعوا من دایم لایه خراب ام بای مکان و آن مجلس خفیف
پشت آن سپاه و سربان قوم و روی آن رزقه و صد بر آن جریم
است چند و چگونه رجه و چون باشد و دل و جان را که با آن مکاریم
اخلاق خو گرفته اند و الفظام عن الما لوف شدید بر فرمان خدمت
و نواز و قوای صحبت جان پرور چه مایه تأشف و تلهف می نماید
شعر زمان محنت و غم کی نزار کنند کجی که با دلم اندیشه تو یار کند
خیال طلعبت نسوی خلطم بهر شب و واسپناز و تلمه من نکار کند
بسا غم که دلم خورد در جدای تو اگر دلم خورد تو غم بگو چه کار کند
ز غم بلام بهر شب مازی شفیق که در وفات سپهر ناله آزار کند

اگر ضمیرم بر جرح سپایه اندازد زهاجیست خورشید و انوار کندم
نشاط بود مرا با تو در غمار بی کوفت یاری منج آدمی شمار کند
نظر وصل تو بسیار خورده ام که هر کون زنی فرقم خار کند
روزگار بدین روزگار افتادم چنین سخنها بر تو روزگار کند
در انتظار لقای تو دارم و اندک هیچ غم نکند آنچه روزگار کند
جو یک بلای من خسته امید شود بنو بلای بچشم امیدوار کند
نکار خانه اندوه شد و لم یزنی در راه دین بخون روی کار کند
بلی جو دامن در چند از کسی دولت زمانه خون دلش نوزد و بکار کند
زنی قرار می کارم بجان رسانید نعوذ بالله اگر هم بدین قرار کند
بعد بلا ز جفای زمانه در بندم بلی زمانه که نیست ازین قرار کند
جو ترک باز بلام نمی شود چه عجب که این شکسته تم کو در احضار کند
جو در راه من به اختیار بایزیت عجب باشد اگر مرا اختیار کند
بیکر و کار پناهین ام که چای من اگر کسی نکند فضل کردگار کند
و منجو ام که پیش ازین در شکایت نکایت در کار که بروی دلم مضرت
آورده است و باین مسکن معامله کرده کان نه شرعی بود و نه
دیوای شروعی نه بودند و حکایت حوادث ایام که چون قطرات از آن
نیشخا و خطرات فواید انسانی یکی را سرانده دم دیگر است سبب از تکلم

و در حق قرأت تحت مزد یک رقم اصحاب الرقیم بر خود کشید است
و در کف غفلت اگر نیت بایر خواب سبب و اندک راه را بیان است
لب کشایم که طری ازان قصه پر غصه که شرح دهم هزار دل خون کرد و
لوان علی الافلاک مافی قلوبنا تحافت الافلاک من کل جانب و ما
بهری غایزه که آن مجلس زندگانش باو نیز با شکاف آن خاطر رنج
ندارد تا رنجور دل شود که از ذکر این وقایع جان کداز جگر سوز جز در
و رنج دل حاصل نداشتیم یا ایها الذین آمنوا لا تسئلوا عن شئنا ان تبدلکم
شئکم و تحقیقت کرد و حد کس بزبان حالت این واقع شرح و کرد
کس بقم صورت این حال رقم آتش سینه زیاده از راه دهان
صفحه کاغذ پر خون شود از نوک قلم اما با این همه دل قرار نمی گیرد و دل
بزدازی نرود و ازین غما نغمه المصدا و بی اتفاق نیستند تا جانک که
حقایق آثار برای العین مشاهدت کرده است و لا ینبئک مثل خبر عالم
و التفصیل و تغییر عن الطویل از حوادث ایام منتهای دیم که اگر حکایت آن
بر بیکر آفتاب نورانی نوبت سیاه شود و یکایت آن اگر بر دل محاب
نیسانی رسد آتش باره و از نکاید زمانه عها خوردم که ذوق آن با ذاب
حیات بنشاند و سوز آن خاک در چشم آتش و زخ اندازد و از فرقت
عزیزان مرقی بدل من رسید است که شعبه از شعله آن اگر سوزی کرد و

یا ز دستیار را در درجابت اوج محرق گرداند و ابری از خواران اگر با
 محیط آسیب زند بای را در غزات موع بریان کند. جاز الزمان علیانی صفر
 وای دهر علی الايام لم یجزل. **عندی من العزم ما لوان ايسره** بلی علی الفلک
 الدوار لم یزید. و کسبی جنین ترش با که روزگار به مره بر من می کند
 و جنین تلخ با که از ناشیری تخت شود بکارم دل می رسد در تعجب تا جان
 ستم رسیده و ناکامی دیدن کزای باید در جمله غداغم که من بپسین
 از مکن صلب شکن زخم بکدام ساعت انتقال کرده ام تا چنین آفتاب بپسین
 بوده است و از تنگنای شیم بقضای زمانه بطلع آمدن ام تا چندین
 گونه محنت استقبال من واجب داشته است و علی الخصوص از حضرت
 خوارزم بدین سفر که لغت ثقیه من القار بر تنک و دوشه و آبت لغد
 لغتینا من سفرنا هذا نصبا در شان او منزل گشته بکدام اخبار روی نهاده
 ام که چندین اخباری می بینم و نشان مختاری می یابم و در هر منزلی ملای
 خواسته نازل می شود و در هر کای ناکامی بیکانه روی سلام می آرد
 و در هر قدی غنی چیز چشم سر می زند و دهر فرسنگی خرسنگی درشت
 زخم در پای می افتد هر روز غمی و هر زمانی آلی افکند فلک خدمتشان را بپسین
 وین تو شمس و غروب کور بپسین. چون نیست بر سبوعین دوست بپسین
 که خدمت می کشی گم می کشی. این فضل باجری بعضی از احوال روزگار

خادم است که از اقبضای کواکب محسوس درین زندان و بند و حبس و فقر
 چاه و قید محنت بعد از انشا که گرفتار گشته ام و چون مرغ پای بسته
 و خسته بدم هزار گونه غم پای بند شدم و چندانکه سر بر قفس می زند
 روی خلاص می یابد **است** طاعت کبری محنت و واقعه عظمی آفت
 جریان خدمت مخدومی است که غم و روز خسته و محنت استیاق
 آن خدمت دایره و از کرد خادم در آمدن اند و نقطه و ارا و را در میان گرفته
 خون بر درستانه می بین و پسر **اقال انیاسوا من روح الله الا القوم**
 الکافرون. اگر چه مقصد و راست و راه خوف و وصول نابدید و عاقبت
 نامعلوم و عمر ناپایدار و زمانه غدار با این همه از فضل ربانی بعدی نماید که
 عن قریب من حیث لا یحسب واقعه حادث شود و من حیث لا یقتر
 لطیفه روی نماید و این یک آن روی او را اگر چه روزگار زکی با جان دارد
 در دل شکسته نکند و دین خادم را بحال جان فرای جهان آری مخدوم
 شکست و روشن کردن **ان الله یحقق فی قلب المؤمن قبل حلول المذنبه** بن کینه
 عینی امید بران مقصود داشته و کلی اعتماد بران کرده است که مصالح کثیر
 در جو اهتمام خویش گیرد و جز نابکاران مضیع و بیکار از ان مضیع واجب
 دارد و دست گرفتن و فریاد رسیدن این خادم ازین غم و تقدیم
 غایت درین فزشت از مواجب بیاد است شناسد و دل بسنگی بکشاند

این عقید از عهد کرم لازم داند چه از باب مکت کرد در ماندگان
مخت را بادست نیارند در احکام مروت آنرا چه رخصت نمایند
جست همت بزرگوار بر تدبیر استخلاص بند کار و تعیین وجه
مصلحت بکسر باز نفرمایند گذاشت چه اندیشه او بجا و رست سینه
مجموع مجموع است و از باب وقایع را ابواب صواب نامفوق چه
این نیل کجایی را که بقول اصحاب عرض بگناه برین بسته اند بگناه برگزینم
و این بگناه را که برین گرفتند راست پنداشتم آخر هم این تعذیب و عقوبت
را حدی باید و این مدت نی کجایی را انجایی بدید باید آورد و آن جز
از کرم آن خدمت متوقع نیست که در حضرت جلال سلطنت مشا
الیه اولست و توطید قواعد مملکت برین کفایت و رعایت ای
صایب و منوط است امید است کی شفقت و رحمت در اتمام کار
خادم درین مفرمایند چه عاقله قوم از عقیده ابرام نجات نیاید و مشرب
عذب نکند از جام خالی غافل و در جنت نمیرد و در مشرب
غافل و مشرب العذب کثیر الزحام و همچنان مجالین کج و اعتر بزرگوار
و ابله روزگار شومس الله والدين بدور الائمة في العالمين مغاير
الفقره والمناظر بين اخوان الصفاة واخذان الوفاء اخيار الائمة
واخبار اللة فرايد الدم ومشاير ما وراة النهر في الله والدين وشمس الله

والحق والدين وتاج الدولة والدين را ادام الله علوهم خدمانی که ازین
خوش کواری دار القار جبر و هدی ستم نمود عوای کچون از کشتن خاطر
روان شود شیم آن روان کرد و زلفی القیل والنهار مرتبت میدارم
و از یاد کرد شرح اشتیاق خدمتشان چون نطایق کوفه ساق ازانی ساق
علا وجه الاتفاق قاصد است که خطی بسط بشرخ و بسط آن و فائزاند
کرد اذالم تشطع شیا فدعه بر خواند می شود و بر قاعه ستن
مالوفشان متوقع می باشد که از غلو متنتشان در رعایت این کمر عوا
عیم صرف فرمایند و دل بستگی بکشان در این عهد از عهد شفقت
و مکرمت لازم داند و تعیین وجه مصلحت را بکسر باز نگذارند چه از باب
وقایع را عیان بصارت اند دست میرود و بای خرد خرد و بین و کفایت
دور اندیش از رکاب کجاست و خصافت بیرون می افتد اگر کجاست که
بچنین دستکاری که گردون باوی می نماید و بدین روشی که نخت خرف
در سمری آرد دست و پای بصارت از کار بشود و غیب نباشد
چه در ایام نکبت عاقل مدبر غافل مدبر فرا چشم آید و در مقام حاجت
سبک فروج کران مایه سبک سبک کران سایه نماید خداوندان و بزرگان
که مبتلایند من حکم و دوستی خویش می دانند و منیر دوستی خود
در دل من می شناسند و ذکر مکرر سربازی این تطویل و علا و این

شود و راستی ازین کراخای ز جندان کزان باری حاصل آمده است که
 بهج علاوه دیگر اقدام نمودن جمله اگر حتی در افرایند و شقیحی که
 این کهر را بر سر آید از آنجا آلی بر خاطر مبارکشان عاید خواهد شد علی الخصوص
 مخدومان خاص سید المحققین نظام الملک و الدین و تاج الدین محمد الدین دام
 نهادما که مخصوص و مذکور اند بختی که علاج و علاج اخلاق ایشان دارد
 از زویندی بحال مبارک هر یک خودعت چنانکه مت از ان باز پرس
ش **ش** جیمی معی غیر ان الزوع غنم فاجتم فی غریبه و الزوع فی وطن
 فیتجرب الناس من ان لی بدنا لاروع فیه ولی روع بلاعین و بکریم کابل
 و لطیف غافل ایشان که از فواید و عواید آن نصیبی مفروز و حصه معین
 داشته اند که بخت نمیشیر این غنیمت و خلاص این انبیر از راه اخلص برید
 و عار الحفرت ملکوت توان دارند و در فتح باب هیچ مقصود چشم بر
 در کج غیب نهند و بتناج صبح فرخ نقت افزایند قال فی اعلم من الله ما
 لا تفلکون چه مقصود کراهی تر منور در برده غیب ستوز است
 و در شریف تردد صدق خاطر نکون و انا القطر بثلوث بارقه و اول
 البکر آخر العمل ستوز ساقی بلا جرحه باقی دارد و بر عادت مجلس تاز
 می گماند مکر غیب بدو خواب دید که ازین خیال بلا کاشی می طلبم و ازین
 کاشی نیازمایش چه جویم با این کهر میگوید که اگر بوسیله و ذراع

جان است بخشای برانکه را حقش مرک بود لکن چون صورت کشایش
 زخصت غنیه و جی گویند که از بخت نموانی کرد و توفیق شرط است که منور
 رحم مردان کار بواجی ندین و آسیب محنت روزگار بجای نیافند از کین
 عالم غیب که تاریکی تازه منظر است ذین جان بخواه اوزر و ذر غنیه
 روزگار خدنگی خون خوار خوار است نشانه بول پیش آرموز با ذی در
 که آیم از سر گذشتن باش باقی بر خرمیت سیزم که بحق خاک ازین بر سر کش
 از آتش و دودین باش هنوز در جلد درین غصه های پایان جندان غمهای
 ثابت قعم خاطر من روی نموده است و جندان نخته های دست قوی در پیش
 من دست در هم زده که اگر از آن بنضا غنوی اینر میل کند لطاف فلک
 از هم فروریزد و اگر جاشی این بر سر بقع ارکان زمین رسد تر زل که در
 و اگر سوز این تحارکات بدل کوه باز خورد و جواهر در جیم کان خوانا ناب
 لعل ندای کرد و **ش** **ش** هر شبیل من چنان بسوزد
 که سوزش او چنان بسوزد که کزین نفسی بدل ست آرام
 ستاره بر آسمان بسوزد مع جمله و انعم که درین نوبت نکبت
 و شدت صحت و خیر شک این خدمتکار را دران می داند و می بیند
 آج لایق کرم خداوندان باشد از بیل اشفاق مدخود و تغذیم آج بطلام
 حال او بودند ناخیر نرود و سرود نوازل آن مجال غیب او مطلق

غسان بکدارند و فرجی که نوکران او در انجام مقامات کند بکران نشمرند و کینه
 حسدات را با حسدیان در حق ایشان بکران بار فرمایند چه حتی که در ایام غیبت
 و آنکه چنین غیبتی ثابت شود موقع نیست اندران هیچ مشکور و زبانشدند
 در حال ضرورت و خاصه در چنین ضرورتی مبدول کرد و بعمل شکر اندران
 مکرر و ممتد بود و بویایر پیما نام و زای اصحاب اولی الثقی زندگانی خدای
 و بزرگان و نیاز و نعیم در از باز و دست نواب اساحت کریم عالی
 کوتاه و مقامات دین و دولت موقی و اندیشه مایون موقر و من کبر را بکمال
 این نسبت بذیل معاد فی مدینه و مبلغ الرحمن عیالات المنی کل امر بهی
 الیه و ابتناء لکمرسان الغر اکثره فی و یخدم بقیانه الزمان و لابی
 و خلقی الايام مالا الطیقه فی فی محزون و قدی منی . بند و شمل انقارای
 زمان و بنفیری الاجته قد عنی . نهانا اشکوا صبوسه و صبا فی . و اذکر ایام
 الجمائم انفی بخدای که بذل جان او را پای اولین احسان است
 که مراد و زانی خدمت تو زندگانی و مرکب یکسان است
 کمترین نایه لطیف صنعتش را باز نور و زوایر نیسان است
 از هر اسابی که بی تو بود خاطر و طبع من مرآسان است
 می کشم در زاق سخنیها جویباران بکفمن آسان است
 بهمانا که هیچ ریخ در کمر که بر اینسان بود برین سان است

دل و جان در نعیم خوارمند و ای برین که در خورسان است
 اعدا و تحیت و وفود آفرینی که از طی آن نسیم نعیم ابداید و از نوبی آن
 بوی عهد قدیم زاید ازین کلبه غنا و زاویه غم که می گویند دل است نغمه جمع
 کرم کرم و آن خود جز جناب مانوس خداوند ولی النعم شهاب الدین جمال
 الاسلام تاج المحققین منشی النظم و النثر افضل خوارزم بدیم الله علوه نتواند
 بودی درستم یا یسقی کنت نعم فافوز فوزا عظیما و دور از ان جناب
 بادوری اتجناب جندان اندیشه شوخ دین بمن محیط شدن است و جهان
 صبر کرد نادین مرکز حالی داشته است که اگر چه دل میخواهد خاطر موانع
 نمیکند که حافظت عادت قدیم بجای آردم و مراقبت درستم معهود واجب
 دارم و بیباچه سخن را با جمل ادوات منزهن کردام و تیر رستی را ان
 رستم و سم کلف گرفت و در کشاکش استعال خلق کشته شد بی
 خالصان که همانا از ان فوجم دلیل بر آنک خطر ها عظیم مشاهدت میکنم
 و دعوات مخلوقات که با سابقه رضا همراه باشند با شایبه ریاضت و زحمت
 تر و در حالی که پستم از ان خدمت فارغ نیستم جمال الیالی فی بقایک
 فلیدم بقا و کشف عینین زاید معوان و زوایان دارم این خدمت
 در اوایل جادوی الآجر بقلم آورده نموده می آید که چون موکب عالی نایب
 کردگار و راعی روزگار خداوند عالم سلطان اعظم لازالت بالظفر محفوظه

وایدی المصروف عنها مصروفة بربها ویاخ نزول کرد و بمصر کالی را که بشما
ازین بندل مواجب در دل غلابی کاسته بود و بر لال انصاف پرورش
داذه و شکوه و عیب یاد خا نه در ساخت سپینه عایبان دوا
و کورت و غیرت را کام روا کرد اندین و از هر یک سیاست نمیکند بفرست
عالمان مبرهان رعب و خراس اندوشد که رفتند و بر قانون معتاد و رسم
مالوف که بحر جا که غنان مبارک معطوف کرد و فتح و نصرت یاری و رایت
همایون مقرون باشند صباح بخام هم از مطلق کار روی غودسته امپراتور
قد خلقت من قبل و لن تجد لسنة الله تبديلا یکی شاه چون راه قرار بر خود
بسته دید و وجه قرار غدر گشته نصرت و زاری را سیرتیر بلا ساخت
تا از کجاست شمشیر خنجر و از خنجر زبان خنجر جان را که باقیست در پاره
و آن کس که بیاست خدا بکافی چون از روی انتقام در هم کشد و کبره
هینت در پشانی آور و چشم چشم بروی اندازد و ز روی بد و نیک
نسبت بخوابش بکنا بد و بدندان زخار کمان خاک میسوزد و چون کمال
پاکستی و خوب عتقادی این خدا بکافران خدا ترس که اهر من الشنس
میدانست کجای اینه و ابدال و لایت و وسبت استعطاف را با پادشاهانه
ساخت و از اج جاپو بی و دنده دروغ فرد آن کرد اند از آنجا که شمول
رحمت و فیضان رافت خداوند عالم خدا الله سلطان است و المؤمنون

میتون یقون کابل الانف ان قید بقاد وان انج علی محرمه استنتاج
خواست تا کمال قدرت دنیاوی با حراز سعادت از وی مشغول گرداند
اذا انکلت فانج را کابی است و عفو قدرت آتیز را از منتهای عافیت
اخلاق ساخت و برای جرایم آن منافق باب عفو رفت و نوشت
و جناح اغراض بر جناح آمال و جناح ظاهر او منبسط کرد اند و از غر و غنوی
آن تا شایست شایستگی آن داشت از نای فرمود و با کمال پیشین
بود و راندیشی و امتحان نظر در عواقب انوار ازین دقیقه غافل باید که نادان
جز عذاب عاجل و عقوبت اجل از آنکس مصلح اجتناب ننماید و ناکس
حقوق نعمت و لطایف عواطف را جز بکفران و عیسیان مقابل نکند و اگر چه
هیچ پیرایه پادشاهان قادر را چون کمال عفو و احسان نیست فان اولی
الناس بالعفو اقدرهم علی العفو و راحی الناس بالاحسان من جاز حکم
اما باعتبار عمل استحقاق دران مرتبه کدشتن از طریق خرم دور افتد
چه مقرر است که هر که با اعتماد سایه ابر در صمیم هوا بر مهر خانه اختیار گذارد
بروز حرارت آفتاب ستم نماند و هر که بمعرفت روشنائی برق در سواد آید
سواد شب را بی ستم پیش گیرد از ترانم خیل ظلام جز بر سر گردانی نرود
و هر که در راه دل باری پشت مهر زنان و پیمان خویشان باز گذارد بحقیقت
از پویه وصال در جوده سخت و کمال گذاشته شود و هر که وجه تامل از زیارت

غیاث مشوق سازد و هر آینه با نفع طبع عقیق و منقول و ذکر خاندان مبتکر و
و هر که بر خوب خندی شهرت بران و حق کز برای ناکسان دل نندید شک و غفل
خیرت و مقام امتحان از وصیت نداشت و ضیاع بذل حقوق بهره تمام کرد
و داعیه شک درین چنین مدخل نیست که در صحن شورستان بامید رجحان
پراکندن و در طبع و دریا برای ذخیره اعیان و فیه نهادن و شیطان را مطلع
انابت کلمه شهادت تلقین کردن و کوزه مار را با انتظار حق شناسی در شهر
جایی داذن و ارضیه با محتاب صحیفه تعلیق پیاختن و در تیر از خشت
زدن و حق بموضع ترویجی موعود ترازان باشد که در بار ناکسان طبع حق
کزاربی و امید وفاداری انعام و اطمینان فرمودن جز از شهر اذوق
زرقا منور مری زیادت از آن آید و از روزگار مکار مکارم عهد
پیش از آن خیر ذکر از باب مجوز و مفسد توقع وفادار و بر رعایت
حقوق چشم نهند و حقیقت حادث تقدیر بود که زمام زاری پادشاه
بزمین راه بهتره و مسکن و جز کشید تا جنت ان الله حکم مایه بر کوه حقیقت
کرد و منشوران الحکم الله تعالی مزیه تحقیق کرد و الا ارای که اول
مکرت نظر بر او افعال اندازد و هم در فاحش کار هاند بر عاقبت بر دزد
هرگز مثل این تغافل و تهاون منسوب و مطعون نشن است و کجانی
جواد کبوة حاصل الامر بعد از آنکه چند کثرت اختلاف رسولان اتفاق

افتاد و محمود و ایمان که بنای ارکان ایمان است در میان آمدن فرمان
خدا کان بر رفتن جمعی از بندگان که من کفر کی از ایشان بودم در آن
بقعه نامبارک لا بارک الله فی طولها و عرضها صادر گشت و قضای بنرم که
مرغ را اوج موایر و از کان بگرام آرد و ما می را از فردر یا دندان کان
بسا جل قنای اندازد و مار را از ظاهر شوران بند و آن شوی شایع خط
را ندست قاضی قضا را با آن فرمان شد و کان ذکر که الکتاب غلو را و
از اداله بعد شیا هتار استبایه جند آنکه کفتم که انضایی این خرم خرم
دور است و رفتی درین خطه بزرگ و مختل و زیارت این ترک ترک
این مصطفی را شغل بدو مضایعت و فریفته نباید شد و تبعیه نهیه که
سپارد جاده صلاح رهانشاید کرد و تحقیق که شیطان واری کند غنیم
النفاس با پرزد و اعتقاد آنکه هدیه کرده است فریفته نباید شد و خوشی
در کام بلانفاید نهال و لا تمغوا باید یکم الی الله که اگر جنت استانی
که ندارد دست فرو گذارد و لوم عفری که بدان لایق است که دهند و چون
مرغ پای بسته بگرام این شهر بر پای بند شویم و چند آنکه بر قرض نهم
روی خلاص نیایم چه کشاد کین از مکن قدر و کما این اعتقاد نیک جای گیر
باشد و مبادا که عذر بوروی ملک شظایر شود که اخفای آن بیشتر
نکرد و و قرحه و دریل دولت برید آید که اثر مال آن صورت نبند و تقاضا

در چنین مضامین اصحاب حقایق باشد لنعم سورة الظن البتة نضاج
و مواظب مقبول نفعنا و محمل سخا و انصاف یافت هر که ایندی که
آید بند او بند دیگران باشد و هر چند پیش کفتم التفات کم رفت لنعم
انرا کان مفعولا و چون خواستم کم من باری دست و شاخ غری زخم و پای
از آن جمع باز کشم حیل محضول عرض منقضی نبود ولا زانی لمن لا یطاع و عقیقت
هر که پای در رکاب خدمت ملوک آورد عنان اختیار از دست بیاید و از
و هر که بنزدیکی پاوشه بنشاند موس و کام و هوای دل از خود دور یابد
داشت جذبان لا یجتعان این بود تا غایت شام که آفتاب نورانی در کعبه
ظلمت متواری می شد و جمال روز روشن بنقشب دیگر مخجف
می کشد و غرض هوا موافقت کارشورین مانیر کی گرفت برزگاه راه
صواب گم کرده بطال که تیرا کند از و تقویم در راه ایستادند و پند من کشاد
آن کار و سوره بنقشب آن حرکت بخشم خود مشاهده می کردم در گوش نگذاشتند
و نصیحت من که کونی سبیکه حق و نتیجه الهام بود پارس نداشتند و کم اثر
با کشید غیر مطاع و من که نه پیش کار ایشان روشن میدانم و نه پس کار
خویش می توانم رفیق پیاده راه اندیش گرفته و بر مرکب میراث
سوار گشته بای از پس می کشیدم و پای پیش می نهادم و پیش بلا
بازی خندم و با خویش من بدر دل می گفتم بیای خود بلای روزم زنی و کما

هنوز درین فکرت و محنت بودم که چهار دیوارش فراخ بر ما محیط گشت و
شش هزار خادم قیطان جنانک لنکلم کردیدن بر ما جمع شده و یکین نا
سپاس ناحق شناس از من خشت عقیدت کین تکیدت ساخته بود
و بر شکین خند عزم درست کرده و بر بساط خلعت از من شراط طبعیت
قدم ثابت گردانید و هم از من نکایتی زود در دست جباری نشسته
و بر پای مکاری بر خاکست و فی عینیه ترجمه اراهات دل عنا القلابین و
المعقود چهار راه تلاطم نواظر بر سر برضا نیز واقف توان شد و از هیات
ظاهر برعقیدت باطن استدلال توان کرد بر جسمه بزی باشد انرا که بیتا
و هم در دم آن کبری البقا که جشم بر باد بازی خویش را موس شش
و کرب روزگار ساخته بود و مقتار خوش گفتار و نار بازی بیت چون نیر
بسته دید نیک بونی پیش آورد و هنوز جای گرم نکرده بودیم که سخن
سرد آغاز نهاد و زبان مرئی لال کرد و چشم خست و وفار باز بست
و رخسار و فاجعه خو آتش و روی مرقت پس ایه گردانید و نقض عهد
دامن بر زد و بشایان حقوق را میان در بست و مرکب عذر را تک تک
در کشید و بار عقسان را در جولان آورد و نایز بند نای را در ساخت
افکند و عالی جایگاه خالی گذاشت و شریف غیبت از زانی داشت و
صورت واقع از غبار شک بیرون آمد و لا ت جین مناقص مواظب

و خوابی و ناله و طاری جان طرفه العین در تفرقه افتاد و بنیخت
پیش آمد مابین کشت و بنیخت سوی دل پاک ده شد
و لوری از فرغوا غلا قوت و اخذ و امن مکان قریب و هم بشیر
بند و زنجیر تقدیم فرمودند و موکلان کرا جان که دیدار ایشان دل
شک کند مرتب کشتند و هر یک از آن سکان جنگی صاحب الکف
بایسط و راجع بالوصید مقتکف خانه کشف آسای ماسند و درستی
خون من خود را به استعداد کرمی حاصل می دیدم و به استحقاق بد
بر نهادن می دانستم باین غروری و کشتیم که از آن خطاب معزور
باشم و از آن عقابستم مانم اتفاق را آن ستوران سر طویل و عقوبت
ما ساختند و آن بی عقلان عقاب ان محنت سخت بر پای می نهادند
با خود کفتم جرم خود کرده را در مان نیست هر که سجاده بر روی آب
اندازد و سجده از نیمه دریا سازد هر اینه فاجعه خواص و از در میان
غوط خواند و عاذ التون و اردر شکم ما بر کند هر که با ستمها رنساند
اقبال و اتفاق دولت چه بمضار با خطار چاک سواری کند عاقبت
عاقبت او را بگذارد و بیک سر آمدن بر گردن افتد و هر که درین
جنون را مرکب هوادار و از و اعظم فرزند نشود از اقبال این
واقعیه خطرات دنیا به حفاظ محفوظ ماند و لعذاب الآفیه اند

و اتقی اما حکم کی این دل غم فرسود بیدار کنون شد که نمی در دست
فرشت پادشاه طلب کرد و کار و بار و کبر و دار را برید و وزن و نفاذ
امر و علو جاه و منصب را سغبه کشتن و حیت دنیا و مال و جاه را قبله
ساختن لاجرم چنین اخلاص آورد یادک او کما و فوک نفع و از این
که فرحت با قریب خرد درین میثاقا کردست اینست کردم از جمل
تا ز غالی کنون نراش اینست عقل می گوینم که روز جان کنی هر که
کند جز این نیست و در آن شب یاه ترا نامه کنه کاران و در بارش
ازین روزگار کا لقب سینه عاقد تون همه شب با ندرش دامن در دامن
بسته بودم و دست باستین بی قرار بیرون کرده و پیراهن کوتاه
بالا و صبر را چاک زدم تا آنکه که روز بموافقت دست بخورین شمع
قرطه بیدین فلک چاک کرد و آفتاب نور بخش سراز کر بیان افق
بر رفته و در در آری از دامن سپهر فروخت و نقاب ظلام از رخ هوا
مربع کشت و اگر چه مادران و رطه مایل و سهیل و پنج تنک و بار یک شب
از روز غید استیم و صبح از شام بی شناختیم و جند آنک نظر می داشتیم
بر خطرات بعضی با توفی بعضی غی دیدیم چون حاضران بوقت نماز آمد
کردندی فرض ایندی باد ارسیدی و هم در حادثه واقعه که هنوز از اخبار
شرکت با نه سر کری باقی بود و از سکرات دهشت واقعه آفاق با بدید

که در کتاب
خبر است
در روز از روز و در روز
و در روز

بر عادت آنکس برکان افتاده و چون در مقام ضرورت بنزد دست
گیری باز نکیرند و آخر چون آزاد را در محل حاجت یابند بای مردمی
در ریخ نوازند و سستی را از شکرمه توفیق رفیق شدن با چند کافه
در مساوی من چون دل و نامه خود سیاه کرد و بدایع قویات و لطایف
تجربیات آن را با بس قبول پوشانید و لطف طبع بکفی را نیک بینی
کرامت آبشار و بابت بابت آتش فتنه را در استعمال آورد تا بوی تازه
تازه بادی در سرافتنده خیره خیره مراد دل خاک جلی دهد و اگر چه توفیق
حکم بود و بقیان حاصل که لَنْ يَضِيَا إِلَهُ مَا كُنْتُ اللَّهُ لَنَا آنگاه هم بهر بس آنک
نباید که قضا موافق قصد جان طلب و سعادت خون خوار و بخت خواب
و فرامان دل و دین من پریشان نکند سراسیمه خاطر دور و نفور نکند
و اگر نبی کلامی من شفیق شفع بودی و فضل از روی حقیق حصین
نزدیک بودی و در از سعادت خطای صادر شدی و خطای در وجود
آندی که معای همت خلق در قضای تدارک آن پرواز نتوانستی کرد و
نقاش چاکست اندیشه در سوس خانه ضمیمه نیک طایفی آن نتوانستی
زد و الحادیه الذی جئنا من القوم الظالمین و آخر آن همه هول و بیم که هم
سکن عذاب الیم پس پشت کرده شد و در دیوار شاذیای روی
بهار دیوار شکیبایی آورده آمد و نزدیک صفتی که مقام در آن منزل

حسین امتداد پذیرفت و عاء ما حضرت از روی که ربنا آخر جناب من
الفرقة ان أهلها كانوا ظالمين تواتر گرفت چون حالی امید فری و و نه
مخترجی نبود سوا علینا اجرنا ام صبرنا ما لنا من محض خوش خوش
بنا کای انی حاصل شد کافی کانا حضرت امینا الوداد و بارخ و غم
ساز کاری پند آفرینش المصافات بین الماء و النرج و با خود گفته
شد اگر زمانه با تو سازد تو باز مانده پس از چون هر چه بر سر شسته
است بروی آمده است هر ستر سخت باز نهادن روی ندارد و آفر
این کار را سیری باشد تو بدانی جزو تنگ نای و شکبای را بنابر
خود ساز و ثبات مردان را کار بند و صبر غافلانه بیش کبر و جرح عاوانه
در توقف نه و فرج نامفید از دل و در کن و اصبر حق حکم الله که فرج پیوسته
واقع تنگ نبی کرد و جرح نامعلوم موجب سبکباری شود و نتیجه
طبیع بد کرجه باشی زخم بر آتش تیز جز من صبر زانده بر باد
وزجه کارست بحان ستر عنا رنج بر دل منه سکن و رستاد
که ز فریاد غم نکرد و کم بر سرش دشمنی شود و دل شاد
آزرنه در لاکمابه مرداب خاطر جنبین دعوی کرده است **نعم**
لین عرشتی عن املیه و نبلها صروف اللیالی است کفها حده
فساعد جدی لا یطویر و نسا و صایم عزتی لا یندو زله حد

وَرَأَى عَلَيْنَا الْغَمَّ فِي طَلَبِ الْعَلَى. وَبَشَّرَ عَلَيْنَا أَنْ يَسْأَلَنَا الْجَنَّةَ
وَبَرَزُوا نَامَةً صَمِيمَةً حَزَنًا كَرَامًا وَدَرَجَةً رَخَاءً خَاطِرُ مَقْصُودٍ دَارِ كَشَافِي
وَرَاحَتٍ. **درین مکرز آخر گزینت احمرت.** و زبیر و نام ماند جو سیم و گیمیا
در جستجوی آن نگابوی کردن و اندیشه اکتساب این در ضمیر آوردن
از خیالات فایده و آرزوی محال باشد و با سودا اعاذت غیر سابق
و باز آوردن فرون سالیف و من و زایم بر تنخ الی یوم یغیثون طبعیت
روزگار بر بزد ساری و لیم نوازی محمول اقرار از عادت و خوف
سعادت انتظار کردن و در پخت اوصاف راحت جتن در جان
صلوات و برهان متوالی فی الحقیقه غایت و ان شیت ان تلقی
اذاه ففالیط جهالت باشد و اقبال این جفا و دولت فانی آسای
فرمکاهی منزلت و نیکه جای نیک نامعند و دست آویزی سخت است
شعر سحابة صیف لیس ربی و ولها. بشت جیانت آن باز داشتن چشم
بر دوام آن داشتن شبوه عاقلان و پیشه خردمندان نیست دلچسب
نجی بر وصال کان نماند هر چه بران دل نهی جان نماند کبری عایش بین
و خند معشوق. عاقبتش من که این و آن نماند. اما مرد کار که نام
مردی بروی درست آید و اوصاف مردی بر او پیدا باشد آن است که
در حال استقبال اقبال و ایام دولت نظر بظهور طغیان بر اخلاق و منفعت

و نخواست و بخت و بکتر در مرتبت او عافی نیاید و در مرتبت شدت
و هنگام مکررت و میرت ضوت و جمع و نیکایی بر احوال از پیش تنوی
نکرد و بر صفحات حالاتش منقوش نشود و بمثل حالات عوفی او را
موضع ابتزال سپارد و در محفل همزندان این لاف از وی درست
آید اگر دولت آید و اگر محنت آید بنزدیک ظاهر و در راهت است
و لا یام عجزی عاده فان ساری صبر و ان ساری شکر. **در راسی**
چون اصل مولد من بلخ بودت و نشو و نما در جناب مرور
اتفاق افتادست و اقبال تو سیم شباب و انظام ملک عمر در زبده
ست بوده و مقام محمود اولاد و اخوان یکدل که مقصد و مقصود دل
جان باشند حضرت خوارزم است این رابطه را منبرله شاد باخ و در پی
بایست تا هیچ طبع بوقام بر قدر حال من عام آید بالکام قوی و
بعاد الهوی و انا با رقتین و بالسطح اخواهی و ما اکل التوبی
رؤی بالصفحت حتی شافونی انصی خراسان عا الجملة بعد از آنکه
شیخی غلام از غیر ایام بگذشت و یکجندی فلک مجرب کرد و مرکز خاک در گشت
و چند بار ابراهیم علوی با جناب مغلی زیر و زبر آمد و این ابلق نیز کام را چند
میدان در مضمار زمان تا خند و استلای که مارا با اجتماع ماده نور در سبیل
حاصل آید بود از مقاساة ریخ سیر تا چرخ گشت و ابر تقاب میرفت تا غره

همایون از نقاب ثقات بیرون آرد تا کاه تبارش بر سجده عادت لایع شد
وسوی تکین غدار کتا رینه عهدی خیا از سلطان قادر قاهر بخشیدن
نخانیست جلال الدنیا والدین محمود اعلی الله اوراق بار سال من و جماعت
بزرگان مثال سینه ذلک ملکای بی و تکین را امتداد حال ضرورت
خویش و اقربا ب موهم شهادت برابر امتثال فرمان باعث آمد بعام
داذ که هیچ رفتن باید کرد کفتم سفا و طافه خود آمدن چه بود که بایم
باد و دیگر روز فرمان ولا ترکوا لی الذین ظلموا ذلکم ساعتم و رخت
عزیمت در بستم و بازاد توکل روی براه کردم و راستی هموزن غرض
آن مناف از عوارض مخافت خالی نبود و بد کجای عادت و در کار
بلایا بر دل من می نمود و سوسا پس گفتا رسوا پس اخطار بر خاطر می
گذرانید و از راه سوابق احوال دواعی احوال در دل سلیح میگفت و بر سر
از لفظ مبارک پادشاه و عیدی که از شکوه آن کوه بزلزلد و خرج بنو لوله
شود شکوه السموات یفطران منه و تنشق الارض اهل غایت روایت
میکردند اما زبان هر نزد بقلین عقل بادل میگفت بردباری اذ دل اسیری
و تنگ انبری آن غدار که شتر خلق الله است باز می و حضرت پادشاهی
رحیم و کامرانی کریم پیوندی و فی و اثبات تو حضرت او تعلق گیرد کز نه
کند و رنگت داود اند و واقعی اهل باش که پادشاهان نامدار و پست طایفه

کامکار رخصت و رحمت را در مقام قدرت غنیمت شمرند و اگر نیز خیر عفویت
بر اندازد بجزیت نکدرند و در حکام غلبه خشم تا اغراض انجام کشد
از کسی خبری نستانند که در ایام حصول رضادست بادت باز فرمودن
آن نرسند خود مختار و حصول مکر مایهون آن کامل قدرت
فایض رحمت جان بخش جهان کیر عفا الله عما سلف بر خواند و خطا
رحمت او در رسد که لا تحف ایاک من الایمنین تا بیا موزند شایسته
که رزق نشند و سیم رنیم جان بخشیدن از سلطان دین بهر شایسته
و دل چون بقا جان مستظهر شد و از دعا و ثنا فایض آمد با و از بلند
کفتن گرفت و او عذبتی حتی اذا ما ملکتنی صفحت و صفح الما لکین
جیل و بعد از آنک شرف قبول پیش بارگاه و وصول مجید شایسته
حاصل شد و غمهایی که صورت آن کالفتش فی البحر و صفح دل شایسته
شدن بود بواسطه شراب جان اقزای در آن خدمت روم برقراران
صفحه دل محکوف و مقدمانی کی منتج نا خوشن دلی و تصورانی که باطل
مخت شد بود با حجاب و قبولی بر کرم خود فرمود از خاطر مطلوب شد
و چون از حبس شرایه نهییش قضای را اندم در حق من خاصه
بنوعی اغاز فرمودی از مذلت عرض در جوهر دل خوبی غاند آن شد
که ز کردش فلک کفتم که هست عینی مونس و محبوب ماست

و دل ز غایت شادی این تمنای آغاز نهاد یا لیت قوی بملوک بما
عُفِرَ لِي رَيْبِي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ وَ خَاطَبَ بَوَّحَةً تَرْفَعُ كَفْتَهُ كَرَفَتْ
يَا خَالِجُ السَّعْدِ اُطْلِعْ وَ جِهَتُكَ الْحَسَنُ وَ اَعَادَتْ اَنْ سَعَادَتُ وَ تَمَّ الْبَابُ
اَنْ فَوْجِ رَاوَسِيكَ خَرَجْتَ نِي وَ دَرَجِ وَ غَنَائِبِ بِر كَالِ وَ تَرْبِ
نِي تَقْوِي وَ تَقْوِيَتِي فَوْجِ عَالِي خَدَا وَ نَدِي صَاحِبِي كِبَرِي
عَالِي عَادِي صَدْر الدَّوْلَةِ وَ التَّزِينِ نَظَامِ الْإِسْلَامِ قَوَامِ الْمُلْكِ خَوَاجَةِ
اَعْنَائِهِ اَنْصَارُهُ وَ زِينِ بَيْتِهِ اَنْصَارُهُ صَدْرِي كَجَزَاوَرِ الْإِلَاحِي
خَوَاجَةِ تَوَانِ خَوَانِدِ وَ عَالِي قَدَرِي كَجَزَاوَرِ الْحَقِيقَةِ وَ زِيرَتِ اِيكَ
دَسْبَرِ عَانِ اَوْتَامِ بِرَشَبِ رَهْ كَالِ اَوَكْدَرِ تَوَانِدِ كَرْدِ وَ دَهْ تَهْتِيَانِ اَهْلَامِ
اَزْ حَقِيقَتِ جَلَالِ اَوْ خَرِ تَوَانِدِ اَذْ بَا كَالِ كَفَايَتِ اَوْ زَرِي بِر دِي كَوْنِ
وَ زَانِ نَاوَانِ اَنْتَ وَ اَنْتَا رِضَا مَحَبَّتِ كِتَابِ اَبْرَصَانَتِ تَدْبِيرِ اَمَلَانِ
رَايِ زَنْكَ بِرُ رُوِي مَلِكِ يَارْ اَوْرِدِ دَسْتِ وَ زَنْكَ اَزْ جِهَرِ دِينِ بِرُ دَوْدِ
و دِلِ بِرُ دَوْلَتِ شَادِ كَرْدِ وَ دَسْتِ اَنْصَافِ قَوِي كَرْدَانِ بِرُ مَرَجِ
كَنْدِ زَمَانِ رَا حُلِ اِجْرَاضِ بَا شَدِ وَ نَهْ اَزْ مَرَجِ فَرَا يَزْ جَرِخِ رَا حَالِ اِجْرَاضِ وَ اَكْرَهْ
اَخْبَارِ مَكَارِمِ وَ صِيَّتِ شَمَائِلِ اَوْرَا بِاِذْ صَبَاحِ غَنَانِ اَسْتِ اَنْتَا مَفَاجِرِ
اَوْ جَوْنِ نَوْرِ اَنْفَابِ عِيَانِ اَزَانِ شَايِعِ تَرْوَ ظَاهِرِ تَرَا سْتِ كِهْ اَقْرَبِ اِلَهْ
اَسْتِ اَنْ فِي نَصِيبِ مَانِ بَا شَدِ لَيْسَ اَلْجَزْ كَالْمَعَانِيهِ عِيَانِ بِرُ شَرِ

در این کتاب
در بیان صفات
و احوال
و احوال
و احوال

می افزاید و عجز از منظرش دنیا بری آید فلما التفتنا صغرا لبحر و تابد لآلات
اقبال در جوار بیخ سعادت امنت خیم سپاه نام و مراد قات امان
در کرد ما کشیدن و نایاب زمان دندان از ما بر کشیدن و درین وقت
اندر کیندل عواطف و فیض غوارف با نکی عرصه فرصت و ضیق مجال
وقت نسبت تنگی از دل و دُست با بر خاست و بر دُست مَحْفُوفِ مَكُونِ
گشت که غمزدان در بچند نیشیان بدان من کشند و تا جان از منزل تما
بر خیزد و غبار اهل از بهار آن بنشیند اکنون باری از غمت که نتوانم کرد و از
روزگار هیچ شکایت باز نتوانم گفت اقرار فراد و کارانی مالا مال گشته
است و اعداد اعدا مال المال شدن در خدمت چنین پادشاهی عادل
لباس پوشیدن و در جوار چنین صاحبی مفضل کام و هوا یافته و دست
نواب بر تافته و تکین را که دم ربحم الا علی می زد و تراه ما اهل ان تبید
حق ابدایی گفت و کرد یا باج کرد در مقام عجز و انکسار و ضو دت دل
واضطر از ندامت مبتلا گشته و بعزامت ما خور شدن اُخْرَانِ بِرُ وین وار
برو جمع آمده و خیرات بنات الغشس وار بر و پاشیدن مشاهد می افتد
و حقیقت هر که از غمزدی اُضْطِافِ اَنْ كَنْدِ اَوْ كَرْدِ اَزْ صَدْمَاتِ رَوْكَارِ
اَنْ بِنْدِ كَاوْدِ و تَا اَزْ نَعْمَاتِ كَرْدِ كَارِ جِهْ خَا هِدِ بُوْدِ بُوْمِ نَظَرِ الْمَرْءِ مَلَقْدِ
بَدَا وَ يَقُولُ اَلْكَافِرُ يَالَيْتِي كُنْتُ تَرَابًا جِهْ ظَلَمِ مَرْءِي بِسْ وَ خِيَمِ اَسْتِ وَ عَجَبِ

مشرقی نیک و بدیم سزای آن در دنیا یا اتفاق دیدنی باشد و جزای
آن در عقبی نیست شک منتظر و سبیل علم الذین ظلموا ای متقلب یقلبون
آری این همه سعادتها و زیادت از آن هست اما دل خسته نمی زند که
آن ماکون چون از محبت و دوستی و شاهد عزیزان که ایشان دارند
یاد می آورم و از آن خوشتر و از آن راحت تر ایام که طبع الصبا پیش
الفضا و طایها بر می اندیشم و آن مجلس انس و مفرقه نفس را بمنزل ای
بین الصبا و السلام در خیال می آورم لعل فراق جان در دل من جایی نمی
دو و ای اشتیاق جندان بر خاطر من نشوید می شود که همه لذتها و خوش
گواریها منسوب می گردد و همه نعمتها بزرگوار ناچیزی شود **فراق علی الوصل**
السلام و قل لکل المشرکین من غرقت ذنوبهم و اگر رستی می باید گفت تا
شعبه روزگار ببلعجت از دینار عزیزان چشم بندم که دست نظرم هیچ
مرد نیفتاده است و تا عکس طبیعی پهن آینه قام صورت دستان
را از من محبوب گردانید است چشمم هیچ محبوب باز نزن است و تا
مردی کیری پیر طبیعت و طریقت تقدیر مرا در غایت فراق کشید
است دل که فراق ابراد است و دستان دارد صوفی و ارا را معلوم دنیا
خرقه صبر پوشیدن است و در جماعت خانه ضمیر را و قناعت نهاده
از آنجا بنا در یوز و عای کند و در معبد توکل جمله محبت میدارد و در محبت

مردت میکند **ربنا اكشف عنا العذاب** که حاصل آید و این خرج نبود
پوشش سیه سخت و سیه کلیم پید کار درین انتظار چشم و مویم سپید
کرده و اکنون رویم چون خضاب میکند تا عاقبت کار بجا کشد و جمله
درین فراقی زیاد جندان غمهای ثابت قدم خاطر من روی نموده
است و جندان محنتها و دست قوی در پیش من دست در هم زده که
اگر از آن بقا جوی اثر نیل کند اطلاق کند از هم فرو برد و اگر چنانچه
این شتر بفرار کان زمین تزلزل گیرد و اگر سوز آن غارت بدل کوه باز
خود و جواهر در صمیم کان خزان با نایب لعل نایب کرد **فراق در آری** فراق دستان
یکانه و جدای باران قدیم پیش آنکس محنتها و پشوا و آفتهاست و در صنعت
رجا ندن آن دوستی دارد که کوه را بیک انگشت آتش پای کند و کل طبیعت
الزمان را بآنها بسوی فرقه الاجاب حنیة الخطیب اگر خفای روزگار جنگ
رسم است ناکامی روی غایب بر روی دستان این غم توان کسار
و بعوضت ایشان از آن عباس در آن ساحل خجالت توان رسید که بقا
الاخوان مشاهد الاخوان اقا چون عین احزان فراق روی دستان و حمان
خدمت بزرگان باشد چه حلیت نداشت توان جنت و در خشم آن مایه
نجه تدبیر متکلف توان کرد چنانکه اگر لقمه در تنگای کلو مانده و طعمی در
گذر خلق آویزد بشری آب دفع ضرر آن ممکن باشد و بجای شراب تلای

آن میسر تواند بود اما اگر غصه از آب و شراب اتفاق افتد تراوی آنرا
طریق حرام نسیم زوی نباشد و شفا را علاجی جز دعا دست نهد و مثل
برخی بوی نسیم شفا؟ اذما کان مشقة طبیب. **دار و سبب** در شفا
ایجاب امید است. **زایل شدن غار صه و صحت بیمار** خدای تعالی کوکاه
و دایم که دل دوستان را هم شهادت اقامت کند که هرگاه که خیال جمال
مبارک و یاد شریف حضور ایشان بر خاطر گذرد و خواب حضرت از بدن
روان شود خالی سرگردان در سربای نکرت آیم و خوابگاه محنت
برایم و عاجز و اسیر بیا این حیرت باز نهم و لحنی بر لبش زاری بقلغم
و نوید و آرد کیم لوکان غضا قرینا و سفر قاصدا لا تبعوک و بکن بعدت
علیهم الشقة و ای کاشکی من زندانی اضطراب انتظار سستی کنوت
صورت بفری پوشند و جلکی آویان در صنعت کجاست تندی نمایند
و هکی جراح اغار بر دوا و مت عزیر تنغم کنند و لو ان ما فی الارض من شجرة
اقلام و البیوت من بعد سبعة اجز شخ یک جزو از اجزای البیوت
نیاز که بدان خدمت از تم قیام نتواند نمود لطیفه که منتظر حصول الفتا
و داعیه و وصول و ملاقات باشد سر بعا بنتر و محصل با و بجهت و آله و تعالی
اجمعین الطاهرین **آمدن سلام و خدمات از خلوص نیت و صفات طریقت**
موقوف میدارم و اعلام میدهم که ملک روم که بر خونی و رعایای و فراخی نعمت

و بسیار بی اسباب و طرب و خرمی بر سایر ممالک کیتی ترجیح یافته
بود و خوشی هوا و کثرت آبها و عذب و زلال که کفنی از قد کاه و خرمی
برینا نماند است باز مرا نکست منجره مدیسی علیها السلام یکین در تجاری
و شایری بلاد ان روان در دنیا شایع و ذایع گشته بود و جمله شهرها و لورا
باغ و فراغ و بیابانین با نهان و اشجار را گشته و سیاهان جهان دین
و ر و نیکان عالم گردیده که ربع مپ کون را زیر قدم خود گرفته بودند و کل
روم را جنة الدنيا لقب نهادند در شهر سور سنجی از با نیر آبا و علوی
و امیر کواکب تیاره و اقتضا و قرآن بخین حال اهل روم عظیم متر لیل
شد و پریشان گشت و زهره بی دل و زهره که خداوند طالع بود از بیم هرام
کین غور که در ترس او مرغ نشسته بود روی با کجاست نهاد و در اهل
روم را می نواخت و در با نیر سنجی شاحت و کواکب سعد در و بال و مبط
کجاست افتاده بودند و از کواکب خمس فراغ پریشانی بر چهره و پیشانی
خورده و هندی فلک شکی آغاز نهاده و در پیش المال خراب روم
بعنف و ز آمدن شهری که قایم بود آماج شصت حلقه و خوش گشته و از
غایت کجاست و بال را اختیار کرده و کاتب فلک که بانی انجمنه تباری
است فرار باز ما و بیران ادا بار تر گشته و علاجه را هم از مضحک شد
و هم خاصیت دار و باطل گشت از سقونیای رومی از جز خرنوب

بطریق معاینه فی کشت و از بچون قمری علی سقوف طباشیر در وجودی آمد
 و از ما و اللهم کوسفند یکساله کیموس قدید و پاله تولدی کرد و شباهین
 ز نو و و از ترک کشیده ضبط برون آمدند و هر یک طمع در بلاد و ج حکم
 کرد و در طریقی بموضع حصین مستطرد کشت . رایت خروج الاوج من
 رب آه متاجیا ما لم عقل و لا دین ان شیت یکتبنا ما قبل من قدیم یضی
 سیمان و انخل الشیاطین و از امر بعضی روی بعضیان نهادند و
 بشویش بال و تیغ فتنه گرانیدند و مال اصحاب مکنه و ثروت تنب
 و غارت بردند و بدین جهت از ابتدا و خنور سه نوبت سه خط عظیم
 واقع شد و جدی قادیج مملکت ظاهر کشت و مدی از غر آیام بگذشت و یک
 جدی فلک محیط کرد مرکز خاک کشت و چند بار اجرام علوی با احسام
 سفلی زیر و زبر آمد و این ابله تیز کام را چند میدان در بشار زمان بنامند
 و امتلائی که ماه را با اجتماع ماهه نورد و استقبال حاصل آمده بود از مقام
 برج سنیر ناجیه کشت و این ماده فتن و خط هنوز در نزار بود و تنگی نوری
 رسید که از غایت کبر سکی تمامت کربکان و سکا ترا خورد و در و چون
 با آجر آوردند اطفال و مردمان از محله های دزدیدند و قبل آورده می
 خوردند و حاکمان چند انکسین طایفه را سیاست می کردند و دفع می توانستند
 کردن و عاجز ماندند و ازین سبب خانه ها قدیم بر افاد و در سبب بدین

غاند و اهل مکتب بفقرو فاقه رسیدند و بزرگ در ویشی میجی کشتند و
 و فقر اهلک شدند و اهلک بهلاک پوست و ضیاع بضیاع رسید و اهل
 حشر و ذبح متفرق گشتند و انا کن و ساکن ایشان ناموای و خوش
 طویر و بسبب غدر و مثل شهر دار الملک تونیه که تحت کا و سلاطین عالم
 بود و در سواد و مسموم بلاد جهان کاهنا طایفه الاسلام فی الملل بود و همیشه
 خست و آن ممالک روم خطر جابه آ خطیر و تلف نشه با نفیس را در موازید
 حصول آن و زینتی نهادند و ذکر جلالت و عزت آن در اطراف کیتی
 مشهور و معروف بود و در سواد و اعدان چون اوضاع فلک اندر عرض
 و نقصان مضمون حدایق و از ریاض آن چون طرایق جرح از تقریب حدان
 مامون مریای آن چون برج سرطان مطلع شهری و آرام گاه ماه و کوه
 از بساین و کزوم آن از خلد نموداری و هر طریقی از میادین آن از قزوین
 نموداری فائده جبهه بدت کوروس لم یکن علی محنتها مستغلا
 سواد اولی صفت چون بر یک مینار تک سواد اویش چون نسیم جان پرور
 ضیاع نود و خاکش طراوت طوبی مواهیر شسته در آتش طراوت کور
 سیب قطره تنگی و استیلا و دزدی چند که مهربی عفریتی از عفریت
 انش و فرعونی از طواغیت بشر حنان رومی بخایل و نواهی نهادگی مهر خشی
 کلنجی و نه زحله مزبله کشت و حدایق و جنات آن قاعا صنفقا

میان بد و سنا خد خاویزه علی غرضها مدبرش مدروس و آثار محاربت
مطلوبه جاه که بود آن دبستان بادستان در بوستان شد که
و در بهرامکان شد کوزه و کرس را وطن و شهر دار الفخ قصره که سبب
شکر فی سواد و غنی آب و مواد را و ایل محکامه قصر روم بود و در او
سریرگاه سلاطین اسلام و سکنی امرا و پیکار که در خدمت حضرت یک نفر از فقیر
رومی بغلامی کریمه استاده بودند و آن امرا آنجا یکاه بنیادها حکم نهاده
و مقبره عظیم و سرانجام بزرگ و عالی بر آورده بودند چنانکه هر قصر و
از سینه خرد و سبب بیا بودی و خوران خلد در قضا و بر جدران آن خیران
مانند و سوار سپه پیاده زو که حکمت الزمان تقریر و تحریر از شماران
خاقان کوی سببی زیبا بدور و صفت از صفای آن سرانجام و سبب و صفت
آن عجبها شریف که قوا در بناها از انبساطان و رفقا و مکانها علی
بر داشته بودند انکشت حیرت و عجز و تصور بدندان گزیند همین گفت
روزی که روزگار بنا نوی نهاد نا هیز روز ناز و نورشید باطلها
و بانی آن قصر را کان جان بود که بحال حوادث ایام را در محال آن حضور
محال باشد و دست قضا ریف روزگار بدین آن نزد اکنون بین که
بقدر قضا و قدر این نوع واقعه واقع شد و آن مقبره و سرانجام را غایبها
ساقها کرد و باز ما مخالف از جانب برانکشت سینه اهل از

در کردار غراب طوفان پکی و قیظ انکند و بجز را حاکم کرد و انزوی
ازان عمارتها بزرگ و خوب و روی زمین نماند هذا منابر از اقولیم
عند ثم فی ظل عیش منعم عالم خطر صاحب بهم حادثات الفجر
فانقلبوا الى القبور فلعین و لا استوان فقر که جسد در و جام رفت
آهوج که کرد و کرد آرام گرفت و شهر دار الفخ سبب و سبب که خواجگان
و معبران آن شهر بکمال خرد مغروف و بزرگ عقل موصوف و مستغنی
بودند و هر یک بزرگ مال و کثرت ثمن و سیاری نفوذ و جواهر ممتاز
و در بلاد روم و یمن و کوه خرابی ازان بهتر مقام نبود و حاصل ابواب
المال از انما قبل حاصل روم می گرفتند و در آنجا یکاه عمارتها و عالی و شریف
و حکم ساخته بودند و بنیادها نهادند چنانکه هر صد مرتبه از ان احوال
نمیدوران بنیاد و موصوف و ثوابی از احوال کوی که هر یک ازان مناسبت
کاف النیرات که عباد داشت اکنون سبب آن واقعه مشکلی و خط جان
رومی غزای نهاد که زبان از تقریر آن عاجز است و جمله اهالی و اعیان آن
شخص محتاج و قبل و و ویش کشند و محواری هلاکت تند از عموافتر
موتم ذل و الله علی ما نقول و کلیل **قصه سوم**
در مکاتبات و مراسلات که از خدمت سلاطین و آل سلجوقی خدمت
سبب اسلام و آنجا و جماعتی دیگر صدور یافته است **سلطان جلال الدین**

بسلطان علاء الدین خوشنویس بنو شد امیر کسرام و انور و بحیث و
غالیف ثنای و زوایب بدستی که شیم صفای عقیدت و بقای طوبیت
بمشام دل رساند و قواجر و داد و مبانای اتحاد را رخ کرد اندر خطه سوی
مجاہدین سلطان معظم عالم عادل مؤید مظفر مجاهد رابط علاء الدنیا
والدین معین الاسلام و ملتین غر الملوک الشاطین قاصع الکفر و الکفر
قاهر الخوارج و المنه دین حافظ الشکور خانی البلاد رابعی العباد جمشید عهد
ذوالقرنین وقت سلطان غازی شهنشاه مغرب دام سابعی و علی الملک
جامعاً توجهی یابد آرزو مندی با جرایز سعادت و اجتماع و نزاع باد رکب
کرامت التفاکر بر موانع دولت و مساعدت روزگار انانیت
باقیت بر زبان خداست که قلم هر چند سر نیز و ذرفان است بواسطه
تحریر بر غیر تواند کرد و اخطا مایقی نماید بقدر و اگر چه پیش ازین تغایر و کلام
و نقل احوال راه مکاتب و مرسلات که در حکام مهاجرت و اوقات
مفارقت سلوت و ستان کسور و رجحان بدان تواند بود و سند و
می داشته است بعد ایوم در رفع حجاب مغایرت و فتح باب یکانگی
ی باید گوشتید و از جانبین مشک این ظفرت بود جز فان الحرفی الدنیا
قلیل بر خواند چه بخدا الله تعالی مشارکت در مشابعت سنت جهاد و محار
نابت است و مشاهرت در توافق دین و ملت حاصل و اولی الناس بود که

و غلبه من و افتخار و دینک و ملک از پادشاهان مغرب عاقل
است که بواسطه سبقتش و موقع اهل کفر و مجور است و در دیار شرقی علم
که بواسطه شمشیر آید از آتش فتن کفار و مشرکین پس با چندین قرآن جنبیت
ماکر راه بواسطه کشاده نداریم و مجاهد اتحاد و سپهر و در جذب منافع
و دفع مضار متفاریک و متشاکر بشویم غایب الناس بخیله صدیق
و ای الارض شکله از بناد این مفاوضه از شهر مرآة عمر بالله تعالی که
این ساعت که کز لایات ماست خجسته بالنظر و الظفر و اواخر ماهی
الاولی که بر مجلس سابعی غره کامرانی و صباح شادمانی باد خمری کرد
و بخدا الله تعالی و بین همت آن مجلس اسماء الله غایة النبوة احوال دولت
و اعمال ملک ما موجب صدر از حد است سباب کامرانی و آلات جهانب
از اجتماع لشکر و حضور و اینو می خشم و اتفاق ملت و یکدگر و بی اکابر
و مطاوعت و مشایعت خانان بزرگ و ضبط مالک مؤر و و مکتب
بیکار بنامیر ذفرام آمدن است و در مدت غیبت لایات حمایتون ما ازین
مالک مملکتی طویل و غریب از دیار هندوستان در ضبط کار و اربان مالک
و حکم و عفت و عفت ما بر انقیاد آمده دین و شفیقه و بر اهل اسلام قرار
گرفته و محقق است که مجلس سابعی اسماء الله برون طراوت خال ملک
و دولت مالک استقامت رعیت و استقامت کار ملت و اربان بوس است

چگونه بشنود و تاجه حدش ازمان شود چه هر سعادی که او را روی فلک
 ما خویش را دران سیم و سیم میدانیم درین حال صد بزرگوار و بزرگوار
 ظهور اسلام و اولین بنیان الملک و السلاطین سناء الدوله القاهره و صیانه
 المله الباهره بجای خلافة المعظم امام الدنيا علم الهدی ملک طوبی و نواب
 قدوة اکابر الصدور نعمان الزمان صدر و نظام خوارزم و خراسان
 افتخار جهان طاهر را ادام الله تعالی که واسطه عقد اکابر و خلاصه زمره
 مفاخر است و از قدما اعیان حضرت و نقایا اركان دولت قرنت
 بالخلود و الدوام بمرید تقرب و عزت ترجیح مخصوص و در معظمت
 مقامات مشارالیه و متفق علیه سوي آنحضرت توجه دادیم و بزبان رساله
 که از به مناسبت کجاست و غبار بیکانگی و مغایرت از آینه بیکانگی و اجاز
 بر دایره عیار مصافات که بران و قوف تمام دارد باز غایز برنج حجاب
 مبادیت و بیکانگی و فتح باب موافقت و بیکانگی واجب دارد و چنانکه
 بعد الیوم تردد در سولان و اختلاف شفا و شفا آمد تجار و ابتلا و اقل
 متواتر باشد **جواب** از آنجا که ابرو تبارک و تعالی
 انتظام جوهر متاخر و اجتماع غرایب متاقب در ذات شریف و طیب
 لطیف خلیف علی سلطان معظم باو شاه اعظم شهر بار بی آدم مسکندر
 دوم صاحب قران عالم جلال الدنيا والذین علی السلام و المسلمین علی اهل

فی العالمین مظهر الحق بالبراهین المخصوصه بعنايته رب العالمین ملک
 الملوک السلاطین ادام الله تعالی و لقاءه فی الدارين نهایی
 آمله و صرف عین الکمال عن محاله بکماله و آله تعالیه و تفریر و توفقه است
 و الحمد لله براهین لطیف عجم و کرم هم بر وجه صادق تردد جلوه تحقیق
 آورده **شعر** لیس من الله بکثر ان یجمع العالم فی واحد
 چنین خوانست که ابتدا استمال آرا و افتیاح استعطاف هوا که عظم
 جهان داری و پیش پای کافرانی است • هم از آنحضرت در و ذتابکی
 اقسام دلداری و تودد و انواع تعطف و تلطیف آنجناب کریم لایزال آن
 جناب نغم را تم و شکر و میسر و مقرر شود ای الفضل الا ان یکون
 لا اهل هم بنا برین قاعده باین مخلص افتیاح مکاتبت فرمود و قضبت
 الشیق در رعایت رعیت بود غیر مدفوع عن سبق الغواب چون
 خطاب شریف که مایه مباهات و افتخار بود رسید شوقی که در جواب
 کاخن و در سینه متحرک بود مضطرب گشت و زبانه آتش التیاج بشربنا
 پیوست • و اینجاست که ما میگویند الشوق یوما اذا دنت الحیاة من الخیاة
 علم الله تعالی که با سمعه حرکت را یات منصور با مقتدر کفار ملاعین
 و بتفصیل شفی اهل دین متواتر گشته است و سیم اکنون که بنابر
 علومت و ذر و ذمه و کامرانی بضا غایم مجلس علی سلطانی نظام

لحظه بملحه متنی مبسوط خدمت بود است و ساعت بساعت
آرزوی حرکت کشتائی مکاتب فرموده اما از خدمت پوشیده
پوسته این مخلص را در خانه الشتر و الصیف تحت ظلال الشیف
ما چهار جانب کفار تهاجمات نموده است و همین معن جفاک مجلس
عالی در خطاب شریف فرموده است و ذکر قرآن جنیت تقدیر نموده
تمهید عز کفایت است و دوم آنکه خدای عز و جل کرامت اقتضای و تشریف
آنحضرت و از لطاف عواطف از آنجانب خوانسته بخلاف مقدور بران
اقدام نمی شایست نمود اکنون اجازت مبسوط فرموده ام که
توانم مکاتبات خواهد افزود و جانب محروس ضد منظر غیر الدوله
والدین ادام الله تمکینه و جعل الصدق قریب مشافهات شریف رسانید
و از مطالع آن الطاف غم نباشد خلوص عقیده و مبذور و زنی چندی
انجام بود و لها را بدکر معطایا دشنام نه ز بود و استظهار جانها بدان حکایم
خبر وانه میفرود و بجواب آن امیر سپه سالار صلاح الدین مستعد خدمت
گشت و متضروب بود از آنجانب عالی توجیه نمود و توقع می خشم است که
چون در خدمت آنحضرت بزرگوار شرف منول یا بدید ایچ کویذ و نمایند
انجلیت تعویل فرماید و گفته این مخلص شمرند و این قاعدت دلاری که نهاده
بتواتر مخاطبات و تعاقب اشارات متاکد که دانند لوکان فیما تراه من کرم

فیه مزید افزوده الله و کافی تا این مخلص بر جاده خدمت مستظهر باشد و طری
پوستگی و رزق **سلطان علاء الدین سلطان جلال الدین**
بود محمد علی بن ملک کبیری عالی عادل مؤیدی مظفری منصوبی مجاهدی
مرا بطی جلال الدوله والدین معین الاسلام المسلمین علی الملله علاء الدوله
عن الانام فلك المصطفى الماکل حای البلاد ما بی الانام و کف الجوش
غیاث المجاهدین قائم الکفره و المنکرین قایم الخوارج و المنکرین الخوار
الملوک و السلاطین ادام الله علو مخلص و محتیا است بجلایه و افر
و اثیه نایح عاظم و آرد و مندی طلعت نایز و آرد و بایر بیرون از قیبل
اوامم و ضمیر و تصور اقام و خواطر و دواعی است حکام او اضر و استحضار
مزایر در مودت و محبت متظاهر و اعداد الخوار صفاء اعتقاد متوالی و
متراکم و متواتر امید متوفیق ربانی جنان است که نایب سراسر بلاق
ظواهر شفیع گردانده علی ذل لقادر اتفاق جنان افتاد که بعد از توجیه
رسول خدمت و تحریر تحت غنیمت بر استر حاج خانه متضروب و انزعاج حق
موزون و محروم از انظار ایه فار گرفت و معنی محنت بر نادر این نهیم
اقتضا پذیرفت اقول دوزخ پیروزی بر شهر نزل کردیم و همه روست در
مجا خدمت همه روست بر سر بردیم و آنچه در امکان آید و از جزیلین تصور شاید
در محاصرته بجای آوردیم و از دریا و خشکی لشکر آید و منصور بر شهر محبط

شدند و منجبه با در کار آمد و نقاطان مستعد کار شدند و بعد معائنات
 فراوان و معاشقائی بآبان مدو و توفیق ربانی و بخدمت تأیید بزرگوار و در رسید
 و بنا بر کارهای از صبح تا عصر و مطلع سعادت بدیدند و از آینه سلطنت شهر
 غره و در کشت و خیم شهر پنج شصت و هشت و بعد فتح با عید فطر موافقت نمود
 و لطف توفیق الهی بیکت تجاهد در ماه رمضان بعد فتح قریب فرمود
 و بوقت بزرگوار مجلس عالی ملک الاسلامی جلال الدوله و الدینی دلم
 علوی جلالت شوری و سواجل در قبضه قدرت و خورشید ملکیت حاصل شد
 و شواغل از پیش دل زایل گشت و واجب آعد ازین بشارت عظیم و موت
 جسیم آنها کردن و آنحضرت با اعلام این کرامات در مقام مشارکت
 مشافت آوردن که هر آینه ضمیمه منبر بزرگوار بشارت بزرگوار حصه ایشان
 و شعله اشتیاق خواهد برداشت و بطور کلمه سلامی مایه شادمانی
 حاصل خواهد کرد و بیکت صفاء محبت مجلس عالی و زود امثال ان
 بشارت ان شاء الله بسم شریف متواتر خواهد بود حاصل بخت صدر
 کبیر عالم کمال الدین المنشی الاصفهانی که از جمله منشیان این خدمت و کاتبان
 این دولت است و بنفون اهلیت مستحق انواع رعایت بزرگوار و شرف
 اصفهان در گذشت و از فناء فنا بجانب جنان پیوسته و ترک او بر موجب
 احتیاط شرعی و قضیت نصبت مرعی موقوف گشته و حکم انکس از آنجا

تا این غایت با این همه تقلب امور و تغییر احوال که درین دیار افتاد و از
 اطراف و اوساط جمله ملوک اسلام شرط مشارکت در دلداری رعایت
 کرده اند و در ششم ملوک که میان ملوک است با قامت و ساین مکانه
 رسیدن و میان جابین با فتاح مکاتبات و ابتدای نواختن مباحثی
 نرفته و عهدی لطف و محالقت و مصادقت که ملک مرحوم شرف الدین
 اتابک تخت الله بالمغفره با این طرف متزود داشت بخیر پیوسته
 قدر ابرام بر اینها محالقت اقدام کردن لایق اخوان صفایندیم و در قانون
 اعلام و امالات بنا مکاتبات بر التماس مقامات سپیدیم که جوهر دوست
 جنان باید که بر عرض هیچ غرضی نیالاید و تعبد استیجاب مودت جنان شود که
 باز تکلف بر روی نوزاد کنیم عهد و صفاء و در عجب علی دایم علق چشم
 داشت باشد که درین معینه عنایت فرماید و بد آنحضرت در حق مذكور
 کمال الدین دایم تمکینه اشارتی نماید تا بر موجب محبت و قضیت نصبت
 نقابت مثال دهند که ترک پندار او را در دست تفریق او نهند و مال نورش
 او بدو سپارند و حق او را بازادست او باز گذارند و آنچه از شرفه معتدلت
 آن خاندان بزرگوار در اقطار منتشر است بر زیارت تحقیق مقرر گرداید
 و اسعاف این ملت را بموجب بیاس و منت دانند و حقیقت است که مجلس
 عالی اعلاء الله در اثبات این منت و تقدیم این بعیت صدق عنایت

وبذل رعایت دریغ ندارد حاجت صاحب حاجت چنانکه از کمال کرم
او معبود است بگذارد و از همه تحقیق اتمام آن حضرت با کفایت ثنات
ارباب حاجات این خدمت اخلاص افتاد و معنی اتحاد ذات البین بدین
صداع و اذن اجازت یقین است که مذکور مقتضی الحاحه باز کرد و این
درخواست با عناف پیوندان شادانه است اقبال مجلس عالی ستندم
باد شغور سعادت طالع و وفود کرامات متتابع **بلک ناصر الدین**
نویز زندگانی مجلس ساجی ملکی کبری عالی عادی مؤیدی حضور
مظفری مجاهدی مرابطی ناصر الدوله والدین قطب الاسلام والمسلمین
علاء الله جلال الله فلك المعالی حُرُّ الممالک کھف الجیوش غیاث المجاهدین
قاهر الشکرین قاص المتمردين افتخار الملوک والسلاطین در مساعدت و در کار
و مشایعت اقدار سالها بسیار باد سلام و محبت که نتیجه خلوص
طوبت و مقدمه صفاء نیت است بکرامت قبول موصول گرداند و در
غرف ازهر و طلعت انور بدرجی و اندک تحریر بیان و تقریر بیان از نصای
و صف آن قاصر ماند امید چنان است که لطیفه توفیق مقصود ملاقات
علی احسن الحال تحقیق پند و ما ذلک علی الله بعزیز اگر چه از
الجاب محافظت موالات قدیم بمواتات مکاتبات کرم تقدیم نمی رود
اما از طرف این برادران اتفاق ضعیف و اتحاد سراسر پیش خاطر دور

نی شود و پیوسته قوای اعتقاد و قویم و اتحاد قدیم متقاضی اعلام و استعلام
اموری باشد و با اخبار و استخبار احوال مطالبتی که بدین موجب
چون وصول مکاتبات و ترقیب تحقیق مهمات بغایت امتداد پیوست
و آنها بشارتی تازان و موهبتی بی اندان که اکنون روی نمود و خط
خطیر و ظهیری مشهود در بسط اسلام افزوده لازم گشت این خطاب
اصدا کردن و روابط اخوت را بجزیر این تحت تقدیم نهادن تا
مجلس عالی اسماء الله بدین محبت بیم و کرامت عظیم و شادمانی
عظیم استظهار و قرائت و با شایع عرصه مسکانه و ظهور کلیه ربانی احتیاج و
شادمانی اظهار فرماید اتفاق جان افتاد که چون بنستان روی
بمانند و نخواهیم که این فصل به اصل بگذرد و این سردمای سرمایه بهتر
روز و روز مجرب است انطالیه منقسم فرمودیم و روی بایستد حاجتی مؤثر
و التزلع ملک مقصوب آوردم و اول ماه رمضان شهر الرحمة و ارضوان
بر شهر نزول کردیم و از دریا و خشکی جهان فراخ بر اینان تنگ آوردم
و بخشنیدم روان کردیم و خدای تبارک و تعالی بکرمت رؤف و مجاهد
ممه رؤف ملک مروت با باز گردانید و عمار را روز عید نام فخر رستا
و جماعت نو جوان را در روز آذینه سلخ الشهر لیل غرة الدیم بفتح چنین شهر
عید دینی و دنیاوی و کرامت کرد و چ جمعه و فضل رؤف بفضیل غرا

جمع آورده و احدی بر علی فضل ان رنج الحق الی اهل شکر این نعمت جیم
 نواد حق این سعادت عظیم گزاردن و شکر این شریعت عام و احکام
 تمام شایع اخوان صفا و خلایق و فارسانیدن و ذکر این شفا و حال
 عاجل و بجا است کامل اجل بر قانون سنون میان برادران مشفق
 متفکر گردانید موجب شمول امتثال این احکام و حصول و هدیه دوام
 دانستیم تحقیق فوائد این بشارت و تفریر مصالح این سفارت
 و استبطاء مباضعت معهود و معاخذ معاشیه ترک عموم و جانب
 عزیز قاضی القضاة صدر کبیر امام عالم مجتهد متبحر متبحر محقق متفکر
 اوجده الدین کمال الاسلام رفیعی الدولة محی الملت مفتی الامة تاج الایمة
 علم الهدی ظفر الخلق معین الحق ناصر الشریعة مظہر السنہ قاصع البدعة رضی
 الملک رئیس الاحزاب مالک الفضائل امام المذاهب مقتدی الفرقی سید
 الصدور صدر الحکام مبین الملوک و السلاطین ادام الله فضله و کرامته
 شد و انواع تقریرات مستوفی و اوکشت توقع از مجتهد مجید و طینت طیب
 مجلس بی و امم مؤمنه جنان است که بمجملات و استنباطات فرمایند و
 تبلیغات و اعتماد کند و جاده مواصلات مواصلات مکاتبات دارد و مابیه
 میانها این برادر نمون الایات ملکات آجات موزور و اندوالة و الحی التوفیق
ملک غفر الدین نویسنده مجلس می کبری عالی عالی عابدی مؤید ری

منصوری مظفری مجاهدی مرابطی غزال الدولة و الدین ناصر الاسلام و السیما
 علاء الملکة جلالة الامة عای الملک معین الجاهدين کشف الجوش افتخار
 الملوک و السلاطین ادام الله شوق و خرس خلق سلام و تحیت و فرشتا و آفرین
 متواتر و مشکاثر قبول کند و آرد و مندی طلعت نام بیرون از احاطت ضیاء
 و تصور خاطر شناسد ربت العزة اسباب ملاقات علی احسن الحالت
 میسر و ممتنا گرداناد از اهل کمال خلوص عقیدت و صفای مودت و در مشیت
 اسبشار و مشارکت استظهار با جمیع اسباب اقدار و ارتفاع مرتبت
 انتقام معلوم و حضور است و تضاعف غبطت و تزداد بهجت او
 بظهور کلمات و ترقی مرتبت این دولت محقق و مقرر واجب نماید
 بشارت مواعید خطیر که بتوفیق الهی متواتر می آید بشیخ شریف رسانیدن
 تا بدان شادمانی فرماید و استظهار را فرماید و حصول جمله مقاصد و مطالب
 ابواب امیدوار می بر ضمیمه بکنایه و چون از فتح خروسیه و غلبان بی غریب
 آن فارغ شدیم اختیار بر استخلاص خروسیه و تلبش افادگی فتح آن فاعلم فوج
 جمله ممالک شام باذ روز سه شنبه بر شهر نزول کردیم و روز سه شنبه
 دیگر سراج ربیع الآخر بتشدید محاصرت و مجاهدت محاربت و نصب
 مجتهدین با سلطنت و هدایت قلعه را در قبضه قدرت و بسط طاعت سلطنت
 آوردیم و معان روز از عتبات و بیر و بانی قلاع و لایات که در مصالکی

اند بلایه کبری قاصدان سیدند و در رتبه بزرگی آمدند و دلایل فتح و ملک
 شام چون صبح صادق ظاهر گشت و قوم فراوان و موهبتی بایان
 از چهار گوشه جهان منظار شدان شاهد الله که در عقیبت فتح نامه جلالت سند
 و مصالح دین و دولت بدین نعت مقرون باشند و اسم **ملک**
نعت الدین نویسنده ز نوکاتی مجلس اسمی بملکی کبری مغیبت الدوله
 و الدینی زکن الاسلام و المسلمین کشف الله جلالت المعالی خیر الممالک غیاث
 المجاهدین در اقیانای مقاب منافع و اقبحا و مناکب مطالب فراوان
 سال باو بهشت بر سر استوار امور دین و دولت موقوف و نعمت بر
 اعتدال احوال ملک و ملت مشعوف و عوایم ملکانه بر اقتضای مصالح
 و اقیانای منافع موقوف سلام و تحیت از خلوص طوینت و صفای نیت
 بخدمت مجلس اسمی رسانند می آید از روز و مندی ملاقات علی تفرقم
 الاوقات و اگر چه تغلب امور و تحول احوال خلاف اقتضای پیوستگی
 فطری و اتحاد اصلی می نماید امید است که توفیق الهی ابواب دوزار را
 بر فضیلت بنار و حب اختیار بگشاید و ما ذلک علی الله بعزیز واکرم است
 که قناع عرفی و لثام عرفی جمعه قرابت و جان ناست با پوشیدن است
 و اتفاق متاع اهل نفاق و حبش عین ارباب سعایت را پوشیدن
 در فساد کار و کساد بازار از شفقت عموم است که صواب ائو است
 شانه نم نه

سطر از صحیف بختادلی برین بیاض سواد کردن و سطر از لفظ
 پاک اعتقادی در مغرضی عرض آوردن واجب بود و در صفت
 صفای مثل عفت شریع نمودن لازم می نمود اما بیک حکام
 تحلیلات اصحاب اعراض ازین تکلف اعراض کردن اولین امر و با
 چندین دوری جستن که از جانب دور و نزدیک را محقق شده است
 ترک این تکلیف بحقیقت نزدیکتر نمود و با اختلاف و شایع نسبت
 و اقتضای نتائج قرابت جز مقدمات اتحاد تحیل نکردن نمی بایست
 و میان شعب و وجه یک دولت و دولتی نمی شایست و لکن مثبت
 قضای و قدر جفتیت و انضای مقدمات ساقطت و مقدمه توفیق
 ربانی و ساقط حکم بر دانی ملوک و سلاطین را و رعیت و طوایف و نسبت
 را بمضایر متغایر سابق بقضی الله امر کان مفعولا **ملک** **نظم الدین**
نویسنده مجلس بلف ملکی کبری مغیبت عالمی عادی مؤبدی مظهر
 الدوله و الدینی ادام الله شرفه و رفعت و جلال بها و بهجت
 بکریم صفایا و تحایا مخصوص و تحلیت و اشتیاق در یافت کیم
 از خیر اخلاص اسباب التقایر مقتضی قنایمیر و نهنا باد چون
 خلوص موالات و فوطه مصافات مجلس شریف شرفه با این جانب
 آجانبی و قاری را محقق است و مقرر و مقصدی و متعلق ضمیر و پریش

بذین خانه خویش و بیکانه را معلوم و مقصود از باب حاجات صاحب
مقامات و سلاطین می رساند و در آنجا مقصود و درک مطلوب خود را در آن
نوشته حقیقت میکند و حسن ظنی که با مقام صادق او در تهنیت و تهنیت
خلق ثابت شده است بتصدیق و تقویت اهل جا و در فضائل و مقامات
کواهی میدهد از ثناء الله که بذلت تحقیق و خلعت تصدیق این دعوی
بند آید و بنفای حاجات حاصل بخت شود و هر خدوم بخت طوبی و صفای
بخت اظهار فرماید رسانید خطاب خند بر اجل عالم اجد کمال الدین که
در عقد و بیرون این حضرت و سلک مشیایان این خدمت منتظم است
و اسباب احلیت او تهنید مرعات و کفایت بهفت را نیتیم مکرر
او را محروسه اصناف اجل محرم و حکم معلوم رسیدن است و متر و کاتب
همچنان تحمل و متزکات ماند و از آنجمله که تا این غایت میان ما مجلس
سامی ملکی کبری عالی عادی مقبل مظفر الدینی اوام که ششوه و از غم غرق
مکاتبی ترفی است و با این همه تغییر احوال و تغیر اشغال که بدین دیار
افتاد از آن جانب نوشته نه پیوست با آنکه میان اسلاف ما و ملک
مرحوم نفعه الدین رحمه الله عهد با مکاتبت و ملاقات مجدد و بنوده است
و تواجدها و لات و تصادقت مکرر گشته بدین قدر تصدیق و اذن
و بناء مباسطت و مخالطت بدین عرض نهادن موافق اندیشه و زاری

مواقف بنود اما چون اختلاط روابط و لا واریا و سابط و سابط مجلس
شریفه بدین شرفا با این حضرت میدانیم این خطاب درین باب
ابتداء مکاتبت با آن مجلس برزگوارتی کردیم و تفرغ میدادیم که چنانکه
اقتضا و سعی مشکور مجلس شریف است بنفای مقامات و کزار وین
حاجات درین معنی غایت صداقت درین نذر و بدین مهم قاصد و
نوشته ترتیب فرماید و بدان حضرت کسبل کرداند تا مذکور کمال الدین
اوام الله منکته خدمت آنحضرت بر ذکوار او را بر آرد و ترک پذیر او را
و کمال استخلص کرداند و بدو رسد چنانکه بر روی باز بر سر خدمت
خود رسد و قضیت بنفای و حکم بقدرت تهنید یا بدو از عمل مشهور
و اعضاء مذکور مجلس می ملکی مظفر الدینی اسماء الله محقق شد است
در حق کمال الدین هم تقدیم فرماید تا پیوست جسیم ثابت کرد و بشار
فراوان و تهنیتی بایان پیوند درین مهم اهتمام بلیغ فرماید و بشارت
مکاتبت مایه نباتات افزاید و سواخ مختلفات نماید تا تقدیم داشته
آید **بسم سلطان علا الدین** **شسته بود** مجلس عالی ملکی کبری عالی
عادی برادری علا الدین و الدین رکن الاسلام و المسلمین جلال الله
فلک المعالی عز و المملک معین الجیوش کشف المجاهدین فاع المعتمدین
افتخار الملوک و السلاطین جاوید اقبال با و اندو کرامات متواتر و منصف

و مواد سعادت متظاهر و متزلف للال جلال و عوارف بزدانی و کرامت
سلام و تحیت و آفرین و حمد و تسبیح می آید آرزو مند و بدو را جواب
و مشاهد میمون نه با آن درجه رسیدن است و محمدی انجامید که انعام
با حاطت کند آن و او نام باد را که غایت آن و فائز بهی سبحان و سبحا
است با و یزاد بر و فنی اختیار ساخته کرد و انااد موجب اصدار این خدمت
آنست که از جانب اردن الرقوم جهان معلوم شد که است که شود این
می پزند و از سر مونسات فائز را و مخالف می پزند و اگر چه نمید بوی
ربانی و لطایف بزدانی پس حکم است که آن حق را حاصل و اندیشه را طایف باشد
اما چنانکه طرف امید واری مقرر است جانب بیداری هم مصدوری باید
کرد و بیش از ثغاف کار و ترکم اشغال شرط احتیاط از شرط و فایده
می باید آوزد که این خصم را در ملک دست مشارکت و داریت مشاهد و کار
و دشمن خانه چون حال خصم بیکانه نیست تقدیم حزم و تجربه عزم واجب است
و راه مشیاری و رزیدن و طریق بیداری که بزدن لازم است که اگر و العیاذ
بالله خصم را درین میان مذاخلفی میسر شود مضر است استیلا و انجانبین را
شامل است بیک طرف مخصوص نیست و تقریر این معانی از اخطاب
میستغنی است و چون شمول مضر است بعد از جانبین درین باب محقق است
و این اندیشه براهین عقل و دلایل حسی مصدق همه و نهی اقتصار

مصلحت آنست که ما برادران متفق الکلمه باشیم و در مذاق متفق ضم
طریق موافقت پیش گیریم اگر چه خود ملک آن برادر ابقاه الله و قدسی
پسندد و عزم او بنیان طرف محقق کرد این برادر بنفیس و احوال و
عساکر و عود و ذخایر استاده است جان و دل بر تلافی آن بهم
نهاده و به نام اختیار در طریق معاخذت و مساعدت بدست انداخت
آن مجلس داده تا بر انجوب که خواهد ترتیب خدمت تقدیم قدم و طایفه
حمایت و لوازم رعایت استاذی روزه و اگر خواهد بنفس خود با همه
لشکر مار وانه شود و الا امر او بزرگان را بالشرکاء کسب کند تا پیش از آنکه
خصم را اینها از فریق و اخلاص تنصیق دست دهد دفع کند و بموافقت
توفیق و مساعدت سعادت قصد او باز دارد و اگر قصد خود و آن
ممالک کند ازان برادر همین توفیق است در موافقت و شرافت قصد
استطاعت مستغرق دارد و همگی اهتمام بر کفایت این مهم موقوف
کند و احوال و توفیق از مخطورات شناسند **اجواب**
مکاتبه شریف مجلسی به اسماء الله رسید و بمطالعه آن مطالع بنفیس
عابد ارنج موقی گشت و بایه اعضا دینی گرفت و آج نوده بود که
از جانب اردن الرقوم غره عیسیان ظاهر می شود معلوم شد و اهتمام
صادق مجلسی به اسماء الله که در اتفاق مذاق و کلیت و اشتاق مصلحت

فرموده بود زیادت تحقیق معلوم شد و صفاء عقیدت و فرط توحید
که از جانب محاسن از قدیم باز ضمیر ما را تصور افشاده است بدین مقدار
بمقدور کلی قرین آمد و خود دلیل آن معنی از مکاتبه که امیر به صاحبان
بدین الدین کرد و حال الدین و الی یک عیسی اید نعم الله نوشته بودند
و شواهد خلوص محاسن در ضمن آن دیدیم و نسبت آن میداریم و بشکر
و افرح آن می گردیم بحمد الله ما را بهم و جی از خود و اوج فراغت کلی
حاصل است و از احوال اسباب استقامت بال و استقامت حال
متواصل از جانب انظار و خویش ترحت حاصل کردیم و آن چون
را بدخیز و عکس نظر کردیم و جمله امر او سپیداران و لشکر
کشان و سرداران اوج را بر تاختن ولایت کافر مرتد داشتیم و بجهت
طرفی افرابا فوج لشکر برگشته نامتوازی ولایت کافر را زنده و تاختن
می کنند و دشمن را خدطم الله مشغول می دارند که با حصول شقی اسلام و تفریق
مقصود انتقام او را اضطراب باشد انگاه چون از مجانب فراغت افتد
و اندیشه خصم آن شاد الله گردد و شود امید جهان است که معاودت
شقی و شقی حاصل آید و بسبب آن آوازه مراجعت کردیم و تفریق
قیصریه رسیدیم و خزائن و اموال و اسباب و مواشی که مانند جلد پیش
کشیدیم و بر لشکر با تفرقه می کنیم و فوج فوج را مستظرف می گردانیم

تا انقضاء می یابند و جمعیت بجانب سید ایس می شنایند و لشکر با آخریت
و در فرقی لهم بستر جز از جان جمعیت اشارت کرده ایم و بهمهید این تفریق
و کفایت این مقامات صدر کبیر فلان الدین را دام محبت که کفایت وافر
و خصایص ظاهریه موصوف است و شرف ثنات و کرم مکانت او درین
دولت مشهور و معروف و خدمت بپشتنهاض کردیم و از فرط اعتماد که
بر سعادت او در عهد مغلات امور و مصالح حاصل است خدمت
فرستادیم و آن تبلیغات که منتظر استوار اسباب مصلحت جانین
است و تکفل استوار اوجی میان طرفین در محبت او متوقف گردانیم
و توقع می داریم که چون خدمت سز و دران مشافعات که از جانب
تبلیغ کند ابعان نظر واجب دارند و تأملی شافی و تدبیری کافی لازم
شناسد و برودنی او را باز گفانه و ما را منتظر جواب داند که تلافی نماید
تا خیر بر نتابد و عاقل بنده اگر امثال این احوال بهم پیشانند که اگر معاودت
این خصم را محض قضا در دست آید و بکسر کوشه باری در نهد خلاها را بد
و وقت بهار روی نماید آنکه استوار یک آن در او را که خواطر نیاید و بعد
از آن استغراق رؤیت و استعمال اندیشه جز خیر و خیر نیفرانید تا این
همه تامل فرمایند و در تقدیم فرایده مصالح و زیادت کردن روانداز و توانا
اتفاق ملاقات مکاتبات با آنها و متحد دانست و مستعد عاقلان جات

معاورد از د **ملک** **آنگار نوشته بود** زنگانی مجلس انجی
ملکی معنی علی غادی علاء الدینا کشف التصاری جلال الملة العیسویه
مغیث الامة المسیحیة قطب الممالک شمس المعانی افتخار الملوک والسلاطین
ملک ملوک الکرج والالان والیقانی والحوذ اجراز عاهد وانتهای مقاصد
فراوان سالار سلام و کجیت قبول کند و اشتیاق عزیز ملاقات مجاور
الغایات شناسد اسباب یدار بر وفق اخبار و قضیت ایشار ساخته
باد اگر چه سبب ابتداء مذکور عینی که بخود رؤوم افتاده بود و کفایت
مقامات و ملاقی مصالح آن طرف مهم اممی نمود آنگر رسم سلبیه و ثانیانظر
تتمیه است تاکنون اقامت نرفت اما توجع ضمیر با انتقال ملک معظمه
جلال الدوله و الدنیا هر چه پیشتر می بود و چون استقرار احوال آن دولت
محقق گشت مستظهار ضمیر و استنابت خاطر فروز و چون از حد روم بدین
جانب مراجعت افتاد و سبب قریب مسافت مطالعه احوال جواب واجب
دست داد خبر اضطراب اختلال ملک اخطا رسید و از آنجا که ملوک را اهتمام
مقامات مجاوران و ولایت و غمخواری همسایگان مملکت است باید که
شعنی تمام باشد و دلبستگی بکمال و با ظهیر کرم و عهد لازم نماید
همگی همت بران مقصود داشته که کار آن خانه میان جانبین منظم
شود و احوال آن ملک قدیم را ملاقی رود بدین مضمون مشرعی کسب کرده

و انتظار باز آمدن جواب برودی می باشد تا چنانکه پیوسته از آنجا
رعایت طرف اخطا رفته است درین نوبت باین جانب موافقت
فرمایید و بنیاد داشت آن خانه قدیم اهتمام شارکت نماید و جانب
شاه ارمن ظاهر الدین نصره الاسلام ملک الارمن ادام الله شرفه و نعمته
بجانب جانین از قصد خصوم متوجع گردد و ماده اطلاع فاسد
منقطع شود و وزیر و نزدیک از جانبین رعایت نزدیکان و تمام
همسایگان محقق گردد و مستظهار مجاوران بمطاهرت جانبین سلوک
نماید تا این جمله تدبیر فرمایند و برودی جواب اصدار کند و پیوسته
فرمایند نوشتن و مکاتبات روان داشتن و اقبالات نمودن
تا در تمام آن صدق اهتمام مبذول افتد **ملک** **آنگار نوشته بود**
زنگانی مجلس معنی علی غادی جلال الدوله و الدنیا کشف
التصاری معنی الامة العیسویه غیاث الملة المسیحیة حامی الممالک
فلك المعالی افتخار الملوک و السلاطین ملک ملوک الکرج والالان
والحوذ در اشتیاق احوال و اتفاق اقبال و اعتنائی آمال فراوان سال
باد ملازم سلام و کجیت و آفرین و محبت مجدد است و معالیم مروت
و محبت و مواخات و مخالفت همه را اشتیاق بطاعت زاهد وانی
و وافر امید بفضیل باری عز اسمہ جنان است که اسباب یدار

بروفتی اختیار معلوم کرد و متناهی التماس حصول بنوند مکاتبه مجلس
اسماء الله بمصور و تحقیق بیست و هجوی بیغام و نوشت خدمش
معلوم و مفهوم گشت و الحق از رای رزین و نظر صایب مبین
دور است و پیش بصفه منظور که از رزجان و از زن الزوم را
از ملک ملک مایرون می دانند و از توابع و مصافح و دیگر ولایت
می شمرد رای شریف مجلس اسمی را اسماء الله چون از نظر راستی فرماید
تدبر کردن و قضیت بصفه و معتد در میان آوردن پوشیدن
نباشد که ملک از زن الزوم ستند و داده عجم ما سلطان سعید
زکن الدنيا والدين رحمه الله و صاحب از زن الزوم و از رزجان ذآن
خانه نشاند جد ما سلطان خاالدین قلی ارسلان تهنه الله بر حبه است
ولکن او را در خدمه مجلس می آشنای ضروری و اسیر بر قناری
و اسیری مغربی افتاد آزار ملازمان خدمه پادشاهان این خاندان
بودند از مارا رای افتد که با مشفقان خدمت و متعلقان حضرت
و نشانندگان دولت و نواب سلطنت خود بنیک و بد معائنهی
روز و بیا بر عقوبات و سقطات ایشان مواظبی صادر شود مجلس
سپای چگونه پسندد که در آن باب بدان اطناب عتاب سپوز
و آج از ملوک بزرگ منظور داشته اند و ایمن و جمعی مذموم شرع

از رای رزین
رای مجلس

و عقل انگاشته از نهایت متعلقان در حال عصیان بر خداوند کاران
و تقویت جانب ایشان در مباشرت و مساویس طغیان تقدیم فرماید
و باد و بستی قدیم که میان این دو خاندان کریم تهنید پذیرفته است از
عهد آبا و اجداد تا الی یومنا هذا اسباب اتحاد در ذات البین بحکام
اجلی و مستحقان کلی گرفته در چنین حالت مداخلت نمایند که الله
ما بر جاده مودت آن برادر بر عادت قدیم ثابت القدم بوده ایم
و محافظت لوازم برادری تقدیم نموده و روز بروز در احکام معاقد
اخوت و ابرام قواچه صداقت افزوده و بر همین تکیه دوستی خواهیم
بود و اینجا که غم کرده ایم و بدین مژم که روی نهاده در ولایت خود
می کردیم و میخواهیم که بایست نظام را باید ربانی و اعتقاد توفیق بزدانی
تدارک مصالح دین و دولت و تکالیف مناسط ملک و ملت بجای آورده ایم
و ما را با هیچ جای گفت کوی و جست و جوی نیست الا معائنهی بر جوب
بمصلحت و تقریبی بر قضیت ارادت در ممالک که از حدود این دولت
و اطراف این سعادت است و کثافت این سلطنت درین معنی لایا
ایضا ف را حکم سازند هیچ حکمی بر جانب مانپسندند و در نیک و بدی
که ما را با متعلقان خدمت و بندگان دولت خود روز عتاب کردن
و خود را در محل مداخلت آوردن و راندارند و اگر بیرون از قضیت

اسلام و انصاف قیدی خواهد نهاد و زمام لای خود بدست بند چند
خواهد داد که بهانه حمایت آن برادر می خواهند که بر خداوند کار خود عیان
ورزند و پیش عقلا جهت ایشان بابرادران خود راه و خشت که فتر
و غویر بات ایشانرا بسج قبول پذیرفتن مامعذ و راست و نزدیک
ملوک منصف از تنای نصف دور تکلف طبع برستعال و جوهر ضایع
منعقد است و لازم است که در مختلف اشیا منافع حق متعشر فتای الطایفه
علا التاقل بر ما همان است که ظاهر و باطن دوستی با آن برادر می داریم
و رای او را در تقدیم ابواب انصاف صایب انکاریم و صدق رغبت
دوستی و برادری او را با ضعیف آن مقابل کنیم و شرط اتحاد و
از وی بشکنیم چنانکه در تلقی طلب دوستی با اعتقاد صافی اند ایم
اگر ابتدا مخالفت و افتتاح مکاشفت تقدیم خواهد کرد بهر صورت
اهل عدی و مخالفت را هم استاد ایم هر آینه بزرگ انبعاث نظری کند
و اندک آنکه بگوشتال چنین بندگان عاصی از ادائی و اقامتی بکوتاه
جزا کنند این ناپایند بشیند باشد که چنان باید آنکه مفاومت
بهر که را در میان آید قیام نماید و بناید که این معانی بر تعلق خل
فرماید که هر که حق خود جوید البته غایت آتی قاید اقبال و بادشاهی
و زاید حصول آمال و امائی او خواهد بود و ناچار لطف آفرید کار رضا

حق را معاونت خواهند فرمود و الله ولی التوفیق انواع تبلیغات و امتنا
تمیلات در محبت فلان که از معارف خواص بطایفه و مشاهیر بندگان خانه
است تقریر افتاد چون بخدمت پیوند و دستشده منوال التجاب که در
و بذایع گویند و غایذ اعتقاد کلی فرماید و با همه اضطراب اسباب مواخات
و ابواب محکمانات با فترت اتمات کشاوه دارد **بسیار سلطان علامه الله**
نوشته بودند اطنا بمرجه اقبال خدایگان عالم بادشاه بنی آدم
فرمان ده روی زمین شهر یار عالم عادل قاهر مقتدر کار و بر دین و دولت
دارای ملکی ملت سلطان بلاد الله معین خلیفه الله المودع بتایید الله
ظل الله فی الارض باسط جناح العزیز فی الافاق المخصوص بعنایه الحق فی
الخلق علامه الدنیا و الدین عیاش الاسلام و السلبین کشف المله الفراء
مغیث الامم الشما ناصر خلفاء المتهتدین قاهر الزنادقه و المبتدعین قلیع
الجبایر ناجی القیصره در اوج فلک تا ابد بسته باد جهانیان آفرین خوان
و جهان آفرین یار و معین محمد و آله الاکرمین بند کینه که آستان معلا را
لازال محفوظه بالعدل و المعالی که آسمان و زمین اواست می بوسند
و بر خاک نقش العبدی کار ده و بدست بنویس اعلی که تحقیق خراضر
و جسته کوثر است جهانیا را بغایت منقطعش و نیاز مندی باشد
و از حضرت ذوالجلال بفرج و انتهای دوایم سلطنت و نظام ملکیت

خدا یگان عالم ثبت است و تواجدها بخواجه نجیب باذ درین وقت فغان
 اعلی که عود از ارواح است عالمیان را بیند سید بسید و برتر برتر نهاد
 و بر عادت معهود و رسم مالوف بفرایط عبودیه قیام نمود و بشارتی
 که رسانید بودند در فرج انطالی که بر دست بندگان دولت خدا یگانه
 خلد الله ملکه میسر شد **ع** الله که بدین بشارت نه چندان استغفار
 و ایضا و یافت که بیان با حاطت نقر آن سزا آمد بقدرت باری
 جلت الآل و اعلی بلفظ اعلی عمت تمام و شج است که هر روز فتحی
 تازه و هر وقت بشارتی بی انداز بمناسبت بندگان حضرت و مخلصان
 دولت رسانند و امداد نماید و نصرت در اعلی اعلی ام آنحضرت لایزال
 محفوظه بالشعادت بر نوازش باشد تا خاطر مؤمنان از آشوب خست
 عنیدت ملاحظین فرنگ و کاران استنبول در کف عصمت آن دولت
 روز افزون آسوده مانزان شاک الله تعالی و حد العزیز
فی الجولب غیر من ذل امثال اعلی خداوند عالم پادشاه
 اسلام شهنشاه باری معظم ملک صفت پشت و پناه جل الله علی العباد
 علاه الدنیا و الدین سید الملوک و الشاهین ادام الله دوله و نصرت
 علی اهل الاسلام مکر منه بیند مخلص سید و نبی افتخار اعدایند
 و تذکره سرفرازی احقاب شد و پیوسته بند مخلص را از شاهان

آثار لطف پادشاهانه و ملا خطه انوار مکارم ملکانه آن پادشاهان
 یگانه واسطه عقد ملک زمانه این معنی بوده است و ساعت
 این موس نموده که بایندگان آن دولت و چشم آنحضرت مجال البیاضی
 مابذ اما باز این معنی اندیشه می افکند که مبادا معاذ الله که بر تجاری
 محل افد یا بر ترک ادبی معذور گردد چون لطف عام حضرت عالی
 زیدت علوا این حجاب از میان برداشت و بند مخلص را در عهد
 موافقان و ناکویان آورد و در عقد ملازمان و مخلصان عبودیت
 و منتیان بندگی آنحضرت مستقیم گردانید و رانده آن استغفار افزوده
 که هیچ شرعی باستقبال آن وفا نواند نمود و واسطه حصول این سعادت
 از مجلس عالی فلان الدینی میداند که حق سفارت از آن جنس بجای آورد
 کی سر دفتر مقامات اختیار و قرون مساعی بزرگان اقطار و نامداران
 روزگار آمدن شمره آن بزمین گوشه سعادت عاید کنند و الحمد لله علی
 هذه المنه چون این بند را در سبک سایر مخلصان کشیدند و روابط
 خلاصت است حکام پذیرفت متوقع می باشد که روز بروز نهال
 مضادقت را با و اهر و نواهی سیراب دارند تا سیر مضارعت بر آسمان
 ساید و در اعیان آن طریق مسارعت پذیرد **نوع آخر**
 مکاتبه شریف مجلس اسماء الله و صحبت قاضی القضاة سید ابوالحسن

فرید الاسلام و جید الملک صریح الفضائل حمید الملوک و الساطین اولی الامر
سعادته رسید و بمطالع آن مظالم شریف و مقاطع لطیف غایب
ارتجاع و استیغفار موفی کشت و بایه اعتقاد و استظهار ترقی کشت
و عیالات که بانفاق قاضی امام سید الدین دامت سعادت اعادت کرد
و در او آمانت سفارت و رعایت لوازم رسالت شرط کجاست
جای آورد بکنشاع بیست و باصفاء و عرون کشت و اهتمام صادق مجلس
انسی اسماء الله که در اتفاق کلمات و اشواق مصلحت می فرماید و در احوال
احوال شغف شفقانه می نماید بزیادت تحقیق مضموم شد و صفاء و عیادت
و فرط مودت که از جایگاه از قدیم باز ضمیر را تصور افتاده است برین
مصدفان بتقدیر کلی قرین آمد و امیر حال الدین ابراهیم و اعز منسوب
خدمت و موسوم سفارت آنحضرت شد چون محذوم بودند و مستعبد
مشوای آنحضرت کرد ذایع بر برای اشرف عرضه دارد و از بهارات سفارت
در خدمت گزاران محل اهتمام و مقرون باید داشت و مسامح است برین استقامت
آن فرمانده کجاست و اگر برای اشرف بر تقدیم اتفاق و تقریر موافقت و تمهید
مصلحت و اختیار مصلحت قرار گیرد و اشارت جوانب و اهتمام اجانب
بمال استماع باید و جمال اتباع بدیده آینه محالست و مصافحات و
مصادقت و موالات متعلق شود و اتصال سبب با اتحاد و مخلوق

مقابل و ذو اگر حالی دیگر پیش خاطر عاقل آید و رای دیگر روی نماید
اندیشه و در عالم اختیار بدان عطف فرماید و هیچ صحتی نقل طبع را نباید
و تغییر هم نشاید علی تغییر الحالات توقع نواز مکاتب و تقاطع مراسلات
تظاهر ملتصادق داشته می آید **نوع آخر** مکاتبه کریم منتهی از
اخلاق عظیم در محبت حاجی القضا امام کبریا الدین ادام الله رفته و نوشته
و گفته که بر این موالات و لوازم مصافح بود و ساید و چون تطاول کفار
فرمان و تعدی ایشان بر آن دیار حقیقت شد تا بر ما تاسف جنان در جوی
مسئله کشت کی ان تاسف جز بکشتن و جفاست طاعت و شرفی از
اخل و مصلحت شرفی نتواند بود و عالی را بنازی با جمله ملک و سلام
مقتضای روانه کردیم و بر آید هر خود فریضه می داریم در تحذیر از عواقب احوال
و تحذیر از تفاوت و زنا بهمان جای آوردیم و از موافقت و توفیق و انقیاد
باشیم با اتفاق کلمات و اشواق مصلحت و استغفار و عصبیت و امید حکم
است عذر اهل توحید و برکت دعوات صالحه ایشان شرف آن خطب
عظیم از عذر و اسلام منافع و ماده اطعام مشرکان مخفی کرد و ابیهر فلان الدین
ادام الله جملست و عرض سعادت که از خواص بطانه و معارف خدایت
مندوب خدمت منتهی رسالت کشت و انفاق تحلیلات که از نشانه
منقصر انواع نجات باشد مصحوب لوازم سال رفت چون سعادت

مشول حاصل کند و با برادرانش تمام نماید بر بخت اعتماد فرماید و بر خواهر
 مکاتبات که مایه نیاها آرد و سواج نعلیات نماید تا مقدم به مات
 داشته آید **نوع آخر** مکاتبه که بر پیشانی از محبت و مودت قدیم
 و عقیدت قدیم سید مؤیدش انواع استظهار و ارتباط رسانند
 و صدق اهتمام یک به مات ارتباط نموده بود و شفقت برادر و خواهر
 دوستانه فرموده جمله محض محالست دانسته آمد و از لطف عظیم مجلس
 سایه همین چشم داشت باشد و روابط اتحاد که میان جانین استحکام
 پذیرفته است همین اقتضای کند و بتوفیق ربانی و تائید بزرگانی جمعیتی
 که حضرات پخته بودند و انواع جیل بر انداخته برگزیده کردیم و و خاتمه
 اهل بیت اشکاک را گردانیدیم و چنانکه پیش ازین اعلام داده بودیم بهمت
 بزرگوار مجلس در دشمنان جانبی حاضر و منتهز شد و اکنون که بر این
 عنایت الهی در تقویت حق ساطع گشت و اندیشه ها کرده بودند بر نصیحت
 فرمان ایزدی آنجا که فرموده است **و لا یحیی المکذبتی الا باهل بار کلو کبر**
 ایشان آمد و امید جهان است که قامت مقامند و مطالب میسر گردد و در مصالح
 ملک و ملت نصیحت ابدات مقرر شود **در تعزیت نامه نویسد**
 زندگانی مجلس سبی برادری کبری عالمی عادی مؤیدی مظفری فلان لرد
 والدین ادام الله اقباله و محقق کماله در حصول کامرانی و مشول شادمانی فرزندان

سال با سلام و تحیت فراوان و آفرین و تهنیت فی پایان رسانید
 می آید آرزو مندی و یزرها یون از خود و ابدال محجاز و اسباب
 ملاقات علی حسن حالات مینا و میسر باد حق علیم است و کنی به
 علیا چون خبر هایل و واقعیه ملک مرموم فلان الدین نور الله مضجعه
 رسیده اضطراب خاطر و قلب غمیر بغایتی انجامید که وصف آن کردن
 در حیز امکان نیاید و نه چندان تاسف و تلافی بر جوانم رخ نه شد که هیچ
 بیانی بشیر آن وفا نماید اما معلوم است که این حکم نافر و مضای لازم
 بر همه محفوم است و میان پادشاه و رعیت درین قضیت فرقی صورت
 نیندازد صورت نمی بندد و اجل معلوم هیچ حلیق و قوی از ضعیف
 و قوی مژدود نمی گردد با اضطراب راه تسلیم می باید سپردن و خود را
 براد اضطراب آوردن اگر چه تاسف غالب بدین واقعیه بر ضمیر او است
 یافته است و انواع اندوه در دل و جان ممکن کلی پذیرفته جای آن دارد
 کی نصیر خوالی خواطر او مجال نیاید و شکیست اخوان صفات مؤثر نیاید که
 در بخش این شربت همان مفاسد کرده آید و با مرار اضطراب راه تجلذ و
 اضطراب پیش گرفته و عموم این جمیع و مشمول این رعیت مشقی
 و معترتی آفرده و کولاً لآلسی ما عشت فی النیس ساعه و لیکن اذما است
 جاوینی مشقی ایزد تبار که در جانین را مایه تسلی ارزانی داراد

و استلاف طرقتی را بنیض رحمت و تغیرت خویش مخصوص گرداناد
باینکه مجلس شریف همان صدافت آبا و استلاف تازه دارد و ما را با هم
مقامات آن خانه میان غایت سببه و استباب نهضت پیوسته شمرد و
میان خانه آرا جانین هیچ وجه فرقی و بنیض صورت نبندد و صفای اعتقاد
و خلوص و داد این جانب محقق گردد و چون پیش ازین خطاب فلان
الدین گذشت سبب و ارتباط سبب قیام نماید و بعد از آن بر تئیس
حکمت بر مجلس شریف نیز شرفا استاذی کند و آنچه از تقریر استماع
شریف شناسد جلد با ضیعا و اعتماد مقرون گرداند و گفته این برادر داند و
بر روی با غلام مضارف مقامات آن خانه که محنت بندارک آن مصروف
است و حصول مقاصد آن طرف موقوف قضیه حال اعلام ده تا چنانکه
باید بندارک آن قیام رود و السلام **بالمرا و اعیان محروک سیواس**
نویسند امر و اعیان و نواب که خدا باری و تغیران و مشهوران و کما
مستوطنان محروک سیواس اقام الله بر غایتهم و احسن و قایمهم از بارگاه
اعلی مخصوص پرستش کنند و نظر عنایت و عاطفت با جانب ایشان
مصرف و شناسند و بدانند که نیک بندگی و موافقاری و پاک اعتقادی
و جان سپاری که تقدیم نموده و در دفع دشمن جان و دل کوشیدند
و نیکامی خود را بخوانند بر کسی که در غم همان مشهور است با غنی العیال

و انبع العیال یا رسانند جمله معلوم شد و مفهوم و مقصود گشت و از جانب
همه غیبتی و عاطفتی مخصوص اند و امید چنان است که مکافات ایشان
بخیر چنان تقدیم فرماییم که حق کزاری ایشان لایل با لایل بجای آوریم
باینکه با انواع اصطناع و انعام و زلف و کرام ما مستظهر و معتضد باشند
و با چنان شامل و رعایت کامل و عارف جمیل و عاطفت جمیل
و توفیق افزاینده و مبتدیان نیک بندگی که گردن کشت بر این جان سپاری
و وفاداری که بجای آورده و پیش ما هر چه وافر تر دانند و همچنین برقرار
معهود خود محنت و عاف و صافی بصوب مصالح سلطنت مهر و وفاداری
تا انداد سعادات آسمانی و مواد مواهب و بزرگوارانی و مزوز متواتر و متوالف
تر باشد و سبب کامرانی و شادمانی بغایت ثباتی و ثابته است
هر لحظه مهند و مهتار تر چنانچه مارا تئیس شود از حصول مقاصد و
مطالب و شمول غواید و مواهب و معنوری و دشمنان و خدایان
فاسدان جمله از غمت صافی و دغای خالص ایشان میداریم و امید است
کی برکت نیت نیک که در حق کزاری و زلف کسری با جانب
ایشان داریم و پاک اعتقادی و یکدلی ایشان که در دوستداری
و نیکوخواهی ما دارند سبب سعادات همه و جوه روی نمایند
و از همه جوانب مقاصد و مطالب در موکب خراج استقبال کنند

نزول امر و بزرگان محروسه قیصریه نویسنده در باب نزول

چون خدای تبارک و تعالی ایام دولت ما را بطایف عوالم اختص
فرمود و ابواب لاف و رحمت بر خلق خود بگشودنی آن نیست که بزرگان
از نظر امن و اسایش و رفاهت و عز و پرستی با قیامت شکر
یزدانی و سپاس نواب محمد سبحانی مشغول نمی شوند و قدر آن رفعت
و قیمت آن رفاهت نمیدانند و بر خود و آن و فضیلت امر از بی غایت
و از عین بندگی و پرستندگی بیرون می آیند لا جرم کمال مغرب حق
سبحانه و تعالی چیست تنبیه اهل غفلت و غفان قدر نمیشود
ابتلا نمود و مقدمه امتحان اظهار فرمود و شب شنبه بیستم ماه جمادی الاولی
مهم کا نون الاول شبی گذشته خلق عالم آرام گرفته و انواع مخلوقات
علی خلاف الطبقات بر مقتضای وجعلنا القیل سکنا زمین در نزول
افتاد و مرکز ساکن در جنبش آمد چنانکه از اصطلاح بساط ممتد اختلا
بروچ نشید روی نمود و هم انقراض غیر عالم و انقضاء مدت نبی
آدمی بود بفرز و رب دل در خدا بسته در واز تا و شهر بگشودیم و نه
نیت اجزاء از تقادیر یزدانی و امتناع از وقایع آسمانی بلکه بخت
آزمایندی را که تقدیم احتیاط فرموده است و در شب نام یک از شهر بیرون
آمدیم و بر سر پیشانی کربان امید گرفته دست بر این عصای یزدی

نزدیم و چون غلت شب برب بر کرد و جلال جبره و روز پنجشنبه طلایی
شب بیرون آمد بعد از آنکه از تنج سواری نزول فرمودیم و بیدارگاه
بر پیشگاه استغفار نمودیم دوم بار زمین در جنبش آمدی آرام از دلهای
بجلی در نبود و تا بخدای سخت گرفت که امید زندگانی نیست بود و سباب
استظهار بر چه نیست ترمی نمود چنانکه پیران جهان دیدن و بزرگان
پال خورده ازین جنبش نزول ندیدند از سرای معز بیرون آمدیم
و حقیقه بر بخوار دیدیم هم درین روز غار پیشین دیگر باره نزول افتاد و طای
عمار تبار روی غلغل نهاد و مردم شهر مجله دل از خود برداشتند و خانه ها خلایک
بکشدند و از خوف آن و ابتره از قول آن داعیه با حاریم و اطفال و عجم
آمدند و از خلایق و تنگ آید روزگار و استغفار و استغفار
معصیت و خود را بمنتی شدند و بسلا مت ذات شریف و نفس عزیز
و خلاص چشم دولت و مخلصان نیت یک خود صافی ترک کردند و از ایم
جنت از آن است بتمکاری و تقدیم بکار کاری بدو روز و یک سانیدیم
و اینکه بزرگوار در اطراف اوساط منتی گشت و محروپ قیصر بیان
مثال بنفاد پوست بر انجالت که بعد ایوم نواب بزرگان و ائمه و کاشکان
و کافه کار داران آن خطه در طاعت و عبادت اغرایند و از معاصی و غصیان
اغراض نمایند و بار عیت که و در یعت مغرب با اند طریق تجاملت سپرد

و از جاده انصاف نگذرند و قوا هر بنسوزند و رسوم نابوده بر دارند
و تکلیفات خلق از معتضات باطل و تکلیفات فاسد و کاذب و شکوائیه
سلامت نفس عزیز و ذات شریف را بتمهید کثبات و تقدیم حدقات
و اخلاص طاعات و اجتناب مایوی شهوات و افسانه نبات بجای آرند و
از هجوم بلیات قیلول و موفیات برادریشند و بزمین عبرت زایر و ظاهیر
و موعظت نازج متعطف گردند و بر ندان را از ندان آواز دهند و مجوسان را
اطلاق دهند و محبت صافی دارند و بخدمت و عطاء ایام دولت ظاهر
گردانند **صورت** **فتح نامه اردن الروم**
انشاء نظام الدین طغرای در زمان سلطان سعید علا الدین تغلق
بغیرانه وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ
و الحمد لله الذي صدقنا وعده و همز المصائب النجوة و خذ امر و نواب
و اعبان و سائر لشکان محروس از بخان غایت کریم و زاف عیم
جانب ایشان شامل داند و حسن عقیدت ما و عطاء ایشان از اغب
و بدانند که بعد از شکستن خوارزمی مخدول و گرفتن ملک اردن الروم
مجمول و برادرانش لشکر ما و منصور در عقب آن ظالم مقرر که بر خن
خون پهلوانان و غارت کردن خانه ها در و بستان و بند کردن و
مسلمانان و ترسایان میان بسته بودند و بر آفرید کار خود غاصی طغیانی

و بجای گشته با سرجه خلاط می رفتند و خانان و ملوک را مکرر لشکر او را اند
می بردند و در جنگ ملک دوش می سپردند و روی زمین را از قباد
ایشان پاک می گردانیدند و روز دوشنبه هشتم ماه شوال چتر منصور را
نصره الله بر آردن الروم سایه کشند و لشکر منصور شهر را مرکز الویه
بنمون ساختند و دایره وار بزم آوردند و سواد می که بدان لشکر می
بسیب نقطه نمود با دایره یک قطر با محیط و اگر لشکر را اشارت می
فرمودیم گردانیدند و در جریان کان لم یکن بالائس است می گردانیدند
و در خرمن خضیض پای می افکندند و خرمن وار بر باد بختنا آه بنوا دستور
می دادند اما رحمت و شفقت عالم ما بظلیل مغفارت و غنایش
فرمود و آمان داد و هجوم واضطراب لشکریان را از ایشان دفع کرد و بعد
از غارت شام گزاردن و مواجعت دای مجرم سلمان را فرمود و لطیفه
قوت ناکه اشقین فرصت یافت با آفتاب سعادت از پس پرده توارش
با محاب بستن الرشید دودمان آورد و در واز تا شهر را فریاد و فحش
انوارها از نهاد بر آید و قرآن فتح قرائع فاد خلوت بسلام آمین آغاز کردند
و محاب نفرش استقبال سخن مار مژده طهر فاد خلوت رسانیدند
و بانه از روز شنبه بغیرتی و بیروزی و طالع سفید چتر منصور بخت
از زن الروم را شریف فرمود و ملوک شام محاسن شکلی شرفی است

بایازد ملک دیگر از برادران و هم زادگان و ملک غنیمت و ملک آید
 و ملک دیگر بعبثه ای را نیست احدی که کجایا و التفت و التفت را نیز بهم بی
 سپا جبرین فتنی الامر بخوانند و در خدمت ملک اعلی مایا باید بخت
 سجد شکر او خواند و مصران شاه آینه آمین و زرق ابویه علی العرش و عزوه
 سجده می گزارند و عقیدت پاک مادور کمت الحمد لله الذی صدق قول
 و او نشاء الارض کرازة و کلید ما به جله قلاع ارضن الزوم و ایست و دور
 محذره ما آوردند و از ولایت اولی که بیرون ازین خط بود و با ارضن الزوم
 تخافى تراشت بیت چهار قلعه دیگر با ولایت هم بندگان حضرت سلطنت
 سپاس کردند و امید بوارفت تاجی و توفیق یزدانی خنان است که بعد ازین
 فتوح فخرها و دیگر و عقب یکدیگر منیر کردند و علی الثغایب و التوالی منیر
 یکدست نازده آید بایکه بدین توفیق جزیل و مکرمت بخیل شادمان
 نمایند و سینه کار افرایند و آذین بندند و صدقات بقصایب کسب حقایق
 دهند آن شاه است **فصل فی شرح نامه شمس و سیم و دیان**
اور حمت الله علیه امر و نواب بواس و قیصریه و قرنیه و ام نمایدیم
 بانواع عوارف پادشاهانه و اصناف عواطف خروانه نامستظهر و نوبه
 و ارشوند و بدانند که زیبا ترین جلین دایم پسر سلطنت را شناس
 الطاف ربانی و شکر عواطف سبحانی است و بهر شهر باری که از خزانة غنا

الوهیت بشمول نعم نمان و حصول کرمی اندازه مشرف کرد و باید که شکر
 این نعمت هجی و موهبت سنی که وان تعد و انعم الله لا تحصوها زبان عدل
 و بیان احسان بیست جمع آدمیان رساند و بساط نصفت و شاد و این
 معتدلت ان الله یامر بالعدل و الاحسان بر سبط عالم بکسرتن و ازین
 این شکر کرم لازم بکرم خلی اونی و فیضی شوقی بیازد و چون باری عز
 شانه را یاب ظریفکار ما را از ال خفاة العذاب بایات و بفرست
 الله نعمه عزرا مغلم کرد اند و ندر آنا تخنا کف فحما مینا بکوش خوش او
 رسانید و دهلیر جهانگیر ما را با عباد اجناد و ربه جود الشوائب و الارض
 پیروزی و دوری فرمود و باخجاف را فست جلال بر خجاف مقاصد و آمال جهانیا
 کسرتن دیدیم و خلق عالم را در کسرتن است و خلق جنایات خود آسوده و مرتبه
 کردانیدیم و حکم انکب اولاد بیون نی صبر بی را سیمت خود ساخته بودند
 و قدم از دایره و لا خاندان سلطنت ماخذ الله سلطانه و اعلی الخافیز
 بر نامه بیرون نهاد و حقوق آباء کرم ما را باطل کرده و از جاده عبودیت
 و تنج موافقت عدول و انحراف جسته غیرت نامتناهی الهی و الهام الهم
 و نواهی مستدعی حقیقت افشده که قصد ولایت ایشان محقق گردانیدیم
 و فلان که بکفایت و درایت و صرامت و شهادت و حماست و کفایت
 ارسته بود و نیک بندگی و خداوند پرستی و خدا ترستی پیراسته

وَأَمَّا حَسْبُ سِرِّ دَرْيَا جَنَّةٍ خَلُوصٍ وَصَفَاءِ نَيْبٍ اَوْ ظَاهِرٍ بَالِغٍ بِاسْتِخْلَافِ
دِيَارِ دُشْمَنِ نَامُورُ فَرْمُودِيمٍ وَغَنِيمَتِ فَيْحِ أَنْ صَوَّبَ إِذَا غَنَتْ فُخُوكَ عَلَى نَهْ
بِرْخَوَانِ بَرِ جَوْنِ قَصْدِ جَوَائِبِ دُشْمَنِ كَرْدِ بِنَا بَعْضِي حَشْمِ بَرَسِيلِ عَيْوُنِ
دَرْ ظَاهِرِ شَهْرِ سَمِئَاتِ طَرِكِ مِفْتَاحِ بِلَادِ شَامِ وَبَرْزِ كَمَرِ بِنِ بَقَاعِ وَبِقَلْعِ دِيَارِ بَكْرِ
نَزُولِ كَرْدِ مِثْمَانِ أَنْ قَلْعَهُ اَزْ غَوْرِي كِه دَرْ نَهَادِ اِيْشَانِ مَتَكُنِ مَخْلُوعِ بُوْرُوِي
نَحَارَتِ بِنْدُكَانِ دَوْلَتِ مَانِهَادِ نَدَرْ سِپَرِ قَرْدِ وَدَرْ رُوِي كَشِيدِ نَدَرْ اَزْ بِلَا
كِه كَالِ مَرْدِ اَكْبَرِ كُوسَرِ اَفْرَازِي قَلَانِ بُوْدِ جُوْمَرْدِ بَرْخَوَرِ خَوِشِ اِيْمَنِ دَارْدِ
بُوْدِ نَدَرْ بَرَادِ دُشْمَنِ خَشِ بَكَارِ بَرْخَوَانِ وَبِنْدُكَانِ دَوْلَتِ رَا كِه دَر اَهْلَامِ اَوْ
بُوْدِ نَدَرْ بَحْضَرِ اَنْ اِجَازَتِ اَذِ جَوْنِ اَنْ طَایِفِ حَشْمِ وَ اَزْ دَحَامِ خَوِشِ
سَلْطَنَتِ حَشْمِ مَنصُورِ شَاهِدِ كَرْدُوِي اَعْدَا بَرْ خَاكِ اِسْتِغْفَارِ كُوسَرِ
اِسْتِثَالِ بَرْ خَفِ اَنْقِيَادِ نَهَادِ نَدَرْ مَرَا بَدِ اَلْاَمَانِ اَلْاَمَانِ بَرَاوَرِ دِنْدُوَانِ
جِهَتِ ثَبَاتِ دَوْلَتِ قَاهِرِ لَازِلَتِ مُشْتَبَحِ اَلْاَرْكَانِ وَنُورِ طَلْعِ اَلْبَيَانِ
اَنْ جَاعَتِ اَلْاَمَانِ دَاذِ وَبَنَاتِ قَلَانِ سَجْنِ مَبَارَكِ بَرْ قَلْعِ بُرْدُوَانِ
مَمْلُكَتِ رَا بَا اَعْلَامِ مَبَارَكِ اَذِ بَالِ اِقْبَالِ مَالِكِ كَعْبَةِ اَمَالِ جِهَانِيَانِ اَسْتِثْنَاءِ
كِرْدَانِ دَوَانِ فَيْحِ مَقْرُودِ دَوْلَتِ دُشْمَنِ بَرْدِ قَلَانِ مُبْتَدِئِ مَبَارَكِ
وَضِيْعِ وَشَرِ نَيْفِ دُشْمَنِ بَشَارَتِ اَبْتِهَاجِ نَابِنْدِ وَشَادِي كُنْدِ اَمَثَالِ
اِيْنِ فَيْحِ مَارِ وَبَرْ رُوْرِ مَنظَرِ اَبْتِهَاجِ شَا اَللهُ تَعَالَى **فَوَاحِشُ**

اَمْرًا وَتَوَابِ كَمَشْكُوكَانِ اَوَّلِ الْمَلِكِ تَوْنِيْدِهِ اَمَّا اَللهُ تَعَالَى وَاَدَامُ عَزَمِ اَلْبَقَاءِ
حَضَرَتِ سُلْطَنَتِ مَحْضُورِ اَبْتِهَاجِ بَدَا اِيْدِكِه مَوَافَقَتِ وَتَوْفِيقِ وَنُصْرَتِ
سَعَادَتِ سَوَابِقِ اَلطَّافِ اَلْحَقِّ بِلَوَاجِ اَصْنَافِ اَسْبَابِ وَطَایِفِ اَسْبَابِ
مِي سَدِ وَخَوَادِیْ مِیابِ اَسْمَاءِ بَرْ وَاجِ شَوْلَعِدِ كَامَرَانِ مِي بُوْنْدِ وَجُوْنِ نَبَا
عَزَائِمِ جَبَرِ مَنصُورِ نَصْرِ اَللهِ لَوَا اَعْمَدِ بِنَا كِيْدِ جَلَالِ وَنُورِ بِنَا اِيْدِ اَلْاَزَالِ
دَوَابِقِ اَخْفَاصِ مِیوْنِ مَارِ اَوْدِ اَبْتِهَاجِ قَابِلَتِ وَنَیْجِ عَزَائِمِ مَعَالِیْنِ
رَا اِقْبَالِ اَزْ جِلْدِ قَوَائِلِ لَاحُومِ فَوَا اِيْدِ اَنْ مَوَاجِبِ عَابِدِ جِهَانِيَانِ مِیْبُوْدِ وَخَوَادِ اَنْ
مَكْرُمَتِ ثَابِلِ اَحَالِ عَالَمِيَانِ مِیْكُرْدِ اَتَا اَمَوَاجِ فَيْحِ رُوْرِ كَارِ مَعْمُورِ اَسْبَابِ
بِیْوَسْتِ اَمَوَاجِ عِبَرِ حَوَادِثِ دَرْ حَقْلِ رَاحَتِ سَكُونِ بَافَتِ وَخَشْمِ مَحْجُولِ
مَحْذُولِ كِه اَزْ طَلْعِ اَقْبَابِ شَمْسِ كَشِيدِ بُوْدِ بَرْخَوَرِ اَبْتِهَاجِ جَوْنِ خَوِشِ
مَطْلَعِ كَشْتِ اَعْلَانِ حِلِ وَحَبَالِ وَجَدِ اَنْقِصَادِ قَبْتِ قَهْرِ مَضَادِ مِثْمَانِ سَلْطَنَتِ
عَسَاكِرِ مَنصُورِ بَحْثِ مَنفِطِ وَنُفِطِ شَدِ وَخَوَادِ اَعْدَادِ حَضَرَتِ سَلْطَنَتِ اَزَانِ
قَاهِرِ قَرَسْتِ اَمَادِ مَوَاجِبِ اَسْمَانِ دَرْ بَرِ اَمْنِ جَلَالِ جِهَانِيَانِ اَزَانِ وَ اَزِ
رَا كَامِلِ رُكْنِ فَيْحِ شَمْسِ وَفَيْحِ اَبْتِهَاجِ اَوْ مَوْجِبِ اَطْبَارِ اَقْدَارِ وَ سَبَبِ اَشْهَادِ اَبْتِهَاجِ
مَكْرُودِ اَمَّا جَوْنِ اَنْ مَطْلَعِ دَرْ مَعْرِضِ مَحْزُوبِ اَعْلَامِ وَتَعْدِیْبِ عِبَادِ وَ قَتْلِ اَخْيَارِ
وَ اَسْرَارِ اَمَادِ بُوْدِ اَزِ اَبْتِهَاجِ مَنصُورِ نَصْرِ اَللهِ دَرْ رُصْدِ اِعَانَتِ اِسْلَامِ وَ
اِعَاثَتِ كَاهِنِ اَنَامِ وَ عَارِ اَعْلَامِ وَ قَاهِنِ بَنِي آدَمِ اَمِنْ وَ مَلُوكِ سُلْطَانِ

تشیب با ذیال مظاہر و خلق با هدایت مشاهده ما شایسته شایسته مشاهده
 طبع موجب مشاهده و دفاع او شدن تا خواش ظلمات لال اول بقول فاشیت
 اقتدار و فرمودیم و موسسات نموده و آغاز مشوره او را بمعاذرت انتصار از جمیع
 او بیا بودیم و بطریق اضطرار ساقبت دو ماهه را برادر و درون بودیم اختیار
 بدو نمودیم تا بیا کشته و پر شکسته پای بند نفس خود کشت و گشته
 نور و مظاہر انور دست کبریه بطول شل شد و بیشتر بن جاعت او کشته
 بچه شمشیر قدرت شکسته طبعانجه بشیر شوکت عساکر منصور با شد و حفا
 اردن الروم با برادران و خواجج چشم و قزاق خدم بقید قهر ناکر نما کردند
 و معای خیر منصور سایه زافت بر ممالک اردن الروم انداخت و پایتخت
 یا بسلام شرق البقا با سیر بر انداک از رخت و کلاه بنو طغان و جهور
 ساکنان آن خط که تا امروز پای کوب ضرر و فواید و دست برین
 صنوف طواری بودند بکشته قضاوت او را بر معدلت و استغاضت بخار
 نصیبت ما در نامن راحت و شکن ز قاهنت قرار گرفتند ضمیر منیر ما را صورت
 می بست که آن مغرور خون ریز را فخر اخلاط که از مغضات دیار و اهلها انصاف
 است ملاذی و شوق و معاذی این بکشد و چنانکه از عادات تلک کوشیم
 سلاطین مشیر و ممدوست با این همه شجاعت ملکوت و حصول معاد
 شوکت از حد افتاد و هندوستان نالوا حق خواران و پارس و کرمان

و حمان ممالک عراق و آذربایجان و حدود ما زردان و سیروان و صفای
 و پست تر نفوذ کریمستان در قبضه شمرت و بود و جسی آسوده و شکری
 بنیقات تانیا لوده و موعده نظام برت و آگاه معاضدت داشته باشند پنا
 بدین مقله قوتی را از عساکر منصور نامزد مظار دیت او فرمودیم و شد و پ
 متابعت او کردیم خود و طبیعت جراس و هینت اجراس در خاطر او حمان
 ممکن یافته بود که در نظر از هر مودی خیلی و خرطه سیندی آید و هنوز از آن
 لشکر که بدین خدمت موسوم شدند تمام نبضت نکرده بودند که باز
 صلا و قیاد انتقال او در حجاب خلاق و ضلال پسران متواری کرمان
 و ملک غرور و شکو و زاده اعلیٰ بندکان حضرت ماساخت و خود روی
 زمین را از خج نام و پشایان خود باز برداخت و بحکم مقدمان ریش
 روان عت که منصور ممالک انمن با سیرها و جمعها بر فراسبق در قبضه
 اقتدار آید و در ترقی نابیان برادر ما محاسنی ملی کبری اشراف اسما
 الله تعالی قرار گرفت و میامین مظاہرت و عیسن معا و نب عاین دیار
 را که ضربان جو و عدوان و صدمات ظلم و خسران کشتید بودند بحال
 عارت باز آمد و حاجت نمید و مرستی این و آرمید کشتند
 و روی بوطن خود آوردند و آثار این فتوح بر صفحات روزگار هر چه
 روشن تر ماند و امارت این مواجید هر چه واضح تر مبرهن شد

باید که بدین مباهرت و بشارت کشتبشار نمایند و بدین کرامت شهادت
 افزایند و منتظر اخبار اشاع مملکت و ترقی و فتح و عظم سلطنت
 نباشند و اعتماد بر توفیق اعلیٰ اعلا ما الله سائرند فی منصف شوکت
 سبع و عشرين و ستمائیه **بسم الله الرحمن الرحیم** رب اوزنجی ان اشکر
 نعمک الّتی انعمت علیّ توفیق اودی شکر لطف عواطف بزرگوار
 و سعادت قضای حق مواهب ربانی هم از تشریف و تشریفات آفاق
 و آسمانی و مقرر و مقدر و موجب اقبال و کامرانی امید داریم و این
 رحمت مانول و زلف مستول باصانت عوارف و مشایق و مدد و غول
 مثلا حق از لطف عظیم منعم مطلق و فضل عظیم رازق بحق محقق می شمریم
 تا بموافقت این توفیق و مناسبت این سعادت شطری از شکر
 نعمت صافی ضائی و بعضی از حق موهبت سیایع او عزا اسم بکراریم
 و وثیقه ترادف مواهب انعام و افضال و رهینه تضاعف تداد احسان
 و اقبال او تعالی و تقدس برست آوریم و لیس شکرتم لازیکم علی الحقیقه
 قوت جسمانی از تحمل آفتاب منته متناهی رحمانی قاهر است و طاعت فانی
 انسانی از تکفیل اجضای نعمت متواتر سبحانی عز شأنه قانر و ان
 تعذوا نعمه الله لا تحسونا و علی الخصوص لطف عام و لطایف انعام
 که آیام دولت و حمد سلطنت طاموس و متوالی گردانیده است

و توالی غایت تان در سلک عبادی رعایتی انداز کشیدن و چون
 علا لاجال از ذکر اعمال شطری بر صحنه ضمیر منیر بکاریم و شطری از شکر انعام
 ملک شایسته زوال که فی القدر و الاصل از اتهامات احوال و منفعتات احوال
 و افعال بی داریم بکاریم از جمله سوا الف عواطف و جلالت عظمت
 در ابتداء اجتماع اسباب و لب قاهر و ارتجاع بسط ملک و وس
 است و در وادف عوارف و کرامات طاری فی الحال فتح و وس
 فلان که حصانت آن در اطراف و واسطه جهان مشهور و مشروح
 است و فتح آن تتمه فلاح علی الاجماع بکر الفتح مطاع همت اسلاف
 ما انار الله براهینهم با هم استغوان محمود و از اعلا در فوق آن قلعه مرد
 کشته و مطایع فضیلت جمله از امتیاز صهونه آن بقعه مند و ماند
 تا امر و زلف طیف توفیق جنان فنی بکر در عهد ماد و عقیده ما آمد و همیشه
 آباد از خطبه جنین کلمه نامدار ملک در بآ کفار در کار گرفت از هذا
 لخوا الفضل المبین رای اعلیٰ جنان افضا و سوز که جهت ضبط امور
 و بسط نفوذ و مجاهد کفار و محافظت آن دیار فلاس الدین
 را که بقرات و محاسن و شجاعت و بسات ممتاز است و مقامات
 خدمت و موالات قدس و از تفریدی نیاز اختیار فرمودیم و در
 کفایت دقایق این مهتم بزرگ و رعایت حقایق این شغل نازک و بحال

نیک بندگی و جان سپاری مشهور و مشهور و بیزاری و شایاری
 محمود و اعتماد نمودیم که طریق حفظ می سپار و دشوار و بی نظیر
 بجای می آورد و لوازم محاطت این امانت که در ذمت او کردیم
 و او را بقصد و تقوی این نیابت آوردیم چنان بجای آورد که همه
 بوجهی عاقل خاطر ما را از اهتمام مقامات آن جنات مرقه دار و ولایت
 غرض و م را با خود دیدی که بدان موشوم است در تصرف کبر و بدان
 مستفیج باشد سبیل کافه امار و شکر کشان و جلای متعین فلان
 موضع آنست که امیر و سرور و حاکم و سرکش خود فلان را دارند
 و محکوم او باشند و متابعت اشارت او واجب دانند و چنان
 سازند که شکر او از جانب ایشان متوالی باشد و الله ولی التوفیق
فوق آخر و نواب و بزرگان و نواب و کما شکر
 و معارف اعیان و کافه متوطنان محروم و سیواس اودام الله
 نمکین هم بدانند که چون بمبارکی و مقامی بجای می آید از محبت غم غم
 منضم فرمودیم و با عساکر منصور و جمعیت موفور شهر لادین رسیدیم
 خالی بظالم پس بعد چتر منصور بظاهر شهر پیوست با ضبط اب طلاعت
 گفتار با مان پسر ما آمدند و از ضلالت دولت ما زینهار خواستند
 جهت توفیر غنائیم شلمان ایشانرا امان دادیم و بر کمان فراوان

بیرون از حد و حد و دست لشکر ما و منصور آمد و قلعه فلان و فلان
 متخلص شد و بعد از تحریب شهر لادین بسبب انگ خادیل
 فرنگ قبول را حاضر بودند و رحمت می نمودند اقتضای حاجت
 شایسته رویان و قبول جرئت فطاعت ایشان انجامید و روز
 بحث پنجم ششم ماه مبارک شعبان سنه فلان موکب کمران غم رحمت
 فرمودیم و احل اسلام را درین شهر بسطت عهده ظهور و استیلا نیست که
 و از نوافت توفیق ربانی درین شهر ظهور کلمه شهادت و لفظ استیلا
 محقق شد باینکه بدین موهبت خطیر و فتح جزیل شادمانی نمایند و بشارت
 زنده و آخرین بدین تاد و روز و یک ازین شکوه و از حاصل کرد و
 و نصیبی حکما تر حصول شود و از مساعدت سعادت آسمانی و نخل جنگلی
 مطابق است و اوائق باشند و بانه و این بشارت بانام فلان لادین
 را فرمودیم و مستان هر آنچه از صفت موهبت خطیر باز نمایند معتبر دارند
 و اعتماد نمایند و است **فصل چهارم در تعیای**
مخالف اینست الحقة العلیا ارا فایست خیره القلب الخیر
 بروج وصل ما را زنده کردان نه آخرین کمان صدرا مسیحی
 خادم بکرات قصد خدمت کرد و از غایت جرمان بزرگ دریافت
 خدمت مشرف شد و مرعوز و نور یافت و کمال از تحیت آن مخدوم

است که عین الطبطری را بر تقصیری حق تفرماید و پیش نه است
بزمین بام لا زور و اندو که پیش آرد وی فاشقان کشد و یار و ملی
علی سیدنا محمد و آله الطاهرین **نوع آخر** حضرت ابابکر است
و قد شهدت غلانه. نتوانست بشرف مشول خدمتین مشرف شدن
اینست که حل رزی ادبی نفر ملید **نوع آخر** از طاعت شمس و قمر ایشان فروخت
بهر یک شش ماه پیش و در اندوخت. کرد و نانوان محرمت فرسید
خورشید بزرگ کس هیچ فروخت. اگر حضرت عالی بنشینم حاضر
به زانک حضرتان نامی تواند بود. و لیک خاک جناب نور کوشان که
نصیب دیده هر چون می تواند بود. بند کینه که در حجر عاطف و کف
مقرب حضرت نشود نایافته است و طوق بندی بل که بر سندی کطوفی
الحکم الی یوم الحکم بر کردن جان بسته خواهد داشتن زمین بقید
بوسیده و در پیراد و آرد و عا و دولت مخصوص مشغوع گشت
و با خلاص اخفصاص یافته مکی اوقات و ساعت خود را در ادا امت آن
صرف میکرد و آن را از جمله عبادات و طاعات شکر و می دانند
و بر زای عالی لایزال بزمین العاقب عرض میداد که اگر بر حسب و داعی ایشان
درونی طرفی اللیل و زلی النهار ملازم خدمت خداوند کار نماید
و اگر از روی تعظیم و اجلال حضرت که کعبه آما و قبله اقبال همگان است

نحت دور و آرد و بر مرد و تقدیر مراحم ناشناهی عز و جاه است و عز
پذیرود عا و این بند از میان جان فی کل اوان برین غطره عمری بادت
کوز و بر شک آید و فری رای بکت کز و غل کرد و روح و متوقع و باشد که
از اخلاق مستطاب خود کی خلاصی آفاق را حفظ و از و بهره کامل رسان
است و بگرام جیل مستطاب کرد و اندین و این معنی در اقطار عالم مستفیض
شد است بقدره از قطار تحاب عواطف خود بند را مخصوص کرده
تا حلقه شادمانی در کوشش نهد و غلبه اخلص بر دوش کبر
فی هذا المعنی ان کنت قد قهرت فی خدمته فلا تکن فی
اللقی ای ای اعظم من خدمتی صیاتی تجلسکم عنی که مضمر شدیم
خدمت تو بدین برتری گائی خویش بهترین خدمت بهی لایک
باز و آرد و نو کرائی خویش سلامی و خدمتی که منافع خلوص بندگی
از مدارج طی آن منتشر است و شام اتحاد و مخالفت بنظر است نیم
آن معطر رسانید می آید و عرض میداد که اگر چه در ملازمت خدمت
که از راه نگاش و تغافل خیر و کمال روی می نماید اما مکی اوقات
خود را بایراد و عا و دولت مستغرق می دارد و این معنی بحدائقه خط
علم اشرف است بدین اعتماد و رحمت و در میدارد و بر مقتضای این است
و فی اجتناب المزمع ثقیله ضربت من الخدمت محمود طریق اسلام سکون

می کرد اند و از انفعی از خدمت پسندین می انگارند امید است که
حمل بر تقصیری بفرماید و خاطر شریف بجانب این سند مایل گرداند
وله فی اگر درین دو سه روز بشرف یافت عبودیت
نرسیده است بر حسب دواعی ضمیر ملافت خدمت بجای بلور
اتما جان و دل ملازم الحضر اند و شرایط دعا در خلا و ملا بران
تقریر تقدیم می افند که خدمت فی سبب جبرج انا القلب
والنواذک یکت و چون ضمیر منبر بر صدق آن دعوی شاهد است
و جگر کی عیار اخلاص با شاهد بطویل زاید از قواعد باعدی نماید
و افضار بر سبب امت غم که عمر ایام را اوفق الارکان است کرده
ی شمر دران باد تراغم در جهان بانی که عمر اصفیه خوشتر از داری
نست **فیه** از مثال عالی ای آفتاب نیرود
شد چشم و خاطر را از لطف کل و اورو موارده می نهادم سر بر خط جانت
امروزی هم خط تو بر سر و رو خط تو برهن شد کانه در هر صفت
در پیش بر کفان کو دیده دیده از تو از ناز و غلبی که عشق کرده بود
فوقی بیافت خاطر فو که فت بازو از اتحاد وافی و ز اعتقاد صلیف
دانی که می بکشد اندر میان ما مو که غایبیم ز حضرت من خاطر من خدمت
ظاهر بجای دیگر باطن خدمت او کی خوابی جزای از جان خویشین

الانوار است بخوبی ندانم بر خویش خطیبی
و رتبه شد خطای داری مرا تو معفو اگر درین دو سه روز بین از
شرف دریافت شمول غایت ممول است محروم مانده است
امید واری بود که او را در سبک مجرمان شدرج نرماند و ما خود غایت
نکنند ملوک عصر ندارند باعتبار بوی من ضعیف اند و خور غایت
با این همه امید واری باشد که ذیل عفو بر جریم جرمه بند کشد
در جواب رفته و کسب بی نوشته شد رفته بر سبیل
اختصار اصدار فرموده بود و در ایراد سخن انجاری که باز باب
انجاز است ظاهر کرد اندک قلم دوزبان او یال کافوری کاغذ را
بیواقت کت و اسحاق و در رنجیسات کالامال کرده و دوا سخن
آری داده جان پرمان از مطالعه آن در غرض تشویر و کرد و خجالت
عرقی شد زبان روزگار چون بحر بند دید بعد از اتمام آیه و آن کجا
لا شل بانه و لا کمال لسانه بران صحیفه پر لطیفه بر خواند متور و آن
کرامت پیرایه روزگار و سپر مایه افتخار و استغفار گشت و دید
انتظار احوال یافت و نور بر مری پذیرفت خط کوه بر بیاض
کاغذ به نهاد سواد را میانی هر نقطه از آن چشم بند شد مری
چین معانی **در جواب** رفته و کسب بی نوشته شد

جوابی که خاطر و قاف و طبع متعارف مولانا فلان الدین ارضا بعد قلم
دور بار و خامه کویم شار در صحافی کاتوری کاغذ فروز نخه بود و
اویال اطراف آفرین بآب لال عبارت شسته و مشاطه جرب دست
ندرت را در آرایش نغش نقش بندان قلم خف دست بر کشوده
و حصه ماهه رویان شکیب زلف را بیدایج و زوایح کلمات و نکات
مزین گردانید و سلاسل سطور در آونجه بود و عذار لطافت مطلق
از غبار کثافت مصنوعه مبرا کرده و گرد و مکلف و عفت بکر و ذیل
پیرامون نشانند و مطالع و مقاطع آنرا بکلام توان لایتم سماعا
قال من حسنه الی الاضغاف محلی گردانید بند سید و اعقاب
که از لایم و زور و آن صحیفه لطف و انصال تواند بود و نیز عذوبت
الفاظ آن در بر معانی بعبافی دیکه اتمام او کام مبارزان حول فضل
یک گرد کام زرد و طیکشان او کام سیاقان بشکافی و لوکان
بعضهم بعض ظهیر از شروع شرح آن اینی لا اخصی بناء علیک
بر خوانندری بند ضعیف خود از کجا جدا و راکبان انکار افکار
تواند بود و ربای ما جان بحر و مقصور انکشت خنجر گزید این بیت
بر خواند. جوابی که بیفتد و ساجد قلمت. برزد دست و سب
از برای کردن حور. و بران سیرت کریم و عت عظیم

[illegible]

فصل پنجم در مناشیر و فرامین و اقبال و تقریرات

مختلف منشور وزارت الحمد لله ذي الفخر العلي والنصر النبي وسليمان
القيوتي والبرهان الجلي الذي اعظم شأنه من استنصير واستغني وانتم
من استغنى عن عبادته وغوى الجبار الذي وقع في عبوديته من فتح
من الجبابرة وتكبر ورثته في تيار اقراره بربوبيته من رفع من القيامة
وعجز العظم الذي مكن سلطان العقل على سرير النفل وصير من
العقل في يوم العدل والنفل الجلب الذي سمع غوة المضطرب من ارباب
فانقذهم من شراب البلبايا الحبيطة الذي يحيى المملوك من العبودية
الظلمة وزعى الرعايا من الصواري المرفقة الغشمية للبعد الذي اعاد
الكون الى الملك بعد اضرابه وافاد برونق الدولة اهل الملّة بحمد الله
وجودنا المحمود بعد ذهابه والصلوة على المنعوت الى كافة الامم المنعوت
بالحرم الخلابي والشمس وعلى آله الزهر الطاهر من واصحاب الغر المحجلين ما
قام بازاحة العدوان سلطان وشهره واشهر في سبيل الله سيقت
وسنان چون از درگاه پادشاه الملوك والحمد لله في جلال
في الارض خليفة بنفاد بوسه واز خطاب ونحن منجى بحمدك
جواب في اعلم ما لا تعلمون باسمع ابد اعيان كن فيكون رسيد
وكنتم قلت اميطوا منها جميعا از عالم علوي سوي خاكدان سفلي

صالح بلاد و مناظم عباد و نقاد و مفتي بدرت و از حضرت خیر و نوت
و بارگاه ملکوت بشواتر رسل انبياء و ابي همدان ساس اديان و ابراهيم
بمخرج من جند بر خلاف طالع اذ جريان گرفت و بعد از دو سلام اذ ابراهيم
اند عليه السلام و تنقيذ فرمان قم رسالت تزي كلها جارا امير رسوله كذبت
فانبعنا بقتلهم بعضنا بعضا ثم اخاديش چون فرعون را که از فرزند و بي
عوني داشت و يوم اوبار انا ربكم الاعلى و رجاء و نيف و ما غش اشيان
ساخته بود و باذ افتخار النور ملك مصر خاكدان نهادش را برت يني
و از بهر و انكي جبرئيل عليه السلام موسى كلمه راصوات الله عليه بتفرير
از غيب الى فرعون انه طغي مندوب رسالت فرمودند از فرط اضطراب
موازيت و زبري و غاييت اقبال بشا و زب مشير في شفق صادق
فاصدد عا و زب الشرح الى صدر ري و زب الى امري و اهل عقد من لسان
يفقهوا قوتي و اهل لي و زب من اهل سوي آسمان كه قبله آمال و كعبه
اجلال است و اوه فرمود تا بگويمت قوا و بكت سوكا يا موسى اخفض
يا فت و عيان اجراف تجر و تصور بر محال فان مظهر و منصور كرت
و بعد از طي طومار از احوال چون دو بر نبوت روم الله و رسيد و خطاب
شيم و توشن منك انشائي ابي عبد الله اتاني الكتاب و جعلني
بنيا و جعلني مباركا انما كنت عصا اتاني راجع ايت كل ارب و اراطة

ساخته بود و از بس تشنگان و سستخاد گزیر می یافت تا از زبان تفرغش
برای من انصاری الی الله بکوش پستی جان بیدار وین خواستی رسید
تا از نشأت ایمان و صلابت عرفان ایشان جواب حق انصاری رسید
گوش آمد چون در خست و سست و رتبت بفارشت بحال حال خواه
کاینات و غیرت موجودات زینت و زینت گرفت و اعلام پیغمبری
و جهانگیرش بشارت و منفک الله تفرغ خیزد و با قطار خافین در حقوق
آمد و نباتی مشایخ عزیز و توفیرش بتوقع و ما ارسنک الازهر علی
مستوح شد جنت نگیرد و اوج پندام کلام اللهم ارجو الاسلام بغیر خطا
اوقالی جمل بن مشایخ بلفظ در نشان اشرفش مشرف گشت و چون
مردت نهانش بهری شد و غایت و غایتش راستی مقصد حق
و مقصد صدق معصم افتاد و زمان خلافت ابو بکر رضی الله عنه نهانیت
انجامید و بزمام احکام اسلام و در قبضه نهانیت و صلابت لایزال
عمر فاروق رضی الله عنه نهادند و نهانیت نهانیت رخصت و بعلم راجع
و فضل نهانیت شمار خید بر گزار کرد و وجهی کرد و الفاظ تولی علی الهک
عمر برین فقیه شاهی عدل است و چون زمانه صحابه منقذی شد
و دوران تابعین بر سر آمد بر موجب تعظیم یابی اسرائیل ذکر و ابغی
الهی ائمت علیکم و ابی فضلکم علی العالمین باین کشورستانی بفر عالم

آری اجداد و مسلاطین تنبوق انار الله بر امینهم معلّم گشت و اساس کلامی
و فرمان روی بشکوه تیغ نیند و ریخ ایشان حکم شد استظهار روزگار
ایشان جز بنی آدمی و حسن توایم و زانیت کفایت صدور آفای
و وزیر آ باسحقان و پیر نور عید الملک کندی و صاحب اعظم
تقام الملک طوسی و خواجہ غوام الملک کریمی که مرگت نهانیت و زمان
امران و زمان خود بود و تفسیر می یافت و اجداد ما سلوک جاده ارشاد
ایشان التزام می نمودند و از مشایخ رای رزین ایشان انخاف و تنگست
و انصراف و بختی می کردند و هر طلعه رایت دولت و سببی بخت
ایشان از شرفات افلاک برتری و با غفایت عبودیت و سبک برابری
می جنت و چون از ضیعت فطرا و مشا و رب امرا و انقیاد اخلاص نمودند
و اقوال را صاحب اخلاص و خداداد استماع کردند و ناموس سلطنت بکلی
مرد و رس شد و صفای رونق مملکت برقی مبدل گشت و خداوند پدیدار ما
جوانی و الدین اکرم الله تبارک و تعالی مهابت اضطراری روی نمود
و بخت از شکوه فرخند او خالی ماند اکنون که بفر ربانی و دولت
پادشاه روی زمین زیدت عظمت سیر بر شوی بلفاز بهی ما زینین
یافت و مبر از شرف اقبال مایون مار تیغ القدر شد و سبک چون
و جان خیز از شادی نام جهان آرام ما چندان ماند و حکم برین جهان کشایی

الحکام حکمی ممالک قیسه ارادت و شیت آرد و الحکمه علی ذلک محکم اکثر
عقل خصال از بارگاه دوا بحال منج و تقدس پیام فرستاد که چون انبیا
علیهم السلام و خلفا رضی الله عنهم با کمال ثناء و بیداری و جلال تقیت و جهاد
و تسلط و تصرف در اوقاف و تسبیح خاص و عام و اظهار معجزات مکنونات
از دوزیری و شیرینی پیچیده نبوده اند تا کار عالم شورید و قرائی کبریا
و آثار میا من قد و کم شریعت از اعمال عدل و شفقت آفاق اظهار پذیرد
و نسبت اعتصام و استعانت بر ما من و شفقت نجس عالی و الدی
صاحبی اعظم و مسوری منظمی عالم عاجلی مؤیدی مجامعی مرانی منقوش
مظفری معاونی معاصدی مساعدی غزالدوله و الدینی و ذوالکرام
و المستلیم بحال الدوله القابله جلال الملیه الزاخره سلطان الوزیره
فی الشرق و الغرب دستور العرب العلم اصف الزمان برزخه دوران نظام
المعنی قوام المملکی صلاح العالم ماکنه القدره فوری علاء الجمهوری بنین
الملوک مغیر السلاطین منیر الخواص فی الفی قتلغ ایلانج الخو لو خواجده جهان ابو
المنانق و المناصب و المراتب علی من الحکمتین اوانم الله خلق و زاد فی اقتدار
الخیرات خلق که از اوان شباست الی یومنا هذا که امان سبب است
مشهد حکم و دست و زارت و جهره صدکار نشان از تو نشان کنی از اش
خالی بشود و است بر بقیه و قلیل و قلیل و کثیر حاصل و ذلک جلای ماکت

اطلاع کنی یافته و تو قوتی با خاست رسانیدن و از تاب علم و علم
و اختیار برفع و قلم را بکانت و رفع و عنایت کریمش استظهار نام و
اعتقاد عالم بوده و از ماکت و مسامحت تجت و شکست نبوده و شکست
و داشت و بافت و طافت را وضع و خیریت و نوبی و معین کار
بسته و بار عالم از بام تا شام بر مکنان کشاده داشته و قاصدان و بندگان
و رسولان از خدمت بارگاه اعلی آلاء الله من فی الامر من فی الامر من فی الامر
انصراف اذه و مرز و بزرگ بنور و ترغم و ترغم و عظم مخصوص گردانید
و معوان سمیت مبارک بر عاریت و لایت و رعایت و لایه منصرف و فرموده
و هیچ و قیقه از دقایق حقایق تطف و تطف اعمال نبوده حکم باید کرد
بر موجب این کلمات و سیاقی این مقدمات صحابت حضرت سلطنت
و وزارت حکمی را با سربار و آنچه با رفایع سابق و قرار معهود و پیش
مالوف پدر و عم و برادر و مادر و باز گذاریم و منشور رعایان که خاصیت
هذا کتابت انزلنا و الیک مبارک دارد و توفیق اشرف اعلی رسیدنا
به نام حل و عقد و قبض و بسط و رفع و خفض و اقطاع و منع علی سبیل الامتثال
و استیجاد و الا افراد و الاتی اودر قبضه حکم و کتب کفایت خویش کنیز
و در رعایت اطراف و جرات کخاف و تحافظت و مراقبت امور
و تنظیم بلاد و ترغیب عباد و تدارک خلل و تلافی زلل و رفع غرق و رفق

فنق واصلح فابند و بار غلام کاشید و زینب متنا فر و ضبط عساکر و از برای
 اطاعت و ابقا حاکم و مشاورت و کفایت مصالح و کفایت نواب و کتاب
 و کتابت و مقیمان بقیع و کسب حفظان بقیع و سایر اتم از قول و خدمت و کسب
 و حشم و جو و محمود از برای دارد و در قیام اموال و قیام و جود و ترجیح قوانین
 و اصلاح آیین مملکت و حفظ حرکات و ترتیب و طایفه و خدشات مملکت
 هر چند رای اشرف انور شمس بر اهل عالم الی منی و از تجدد و اعانه علیه قوم خرد
 مستغنی است اما بر موجب و ذکر همان الذکر می تیغ المؤمنون این معنی
 و در قلم آمد در هیچ ندارد و در هیچ در ضمن عهد و بی تعلید بقیع دیوان کسب بقا
 بحق الله تعالی و حرمش بنسبت و تحریر و سبب دیوان وزارت
 لایزال عالی در حوزة نفوس خود و از ادوار و حسابات صحایف
 و بوزارت و رعایت و انارست بدان منظم و مرتب دارند و علی مرالایم
 و الذهور و کبر الایام و الشهور اعداد و اقباس فرزانة کار در بارش خویش
 مضاعف و مترقی و متزلف و اندوز و اید مکارم و قواید و عواید و امارا
 بر توالی ایام متطاع و مترقی کرد و و خدا موافق المیزان المعین **سبیل**
 ایم و علما و ائمرا و کبرا و طرفداران و لشکر گشایان و نواب و کتاب و صدور
 و اصحاب در کاه و دیوان اعلی اعلی الله و عانه طبقات مرشیدان
 عبودیت و مقیمان ممالک و بقیع و بلا و و نوابی و اصفیاء ادام الله تهم

و در تهم و تکیه هم است که این علم فرموده و از برای داشتند و
 از صفی بیست و خلوص طوبیت ما استماع کنند و در امتثال و انقیاد و اتم
 و نوابی خدمت عید **سبیل** که از خان بر میان جان بندند و در مصالح و ترتیب
 و در افروغ سلطنت و از حکم و اشارت و صواب و دیوانه و اصفیاء و اتم
 جایز ندارند و احکام و انبیه و مخا و ضا شمس با بر توفیق همایون سازند
 کتب تاریخ فلان و السلام **مشور بر و انکی** الحمد لله الذی جعل دنیا و اخر
 السعاده بعد دوزخ و وجه قبلنا و وجه الاقبال بعد دوزخ و از غف صلیم
 عواینا المینو به بالبارئ الشدید و اضعف ککایم مکاید الوری و
 جعل تقصیر کل آن فی بزیارین ستره و انبیه و اتم و اتم و اتم
 الکاخین بسنان من دوزخ و اتم و اتم و اتم و اتم و اتم و اتم و اتم
 و عقابا مرشرف الاستماع بالقباینا المحمود و کرمها انزل من سما و عیانه
 قادر عالیته علی البریه و انقذها من البلیه و کلاها و اخیال الارض بعد یوما
 و نظر کلاها اعاد ربیم المملکه بطوله مشهور و ضم بقضیه امر المملکه من بعد
 ما کان مشهورا و الصلوة علی سابق المکین و السابق الامین محمد البیغ
 بالجوع و شفیع الخلق الذی ختم به باب الرساله و ضم آتاجه علی ارباب
 الفضاله و ادی الوری من طلال الکفر الی نور الهدی و الف عزمه القدر
 و عن کبره اللاهی فی اسباب الامور و ما یو فی من القوی و رزیهما علی حسن

در کتب
 و اتم

تطایم و زینها علی المیزان المقام و علی آله صیاریه الکرام و القطار یقیب العظام
المزق و ملعب الماقلیم الی یوم القیامه چون رسیم قدرت خلق کل شیئی قدر
تقدیر آنها و قدرش بدیدیم کرد و معمار فطرت خلق سبع سموات طباقا نیاور
سقف مقرش را پوشش کرد اندر و بیبر حرکت نظر در نظم و در شمل جمع تبار
لحق و کسان سموات علی فرمود بعضی رشت قرین و انا نحن الصامتون
یافتند و بر شش اقامت خوانم حریفی مخصوص مخصوص شدند کفیات
و حلا عرض که شدند کعبه عظمی و خواص حضرت جلالت اندیش درک النبی
منزلت استی رسیدند به نام استاد سرای خطه اجساد و ایصال از دانی
چهار کتب کفالت و کواکب می کایل نهادند و قهرمانی و سیاست
عالم سنی را حکم سیادت عزرائیل علیه السلام مفوض گردانیدند و احیا و
احیا و قح صور روز نشکر است بار اشراف کشت ناموس اکبر جبرئیل
مکین نیز و انکی حضرت عزت و بر سالت بارگاه التوحید منزل بود
الامین علی قلبک انتساب و انقباض پذیرفت و هر یک ملازمت مقلم
معلوم می نمود شد فواقب سیارات که بتغیر فالتبرات انرا و توقیر
فلا افسد باخشس الجاری الکثس علی قسیم از یکبار عزت شانه و حل
سلطان اندر بروج و استقامت و عبوط و مضبوط هر یک بر جدرقم
عز و مشهور و الشمس و القمر و النجوم مشحون است با تیره از دیوان الاله الخلق

والله امره یحیة و جود ایشان کشیدن اندا حکال غیب و احوال و در کائنات
ظهور و حروفت می پذیرد و منقشی را منقشی و تشریف را متعین گشتند و چون
ایوان هفتم بکینان قرم نهاده و قضا و چهار باز در ششم کشور را بمشتری
سعادت بخش و سپیداری اقلیم نیم بهرامت بهرام و ریاست و سیادت
طایم چهارم بخشید و خورشید و بزم فروزی جرج سونم بنا حید مجسمی
و طراوا نشاء و دو خانه بتیر و کیتی نمودانی و گردن کردی را بقهر
منیر دانی داشت و در ابراج هر یک حکمی کامل و کرامتی شامل تعبیه فرمود
بعد از آن بر مقتضای هوا لذی جعل کم الارض ذلوا و اشراف و الارض فرشتا
نعم الما جردون مشد و روان بو قلمون فرار صفة زکار کون بکستر اندیدند
و نقش نشان ایجاد را در کار خانه صورت کم فاحش صورت کم برستیداری
اختن کل شیء خلقه فراغ نمیشد گشت و تا بود بود و وجود در هم پیوست
و ساینده عناصر را با تفریط باج حکم امتزج و از دواج بقمان انما امره اذا اراد
شیئا ان یقول له کن فیکون بادید آمد و از عرضش مجید تا فرشتان مهید
هم کاری ناساخته و مبعی ناپرداخته فاند و از کافه جهانیان از فلک
ملک و انسان و حیوان و نبات و جمادات و اقرار سبحان الذی بین
ملکوت کل شیء و الیه ترجعون از قل افلاک تجا و نغوذ انکه بفراوان
قلنا اهبطوا منها جمیعا اذکم خالی را از ایوان مینا بمیدان مینو و ستادند

وخرج ان الله اصطفى آدم را بر تارک و نهادند و بر نام غار بیت عالم و قطام
مفصل الهم حکم خلافت و نیابت در قبضه و ریاست او نهادند و تقدیم احکام
جهان را نام ربانی نمود و میزدول داشت و چون صحایف اعمال و آثار خود را
بر خوانند و دور حکومت خویش با عزاب اولاد گذشت افتاد و اولاد
و اولیا و حکما و حکما سواد را بقدر عاقبت برتری و اندر آن می کنند
نیت بری بغایت ساینده و بر موجب می و الهام بر دانی در شقیج
نهام در تحت آثار اخلاق و اشتقاق نبوت اظهار کردند و بر نام
از زبان مختاری و کامکاری جد و مدسکالین سنجوق صدای ندای
یاد او را تا جلالت خلیفه فی الارض در کشید نیلوزی و کل افشان طاقی خبری
افاد و شپهر چهره ما یون سایه بر انظار و دیار آن نعلی مغربنا حدود
کثیر چهره فراغ بال و رفاه حال حکمان بگسترده و ترتیب منزلتشان در
السلطان ظل الله فی الارض سید بشکرانه این عطیة امتثال مثال الله
لایزال بالعدل و انجسان را درین رزق کانی و غیر حصول امانی نمودند
و ریاست جهانگیری بر امید تحقیق نوید و سبیل ملک استی مازوی بی
منها در موا کامکاری بر افراخته است بهار چهره ما یونشان میجرات که
شهر جمع را بختیست انصاف حکما خویش کند از دیار مشرق تا دیار مغرب
ملوک کردن کش جمله بسند کند و ارباب نام چهره قید انقباض ایشان

شدند و چون اجداد ما اعداد کاسرانی را از بارگاه استی در باره خویش دراز
یافتند و ششبت و خلق با خلق بر یو بیت لادم شمرند و بارگاه و دیوان و
درگاه خود را با این نمکی و نمکی ترزین دادند منصب مقربان سلطنت و مقربان
ملکت بران شیوه که ایراد افتاد جد و القیق فالقین معتر شد بمیان آن
ممثل و نمکی ترزین در زینت آن خاندان مهالیون و دوزمان میمون که
با ابد هم عهد و پیمان با و و الحکمته علی ذلک حمدا و ایما ابد لا انفسام لغز و تیر و لا
الظلم لذریر و چون ما را بفضل الله الکرم و طول العید و دولت العنان اعظم
فرمان فرمای کسی خدا یگان روی زمین دارای تاج و تخت و تیغ و تکیه ای نه
شانه و الطهر علی الخاقین بر نامه و یمن ربیت و حسن شفقت محمد و جانیان
اصف الزمان نظام الملک اعظم صاحب دیان عالم ابد الله جلالة و ولده جلالة و
بملکت قدیم خود را و او بت همیشه گشت و کوب اقبال هزار و بال بر چهره سعد
رسید و بسی از ذریع استقامت گرفت و تخت آبی کرام تحت اقدام آند
نویسیم که مناسب سلطنت مناسب حالت بر شخصی و مزینت و اقدار دولت
بر قدر مدارج احواف و معارج اخلاق هر نفسی تقریر افتد تا شریطه اعظم العوین
بارها و حوسس از وصیت وضع الشی فی غیر موضع علم خود مانده و کار را بدو بی
اگر ای اولاد الباء در نصایب ثواب قرار گیرد و در مغرب نمکی ترزین پذیرد و اسباب
شهریاری مهند و بایس کامکاری محمد کرد و دولت را شکوه و ابرمت و تالیف

و درین سلطنت در مکان کماکان آید و چون ذات اشرف نهاد
اکرم بحسب اسمی اخوی پشاداری کبری عالمی عابدی موبدی منصوریه
منظری حبیبی نبی مغیب الدینی معین الاسلامی نصیر الدوله ظهیر الاله
فلک الدراء والاکابر جامع المناقب والمآثری حاوی الحسب والمفاخری
کریم الظرفی حبیب الابوبی ملک المعانی فلک الاقالی ذنب الاایام النیا
کشف الملکه و نظامها قطب السلطنة و قوامها صاحب السیف والقلم
مالک العلم والعلم مجیر الملوک والسلاطین مشیر الخواصی صاحبون اعظم القول
سویاشی پروانه معظم ابناء الفیاض الموبد نوروزین مهر صاحب
الدیوان فی الحاکم اسماء الله در علو منقبت و سیمو منزلت از شعله
مهر چشمه جوان طاهر و طاهر تر است در زمان طفولت مرتبه
کھولت یافته و ذرا و این شبابه کلامه فرست خطاب است بر وجه
بحوم غفلا و مژوم کبرار سید و بر جوئیار فطرت عربی عربی مقرر
مورق و بنای مژهر موفی شدن و بهشت شایق لغات قبول و نسیج
از نبت امن بن و فایز اعظمی و زود و در اقبال سبب بحاکم
اقبال خود است مستعد قبول و مستوجب ثبات حسن شدن و از
علوم دین و جزیل خطی جمیل تحصیل و حکام ابرار و معنی در شغال
دیوانی بقصاحت زبان و لبابت لسان میان افاضل و اماثل جهان

مشاد الیه بالانامل والیمان و قد نرج فرقاة معالی و جلال بزرگو کمال
درین قلعه دین من همه ملکوتیه و نفس مغرور بها مضیبه و بر موجب
مقول و مقدر مات مقبول بعد الانسحار والدیبر بر و انکی حضرت سلطنت
را اجلها الله تعالی که از کرامت مناصب و عظام مراتب است موارع بصدر
و مباشرت مژولت آن اکابریم زمان و اعظم دوران بود مانده و کجاست
و مشامت و مشارکت در حکم مملکت یافته زعامت و سرکبری و مروت
دینی الیصلی یکبار بند و از رای و اشیتم و فرمودیم تا و قایق شریط
آن هم بزرگ تازک باد و ضبط و ضبط خورشید آرد و بر و طایف شریف
این اثر معظم و شان حکم علم جزوی و کلی و اجاطت فرعی و اصلی باشد
رساند و در روز مبارکه حضور یافته و علما از صغار و کبار باشد و مانند
روز مشهود که یوم است هر یکی را زینت قیام
ظهور پذیرد خضوع و خوف با آداب و شانه با خیانت و خضوع
یوم یقوم الرقوع و الملائکه صفای لا یتکلمون الا امن اذن له الرحمن قال
صوابا تضعیف دهند و رعیت محاب مناصب با واجب رعایت
کند و هیچ حال اعراب بکبر را منشور عن الدین بکبر کی از انشا و المیز
طغری اعظم حسروان و اکابریم همانا را که از بارگاه که ملک السموات
والارض در زمین آن فی ذلک لآیات لاوی الثقی مخرط شده و از نقصا

بوی ملک من پیش از حقه میرجه کامل تر و نصیبی بس فاضل یافته و هو
 آباد عالم و تزهت برای هیچ کون را حکم ایشان مفتوح گردانند
 پیوسته هست بران معروف و دایما نعمت بران موقوف داشته اند که
 نام ایشان علی خلاف الجبر برین بر جراید روزگار بطور و بر حوائج اتمام
 مزبور و در صحایف ادوار مذکور باشد باینکه اولاً لغو نم من اکثر اشیاء
 و اجعل فی لسان جذبی فی الآدمی از بارگاه مالک یوم الدین همین
 منزلت عطا و این مرتبت شوال کرده در نظم کار عالم و جمیع شتات
 بر مقام اولاد آدم هیچ کس پای بزرگتر و در بعضی شکوف تر از احتیاج
 اجناد که سلامت عباد و عمارت بلادی وجود ایشان در حوزت بیکیان
 امکان نیاید و از باب قریح تویم و سلیم و اصحاب طایع استقیم
 این معنی را مروی از اردشیر بایکان که از گنجان تویم باور نکند و در یک
 رشک فرزند خستید و هو شک آفرین بود و تصور و تفکرش غیرت
 کارنامه مانی و ارتکابش چنین در سپای نظم کشیدن اند که
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَوْلَى الْأَبْقَى الرَّحْمَنُ لَا يُفْتَنُ بِعَالَمِ الدُّنْيَا وَلَا بِعَالَمِ الْآخِرَةِ
 لَا يَخْضَلُ الْأَمْوَالُ إِلَّا بِالْعَارِ وَالْفَحَالِ لَيْسَتْ دُونُ عَارِهِ إِلَّا الْبُؤْسُ
 وَاعْتِدَالُ نَبَافَةِ أَنْدُ وَجُونِ بَرَاهِينِ عَقْلِي وَنَقْلِي مَعْرُوفٍ وَنَقْصُورِي شَوْكِي
 مَقْدَمِ نَسَاجِ شَكْوِ سُلْطَنَتِ وَعَارِ مَمْلُكَتِ وَرَفَاهِ رَحْمَتِ رَحْمَتِ

خاک بر هزار و دیرین کارزار و سواران خیز گردان و شهریاران کشور و آرزویشان
 و جان انفاز را در حشد و خشر ایشان شروع فرمودن و حوض نمون از لایزم
 امور و فرایض مهمام باشد از آن قبل که ایشان غلج کار مملکت و قطب
 مدار دولت اند لکن اعمال رجال ایشان در حفظ ممالک و امن مساکین و بر سر
 نوایس بادشاهی و حمایت بعضه مملکت داری فی منطقی که از خط عصون
 و ترغیبی که از بنبر نامون ماند و از آن استغای اذتقاب توان کرد و آثار
 غنمات و مخفصات و حرکات ایشان در قع مخالفان و فقر سازغان
 در مصالح معاش و معاد اهل سواد و بلاد برایت کند و احوال کافه
 خلایق را بدان سبب قوایی و نظامی بای مردمی نماید دست نهد
 و حکمان را مقرر و عالمیان را از شعل الماع غمشار دل و سر و زنج
 کام یاب منور تر است که اصناف اقم از غریب و غم در تنظیم شانی که در
 صدور آن آمدن و تقویم امری که بدان مامور شدن باشند زعمی که این بحیر
 و صاحب بخیرت و خبرت آن فهم باشد و سر و پری و سپهبدی
 برد قایق و جلال و روابط و روابط آن شیوه از جزوی و کفای اطلاق
 یافته باشد و در تقدیم و تاخیر و تبدیل و تغییر حالات و ادوات آن در
 اقطار جهان مشار الیه بالبنان گشته افتقار و اجتناب مهربه بیشتر دارند
 حضور مازعالت جوشش و امارت امر آوا عساکر که بزرگترین مناصب

و حالترین مراتب است حکم این مقدمات سابق زاین چون فلان باز
 آنکه بکسب خاندان و نباهت و زمان و علم شایع و عقل کامل در قاصی
 همان و ادائی آقانی از جای و کرام امتیاز تمام یافته و از زمان حیا الی آن
 که غنوا و شنبات و توان عمر مستطاب است بایستیکمال تضایق
 و تحفیل حکام جاویدانی و اجراء کوز معانی و تخلق با خلقی اعظم نورانی
 و خلقی بحلیه ادیب دئم و میدان و برزم و دیوان و اجالت قیاج تدبیر
 و تقریر آرای منیر کافی و لید ترا نفایس و غیر خویش را مستغرق داشته
 و در آن منزلت بزر و اعلی و رتبه اتمی و اشی سبب و نفس عسل
 بکرم عطای استخراج داده قواد الجوش علی هدایه سبب و العفن رطب
 و السعادة یقبل حاجی الحامد و المناقب باجده سابع المراتب و العالی
 مقبل در صدر خزان سپهر پیاده روزه نارد جو او سواد میدان روزه
 اگر گشته بود تقلد و اعتناق آن منصب خطیر و تکفل و اهتمام آن امر کبریا
 معوقا بسته و بدو بایسته آمد فلم یکن یفعل الا که ولم یکن یفعل الا
 شتر وری و زعامت و شکر کشی و افادنت و حل و عقد و از مطلق
 و حکم نافذ جلکی امرای عتاکر منصور و کافه سپاه از امیر و مامور بایستیم
 و اجمع هم خاضعیم عامهم که بکلمه کی عبارت از آن است چنانکه تا این طاعت
 مردانگی و فرزندی و حکم و رای و تدبیر او منقوش بود مقرر داشتیم و منشور

خانیون و اولاد بر مطلق صدور یافت بایست نظام و اعتضاد بی با نواح و بر
 اصطلاح ماهر و فرزندان و بندگان و بندگان و بندگان و بندگان و بندگان
 و در مراتب اقدار و اقدار و بندگان و بندگان و بندگان و بندگان و بندگان
 اطلاعات و از راقی غایت بخت و چنانکه چنانکه بندگان و بندگان و بندگان
 خویش میزدول دارد و در مفاکب فکال و بندگان و بندگان و بندگان و بندگان
 بر شایسته اقدام و محلات و اقدام لازم شمرده و میر کرد در بندگی و بندگان و بندگان
 بر جاده اخلاص ثابت باید در افاضت اوصاف پاره او را بایست و بندگان
 داند و آنرا که در جودیت خلف و توقف جایز دارد و بندگان و بندگان و بندگان
 و افعال و افعال از نکورات بشناسد تا امارت مراتب اقامت نظام و بندگان
 تعزیه و خلاوت و اقامت امن و عمل صالحا فله جزا الحسنی حکام انان
 و مجاهدان سز و از بطنش و سطوت و عفو و رحمت با بندگان و بندگان
 و جهته اکل باید و بندگان در ضمن منشور و طی منثور بکلمه بایست و بندگان
 و بندگان منطور و مختار و معین و مقرر کرد و اوقات امارت امر و بندگان
 لشکر بایان و زعامت کافه سرتوران عساکر در جلکی مالک ناده الله سبط
 مرتب و معتدب دارد و انواع اراف و اصناف عاقلات فاعلی و بندگان
 از تقاب و ذلک مقرر کرد و عین علی بنی مد سینه کامله کردی
 عدو سبیل امر و سپه سالاران و سپر لشکران و کافه سپاه بیان و علمه

مختص و بجزیرت منسوره در یکی اطراف و اواسط و اکثاف ممالک
خاطرم الله و رعایم و رعیتها و غیره است کی فلان را زعم و شتر و زو و حاکم
و شتر لک و آب و نخل و غیره شناسند و از رای صواب که در تنفیذ احکام
و انضام او و انبراد و شایع و اقبال و دشمنان و اطمینان و امان و از ان و صحت
و تفریق و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
و خوف و ترتیب و ترتیب و ترتیب و ترتیب و ترتیب و ترتیب و ترتیب
و رساند البته و اصلا تجاوز جان نوارند و گفته و داده او را فرموده و از رای
و استه مادانند و در تعلیم و تحیل و توقیر جانب بزرگوارش مبالغت
هر چه کاملتر نمایند و توقع مایهون مارا درین تقلید و تحیل و توقیر و توقیر
سایع تصور کنند و با اعتماد و انضام مقرون کرده اند از شکی نیست
صورت **منشور شرف الدین ابن الخطیر**
انشاء ناصر الدین محمد کوچه بر یاری را مقدماتی شمار و کشور داری
استیاب بسیار است و در وقت محنت او لوا امر کی نهال کار بری و طلال
در چمن سرفرازی بر جوینا بر سلطنت و اقتدارشانند باشند و خوش
مملکت را بعد از تقبیل شفا با ترازب جدا و بریشان جلوه داده لازم
و واجب افکند رعایت به مقتضای تقدیم پیش از حد و ثقبیه و دفع
منته بر سبیل کفایت و محرم تقدیم دارند و حفظ و تیقظ را بشمار و دیگر

ایام و اقوام خویش سازند تا بهر نقطه و وجه است و سرحد و عطف ایشان
در جهان شکوه نو واریتانش و شمو و انعکاس هر چه کاملتر باشد و ظاهر
لشکری و رعیت و آرای اقویا و ضعفا و است بر تقدیم و تبرز و حکم ایشان
مقرر شود و کافه اعم از زو و نوبی در مرزهای تخت و تکرار و تکرار
و اند پس آنچه قیام ملک کانک شمس و الملوک کو اکب اذا طلعت
لم یبد منهن کوکب بزرگ قدر است یکی ازین فرق است آید و از زبان
روزگار در روزگار هر نفس چه وقت مناصب و حکام غلبه نای **شعر**
ای در بقا ذات توبه بقا ملک بر قامت توده دولت قیام ملک
بکوش مراد و سنج جان و صیاح ارباب و رسد و مسکن از مقرر و عالمیان
از لمعان برق سحاب و فیضان نور آفتاب ظاهر و باهر تر است که نازکتر و قیام
از دقایق سلطنت و مهم تر شرایط از شرایط کارائی و حتمت بر نفوذ که
حفظ مصالح جمهور و ضبط امور آبر و مأمور بران منوط و مربوط است
و این معنی بیان و بران و احتیاج احتیاج ندارد فی طلعه الشمس و غروب
عن دمل و چون از جایه خانه قل العزم مالک الملک توفی الملک من شاه
بیکس حال ملایط را بر ابراز فاجبانه ربه سطر کرده اند و او میزد مارا
بنویز و نیم بقیه حکایت مقرر فرمودند و در محنت کیوان رفعت کبریا صحت
مارا بران معروف داشته ایم که عاقلان هر قدری را در عیون عیون مدح

مستحکم شدن باشد بکفایت سپهبدانی که زمین و کاروان پسندین و پهلوان
 و بسالت و اصالت موصوف و معروف باشد بکنداریم و جزایست نشان
 او دران باب واجب داریم تا انتهای مرتبات و درجات و تدریج قله
 محیی و مؤقی ماند و الحاقه علی کتب و محقق و مشهور که انیسر پستار که بر عالم
 مؤید مجاهد مرابط منصور و مظهر معاون و مشایخ شرف الدین عمو و السلام
 غفره الدوله و ذوالمکه صفی الحضر و فخر السلطنة سید الامام شمس الدین
 الجیوش مقدم العی که مجرزا انقور اختیار الملک خدام الملک و السلاطین
 اینام بکمالی قلم سوابق بکب انوار حب مشهور ادا مانه رفعت و تکیه بخلاق
 لایق سابق انساب و خلایق ابتیاز و اختصاص تمام یافته است و بر این
 پیری و سیری و ابن السری حاصل دارد که ارام و اجرام جانبش لازم شدیم
 و اجازت و سروری و رعایت و سر لشکری محروسه کنین جماله
 تسبیح که از انقور محاکمه و سلسله معاف و پیم بر موجب رجب
 بر قلم دیوان سیدنا محمد الله تسبیح گذر و بدواری و ششم و مشهور
 مایون و نمودیم تا انسر استحقاق اختیاری آن نمیم کند و مردان کار که
 در زمان بیکار نیغ آیدار را سرخ روی گردانید و نهال نیغ را بر لال فرخ
 سیران در اندر تا بیکار و تملک سیر مخالفان دولت سلطنت ابدانه آیتها
 بار دهند ملازمین بیکار دارد و احوال ایشان را بکلی مضبوط و بنا بر معیت

و مکرر و دران خطه مبسوط کند و آداب طرف نشینی و سبک اهداری
 پاسترک و انچه بر رعایت رساند تا علی مرتضی الا یام و مکرر و الشهور و الاغلام
 غایتی نهایت و عارف کمال قاشابل حالات و اوطار او شود و بر
 موجب ترقی منزلت و مرتبتش کرده و بزرگ قلم دیوان سپهبدان و اساتید
 شومخیز در ضمن منشور سطور و معین کند اسباب رعایت و سرکاری
 و آلات و تحریر اجازت و سپه و پیری آمازه و مرتبت و ساختن و نهال
 دارد **بلغ آخیر** چون خدای سبحانه و تسبیح و بکارک بضع جیل
 خیرش را با بقا و مطالب رساند و روز بروز امداد و مواهب و کرامات
 از همه جهات در کافه احوال متواتر و متظاهر می گرداند و گردن کردن
 کشان عالم را طوعا و کرها مشق طوق طافه مای سازد شکرانه این عظیم
 متسابق و عوارف متلاحق و لطایف شیطانی تا در ذمت ممت بادشاهانه
 واجب میدایم بلکه در فرائض و لوازم می شناسیم ارکان دولت و مخلصان
 حضرت و بندگان سلطنت را با بقا و احوال رسانیدن و مزایای و درجات
 انشاء حضرت و پیوستگان در کمال سلطنت متضاعف گردانیدن تمام
 کز این حق مرحمت الهی و موجب نالمتناهی بجای آورده باشیم و رهینه
 دوام نعمت و مزید کرامت حاصل کرده و هم بندگان جان سپار و بزرگان
 با عمار را بر مقامات اخص طاعت داری مکافات فرموده و بیک خدائی

ایشان را موقع و مکان بواجب شناخته و آن مساجد مشهور و مقامات
مذکور و خدایات مشهور که امیر پسران کبیر عالم عادل مؤید منصور و نجاه
مربط سینف الدین خاتم الاسلام عماد الدوله اسد المله تاج الاله معین الملک
حاجی المغفور زعیم الجیش بقرة المجاهدین عضد الملک و السلطانین بهمان
البروم و الشام و الارمن ملک الاله بکایانج اغرلو غازی تهنیتین
الغ قلع خاص شویاشی بکایانج ابو منصور التوبیة الذوقی را دایم الله
جاسته و خوش رفته در منظم امور دولت و مصالح مقامات سلطنت
ثابت خلق است و حقوق نیکو خدای و وفاداری با طراف و اوساط رفاه
و میان اکابر دیار و نامداران اقطار سر و قدر مقامات و قدر و بویات
آند و هر کجا موافق غلبه و خداوند برستی صادق بنای قدم او بر جاده
و قانید بصره او در جوار و ولا محقق شده است و حاضرین عقیدت و وفاء
سر برت او در خدمت دولت قاهره و حضرت زلیخه و مصلحت خاندان
سلطنت و دوزخان ملک بنایا کرده و سستی پنج و چند بلخ او را امام
و غایت و انبوه اهتمام کرده نای علی جهان اقتضا کرده و اخصاص شریک
و افضطافه مشایب او را مرید فرمایم و مرتبه او را بزرگ و رفعت او را بزرگ
رسانیم علی استخاره الله تعالی سروری و پیش روی جلای امرای دولت
و لشکر کشان سلطنت بنو اسناد فرمودیم و منصب بکایانج بزرگوار

دیشتم و او را پیشوای جمیع ارکان دولت و ایمان مملکت و پیش روی
عساکر منصور و لشکرهای جبار گردانیدیم و مثال اعلی از ان فی قریه نوبه تلجید
الیوم در استغراق جند و استطاعت که در اخلاص طاعت بنایان برست
بفرایز و متقلد و متکفل مملکتی مصالح دقیقه و جلیله باشند و همچنان بر قاعده
پسندیده و سیرت کریم خود در نظم امور و استمالت جمهور می رود و عقید
خلایان خدمت و خواص سلطنت بر عایت جمل منتظم می دارد و حسن
تقریر منیر و خاطر عاظم را درین نعم عظیم و مصلحت جسیم که بزرگوار
افتاده است محقق گردانید چنانکه درین استخارت که فرمودیم اجابت نظر
ناقب و خدمت نای صایب ناممکن از تصور شود و وضع این مصلحت
در موقع خویش و وضع و شریک مقرر کرد و دایم و بزرگان دولت و لشکر
کشان و سپاه سالاران سلطنت و کافه ارکان اعیان حضرت دایم الله
تاجیدیم و حرس نمیدیم این جمله را از نای اعلی تصور کنید و فرموده نماید
و بر موجب مثال اعلی علامه الله بوند و قضیت اشارت ما را انقاد شوند
و بعد الیوم سرور و مقدم و پیش روی و امیر سیف باشند و جانب
او را بزرگ داشت واجب دارند و در نهایت دولت و مصلحت سلطنت
متابع او را لازم شمرند و از مخالفت او بجنب نمایند و مراعات ما را بکند
مقرون دانند و شریک بزرگی و وفاداری و تقدیم منزلت و معرفی دارند

تا بفرغت بال بنظم احوال استقلال نماید و این انعام جزیل و اخصیای عظیمی
در بار او تقدیم فرمودیم بزیادت اخلص طاقت داری و استیلا و فتح
و استبداد در مراضی حضرت و مناظم دولت مقابله می کند و دولتم این
محاسن و نبات این مناسبت از وفور یافت و مشمول رحمت و محبت
دانند **مشهور است** که **الحکمة الملك الوهاب** للمؤمنین سبیل التوفیق
و جعل آراء ارباب الحیث نور قلوب الکتاب بالحقایق و صورتی اذله بهم
معرفة الدقایق ضمیر براهه الحسب سببا لثواب العقاب و اظهر الاشی
منهم الخطا و الا بقی و الحصاب و الصلوة علی من عقدت علی قضا و حیاتهم
و استوفی مکامهم الا و ایل و الا و اخر و علی آله العز المقلدین الذکی الفضائل
و الماکر مانع التواریح الرسا و سطر التواریح فی الدفاتر عالمان با
از لغبان آفتاب جهان تاب لایح ترا و از معلومات ارباب کما و منقولات
اصحاب کما و واضح تراست که تمام دین بی انتظام عفو و مملکت و بی کفر
و احوال مملکت التیام مضایح ملت در حوز تفسیر نماید و آن معنی بیدای عقول
بی ترکیب مقدمات معلوم می شود که عباد پادشاهی بی ایجاد اجناد واهی
ماند و احتیاج رجال که حفظ حومه مملکت و حرسه بینه دولت اند
بی قدر مال که عذر مال داشته باشد دست نه هذ و عادت انظار
قدیم است که چون پادشاهان جهانگیر و خسروان تاج سر بر تبارت تیر

بر آن و وساطت شمشیر بر آن اقلیمی با دروایان حکم بیک کا تحت نظر نبات
اقلام اصحاب دیوان خود آید و عایان این ملک با انواع معذرت و انصاف
بصفت خویش بفرموده داند و جهت تحصیل رسوم و جمع قوانین قدیم و
قوانین ضروری بزرگی که با کمال کار دانی و در زینت و درایت از انبیا و زبانی
باز آید و اقرا با ما داشت و دیانت و نقای جیب و طهارت ذیل و بین
نقیب و مرامت غایت امتیاز تمام یافته باشد و مندوب شود و نخست
کفایت و تدبیر مساوات میان اکابر و اصحاب و مرعی دارد و رعیت را نیز
تکرواند و قال بوجه حسن بخون حصول اند و مملکت دوی بوارت
آورده و امور دین و قوا و شمع بر آن واسطه تنظیم تمهید باید و الله ولی التوفیق
چون مجلس شریف صدری کبری عالی عا دلی مؤیدی مجاهدی منصوب
اکملی باری اقدی افضلی شفیعی نام الدین شرف الاسلام فتح الدوله و آخر
الحضرة نصیر التطننة مالک ازمنة الذللة ملک الصدور و الکفاة عماد
الملک قطب الدوا و بین بین الملوک استلاطین الف کما صاحب دیوان
الاستیفا ابو الحامد محمد ادام الله شرفه بین خصایل جید و جلالت شید
از گسته و چهره حشاد و اصدا و را بوفور غنا و نبات گسته و تقلد
امور عظام با از مدح و در پیشد بایسته و از نور در بصرش ایشتر بود **ح**
بر موجب تقریرات تا ویلات تحریک این مقدمات قضا و حکومت دیوان

اعلیٰ اعلام الله تعالیٰ کی عبارت است از آن منصب استیفا و مالک محرم
زاده الله بسطه بذر موقوف فرمودیم و بعد از تفریق مشور محایون بقرب
پیوست تا بکستار تمام و اعضا و کمال و اعتقاد کی حسن اعتقاد باشد
اورا شامل است مباشر و غیر اول این امر شریف شود و در استیفا و رفو
و استخراج اموال و ضبط جهات معاملات و طلب اقیات و تحقیق و فایز
حسابات و ایضاً و مهمات محاسبات محال معادن و ملاقات
و ارتباط و کستار محال و ایضاً و مذاق رجال و کشف محمولات اقطاع
و اطلاع بر سایر طیار است و مناقشه در تکثیر جهات ابواب المال و خدمت
و رعایت مصالح خزائن و استغواض حاصل و باقی و مصروف نفایس
و اطلاق و مجلوبات و احوال ملوک و اقطاع و انا و اب و اقطاع و توفیق
اخراجات جلیوتات و استکشاف احوال علاخانها و روایت حرم و
و حشم و کافه ارباب و طایفه و جرایات و تفریق در بخشیدن اعمار
و تقار و نواب و گمشککان و سایر کارداران بلدان و طایفه اگداشیان
لازم شود و شخص بقاء از قلع و زباج واجب داند و هیچ شکر بطور زیاده
استیفا حاصل و نامش توفی نگذارد و بنای در طی مشور مستور کرد
ادوات عدرات و سیادت مرتب و مهمات وارد و انواع زیادت
اصطناع از خدمت حضرت سلطنت اجلاها الله تعالیٰ متوقع و تفریق

باشد و ذلک باقر و عین امر و نواب اعوان دولت و ارباب
و صدور و اصحاب و کافه متکلمان مالک محرم و نواب الله بسطه و
بخارج و ادام محرم و رفعتهم و تمکینهم و ثابدهم این جهت موقوف و ازانی
داشته و ادا نموده و توفیر و توزیع و تجیل و تکریم و تعظیم محاسن شریف فلان
میا لعلت قائم را از تمام و لوازم شمرند و اورد در منصب خویش مستبد
و تفریق و حاکم مطلق شناسند و در مهمات جزوی و کلی و تفصیلی و
تجیل نواب و مشرفان و سایر کتات و محاسباتان رجوع بزر و نواب
دیوانش نمایند و محل و مکات و اورد در خدمت حضرت سلطنت اجلاها الله
مهر خطه و ترقی و تزیید داند و برین جمله اعتماد بر تفریق محایون سازند و چون
موقع کرد و ان شاء الله تعالیٰ **مشور را راست**
چون لطف توفیق ربانی و وضع جلیل بزرگانی و بسط رحمت و خلیه
تحقیق اعمال و امانی و ابر قیاس و صفات حال کارا بطایفه کرامات
و عوالم مباحات پیاوست و معارف از مقامات و نایب و مقامات
مضایع معاطات مواهب و ملاقات طایفه پسانند و ملک مورد و
مارا بطایفه مشیت خویش مکتب سعادت مکر دانند از کاران دولت
و بزرگان حضرت که در ظهور را بابت دولت و طلوع شعور سعادت
ما احتیاج شفقانه ابتدا نهادند و اعیان مملکت و اعوان سلطنت کرد

اعادت طراوت کامکاری و احیاء رسوم جهانداري مابقی خلعت
 ابواب انبلاج بر کشاند مراعات کردن و شرط نیکوکاری در مقابل
 آن نکوخواهی بجای آوردن و مراقبت حق آن اهتمام که حریبت آن
 بر مرز و بر کار قدیم خواهد ماند تقدیم نمودن **و** مراقبت تقریر آن
 اخلاص و لاک در حجت همایون مامورون است فرمودن از لوازم کاریم
 عادت میداریم و از براهین **و** دوام موهبت لایزال و عواید نیریز
 بسطت می غنیم برین نصیبت جانب شریف امیر سلطان کبیر فلان
 الدین رکن الاسلام ادام الله شرفه و رفعت و خیرش بهای و بهجت
 استقامت کردن و استعطاف خاطر از بجای آوردن و انواع عطای
 تمیز نمودن و موالایست اخلاص او را بکافا اخفای تلقی فرمودن
 از مفاصت حسن عهد دیدیم و از نبل غلوه و قضا یا بشارت دولت
 دانستیم تا جملہ مخلصان خدمت و نزدیکان حضرت یحیی کزانی ما
 و اتق باشند و نیکوخواهان سلطنت بنیک عهدی مناسبت نظر شوند
 و محروسه فلان را که از معتقات غفور ملک و اطراف دولت است
 بجمع خدمت و نوا جها و لواجهها و مناصات آنها جنایک شش ازین فلان
 نیریز بدو ازانی داشتیم و بیکم او تقوی فرمودیم و فرمان اعلی افند
 گشت تا بعد ایوم آن خطه را در تصرف خویش کیرد و شهر و ولایت

در حکم خود دارد و کافه رعایا که مجموع و ذایع اقرب کار اند در خون اهتمام
 می دارد و مصالح آن صوبه با جنایک لایق است و منتهی در حق مضبوط
 کردند و چنان سازد که خاطر عاظمه از جنایک احوال آن خطه مرتفع گردد
 و دوست نیز منیایان کزین باب برکب پسندین ملازم کار دارد و
 بعبودیت یکبار مبارک نمود کرد است **رفع الحرج** **یکم** درین
 وقت که خدای تبارک و تعالی بعد از نقاشا شداید و معانات مضایق که
 موجب حصول بیزیت و بیزیت و سبب بلوغ رتبت اهل درت آمد و بزرگان
 امتحان قضا و ابتلا و قدر کمال اصطناع و استیسلام ماحکم یزدانی و تقدیر
 ربانی را محقق و مصدق آن نواب الطیفه ساخت که فاجعه دفع و موهبت
 است و انجام آن شاید اگر امانتی فرمود که سر دفتر عواید است که بر طبع
 و حسن عهد که ملکه طریقت و مایلک خلایق پادشاهانه است
 ادای شکر این موهبت جمیل و قضاء این کرامت عزیز را رعایت حقوق
 بندگان مخلص و پاکوان خالص و وفادار که در محاربت ناکامی و منزلت
 فی مرادی در خدمت حضرت شهنشاهت بر داشته اند و جان و دل
 بر اعتدال احوال گماشته اند و بعضی و لوازم می شمرند و تقوی حفظ ایشان از
 اعتلاء مرتبت و تقدیم منزلت واجب لازم می دانند **ان الکرام اذا ما**
استهلوا ذکر و ان کان یالغهم فی منزل الحشین و امیر سلطان کبیر

در مقام اطلاق از حکمان عقب السبق ر بوده است و بهر حال و آثار
خدمت بیان چشم و خدمت حضرت برهان یکدی نموده است با رعایت
و تمیز عاقبت او را مبدول داشته و عین همایون بر رعایت قبال
و مراقبت سوابق او گشتم از کمال بند نواری و حق کمراری نمود و نیز
جانب او بقدیم اضطلاع و عنایت و ترتیب انبساط و ولایت لایتم
آن ولایت غرضم بدو از این داشتیم و حکم او تقریر فرمودیم و بنال
اعلی با فدا گشت تا آن ولایت را در تصرف و حکم خود آورد و بیست و هجده
گزیل و برک و خدمت پسندیده عبودیت بیکار مبارک با قامت رساند
و مراقبت فرمایم هواداری و محافظت لوازم نیکو خواهی قیام نماید و برین
انعام منتفع باشد امر او نواب و سایر ارکان دولت و اعیان حضرت
حکومت و اعتماد نمایند **منشور امیر شکرار** حکم آنکه کردگار
تعالی صفاته و توالت حیاته بر ما بم اتمام کافه خلایق را در کفایت
کفایت مانده و منکب موبک همایون را خایل اعباء رعایت رعیت
کرد اند و موارد حضرت مانند مثل و مشرب جاهل ارباب حاجات ساخت
و المشرک العذب کثیر الزحاکم انا لجا که خاصیت سوس نفوس انسان
و لوازم سنجیت بر بریت است احیاناً ساقی بر خاطر عطر طاری می
گشت و ملائقی نطیع اشرف مای موجب عزت میکرد و ما را در دفع

آن سائنات و انزال آن کلمات معالجات و مداوت بر تو حلقو بکم
ساعة فساءه بعزم منسوب اضطلاع و در افواج ملائقی رخصت الهی افاضلتم
فاضلاً و از شوا یب منای مایون بود و رخصت می افتاد و چون برای
آن عرض بعد از بر جان خود و اصناف جوانی از دلیلی خادق و جزئی
ماند که در مراصد و مراقب خون و سحر و بر و غیر ترش و نعتی خاتم
و مزاج و مکاتب و مواقع و خوش و طبع و ذری تمام یافته باشد و ممکن
یکمال درست آورده و در شیوه سیر اندازی و صفت کند انکشی و بکشی
پساری بجه غایت حسین و در مدافعت و مقاومت ضوای سبب
مختلف جزای تمام یافته تا کن بر بود و چون امیر پستار غرض الدین
استاد کلام سید القاسمین الفخر المصطفین معنی الملک و السلاطین
الغنی بک اعلو امیر القید مختصا لمدکور و دیگر مشایخ و مآثر معروف
و مشهور بود و اجتناب و التزام آن شغل با متعین او که با امیر القید
موسوم کرد اندیم و ملازمت حضرت خویش مخصوص فرمودیم
و جهت معیشت پس روی و اعداد اسباب امیر القیدی سرانگیزی
و عروسه سائیدار احاطه الله باهلکی توابع و مضائق آن بدو از این داشتیم
و منشور همایون بنهاد در سائیدیم تا و جوایب آنرا در تحت تصرف
خویش آورد و بهر آنچه در خود آن شغل باشد از اصناف جوانی و کوا

بزرگ و مقهور و کباب و فرموده است جمع می گرداند و در تعلیم و تادیب
 انواع آن بر موجب نفس کلام مجید و ما علیه من انوار مجید و کتب بنی فلان
 ما علم الله باقی الغایه برسد و اگر از جنس سباع باشد معرفت سباع
 ثلثه و من الانطلاق عند الإطلاق و الاجابة عند الإجابة و الاخرى
 عند الاخرى من متفق بر دزد و اگر از جنس طيور باشد که استعداد زیادتی
 تادیب ندارد با دراک سباعی الانطلاق و الاجابة متاخر شود
 یا خارج و مصادیق ایشان حلال باشد و بی و بالی گردد و سبیل امر از او
 محروم باشد آنست که امیر غرض الدین را حاکم و سرور آن خطبه
 دهند و شکر و شکایت نوبل و از برای تمام مقهور کنند برین جمله
 روند و اعتماد بر توفیق همایون سازند **فصل آخر**
 استقامت اساطین انوار مملکت استقامت قوانین قواعد
 سلطنت جز بوفور بزرگان حضرت و طویر طرایف خدمتکاران
 بسند نفی طریقت که بشهامت فانی و ضرامت وافی موصوف
 و مجبول باشند مقهور نشود و استقامت دعایم دولت
 و استخفاف ما بر حشمت جز بوجوه خلصاتی که میا برین اخلاص ایشان
 مستعدی بسطت جهان ناری و مقتضی دوام قدرت و کاکار
 بود میسر نکرد و چون اعوان دولت معذور و ارکان مملکت

مفقود گردند ثبات عرض و شل تحت دوام امور تحت سلطنت
 ما را یقینی صورت نبندد **فصل** و اما ثبات القروض بقیت
 اذ استل من تحت القروض الدعایم و چون امیر پهلوان مقدریم
 ناسل فلان الدین پسند القصاصیه ملک التباریه مرتضی الملوك
 و السلطین الفخ مشو بکشی بک امیر الصید فلان که با کمال شهامت
 موصوف است و آثار جلادیت او مشهور و معروف از ملازمان
 درگاه دولت و منقیان بارگاه سلطنت نمیزد عقل وافی و مرتب
 خرم و افروستنی و در علم شکار و معرفت شرایط آن کار از انبیا
 روزگار در گذشته و شادان ایستاده بر موجب این مقدمات طاعت
 و زعامت فلان شهنشاه و تقویض فرمودیم و ریاست و زعامت
 سروری و سیادت امیر شکاری بونی ارزانی داشتیم تا مایه
 رفعت خویش بر مزید غنایت ماکه از وفور جلادیت او تراید کبر
 متوفی گشته گرداند و بر اسم و دقایق این فهم غایب و جوهری که در
 مشرق منشور معین می گردد بوجه معارف خویش صرف میگرداند
 و سیب طاعت بدان منتهای دارد سبیل امر و نواب رعایان
 و معینان فلان شهنشاه است که فلان را امیر و زعيم و سرور آن
 بقعه شناسند و خود را مامور حکم او دارند برین جمله روند و اعتماد

بر توفیق مهابیون پس از **منشور استادی** از آنجا که نظیر
صایب و زاری ثاقب بر ضبط مصالح دولت و تنظیم سیاست
کماشسته ایم و اختیار بندگان جهت تقلید مقامات مملکت پیش
خاطر عاقل داشته استیم تا مناصب استادی سرای را که از مقامات اشغال
و مقامات احوال است و متضمن انتظام امور و نگاه داشت قرائن و احوال
امیر سلطان جمال الدین ملک الزما دایم نمیکند که در خدمت مستظهر
است و کفایت و امانت او من جمیع الوجوه ظاهر بدین مهم بر سر
اختیار فرمودیم و در اقامت مرام این منصب خطیر و رعایت لوازم
این شغل عظیم بر کارگزاری و راست کاری او اعتماد نمودیم و مثال
اعلی یافتند که تا بفراتر روی بتفحص احوال و تحصیل اموال نمند
و وجوه خاص را در جلکی ممالک محروسه در حکم خود آورده چنانکه
البته دیگری هیچ وجه در آن وجوه دست نکشد تا بجله بخارین معوض
می رسد و در حساب و بیوتات جمله نظری اندازد و آنگاه بایست
باشد می سازد و باقی مقامات را که تعلق به اسناد سرای دارند از
دقیق و جلیل کفایت میکند چنانکه خاطر ما را از اتمام آن مقامات
فراغت و رفاهت حاصل آید و بنیک خدمتی مستوجب زیادت
نعمت و عنایت و تقاضای رافت و عاطفت می شود و بهر آنجه بوجه

خداوند متعال

معیشت او معین می گرد و دستش خفاصه خود صرف می کند و بهر
ملازمت بندگی و خدمت آماده می دارد و رعایت جانب را با کفایت
و دیانت و اهتمام تمام اعلی بیست و درایت از مواجب ثبات
لای صایب و لوازم و حق ثاقب حضرت سلطنت خواهد بود و ملا
خصوص عبودیت و مواظبت صفاء خدمت بارگاه اعلی موجب
ارتقاء مراتب تقاضای عارف خواهد بود و واسطی **تقریر داشت**
چون و فور فضیلت و کمال اهلیت و فطنت فلان معلوم شد
و شایستگی و احتیاق او در امور خطیر معین گشت جانبش را بخیل
اختصاص دادیم و در مرتبت و مکانیت او بیفزودیم و او را در سبک
مشایان حضرت والا و درگاه معلما مخرط کردانیدیم تا چنانکه
و مورد انشاس او سرزد شرائط حضاف و فوایدی در تمسیت
منصب انشا بقدم رساند و آثار بر اعانت و اهلیت ظاهر گرداند و امثله
و مناشیر را بعبارت فصیح و استعارات تلخیص بیاراید و ملازمت
دربان اعلی و بارگاه تعلی از لوازم شمرده و مواجب نیک بندگی را فرست
کند الی آخر و اسلم **منشور عارفی** درین حال جناب عاطفت بر انتظام
احوال فلان کسرا ندیدیم تا چنانکه انفرط شهادت او معهود است
ملا بهت این مهم آثار اجتماع باظهار رساند و مرام و معالیم آن کار را

۱۲۳۴

مرتب میدارد و قوا هر دو توانین آن شغل را نموده می گردانند و در پستی و بلندی
 خاک و باران و جنب اسباب و انقباض و آلات و عذبت ایشان استغناء
 قلم بجای می آورد و کیفیت و کمیت اقطاعات ایشان را در دو قلم
 مضبوطی دارد و محمولات و محمولات محفوظی می گرداند و آنرا
مشور و ملک الشعرائی **تطبیق** بالانحایات و ترحیب
 حال ارباب معین و بلاغت که بواسطه انعام شریف و طبع و قافیه
 ایشان ذکر خوب نای ما بر صفحات ایام و نیای هر قوم می شود و گرم عهد
 مبارک ما بر روی روزگار است خلوه می باید و از اکرم بشیم یاد داشته
 و اکل غایت حسره و اندوهی ما بهیم سیما چون حقوق و فاکوی و شاکری
 از قدیم دارد و خاندان کریم نموده گردانید است و عنوان شبیه که
 طراوت عمر و خلاصه زندگانی و زیاده حیات است از زمان آبا و اجداد
 تا این عهد مجنون در خدمت و ملازمت حضرت سلطنت صرف کرده
 پیشانی هم در بار ایشان مبدول فرمودن شخص مذهب شریاری
 می شناسیم معنی برین مقدمات درین وقت بجانب فلان را که هموار
 محافل و مجالس از نتایج خاطر و عرایس ضمیرش آراسته بوده است
نوع آخر آفرین و شاکر و نا محسن و خدای را عواست که عالم را
 از کرم خدمت بخواه و خود را سبب دورقم حیات و معنی الراجح اطلاق

همه به همه

و ارباب عالمیان کرد و آدمیان را بر تئیب عقل و نطق از میان ایشان برگزید
 و بنفصیات و لغز کرمانجی آدم و مؤهبت و فضل انتم علی کثیر من خلقنا
 تفصیلاً اختصاص از زنی فرمود و صواب ایشان را منبسط انوار حقانی آسانی
 گردانید و بزبان داستان سخن را بر شش زبان و ترجمه آورد و تا تعظیم
 واجب الوجودی او را سرایان شد و ما را از میان آن طایفه در ابتدا آورده
 و بناشیر کارانی بجهت محافظت حریم پیمانی بکرم و آئیناء الکرمین
 شریف از وعایت رعایت و زمام تمام ایشان را در قبضه اقدار و کف
 تصرف مینماید و نهال همایون ما را بر رعایت حقوق و عاکوبان خلص و عوا
 خوامان خالص و انصاف مظلومان و اقلع دشمنان و اصطلاح و دوستان
 و حمایت جانب کافه رعایا که و ذریع آفریدگار زنده است که در ابتدا در اقطاعات
 کبکی صیبت رعیت پروری ما با نسیم صبا هم غمان شد است و زبان
 ایام بکوش و دولت ماکه خلوه و مقرون با دین معنی فرا خواند **الفرد**
 عاقل المار فی العشب و العقی یک استس الرقیق بالحب **فان** **تشیب**
 یکف الدین مضلک یلوح فیک فیرید الرای و الحیب **تالا** **ایرم** **بوا**
 آن جن ملک ما نیست بسط از غطر تضایل افاضل عالم و بهر شدن
 دنیا بار و روضه غله همسری می نماید و چون فلان که بدین قضیه بلاغت
 و واسطه قیاده و فصاحت و نقطه پرکار آن است است و از عید

بعید و زحمانی مدبرین آقا خاندان معایون ال سلجوقی روزگار خود را
مستغرق گردانید است از آنجهت خویش را در خدمت پادشاه
اعلی مآخضی شریف حاصل کرده و پیشتر آید از خود که مراد بجز خلل دارد
ذکر بند نوازی و جاکر فرازی دارد جهان انتشار عام داده و از ساعده
خاطر انوار از حد اقران خود و از صدد اکفا و امثال خویش شد و در شوق
سخن پروری بغایت کمال رسید مبنی برین مقدمات او را بنابرینکه
غایت فرمودیم و منصب ملک الشعراء حضرت علیا و ما را بدو تفویض
کردیم تا بر عادت ایام ماضی و از زمان ظاهر و سالف بقضا بدو غرض خود
رباعی مخفی و محال پس ما را مقرر دارد و در بند دقت معانی و در
الفاظ باشد و مضمون قضا بدو بقوا بدو استعارات رابقی و ایهامات
فاین و تجنیسات لطیف استعارات خوب و ترصیفات محبوب
مشجون و منوخی کند و مکنات و مرتبت شعرا و مداحان که روی بیایگاه
آرد نگاه دارد و کسی که صاحب صناعت و بصاعت بیند در نفی
او نهادن نکند و السلام بنویسد تا بآتم **منشور امیر مطربان** چون
نوبت جهان داری و مرتبت شهر داری باز پسند و سر بر سلطنت
بفرط طاعت ما آراسته شد و محبت پادشاهانه بر مرتبت اصول او و روح
نفسان گشتیم و هر کاری را فرما و در مصلحت مرتبت داشتیم و بندگان

خداوند و پذیر مایع اختلاف طبقا بهم جمل در عقد خدمت منقطع شدند و در یک
عبودیت تفرقه نگشتند و اصحابی و حرث و اهل حرمت و عزم و مردان
معمره و رزق هر یک بحسب حقیقت و براندان کفایت و لایق حاست
از کمال رافت و وفور عاطفت ما بهره مند شدند و مکانات اختصاصی
یافتند گوشه خاطر عاظم را با اهل انفس و رزق مقرر وقت داشتن واجب
دیدیم تا چنانکه خدا اهل حدیجگاه داشته ایم و بایک هر کس فرا خود
مایه برافراشته اهل عشرت نیز از خدمت حضرت ما مجوز نمایند و انصاف
بهم در از آوازه شایع رافت آریاب رزم بعنایت جمیع ما مخصوص گشته
و بوقت اتمام خاطر اسباب استیناس همدم و آماده و ابواب شرفه
گشاده باشند برین موجب فلان الدین که در راه خینا گری مایه است
چنان بچنگ آورد است که شرفه از جلا جزیش کردی او تقاضا نمایند
و ناچیز از مشا و اذ لطیف نعمت او فرمود که در خدمت او از اقا حبی
خوای گذشته و در رقوم بند که مطربان حکم گشته و واجب دیدیم
جانب او را اختصاص زیادت فرمودن و پیشتر از این تا این غایت
داشت منشور مبارک از افاضت داشتن تا مصالح خود بدان اعلی
راست دارد و بنا و قات خلوات که غنیمت عشرت و رزم پرده برانند
و اسباب انشی و نشاط افزاید امیر مطربان طاعت و خدمت

غایز و خاطر ما را غایب است بر تو ای **فرخنده** رخسار که ایستاد
رویت و خرم و انجای صراحت و غزم و مرقان مکرر و دهم از فیضان
انسان ما مخلوط اند باید که اهل عشرت و بزم از انعام عام و اکرام تام ما با
نصیب باشند و از در آه جو و کرم و جو و لطف و نعم ما با نصیب منجی
برین مقدمات معقبات این کلمات مولف لا اغان مصنف لا اوزان
بار بذا الشانی است و الاغانی غارف علم المناقب و المثنی فی السیاسة
جلیل الملوک فلان را که در راه خیار گری مایه استانی جهان حاصل گشته
است که نه در راه را نه در آن نیست که بشاگردی او قیام غایب از روی
خوب و صورت محبوب او خور از مایه موسیقی نقل می توان شد و از
حسن نقابت او بر لب از دست بهند و زود بکستند و در روز و در
چون نای جنبی او میان بیکد و از قانون قول راست او مخالف نشود
و از بزرده مقام خدمت او بیرون نیاید صیبت او با صفتی جفاکان و عرف
در سینه و با طراف جهان پرست که کثرت غایت و محفوظ غایت
ما که داندیم و امانی و مآرب و مناجی و مطالب و مقرون غار و مقول
بجای فرمودیم تا محاسن این کار که گاه از خدی حرا جانی و نایم
با شوائب لطیف و اقوال شریف خود مرقن کرد و اندر **فرخنده**
عقله زمانه و حکماء فرزان را از لعلان برقی سحاب و فیضان نور آفتاب

غایز و زور و روشن تر است که مهابت عشرت سرای انما الحقیق الدنیا لغت
و چون که مقام طرب و تریخ و منزلت و رفیع و دو طرف جز و منزل و دو
جانب و فصل دارند و مایه است معنوی از وجیبات و مریجات و مظلومات
و محققات از تحفین یکی ازین دو پیرایه شنائین و دو خلیت مستانی
غالی تواند بود بر موجب این مقدمات لازم آنکه یاد شائکان که نه بر
ضایع لطیف نای و عنوان نامه تضایل بر دانی اند برین دو صفت
مستحق و برین دو نوع و در متعده باشند بوقت بزم نهال رخ امر گزاید
از دوبر و برید متعده و یان خاکسار سیراب کرده اند و زمان بزم موالیان
از کشتن استیلا شری و از فرمایند شایه و بنا و علو الکفاة و الحجة
قد بر حجت بهیوة الباسی من مرقه قدرت و قامت خالت خبر ایشان
برقه الزل ایز و چون باری است رکن ایوان سلطنت ما را با غایت
عزم الملعین خویش فرماید بی معالی گردانید و زلفی برید سپری کرده و بر اصول
و فرغ و نقابت و مرقه غولالت و تالیف اصوات و بعد و با جریا غایت
و نظایر و اخوان علی و امر و خبری کابل حاصل داشته چون خاطر از غایت
و دای اعلی علیه علاه الله عز و جل نشاط و اندیشه شلالت و زلفت فرماید
و جواهر این دو ملک مجلس الشیام باید و بر و لیم معانی و ذوق از غایت
لایق افغانی و شایب و شانی شکفتن گیرد خدا و نعیم من خبایه و لذت و طایر

شود و ستر لا شکر کویا یوم الشکر و الی غیر ذلک و نقاب از جوهر مراد برود
آن زمان او آنکس پیش روی راه آن گروه بردست کرد و با او فر
مایه و کثرت بضایعی که بچنگ آورده باشند بایر و احوال نوع و مضایف
عجیب در خدمت بزریم حشر و آنه جالکی غایب و با کمال درایت ز نام بزم
نیک و بهر بنده دهد و ایشان در آن روز و آنجا و راحت افزون
مسررت روح و مهربانی و ممتنع که در وجود و چون فرط موقتی آنجا است
نور الدین بهاء الاسلام جمال الله مجتبی الحضره مغرب السطوت عجب ازین
موقوف الاطمان والا و آن عند لب العبد فرید الوقت قایم زمانه الطرب
معدن الکماحه و الادب شمس الملوک جلجل السلاطین امیر المظفرین ابو
الحاکم بن یوسف خدمت حضرت ما اعلاء الله معلوم و محقق و ذکر
او صاف محمودش مصدق بود امارت و زعامت مطربان خاص
و سرور و مهربانی کافه عامه اهل طرب و ممالک و مروجس مدو
از نانی خاطر ما عتقانی و نقلد این مهم قیام نماید و تقدیم و تاخیر اند
بوجهی جمیل و طریق پسندین بر عایت سپاس و بر ملازمت بزم مبارک
و مجلس استرجحت که نموان بود و شادمانی مشون باذ الله و اخلا
عینت نکمریتند و کسای که موسوم نماست آن شیوه باشند و ایشانرا
از پیرایه مهربان در ان باب عاقلان پسند و اگر پسر ما آن قرنی حاصل اند

جمال ممکن و امکان شود و بجهت مایون ماندند و هیچ دقیقه اند قاری
چنین طبع و لطیف ذهن و سلامت نفس و طرب و ذوق احوال کند
تا پیوسته انچه اصطلاح و اصناف الطایف بیکران مارا در بارش خویش
شامل و متواصل اند و بیلج در ضمن منشور مایون بقلم دیوان استیفا
معین کرد و این اتفاق جوید و غریزه انعام و اکرام ما مستظهر با شادان شادان
منقول و بیست و یک کتاب شاد و جمیل و آذ غایب و غایب و جلیل و جلیل
ذکر دنیا و آخر عقی در مساحت عقاز و ضیاع و افلاک است و رعایا
و خدمت و برابری و ششم را بطون و مرقوب ساندن چنانکه از بار شاد
کلام انجری بدان ناطق است که و چنین که احسن الله الیک و انوار
عبادت محمدی صلوات الرحمن علیه بدان صادق که رحم الله عبدا شجا
اذ نایع و اذ شتری و قایم کون و ضاد و ذبیع مغاش و معاد بدین
جمله مقصود که ما غنیمت بقدر و ما عذرا الله باقی شکر الله تعالی که آثار این
صفت و صودرست معانی و سورت و مانی بر حضرت علی و ما حقه ما الله
بالبلان ظاهر است و لایع و نسیم انقاس و لب نامه ما در مشام اهل ذوق
و شام با بهر و قلیق نامر صاحب حاجی از فیض منقل وجود و بهرین مایه نهایی
امانی و بلوغ مقاصد و بوجهای پسند و دیگران را می پسند و از ان
ملکس نفع پسندید ما امیر بهر سلاطین فلان الدین بود که حیه فلان

از احوال فلان که خبری از آن نداشت دارد بر فلان دیه و خدایی نهایت
 بر فلان دیه با جمله حدود و وسایع آن چنانکه چاهنی با قطع داشتند
 حکم ملکیت از حضرت مراد با مال التماس کرد و در حال با جایت مقرر شدند
 و در بهر مکر و راجعت بونی از برای دوش تیم و فرمان نافه و اذیم تا هر یکی
 خواهد داشت و فروختن و بخشیدن و اقرار کردن و در حق نهادن
 و باقی احکام مالکانه در آن دیه بجز کسی مانع نکرد و منافع نشود برین
 حدت و دوند و اعتماد بر توفیق نمایون پس از **فرستادن سید حیدر**
 ایزد سبحان و تعالی ذات پاک را بفریاد و شای و شکوه غریب داشت
 و نهال داشت در چمن عقل بیست و انوار هدایت و اسرار کفایت مالا
 کرامت کرد اند و لبس تقوی و رحمت و خلایق عاقل و غفلت در ما
 پوشانید و در ما و مراد ما در فردوس کامکادی کشاده کرد اند تعجب
 و بدیم حق این نعمت بزرگوار و موهبت بی شمار گزاردن و جانت نیست
 و که در و بیعت حدت و اعانت رحمت ما اندر فقره داشتن و تمهید بیضا
 عاقل و بیضا جاج رحمت از تو اذیم خلوت جنت و عظم مکرمت
 شناختن و اهل فلان خطره را از غوارین و موانع و کلفت و مروت
 معاف و مسلم فرمودن تا بعد از یوم بفرقت بال بوظایف و عاقل و اهل
 ثنا قامت و ادا مت می نماید و دوام پاینده رحمت و عظم داشت

پادشاهانه ما میخوانند و تو آب و کیم دیوان سپری سلطنت این
 حدت فرموده تا و اند و اعتماد بر توفیق نمایون ما سازند که با حق
فرمان در قبول عذر درین وقت که امیر پهلوان فلان
 در بقعه عبودیت عار طهرم شد و در عقد طار زمان طاعت منظم گشت
 و از احوال و ولای بندگی حضرت اعلی اختیار کرد و در توفیق بخدمت بیست
 سلطنت آورد و بفرمود طاعت داری است که عفو و صدای توفیق
 و امر که برضی است و روزگار او منکر گشت بود با ناست و اعدا برود
 خنجر جیل و عنقه خنجر که با کالت غارت و افضا است و اغراض انصاف
 مصروف است و بر قبول افتد از و جا و اهل عذر موقوف جان
 افضا فرمود که جانب او را موانع و موانع فرمایم و عنقه
 تقاضا و انقباض او را بنوازش و بخشایش بکنایم جنت این
 بیعت و ذکر فی او و سیم اکرم از کتب فلان معاف و مسلم است
 آنگه فلان الدین بدو و اذیم و فرمان نافه و اذیم تا هر یکی
 نفاذ یافت تا آن توانی را در تصرف کبر و در حکم خود آورد و بر
 جاده نیک بندگی و خداوند پرستی قدم می گذارد و در احوال عبودیت
 و اغراض طاعت می انوارید و آنچه خاصه امیری آن ولایت تعلق دارد
 بدان استبدادی نماید و الله ولی التوفیق و الله

منشور پادشاه

شمارک و تعالی بلطف جلیل و موهبت جلیل خویش امتداد عطا
و عواد کرامات ایام دولت ما استوار کرد این است و در هر وقت
که پیش کریم بر داشتیم و لطیف عیم خود ما را بمقصود و مطلوب
رساید شکر از این موهبت و استقامت این کرامت را میخواهیم
که بندگان دولت را نشاء و حضرت از رعایت کمال و عنایت شایسته
همه مند شوند و ملازمان بخیر و نیک و مخلصان طاعت باطناء و
عاطف با محظوظان که در تدا امداد عواطف بانی و لطایف کرامات
بر دانی روز بروز مزایا شود و چون امیر پستار فلان حقوق بندگان و
مقدّم و سایل جو و دیت خود را در صد و پیشانی عنایت و تمهید
رعایت آورد و است در عین آن نظر عاطف و جد و زافت حاصل
کرده ایا است محروم از ملکات فواید را تا ما الله که منشأ سعادت
و بهر سلطنت است عید و مودعین و مودعین و در محل اقبال این محظوظ
و اقامت شد رابط این کار بزرگ بحال غزلگی و کفایت و در اکی او
اعتقاد مودعین و منشور تا نقد کشت تا این شرط ایالات است در آن خطه
اقامت می کند و در ترفیه اعیان و اهل شاد و ترکیب نو و نو و نو
و نایب نفسان و تنهیکان جذب بلع غایب و در تحصیل و جرات و طیار
و توفیرات و تکثیر ارباب المال و تمیز معاملات با فقی الغایه می گوشت

و در قطع و فصل مخصوصات از پنج راستی و نسبت و یات هیچ وجه بود
پسندند و جهان ساز که دولت قاهره ما را که درین مهنم بزرگ باشد
فرمودیم ثنا و دعا خلق متواتر باشد و اصابت بانی اعلی ما درین غرض
ما حسب خلوص و عوام را محقق کرد و هر آنچه در ضمن منشور بعلیم دیوان استقامت
سطور کرده متعرف شود و اسباب خود بدان منظوم دارد **نوع**
آتش چون خداوند پرستی و وفا داری اهل فلان موضع حالان
یکه بندگان دولت سلطنت با بجای آورد و اند و حقوق مواجها و نیک
بندگی در دشت سمایون ما ثابت کرد و مقتضی آن می باشد که اسباب
و فراغت ایشان موقوف در ایم و ابواب رفاهت و فراغت اهل آن
خطه تقدیم غایم درین وقت که بمبارکی و طالع غلبه برین جوار غلبیم
و احوال رعیت که امانت قدرت و دیت رعیت رعیت ما اند تنفیس فرمودیم
و رای اعلی را محقق کشت که آنچه مطلوب نفس عیم و مقصود دمت عظیم
ماست از جانب ثواب به باب ایشان مرغی نمیشود و خلاف اندیشه
صاحب نظر ثاقب ما با ایشان معامله نامرغی میرود امیر پستار فلان الدین
را که از جمله ایشان است و احوال وضع و شریف و قوی و ضعیف و اقی
و بریق و جلیل المور ایشان عارف اختیار فرمودیم تا از سبب فراغت
روی بتشیت این مهم ناکر آورد و آنچه شرط این شغل خطیر است از ترفیه

جانب رعیت و تطبیق حال بریت که و دایع ایزدی جنت قدره و عین
اند جاوه اجتهاد سپرد و در قیام اسباب آسایش و خلق و عمارت شهر
و ولایت می گوشت و ایام و لیت عارضا و خواص اند و زوایا امانت
بزرگ که اورا تقلید کردیم چنان محاسن غایت که ما خود ملامت نشود و در آن
تعیین می رود بوجه معاش خود مرز که و اند و اسباب معاش بدان
معیار میدارد و الت **منظور از اشراف** **منظور** امور و مصالح عموم
که اسباب باد شای و آداب شهر باری بدان منوط و مربوط است و کفایت
نقابت اتمام و رعایت جانب خاص و عالم که رایا به جهان داری و آیات
کامکاری بدان منصب و مکسوب باشد بوقت حقوق خدمتکاران
رتیب جانب مواد را که در جاده بندگی قدم ثبات گذارده باشند و بشما
اخلاص و شایسته اخصاص نظام و مجامع مؤخره مرصع و موزونست معنی
برین مقدمات چون کمال کفایت و وفور امانت و دیانت فلاز اشراف
مجتمعی الملک تاج الحجاب سید الاشراف و القاب منظور الدوا وین منظر
الافانین دستور العوانین مختار الملوک و السلاطین اینانم افع مشرف فلان
ادام الله تمکینه و جعل البزق ربه و حاکم من الملک بر یقینه رای جهان آرای
مارا محقق و تصور شد و قدمت خدمت و ثبات جریبش و در پایا تخت
اعلی جنت بلالان منصور گشت و طهارت ذیل و نقای جیب اوکی از بر عرض

عزیز منظر خود را بغیب و عار نیالوده است و طرف خاص را بر مصلحت
جان و نفس خویش ترجیح نهاده و غیر ذلک است اقسام او در کفایت مقامات
ملکت با سبب اعلام بهارات مؤخره خود مشهور تر از آن است که در فرجه
آن تحریر و بیان محتاج کرد و و ایما اقتضای رای اعلی ما چنان بود که بعضی را
از حقوق خدمات پسندیدیم او مجازات افتد بر مقتضای تقریر اعطای القدر
بارینا و تفریق القادریها اشراف محروسه از زجیان و تولع و لوان آن که از
انتخاب قیام ملک و منقلا به شغور با سلام است بنو و مویض فرمودیم
و در تمام آن شغل خطیر بخش کفایت و یقینی و بابت و اما است و سبب غیر
تا چنانکه از کمال رایا او معهود است براضت تمام و حسن اهتمام
رویی جنتیت آن مهم آورد و بر افتاد آن خدمت قصیدی نماید و در ضبط
ابواب مال و کثیر و جود اعمال در رعایت جانب عمال و غیر و جومات و توفیر
و استخفاف اموال جد بلوغ نماید و از ضبط و اختزال و تفصیر و احوال اختزال
جوید و در محافظت و جومات و ضبط معاملات و احاطت علم و حکمت
و ادورات و طهارت با قیاسی القایه گوشت و چنان ساز و کار معجز
از دقیق و جلیل و قلیل و کثیر و غیر و نظیر آن چنانکه لا یغرب عنده مقال
فرخ از علم و علم او بیرون نکشد و علم او محیط جملگی احوال آن مهم کرد
تا در وقت باز جنت محاسبه تازه روی حاصل گرداند و اعتماد بر کفایت

از زیادت کرد و همچنان در قضا یا به دیوانی و مقامات عامی و مصالح
است تقصای تمام و احتیاط کفی بجای آورد و چنان ساند که تمام قلم و بر
افضل و فروع آن نعم واقف باشد و هیچ چیزی بر روی پوشیده و مخفی
نماند و هر آنچه بقلم دیوان استیفا در ضمن منشور معین گردد در صورت
مصرف خود کبره سبیل امر او حکام و صدور و نواب و اعیان و معینان
و کافه عامه که خدا یان شمس و ولایت محروسه از بخان و قنایع
و لواحق آن است که فلان را حاکم دیوان اشراف دانند و در برون
و تقریرات و تعلیقات نشان او را معنیتم دارند و هر چیزی قلم و رقم
و قلم او باشد معطل و مهمل و نا محسوب دانند و در جلکی مصالح و
مقامات که بدین مهم تعلقی دارد هیچ بوی کنند و در توقیر و اجتناب
و اعزاز و اکرام او توفیر نمایند و شکو و شکایت او را مؤثر شمرند این
این جمله فرموده و از زانی داشته مآد اند و اعتماد بر توقع مایهون
پا زنده **تقدیر امیر لاکا دشت** چون و نور کفایت
و ظهور با مانت و دیانت خواجده محمد مکرّم الحجب فلان الدین
بنده و اسپه سالار زحیم لاکا دشت افتخار الاعیان شرف لاکا دشت و امثالهم
مرتضی الملوک و السلاطین اینام الکریم شاهی فلان ادام الله ثابین و در
تحت اعلی از منی الله قواینه عوفی رسانیدند و را مشمول عافیت

حسروانه گردانیدیم و امیر اکد شاهی محروسه فلان بوی تفویض فرمودیم
و توفیق مبارک بنهادیم و تقدیر آن کار حسن تدبیر او موقوف گردانیدیم
تا اگر سر و زلفت روی جمشیت آن مهم نازک آورد و در ترفیع حال
بر غایا و تطیب حال بر آید گوشت و سبوت میان اقویا و ضعفاء و در
و قوع تفرقه نگاه دارد و از میل و محابا و حاربت و عنایت اجتناب
نماید و کسی را از مکران در حمایت نکند و مؤنت ایشان بر گردان
نمند و آنچه طریق سدا و وسیل رشاد و امانت و دیانت است بر
متابعین و قوت نفس خویش ترجیح دهند و با خلق با خلق
محبوب و عادت مرغوب زندگانی کند و معنی اهتمام بر رعایت جانب
ضعفاء و بی قدر و اقویا مصر و فزاد و چنان کند که هیچ دقیقه از قایق
آن مهم مهمل و نا مری نماید امر او نواب و اعیان و اکا دشت و معینان
و معینان محروسه فلان مکانست فلان را در شغل امیر اکد شاهی هر چه بیشتر
تقدیر کنند و در امور کفی و جزوی آن مهم رنج بد و نمایند و توقیر و تفرم
او بجای آورند و شکو و شکایتش مؤثر شمرند برین جمله روند و اعتماد بر توقع
مایهون شان ندانند **تقدیر امیر لاکا دشت** چون همت عزیز و اهتمام
صدر اجل افضل اکمل امجد بحکم الدین بجهاد الاسلام بحکم الائمة شرف الائمة
سید المتولین رضی الخضره مجتبی الملوک و السلاطین احمد المولی در احیاء

معالیم خیرات و ابقای آثار خیرات موقوف و مصرف بوده است
و نتایج میابن آن بر صفات احوال و جراید اعمال او واضح و روشن گشته
بر موجب این دلایل و حسیب این وسائل ترخیص جانب و تقرب
و تعظیم طرف و بتبوی واجب لازم می گردد درین وقت تولیت
او قاف محروسه فلان بوی مغفوض کرده آمد و امتحان آن نعمت بخش
مناسی او موقوف گردانید شد تا بتبشیرت این شغل توجه نماید و مراعات
شرایط و محافظت و قایم این واجب و لازم ببند و چنانکه این در خیر
علم و معرفت خویش آرد و عمارت مستغلات و سایر رفقه و عمارات
از مزایع و مستغلات بر جمله مصالح مقدم دارد و آنچه از احوال حاجات
آن فاضل آید با صاحب ادرار و ارباب حاجات و مقرر و نصرت
استحقاق و مظان استیجاب علی ما قرر فی شرط الواقف و عین و ساند
و دعوات و رویان که مرخصات اهل بزان مقرون است باقیم دولت
روز افزون قاهره را بختها الله باطلود مدکر کرده اند و هیچ شرطی که شرایط
آن و نکند از و چنان سازد که بحسن تولیت او غبطت و وقایع حاصل
کرد و ناز و رویی محصول موصول شود و نواب و اعیان و معارف
و مشایخ فلان شهر فلان الدین را مستوی آن بقعه دانند و بزم تولیت
بدست او سپارند برین جلت و رند و اعتقاد نمایند **تقریر امیر مخبر**

چنین بر فوط ذلالت و حسیب دعا کوی و اهلیت فلان الدین دام فضل
امیر مخبر سی فلان شهر را بوی تفویض فرمودیم و با افضا آن فرمان نافذ
صدور یافت تا بفرمانت آنجا که از خطابت او سرزد میزایم معناد
و محافظ و جمیع لوازم آن شغل را با قیامت رساند و مراتب ائمه و صلحا
بر حسب حال هر یک سر اقبیل کند و آن مواضع را با القاب مایون منظر
و مزین گرداند و بوعاد و دوام دولت روز افزون مانده باشد الله سبحانه
و تعالی باطلود الی یوم الموعود و بفرایند الی القدره **تقریر امیر مخبر**
تقدیم ابواب مصالح دین و تمهید استیجاب شریعت بشین که از برکات ثبات
میابن یقین آن توبه عذی و سعادت تقوی حاصل می گردد و دلایل
کرامت تخریجهم من الظلمات الی النور روشن و مبهر می شود و علی
الاطلاق در جمله افاق بر کافه اهل اسلام واجب است و مراعات اهل
اصول و فروع و محافظت و قایم مفضل و جمیع آن بر میکان لازم
لاستیجاب بر کسانی که دعا اهل ملت و عقلای اعیان است باشند واجب
و این مقدمات مقصور است بذكر امام مكرم فلان الدین نجم الاسلام
شهاب المله شرف الاله تاج الموقین عن المذکرین مخر العقی مجد البلیغا
سبحان البیان و السلامین فلان ادام الله توفیقه و سهل الی السعادات
طریقه که ذات شریف او با نوار مناقب نفسانی و از بار فضل ابل انسان

آرامت و زینت محافل و آرایش مجالس افاضل کشته و مناجات
و تقابل در جماعات و اغیار و بهشت مواظب او فرشتگان و خلایق و
و کرامت صیانت مشهور درین وقت معرقی مسجد و محفل فلان شهر و نوی
تقدیر کرده اند و اضافت آن شغل عزیز با فاضلت کافر مانور و نوی
تقدیر و کشته خداوندی تمثیل آن هم آورد و هر روز جمعه بعد
از غفل مبارک مسجد جامع حاضر می شود و بر باله منبر می ایستد و دعوت
پادشاه اسلام بحسن القاب عالی مرتبت می دارد و بلاط اعیان و عظمت
خاص و عام را منتبه می گرداند و در تعاری و تمایزی رسم دعا گوئی و ثنا
کسب شری تقدیر می دارد و سبک و بی و لطافت و خیر کوی و بشارت
شعار و دثار خویش سازد و چون شرایط این خدمت با تمام رسانید
باشد آنگاه در ضمن تقریر تحریری روز بوجه مصلح خویش صرف کند و بدان
انتفاع نماید و سبیل ثواب کار داران آنست که فلان از معرفت اهل آن شهر
دانند و جانب او را عزیز و محترم دارند و وظایف معهود بند و رسانند
برین جملت بودند و اعتماد نمایند **مستور قضای**
چون از مشارق عزت و کبر وادی غلبت الله نور استوارت الارض
پرتو مجیدی را بابت آیات سلطان یمنی الله لبزیر من یشاء و برکات
صالحه الله ولی الدین امنوا و اخبرهم من الظلمات الى النور لایع و طالع

کشت اعلام منکرات از فریب بوابی سسنان شارب جهان آری و انوار
الارض بنور پرتوهای قرار زوی نزار معارف عدم و موایل کان تم نهاده
اعلام جمالت و التباس انگاش یافت و بنور جود و عفان و ابقان
از عنان آسمان و مقصود شرفی العنبر تجاوز و عبور پذیرفت و معنی
و من لم یفعل الله له نوراً فما له من نور در قضا و مجوز صدور مشرق و تاج
کشت قاسم شرف العیون الحسن الاسلام و تطلعت القلوب
لی قبول الاحکام و علاء الشمس بغیر نور من یخیر اذخر لایز قاتل
و ریت تفتیون بیدر زاهر لایقش ضیاف و با نقیب اذ و از و تفتل
الحوار و شتاب لیل و زهار خدمت مشرق مطهر مؤقر مؤقر و اولیا و دن
بشارت پدید آید العالمین بر اعدا و ملت خفی منصور و منظر و جامع درستی
و فتوی بقیل و تقوی تحول ابعاد علی ماحول و صوامع زقادر و عباد
از میان انفس مقدس ایشان بوسایل محبوب شایل سایم نجات قسبی
مشون بود و حکم جزا الی یومنا و چون بر مقتضای حکم یفعل الله ما
یشاء و حکم نهال جلاله بن بر دانی و در وقت دو حه مسلمانی ذبول و قول
رونی نمود و کوب رخت و الحانه ملک جناتک مشاهده و معاین است
بعد از استقامت راه رجعت گرفت و ضرب ظلم الفساد فی البز و الخیر
از یکس فضا بظلم اعلان پیوست و کاستماده و حقه مالک و هم حق الله

بالأمن والأمان وكلها فامة والإحسان أن يرفع غضب
لقد كان لسيار في مسكنهم آية جنتان عن عيين وسنبلال كلوا من رزقي لكم
وأنشركم فأنه بلد طيبة ورثت قفوز معور شدة بود وديان سبب
نتائج اعداد و نوال و راي ايام و نياي شمش و شمش هار سنا عديم
سبل الجرم و بزننا غم بختهم بختين و واني اكل خط و اكل و شمش من جند
قليل و ابتلا و انشام بافتد تا اسير رفيع و ابتها لقمه جواد زلا و شمش
و اقلنا لشر مشهور بالطاب اغراب زنا اقلنا انفسنا و ان لم تقوتنا
و ترحنا تكون بن الحاسرين فحل عرض رسانند نازنا ناز و عواب شجابه
سخطاب ايشان خطاب فقام الله شتر ذكرك اليوم و لقا فم نظرة و
سرو و ذكركش فموشن سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
اين عطيت و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
ذو الجلال و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
بر جسد امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
در ترنج احوال بن محمد العود احمد بر خواندم و نفع امور ازا الزوارم
امور و رايض مهام شمرديم تا از حسن ميا من آن نياج مبارك سناج امان
بعد غير تير اناز يابذ و جون منصب قضا و سناج امان و سناج امان و سناج امان
و اعظم مراتب سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان

بانوار علم و افزونا فضل باهر در اقطار و اطراف و يار و انصار و مرشد
و مذکور يكش كردن موجب حصول راضي الحق و نظام عقيدت اسباب و سناج امان
و انسيتم بر مقتضاي اين مقدمه چون مجلس شريف قاضي القضاة محمد
ابايم عظم عالم عادل مؤيد جامع محمد شمس الدين محقق شمس الدين شمس الدين
نور الملة و الدين ضياء الاسلام و المسلمين شمس الدين شمس الدين شمس الدين
الابنة و العلماء آفي الدهر شمس الدين شمس الدين شمس الدين شمس الدين شمس الدين
الانام و خير الانام ابو الملوک و السلاطين و المناقب و المراتب و الفضائل
على ابن عبد الله ابن محمد الطائي الشيعي اولم الله شرفه عالم را بهر حال احاطت
و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
است و اصناف علوم و انواع فضائل و نفع و فائز و طيب و نافع و اورا
منقاد شد و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
حكم مرم شمس الدين او شمس الدين و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
مقارب و مشارق مرق و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
الشرق لادن جواهر القديس و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
لا من لاني البحر على سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان
و الاعين و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان و سناج امان

مکونست خانه مالادیم شمر دیم و حکم آنکس محروست و دارالملک قونی
جمع البینه بسجوق و مضجع اجداد و اساطین ماضی و منقطع ستره مبسوط
ماست از عذقی مدید سراج نبوی اشرف از عواصم و عاوی ایشان بود
صراحه ظلم و عدوان جمله مرده خنده منقلب است بود و حالت فرخ
در حکم شریف که مبین خلایق و خزان و مشروبات و انعام و بکام و
فساد و سفاد و صلاح است و ان شهر شهرت که نرفته ندرت باقی بقدر
اسلاف و اجداد و آبای کرام ما انار از نفع خودیم و منسوب قضای و مکتوب
خو و سیر قونی را بوجود مبارک مجلس شریف القضاة و احکام نور
المنه والدين ضیاء الاسلام و امثال طین ابوالمکرم و اساطین دوله انان
و المراتب علی بن عبداللہ بن محمد الطایف البیاضی اوام الله شرف منزه کرام
و اجازت و اشارت و نبات فرمودیم نا انان و از شد مکتوب و تهنیت
حفظ و حفظ و نبات شریف خود منور کد و حکم و آیین تمام مانند این
و عواصم و عواوی و منقلب اشارت باقی دیت و تدریس
قیام نماید و بنای بنی بقوی و کمال بر قوی و رفیع او جیاهت باقی است
الاحکام و اخلاق و تقاضای حقیق و طهارت دین منعم و از دستهای احکام
الحی برای صایب از کمان اجتهاد و کمال اعتقاد صفای بر هدایت و جوب
چپ اندود در انضا و اجراء او ابرار شرع منصف و عواصم قوی و ضعیف

در این شهر

و وضع و شریف و نیکو و در ویش و بیکانه و خویش و فرقی نند
و عاوی و ایضا جایز نشود و در عاقلست اموال غایب غایت محمود
نما و است ان الله یاکرمکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها مبدول دارد
و در تفسیر اموال انعام حکم و لا تقربوا مال الیتیم الا الی الی احسن نصیب
عین که فرض عین داند و هیچ دقیقه از دقایق حیانت و بیانت
و مکتوبت مهمل و نامرئی نگذارد و بدین در ضمن منشور بقلم دیوان استیفا
مشروع شود و منوع پذیرد در او ان شریح طلبات و عاوی و حاجات
مصرف و از دست و خرید و رفت و کشفیت بی نهایت و انعام عام ماکه بر
تجدوایام در بار او علی الدوام خواهد رفت و تشریف و منقطع باشد
نوع آخر احکام مبنای احکام بنین و ابرام عبادت مبارک
عقد دین با اعلام آیت و کسنا و عواوی و اشارت مبارک و عواوی
که حره شایع حق و عزیمت و ابرام تقوی و عاوی انبار در سن و تقوی
و حفظ بهینه صدق اند و در الحکم مثلث منی لا یعلم تا و بیکه الا الله و ان
فی العلم از مناج انفس نایب ایشان نشایم انیم و دماغ روزگار از بند
تقریراتی جابل ناد و در طور انما از سلک الی یومنا هذا و یوم یبعثون
بحر و معطر بل تمسک و معشر خود و خواهند ماند منوط و منوط است
الحکم الاله العظیم و منی العظیم که در عهد صبا که هنوز صبا شهر باری را در حین

کامکابی اول تشریح و غنادل پادشاهی را بر غرضان فیض فضل الهی
آغاز نموده است و جامع تمت بر تقدیم این سیرت تشریح و تفسیر توان
این عادت سیرت مکتوب فرموده ایم و یکی از برادرین لایع و حج و ابراهیم
و عربی است که جانب صدیر کبیر امام عالم عادل مویز مجاهد عامل کمال فضل
مجترب با رع و رع محقق مجتهد متبحر نور الدین شمس الاسلام سید العلماء
افتی القضا جامع الفضایل ذخر الکابریم و الامثال محلی شمس حاجی الدائم
شرح الزمان نجم الهدی ناصر الملوک و السلاطین ابو الحامد علی تبرید الله
الطالبی النبوی را او ام الله فضل و کثرت الاسلام مثله گاه از مشایخ جمایه
علماء و اخبار ارجار است و در کتب خواص من شکلات و حل مواضع فضیلت
و بیان سرار و غایب آیات حکمت و متشابهات مشاریه و متفق
علیه است و در مطالب اعمال دینی و مبایض شرعی حین بشر الامتحان
عنوانه و اوضح البقین بیان و تفصیل الجوف بر شرف و اعلا نه صوت او را شد
اکتایه مذهبا و اعظم مکشبا و اقواهم فی العلم سببا و ارجاهم فی الشرف
و طلف النفس لما یوفی است عطف علی درج و مکرم و عارف
حضرت سلطت ما احضر الله الکرامات در باره اش شامل فرمودیم و
نضا و حکومت محروسه نیکو را لازات من مکلف الزمان جدید با
بملکی اربع و سابر منسوب است و مضامین آن بکف کتابت و صیانت

منقول کردیم و در ذمت ذیانتش که متحمل اجاب امانت است فرضی
و محلی واجب فرمودیم تا ظاهر و باطن را بجا نیت موی و متابعت هوا
مترین و محلی دارد و بهمت کمال الله الاقوی و بنایت افعی رسد و بر
خسوع و خشوع اخیار انجاست و انجاست خلع را ملوی و مطوی کرد و اند
و مردو یاها الذین آمنوا اتقوا الله حق تقاته و لا تموتن الا و انتم مسلمون
فرمودی کرده و اقتدا بکتاب کریم و رفقا فی طریقه الی لا یتد ابدا علی من
بنی یدلوا و لا من طغی تتریل من حکیم حید واجب اند و اسباب است
نمذ عطفوی سلی الله علیه سلم لازم شمرده قال الله تعالی ما تاکم
الرسول فخذن و ما ناکم عنه فانتهوا و اتقوا الله ان الله شدید العقاب
و اتقوا و یقبل باجماع امت و اتفاق کلیه ائمه سلف که لا یجمع امتی علی
الضلالة و صف لایفک بل لا یخفی ان است فرض عین شناسد و آن
دلیل برید بنیان نهید ارکان بر اساسک بدو ملاک کار و خور و اند و ملاک
قطع حکومات و فضل دعاوی و انحصار در وقت فراغ بال و خلوص
ارکانه اشغال از مقدمات انکار و در همه ابواب سهل الحجاب جزا
الخطاب باشد و میان خاکان از شریف و مشرف و خالص و معروض
فرق نهند و در جمعی احکام شک من اقتضا و تلبا و است آیتان و کل
لیا المصداق واجب بیند و در تنقیح احوال شاهد مشهود و احوال یوم الموعود

ما نصب عين سارده و بر ابراهیم اذاکتم بین الناس ان تکون بالعدل
 مواظب و عذاریم باشد و در تمیز اموال ایشان و محافظت آن در اخس جزه
 و مانع مؤن تا وقت وصول ایشان بمنزل رشت و حصول ارباب مسند
 و پسندیم مورد و شت بدیشان نکند و تو فرمودی مبلغ و چیزی فی درج فایز
 و در آن باب عاریس ان الذين ياكلون اموال ايتامهم ظلما ياكلون
 فی بطونهم انا و سیفون بیعرا را رعایت نماید و بول ترنج عورت
 ی ولی را روحه شفقت یکسانی که ایشانرا مکنی الموت و موی المومن و اثر
 با قات سپاند و ضلحا و اعتنا را بر موجب حکم فاکه الا یا می بینکم و القضا
 من عبادکم و اما لکم دین نصیب غرض کرد و در سایر موارد و موارد
 و پسند و احکام و نواد و قضایا خود را از بطلان غفلت و نواد و زلات
 میبانت کند و بنا بر وجه منثور بقلم دیوان استیفای حق الله معین شود
 اسباب نقیض خویش آماده و مرتب در و التلم **فصل آخر**
 اعلاء اعلام شرع و استوار نهاد مبانی اصل و فرع و افضاء موارد دین
 و اتمام قواعد معین بقدر مکانت علماء و بتوفیر منزلت صلحا که بنابر زبان
 میباید احکام پهلوانی و صفه زبان معار کسانانی اند محض و بیشتر و
 مشتمل گردد و همه حکم رفیع القدر و قاضی نافذ الامر که همواره همت خود
 بر تقدیم این سعادت و تمهید این درجست مصروف دارد بر ابراهیم

او پیوسته ساطع و امارت نیکو نایب او و اجماع مانده و چون اعلام عالم
 مولانا ملک الفتاح و احکام ناصر الشریع و الاحکام سید الکاکاریم و الا فضل
 مدق العلماء و العارفین مخلص الاولیاء و ارث الانبیاء و شمس الملة
 و الدین نور الاسلام و المسلمین ناصر الملوك و السلاطین ابوالمحامید
 مجتهدین ادریس ادام الله رفعت کتبه علماء آیام و زینت قضاة
 و حکام اخوانم و شاعات است بکمال تقوی و در شمس و فتوی
 سرآمد قرآن و پیشوای قرآن زمان و اوان آمدن و محروست بکین
 از حاکمی علول و قاضی که میان حق و باطل فاصل باشد عاقلانند
 بود و امور شرعی و قضایا دینی خواص و عوام بر وفق قانون
 الهی کامی جریانی نی یافت و خطی تمام بدان منظر قشند بر
 مقتضای این مقدمه است قضا و حکومت محروست بکین و معین
 لولود و سبکخور و خطایست و امامت معین با جملة نواع
 بکمال افضال و قریب عفاف او از تحویل مرحوم قاضی نور الدین
 یعنی تقویض نمودن لایم باشد تا شریعت الهی و ناموس دین
 محترمی بر وجهی که مراضی ربانی در آن باشد مرعی ماند و هیچ گونه تجاوز
 و قصوری بدان راه نیابد چه اعتماد بر امانت و دیانت خدش
 از آن بیشتر است که در بیان آید یا در دایم امکان کجرتا بوضیعت

احتیاج اقتدایین است که توفیق ربانی در احکام مبانی دین بر خدایین
 رفیق او گردانند و در قطع دعاوی و فصل خصومات و عقود و کتبه و محاسن
 مال غایب غایت مجتهد و محذور و خرد و بیکار و قبحه از وفاق بقوی
 امان نماید و مقدار ی که در ضمن مثال تعیین روزه اقامت صورت پذیرد
 اوقافه حریق نماید و بر جرد آیات تزیید و تقاضای آنرا مرتب باشد
 و هذا هو المقرب من القدر طایس الا عظمیة
 کما یجوز من مایه مایه ع ع لا یضایف الیه
 انما و نواب و کما یجوز و کما یجوز و کما یجوز
 بدین غایت که از حضرت ربانی در بار ایشان شایسته فرموده و احکام
 حل و عقد و دما و فروع خواص و عوام این جهت را بجهت حکمی صاحب
 در شس خدای ترش باز گذاشته و افاق و مستطیر کرده و در تنظیم
 و تکویم جانب غریزش مبالغت تمام نماید و هیچ حال خاطر بر کوروش
 را با استقبال بلجیان و خاطر شدن بدیوان متکلف و مشوش نگردد
 و هیچ گونه در امور شرعی مدخل نیندازد و در تجلیل و اکرام و اعزاز
 و احترام و اعطای خدمتش بایستی القایا و ابعاد آنها بایست رسد
 و محضران و ملازمان و نواب که نصیب کند محکمه کریمش را انقیاد
 و امتثال بجای آرند و از شکایت ایشان که شکایت عظیم خواهند داشت

احترام کند و شکایت ایشان را موجب محبت و موافقت
 دانند انشاء الله تعالی فی الحادی عشر من الحرم المکرم سنه سبع و الثمان
نوع آخر من انشاء مرحوم شمس الدین عمر الطهرانی
 سابع ترین بر تانی و صادر ترین لایحه مرتبی منزلت دولت و ارتقاء
 رایات سلطنت مازا آنست که محول علماء دین و مشایخ فضل و ایتام
 در حوزت مملکت ما حاضر می آیند و عرضیه دولت مازا بقدم مبارک
 مزین میگردانند تا بمن همت عزیز ایشان قواچه جهان را در غمندی
 شود و وسایط کار را پیوسته می گردد و کسبها جانب رفیع صدر
 روزگار را با هم کبر عالم عادل مجتهد متبحر محقق بهاء الملة و الدین علاء
 الاسلام محی الملة معنی الامة طهیر الشریعة الطاهرة مظهر السنة الزاهرة
 ناصر الحق امام الفریقین قرة المذنبین رئیس الاصحاب علم الهدی
 وارث الانبیاء بقیة الاولیاء ساکن الطریقه مالک الحقیقه سید العارفین
 صدر العابدین یمن الملوک السلاطین ملک علماء الشرق و الغرب
 تاج ائمة العرب الحکم قاضی قضاء الممالک و العساکر محمود بن ابی الفضل
 الطهرانی الحرفی ادام الله کرامته و لا اخلانا برکت که قرون افاضل آفاق
 و سر آئین ائمة انظار است و در انواع فضل و اصناف علوم بکانه
 روزگار و فرزانه دیار درین وقت که ساخت دولت مازا بانوار

قضایل نامہ منور کردانید و محاورت عزیز و مجاورت شریف را
 فواید و رغایت و غرایب سائید رعایت جانب اول و اولیٰ منور
 بزوری استیم و منصب قضا دارالملک قونیہ خام الله تعالیٰ کہ سزاوار
 شبارک است بدو و تقویٰ و مودیم تا بتفضل زایر و غلم وافر و تقویٰ
 طاهر و منوی بایر خود اخیای شعایر اسلام و تمہید خواجہ شریعت
 میکند و مقامات حکومت بر شین بصفت و تحت عدلیہ کردہ
 و مودیم آن خطہ را کہ بخداوند پیشینی و وفاداری و سایل ہم عنایت
 بہت آورده اند و حقوق نیک بندگی و مواداری و جان شہاری
 ثابت کردہ مژمن میدارند و احکام قضایا تک بر قانون و جلال آن
 بصیرت و باطن و مودیم آن خیر اقصای کند و جان سازد کہ در
 عرصہ جانب و جمع ثواب و عقاب کہ از ما سوال کنند و خواب
 امور شرعی آن بقصد کہ امانت او ساخته ایم بدو خوات کنیم ما خود
 نوازت و مستوجب غرامت نشود و از حد این امانت بزرگ
 بیرون آید کہ بر حکمی افعال و اقوال رقبیا نند کہ آن روز بنظر و نظیر
 در پیش او واردند و حکم او را فراخ کنند و کردار گذارند و غیر حکماری
 و راست کاری هیچ پناہی نیابد و البتہ جز عمل صالح و دل صافی عذر خواهی
 ندیند ظاہر او باطن از محظورات مجتنب باشد و پنهان و آشکارا اثر

ایزدی و حکم نبوی را انقیاد و امتثال نماید تا راست کاری و شکاری
 یابد و بر جادہ شریعت و سیر سنت معاد و مقیر خود رسد ملک الدار
 الآخرہ جعلها للذین لا یریدون علو فی الارض ولا فسادا و العاقبتہ الخیر
 و آج بوجه معیشت او تقویٰ و مودیم سیر و مایم کہ تمام و کمال در حکم او
 مقرر دارند و بتصرف او باز گذارند با مصالح صرف کند و بغیر احتیاط
 بخشیت این مهم نازک و محافظت این امانت بزرگ مشغول می باشد
 امر او ثواب و گنجشکان و کافہ اعیان و کد خدا بان و معارف و مشوران
 و منظوران دارالملک قونیہ فلان را ادام الله رفعتہ و اسع خطہ حکم و قضا
 خویش شناسند و در تمام شریعی رجوع بکند و در او امر دینی حکومت
 و مطلقا و با شد و بزرگوار و بزرگ و بین جویند و اختیار او بقضای
 آن طرف همه محض غایت و مودیم رحمت و رفعت بادشاهان ما دانند
 از بر رفاعت و فراغت ایشان چنین بزرگی را بی اختیار با و تمام قضایا
 مودیم و جهت اقامت مصالح و تفریر و تفریق این شغل را بدو استناد
 مودیم تا این جملہ از رای اعلیٰ تصور کنند و طریق انقیاد و امتثال بزرگ
 و اعتماد سازند فصل در امانت رای انور مار الحق
 و مقرر است کہ اهتمام مقام دینی کہ و تفریر اشغال شرعی موجب
 استقرار امور دولت و مقفی استمرار احوال سلطنت صرف غایت

بقوتی است امور شرعی و ترتیب مصالح ملت مصطفوی اتم مقامات
میدانیم و تقدیم این بر مصالح دولت و منافع مملکت از مقررات می شمریم
تا با صاحب درایت و ارباب کفایت و دیانت انانیت اقتد و باطل
نقوی و نقوی منقوش گردد و قوا شرعیست با استقلال ایشان از اختلال
مضون و محروس ماند و معایر مقامات دینی بکفایت ایشان میسر باشد
و قاضی القضاة عالم کبیر صدر عالم عابد عالم کامل مصیق الدین ماکمل السلام
فلان ادام الله فضله از ائمه عصر بقرارت علم ممتاز است و از علماء و دهر
بوی نور فضل سنی و صدق اهتمام او با عدالی احوال شرعیست و قوام
نعمات اسلام معروف و حکمی اتم او با قنات شرایط عقیدت منور
و درین مذمت که خورس انکوریه متقلد قضایا شرعی شرعیست هر چه
مشهور تر و مقامات پسندیده او در اقامت خود حکومت هر چه
مذکور تر آنست و نهایت قدیم او بر جاده راسی هر چه مقرر تر و
معلوم و صورت شدن درین وقت که عدای نفس نقر آبا و اجداد انا الله
براهینهم در قبضه قدرت ماست و کور و ملک موروث با کسب سعادت
در بسط سلطنت ما آور و رانی اعلی جانان اقتضا کرد که منصب
قضا و حکومت محروسه انکوریه که از نعمات ممالک و مغلطات
اطراف و شعور است هم بران قرار و قاعدت که تا اکنون بدرایت و با

منقوش بوده است و برای صاحب و فکر ثانی و علم وافر و فضل
کامل او شکر با اهتمام او منقوش داریم و در تعلیم شعایر شرعیست و اقامت
حدود حکومت بر تقوی مجرب او اعتماد فرماییم تا چنانکه موارذ و
مصادر آن عارف است و بر دقایق و جلایل آن واقف نشیت
آن هم بزرگ و شغل نازک تقدیم می کند و احیانا احکام از عنود انکبه
و نسبت موارث و محافطت قال اینام و ترکیه شهود و قطع دعاوی
و خصوصیات بر منافع شرعیست و فصل محاکمات بر قضیت نصبت
واجب میدارد و چنان سادگی در مجمع ثواب و جناب و محضر سوال
و جواب عا خود غرامت و گرفتار نداشت نشود و در غرضه گاه قیامت
بسته مذمت نامد و آنچه در مشروح تعیین بی افتد خاصه خود صرف
می کند و مصالح محبت معروف میدارد و التمس **منشور خطاست**
ازان وقت بمایون و ساعت میمون که نوع انسانی را بر یور و دل جان
بیارا کنند و صورت و زیبا و صورت کم فاحش صورت کم مادر اینچنین
ملاز اعلی بر منقشه ثم عصمت علی الملائکه جلوه کردند و مملکت عین میران
خاک را بنشور و کلمه الارض شتر متاع الی حین در انقطاع او نهاده اند
بر صحایف ارواح و صفات الخواص صورت و مرقوم بوده است که چش
ایش و غیر بشر را باری نیافرین اند و از جنب استیفا و لذات

نشانی و رانندگان کامها، شهوانی که یوست شرک بهایم دلزد و در وجود
 نیاورده و این معنی از کتاب قدیم استخراج است قوله تَشَافَ
أَعْبَسْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْنًا بلکه حکمت الهی از خلقت آفرینش اهل عالم
 و ایجاد طبقات بنی آدم اقامت وظایف عبادات و محافظت
 اوقات ساعات طلعات بود و است و ما خلقت الجن والانس
 الا لعبادة و از جمله فرائض و ارکان واجب حج عبادت در کف
 موازات و مشاوات صلوات عسی نیست که سزاوارکان ایمان و طراز
 اعلام اسلام است و لفظ دَرْ بَارِئِی صلوات الرحمن علیه یصدق
 این معنی ناطق است که الصلوة عماد الدین و قال علیه السلام موضع الصلوة
 من الايمان کوضع الرأس من الجسد و هر غازی که جماعت مؤدی شود
 بمنزله فضیلت و بزرگوار است و چون روز آذینه از حضرت
 رسالت توقع سیادت سایر ایام رفته است که سبب الايام بوم الجمعة
 نماز جمعه از همه عبادات فاضلتر و کاملتر است و از شرط صحیح نماز
 آذینه اقامت خطبه است بل شرطی از عین مکتوبه و وقت است چنانکه
 از صدیقه بنت صدیق الاکبر رضی الله عنهما مروی است انما قصیر الصلوة
 بمكان الخطبة و جملة این تشبیه مقدمات علو مرتبت و جلالت
 قدر منصب خطابت است و مقرر می کرد که مقصدی این شغل عظیم

کسی قرائت بود که بکمال فضل و تقوی سراسر آید و زکار باشد و در فزون
 زهد و عبادت مشارالیه و انواع و اقسام و فضیلت مسند علیان
 مقام باشکوه یکایک با اینها بشرف شرف آن پیوند بعلو مقام است
 او علی ترک کرد و واقع بشرف با بفرط طاعت و فضیلت او زینت و زینت
 بیفزاید و خواص و عوام از اخلاص و شرف علم و دانش او بهره مند
 کردند و از شکوه و درخشش و تقوی و نهایت ترس و تقوی او دلها
 زکار خورده جلی پذیرد و استماع خلافت با شرف خطب سار او می
 کرد و چون ذات شریف مولانا ملک الخطباء و العلماء و اودوی الامان
 معبر الخطباء القراء و مدعی الکیم الرقطة فلان الدین بزمین اوصاف حمید
 موصوف و با خطابی مدح معروفت بود و از اکار بر دهر و فضلا و عصر
 بکمال فضیلت مستثنی و در خلافة القرآن فضلا و زمان کوی سبق
 از اقران ربود و منصب خطابت محروسه دار الملک قونی علامه
 حق که از مغلطات شعایر شرایع اسلام است بوفور صیانت و
 حسن دیانت او تعویض افتاد و تا از الحاکم و عواید رحمت الهی است
 احباب شعایر اسلام مهتد میگرد و دقایق عقایق آن مهم نازک یا بوقی
 تقدیم داد که زبان برفه در وصف ذات بزرگوار او این بیت برخیزد
 بجام و شربت او باید شیر عجب نباشد که سر فراز از تنه نام و خطبه

شریف
 خطب

نحوه بتر عبارتی و بلیغ تر و فدا حق لایق هر وقت و خواهی هر حال مقرون
بر مؤلف و مؤلف و عید و اوامر و نواهی سپس شمعان رساند و خود را
بلیاس آل عباس مزین کرد و اندام هفتب الشواذ اکتب در چهار مخالف
شرعیست ممکن کرد و در تطهیر طاهر و باطن بر فضیلت حق ان الله
تعالی نطفه نجات النفاذ غایت مبالغت بجای آرذ و چنانکه
ملا بس طاهر را از لوث اقتدا و او شارب تطهیر واجب میدانند و تنبیذ
کثرت باطن را از نجاس و سواس لازم شناسند و بر مقتضای و ثبات
نظیر ای قلبک لمن دل را از آلائش نفاق و شقاق و ریا پاکیزد تا در
جریئ و غیر حق یا مرالناس بالحق معدود و نگردد و چون اول شنبه شش
و فاحه کلام ربانی حمد و ثناء ذات باری و تسبیح است سبلا سخن را
بطر از حمد و ثناء و ایزد جل و علا و خلوات رسول صلی الله علیه و سلم
مطهر کرد و در آن زمان که بفرمان قاطر السموات و الارض و رآه
آسمان بگشاید و راه اجابت دعوات خالی گردانند و فرصت
و فضیلت حاجات و دفع فتنه ملتفتان کف و دعا و قوا و ارجاس
اجلها الله تعالی ممتد کرد و در کافه مؤمنین و مؤمنات بیدار و خیر باد
آورد و مقرب عصاة امت و خواهد و میر آنچه ذکر می رود بوجه معاش
خود صرف کرد و اند و بجزید عنایت با صد و راقب سبیل امر و احباب

و مشاهد و ارباب مستمعان قرویه دار الملک توفیه حامانا الله تعالی و اولم
نمکنیم و بجهت آنست که فلان را امام و خطیب خود دانند و بزرگوار و محبت
حیات بخش او بزرگ و بجز جویند و افتخار و مبالغت و در نزد و در توفیر
و احترام و اکرام او توفیر نمایند و التزم نوع آخر تعظیم ائمه و تحیل
علما که بنوی نادری شایع با و بدین سید المرسلین قاید خیر المجلدین محمد
مصطفی علیه افضل التحیه در سکت نمره انبیا اعراض و انتظام می یابند علی بنی
کاتبی آری اسرائیل موجب و امم محبایری و سبب خلود ائمه کما کما
تواند بود ستم یا کمال علم و فضل و احلیت شرف طهارت و کمال
تجدد و حقوق قدس خدمت ثابت داشته باشند و سبب تاکید اسطوت
و در بعد تمید قواعد مملکت است معنی برین مقدمات چون فلان الدین
بقنون فضل و هنر سر آمد و زکار بود منصب خطابت فلان شهر را سخن
و یانست و توفیق کردیم تا از سر فراغت دوی بدان مهم نازک آورد و با پاک
ترین کنونی مسجد جامع حاضر شود و طاهر خود را بلیاس آل عباس مزین کرد
و تنبیذ باطن از نجاس و سواس لازم شناسد و چون در آن مقام با هیبت
و موضع باشکوه که جلوه کاه فضا حیت خاتم النبیین صلوات الله علی
و عرضد کاه بلاغت خلفاء را بشین رضوان الله علیهم است حاضر شود و با و ام
خطیب غرا مشغول کرد و در دیباچه سخن را بحد و ثناء باری حق و علا ترین دهند

و بصواب رسول صلی الله علیه و آله مطر زکریا را ندو و عا و خلفا را شدین
و باد شاه وقت با قامت رساند و بعد از آن بوقف شانی بخوبی بنه
و خوشتر فصاحتی سپ تعان از جری و تنبیهی لازم داند و از نظریل میل و
اختصار بخل صیانت کند و چنان خواند که مقصدان را ارتعاع و بصلی ترا
انتفاع حاصل آید و خیل دین منین و تقوی و اعظام بجای آرد و در آن
زمان که درگاه آسمان کشاید و دل شکستگان بفرخ و ناری و شمع
و فرمان داری اصوات حنین و نغایب و ذکین در هم بندند کافه لایق
و مؤنات را بدعا و خیر یابد آورد و سلامتی از تو بر کعبه نقطه در خواست کند
و عطا از نفس خود کند تا در معرض وعید و تنبیه ائمه و انوار الناس بالبر
و تسون افکتم و انتم تلون الکتاب نیفتند و مر آنچه ذکر می و ذبوجه
معاش خود صرف کرد اند و التمس **تقریر لطلب** تقدیم غایت
ارباب فضیلت که بحلیت کمال تقدیم یافته باشند و تمید اسباب
و زینت کسانی که بتقدیم منزلت اختصار تقدیم حاصل کرده بر وقت
عتب علی و عهد مکرمات وافی واجب لازم می کرد و فخر حال متوجه
و اجلال ارباب فضل که عت برایشان است رکن فضایل و اشاعت غیر
فواضل مفضل و داشته اند و نعمت عفو و علم و زیور فنون فضل که
مختاریش لطیف الحی است جمال احوال ایشان را آراسته کرد اندید بر کرم

حقی و سیرت سخی همانا که فرض کنی تواند و چون مولانا ملک الکجاوای
جالبیوس الوقت فیلسوف الزمان ابقراط لاوان انجوبة القرآن
نادره الدهر محیط الفضل قطب فلك الفضایل فرید دهره و حید عصره
کمال الملک و الدین نجم الاسلام و المسلمین شفاء الارواح راحه الاشیاع
دواوی الملک و السطین موسی بن عبد الکرم الشریانی که از مغایر
ایام و فاضل انام است و انفاس متبرک که اقدام متین او چون دم سما
و عزم خضر مقتدا شفاء و صدور و مقدمات سرور کشته در احرا و صفا
شریف و احیاء و مکاربم عزیز همته ماصروف است و ایام جوی به ترقی
این حرف کرده و باجتناء لذات غمراستان از اقتناء اسباب دنیا
اعراض کرده و ذات شریف خود را جمع فضایل خوب و مجموع غوایر محبوب
کرد اندید بر موجب این مقدمات مزید مکرمات و اعداد کرامت در بار
او مبذول داشتن از سیرت سفو ذکرام تواند بود درین وقت همگی با اعتقاد
بر کمال دیانت و حسن صیانت او موقوف گشت تا از آنجا که فضل کل بر
و تقوی مجرب و علم شامل اوست صحت را بر ابدان پیلیم محفوظ دارد
و امر ارض را از اجسام متناهی زایل کرده اند و در ازل است اسقام از اجسام بقدر
ایمان کوشد و اعتدال را بر اعتدال بدل کند و در ترکیب ادویه و معاجین
اختیاط بلوغ جای آرد و چون برکات میان این انفاس متبرک او ذرات

آن شغل بازگردد و جوی که در زمین مشرب می گردد و بر موقوفه
 مصالح معاش خویش صرف گردد و بر زمین مراقبت را قوت باشد
نوع آخر چون بر مقتضای قول مصطفی علیه السلام خاک فرست
 العلم علما علم الأبدان و علم الأديان و علم الأبدان که مفرست بنی قلیت
 بر علم ادیان یعنی فقه سابق است و منافع آن کافه خلق را از خاص و عام
 لاجن احترام جانب و باب حکمت و اغراض طرف اعتبار صاحب تجرب
 از لوازم و مواجب باشد و بر وفق این کلمات طبیعی و ارشادیه و کرم
 فلان بدست فضایل صد کبر عالم کامل فاضل فایز سید المحاکم العظمی
 میر الانفاس حافظ ارواح الناس شرف الدین غفر الا سلام و المسلمین عزیز
 الحضرة صفی الدوله مددای الملوک و السلاطین ابو الفضل بیلقدان و الله
 فضل و قدر بر رفت تا از آنجا که و نور فطنت و کمال تجرب است و
 با قلمت شرایط آن شغل بازگردد و در معالجه الامراض مختلف اعیان
 نظردقی آثار نفس سبحا و انوارید بیضا باظهار رساند و در ترکیب
 ادویه و ترتیب اشربه و نسخه اقراص و تجویب و شملات از حد
 مستطوری کتب قدما تجاوز نماید و بوقت تفحص احوال مریض میان تو بگر
 و فیه و خطیر و حقیقت تفاوت معنیان مشروط است که تفهیم تعلیم فن طبیت
 مشکلات مسایل بادلایل لایح روشن گرداند و کلیات اعراض ایشان

از دقایق فنون قانون و رموز حقایق اصول فصول اصول سائل
 وجهت تحصیل رضا حق در ترفیه بال خلق تقصیر جایز نشود و چون همه
 شرایط قیام و تصدی نموده باشند مبلغی را که در ضمن تفریق تعیین شود
 در تحت تصرف آورد و بدان اسباب فراغ مهیا گرداند و از این فقره
تقریر حقایق حق سبحانه و عظم سلطانه و عز شأنه و عظم
 قدرت و قاهر و مشیت ظاهر خویش نوع انسانی را از جنس حیوان بکرات
 اختصاص مخصوص گردانید و نفس مذکر و عقل بر سر دراز عالم ملکوت
 سویی اورد و آن کرد و عتبات زمرة انبیاء و مطاوعت طوایف اصفیا
 مکلف گردانید و برای راحت جان و رحمت مجبوران و شفاء و بخور آن
 آیات قرآن مجید بر زبان روح الامین بسید المرسلین صلوات الله
 علیهم اترساند و مشور اعیان خود بوقوع کرامت و نازل من القرآن
 ما هو شفاء و راحة للمؤمنین متوج گردانید و در ضمن هر آیت از افواحه
 اعجازی هر چه ظاهر تر و از اصناف غایب حکمی هر چه بلوغ تر تعبیه فرمود
 و موقت خصایص و ادرک حقایق آن همه حضرت عزت خویش حواله
 کرد و حیث قال و ما تعلم تا و یله الا الله و از برای رفع ثوبت متفرزان و دفع
 حجت مشرکان هم از قرآن قدیم و تنزیل حکیم پیر همان بامر و سلطان
 قاهر جواب داد که و لو کنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فانوا یسوقون من مثله

اضطحي عشق شورانگیز دانه دایم محراب سلسله عشق و شوق و شعل
 نایب آفتاب و التیاح است در دل عراق آتش اشتیاق بخان می افروزد
 و غریب عیش او را به بخان می نوزد که تابش آن جز خاک کوی و آب
 روی حضرت مولانا انام الملین صدر الشریع و الطریقه و منظر الحق و الحقیقه
 لازمالا لاهل الطریق و مؤید الاصحاب المحققین منطقی شود و غیب کعبه
 اوصافی کرد و **و این الصفا هیئت** من غیب غیبی و جنبه خلیفه
 خفیه **آن تخت کعبه** بر در نور باز بگشایم و آن دولت از کعبه توانایی
 از درم از شدت حرمت فرقت و طول مدت غایت کار بخان رسید
 و کار و بستان پوست غم با آه آمد و ضعف تنوی گشت و آن را از
 هجرت بود در برده جانده هیئت هیئت الباب مقفل و انجابت
 مسدل و المفتاح و آن کان معلقا علی الباب کن من وراء حجاب و لا
 واردون رفیع الاستار و فتح باب القادر فعل من رفیع آس او شفیق
 مؤسسی ای کم فرقه و کم اقرب و لا کما کون غیر الله خالی یا سیدی من رفیع
 عن اصله منو غریب و عذاب الغریبه شدید فطوی لکن لم یغریب عن ولیه
 و لم یغیب عن حضور من کبر استغنی بطل لعبه انوار دایم عن ملا خطبه انوار
 صفا به یسافر و مؤمنین علی سباط الشهود و یقطع الطریق بمقابل من محفل
 الی محفل و من نورانی نور یقلب فی انوار الاسماء و الصیغات و یحفظ

انوار المعارج و الار تقاآت و هو ساکن بانوار کبر و لا اضطراب و آن
 و تری الجبال بحسبها جامد و هی شمر السحاب مناسک یساقون مع الریق
 الا علی طریق الایام و الا زل و یقلب به فی الضمیر و الا خوال یقلب فی الشوین
 و الا خوال قایل بلایان الحال **شیخ** **لم ادر ما غیبه الا وطن و مؤمنی**
 و خاطری این کما غیر منزعجی و صاحب هذا المقام مثل سیدی لایحتاج الی غیر
 و لا یفتقر الی اویه فاما من لم یصل الی هذا المشهد العزیز مثل هذا العزیز لم یحرک
 دایم غیبی عن ما هیه بدا وید حل فیما منه خرج الی الله قصیر الانوار منیل طبع و علم
 شریعی دایم با عشق و محبت به با شکر بر ترا جنت با وطن اصل و معده بن
 و ضل و آن جناب اطهر مقام نور مولانا است اما فریاد این می قرار صد
 آن دیار می کزد و مشوق آن داری آید تفریق دامن گیر می شود که خلاص از آن
 محال می نماید **انت غلبت الشوق الاقربا و لای الحال الا حینا مزمزونه**
 خاطر بجای می کشد و دل بجای می برد و شریعت بجای می فرماید و جنت
 خودی کذا آنگاه که میاید مسکنی چه کند رای خفا البزق شرقیاً نحن الی الشرق
 و نولع غریبا طریح الی الغرب فان عرای بالجیب و الغلبه و لیس غریبه
 بالانما کن و التریب انما است که منطاطین مرتب عالیه جاذب و محرک
شعر سرشته بدین شست من است از دم چون سوی خود کسی بسر باز آیم
 چنین که من ز فریق نور سر آمده ام که تم نودست بکیری کجا توان بر خاست

هست تقاضا بر ما بجزت میکند و ادب می گوید الا ان یؤذن لکم و الله اعلم
 بینهما فانظر ماذا ترى مثل من سبیل الی الوصال خالی در استانه بیت الهی رفته
 و ملکتم و سبیل خا پناه برده و حلقه آن در گرفته است باشد که ازین در دربی کشاید
 و از آن جناب شایسته آید که عود و الی الوصل عود و بازای که در زبان من دلم
 داشت **شعر** شود نیست و گوئی درین جهان بستم
 که باز با تو دی شادمانه نشستم بکوش دل سخن دلگشایی نوشتم
 بچشم جان رخ راحت فانی بستم اگر چه در خور تو بستم قبولم کن
 که گردنم و اگر نیک بوم بستم بسوی من که نری کن که نیک مشتاقم
 حال من نظری کن که سخت مسکینم زبود من اثری در جهان نبودنی اگر
 امید وصل نفاذی همیشه بکینم بدان خوشم که مرا جان بلبسید آری
 از آن سبک یک است جان شیرینم فقه در اوقات و عمر کوتاه و ماری دم
 زدن نه باشد است شیخ ریحی الله عنه از ملا در روم بزار شام و خوش افاد
 و از احوال بام حرم مصطفی صلوات الله علیه بخار پیوست اجماع و فواید شاد
 ماند کیرم که نیایی و خبر نمی خاتم در خواب خیال خویش باری پذیرفت
 در خواست میر و دی در باره حسن که محبت صادق و مخلص عاقل است
 همانا که روشش در راه آه با این عاجز است خلا کمال جمال آنحضرت کرده است
 و از انقباس این سبکین بوی انقباس آن صاحب نفس باشد با میدی تمام

از سبب صدق و اخلاص و عجز و اغلاص روی بزان درگاه جهان پناه آورده
 که ز تو کار یکی حسنه بیامان آید در کله گوشه حسن توجه نقصان آید
 ان الرجال یا توکم من اقطار الارض یخضعون فی الدین فاذ انکم
 فاستر ضوئکم چون شفقت آن حضرت عام است بر همه
 که در باره حسن خاص باشد و مقام تکمیل تابش
 و اعلای کلمه کاملان مقیم باد استخوفیه
 الجلیل و بختی فیه کل الذی
 بسیر فی کل و لا یمنی

و الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بدان و تفکّر الله که این کتاب در باب ترسیل یا کرده شد و تالیف خود
 موجز و مختصر در غایت ترسیل محتب از تطویل چنانکه شندی را فایز
 دهد و او را در معرفت این شیوه شندی و انتباهی حاصل گردد و در پیش
فصل مرتب گشت الفصل الاول في آداب الكتاب
الفصل الثاني في ذكر دعوات ساير طبقات الناس
الفصل الثالث في ذكر المخاطبات على وفق درجات الناس
الفصل الرابع في ذكر الملاحظات وما يضمن فيها الفصل
الخامس في ذكر الاحكام الفصل السادس في ذكر التبرعات
الفصل الاول في آداب الكتاب در برابر که تحت
 مراتب مردم بدانند و القاب بر وفق درجات ایشان نویسد و در
 راد عا و رفیع نکند و رفیع راد عا و وضع نکند و بر کلمات نفی و علم بسیار
 ننهد بکرجای که محسوس باشد و می باید که از مخاطبه بنفاییه نزود و از غایبه
 مخاطبه و اگر بزرگان را بلفظ غایبه یاد کند بهتر باشد و اگر چه مرد و شیعی
 نوشتن و مخاطبه روی باری و کفین بود چنانکه کوبی در بارسی تو مژد و
 بناری چنانکه کوبی در عا اطا الله بقا و ادام نفاک و مغایبه پیش
 روی گفتن بود چنانکه کوبی او مرز و بناری چنان بود که کوبی در عا اطا الله

بقا و ادام نفاک و کاتب باید که مرکب و قلم و مبراة و جلا ادا
 کتابت نیکو دارد و وسوسه در آن تراشد مقدار بند انگشت ابراهام و در
 نوشتن سطر تا کشاده نویسد کمال امیر المؤمنین علی بن ابی طالب
 کرم الله وجهه که کاتبه عبید الله بن ابی نافع رحمه الله البی و انک و اطل خلفه
 قلم و تم الالفاظ و الامتات و فرج بین سطر یک و قرب بر مرکب
 فان ذلک اجد بصباحه الخط و یح باید که قلم را تا نیمه چپ قلم را نشی
 و می باید که از قلم بند بر کبر ذک بند قلم بستگی سخن آرد و قطب بر جای نرود
 زنده بر جای مرتب تا جملگی قلم فرو گیرد و نه راست قط زنده و نه حرف بین
 الاستیقا و الخریف قط زنده از آن جهت که مستوی خط نویسد
 و می باید که در دعوات فرق میان و حدان و ثنیه و جمع و تذکیر و نثان
 نگاه دارد مثلا **یک مرد غایب** چنان دعا کند **اعوذ الله و مرده غایب**
اعوذ الله کروه مردان غایب اعوذ الله **یک مرد حاضر** **اعوذ الله و مرده**
حاضر **اعوذ الله کروه مردان حاضر** **اعوذ الله یک زن غایب** **اعوذ الله**
دو زن غایب **اعوذ الله کروه زن غایب** **اعوذ الله یک زن حاضر**
اعوذ الله و زن حاضر **اعوذ الله کروه زن حاضر** **اعوذ الله**
 و می باید که نامه بالفاظ عزیز و عبارت متداول نویسد و از معانی
 نامناسب پرهیزد و از تطویل اجتناب نماید تا کثرت الیه آمات

بجناحها صديقاً لها خلدتها **جاءت وستان بروستان** اجبالهم
اصدقواهم خلاصهم دوست دوست هم شايدهوشن المنجور بولا
المبايعة بحبته بخودته همچنان برين قياسي كذكر رفتي بايدوشن
ومرتي ميان و حذران و تنينه و جمع و تكثر و تانب و مغايبه و طه
نكاه مي دارد و تفرقه غايد **الان في ذكر صفات**
ساير طبقات الناس وغيرهم ما يليق بهم سلاطين و خدائهم سلطان
اعلى الله شان يا خلد الله سلطنة و ابد مملكته يا خلد الله على الخافين طلة و **ردا**
وامرا يا ادم الله طلة يا ادم الله معاليه يا اعلى الله قدر يا اعلى الله نصر
نصاء و ايمه كجانب و فضل يا ادم الله فضله يا متع الله المسلمين بطول
بقائه يا مد الله طلة يا وقر الله فضله **اهل تصوف** يا ادم الله صيانت
يا ادم الله غفنه يا ادم الله بركته **خواجهكان و ميردم تاجران** يا ادم الله بهيمه
يا ادم الله رفته يا ادم الله كرامته **زنان خوابان** يا ادم الله افضا و يا ضا عف
الله قدر يا بسط الله عدلها يا ادم الله معاليها و ظلها برين قياس **زنان**
فروتر يا ادم الله صيانتها يا ادم الله غفها يا ادم الله صلاحها يا ستره الله
يا صانها الله برين قياس **الحال** يا ائمه الله بنانا حسنا يا اهل الله بقاءه
يا طول الله عزة يا رزقه الله العلم و الصلاح يا اسعد الله في الدارين يا متع الله
رعايا يا رعايهم الله يا ايدهم الله يا حفظهم الله **فروستان** يا اعز الله يا

ايده الله يا دام عزة يا ادم الله تمكينه يا دام توفيقه **ذميان** يا ارشد الله
يا هدا الله يا مح الله عن الضلالة **بيمانان** يا شفاء الله شفا را عاجلا يا عقل الله
بشفاه يا رزقه الله الصحة يا جعل الله مرضه كفارة الذنوب يا اهل الله باعدا
ما حلق **خايلان** يا رزقه الله الى وطنه عا غاسالما **عزيب** يا حفظ الله غيبه **محمولان**
طلته الله يا عقل الله خلاصه دشمن يا دمره الله يا خلد الله قاسي **اناب الله**
عليه يا اصله الله صاحب اهل **البحر** يا ائمه الله يا حقي الله مرجه **يا مطايعه**
يا مارتبه يا مقاصد مواشي يا بارك الله فيها يا احسن الله نتائجها يا وقر الله
نتائجها **اموات** يا غفر الله ذنوبه يا تفتح الله مغفرته يا اليه الله لسان الغفرة
يا نور الله قبره يا برزقه الله مصعبه يا غفر الله له يا رجب الله برزقه الله مشواه
يا حفظ الله عنه العذاب **سلاطين** يا اقدس الله اوقافهم يا يقض الله
غرهم يا انار الله براميتهم **مقابرا سلام** يا لازا لست وضة البرضوان و حدنية
العفو و الغفران **عليهم جميعين طابكم**
صلوات الله عليهم جميعين **مصيب** يا رزقه الله مصائبه يا عظم الله بالصبر
مصيب يا جعلها الله آخر الزمان يا شهره و اسلامه يا عزها الله يا حماه الله يا
لازالت عييه يا عروسه **قلعه اسلام** يا حفظها الله يا لازا لست محفوظه
شكر اسلام يا نصرهم الله يا نصر الله الوتيم يا قرن الله باليمن مومنينهم و باليسيرتهم
شكر كفار يا اسأصل الله شافهم يا خلد لهم الله يا اعلاهم الله يا انقذ الله شرقا

و غوثا بعد از قرنها يا لانا انما فضل **كتاب اعلی** لانا ان قبل شفاة الملوك
خبايا اعلی لانا منبع الجلال ومركز الاقبال **حضرت اعلی** خفت بالمين
والسفا و آت **يا حضرت الله** بالميامن والجلال **مسلع اسرف** اسمعيا الله البنا
والفتوح **يا اسمعنا الله** المسار والمحابث **دست كبريم** لانا ان برة مبسوطة
لشهر مطاوي اليا وي وقهر نواحي الاقادي **يا** لانا ان ضامنة لانا ان في الخلق
وكافلة لمصلح الحق **انما على مبارك** لانا ان مبسوطة **يا** يستعليها الله **راي جانا**
آري لانا ده الله نونا واشراقا **يا** لانا ان نونا **يا** نون الله **مو اعيد** لانا ان الله
بالنح والابحاز برين قياس كذا ذكر رفت نغز في نمايد **الفصل الثالث**
في ذكر الخطايات على حسب جات الناس ما يليق بهم ونوايتم **نامه**
سلطان چندانك دراز فلک ميراست آفرينگار زمين وزمان الخبايا راق
عمر وجلال سلطنت خدايگان منت اعليم ملك بخش جهانستان داراي
اعظم مقصود آفرينش ومقصود كرمكار **عالميان** لانا ان لاف جهانيان منت
اهل ايمان خياث وقدره توحيد وشرح وقرآن ومؤمن وامان مستغفر
آسايش وكامراني را با توكيب جمار غنايه شرف و شرف دار **نامه** **محب**
وزما خداوندكار اعظم صاحب قران دستور كه تها ان آسيف ثاني ستر مسكن
خواجدا جهان عز نغزه كه عرض بآرت مطالب خلايق است تا ابد پايين باو
كمتري بندكان زمين عبوديت مي بوسند و مي نمايد كه **نامه** **نائب** **خبايا**

خداوندگار داخل ملك ملوك الامراء **نائب** السلطنة المعظمة نظام الملوك صلاح
العالم مبرر الحاكيم اعلی الله قدس ثا انظر ان عالم افراين با و محمد وآله بنك كمين
زمين عبوديت مي بوسند و مي نمايد كه **نامه** **مشرقي ملك** **مشرقي** **مشرقي** **مشرقي**
خداوندگار اعلی الاطلاق رئيس الامحاب قدس صدور العالم صاحب ديوان
اشراف الملوك مزلعلاء مشرب ارباب فضل وفتنايل باو كمترين بندكان زمين
عبوديت مي بوسند و مي نمايد كه **نامه** **ناظر ملك** **حضرت** خداوندگار رستيد
الصدور والاعانم اختيار الملوك انخار الحضرة صاحب ديوان النظر في الملوك
طهار ارباب عاجات باد ويري تعالى حافظ و حارس بحس لاني عبدي
نامه **مستوفي ملك** **مركز** دولت خداوندگار ملك انتم الامحاب طيك
ارباب الفضل ملك ديوان الاستيفاء عز الله انصارت ملاذ و طهار ارباب
هوام باو بنك كمين زمين عبوديت مي بوسند و مي نمايد كه **نامه** **مشرقي**
جاء و معالي خداوندگار صدر صدر و رجسان حاوي الفضائل جامع العلوم
منشئ الحقايق والحقايق عدة السلطنة المعظمة ملك ديوان النظر اعلی الله
مكانه وارفع حله ومقامه و در تقي باد ويري عز اسم حافظ و حارس كمترين
بندكان زمين عبوديت مي بوسند و مي نمايد كه **نامه** **امير عارض** **شمع** **دوت**
در كن رفعت خداوندگار ملك الصدور والاكابر ناظم الشاكر ملك ديوان
العرض ادام الله علق وارغم هرق افروخته باو محمد وآله بنك كمين زمين بندكان

می بوسد و می نماید که **نامش تاجک** سید بنیف خداوند عظم
 ملک ملوک الامرآه سپیدار جهان انا یک اعظم اعظم انصار قبله از با عیادت
 باذبحه و آله الطاهرین **نامش بکر یکی** فتح و ظفر نصرت و تایدترین ایام فری
 اعوام خداوند کار ملک الامر لشکر کش اسلام سپیدار کین تحمیل طوطی بکر
 یکی معظم نصر الله لواءه و اعلی الویة باذبحه و کرم بند کترین زمین عبودیت
 می بوسد **نامش پروانه** جناب عالی خداوند کار عظم ملک ملوک الامرآه
 مدبر المملکت ظمیر آل سلجوق تحمیل همایون پروانه اعظم عز نصره طیار عالمیان بال
 بحق حقه بند بندکان زمین عبودیت میبوسد و می نماید که **نامش امیر راه**
 کلیر کد و است و کلین سیادت خداوند کار با سزا عظم همایون مالک دیوان المل
 ناصر و طری باد بند بندکان زمین عبودیت می بوسد و می نماید که **نامش مرجان**
 مقاصد خداوند کار لسان السلطنة المعظمة سفر الحفرة المکرمة ملک التراجمة مد علاه
 محفل باد بعد از ابراد بندکی عرض می رود چون **نامش اطلس** امر سعادت کی
 از حضرت لایزال و برگاه ذوالجلال مرکز خاکی رسد نثار روزگار و صدراجل کبر
 عالم عامل فاضل کمال غیر الله و الدین جبر الاکسلاام و المسلمین فرید الدهر و حید
 العقر علامه الزمان جالینوس البیان افلاطون العالم لقمان العهد شفاء الارواح
 دواوی الاشبل کاشف العضلات ملک الاطبا ادام الله فضله باد **نامش**
سادات نظام امور کار مانی و قوام مال و دوجمان موافق و مطابق اعوام

مجلس عالی امیر سید اجل کبر عالم عامل نا حد سید الشریعہ کریم الطرفین ذوالنشین
 فرید العصر المنزل الی الله بالبراهین المبتل بن النیویة المستظهر بفرایض الاحیة
 ناصر الملوک و السلاطین ذی السعادات و الکرامات باد **نامش شیوخ** هنر
 سعادت کی از حضرت یزدانی و حضرت قدس ربانی نزول کند قرین روزگار
 و رفیق اعوام مجلس جل کبر عالم ساکت ناهد عابد و روح بارع متقی
 متدین صابین الدین عذیف الاسلام شرف الانام عجم الطائیف برکات الطریقه
 طالب الحقیقه زین المحققین بقیة اولیاء الله فی العالمین سید الاوتاد فخر العباد
 فخر باب النصف سابق الخیرات ابد الله بمرکته باد **نامش مدرسان** شریح
 فتاوی مولانا صدر امام جبر تمام فخر هند معتقد سیف المناظرین تشدید بنیان الحق
 خدیوم اسبیس الباطل شهاب المله و الدین خج الاکسلاام و المسلمین ادام الله
 علو اقامه و حرمت من المکان شعور احوالیه در اشاعت علوم شریعت و امانت
 قانون طریقت ناظر و طری باد محمد و آله الاخیار **نامش خطیب** مجلس
 خواجه امام اجل کبر عالم عامل ناهد عابد متقی متدین متوجع مشیخ کمال الدین
 فخر الاسلام تاج الانام شرف الاجرة سید العلماء فخر الخطباء فخر العباد و الؤاد
 داعی الملوک و السلاطین ادام الله فضله و برکته باد **نامش شعر** او **مختار** آمال
 ذممتی مجلس شریف صدر کبر عالم فاضل افضل اکمل بلوغ المعش بدیع العباد
 والاشار کاشف الدقایق و الحقایق صاحب فیان النظم و النثر شمس الدین نصیر

سيد الشرف آستان الدين في قلاع الملوك السلاطين دام شرفاً محض باور و شمول
 وحصول امنيت فراوان سال باد **نامه اول** ذات مقدس وعرض مظهر
 مبارک مجلس عالی امام اجل کبير اجل اکمل فضل امجد اوحد زهر انوار شرف عزة الملة
 والدين عین اسلام والمسلمين مستاد الانام في العالمين فريدهم بالفضل
 وحيد العمر بالطول الزاهرة نصائب الناس واسرار القلوب منبع الكلام طبع البصيرة
 والابصار قدوة الكفاة مدبر الدعاة سلطان الکتاب عدة ذوي الالباب
 مختار الخطاطين مفيد الملوك والسلاطين ذي البلاغة والبراعة ادام الله فضله
 مداريا ب معنی و ضرار انتخاب تقوي باد و بیری متقی در کل احوال حارس قلم
 محمد وآله الابرار **نامه سب کو تو ان** ايام ولياى مجلس عالی امير اجل کبير عالم عادل
 مؤيد موقر خزانة دوله والدين سعد اسلام والمسلمين امين الملوك والسلاطين شرف
 الحضرة عماد المملكة اختيار السلطنة المعطرة حامي الحصون المحصنة حافظ الثغور المنيعة
 افتخار الجهور المؤيد اخضر الخواص النورانية در شاد کافي مستغفر باد
نامه قصيدة معاهد لذات وموار وراحات مجلس عالی مولانا امام
 اجل عالم عامل کامل کافي ورع بارع مجتهد معتقد صدر الملة والدين حجة الاسلام
 والمسلمين سيد القضاة والحکام اعدل البرايا سلطان العلماء ادام الله فضله
 وغلق وزاد قوة از شوايب زمان قروس باد انهای رودکی **نامه مختص**
 هر سعادت اذافی آفانی بدين ساکنان وثاقی امکان اشراف دار و دنار فرقی

فراوان اوان مجلس عالی خواجة امام عالم مؤيد مستيد قلاع فاروق العبد
 صلاح الملة والدين ذین الاسلام والمسلمين الاثر بالمعروف والنهي عن المنکر
 استبح الله طله وحصل في الدارين آفاک باد اعلامی رودکی **نامه خدمت**
 جلب علی امير اجل کبير عالم عادل سيد اخدام قمر الدين جلال الاسلام والمسلمين
 مغر الانام نيس الامراء جليس الوزراء عزيز الحضرة الجبشية مختار الملوك
 السلاطين الخ مهابون ايام خاص زعيم الدار بک ادام الله بقاءه ورفع في رجب
 الفخار ارتقاء مستدام باد **نامه برادر کو جب برادر برادر** مجلس عالی خواج
 عالم غلان الدولة والدين شرف الاسلام والمسلمين عزيز الملوك والسلاطين
 دایم بقاء بر مقاصد مظفر باد و خطوة جناب عاليش از خطه معالی موقر البني
 وآله هزاران سلام و خدمت سائید می آید آرزو مندی بطلعت منیرش
 غالب آینه ملاقات باذخیر اعلامی رودکی **نامه برادر برادر کو جب**
 مجلس عالی برادر کرامی اجل کبير اعراض برادر غلان الدين نجم الاسلام ذین
 الانام شرف الاقران تاج الاخوان ادام الله سموه مستدام باد اعراض و بجا
 میسر و محضل محمد وآله سلام و خدمت سائید می آید استغیا که نسیم
 آن راحت رساند بدیدار عزیزش غالب فاند طاقات بخیر باد **نامه**
بدر برادر مجلس عالی فخر تکراری قرع العیون ثمره الفوائد غلان الدين ذین
 الاسلام شرف الاصحاب غر الاقران ادام الله سموه وایم باد و برادر مستی

بار و نکندار با بنی و آله الاخیر سلام و تحیت بخواند آرزو مندی صادق داند
 التقابیر و توفیق مراد بیشتر باد **نامۀ فرزند سید** سعادت محافل و توفیق مجلس
 عالی خداوند عظمی و شفیع الخلائق والد اعز ادام الله علوه و کبریه
 بالذل عروق مستدام باد و مطالب بر وفق مراد بیشتر با بنی و آله خدمت
 و زمین بوس قبول فرماید آرزو مندی بیشتر مستوس غالب اند ملاقات
 بخیر باد **نامۀ فرزند میرزا** باری جل و علا ذات طاهر و صفات نامیر
 خداوند شفیق الخلائق سیده النساء از خدمتی آدم شرف الخواتین لاج الحمد
 زید الخیر خدمت خدیجه العفصر عصمة الدین و صفوة الاسلام والد اعز
 ادام الله توفیقها از نواب ایام و شواهب عوام ضوون باد **فیه و دیگر**
 معنی ایام خاتون جليلة کبیره خاتون عالمه عامله محبته مشفقہ بار عظمه
 و رحمه معصومه سیده الخواتین شرف النساء فی العالمین ذین العزات
 قرالستورات ادام الله شرفها کما مرای مستغرق باد سلام و خدمت بخواند
 ملاقات بخیر باد انهای روکی **نامۀ مادر** در فرزند عزیز بنی شفیق
 نیکنداد و خال الدین اطال الله بقاءه و طول عمره سلام و تحیت بخواند و در افتراق
 زبان قلم بذرو کمان کجا صورت بند و بیری عزی و علا توفیق ملاقات
 رفیق کذاذ انهای روکی **نامۀ زن** بشوهر جناب ستر فخر حاجه باسحقانی
 که خدای محترم کبیر منعم شرف الشوق و حبه الایمان محبوب الخلائق فلان الدوله

والدین بجم الاسلام و المسلمین ادام الله توفیقه و رفعتہ سلام و در جان بخواند
 که شرح اشتیاق آنها در و اطباء تمام دارد از خاطر خاطر مبارک خود قیاس
 کند ایزد و خاشاکه توفیق ملاقات رفیق کذاذ **نامۀ شوهر** بران زندگانی ستر فخر
 خلوق صلیت محالجه را کبیر ساجد فاطمه خاتون حاکم ستر یا سلام و در جان
 قبول فرماید آرزو مندی غالب اند ملاقات بخیر باد **مشتیاق نام**
 بزرگ آرزو و مندم بر ویست . می دانند خدای عرش و کونیه . زمانی
 از دل فراموش . محالست آنکه طول المعتمد منی . اشتیاقی بطلعت
 حایون و غره یمنون خواجه مجلس عالی دآم عالیا بخدی الجامین است
 و معنای سید کی تدبر از تصور آن در حمایت بخواند و طبع و فاد و طوط
 نقاد بکته آن خرد و اقللام از تصور آن قاض آید . در باب از آن وقت
 خون گشت دلم زاشتیاقت . اعل است کون برین ندکی واقف کرد
 کیمیت احوال و حقیقت اشتغال باز نماید که آتش اشتیاق سکون پذیرد و بیان
 خطاب شریف کی مشتمل بر نواید بسیار و محمل بر معانی نیه شمارست و بیان
 اخبار سار ترفیه خاطر ظاهر کرد و بیری تعالی لطیف سازاد که حجاب فراق
 بان و تلاقی جبدل کرد و بساط وصال نیه انفصال کسره شود بر و جبه
نوع آخر جناب سلطنت ملک حضرت کیوان رفعت مشنری
 سعادت بهرام صولت نور شید صورت نماید عشرت عطار و قطعت قطع طلعت

و نیکویی خداوندی در میان عالم و عالمیان منتشر کرد و اما اعیان و ارم که
دل صحت پذیر شد و جان هواسان بوده و ارادت کار امور گشته و خدمت
بجای رضا قبول آفاده جفا بوفتا و کدورت بصفا مبدل گشته نصیب باشد
بحق آنکه یوسف هم از جاه و زندان قمع فرغ داد و پادشاه مصر گردانید **ششم**
ماه رویان جفا بسته و فانیز کند بکنان درد فرستد و دوا نر کند چون
باشان معلم اندر شرط تعلیم آن است بیک وی ز شد و بیک وی روی خندانی
میکنند ای اجل است غربت های غم و از بهر تو می کشم جفا دهن
یکبار و کربو که من زبان تو نم تا کور شود و دید و لحاظ همه بحق آنکه جان
آزید از آن دور که این فقیه واقع است روز در پیون و شب در تب می کشم
آرزوی دل و دخواه جان آن بود که خدمت شتابم و جز مافات بجای
آورده اتفاق نیفتاد و از یک عذر و سخت **دعا** اگر چه جویم حاجی مر جفا
ولی یک دفعه فضلت پیش از است چو ما را نیست جز تقصیر طاعت
چه وزن آریم شتی کم بضا عت ناچار آنک چشم را مداد کرده و بسایم می
را قرطاس ساخته و دست اعتدال بجا ب آن بزرگوار کرده و نامه را عذر خواه
و پستاده شد و الله تعالی محل رضا ببلع اصفاشد باشد تا زبان بگوین
لأن و غماز ملال پذیرد و بند خود را خنجر و شادمان کرد انداختی آنک چشم
تا بنیاد بعقوبت طعم نیوی پیراهن یوسف علیه السلام روشن و جفا فانی

کردانید اگر چه آدمی از انفعال و عیب غالی نیست اما چون عیب بی و دشمنان
کوئید زشت تر نمایند چون جناب علی را مکن و لها ساخته اند لا جویم جمع را
جامع مجموع باید داشت چه حاجت کفار باشد اگر بی بود چندین طوک
در از نوشتن اقا گفته اند که در دمنر بنیاد رکوب و کرسنه بسیار خورد
جانانم جوان تو این دل میکن آن کرد که در خطه سیوانس نمور بانی را
عذر الحضور تقریر نمایند که دولت و دجانی و سعادت و شادمانی قریب بود
آن یگانه روزگار باد محمد و آله الابطاح **فروع آخر** طالع شوقی الی لقاءکم
اینها الغایبون عن نظری روز و شب می کشم خیال تمامت فاسد و اخی خیال کم خبری
بخونیم صبا چو کسی بیخ و دلم که قصه برساند بران دیار از من بجا و خلوت و
مکالم فرصت از سر لطیف نیاز شوقی کند عرضه پیش بار از من انداخت
و از سال عبودیت که از طبع آن نسیم نعیم آید و از نوبی آن نوبی عهد قدیم
ناید و دعای با خلاصی که از صمیم دل و بعضی اخصاصی صادر کرد و جناب شریف
آن ماه اسپهان ملاحت و نمر و بوستان لطافت ملک سیرت بر پی صورت
سر و قدمه و کل عذار آفتاب خسار که مشرقی نور از روی آفتاب کسی که کند و آفتاب
روشنی از روی آفتاب می نماید و لاله رنگ از رنگ بوی کبر و بنفشه از نوبی
زلفش بوی می بوی گفته و رسانید می شود آرزو و مندی مشاهده غره میمون
و طلعت صبا بون که غایت آملی و نهایت شادمانیست پیش از آن که کور

صغیر را من تصویر آن توان سید تا بجز در تحزیر قلم شمع از آن غریبه تواند کرد
کار بسیار تا بکار هم بخون دل. تحزیر حال سوخته کار و نیز نیست. **بانه** عظیم
نوائه لستم لو تعلمون عظیم. اگر چنان تقدیر یزدانی بر وفق تدبیر انسانی
بودی یک خط و یک خط بفارقت خدمت مضاد داده نیامدی **مفسر**
بیرون زمراد فاکت کار است. پیوسته بدعا و زاری از حضرت یاری
در خواست کرده می شود که لطیفه صنع ظاهر کرد اند که در ضمن آن یافت دولت
مشاهد جهان آری و سعادت عاقبت جان آفرای محصل بودند **مفسر**
این دعا را خلق جهان آیین یاد کن کار بقصه خود را محضت غیالتم که چون می خواهم
بعد از از دزد و امن می غایم بلی حال بخون می نویسیم. خدمات نیاز ندان
که در حساب نکند و دعوات شتافان که در نعم نیز منتهاش در نیاید و اشتیاق
با سوری که بوقی جگر سوخته دارد و ثواب نیاز مندی که نسیم دل شکسته آرد
ازین کلبه عنا و زوایه غم کی گویند و دست محضت آن دوست بگذارد و مونس
و عکس بر مرشدت و استغفار بر محضت بنده نیکوی و خلاصه دلجوی آفتاب
سبزه کمال و آسمان زینت جمال **مفسر** جو با حدیث تو اقم سخن دراز کنم
بدست نهیان مبارک شمسال و مشر خان سعادت و اقبال تبلیغ و ارسال کن
می شود عبدل قبول باد هر چند می خواهم که دست شرح آرزو مندی بتم راد
و مصطفی و قدی نظم خاطر بدان معنی باری می کند و نه عنان تفکر در آن

باب مست سید و حد **بیت** مست اشتیاق من بحسب الیقین از آنک
در حدیث مکتوب آید در بقصه کلام. این نیاز مندی در و نای آن خدوم چنانست
که اگر جان بجزای او خواهد بدست اجل خوش رنجیده باد و اگر جهان جز بوی
او بیند خاکب فبا بر سرش نخته یعلم اند که این محبت صادق و دوست موافق
که بر ذای مودت او بر دوش و حلقه ارادت او در گوشه از در سرباید
زندگانی و نوباد باغ شاذمانی القصه حاصل از غم آن چند روز را دانسته
که در ملازمت خدمت گذار این باغ ذکر بقصه روزم از حاصل دنیا بپرستند
گویم آن روز که در محبت جانان بودم. از آنجا که تنگ چاهی سپهری و نجات
بدان سعادت مساعرت نکرد و بنا کام از خدمت او جدا کرد **بیت**
جانان از جهان را از جهان کام دل نیست. که گرداند جدایاری زیاری.
از آنک زمان را بجز عزیزیت و ایام را ز شکب طبعیت هر زمان تعبیه
بر آنکه در ضمن آن جوان غم زده و جوان دلش باشد آری **مفسر**
و شکب جو رخت تن نیست. المحدثه که در ایام فراق که هیچ کس بیند که بیک
خطه و یک خطه از یاد خدمتش غافل نبوده و از پیرایه خیالش غافل نشد و بعد
مکانی راه زن قرب جانی نیست. توان که جو غایب شوی ز دل بوی
تفاوتی نکند قرب دل بعد مکان. سلام من برسان ای نسیم باد صبا
بدان دیار که آنجا مقام یاز نیست. نیاز مندی من حوضه کن محضت او

چنانکه لایق این عهد استوار نیست اگر ملول گردد و بکوشش آید
 که در فراق رخت زینت نکارد **تجانی** که چون از گلشن جان روان
 شود و بجنب حیات بخش روح اقواء غمت زده آن گل سپید باغ جهان
 و آیت یاس کمال خورشید فلک دهری و ناهید برج نیک اختری **آن رخت**
 جان زندگانی سرمایہ عمر جاودانی آن گشته بخش جهان طاق **سز دفتر**
 بیکوان آفاق آن رشک نگار خانه چنین آن فننه عفل آفتابین آن مینوع
 بوستان خزی آن نادر جهان خزی نکاری که مشتری که از شر فکرت
 نظر طالع سعد از منظر زیبای او مشاهده و آفتاب که نیز اعظم است در طالع پیام
 که بخوبی و عالم آرای منسوبست هر صدمه سزا زانی مشرقی بجهت نظار جمال
 او بیرون میکند و زهره که معاشر و نوحه کر عالم بالاست ساز از غوغای
 از برای تربت خاطر او بر گرفته و عطار که در تر افلاکست در بیان او
 او میخیزد و ماه حسرتیار کاست در جم چو کمان زلف و چون کوی
 گردانست رفیع کرده می شود نیاز و افتقار بدر بافت خدمت آن بکار زمان
 نه چنان و چندانست که شمع ازان با لقا تقریر رود و یا نکته بفرمایند
 پذیرد خدای عظیم است و کفی به جللی که ازان روز باز که اتفاق فراق افتاده
 و وید غم وید از جمال با کمال آن خلاصه آیام و بیکانه انام غم وید
 و جان پریان قرین محبت همچنان گشته حیران و دل شکسته بکشی شستم

و در ترقی جهان بسته و این بیت را و زو زبان ساخته با عشق تو که هر
 محکم داشتی باری زغم در دو تو کم داشتی پیش از اتفاق صحبت این دنیا
 زمین با هر کس آری می یافت اکنون ملای ازیشان و میلی بدان هر چه
 تمامست **شعر** کجا بجای تو باشد مرا قدی که خاک پای تو بجز زلف طاق نشان
مصرع بر غم آنکه دل زدم بعد این مکن **بیت** سخن کو که کنم کان طبع مارک
 ندارد طاعت خدین گزینی و التمس علی من اتبع الهدی یحیی محمد و آله آه آه
 سلام و سون سکا بندن ایام محبوب روحانی چنینک شمع مراد و شمس طوبی
 یوسف ثانی درخواست از بندگی خود و بی آنست که این مکتوب پیش آن بد
 یار ما بخواند و یگان یگان تقریر کنند که از سوز دل و ترحم خاطر بیرون آید
مصرع سخن کار جهان بیرون آید نشیند لاجرم در دل سلامی خوش بوی
 سرازیم اشعار و بیایم کل بوی ترانه ستار بر دست سیم صبا ازین
 خروج دل انگار بران پسر قبل غم فایار دینی و دوست یقی مولانا یوسف
 زید فضله بگویم قسم قبول فرمایند و السلام آه آه از دل من ازین خفا
 غیب برادر بالی صد هزاران هزار سلام می رساند بگویم قبول فرمایند دعا
 این دویش را با سکا و جامی محمود و جامی احمد سازند **نوعی من**
 خدای و قای آن دوست صادق و یار موفقی اینس سلوت و طلیس
 خدمت غم ز احسان و مرهم احسان و اخوان و فاضل و اخوان صفا

و در ترقی و در ترقی و در ترقی

شفیق رفیق و صدیق حقیق حبیب ربی و مایه مرآت خیا و اسطی
عقد اجاب و نور لطیف آفتاب قدر الاقران ذو البلاء و النفا
صاحب البراءة و البراءة و هو الذی طبعه صفتی فی خلق و لطفه جلیلی ساری
سعد و یک با شام ارشده الله فی عاجله و استعجل فی آجله **نکته** رب و خود
یکانگی از کسوف یکانگی خبر محمد و آله لایح اشتیاق این مخلص بخدی رسیده
و غیای انجامین است که حصر آن بظلمات و ظلم بنموده نکرد و وقت هم نم
رور که هندس خیال و مشاع ساحات کائنات تصویر آذیل آن مشاهده
نمایند **نکته** کمرش شوق کفر حقا گفته باشم یک اندوه و ده از حد و یکصد مراد
در اوقات انابت که مطابق قبول و استجاب باشد بفرج و انبیا از جانب
الصور و الحیون خواسته می آید تا عقد مفارقت با الخلالی و ذر و تابانیت
معصای کرامت فرماید و این غم خراخت فرا قرار هم راحت اشتیاقی بدل
کرد آنا و الله یسمع و یجیب و ینال لا یحییب اللهم اسمع و استجب هذه الدعاء
توفیق و مستبوس تر منجوا هم از غم با انک غایبوس درت نه لایسم
اما بعد فرماید دانش که مدت مدید بر آمدن است که اخوی بند را از گوشه
خاطر عاقل و پرش بیرون انداخته مشرفات معایون که قره عیون و سب
تقبل جفونست و در دنیا نرفته و آثار ابرار بروج بروقی اختراع ظاهر بگردانید از آن
عالم لطف کمال خداوندی این نوعی شفق بر ویع نمود که نیکو کارا بسته

کاغذ یاد نغمه خود **نکته** زین گوشت و مواد منت نه از عادت است نیک باین
مرا و ران میدهد اگر از انحضرت نسبی بمسام این بنده می رسد باری این
کلمه چند در گوش اخوی نازل کرد که فراق الاجاب الله العذاب **نکته**
نصیب من ز تو در جمله هستی سلامی بود این هم باز هستی اگر تو هم
کوش از سلامت ز باغ تازه می دارم پیامت ز تو پرسش مرا و مید
خامت اگر بر خاطر تکریم تمامت خدا عالم السر و الخفیات که
بند مکنه یکساعت از یاد آن دوست میرینه غایت نیست و یک خط
از ذکر او فانی چنانکه با محقق اخبار و انتظام امور و جاری احوال
بندیش می باشد و چون استماع میکند که مقام بر سن فراد و مزاج و کوش
در استقامت شکر آفرید کار جل جلاله میگرداند و الحمد لله علی من العظیمة
بزرگان می زانند حقا که ایام مواضلت و اوقات معاشرت که در خدمت
خداوندی مصروف می افتاد و آن الطاف و مکارم که در حکام معارف آن
وزمان حاضر آن مشاهده میرفت در خاطر بند میکند و توفیق نماید لایح
استواری بخدی سبزه نزدیک آید که کشتی وجود بند در غرقاب هلاک
اگر قرار شود فی الجمله اگر از حوال بند فرماید بر رسیدن به الحمد و بچین منت
آلها و نه در امان صحت و سلامت منو کلام علی الله و ملکیا الیه بوعده درین
کوشه فرای ممکن گشته بجای دیگر حرکت نکرده امید است که در اوقات

مستبرکه از گوشه خاطر عزیزش فرو نگذاشت تا بکشت نفس آنحضرت
این خاطر کلیل الجلا باید زیاده چه پستانی رود که سعادت دایم باد این
جانب دوستان و یاران خواجسته شود و ما درم و باقی خرد و بزرگ
بندگی و دعا میرساند اگر سحوی و خطایی رفته باشد معذور فرماید که
دارنده در جناب پیغمبر بود که العذر عند کرام الناس مقبول **فصل**
پسندار ای ای جانی جز تو مرا یاری و کر باشد بجز در زمین عشق توید و کار و کز
ولی که شغل تو روزی بود خالی خواهی دل سری که عشق تو یکدم بود خالی چه بشود
بندگی محذور و مفقود و برادر غریب و غم حسیحیست معدن الاطاف
والاشواق المخصوص بعون غایت الملک الخلاق جللی کارمان و کائنات
بدیم الله تعالی و اقباله و برکت صد هزاران سلام و عودت و شاد آرزوست
و نیاز مندی ابلغ و رسپال گردانیدن این بند داعی محب مخلص و هو
خواه مخصوص محل رضا قبول فرماید ملاقات عا قریب و زری باد عمت
و کرمه بقدر ما نیاز میرود که مدت مفادتی بیه شد که هیچ کوزه صحت و سلامتی
داشت حضورشان و احوال فرزندان مکشوب نشسته اعلام نفرمودند
برنج و عجیب بود از کرم الطاف یافت محبت اخوت احسان و انعامشان
حالیا سلامت باشند **شعر** مرا بگذاشتی جانان چه بکردم نهای تو ترا چون
بندگان بودم نه چشم و رضای تو ترا باری بجای من کسی دیگر بدست آید

غم من خد که در عالم اندازم کسی بجان تو **شعر** مکن باو ترسخهای شنیده
شنیده کی بود هرگز چو دیده توقع از کمال اخلاق آنست که نظر بکرم
از سر فرزندان این در حب درین فرمایند و گاهی کار و معطل نشود و زهد
از برای این جانب کار پس بکارند و زمین کلول که در دیه اندیسون است
و آن زمین دیگر سبک سیر است آن دو باره را بر سر طوسان تنها خود ترا
و کار و با مشارکت کند و آن الواج که در دیه است چون شد از تیر و تیر
فرزندان و سلامتی برادر آن و خومران و اقربا و خوشان مکتوب نوشته
اکافی دهند که فرایاد خاطر خاطر نیاید و معلوم باشد که با خدمت
ملک الاموال و اکابر علیک چلی و ام دولت پیدایش و رود همن شود که
آن دیر را برادران ما بدهند و اگر نمی دهند و خبر آنرا نیز ارسال نمایند
در دولت مساعد باد برادر عزیز مغوالا عیان شیخ علی دآم اقباله سلام
خواند و آن خبر را بحال محبت حاجی شیخ داده تا اینجا ببارد و بخدمت خواند
و شیخ مجتبی طالع بقام سلام خوانند و السلام **تغزیت نام**
سرانجام دولت اگر چه بسیار غایب زوال است و عاقبت امور اگر چه نظم
بود انتقال و بکمال مخلوقات موسوم اند بغیر و فنا و اسباب شایب ایشان
بتفرقی و انقضا و میر که را در سفر تقدیر از منزل تیریز مر حله وجود آورند تا گوید
باقا فله فاعزلت کند چه فقا و نقاد غلب تنگ کرده است و دیدن کشاده

تا از حضرت لایزال ندا آید که رسد که ماده غفلان منقطع شد و سبب رزق
 او برین کشت تا بعضی روح او کند اذاجاء اجلم لایستخوان و ناسخه و لا
 رست قدمون ملک از دست که منزه از تغل و زوال و مقدس از تغیر و انتقال
 و آخر حیات همانست دل خطام در همان شیء نظام نشایدست که متاع غرور
 و مکر فتنه و ماده مضایب و ماده نواب و در جلال رحلت سفر در کنگرین
 خطا باشد ان حین الحیة الدنیا متاع وان الآخرة هی دار القرار و چون خبر وفات
 شهید سعید فلان نعمت الله بغضرائه و واجب رضوانه رسید عالم الاسرار
 آگاه است که شکرانش زمین کشت و لیکس راحت درین شد اقامت بقضاء
 محترم و اجل معلوم جزو خبر جاریست ان الله و انما الیها رجعون اگر کسی غیبت
 از چنگ و کس یافتی او یا انبیا یافتی کل من علیها فان باید که فلان خبر را کار
 فرماید و کسوت عبودیتی در پوشد ایزد متع متعجج او را خیر رحمت کند و حق
 خیر **نوع من** حکم المینیة فی البریة جار ما حق الدنیا دار القرار علیجست
 و کفی به نجیذا و قد استشهد باطلاکی چون خبر فانی و صیت قابل وفات
 و حرم مغفور سعید شهید فلان نعمت الله بغضرائه بگویش این برادر رسید بنبات
 و بخور دل کشت و مجروح روح شد و نه جندان تاسف و تلمذ خورد که
 نغمه غریبان نتوان کردن و آتش حیرت و بخت در احوال غیر مضطرب شد
 و فرط مرست بکلی منقطع کشت اقامت جنان ثبات پذیر نیست و بقا او

مقبولت بقا و حیوة او مشوبست بعات و طلوات او و مزاج است برات
 لیکن تقدیر الهی و قضاء لایزالی را بخاطر طاعت غفور و کردن نهادن عباد
 نیست و از کس موت نمی بخیزد و ناکزیر است کل نفس ذائقة الموت
 و هیچ گونه تقدیر الهی را نمی بخیزد و لا آذ القضا و لا مانع حکمیه باید که بقدر وضا
 کوشد و در شکست بانی زنده اقامت بوی الصابرون اجرهم بغير حساب و حکم
 باری را تسلیم و رضاد هر کل من علیها فان و هیچ کس مالک حق نیست
 و نبوده است جد و نیا و رباط رحلت و جمله بر غرض انتقال و جلال زوال
 موسوم اند معلوم باشد خادم بی خاست که خدمت آید و شرط عذر حضور
 بجای آورد اما مواعین بسیار در پیش آمد و اداء شرایط خدمت را باز داشت
 و از قدم بقلم اخفای کرد و ایزد متع آن مرحوم را عزیزی رحمت کند و صیبت
 آخر مضایب و قتل نواب که در انا و آن محذوم را عزیزی طویل و صبری جزیل
 و اجری جمیل ارزانی داند بالنی و الله اجمعین **الحول**
 مشرفا شریف و ملا طه لطیف فلان رسید ابائست بهد و بموانع
 و خلوص مصافات و کرم سیرت و بقای سریت و صفای نیت و طهارت
 طوبیت مشون بقضای بل متع و شمایل موشع بوا عطا بلع و حکم روح بوزود
 آن که ورت عیش صافی شد و سبب سستی وافی کشت و جلا عظم
 و ضیق موم شد عذراة حسن و عذد و صفای و داد او معلوم است

و انهار شاعرت در مضیبت و مقاسمت در جنت که فرموده بود چون آفتاب
برویش از طهارت غافل و گرم محمد ابرو بر جبهه نباشد که مرکز قنوت و منشا نور
است و خادم را در کن و شوق است که در سداید بدو اعظام کند و در نوایه
برای او اعتقاد نماید و حق همین تواند بود پیوستگی باشد از شرم خضیت
دادن و طریقه رضیت باز نمودن ایزد تعالی او را در کف رعایت نمود
بر اندام با حقوق و و پستان و خدمت گزار و معالیم مجد و شرف اقامت
سپید کند تا بنی اور باج الصطناع غائی نگردد و معاهد و مقاصد خانی نماید
تمت نامه از سفر آمدن چون بسع خادم رسید که مجلس عالی طهارت
ادام الله علوه از سفر مبارک در رسید و کرب عزت بر احوال مبدل شد
از عزم مبارک او و لهار روشن گشت و خواطر آسایش یافت اندیشه
الذی اذعیب عفا الخون علم که این مجلس تحت نگران بود چون بمقر عز
خیش بیست صدقات بساکن داده شد میری تعالی آن مجلس علی
را همیشه آسوده دارا بالبنی و آله الاخیار **بقره آخر بقدرم سفر**
چون بشارت فرمودم مجلس رسید در حلقه سعادت و کسوت مراد و ارادت
احوال پنج مقصود و آمال مقرر و عمل انس و مقام رفاهیت و مجلس کسوت
خاویرها فرو و راحت بخود شد بجای و آله و ستم نم گشت و کلمات
طرب نسیم و رود او شکفته شد و شمع موانع برافروخت و آفتاب

اقبال یافت و ضیائی لذت از هب آسایش بوزید تا سعادت از مفر
دولت بخون کرده بود و غبار وحشت بر چهره گرم نشسته بود و شادی
و راحت از سینهها رسیده چون در خان سعادت و گفت مکرمت آن
خطه بقدرم میمون مضبوط گشت و اهل آن مطالعه طلعت همچون و مشاهد
همایون محو و گشتند چه هر بقعه که کرد سم جاسن بر و نشیند منبت شکفته
فضل هر شود و متقدن جواهر بر جرم گرم کرده و چون فرود آمد و هم مبارک گشت
خواست که حلقی خدمت آید از یک حشمت مغارت بموانع خدمت بزیاید
و تاثیرات رفعت باز گوید اما بخوابن روزگار و موانع اقدار حایل شد وقوع چنان
که عذر خادم را بکسوت قبول فرمایند کرد اندازد و حشمت آفتاب عصمت او را
در ضرر و سفر هر طعم او معروف دارد و اعدا آورد و حشمت او را
مکتوب کرد که اناد **تمت نامه بولادت فرزند** بر شری فدا الخ الاقبال
ما و عدا و کوب المجد فی افق البلی صعدا چون سونید آدل ضمیر این خادم
همیشه زانو به سجده طایان بوده است و بمنزلت انجانب نشاط نموده و بساط
انباط بر بساط مودت مضبوط داشته خصوصاً بدین مکرمت منیف
سوءت شریف که صدوری در محفل سیادت ائمه الله نبأ ثناء زیادت
گشت و بدوری از بروج سعادت طالع شد و دیری از صدق منقبت
پیدا آمد و زهره از شجره تعالی روی نموده و مزنی جمیل از اصیل اصل فارغ شد

ایزد عز است این تعالی سعادت یا در روضه سیادت و نیک نایی داد و
وعد بزرگوار را ببقای اوسایی و خندان که سر و مهری و صدر سوری
بشمارل و فضایل او آراسته و بر سر است **تتمیمت نامه یکی که تصدیق شود**
معالم و معالی و مناصب خلیف شرف الدوله و الدین ادام الله علوه و بجز
ایام از اندلس حادث مامول و مضمون باد چون استیلاء اتفاق که بیا کی
در سنده نصب که دون استیفاء است استیفاء نمود و مراد است کلی و جزو
در حوزه حصول پیوست و وضع دولت از افاق سعادت ظاهر شد و از برج
هلال بر رجه بدر انتقال کرد مرتبی نهایت دنی با بیان و بهجت فزاید
در دل و جان روی نمود و انقضای تمام افزود و شکرانه این موهبت را
صدقات و مصائب استحقاق داده آمد و روز بروز پایه مناصب و مایه
مرفعی و ملتقی باد **باشد تاج دولت بر سر** **کین اثر ناهنوز در قدرت**
ان الحلال اذا رأیت غوه القیت ان یصیر بدرا کمالا پیوسته نهال
دولت و اقبال در روضه سعادت نیر و مند باد **آله الامجاد تتمیمت**
نامه در زن های پستی باری جلت قدرته کمال را سبب موصلت انام
و مصلحت اندام کرده است و و صلت را ساخت در تامل فرزند و کمال
پیوند و اظهار نموده شریعت نبوی صلوات الرحمن علیه بانی این و صلت
نمهد داشت است که الکلیخ من شمن الانبیاء خصوصاً در بن موصلت

که نیکین خاتم سعادت و واسطه قلاده محمد است تائید از مقدسه
و صلت صاف شد و دوزی از صدق معجزی ظاهر کرد و از دست او بدین
و صلت کمال آراسته دارد تا سبب طلوع کوکب مکاتیم و ظهور خلف کرام
باشد **تتمیمت نامه دیگر در ترویج** باری جلت قدرته کمال را سبب موصلت
انام و مراد از حاکم کرد و و صلت ساخت در تامل فرزند و کمال پیوند و
تاکید این قاعده استوار کرد که الکلیخ من شمن الانبیاء و معالم شریعت
ثابت قوم بوده است و علوت در غاطی سراف امور موفق داشته
و در تمهید قواعد کرم مقبول کرده خصوصاً در بن موصلت که نیکین خاتم
سعادت و واسطه قلاده محمد است و مجلس عرس کرم در زمین فوت
نشاند و در بزرگ از صدق معجزی ظاهر کرد و تا ثبات دولت و نظام فوت
بود **الجلال** **شریف خطاب** **که کرم کتاب مجلس سیدالاسیبه**
باغز و لطف و معنی بگرام مطلق معنی از صفاء که بوصول آن چه شادی
روی نموده و چه اعتدال حاصل شد و مواقع اقامت بوسیده و بر دیده نهاد و بگو
ثبات استقبال کرد و تحفه ساخت خادم از محاسن اقبال و ذخیره از تمل
آمال و آن را تاج رنج روزگار شادی ساخت و بزرگ نهاد فرموده بود و کرمها
نموده و تشریف داده و تفصیل ضاده و اعلام و رزید که زبان بیان
از گزاردن مشکوان قصیر بود و بهر درایت اراد که آن کلید و آنج

نموده بود از مسامحت در انواع خیرات و مشاکرت در فضایی شکرگزار
نعمت از تغییر خادم خبر داده بود از بنی پیغمبری است که بر انظاری سریرت
او دلالت می کند و عاقل سریرت او بر صدق نبوت و صفای جلیت عاقل
کواه کفایت است اشغال این معنی قیام نمودن از غفر پاک او شنبه نیست
بنیاد کرم و اصل فتوت است همیشه با سدا و مکرمات موفقی بود با دست باری
پس چانه و متع اقدام نواب قرار و خوار و کار از عرصه شریف است
دور و آزاد و آله علم نامه عیادت چون استماع آنها که ذات مظهر و
شخص منور فلان از انشاء الله تعالی عارضه نزول کرد علم الله الهی که در انشاء
صلوح آتش ناکست مضطرب گشت و نواز صبر کجی سخنم شد و در سویرا
دل تحسری تمام روی نمود اما امید بفضل ربانی و انوس می داد و بدعا
خیرش غول می باشد که از غزای موهبت باری تعالی بکس عاقبت در کشید
و شراش غادر نشد و پشت بختند صحت نهد و معلوم و آنکه که نزول
مرض بر شخص آید تنبیه الهی است جهت امتحان خلایق و سبب فقر و بی
وضا بر و جزوع و شکار و کفر و راضی و ساحت و دعا گوئی باید که بهر رضا
کوشد این دعا و جل این نازل را مافی مستیات و ذل و کساد و بخت و فقر
کرد اما دو ساخت او را از عوارض عارضه معنوی دارد آنکه **نوع من**
چون خبر داد که شخص کریم را عارضه رسید و بساحت بلند او شطری از نوا

روزگار نزول کرد علم الله که آتش بیار مضطرب و شکر صبر منم شد و انظر
هر چه قائم بود که چه به حال گرفت و اعضا سیادت ضعیف شد و کاه
بر نکی خفیه جهان بردید اهل فضل مظلم شد و بیوم بیار ناطع کرم گشت
گرفت و در مدلی تو جوی نزول کرد و تفکر بر ضد و رستوی شد و همه پس
درین محنت مسامحت نمودند اما چون امید با تصنع الهی و کرم ایزدی قوی
بود و لها را با نیک نایبلی ملاحظت می بود که ایزد عزت پس این احسان
نعمت نایل کرد الله و این فکر مجد و شرف خالی نماید چون بهر سید و نامه
سرت آور که صدر بزرگوار در محفل سعادت نشست و پشت صحت
مپند عاقبت باز گذشت و خلعت شفا کتاب کرد و غیره آسایش
بساخت فتوت بزرگسینا و آباد و امید ما قوی گشت و دلها بشادی کشید
و لذت عیش روی نمود و هر کس بقدر کسب صدقه داد و بشارت
فرمود و شکر باری تعالی که از ایزد تعالی ان عرض مرض را کفایت نمود
و محبتی است کناد و خاتمت مصارف و فائحه استار باد **نوع من**
چون خبر داد که شخص کریم را عارضه رسید و چهره جمال او را تغییر حاصل شد
عالم الکسب از مطلع است که خادم چکوب عرفه خاطر خسته ضمایر شد و چه
اضطراب الم آمد وجه التهاب حاصل گشت که قابل بود و فضایل بخت گشت
و شخصی جو و پیش علی کشد و غبار ضعف بر جبهه مفاخرت نشسته و اعضا

بزرگی فائز است در این نازله تنها نه بدان جانب رسیدن است هیچ دل ازین
 ایلمنی غره نیست و هیچ تن ازین بیماری نصیب نیست که سعادت و راحت
 نفوس است در عوارض او ریخ و غافل و چون خادم آگاه خدمت
 که بجای خدمت آید و بشرط دوست داری اقامت کند اما تراجم اشغال
 ممنوع شد و این خدمت فرستاد و استطلاع احوال کرد آن شاء الله که
 صحت روی نموده باشد و خفت بر آید و علت روی یا مخطاط نهاده
 و در فرج و راحت و شفا و سعادت ممکن نیست که از عیش لذتی خواهد
 بود منتفی باشد مقامی ثبات با خبر سلامت و غایت نرسد و هیچ سعادت
 روی نماید و آفتاب راحت نقاب بر ندارد و غبار زحمت آن روی پوش
 منجلی نشود و قریب است بحد و سعادت باز نماید و از احوال اعلام فرماید
 تا مکرر سوسیه پیدا آید و خادم خود شکسته بجای و صدقه کز او از بار بی خالی
 بفرستد و اینها را هر چه خود تا شفا آید عاجل کرامت کند و آن علت بخت
 و اطمینان را بعافیت مرض را براحت بدل کند **شفا عت نام**
 بعد از دعا مقصود است این خدمت در حق فلان که در سلک فلان بزرگان
 محفوظ است و در بر بقدر مطاوعت ثابت بدین جانب رسیدن خواهد
 از تحباب جنایت خود ظاهر کرد و اندر کیفیت جرم و زلت بیان کرد و بسیار
 توبه کرده شد و از غایت خواری و سب و لال و غیره و استیصال برسان و از آن

چون بزرگ خزان متغیر و متحیر و متکسر شد و خادم را بشفع الهام کرد
 توقع آنست چون مذکور متصل خدمت کرد و و مکتوب عرض دارد و حله
 مغفرت و کسوت مرحمت در وی پوشانند و قلم عفو برهنه و از آن
 مذکور کشد و او را بدین خادم بخشد و بدین آیت کار فرماید و کما یر
 العیظ و العالمین عن النابیس عذای عشتا دوست کار نیکو کاران و وطن
 عفو و زردیدگان و نیز گفته اند من الجا و زمین العبد لجا و زانه عده که تا جهان
 بود است کفر آن کلاه بزرگی فرماید و زبان سیاحیان و تمامان از وی
 منتفع فرماید تا ثواب جمیل ندرت کرد و **الحال** مغاوضه هما بود
 مجلس سلج کمال الدین دام عزه رسید شادی و راحت رسانید این نموده
 بود از معنی شفاعت فلان جلی چون رسید مکاتبه فلان دوست عرض کرد
 و این عجب یاد کرد و خود شفیق آورد و هر گاهی و خطابی که از موجود است
 بوسیلت و واسطه شفاعت او دوست در گذرانید و رقم عفو بر جرمی
 و جنایت او بقلم مغفرت کشید بشرطی که این احوال که کرد و این تقاضا که نمود
 دیگر نکند و در کار بی که نا واجب بود و خول نماید تا مستوجب مالش گردد
 و مواخذه عقوبت نشود و امید است که تا وقت ملاقات با او نام نرسید
 و نه مات نماید تا که زنده شود **در شکریه** چون حق سبحانه
 و متع شخصی را بنایت خود مخصوص گرداند و اعطای الطاف خویش

کما یر العیظ و العالمین
 عن النابیس عذای عشتا
 دوست کار نیکو کاران و وطن
 عفو و زردیدگان و نیز گفته اند
 من الجا و زمین العبد لجا و زانه
 عده که تا جهان بود است کفر آن
 کلاه بزرگی فرماید و زبان
 سیاحیان و تمامان از وی منتفع
 فرماید تا ثواب جمیل ندرت کرد

در حق او با تمام سپاسند زبان اخلاص خاص و تمام را بشکر نثار و شکر و عطا
او کشاده گردانند تا در ستر و خضر و خلا و ملا و خیر نعمت تازه دارند و امیر
خیزات بر روزگار او متصل گردد و بمنه و کرمه **عنا** **نامه**
از آنکه زجر بر دوش بند بود دیوانه شود که جگر خردمند بود هر چند
بد و مرا خرسند بود پند است که خبر آدمی چند بود مدتی مدید و عهدی
بعید بر آمدن است که مجلس شریف از بزل خطاب رسال کتابت
فرموده است و بهیچ حال این خادم را مشرف نگردانید است تمام تا بهیچ
بود است و کرام مانع روی نموده که مستحق حرمان و مستوجب خذلان
شده و بدین معنی عبارت بخور و دل و شور و دل خاطر و سرگشته حال کشم
و از هر گونه تفکری و تجزیه میر و البته معلوم می کرد و از خطا و سهو بی غیبه
است که مستوجب انقباض شده ایم و غایب ظن چنانست که مکر و محبت
ازین دوست طلال گرفته است و از بنده ساقی بدین راه آمده و طریقی
مراسلت و مواسلت یکسر منقطع گردانید و حق صحبت دیرینه را از غایت
نگرده و انشای قدیم با منش جفا به گردانید و از مخالفت مخالفت نمود
و بنده عهدی را پیش ساخت و بساط الفت در روز دین و باغ و فلاذک
روشن خالی گردانید و کلشن رنگ ایتام را بقند باد جور پر زده کرد
سیرا و اجهال را هر جاکی و ضل و تحشم و نمود چرا انقباض نمود و حق

فرمود و این معنی از وی جریع و غریب داشته اند و در بعضی خلق اظهار
چنین شیوه عرفی عادت خلق است گفته اند که من احب شیئا کثر
ذکره معنیش آن بود که هر که را دوست دارند بسیار یاد کنند و درین
روزگار قطعاً و اصلاً در کس و فانیست و در هیچ سببه صفاته اقا در است
که گفته اند **شعر** منی هست در جهان مشهور هر چه از دین و دوزان در
بالین همه اگر جریع رفته است امید داشته می آید که از کرم انعام و تطف
اکرام این محب یاد کند تا عذر آن خواسته شود و استغفار کرده آید علم آنکه
تا انتظام اسباب کامرانی و امور شنیده می آید شکر رب العباد می گزارد تا باد
چنان باد و همچنان هزار باد و جواب این عرض داشت را چشم انتظام نموده
نویس است که بهر نوعی که باشد چگونگی حال باز نماید تا کمالی احوال داشته
شود و مطلب انفراد و مرقه القلب کرد و نشانی الله تعالی و اسم **الاحوال**
موجب صدور حکایت است که پیوسته علی الدوام بی طالت و سالت نفس
احوال و تنوع اخبار بواجبی تقدیم می رود چون شنوده می آید و تحقیق می
اجامه که کارها بروقی مراد و شوق از نیاد است شکر ما کرده به آید و شای
روی می نماید و اندوه و ضحوت کرانه می گیرد و از دیار رخصت و غیبت
و پیوستگی راحت و بهجت طلبیدن می آید و از حضرت بری تعالی و کلام
آن بخواند الله اعلم بحجبت است که پیوسته مکاتبات و مفارقات از سال یاد

و از کیفیت حال ذات عزیز اعلام گرداند و مهمات حی نماید تا در آن مساعد
رود و با تمام پیوند جاوید رفعت باد **احوال** **عقود** از
ترکیب این کلمات آنست که حاجل خدمت اعز اکرم کریم الدین علی کتب الله
سلامت بدان صوب وصول نماید و بنسبت سبب خدمت شرف
می شود جانب می زامی دارد و بدایح منقوع گردد و صدق اهتمام بطرف
مذکور مبذول فرماید و چنان سازد که مقتضی الحاح و شکر الایمان
مراجعت نماید تا خادم مخلص تقلید مبتدیان فراوان کرد و چه مذکور از قدیم
العهد از جمله دوستان و محبان است هر غیابی که در حق وی شایسته دارد
امست که ضایع غاند مادام خدمات و مهمات نماید تا در آن شایع نماید
جاوید مانا **احوال** **مشتاقت** این بندگی در تاب آنکشت
ازین بسع بند مخلص چنان رسانیدند که عارضه بعید عن ساجده بنات
شریف نزول کرده بود و چشم عزیز و قالب بزرگ را ضعیف و ناتوان
گردانیده بیری نسیح آگاه است که چون آن خبر استماع رفت خواب
و آرام نمیده گشت و آتش تافت و تلهف مضطرب گشت و خجسته
واندوه روی نمود درین وقت چون شنوده آمد که فضل آلی نازک شده
است و همت و پستان و حجاب موثر گشته و بکلی آن مرض از اعضا
لطیف منهدم گشت شکر که از آرد و دوام صحت و سلامتی خواسته شد

و امید بفضل باری چنانست که بعد ازین ذات شریف و عظم لطیف
از خواست آیام محفوظ ماندان شاء الله تعالی **احوال**
اعلام می رود که درین حال در محبت اعز اکرم کمال الدین اخوانه کبیر
استرسا خدمت فرستاده شد از لطاف عظیم چنان متوقع است
که چون خدمت پیوندد بر ما بیکو چنانکه مصلحت بیند بفرستد و از آن
مبلغ و باری کلیم گفتری فرماید و خریدن و باقی را بامر دهم امین بدینجا
ارسلان گرداند و بدین ابرام مواظبت نماید امید است که درین باب
شفقت بخواند ظاهر گرداند و پیوسته بشارت شریف شریف و دیگر
با تمام سپردان شاء الله تعالی **احوال** **بعد از مرگ خدمت و دعا**
بیان می رود که بفضل باری و همت اجنادین صوب حصول افتاد و از دین
غزیران و اصدقا کمال حاصل گشت و اندوه و مشقت و از دحام میل
شده میسر گردید و غنی نیست جز مفارقت و مایهت بخدوی او نمید
بالطاف الهی چنانست که اجزاء عن قریب محصل گرد و تا وقت یافت
لقای عزیز خدمات و همت نماید تا در تنبیر آن اقدام رود **احوال**
چون استماع افتاد و معلوم گشت که باز بوطن خود مراجعت فرمود
و بمقر خیمه و سلامت نفس رجوع کرد باری شکاک گواه است که
شاد و بجا و استراحت منراکم گشت و غم و اندوه را بیل شد و غم است که خدمت

پیوند و دین بطلعت عزیزش منور گرداند تا کراتی قدم بر سبکی قلم
 و غنای اختصار نمود و این بکلی را ارسال کرد و اندک و خندید و خندید و
 قبول فرماید و بپوسته اشارت کند تا بتقدیم بنموده **احوال**
 مقصود است این بخت در باب آنکه کمال الدین علی بن صوب است
 و از خدمت خود وی شکرتا و فراوان ایراد کرد و در محافل و مجامع تذکره
 و حسن ایادی شریفه باشد و خادم مخلص و عین منینیه بایان
 می کرد و او می دانست که از حضرت یارین است کما کفایت آن خیرات و حسنات
 ضایع نماید حکم لطف بکنیز کنیز که وی اهل بیته باشد و فرمایند عزیز و
 بدیخانی است پس اگر داخداختن تا بخت فراوان مقابل افتد و بدین بختا شریفه
 عفو است که از غایت فراموشی او شده است غایت ناکارده آید و
 در وقت یاد **احوال** باید چون بر مضمون مکتوب اطلاع یابد
 تقاعد و کنش در حال بدین صوب منعزم شود و در آمدن اعمال و اغفال
 نورزد که مهم نازک وی نموده است مضمون وی این مهم نهفته شود
 توقع بالظاف عسیم و اخلاق کریم چنان و اثنی است که این معنی را این مقامات
 فرایض شرف و تعذر متکس بخوبی و در آمدن استجالی نماید که انتظار
 عظیم و ترقیب بطلع بنایت می رود و جاوید باد **احوال**
 خادم مخلص و چاکر خالص موقوف عرض می رساند وی غایب که مکرر بن

ساعیان و نعمان و صاحب اعراض بسبح اشرف خداوندی و آم علقه
 از جهت خاطر عزیز تغییر پذیرفته است و سایه شفقت و عاطفت منتقل
 گشته حق علیمت که ازان وقت تا الی یومنا هذا خادم بنایت نمرد
 و متحیر و عاجز گشته است و چند آنکه بر هفتاد خود ملتفت میگردد و
 کفایتی که موجب مکافات و زلی که سبب بخت مؤخذت گرد و مبتلین
 می گردد و توقع بالظاف عسیم دروغ خداوندی و ام علقه چنانست که تا وقت
 شرف سستیوس خدمت آن زلت و کفایت کی صادر نشده است عفو فرماید
 و قلم مغفرت در کشد و بخی صاحب اعراض التفات فرماید و سعادت
 ایشان را تسبیح و مقبول فرماید که ان الله یرحم عبدا لا یقبل شهاده الفاسقین
 علی المؤمنین او می دانست که چون بخدمت و حصول افتد بر آن مصور و محقق
 گرد و باری علقه خداوندی را در دولت مستدام دارا و بخت جفت
احوال خدمت تانبار که نموده بود که از خدوی فرود گشوده
 اند و بدیگری مقرر داشته یقینا امید بایک که خاطر عزیز خود را ازان قبل
 فارغ و آرد و نمرد و نشود و بجهت حال که و رست و بر یقینی را بخود راه
 نداده که امید بفضل الهی چنان و اثنی است چون خود وی حضرت اکابر دین
 دولت اعز الله انصار هم پیوند و عرض دارد و باز تانبار را مرامت فرماید
 و بنود وی حاصل آورده شود و فرمان حمایتون در آن باب حاصل کرده

شود تا بفراغت تمام مشرف گردد و خدمت عبودیت بیکار معایون
 مواظبت نماید تا وقت التقاضیات و مهلت نماید تا با تمام پیوندد
احوال معلوم خدمت کرد و اندین می آید که سبب بخانه عذر که
 در وقت کمال الدین یوسف کتب الله سلامه متوجه بود بدین خادم سید
 و تضرع او بحد کور حجت داده آمد که بعد البیوم حجت آن مبلغ کسب جانب او را
 زحمت نهد و مطالبت نکنند درین حال روی بخد متعهد است و متوجه
 خدمت کشته توقع بالطف محاکم ثریان داشته می آید چون بزرگان جانب
 پیوندد و مشرف خدمت کرد و چنانچه که خادم نبوی بوده است مطالبه
 فرمایند و بران پیش حکم تظلم سبب ناکید چنانچه دیگر مذکور اند از این
 فرمایند تا خاطر روی تمام فراغت یابد و باز بوطن خود و عودت نماید
 و بدعا و دولت مشغول گردد که در سعادت مؤید باد الله ولی الاعاجیه
احوال حضرت معلا خداوند کار بخن ملک از نزه الانام صاحب
 دیوان اجنه الکابر ضابط الاقالیم بالقلم ولی الایادی و انعم خواجه منظم
 مدبر الملوک استالین اخوانه و زوایا و معالیه و اجلاله قبله ارباب
 حاجا و اصحاب طلبات باد بدین کمینه مترسبین مطاوعت نهاده بوقف
 عرض می کرد اند که مدتی در میانکافل برآمن است که ارغانی جاکمی نهانیا
 عروم مانع است بغایت قلت حال و کثرت احوال و نواز خسارت

و زحمت بجانب بدین کمینه روی نهاد است و ظاهر کشته درین حال
 بعد ضل ربانی و غارت رحمانی او منید مرحمتی در بیخ خداوند کار بخن
 اخوانه انصاره آورده است تا نظر زلفت و لطف عنایت بطرف بدین
 کمینه مشغول گرداند و حلقه عبودیت در گوش و غاشیه بندگی بر دوش
 تادرنه بندگان و باقی چاکران منظر کرد و در جانب پاری اقام نماید
 و بسایه عالی و آم عالی استراحت یابد تا در دولت غلظه مانا و محمد و اله
احوال بعد از اقامت شرایط خدمات و اقامت مراسم عروم
 خدمت محروم اشفاق الخب انجد او خدمت محراب الکتاب مؤلفه خزانه
 جمال الدوله والدين دام خدمت و ثناء موده می آید چون بدین خدمت پیوندد
 حکم تظلم و بدین نواری خدمتکاران دام غنم اشارت فرمایند که بیکر مکمل
 مصحوب حامل بدین ارسل کنند که نمونی روی نموده است امر و زوایا و باز
 با صطل عامه فرستاده شود توقع بکرم عظیم و لطف جسیم محروم می
 چنانست که این القائل راسع فرمایند و بدین استرپال و مید عفو است
 پیوسته شادمان باد **رقعه** خدمت صدر کبیر محرم مجمل سید الکتاب
 مغر العشار و القایل کمال الدوله والدين عا الله بقاء معلوم کرد و اندین می آید که
 بر موجب التماس هذری کتاب کلیل و جومنه و شریک ما بخدا و بی خدمت
 فرستاده آمد اندین است که محمل قبول فرمایند مقصود و محمول انجاد و اگر بعد از

خدمت دیگر روی نماید اشارت فرماید تا بر خست قلم با تمام پیوند و خست
 و سپاس بر جان خود نمند که جاوید کمال آن باد **مقدمه** ذات غیب
 خداوند مستی لایزال مغز الا و بنا و الانجاب بنی الشباب الحفاظ بر الملة
 والدین دام فضل و ایمان حق باد خدمات غلصانه قبول فرماید را بجا که سن
 عقیدت و کمال مودت خداوند نسبت لحظه بجا نبیند تشریف فرماید
 و قدوم مبارک بکجه گرداند تا ساعی بوجود و غرضش از بختال غصص تا بکیم
 تراکم نموده است خلاص باید و استراحت حاصل کرده که انتظار بی روده جاوید
 عمر باد محمد و آل **الفصل الرابع فی ذکر الابهوة و ما یقتضی فیها**
 مثال نافذ انقذه الله تعالى الی ابد البلاد از حضرت کیوان رفت خورشید
 فلک حکومت خدا بیکان عالم پادشاه بنی آدم فرمان فرمای جهانان پیش
 پناه اسپهلا میان شهر یار کیمی حشر و آفاق سلطان البرز و البحار خدیو زمین
 زمان نوین و نوین زاده ایران و توران اید الله انقاد حکم سلطنته تا با تراض
 نیز عالم سستام و سحکم باد چون و می آسمانی و الحام ربانی و رود یافت
 انصار داشته بهجت تمام بوسه داده بهزاران تعظیم و تعظیم خوانند شد
 حکمت که بالطاق و بنده نوازی فرموده باشه عالی این بند و فرزند را
 و نایب خاطر عاظم انور مغفور فرمودند چندان شادمان و غبطتی بی پایان
 بر جان بند و فرزند ظاهر گشت بر موجب اشارت و از ادب مولوی جوامع

بلبان را بخت خوب خدمت افتخار لا ما جد عزیز الکاکبر و الاماثل خواجیه مبارک
 ابقاه الله تعالی ملازمان بندگی فرستاد شد ان شاء الله که البقی بیکار
 افتد چه جوامع مذکور را و لا نیز بجه ملازمان بندگی انجناب موعظه نگاه
 داشته بودیم و خواستیم ببندگی انجناب فرستادن اقامه و شادیت
 سر ما تا خیر افتاد حل بر تفسیری نفرمایند و خواستیم که بنف در موسم به اول
 بدستبوس بندگی انجناب موعظه سینه جوامع مذکور را بهم برده شود
 بفضل حق و بمن دولت مولوی امید است که دیگر بهتر جوامع بلبان بر
 افتد بنین و فرزند بدستبوس انجناب سید خود را بدستبوس انحضرت
 موعظه مغفور گرداند همانا بند و فرزند را پس نیکو که لایق شکر انحضرت
 باشد و عظیم الوجود است توقع از مکرم اخلاق شایان انجناب موعظه است که
 یکسر است نیکو که لایق ملازمان بندگی انحضرت باشد مصحوب دارند و نمایند
 فرستادن که بدولت و شادمانی انجناب موعظه سواره شده افتخار
 رود و ارغمان که اسپال که ارسال فرمودند رسید همیشه بند و نواز باشند
 دولت سستام باد و السلام **نوع من من انشاء المرحوم**
یعقوب سپیاه طاب ثراه هرگز عجب نباشد از فتر آفتاب
 که نور بخش کرد و از تاب ماهتاب از باغ نو بهاری گل مستند خوشتر
 و آن چشمه فرای خوشتر نماید آینه خطاب خورشید رخسار خوشتر بخش

از بنا ببارگاه امیر مکرّم و درگاه مخدوم مخمّر لشکر کش ایران سپندار
جهان جوانخت کاران پسندیده و دوران خلاصه نوع اسپان الخفص
و الخفوص بجایه الملك الرحمن لقد الحفة العالیة عمدة الدولة العالیة معنیة
اوصافه العالیة والقبایه الراجره امیر مظفر اینه الله تعالی بالتاییدات الباجر
در اعره اوقات اشرفیة اعمامشون بفتون تطفات و ضرورت تطفات
چون وی استقامت و الهام ربانی در صحبت ملک المیزین و مخمّر الخفین
مولانا محی الملة و الدین کت الله سلامته هادر و وار و کشت و مجازان بحیلات
و تطفیات بطالع سید **شیر** مهابون نامرات چون برکشادتم
کمی خواندم کمی برسد نهادم کمی در ذول کرّم بمجید لیر کمی برسد نهادم مجید لیر
و هر چه که در باب عزت و محبت خدای تو بود و مصور کشت لاغ و لیلش آن
و لیلش آن صوغ و در مقابل او عیبه متواضع و انیله متکاثره در علوت و
جهانداري و غلبه نقبت شمع یاری و توفیق فریب عدل کسری و محبت
محبت ملک یزدی کرده شد لیلش لیل الویز در حضرت یاری غشانه
و عظم سلطان سحاب باشد آن وقت که حضرت مخدوم پیش پادشاه ملکم
خلدت سلطنة آمدند امید جهان بودی در وقت غوثان شهر را بتزین
حضور مشرف گردانند و این محبت حضرت فیج سیده و ظایف دعوات
در حضور نیز بخا آورد این مقصود حاصل نشد اما امید آنست که بسبب

شرف ملاقات بسبب یکدیگر بر روی میسر کند و هوالمأم و المراء و المراء و المراء
بالعباد و دیگر حضرت عظیم الشان مروض کرد که چندان جولان فکر یزد
چیزی که لایق تحفه خدمتشان باشد شد غیر از این چیزی بهتر نباشد که
رساله دایه بصراطیستقیم ارسال کرده شد و هم بنام ایشان محبوب
نما که ذکر جیل ایشان باقی ماند باقی الدیر و ابداست که خدمت ایشان
مقاصد این کتاب نصیب العین کرد الله تا که سعادت دارین حاصل شود
و بسبب صلاح ایشان صلاح عالم شود که انفس علی دین ملوک هم مبارک
الملوک علی دین ملوک هم زیاده تصدیج بیرون ادب و یکدک الهاب شد اوقات
پادشاهی با و تاد عنایت اخی استوار باد محسوب **نوع من**
از ادبی با عیسی بند کمتر بن بدکان که سر سجد عبودیات
نهاد و حضرت عالمینا می لازال ملجا و ملاذ اعرضه میر و که مثال شریف
شرف الله تعالی در اعره اوقات اشرف ساعات لذت سعید نفیة
سید و بر مصفون بمونش الظلاع کلی فتاده هر خدمتی که در باب امر او
انجاب فرموده اند بر موجب او امر بمونش منزل شد و در میان امر او ظایف
و قوم ایشان بغایت پسندیدن اند و سخن کشت و غیر مصالح و مهمات
که درگاه معلا فرمان بوده است بر مقتضای او امر و نواهی فیصل رسانیده
تمام کرده شد و من بعد اگر فرمان اخی جاری کرد و با جله امر او فراموش

تنج دولت در این اوقات و اشرف ساعات بموصول پیوسته بود
 مبارک و مورد شرفش با انواع اغراض و اقلام مالا نهایت تلقی نموده شنید
 و عطف و التفات مبارک و محبت شریفش در آن مضایق که بچشم محض
 مندرج گردد و توفیق ملاقات علی حسن الحال میسر و محصل باد بخدمت و آله
 بعد از مراسم خلاص و دوختن انبیای عالی لایزال عالی که دانند که دنیا
 و متغیر الدوام پسید و حال سلامتی مزاج مبارک و کمالی ظهور
 دولت با فصح بیان تقریر نمود انواع بخت و سرور بموصول پیوسته فامداد
 شکر ربانی بتقدیم پیوسته واجب نمود درین وقت مصحوب نموده و خوار
 و المعتمدین ماموس را برپا کردند تا کیفیت مزاج مبارک و نظام
 امور دولت معلوم و مفهوم کرده در وقت معاودت این محبت جهان
 مشنای را اعلام کردند و توفیق که پیوسته ابواب شرفات و مملکات
 مفتوح داشته و دایما اخبار پلاستی مزاج ملک صفات اعلام و برتظام
 گردانند و محبت و از دیا و خلاص و اعتقاد کرده و دیگر درین محبت و زیور
 مصدق می جهان بکام و دولت مستدام باد و السلام **مجلس چهارم**
از انشاء در موم مراد پاشا رحمه الله مشرفه شریفه اذرا غم صبح جوهر
 اجد و احسان و اکرم جامع انواع المعش و الکرام حبیب و سبب
 جهان المحض و بنایه رب العالمین علیک جلای دآم علو قدر در اعز اوقات

و اعز ساعا رسد و نور و عفو در مقابله آن مزاران سپاس و محبت
 و اشتیاق منیه عذوبی در مطالعه نموده معلوم باشد که میرچه در مکتوب تقریر
 و بیان نموده و منشدی در لوح تقدیر مرقوم شده باشد فی ناخبر خواهد
 رسیدن هر چه گذشتی بود که گشت معنی ماضی مجموع عذر یا مقبول افتاد
 عذرانت که از دو طرف اخوت یابن موکد و مستحکم بوده با کلیه صفات و است
 البین محمول افرو یقین دانند که قره العین اسماعیل طالع بقاء قطعا از فرزندان
 ما غایبی ندارد درین وقت سید الخواص حبیب جلایی و پستاده شد و چگونه
 که ارادت برادری باشد تمییز کرده قیام غرض و امینی کرده شود و آنکه
 تقاضای نهاده چه اطلب و سعادت دایم باد بمنه و بسمه **نوع من**
عز انشاء المذکور از بندگی برادر امیر و امیرزاده مکرم صبح جوهر اجد
 و الاحسان و اکرم جمع فنون المعش و الکرام حبیب و سبب جهان
 المحض و بنایه الرحمن مجد الدوله و الدین برادر م عیسی یک اعز الله نوره
 و ضافه قوت در اعز اوقات و اعز ساعا از ابرار سید الاجناد و دلیران
 رسیدن مزاران سلام و اشتیاق و خاطر خوبی در مقابله آن مرتب داشته
 و دیگر هر چه در موم مبارک بطلح سپید عیشد امارت نموده اندک است
 وجود پرورد سرور و جور محصل شد و اینجا نب نیز بفضل جاز و
 بامرا و نواب و عساکر و غلبه تمامه و شوکت محمد الله حاضر و متیاب بوده و چگونه

یک مصلحت و نبود آن ولایت برادری یکشدا اعلام نمود برانوجیه اقدام
سکروه شود آن شاهانه تعالی و درین وقت غم موکب نمایان بطرف افرینش
است یا خدمت امیر معظم عدل الملوک جلایی اعظم سخن مقامات در میان رفت
انخبار آن طرفدارا بهر نوع که باشد اعلام نماید زیاده جدا طلبت و سعادت
دایم و قایم باد بخت و بخت این هم سبب اخلاص جاکش را نخواستاده
مشافعات تقریر نماید **نوع من انا نشائی مذکور** مشرفه فرخ انزلی از خدمت
برادر معظم و شهنشاده اعظم ولی الایادی و النعم ستمج معنون المجد و المکارم
و الکرام خزان صفای و خراجیان وفا المخصوص بنیاد بیت الارض و السما
علاء الدوله و الدین علماء الدین بگویم عزت انصاری و عزت انصاری و عزت
اوقات طایمین ساقا از ابراد مغر الکاکارم قدوق الافاحم شاهکک جلایی دایم
معالیه سید در مقابل آن الوف تحیات و صنوف دعوات مرتبه داشت
میزنن با غده که هر چه در الطاف و اعتذار غوده اند معلوم شد در اعتذار از
ماضی و اتحاد و یکجادی التزام کرده فرجه با بالوفاق گفته ان عهد در حق قبول
افتاده رجاء و افاق که بعد ایوم در سکل محبت و عاطفت موقوف بوده در احکام
دولتین گوشیده درین وقت مشارالیه را فرستاده شد و اجوبه اخبار و غفر
خواهی خدمت و ابد معظم عوجم که مقبول افتاده بوی سپرده شد و فرخ الخواص
رضی الخضره ویش جلایی را فرستاده شد مشافعات تقریر نماید زیاده جدا

سعادت دایم باد بخت و بخت **نوع من** مفاوضه شریفه و مخاطبه
لطیفه آبخنا بسلطنت شعاری معدلت دتاری جهان بنای غدا بایم دوت
در احسن اوقات و اشرف ساعا رسید بور و آن شادمانها حاصل شد مقبول
انکه غلام ایشان برین طرف آمده بود طلبت از حق که هم در ساعت نمایان بر آن
مهر جانب کسان فرستاده و در باب طلب غلام اهتمام بسیار نموده از هیچ
طرف چیزی نیامد بعد س شریف امن بوده و خانه مولانا صفی الدین فروان
بوده بیرون رفته بود دیگر معلوم شد که بکدام طرف رفته بود دیگر مولانا ناصر
سنان و کاتب شمس الدین و مولانا الیه لوزنجع او را روانه کرده اند بطرف
شام و دیگر معلوم شد زیادت عمر باد و السلام حاصل بقعه شریفه ایشان
حاجی اسحاق در حدس مبارک است بغایت ضعیف است تا دانند **نوع من**
من مشرفه شریفه در بار و ملاطفه لطیفه کو بهر شار که از جانب
بزرگوار و یکجاده روزگار و سدر و نادر از افکار لامل و الکاکار بر جامع المعالی
و المفاخر المنظور بنظر الملک القادر سیف الدوله و الدین پاشا که مر آن دایم الله
تقت اقباله در اوقات و ایمن ساعا و رود یافت با عزت و کرام بشرف
مطالع میوست الطاف که نموده اند معلوم گشت در مقابل آن نظر ان سپاس
و تحایا از سر محبت و و داد مبلغ و مهدی گردانید شد اتفاق تلاقی بخیر
مقدّر باد بعد آنج که در باب اوقاف از الاشکاء سیواسی که در توافقی فیضیه

واقرا است اعلام کرده اند معانی را بموجب ملتزم انتخاب حکم داده حق
در هرگز خود قرار گرفت و حاصل مکتوب با مقتضی المرام روانه گردید و کثرت زیاد
گرفت که در دولت و معالی علی الدوام مستدام باد بجز و آله الامجاد **نوع**
منوع ای خریف جهان سلام عليك وي لطيف زمان سلام عليك
که خدمت غنی رسم بیدن اقا الزرع والفرع و لک یک مشرفه کرامی و ملاطفه
نیک نای از خدمت برادر احوال کرم جمع النطف و اکرم حاوی المناقب و المآثر
المختص جنایات الملك القادر مفتح الله جلی و آتم مغلطاً و علی الاعظم قد قادر احوال
اوقات و اشرف ساعات و درود یافت و بر مضمون میوش اطاعت کلی نماید
صوری که در باب لغاد و اتفاق فرموده اند مفهومی و مبین گشت ای وایه
از کمال کفایت و یکسانی آنحضرت همین متوقع بود و از بجانب نیز اضعاف و افزاف
آن تصور فرمایند و کلام چند که هم در آن باب سید الاوصیاء فرموده اند
فرموده بودند با فسخ بیان و اصل لسان توضیح رسانید در محل قبول افتاد
و چون مشارایه بدینجا بیاختارم گشت واجب شد که اخبارات خدمت بستم
و فی تخریض رو و اضعاف و ارفع و مودن بالطایف آنجا بیاختارم مودن و رجاء و ائق
است که دایما ابواب مکاتبات و مراسلات با مقتضی و اشد لا یقطع اعلام
و این اعلام فرمایند که موجب اند و یا و محبت و مودت که در دولت است
و چون خدمت احوالی عزیز با انواع کفایت فرزند و آراسته است زیاده

جرایب و دد دولت باری و سعادت مریدی دایم باد بمن و بمن و بمن السلام
نوع کتاب علی از حضرت امیر مکرّم و مخدوم معتمد شیع الجود
والاحسان نیکو سیرت جهان و بر کزین دوران مخصوص بعناية الملك العنان
شمس الملة والعین احمد جل جلاله ان ادام الله معالیه در احوال اوقات و اشرف
ساعات و درود یافت و بر مضمون میوش اطاعت کلی نماید و صورتی که در باب
محبت و محبت نوابی فرموده اند با فسخ لسان و اصل بیان سید الاکابر حسام الدین
بکر زنت سلامت بفرموده و بیان رسانید و ازین جانب اضعاف و افزاف آن
تصور فرمایند و چون مشارایه عازم گشت واجب بود کلام چند در باب اطاعت
و مودت سفارش کردن اضعاف و ارفع و مودن بالطایف آنجا بیاختارم مودن
و چون احوالی عزیز با انواع کفایت آراسته و ممتاز است زیاده و چه ابرام و مودت
معنی دایم باد بمن و بمن و بمن **نوع** الموعود الموعود فی العود و العود
و البشیر و الحیات و البشیر و دعوات و آرزو مندی و سلام بیه نهایت
و غرامی غایت تاقل فرموده خوف میرود که درج محبت و محبت و محبت
مودت سید ممدوح فرمودند در باب فضیله ای و لا سون که که فرمودند
معلوم خداوندی کرد که حیوة بجانب کبرای سپرده است بقای شما
باد اقامه است کی ازین جرعه چسبی خیزد و نیز در باب صاف و عواقب که
اعلام فرمودند بیه بایه که محبت خاطر این مخلص در آن باب انفصال نشود

بوی تسلیم فرماید زیرا این فصل در از نایب دار و بقلم راست نیاید
 تفهیمش ممکن است که در کیفیت مکتوبات فرموده اند راست
 اتادین حالت همچنین بیاید فرمودن متوقع که بیرون ازین مصلحت بود
 دیگر نکرد که سعادت دایم باد علی السبیل ازین جانب خدمت معین
 الا لعل منیع الا عطا فی ما یبایشی مکرّم الخ الله امرایه بسلام و تحنّی قول
 و نمایند و زابر رقم محبت مصطفی نیز دعای رسانده آموخت از خدمت برآوردی
 که حضرت پادشاهی معظم التاجون در باب تسلیم ضرورتی معنی نکرده
فصل مناسبت شریف و کتابت منیف از حضرت امیر مکرّم و امیرزاده
 معظم مجدّد صنادید الام صاحب ارباب الطبی و العلم نیکو سیرت جهان و بر
 کزین دوران مخصوص عنایت الملک الدیان علی الدوله و الدین محمد کرام
 اودام الله اقباله در احوال و اوقات و اشرف ساعات مکتوبات و دیانت
 و بر مورد و منبرش اطلاع کلی فاده و میراث که در باب محبت و اخلاق
 الله متفهم گشت ای و الله از کمال کفایت و بکافی اخفرت معین متوقع بود
 و ازین جانب اصناف و آلاف آن بصورت فرماید امل و اثنی و در جاصادی
 است که دایما ابواب مکاتبات را مفتوح داشته لایقطع اعلام و استعلام
 فرماید تا موجب از دیاد مودت گردد و چون خدمت سید الکابر فضل الله
 چندی زودت سلامت بدو جانب عالم گشت واجب بود که کلمات چند در باب

اخلاص و اتقاد بسیارش کردن تا عند الحضور بابت نور و تقریر و بیان
 نماید اصفا نمودن با لطافت آنحضرت منوط و چون حضرت بزرگوار بی
 عزیزی با انواع کفایت ارسته و ممتاز است زیادت بقید خود دولت
 دایم با دمنه و بمنه **فصل** شریف و شریف و ملاطفه لطیف
 از حضرت خداوند ملک المؤمنه و الا غافتم شیخ فنون المصن و الکرام
 نیکو سیرت جهان و بر کزین دوران مخصوص بعون عنایت الملک الدیان
 شمس الدوله و الدین برادر کم کرامان اودام الله اقباله شجون بفنون الطاف
 و مقرون بشعوف عطا در احوال و اوقات و اشرف ساعات و مصلحت
 مورد شریفش را تلخیص نموده هر آنچ در باب مودت و محبت نوازی فرمود
 الله باطلع لسان و افصح بیان تقریر نموده ای و الله از کمال کفایت آنجانب بمن
 متوقع بود و ازین جانب اصناف و آلاف آن بصورت فرماید امل و اثنی و در جاصادی
 صاف گشت که دایما اخبار سپلا می ذابت شریف و عظم لطیف اعلام فرموده
 نایب تنی دل حاصل شدن بهجت و خرمی افراد و ابواب مکاتبات و مصلحت
 مفتوح داشته لایقطع اعلام و استعلام فرماید که موجب از دیاد محبت و مودت
 گردد و نشانه تعالی زیادت ابرام نرفت و مصدق نکشت و دولت و کرامت
 در ترقی و تزیید با دمنه و لطفه **فصل** شریف و شریف و ملاطفه لطیف
 از خدمت برادر از بچند و دادر و بلند و رفیع بیونر سلامه الکابر نتیجه الام

و است غیر انسانی و بجاری احوال آگاهی بخشیده چون حسن جدان و غیره
 احاطه آلتنا بپیرین جانبی است و هیچ است و بقین حاصل که لا یرا ابواب
 مکانات را مفتح داشته از جذبات امور و سوانح حالات اعلام و استقام
 خواهد فرمودن باقی دولت و سعادت و آید باد و السلام ^{محمد المصطفی} و ازین
 جانب سید الشادان امیر جلداد و عا و سبوس می رسد قبول فرماید **نوع**
مطاری فرع قزاقی پنج زدا یعنی مکانها در بار و ملاحظه کویت
 تار از جانب جناب جو تخت نیکو سیرت جهان مهر و مرافقان زمان نور دیده
 دولت و نور حدیقه سعادت سلالة الامر آراء العظام خلف الکبر و الکرام فرع
 عبود الاماره برادر امیر کرامان و کافیا عظم الله شأنه و ضامن قماشان اردت
 مفر الامان و الاقران اجه خاندان کشته ایتمه سلامه چون تنزل در بانی و در کج
 و درود فرمود **بیت** فبقیة الفی و قابله بالمرعا فقلت لها اهل و اهلا و اهلا
 تفرح کمان بکاش خاوی آن صحیفه صفای دل و صیحه شفای جان که از لال
 باغ مودت و نسیم طالع محبت اعلام و بیغام میداد غنایب خاطر که مطاعت
 آن کلام می نمود دل و دیده را از دیده آثار غلط انابل شریف خط و آفر و نور
 مکان ظاهر گشت **بیت** خطش هر شک نبخیزد از خند هوا لفظش
 منعقد از کوبه فام چون بمضامین میامیشت اطلاع افان ابراج کلی حاصل
بیت بسوزم و بر دین می خوابم بچشم و تعویذ دل شیفه کردم

صوفی و اسم و ادبی و صفوف و ظایف برادری که از جهت اشتیاق
 و وفاق فرموده بودند از پنج شب صفات و آلف آن فرماید شناخت
 و قاعده تهنیت و مکرمت از سر محبت بخاری کی نمودند و مبارکباد مسکن
 جدید فرمودند ای و الله از الطاف و اعطاف ایشان چنینها متوقع بود
 عنایت ایند و عز اسم بزرین محبتان که واصل و متواصل شد دولت حضرت
 پادشاهی و بمن است احوی بود تا باد چنین باد مامول که ابواب مکانات
 و رسل و رسائل مفتح و مشکوف داشته مسدود نفرماید داشت
 زیاده تنوشت سعادت و بوجه بر حسب طغاه باد همه و کرم و السلام **الشیان**
 و امن نازده عیش قلب میل حسن یابن که بابان ان
 قدم قلب قلب غلظه خودت قلب و تحریف باغ و فرد بلل
نوع **بیت** **البحر**
 منظره شریف اخیر زاده اعظم حب است زمان سید الا عالم بخ الارب
 منبع الادب تنوع اللوداد افتخار و یکانه جهان علاء الدوله و الدین بک زیت
 دوله با طالع محبت سید معزز و مکرمت داشته سلام و غایب از او این البلاغ
 کرد ایند اشتیاق و آرز و مندی متجاوزا الحداست توفیق ادر که طاعت
 غیر مقدر با و این کثرت باع عشرین رمضان از غام معلوم صورت عرض یافت
 و الحمد لله علی تعالی بعد از سلام اعلام می رود که درین وقت صدر معظم

افتخار کتاب چنان جللی و ام صدر فرستاده بودند و هر چند در باب
بزرگوارشان که بر مقتضای قضا گرفتار شدن اند در استخلاص آن شفاعت
کرده اند و آن مملکت را بنام حضرت پادشاه خاقانی خلدانه تعالی
سینه بسطیلا در سلطانه منادی کرده خطبه و سکه فرموده اند عظیم
پسندین افتاد چه در زمان پادشاه الخاقانی مملکت روم بتغی
پدر که تحت بود مشغوب بوده اند چنان جللی مذکور را بشرف سلطنت
حضرت پادشاه خاقانی خلدانه تعالی سلطان ارسال کرد این در آن وقت
تر بیت بوده که در شد دیگر شخصی ایلی نزد امیر معظم ناصر الدین بخت نام
دولت بخت استخلاص امیر اعظم شمس الدوله و الدین محمد بخت خلدانه تعالی
ارسال رفت که بخش کرده جواب بیاورد و دیگر لشکر بیان چاره کرده شد
که بخت استخلاص امیر شاد الیه بدان حدود متوجهی شوم خاطر من کل الوق
آسوده دارند و جمع دارند که آن شاه الله تعالی که پدرشان را خلاص داده
شود چون خدمه صاحب داده معظم جللی و فی الملک ام معظم را که اعیان
است فرستاده شد و کلیات امور را بمشافه محول است بوقت
حضور تفریر نماید نیکو اجتماع نموده بروی جواب شرف فرمایند که
بر این موجب اقدام رود تا که ملاقات شرفات شریف شرف فرمایند
زیاده چه نویسد که دولت باد محمد المصطفی **نوع من**

ای چندم بین که بجای فرستمت . نزدیک آفتاب فاجی فرستمت .
این ستره نامه بدان فرمان رسان . کس را خبر کن که بجای فرستمت .
بجهدی حضرت جناب جنات مآب مکرمت نصاب خداوند کار اعظم
عده اعظم الامر مرج صنادید الکبر امونی العمد والوفاء المؤید بتأید خالق
الارض والسماء . جهانداری فریدون فرامیری پادشاه پرور . که قدرش
بر گرفت از سر مملکت راجع جکیه . علاء الدوله و الدین امیر کامکار و کاران
و کامیار خلدانه خالی سلطان و اوضح علی العالمین بر نامه سلامی که خلاصه
اخلاص مخلص است و غلبه خلاص مخلص است سلامی که بخم سما از و نور
و پای که نسیم صبا از و معطر با قفا و ز سق و زجل غرور عن الطوق و بخت
جنت حضرت اطلاع و ابصال و اهدا و انصال می کرد اند توفیق ملاقات
بر احسن الوجه عا قریب میتر و محصل باد بعد الدعاء الفایح و انشاء الفیض
انهای زای ممالک آبی که آفتاب سپروان خواهد از وی نور می گزاند
که پیشتر ازین جهت عرض اخلاص و مواخای شمته بفر عرض رسانیده درین
وحت که آن حضرت محبتی قدیمی هر دو خاندان که از ثا و کنش با بر موجب
کاتهم بنیان موقوف است حکام رافعه است مجدد الخدمت برادر شریف
مدر صاحب معظم عده الاعظم الوری ضابط امور الجمهور مقرب الخف
السلطنة الشریفیه پیر احمد جللی لانا ل معظما و مکرما ارسال فرمودند بمنان که

تشریف فرموده چند روز مخفی و عزیزش شرف گشته و غنایم روزگار
 روزگار خود شمرده و محملات را کما سوا الحق تفریر فرمودند بجان و دل انصاف
 کرده ثم افتشش امیر زاده مکرّم سلالة الافلاک زعم الجیوش سلطان
 العساكر علاء الدین علی بابا یک دام غلق را بدستوس شریف که آرزوی
 جهانیاست بویانید بهر نوعی که آنحضرت و بینکی حضرت امارت پناه
 چلی برهان الدوله و الدین اغاثه فتح انصاره اشارت فرمایند و صوب
 بنیند و قطع وقع اعداء محمول اقدام فرمایند خود بنده مشتاق تیر بفضل
 و معجزات نبوی و بدولت آفتاب کبر اخلاص و ملازمت در میان جانان
بیت کمر بندگی بجان بندم جان کمر قرار در میان بندم بدستوس شریف
 رسیده آید که در دولت کافران و کاکمکاری مستدام باد **فوق من**
 بری سبحانه و تعالی سایه عالی خاتون ربانی سیده النساء فی العالم ملکه
 الملکات فاعلم المیاسن و الخیرات نتیجه العلم و السعادات خدیجه الزمان طه
 العصر و الدین معظه دامت عصمتها انرا این بنده و فرزند خالی مباد بفران
 بندگی و محبت و عورات و خدمت که از نسبی آن نبوی صفا اید بدان جناب
 عالی بلاغی دارد و بدینار عزیزش که مقصود کلبت آرزو مند و شافی
 میباشد امید است که توفیق شرف عبودیت بخیر روزی گرداند علی
 رغم الفراق بادشاه خلاق الله یسمع و یجیب غرض بجمت خدمت

است که بواجب ادب بایست شتیاق و نیاز مندی که فرموده اند حق علیست
 و کفی به شهید که از طرف این بنده و فرزند اعفای و آلا ف است
 ان شاء الله که دیدار بر حسب مراد میسر گردد بدین بی ادبی که می رود و عفو
 فرمایند امانت خاتون دامت عظم تا هزاران سلام و تحیت مطالعه
 فرمایند آرزو مند عظیم دانست که الله که دیدار برودی میسر گردد
 و در وقت طاعات عذر تا با انواع خوانسته آید همچنان داد و و روز
 افزون و نوروز سلام خواند مشتاق داند و الله سلیمان ملکه خان
 هزاران سلام بخواند از بیجا نیست بجان فراران بندگی بی رساند و آرزو
 باشد که جاوید باد همچنان ملک الخطباء افتخار العلماء ذوالبلاغه و الفصاحه
 مولانا خطیب بدین قدر جزایان سلام و خدمت قبول نمایند
فوق من **جواب تقریر** **شاه جهان** **شاه جهان**
 از بندگی حضرت خداوند کرام ملک ملوک الامراء فی العالم خیر و آفاق
 خطه الله دولت بدین جاوید سید تمجیل تمام مطالعه نهفته آید در باب
 واقعه مرحوم معصوم سلطان محمد نور الله قبره فرمودند تصور گشت
 و دیده کاربان و دینا بر بیان شد و نه چندان تا سف و تحف روی نمود که
 بوصف کجواتا بر سلامتی ذات معایون شکور رب العباد گزارده آمد
 امید از حضرت ربوبیت جنان واقف است که آن مرحوم معصوم چند اند

در تحت غایت خفته باشد خداوند کاین را غیر طویل اندانی گناه و این
 مصیبت را آخر زمان و مقاصد که در آنجا و بمنه و جوده جوارح است
 و ملائکه ذات باریون آگاهی فرمایند تا استغفار و انجاء را فرایند نماید
 چه نویسد دولت و کمالی و آیم باد **جاریست** **نوع**
 رفعت شریف از خدمت فرزند ابرق العیون شادی جان و سرور دل
 امیر یوسف طالبه و رزقی عاجل لقاء در حسن اوقات و این ساعت
 وارد گشت باغ از معالیه کرده بختون میونش اطلاع افتاد در مقابل آن
 فرزندان سلام و دعا و شتیاق ابلاغ گردانید اعلام میبود که حق تعالی
 ولد قاضی قلندر را فرمود بدینار بنیاد نهاده یک مهر و انداخته یکی دیگر
 نیت کرده شد که نهاده بعد از آن باز نیت کرده شد و ان شاء الله حاجان
 باغ چنان نیت کرده شد که تا بعد مبارک رفته بهایش زمین و باغ
 را که در آنجا دارد فروخته آورده ادا کرده شود ان شاء الله حق تعالی
 بیشتر و آسانی میسر نماید و باز فرزندی غایت عزیز است و الا هنوز یک
 پر فرزند و در زیرش سنگ کرده شد نوعی چند کرده زایل شد و باران
 بسیار بر آن انداخت نیمه شدن ان شاء الله ببلای بدر آید نشاء الله
 فرزندی نیز عن قریب الایام آن بدینار عزیزش سرور دل حاصل شود
 ان شاء الله تعالی سعادت و جهانی حق تعالی میسر نماید آئین را به بلین

خدایت فرزند اعظم شیخ و آدم اقباله سلام خواند و محضرت بنکی ملازمت
 کند و از بلای آمدن خبر نماند و اندک شرف نداشت آن بولارای بخاند
 و در تحت و هد رفته بنویسد بگوید که هیچ وجه آن در ویش نداشت
 ندهد و در بخاند و باز نیت کند که بلا رفتن بر ویم و عجزی سلام بخواند
 فرزندان را اهل خانه اش همه سلامتند و محضرت در پیش ماست و شیخ بگوید
 که بآن بخت رفته نوشته سهل بگوید و همه قوم و تعلقات سلام می کنند
 و باید که رفعت خدمت بشیر جلی را رفته بدهد و سلام برساند و سلامت
 فرزندی را ارسال نماید حاجی خلیل و دوه دعای فرستد **نوع**
 مشرفه شریف کرمانی و مایه لطیف نای بندگی امیر معظم ملک الامراء و الاعظم
 حاوی صفوة المعالی و اکرام ذوالحماد و المفاخر بکانه اتفاق شروز
 و سرافراز باستحقاق الخوض بفضل عنایت الملک الخلاق علاء الدوله و الکبر
 برادر معظم زبیرت دوله رسید باخراز و اکرام و توقیر و اجترام تلقی کرده
 بمطالع پیوست عفا بآه آن سلام و عایا و فراوان و ننا و محضرت بی پایان
 مبلغ و مصل کردانید اشتیاق و حق بلقاء منیر مالانهاست است اسباب
 تلاق علی رغم الفراق بخیر روزی با و منته بعد مدتی میگردانند که درین
 وقت خدمت منیر لاکا بر جمع المفاخر لطف الله جللی و آدم معظماً رسید
 و شرط نهیت مبارک کفایم مبارک بتقدیم رسانید از حسن محبت

والطاف بالانهايت بندگش انصاف بنده چون در مابین طریقه محبت
و ولا و مودت ممد است هر چه که ابواب مرسلات را مقصود است
از سازه سلاطین ذات شریف اعلا محبت بدین تاسی فی خاطر حصول
موصول گردد و بوفای مختصات را بتقریر افتخار اکابر عده الافاضل عزیز یک
دام عود تقویین کرده عند الوصول بتوضیح رسانند نیاید و اطباء نیت
دولت و معالی لازمی باده **کلمه سابق** **فروع من** از قلم پیکان
خواجده صدر کبیر مرزا شایر غلامی دست پند صدقیر چون امین آن امیری
سلطنت را هم بشیر دست چابوک نباشد خالی از خیر الکثیر چه بگفتند اقبال
صدر بزرگوار و یگانوار روزگار ملک الکتاب کافی الکفاة مغر الداه صاحب العلم
والعلم اشقی الخلق منیر الاقران ذو البلاغة والفصاحة صاحب البراعة
والبراعة والى النظم والنثر خواجده باسحقاق الخ الله ما یتغیه و یبلغه ما یرحمه
از تداوم زمانه دون و روزگار در خون مقصود باد و حقیقت معطر
نسیم و نسف عبودیت معبر شمیم به حدی ریش بده سدید تبلیغ
داشته غلاقات بخیر باد بواعث ابراد کلام و خلاصه تقدیم ابرام خدمت
اخوی است که اگر چه محبت غلیظ فیما من الايام معرفتی و مفهومی استانی
نبوده است و واسطه و صولی و رابطه مشغولی نیست شده و در جوار
بله کی جوار توانست نیافت اما چون سابقه ازلی در مابین ثابت بوده

چنانکه حضرت خداوند کار فرموده است جان من و جان ترا پیش این
سابقه بود که گشت آشنا الفت امر و از آن سابقه است که چه فراموش
شد آنها ترا پس منی برین مقدمات واجب لایم دید که سابقه معرفت
قدیم را بخود کرد و این حکم تو اصل و ابالکتاب بنظور رسانید شود چه یک
امثال این صغیف را بدان نیست که با خاطر کلیل تنگم از دین موعود
مار یاد خدا و مزی کند و لیکن چون پیشتر این در کریم نامه که اینجا ارسال
فرموده بودند بندگی کنیه را باده آورده اند که از آن کلمات دل آویزی
محبت چون راجحه مشک و غیر میدید چکوبید و آنکه چرا که الله عنا حسن
الجزا فی الدنيا و البقی حقا که از آن وقت عاشق اعترفت شده شب روز
بذکر محمد بنده کی رطب اللسان می باشد که الاذن یتعشق قبل العین
احیانا امید است که لطف فرموده نظر شفقت را در بار بند زاده کان
مبدول داشته لطفها در حق تو مانده که خدا الله صانع غامد موقوف است که
اگر سهوی و خطایی رفته باشد بذیل عفو در پوشش اندین معذور و فرمایند
العذر عند کرام الناس مقبول زیاده چه ابرام رود سعادت دایم باد
امید است که لطف فرموده در وقت فرصت سلام و بندگی میند راجحه
ملک الامر و الا عظم پیجی المعالی و الکرام اخای کامران ادام الله معایه
فرماند رسانیدن **محمّد المثنای** **فروع من** خدمت مظهر المستدین

مردم المختصین تاج الملقبین ملک الناصحین عباد المولود والذین معین الاسلام
والمبطلین المخصوص بعون غیاث رب العالمین **شعر**
هر اجد عالم بهادین که کند بر برطل کمال توافق مقام **شعر** اعفی مولانا و یای
اولانا حضرت خواجہ صدر الدین لازال فی ظلال السعادة سالما منور بالانوار
مستغنی و مرتقی باصناف معالی حاوی باشارت رایت روض افروز بشارت
جان آسای هوا خوائی نفاق از دیوان خانه سعادت حکم تفریق تشاه
رسید **شعر** بوسیدم و بردیدم خون باز نهادم **شعر** بیچیدم و تقویدم دل سوخت
که معنی بآن مرغ میمون بال مبارک فال بدست افتاد و دست کم شده یا یافت
و از کرد و ن باز دولت و نخت شادمان آمد **شعر** از نامه رسید و دست چنان
شاد شدم که بجز غیر رخت ازاد شدم و دیدم و مردیدم چون افکار
آن بشارت را دیدم از فریاد الهی القی لیه کتاب کرم بر آورد **شعر**
راستنیان دست کوه یار بآن نشر بید **شعر** کاه بدول کاه و بر یکاه بر نفی
یعلم الله که از بخت زلال الفاظش مواج غیبت و شادمانی مضاعف گشت
شعر در حال سجد کردیم و کفیم هر از شکر گزید آن بزرگ فراموشیم
و احب العطا با کواحت که روح مجروح از وایج آن ضایل یوزون راحت
کلی یافت **شعر** و قوم کبابک المیون فاحت **شعر** کز قیام فی وقت الصلح
چرا که خبر **شعر** لطفهای کنی و نیست **شعر** بای مردی که هدر آن خواهد

و از مشاهد آن غایب منور دیدن عقل طریقت **شعر**
ز کوه مذکور سخنها ای بکر نماند و تر **شعر** دوست اهل هنر دست دریا چینیست
لشکر اندو که روی غریبی بدن آورده بود از نطالع آن سرمای شادمانی
روی بجز عیت نهاد **شعر** سلام کارنا الربع علی الربا **شعر** و طرچه و روسیه پادشاه
ملای جون نسیم تبان فرخاری و بیای جون نسیم مشک نامای بی چنانکه
بر موجب **شعر** سلام و بندگیهای فراوان **شعر** ازین مسکین بزان خوشبختان
سلام طرچه مشک تباری **شعر** سلام رشک کلبرک بهاری **شعر** با حقت اخلص و درو
روانگی کرد اند و بغایتی مشتاق حضور خدمت سعادت می باشیم که دیده
خرواز ادراک برایت آن عاجز نیست **شعر** بنده نتم نتوان داشت شرح قصه شوق
قامم نشود شمه بصد طومار **شعر** و آرزو مندی بنرف خدمت چون مکارم
اخلاق مولوی از ضرب و زنت **شعر** دل خسته با نیت **شعر** بند نیست
وی دیده تحت آرزو مندست **شعر** و شدت فراق بغیر انبغایتی رسیده
است که با لها شمه از آن در غم غریب او هام بکشد توقع انا ان جناب
عالی آنست که این داعی را فراموش نکند **شعر** فراموشی ممکن مقصودم
فراموشی چه شرط دوستی است **شعر** بعد از آن جانب غیر الدین و السلام
وصفی الدین سلام قبول فرماید و عظیم شنان شناسند و باقی اگر در مکتوب
خطا باشد معذور دارم که در شب بخیل نبسته ام العذر عند کرام الناس

که بهمت مبارک اعلیٰ فرماید و از دعا خبر فراموش نکند موصول که بمن
 منتشان مقاصد دینی و دنیوی بموصول کردن شاهان عالی
 و خدمت برادران اعز اکرام احمد و محمود و انبیا الله با حسن اسلام و خیر
 فراوان خوانند و مشتاقان و اند و بزرگی صدر معظم ولی الایادی و النعم
 مولانا سراج الملة و الحق و الدین حاجی پاشام دام فیکینه و خدمت بلابل
 مخاقل و خواج احسن خضایل مولانا رفی الدین و مولانا غنی حاجی احمد
 و مولانا شمس محمد جوان و مولانا شمس الدین شمس احمد و خیر الدین خضر و
 نور الدین سلیم و باقی یاران و دوستان پاترهم و جمعهم زاد و اترهم
 و طیب انفسهم سلام و تحیت قبول فرماید و شنبای را غالب شناسند
 و از ذکر خبر فراموش نکند ملاقات خیر و زودی مقدر باد زیاده تصدیق
 بکنند و الدعاء از بدین الاول بل انم و اکمل عبسده المشاق الی قبیل
 بده العلیا عیسی الفکر المحتاج نحو ای خدمتکاران تیرگی در اینجا اند و درین
 نزویکی را بهما کشته تقدیم ساینده شود و نشانه تعالی و السلام **فوج**
من کتاب کرم تغین بر برای رواج فضل و منظم از و اهر جواهر
 معنی از بندگی حضرت پادشاه خداوندگار مولانا ای معظم جبر مقوم خلاصه
 الفضلاء المتحرین و ارب منازل الراحمین کاشف المکملات حلال المشلا
 اسبغ الله ظله علی کافه المسکین و رو و یافت نجات و احاطت بشام

دع بیست و یکم و پیر پادشاهی و امانت نمایان انصرت شکرت که از و شد
 مریخ و زود و ندکه موکبت نمایان که آنجا که خیر و حصول فرموده است
 معلوم گشت اهل و ستملا و مر جاشاد و آورد جلالین بند خلس نیز مطالعه طاعت
 غراء آنجا ب بغایت معطس و متحق نیی بود از غایت لطف بود که
 بدان دیار شریف فرمودند اندک بایه مهم روی نموده است ان شاء الله
 آن کار که از و ده بعد از ان بیکستوس اشرف شافیه مستعد بندگی گشته
 آن سعادت از غنایم روزگار و خوشتر و بدان مستظرف و مفر که و و همانا
 تا رسیدن این بند خلس در اینجا که اقامت فرماید دیگر به بیاسطه بوقه
 ساجه غالبان پاینده بالارشاد تعالی **سیر سلیمان فوج من**
 خدمت برادر امیر معظم جامع الحاکمین و الشیم علیک علی ادا که تعالیه
 بسلام و شنبای مخصوص نوده معلوم دانند که مکتوب فرستاده است
 هر چه در باب گذشتن محمد علی کریم نوده از مبرهن گشت باز کیفیت
 احوال و اوضاع لمحققا استعلام نمایند و دیگر در باب مردم طرکس
 کفیه است پیشتر ازین بیت نفر نوشته شد باز نوده نفر قطع کرده شد
 و برای و به نیز حکم داده شده که مقبل و غیره و هیچ آفرین تفرص رسانند
 و هرگاه که از جای اسکنام بدر بر و آن پاره نوده نیز سهلت که اشته شود و برای
 مکتوبات اسلاک غوغ است اینجا نب نیز درین نزویکی بدر خواهم آمدن و مکتوب

خاطری خوش باشد چنان کرده شود انشاء الله تعالی و آن مقبل که در
 افسری بی نشیند جز از تنقش و اعلام اخبار چه کار دارد و او را خشم کند که هر
 چگونه کی باطن تحقیق اخبار را بپستلام نماید **نوع مست** مثال آنکه
 از بندگان خداوند والد معظّم و لایزال الانعام سلطان الخواصین محمد بن ابراهیم
 خدیجه الدوران اسبغ الله علینا ظله با چون الهام ربانی رسید بوسیده
 و بر دیده نهاد و شرف روزگار خود دانست بطالع رسانید تا بداند
 که در باب عبادت فرزند دولت خاتون فرموده اند معلوم شده میباشد
 افزوده و منفرد گشت ای و الله از حسن شغف و محبت شد در حق ایشان
 غیب و عجیب نیست حق تعالی سایه عاطفت شمارا از سیر این دهر و با
 فرزندان خالی مکناد بانی و مله پیش ازین رجوع شده بود و چون از
 مالتی معلوم قدری نیک بود در آخر که بشهر رفت و آمد هم خوش شد و در بابین
 خط خدا کرد و نگشت تا در روز در رحمت بود و تابین همت عالی
 ایشان عرق آمد و چشم باز کرد این ساعت نیک است چنانکه کوه کزین
 کرد اندک حکیم را باز کردند و نباید عواره در امان ضمان جان باد و دیگر خاله
 خاتون و عروس خاتون و خواهر بیکدیگر خاتون و عایشه خاتون صانتم
 معنی سلام و خدمه قبول فرمایند که بهمت و دعاء ایشان فرزند دولت تحت
 یافت ملازمان با سر هم سلام بخوانند سید القدر و رعمه الکفاة ملک الاشرف

شمس الدین جلی و کم صدر خدمت قبول فرمایند فرزندان بکلی زمین بوسه
 رسانیدند نه تنها بکلی ای و الله از شفقت و مسامحتی آن خدمت فرزندان
 عرش دراز باد کاتب خلیفه بندگان رسانید خاطر مبارکه شمارا پیرسان
 است ازین صدر و سر و زجهان مرحوم امیر شمس الدین رحمه الله کی درها
 ریش و جگر با کجا بکشت حکم الله الواحد القهار خدای تعالی خداوند پائینای
 اعظم را و شمارا با فرزندان و اقربا و خوئل و خدم عمر بسیار داد و صبر
 جمیل از زبانی داد و خدمت شمس الدین از سر لطف خدمت خاتون معظّمه تقسیم
 کردند ثواب باشد **نوع مست** فرزند امیر و کرم و فرزانه خطیر و معزز و محترم
 شمرده و وجه الاقبال المخصوص بعبادته الملك المتعال به خانی طول الله عمره بمرحم
 شانه اختصاص یافته معلوم دانند که درین وقت مکتوب فرستاده سلاطین
 فرزندی اعلام نمود داشت تسلیمات کلی محمول پوست و اخبار او را داد
 و لغادر را نیز بیان کرده است همین گشت باید که باز اخباری بظهور آید
 متواتر اعلام نماید و بلا توفیق قرآن مجید بشتغال نام نماید در برکت آن عمره
 بر خور آری مع باد بانی و الله اکبر آم زیاد چه نماید و دو اسلام **نوع مست**
 فرزند امیر اعظم و بیکانه خطیر اکرم افتخار و عهده الملک فی العالم المخصوص بعبادت
 خالق النور و الظلم غیاث الدولة و الدین محمد طول الله عمره بمرحم باد شانه
 اختصاص یافته معلوم دانند که مکتوب فرستاده خبر عاریت ترکمان غنول

اعظام نموده است مفهوم و بین شد درین وقت بیاید که پیش فرستاد
 کیفیت احوال ایشان را تحقیق دانسته بدیجانب استقامت نماید که این وقت
 بر سر ایشان رفتنی آسان است و یدیه باشد و کرده درین ایام ممکن نباشد
 چند روزی دیگر تا خبر کردن بیاید آن شاء الله العزیز در حکام اقدام نموده
 باشد زیاده تاکید و سپارش محتاج نباشد عمر سعادت مشق باد **فصل**
 مشرفه شریفه ملاطفت لطیفه حضرت عاقله جهان پناهی احب الی الله
 و در آن عظم الله جلال قدره لا زال عالی رسید و برسد نهاد و بر عیون جان
 بین مالید و بر مضمون میورث اطلاع و وقوف حاصل شد ای واته چه
 بدوست از آن شاه و شامزاده کارهای بزرگانه تا جهان بود چنان بود
 اللهم زید حد از اول احکام شما و از آخر احکام شما سالهای بسیار برای این
 جهان و غریبان مستدام باشید محمد و آله و دیگر عرض میرود که حال صحیفه
 الله عاقله بود یک قوی جوارش قنایت تحفه الفقیر حیرت است
 که در محل قبول باشد و عذر خواهی قبول فرماید زیاده الهاب زلفت عمر
 و دولت ربا دشاهی تا ابد الله ربانیده باو نمی حق علی خلقه **فصل**
الفصل الخامس فی ذکر الاحکام حکم نافذ همانیون و برین
 میمون برانحلت بصدور بیست که دارند علامت شریفه ملائکه آرمیج
 عوارضات یوانی معاف و مسلم فرموده شد باید که بعد الیوم هیچ آفریده

اورا مانع و منافع نشود تا بفراغت تمام بیستی مشغول گشته حکام دنیا
 و متصرفان ولایت فلان متارایه را از جمله عوارض مثل عشر و نزل و توجیر
 و غیره مسلم دانند و چیزی نطلبند و نستانند و الا مستوجب عتاب و عتاب
 خواهد بود تا و اندک مطالعات بر بخت و رونا اعتماد بر علامت اعلی و اثر
واجب لازم و آند **فصل** حکم نافذ میمون الفتح الله تعالی بدست
 وارنده ابراهیم و ولد حسن داده شد یعنی بر کتب مذکور از قدیم الا ایام این
 نایب مد مسلم بوده است درین وقت بود که دایجانب آمده از ضرورت
 و قنایت حال خود عرض داشت معلوم شد که خدمت بیستی و دیگر رها بوی
 طاقت نداشت بعد الیوم و نیز از آن بیستی بد آورده بر عیون و به فلان
 مقرر گردانید شد و غیر عوارضات و افرجات و تکالیف و یوانی که صادر
 می شود او نیز علی قدر بالوضع و الطاقه در میان رعایای دید مذکور است
 کند نواب و حکام و که خدایان و کارداران ولایت نیکین و برامان نشود
 و متفرغ و بی نباشد مطالعات بر بخت و رونا **فصل** دیگر حکام و نواب
 و متصرفان و بیجکیان قصیده و مباشران اوقاف آجا بدانند که چون سخت
 و تولیت اوقاف خاندان اولاخیرات و الحسنات سعید شعیب الحاج طلیع
 سمی طیب الله تراه بر موجب شکایات شرعی و احکام حکام ماقبل داشته
 و یوانی بنام مرحوم مغفور شیخ الدین محمد حافظ که برادر زاده اوست

مقرر و مفوض بوده درین وقت فرزند خدایتعالی را که بر مقبول العلماء
حکام الدین حسین و آثم علاه عرض داشته التماس امضا نمود بدان سبب
این مکتوب در علم آمد چنانکه از قدیم لایام با عن جدیخی و تولیت خانقاه
و اوقاف آن ارباب و اکثابا بدو منسوبت بر همان قرار مقرر دانسته
تغییر و تبدل بدان راه ندهند طاع و معارض نکردند محضولات اوقاف
آن بقعه شریف مصرف شاراییه که از نداشتن بفرغت معترف بوده بر موجب
شرط واقف علیه الرحمه مصتک حقایق ساند برین موجب

و اما بعد از این که در این وقت استیلا امرای و خطیها در
اعیان و اهل قیصریه و اصحاب باغات ایجاد و پاره باغ که در ناحیه
بلویران از راه ملکیت مولانا حکام الدین شاراییه تعلق یافته
سایر اینه از دو پاره باغ او چیزی نطلبند معاف و مسلم شناسند درین
جمله و در اعتقاد غایبند **فوق مست** حکام و نواب و متصرفان
اقرا و ایو مختصار و سائله بدانند که درین وقت استیلا امرای و خطیها در
مؤد که متوجهاست دیوانی اطلاق بر ویست در وجه مضاعف قطع و مستحقان
دو ک حساب موجب حکم بر لیغ و التماس امرای ماضی و مکتوبات حکام دوزم
نهاده اند و پیش ازین در اتمام حاورجی اغا بوده و اکنون در اتمام او
و احکامها و حکام در دست دارد از ما التماس امضا نمود بدان سبب این مکتوب

در علم آمد تا بموجب احکامی که در دست دارد و بتقدیم رسانند و از آن تجاوز
نمایند و افعال نوزند برین جلت و دوا و اعتماد نماید و خبریانی سنه کذا و کذا
فوق مست حکم نافذ اندک الله تعالی و نسبت بر الدین محمود و بر جلت
صادر شد که درین وقت از منسوبت معرفی را از زانی دیدن مقرر فرموده شد
که بعد الیوم در میان جماعت نکیند خدمات معرفی را بجای آورند و چون
آن خدمت را بتقدیم سپانید شود از عوارضات و تکالیف دیوانی و اقرا
چنانکه بر پیش معاف و مسلم بوده است و نیز بر همان قرار مسلم باشد هیچ
آزین بدو مزاحم و متعارض نشود و مطالعات بر نخلیها اعتماد بعلامت غریبه
نمایند **فوق مست** حکم نافذ لازل تا در این دست دارند مولانا عبدالحق
خدیجه فرمودیم که مردی فقیه و دعا گوئی است من بعد الیوم از مجموع عوارضات
دیوانی و اخراجات سایر معاف و مسلم باشد هیچ آفریده کایا من کان از نوا
و سپاهیان آن دیه و متصرفان اموال و لایست نگیرد مثل عشر و نزل و تجوز
و تفتور و بیاسامه و جز و غیر هم نطلبند و نسبتانند تا بفرغت تمام بدعای دوام
دوست پادشاهی ما مواجب نماید مطالعات برین جلت و دوا و اعتماد بر علالت
نمایون ما لازم و واجب اند خبریانی سنه کذا و کذا **فوق مست**
درین وقت حکم صادر شد که نواب حکام و متقابلان و کده خدایان و لای
ابصار از خدمه مطرا لایمه مذروه الامه مولانا عبدالحق و آثم فضل مثل اخراجات

و تکلیف تجزی نطلبند و تعرض نرسانند که بفرای خال بطالع علم و بدعا
کوی دوام دولت مشغول شود و مطالعه کنندگان چون بعلامت مجاری
موشی گردد اعتماد نمایند **فصل** در تصرف زمین ساوی و عثمان
الذین محو و مظفر الذین شادی و متصرفان ممالک و هم بدانند که
ازین مبلغ یک هزار دینار رابع از مال و متوجبات آنجا بنام تاج الدین
علی بیک که بر سر معدن لولوه می بوده مقر نبوده است و بعد از آن
حکم بر لیج بالتون متفاقد شد که از ابتدای سده هجری خانی از
سه هزار دینار رابع که بنام امرای معادن ممالک هم مقر است
مبلغ یک هزار دینار رابع است و مجری دانند درین وقت بنام
حکم بر لیج بالتون متفاقد ضمن نفاذ یافت که بقرار از ابتدای سده نهم
خانی هر سال از هشت هزار دینار که بنام امرای معادن بود مقر است
مبلغ یک هزار دینار رابع بدو مجری دانند و قصور و اجتناس بر آن راه دهند
برین جملت و چون بعلامت و بوی موکد شد بالتون متفاقد
موشی گردد و اعتماد نمایند برای سده که از بقرای **فصل** در
و حکام و نواب متصرفان و بیکیان قهریه بدانند که درین وقت خود
اراضی چند بنا حین قراطاش معروف بفرجه و بران تابع دیر و آوا و
است از احوال آنجا که بوقت خاتمه مرحوم ناصر الدین سمبکی تعلق دارد و

شرعی بکر آن ناطق این مکتوب در قلم آمد تا بموجب وثیقه شرعی مقدم
بگذارند که هیچ آفریده تخصیص رعایای آن داو و اخلاقی و غیر هم نامشروع
در آنجا داخل نیاید و و داخل نکند و در عا آنجا بجای نکیرند و برین
بایست تقصیری ننمایند و محتاج با عاده سفارش نکرد اند و برین جملت
روند اعتماد نمایند که بیست و نهمین شهر جمادی الاولی سده نهم
و ثمانیه **فصل** حکم نافذ و آرم نفاذ و دست سید الخبازین
عبد الرزاق خباز بر آنجملت داده شد که بعد از یوم رواتب بشلان
و خوان خاصه آنجا بایست و در عهد خود دارد و هر روز بر موجب راتب خاصه
و سرای عالی و خورشید علان غزیه و علون و نقاد و بار بایست و رواتب
جواب کبیر و محاسبه خود را و فنی که سال تمام کرد و بدین عالی عرضه
دارد و هیچ کس از خدم و غلمان و وراثان و ذوقان و برادخت نهند
نیست بر آن بی یابند از وی چیزی نطلبند و مستنانند و چون این مهم را
با تمام رسانیده باشد در مدت یک سال مبلغ با نقد جابجی و بی باشد
نیست قصور و بی قصور تصرف نماید مطابق العان برین جملت و در اعتماد نمایند
خبر برای یوم الاحد عده شهر ربیع الاول سیم و در بعضی **فصل**
حکام و نواب متصرفان و بیکیان و اعیان و کد خدا یا انکین بدانند که
درین وقت خود و که مغز الفتوة و السخاوة آتی مصلح الدین و آتی پشای

وام بر کتھا شکات قدیم دارند و دوست داشته بر سبیل سرکته و اوراد
بایشان رسیده است بدان سبب این مکتوبی قلم آمدی باید که باز بر
همان قرار مقرر و جری دارند هیچ آورده در میان ایشان در لیان که مانع
البال صادر و وارد کی آنجا رسد یا خراجات خود متصرف غده باشند کی
درین باب تعصیری نمایند برین جلت روند و اعتماد نمایند بر بانی سینه
کذا و **نوع من** حکم نافذ اندوز الله تعالی بر دست دارند و جلی
ولد همایون داده شد پس بر آنک درین وقت اندرون باروی
نصبه نه قلبه از بیت المال یکبار زمین خرب است می باید کی هیچ
آورده کاینان کان و ترانج نمکد زحمت و تعرض فرسانه تفرغ بال
و رفاهیت حال متصرف بود و رعایت و رعایت که حکام و نواب متصرفان
بیت المال بوی مدخل سپارو و خلقت نور و مطاعه کنند کان برین
جلت روند و اعتماد بر علامت شریف لازم دانند و نوابی سینه ای و
نوع من حکم نافذ بر دست آنجا از الفها مولانا خلیل فقیر بر انجالت
بصد و رسوبت که در ولایت کلید و مهر قلبه هر جا که باشد از حکام و نواب
و متصرفان و دیوان اغلام و برادر مدخل سپارو و از جمیع عوارضات و بانی
معاف و مسلم و آرنده تا بغایت بر علی دوام دولت اینجا بخواهد
ناید مطالعان برین جلت روند و اعتماد کلی نمایند بر بانی سینه کذا و

نوع من حکم نافذ بر دست خداوان لادن بر انجالت صادر شد
که هیچ آورده از امر و نواب و سایر سپاهیان ایشان گکار نخورند و از
طرف اینجا نیز بدیشان سخره نشود و نه کاری که بکنند با اجرت
شود و محتاج ایشانرا مدخل سپارو کاینان کان ازین حکم تجاوز و
نکنند مطالعان برین جلت روند و اعتماد نمایند **نوع من** حکم نافذ
لارالی نافذ بر دست دارند سید الایمه مولانا علاء الدین دام فضل
داد شد که مردی دعاگوی و طالب علم بوده است می باید که بعالم
هیچ آورده از وی چیزی طلب ندارد مثل یا غیل و غیره از زمین و غنم و بقر
مثل عشر و یکیک و حق غنم ستانند و تعرض فرساند و باقی که از ملک
در تحت تصرف وی دارد چیزی نطلبند و زحمت ندهند تا بغایت
عام بدعا و دوام دولت ماموا طبت نماید مطالعان برین جلت روند
و اعتماد بر علامت شریف لازم دانند و نوابی سینه ای و
نوع من درین وقت و در فرم حرم مولانا نور الدین بنی سینه ای
نقش نمودند که در باب و بیت و نیار او دارد در میان ایشان منازعت
است اکنون استفتا حاصل کرده اند که از جمله ششصد شش
عدد پسران و پانصد چهارده عدد و خزان تصرف نمایند بر آنجیب
مثال دیوانی صد و ریافت که بر وفق امر شریعت چنانکه استفتا

معین شدن است مبلغ مذکور را هر یکی حصه خویش تصرف نمود و بر
یکدیگر حیف نیکند اگر تجاوز نمایند حکام و معتقدان نمکنند و حق پستی
رسانند و بر تخت و ندا اعتماد نمایند **فوج من** درین وقت امیر
سپهسالار کبیر سید الامراء و الکاکابر موقوع الاما جد الدین ایام الف
بلکا امیر حاجب بکد امت رفعت نمود کی دیده در بوسون در ولایت یکدن
ملکیت بدو خلق دآرد و ورثه موسی ولد ساغری بظلم و تعدی بدست
فر گرفته اند و تصرف میکنند و پیش ازین نوعی دیگر این قضیه در خدمت
امیر باخجارد و تخت افاده بود بشرح حواله کرد است اکنون بشرح
فی آید و غمزدی میکنند مثال دیوانی ضد و ریافت که اگر چنین باشد ورثه
موسی مذکور تا بشرح مقابل نشوند و آن دیو مدخل است از دیو باند که
بسیار تصرفی نمایند و چون بشرح مقابل کردند بر مکه مغر شود تصرف
نمایند برین جهت روند و البته تجاوز نکنند و با اعتماد موقوف گردانند
ان شاء الله تعالی کتب فی ثامن شمرد جرج المرجب کند و کذا **فوج من**
توفیع هایون و حکم نافه میمون انقد الله تعالی بر اخلت بصد و رسید
مبنی بر آنکه دیو بلا عضون ملک مشروع منخر الامراء و الکاکابر و منی الخوة
العلیا موقمن الملوک السلاطین که خدا مکریم عبدالرحمان بکد آم علوه بوده
درین وقت دیوانی دیو مذکور را نیز بنام مشارالیه از زانی دیده مغر

و منقرض

و منقرض گردانید شد تا بعد الیوم در تحت تصرف خود داشته می باشد
هیچ آفریده از حکام و ثواب و منقرضان و بنیکیان و کس نمکنند حاکمانه
مستحق عن المکید و کاینان کان و برامانع نشود و معارض نکرد و کرد و
و منقرضان ولایت ملند را و از جمع عوارضات و تکالیف دیوانی
معاف و مسلم داند و از ناحیت ملند نشمرند و دعوی شریکی نکنند
و بوجه من الوجوه مداخلت نمایند و هر کی ازین حکم تجاوز نماید و مختلف
ورزد و لغت خدای تعالی و رسول و ملائکه کاهم اجمعین بر وی باشد مطالعه
کنند کان بر تخت روند و اعتماد نمایند خزان آوا فرشته رسول الله صلی الله علیه و آله
و اربعه و پنج نماید **فوج من** سبب تحریر میمون و موجب طبع هایون
آنست که درین وقت ازین علامت شریف کنعان خباز چند بار در زمین
خود را برای فراویس کین و ابائی سبیل حسبه الله تعالی و طلبا انوار البریل
وقف کرده است و بجهت آئین و روند بنیاد و آویه و اسباب بقعه
در ویشانه اقدام نموده هیچ آفرین از حکام و ثواب و منقرضان و کار و آران
در کلیه جریع البلیه و برامانع نشود و زحمت رساند و آن زمینهای
مذکور را از جمع عوارضات و اخراجات و تکالیف دیوانی معاف و مسلم
دارند و بوجه من الوجوه ازان زمینها را که در وقفیه مذکور و مندرج است
چیزی نطلبند و نزل نمانند و مداخلت نمایند تا بفرمان بال منظم الحاکم

در آن بقعه مذکور قیام نموده و بآئین و روندی با الویسع و الطاف خدمت
 کند و بدعا و دوام دولت و زافزون را بجانب مشغول شود و چون بکمال
 شریف لایم دانند و خیرانی او را غیر محرم الحرام سه کذا و کذا **فروع من**
 درین وقت خادم الفقراء و المشایخ حسین و کدشج در موضع آغیوک
 زاویه بوالفقیری و کوشه توکل بنیاد کرده حسیته و طلبا لوجه الله تادان
 بقعه فقیران بآئین و روندی با الویسع و الطاف خدمت خواهد کرد و بدان
 سبب این مکتوب قلم آمد که بعد الیوم هیچ آفریده او را مدخل نیسازد و توفیق
 نماید تا یکجفت عامل او در موضع آغیوک و ابرق و راجه و حرات که در کار
 کند و یک نفر شریک نیز از بیرون بیاورد که آن یکجفت عامل و برادر است کرده
 بجنباند و چون این هم را برین موال بقدم رسانیده باشد نواب و کد خدایا
 و بیکجایان و مقربان خاصه آغیوک و ابرق و برامل نشود و مزاحم نکود
 و از آخر آجا و تکالیف و یاقی معاف و مستم دارند تا بفرار بال و مره لال
 در آن بقعه مذکوره ممکن گشته و بدعا و دوام دولت و زافزون ما
 مشغول شده مواظبت نماید مطالعان برین جملت وند و اعتماد نماید
 و خیرانی او را بول شهر رجب المرجب سنا حدی و حسن ثمانه **فروع من**
 حکم نافذ بر آنجملت صادر شد که محضول مجموع اوقاف مدرکس و ساجد
 و بقال و خروسه بکین و مرقلیه را بیشتر از رقبه و عمارت مرز قبه بهج وجه

چیزی ستانند یکجه و یک اقبه تصرف نکنند تا بعد از انعام رقبه تصرف
 شوند و غلات و دخل و بهار که بوقف مدارس و مساجد و بقیع تعلق
 وار و نیل دستور مدرس و امام و مشایخ و خورندگان بیمار و سبایان
 و در دارند بملک مردمان ایشان نیز با ششجه سبای حاضرا آید با حد بکیر متفق
 شد و در آن و هیچ کس این حکم تجاوز نکند و مخالفت ننماید و الا سنا
 و معاقب خواهد بود تا دانند و خرمینای مرز و خولب نیز در جای خود نهاد
 حاصل کند و بجای دیگر نیز مطالعان برین جملت وند و اعتماد نماید و خیرانی
 کذا و کذا **فروع من** حکام و نواب و کاشکان خروسه ارمنا و کاش
 بدانند که درین وقت خدمت مولانا مکرم مغر الایمه و الا صاحب بنان الدین
 خواجه یوسف اوام الله برکنه از قدیم الایام در مسجد دیه فلان برامات مشغول
 بوده و مقسکات که در دست دارد بدرگاه اعلای عرضه نموده التماس امضا
 توقع کرد و بدان سبب این مکتوب قلم آمد که بعد الیوم باز بر همان قرار دران
 شغل خطیر مشغول باشد هیچ آفریده از وجه عشر و نزل و تکالیف و یاقی چیزی
 طلب نکند و زحمت نرساند تا در آن بقعه مبارکه در اوقات صلوات
 حسن بدعا و دوام دولت و مواظبت نماید مطالعان برین جملت وند
 و اعتماد نماید و خیرانی کذا و کذا **فروع من** مثال شریف شرف الله
 تعالی بردست سید الایمه علی بر آنجملت صادر شد که احکام امر آماخی لا

و تخیل و قیاس و هر چه لایق این ایشان است خدمات باین شهر
کند اند و قوم و تعلقات او در وطن مالوفشان ممکن شوند و تعلقات او
در مزد و کثرت جمع شده اند کسی ایشان را تحت ندهد که منترج و منفرد
نشوند و جماعت کونیه را نیز بدیشان فرموده شد تا داند مطالبه
برین بملت روند و اعتماد بر علامت شریف بالانزم و واجب اند و خبر را
فی اوایل شهر ربیع الاخر سنه ۱۰۰۰ هجری **نوع** حکم نافذ میمون افند
الله تعالی بدست سید القیال و العسایر ولد ششون بر این بملت صادر کرد
هر آن که از جماعت ولد ششون منترج و منفرد گشته اند باز بوطن مالوفشان
ببایند عطا و عترت و نورزند و محمد ولد فلان نیز منترج آفریده او را مانع و مانع
و معارض نکرده و این حکم تجاوز و خلف ننماید و الالباع و عقایب حق
خواهد بود تا داند مطالبه آن بر بملت روند و اعتماد نمایند و خبر را می
کند او کذا **نوع** بر موجب احکام و شکایات امر امانی مهمان
تحت حکم نافذ بدست ارنده افتخار الاجناد محمد ولد بوری داده شد بخی
بر آنک قوم و تعلقات او در هر جا که باشد جمع کرده بخون بفرستند و آورد
حق و بولتی و طیار ایشان را بر رعایت قدیم چنانچه ابا و اجداد او
می کردند مذکور نیز بر همان قرار بفرستند و حکام و نواب و منفردان و
مخلصان اغنام و برآمدن سازد و تفرق نرساند تا بفرات تمام بگذرند

بندی این جانب مواظبت نماید کشتی و کوهلار را مذکور بنزد خود آورد و هیچ
آفریده مانع نشود و فرموده ما داند مطالبه آن بر بملت روند و اعتماد
نمایند و خبر را می **نوع** حکم نافذ میمون افند
الله تعالی بدست سید القیال و العسایر ولد ششون بر این بملت صادر کرد
هر آن که از جماعت ولد ششون منترج و منفرد گشته اند باز بوطن مالوفشان
ببایند عطا و عترت و نورزند و محمد ولد فلان نیز منترج آفریده او را مانع و مانع
و معارض نکرده و این حکم تجاوز و خلف ننماید و الالباع و عقایب حق
خواهد بود تا داند مطالبه آن بر بملت روند و اعتماد نمایند و خبر را می
کند او کذا **نوع** بر موجب احکام و شکایات امر امانی مهمان
تحت حکم نافذ بدست ارنده افتخار الاجناد محمد ولد بوری داده شد بخی
بر آنک قوم و تعلقات او در هر جا که باشد جمع کرده بخون بفرستند و آورد
حق و بولتی و طیار ایشان را بر رعایت قدیم چنانچه ابا و اجداد او
می کردند مذکور نیز بر همان قرار بفرستند و حکام و نواب و منفردان و
مخلصان اغنام و برآمدن سازد و تفرق نرساند تا بفرات تمام بگذرند

کوی و وام دولت و بر ویشی خودشان مشغول باشند هیچ افزون
کاینکه ممکن مثل خواجه ابراهیم و غیره و ثواب متفرقان ایشان را داخل
نکنند و توقع نرسانند که بخلاف این رود در لعنت خدا و رسول باشند
مطالع کنند کار برین جلت و بند و چون بعلا مت شریف سپید اعتماد نمایند
فی عز اول رمضان پسته سب و عشر و علمه **نوع مست** خوشحالان و
حکام و ثواب متفرقان و بیشکیان نکیده بدانند که درین وقت یک کاسه
از احوال آنجا ضعیف الحال شده اند علاج بحال ایشان راه یافته است
بحکم آبادانی آن موضع و رفاهیت عایا از ابتدای کسبه ثمان و ستین
خانی مال و متوجهاست آنجا را از اصل و نصف و ثلث و ربع و حق التفرز مبلغ
یک هزار با نصد عدد مقرر گردانید شده صحیح سماحه بدان سبب این مکتوب
در قلم آمد تا بران موجب مقرر دانسته زیادت مطالبی ننمایند و مزاج و معاری
نشوند و تغییر و تبدل بدان راه ندهند و حق سویت خارجی آن موضع در آن
عدد اجماع عدد مقرر بوده است برقرار سابق مقرر دانند و زیادت
از آن چیزی نخواهند و خواهی کنند و رحمت رعایا ندهند و همه انواع رعایا
واجب اند و یکوا از تقاضا و است آنجا از قضای یک سر کو سفند برسم سر کله
بنام ملک الفتوة و المروة تاج الدین شیخ حسن دآم علوة خارج ضمان مقرر
و جری بوده است می باید که برقرار جری و معنی دانسته تغییر و تبدل بدان

نهند و جفت و عوالم او که در دیگر کاسه تقایم است و متوجهاست آن مبلغ
یکصد دینار بنام او و موضوع است از مال موضوع مذکور موضوع دانسته مطابقت
نمایند و تفسیر نکنند و اگر پسینی و احتیاج صاحب ملک رعایا و موضوع مذکور
معور گردد و مقابل او فیروز یا دشت باشد زیادت از مبلغ مذکور مالی نکند
مطابق بقی ننمایند و چیزی نخواهند و اگر تفسیر نمایند مال مذکور را بدیوان رسانند
مقرر نمایند و چون بتوقع بها یون متوجه گردند و اعتقاد نمایند کسبه ثمان و ستین
رجب المرجب سبب سبب **نوع مست** خوشحالان و حکام و ثمان
و متفرقان و بیشکیان نکیده بدانند که درین وقت مقرر مالک صاحب الفتوة
تاج الدین شیخ حسن دآم علوة مقرر گردانید شده رعایت ثمان و ستین
مقرر تا غایت فراجه باید ماند و ثمان و ستین بدیوان چیزی عایدی نشود
و خود در آنجا را را حق می کند و التماس کرد که در رعایت و رعایا و مسلم
داشته بدو کدازند چون خدمت افترا قیام می نماید و رعایت ثمان و ستین
مخصوص کسبه ملت علی و مبدول افتاد بدان سبب این مکتوب در قلم آمد
تا از ابتدای شهر کسبه ثمان و ستین علی سال سال بدو مقرر دانسته
در آنجا چیزی نویسند مزرعات و اوراد و انعام و مسلم شناسند و همه
سال تجدید حکم و پروانه نطلبند و از حق آیت بمن بدله اخر از غنوده و غنوده
و چون بتوقع بها یون مقرر گردند و اعتقاد نمایند کسبه ثمان و ستین

مرحمت و عاطفت شایسته ما در بارگاه او مبدول داشتن که در آن وجه برودند
شده باشد و دیدگان و توان آن را مثل هر شاه بنام او مقرر و معین
داشتن چنانکه هر مایه از قدیم عهد از آن او بود و حقوق و یوان را نیز
و غیر هم بر قرار تسلیم فرمود و از همه بواب و قضات در تحت تصرف او و درگاه
در و پیشان و فکر که از صادر و آوردن و زول کند شاکر بود و بدعا و اولاد و
دور از فرزند ما مواظبت کند نواب و حکام و صدور و کاشکان و محصلان
و جوایز این جمله فرموده ما دانستند و ازین حکم تجاوز و تخلف نکنند و بعد
حکم و امثال و نیز و اندک و اندک و علم و قدم از آن دید قاصد و آرد و رعایا و قضا
و انجاعت غایت حقوق و دیوان را بوی تسلیم کند و هیچ کس دعوای بلی
نکنند و امثال غن بدله بعد از مسع فاقا الله علی الذین یتدلون ان الله سمیع
علیم بر علالت شریف سازند و محضر باشند و برافراستند و کفایا که در حد و حد
فوق مثال شریف شرف الله تعالی بر انجاست و بعد از انجا میگردید
شیخ و در ناحیت کلمه من قدیم العهد و قد از او بدید و بیکر شیخین المرحومین
المفتورین الواصلین الیه بعد از تعالی الشیخ برنا الذین و الشیخ شهاب الدین
رحمهما الله رحمة واسعة میبوده است باید که بعد از یوم او را هیچ آفریده از او
و مقرفان ناحیه مذکور مدخل بسیار و و توفیق برساند و بر خفت یکدیگر از انجا
زناعت و مواظبت کند کسی مانع نکند و در برابر او از قدیم از ان صحت است و در

سابق جاری شود که یتامین کان نواح نو و د و برزخانه او را بر حال بر طاعت
غارت سازند و شغل برز را در آنجا کند تا غایب نباشد و احباب او را صل و ولد
بنام او الدین و ولد و پسر و عذکی و محمود و احمد با آن نوری بکنند و از عوارض
و تکالیف معاف و بپایند و از نواب و اعیان قلم در آن مقام لطیف بخدمت شریف
غایت مطاعان بر بخت و و اعتماد بر علامت شریف لایتم و واجب قاندر حرا
فی اول صف المیعون است و در بعضی **فوق** مست **مکرم** نافع میوز انجاست
مقالی انجاست بر دست در نه جایی بگذرد داد کشد معنی بر آنکه درین وقت
و در چندی را در ناحیت بگذرد مذکور از انمین بیت المال و کانا محی الدین بر وجه
شرعی بملکیت خود و درین مابین مشروع و بر آید و بدید و مقرر فرمودیم و قبول کنیم
و مشار الیه جایی بگذرد آن و بد مذکور را با فخر الشیخ شیخ محمد و فک و بعد
از مات او با ولاد و ی شتغال بقدر غیر از ایشان و بر افعال است از و هیچ آفریده
که یتامین کان مانع و معارض نشود و رحمت برساند و از عیش و نزول و محضر
و مقهور مواشی و بیسانه جفت از مذکور شیخ محمد بطلبند و ستانند تا بفرارفت
تمام در آن موضع مذکور و بکنی گشت و بدعا و دوام دولت دور از فرزند انجانب
بمشغول گشت ملازمت و مواظبت غایت مطاعان کند که برین جلت روز افزاید
نمائند **فوق** مست **مکرم** بر موجب حکام یا با و اجداد انجانب مهم اند خالی حکم
تا قدر دست در نه علامت شریف شرف الله تعالی الشیخ محمد و کد شیخ قنلو

خواهد داشت که در دین بکری زراعت و تجارت کند هیچ آفریده که بنام کان
اورا امان و منافع نشود و از جمله دعا گوین و در آنجا آن عتبه حاکم مایه بوده است
بی باید که بعد از این حکام و نواب متفرقان و لایست بکیده و نامی چیزی نطلبند
و تعرض فرمایند و از جمیع عوارضات و مضار است و کالیف و نایب و صاحب مسلم
و از ثروت با فراغت تمام بر عا و دوام دولت و در آن روز و آن شب و آن وقت
نمایند و نظر کنندگان بر بخت و دولت و اعتبار و کمالی نماید **فصل** در بیان
از حکم راجع بجاوین و التفتا بهارک نواب و متفرقان سبب و آنست که در این وقت
سید معظم خواستاد و الاشراف سید شمس الدین محمد شیرازی داماد سبزه
مزدکی پیش ازین یعنی از اولاد مرحوم امین الدین نایب خان قراطایی را که
نشان آن بر خانقاه قونیه وقف است و ثلثی بر مریدان و خانقاه بقصر بکیت
متصرف شده بوده اند و بخواهند که بدینکوی فروخته شد سید مذکور بواسطه
آنکه شیخی خانقاه بقصر بنسب بوده در باب دفع مقلدان و استخوان خان
مذکور شیخی بلیغ نموده در باب دفع مقلدان و استخوان خان
بالمون قضا و التفتا و امثال حکام اوقاف حاصل کرده و بوقیست متفرق گردان
و نواب آغا از قدیم باین موجب احکام بدو مفوض بود و ازین ضعیف نیز
الحامی ایضا کرد و چون اوستانی جلد در آن باب بقدیم رسانید و استحقاق
و استیصال او واضح و لایح است بر وفق احکامی که در آن باب دست دارد و

مکتوب در حکم آغا تا بر قرار قدیم خان مذکور را بقصر و باز گرداند و او را امنی
آباد اند و چون وقت آن بقیع خیر در قونیه و قیصریه است حکام سیوا پس
لیج وجه در آنجا تصرف نکنند و بر آن نویسند و حالات نفرستند تا در محکم
مغز الساده سید تاج الدین که اجماع میکنند است و سید شمس الدین مذکور زیارت
بداده آن بقعه را در هر روز تصرف گرفته محمول انرا بر استی ضبط کرده بقیع
از عمارت رفته خان مذکور در رعایت و جوب و مصایب استحقاق
رساند هیچ آفریده بمیان کار او در نیاید و مداخلت سازد و هر کسی که خلاف شرط
واقف تصرف نموده باشد مدت تصرف را محاسبه با او روشن داشته
هر آنچه بر ایشان ثابت شود باز گردانیده تسلیم دارند درین باب نفی نمایند
برین جمله از اعدا نمایند کتب فی حادی عشرین دخی القدر سینه از پنج تا شصت
صحه به بقصر تبریز است اختم با سعاده **فصل** در نفی و صاحب معظم
مغزایان جلال الدوله و الدین امیر جایی دام معظم بدانکه که مرغی معظم مغز الساده
شمس الدین شیرازی و امت سباده نموده که خان قراطایی و قضا دست
و برین الدین علی چلی بمقاطعه داده است درین وقت در او را در مقاطعه
نقیصه می نماید و آن سبب این مکتوب قلم آمد تا او را حاضر گردانیده با فرج
نامی امل که مقطع آغا اند و حقوق مذکور را بر موجب استی مستحق گردانید
تسلیم دارد و وعده بنمود و اگر ایشان را در آن باب سخن داشته باشند

اینها نیستند تا پس سیده و بشعور رسیده حکم آن بر موجب عدالت تقدیم
رسد درین باب تقصیر نماید و چنان سازد که حقوق مشارالیه تمامه برسد
برین جلد درو اعتماد نماید و برای السامع من ذی الجلاله عرض اینست عارضه
اعظم باختر **فوق من** و شکیلا آن و حکام و نوایب متفرقان و بیکیان
فیضیه خصوصاً و باقی ولایات قوفاً بدانند که بر قرار سابق و وفق احکام
شیخی و تولیت تدریس در رسد و خانقاه مرحوم امین الدین میکایل که
مبنی است بباطن فیضیه بر مبنی مکتوم ظلم الدین ظاهر و خلف الایده مجد الدین غلام
مقرر و مقروض است و تعیین مرفه بران سبب این مکتوب با صد از پیرست ثابلاً
شیخ و متولی خانقاه مذکور و آنند و موقوفات از این صرف او کوار ثبات
مخسولات بموجب شرط واقف علیاً رحمه بر من و ساند تولیت و شیخی بنام ظلم الدین
ظاهر و تدریس در رسد بنام ملک العلماء مجد الدین عبدالله مقرر است هر کس که از
مخسولات او قاف بقبول مذکور بیزه تصرف کرده باشند تمام و کمال باز
کرد اند و هیچ آفریده بمیان کار راه او در نیایند و مداخلت ننمایند و او درین
اشغال مشغول باشند و اند درین باب تقصیر ننمایند و چون بتوقع مایهون
موکد کرد و مطالعان بر بخت رسد اعتماد نماید و برای اشغال و التزمین فرمونه
لگرام سنه احدی و ستمبر خمس و سده و اربعه **فوق من** حکم نافذ اندک از تعالی
بر دست ارنده قراقرز دانه منی برانک بنام مذکور تمت و فیه کرده بودند

بدرگاه اینجانب آمده عرض داشتند بر سر آن ثابت نشد بعد الیوم هیچ اقرب
از حکام و نوایب سپاهیان و متفرقان ولایت بدگور قراقرز بدان سبب نیست
نمودند و در ولایتی نمایند تا بفرغت تمام بدر ویشی خود مشغول گشته و بدعا
دولت روز افزون اینجانب مواظبت نماید و هر کس که بعلت این کار مشارالیه
مستقرض کرد و ظلم و امانت برستان و عذر و آن کرده باشد مطاعه کنندگان برین بخت
دو نذر و اعتماد نمایند و برای شهر ربيع الآخر سنه کذا و کذا **فوق من** حکم و مقروض
افغان القبر بخت بر و سبب از زندگان جماعت به بخت نمود و او چشید که در میان
ایشان و جماعت صغیر بودی چند خانه بود و است در نزاع بدرگاه مطلقاً آمده اعظام
نمودند و چند خانه و دیگر از غشایگان و هم پایان جماعت به بخت نمود و میان صغیر
بودی بوده است بعد از نزاع و خصوصاً با همدیگر مصالحه کردند و خانها و کتالها
صغیر بودی و خانها و صغیر بودی بخت بخت نمود و مقروض و مبدل شده از طرفین
راضی شدند و قبول همدیگر کردند و بدان سبب این مکتوب در قلم آمد بران سوال
معوز و معین فرموده شد می باید که بعد الیوم هیچ آفریده از حکام و نوایب متفرقان
ولایت نکند و بران بدیل و تغییر نکند و مخالفت ننماید اسامی مذکور برین بدیل
که ذکر می رود درین سبب و حاجی صدقه و حقوق و قوفاً مطالعان بر بخت
دو نذر و اعتماد نمایند و برای سنه کذا و کذا **فوق من** السلطان المؤمنین
محمد اولجا تو بیغیندین نوایب نوین اعظم خرد و عاقل جوان بیکه بدعا

و نواب مختار خان و بیگلر بان و موم و نیکه بر اندک حکم بر لایع بر ابله نامه شده
نکند با توابع مضامین آن موصی که در بر لایع بالون متعاضل ذکر رفته نام
سیف الدین شرف شینوز غامینی رفت تا امر از اجازات مقرری و جوی که در جنوب
موضعه است هر سال مبلغ چهارده هزار دینار بر لایع می کشد و شهور سه ماه
عمر خانی در و جانش بازین که بجهت و اهتمام اوست و ساند هیچ کس بکر ولایت
نکند و توابع آن خلق دارد و در داخل نکند و بر است و مطالبی نماید و تعرض
نمایند و اگر چیزی گرفته باشند باز که دارند و بعلت وجود سلطان و قتلان
و تجور و اخراج و سوزین و عاری و خور و تاب و جود و خوار و موافق و تقاضای
و جود و طاعتی و تجور و عاری و جود و خور و جود و علم و تقاره و اولاد و عوف و
علم و بر خور و پیش کشش در راه ماره و عمل و جود و تجلی و جود نام و موجب
کو نوالان قلع و لشکر پیاده و دیگرها نهادند و ایشان نشو واز و ولایت و موم
مفروز دارند و قطعاً و اصلاً هیچ نوع بر آن ولایت نسل از نو علم و موم
از آجا منقطع دارند و با شقاق و تقاول و ملک فایب و بیکی میزنند و قلع
که در حدود نیکه است از موم و خواب چنانکه موجب معین شد و هیچ کس
در آن مدخل ندارد و با تصرف نواب که دارند و مقاول و نخله با ملک خود
در نیاورند و فوراً و که در نیکه و توابع آنست هیچ کس بعلت ملکیت تصرف
نمایند و امر که از اردو مالک و موم روند نواب و بیگلر بان نیکه را طلب دارند و خواجا

نیلانند و جاعی که بقانون و یا سایشی ممالک و موم روند نیکه و توابع آن خلق
بپا زنده موصی که بولایت نیکه خلق دارد و در موم و بالون متعاضل
نوشته حقوق و یوایی تمام و کمال با دیوان نیکه جواب گویند و موم سال تجدید حکم
نطلبند و اگر حکمی آجا از نو که نام نیکه و داخل باشد قطعاً مسموع نوارند که لغو شوند
آورده باشند و این سیور حال را بر شمراده ملک امیر سیف الدین شرف مقرری و سلم
دارند و بعد از ایشان بر اولاد و اخلا و و اعقاب ایشان قرناً بعد قرن و بطناً
بعد برین معزز شمرند و الی ان مرث الله الارض و من علیها و هو خیر العوالمین فمن بدله بعد
ما سبقه فاما الله علی الدین یدلونه ان الله سمیع علیم و اگر کسی اجتهاد او
ولایت نیکه مسموع شود و یکی از نو حاصل شود هیچ آفریده بر آن خلق نباشد
و بدیشان از زانی رفیاست دیگر موم که دید و بور و طیان نام که سلطان علاء الدین
ماضی بهره مالکی آن را وقف کرده است اکنون جاعی بیراه و نامشروع تصرف نمایند
بی باید که هیچ کس خلاف شرط و وقف بهره مالکی آن مواضع تصرف نماید و تعلق
شاز و نادریع او را رات که معین و مقرر شده بی پسند و بیرون بهره مالکی
املاک خانون بعد از ایلدیش خاتون و املاک صابجی و ملکوتیه که در نیکه است
حقوق دیوانی آن مال و جواب گویند و از دیوان مالک و موم بر اجازات نطلبند
و حوالی نکند و بعلت تقاضای و راه بکچور و بود اندی و مومری و قبه
حصار حبس و غیره ارسال و موم هیچ کس خلق دارد و بر وفق آن این مکتوب

در قلم آمد تا بموجب حکم بر لیج بانقون تقاضا بفرمایند و از آن عذر و بجزند
و تجاوز نمایند برین جلت و در اعتقاد نمایند که بی ثبات غم الکرم سینه حق
عز و سبیل سلطانیه و الحمد لله حق مدد و الصلوات علی نبی و آله و اجمعین
اخرم باخیز **حکم دعوت** مغرور آمد و الاکابر انقار القبایل و العشب بر شجاع
الذین الیاس کرم علوه و مغرور الا عیان و دوتخان و حاجی سلیمان و موسی و
باقی که خدا یان بذا قلوبها اند که درین وقت احوال ایشان با معلوم شد اجماع
غنا یست مایه باره جمعیت ایشان هر چه قاضی است بران سبب این مکتوب
در قلم آمدی باید که هیچ گونه مزود و اندیشه نمایند که رعایت ایشان بتقدیم خواهد
رسیدن تعیین دانند و هیچ کس که ایشان را که برین طرف توجه خواهد کردن
مراع و معارض نکند و در بنام خلق می دارد و بسفارش ایشان را بفرمان
کمال الذین اغادتم علوه مقرر است بر آمدن مسافرت نمایند و چون بسلامت
شریف سند اعتماد نمایند و نیز فی الثامن عشر من جمادی الاولی سنه ثلث و ثمانین
و سبعمائه هلا به **مفعول** حکم نافذ بر دست حاجت اندواری بر بخت
بنقاد پیوسته هیچ اقرب و آزا نید و روند عایش از اذیت نهاده و غرض نرسد
و چیزی نطلبند و الا اعتبار عتاب حق خواهد بود تا داند مطالعان بر بخت و نرسد
اعتقاد نمایند و نیز فی الثامن عشر من جمادی الاولی سنه ثلث و ثمانین
تنا و تجاوزان نکند و بفرمان بخت صادر شد که ایشان را از عوارضات و اغراض

و کمالیست دیوانی هر چه که واقع میشود معاف و مسلم باشند هیچ اقرب بدان
عفت از ایشان چیزی نطلبند و نرسد تا بفرمان تمام بدو ویشی خودشان
مشغول بود و هر خدمت و معنی که باشد بتقدیم رسانند ایشان خدمتکاران
این جانب اند و تا داند مطالعان بر بخت و نرسد اعتبار و علامت شرعی را نرسد
و نیز فی **مفعول** حکم نافذ از آن نافذ بر دست سید لایحه سیدی احمد
بر اجماع صادر شد که او در دین قبی چنانکه عالم و امام ناده بوده باشد و در آن
و عویم بعد الیوم نیز بر همان قرار در دین مذکور امام باشد هیچ اقرب و
منازع نکند و بتقدیم و غرض رسانند تا بفرمان تمام شرط اعانت بتقدیم
رسانند کاینکه کان ازین حکم نمایان تجاوز نمایند مطالعان بر بخت و نرسد
اعتقاد نمایند و نیز فی الثامن عشر من جمادی الاولی سنه ثلث و ثمانین
حکم فرمایند انفق الله تعالی بر بخت و نرسد رسید معنی لایحه در وقت
امامت جماعت در دین قلوب را در ناحیه طند زبانه انقار الفقهاء و لایحه سیدی
و لر عثمان فقیه از لایحه دین قبی فرمود که بعد الیوم در آن دین مذکور و ممکن
کشته در اقامت صلوة همه اقدام کرده ملازمت نماید و در عقب صلوة
حمله و عاوه دوام دولت پادشاه و وقت را موقوف داشته مشغول کرد و چون
آن قواعد را با تمام رسانیده باشد می باید که هیچ اقرب و کاینکه کان او را
منازع و منافق و حجت غرض نرسد و از عوارضات دیوانی معاف و مسلم

دارند تا بفرات قلم در درویشی خود ساکن باشد حکام و نزاع و متفقان
ولایت مذکوره و سایر مطالع کنندگان بر بخت روند و احوال و بر علامت
شریف لایم شمرند **نوع مستحق** درین وقت حکم نافذ میون انفس
الله تعالی بردست دارندگان اولاد عثمان فقیه بر بخت صا و رشک ایشان
مردمان و عا کوبانندی باید که بعد البیوم هیچ آفریده از حکام و نوآب متفرقان
ولایت نکیده بدیشان مدخل سازند زحمت و تعرض رزسانند و از جمیع عوارض
واخراجات و کالیف بوائی معاف و بیستم دارند تا بفرات مال و مرقه الحال در رویش
خودشان مشغول بوده و بدعا و آتم دولت عداوت نمایند و چون بخیر
حکم میون موخ و مزین گردند مطالع کنندگان بر بخت روند و احوال و بر علامت
شریف لایم شمرند **نوع مستحق** من مجلس حکم بنوی المصطفوی بمالک الروم
و عا کرمه ما حکاه اکاتب عقی صحیح حرج سلیمان المراحی الحاکم بمالک الروم
و عا کرمه المصنوع فی تاریخه قضیه بر بخت که ذکر رفت کتب ابوالحسن بن
اوربس المدرس قریفا الفقیه شریف حکم شرع مطهر و نص فتاوی برین طبع
است که ذکر رفت کتب العبد الراعی احمد بن نوشی البرزاج الحقی جده القاضی
بنکین الطرسه نمره انه علی الاعادی بنی من له الهی عبده و البنی ایضه
درین وقت علاء الدین علیک مجلس شرع مطهر حاضر شد و چنان وضع داشت
از میان و به کاسه چشما آب علمه است و رعایا و به طبایه و ابوکرمه و ابوشیون

و در کون که زیر تراز و به مذکور اند پیش از آنکه علایا و به کاسه زینهار با
خود آب دهند و زیادت شود آب مذکور را می گیرند و به بهاء خودی برند
و متک شبایه معمولی کنند که بر غم ایشان و قیاس و نس و فی الوقت
کرده باشند چون شرعا اصل در آب با حجت است و ملک کس نیست
و زینهار که بشره چشما نزدیک است از سبب و بهاء و بیکر اولی و باطل
و اضایل کفار ما تقدم بر مسلمانان نافذند و درین عهد حکام ایشان بنویست
بنوی صدقات الرعز علیه و سلمه بکلی متک کشته می باید که نازمینها و باغات
و به کاسه از آب خود میرانند و هیچ آفریده از اصحاب بهاء مذکور در آن
آب مدخل سازند و بهات باطل بیشین متک بخیزد و اگر کسی فصول
کند و حکم شرع نشود حکام نکین هر چه علاء الدین علیک در باب این
آب بدیشان رجوع سازد و مدد و معاونت نمایند مطالع کنندگان از اهل شر
ولایت نکین بر بخت روند و احوال و بر حکم دار القضا مالک فتاوی علی اسلام
نمایند کتب او اوسط صفر سنه ثمان غفر و سبب عا و الحمد لولیه و الصلوة علی غیر
خلقه عذ و آله و حجه و سلم بهم باخیر **نوع مستحق** این مکتوب قلم
آمد که مولانا ستان الدین کبیر فقیه آغا آمد و زکرة علاء الدین فقیه بخش
کرد و در میان و رنه مرحوم مذکور بخش کرد و بهر یکی را اذان و رنه فرزندان
بدست مادرش بخشید و در دست داود بخشید و بیکر اسب و مادر فرزندان

من و سپهر باقی را بفرزندان خود بخش کرده شد و از کوفه رفت
دو سر بفرزندان سپیدی مضایقه و دعوی و نزاعی نباشد این معنی را
حقیقت دانند فی تاریخ شهر حریم الحرام سنه شصت و هجده بمکه بجای جاف
حاضر بودند مثل حاجی بلی و خرم و علی و حسن باقی جماعت که حاضر بودند
صورت حکم شاه ناده که در باب اطلاق بیتها که در وقت
اندوخی است مفرود نامه بنوشته مالان و حکام و نوایب و مقرران و کجایان
و غایب عال و مباشران اشغال نکرده و ولایت اندوخی بدانند که صورت
جوامع هست چنانکه نیست عارضیت احوال و انتظام تمام صدر معظم بنو کاکا
قدح الاعظم تاج الدوله و الدین ایبر حسن آغا و کم مفتی ابرج عاشر خلعت
و از عدت مدید درین خاندان حقوق ثابت گردانید و منظور نظر عنایت
و مرام خیر و آید پذیران ما انما الله بر ما نهما مخصوص گشته و از ان ترویج
یافته و حاله عن همان طریق مسکوک داشته عنایت و عاطفت
شایان ما نیز در بار او مصروف و منظور است چون پیشتر ازین حال و
متوجهات و بوانی مواضع یا حتی و بیات و شب و کوه بنوی کلیت
و بزرگوارون که بر آه ملکیت بمشایه تلقی دارد بر سبیل او را به علم خبری
و مقر بود است و دیوان را در آنجا مغل و تصرف نبوده درین وقت ما
نیز بر قرار بر او مقر کرد و انیک از نانی داشتیم بدان سبب بن مکتوب

در قلم آمد تا بر همان قرار مقرر و مجری دانست هیچ علت از مالی و خارجی و نقلی
و حتی تقریر و توزیع و سپار مطالبات و تغار و غور و غیره چیزی نطلبند
و خالی نکند و برات ننویسند و کاینکه من کان مغل سازند و مواضع مذکور را
از دیوان آنجا مقرر و دانند و داخل خود ندانند مرفوع القلم و موقوف العدم گشته
و بنظر شاه و کوا و آن مختار و در بیان او در ای مدام پست و توبه و انعام
مالا کلام مستقر غلده دانند و تغییر و تبدیل و تقصیر و تحویل بدان که ندهند و بر
سازن تجدید حکم و پروانه نطلبند و بیافیه فیض جاری العاده قناعت و اکتفا
نمایند و بعد از او بر او آید و احفایب و اجفاد او ما تولد و او متکلف و نایب
بعد قرن و سیلا بعد نسل الی ان یرث الله الارض و من علیها و هو خیر الوارثین
مقرر و سپهر سپاسد و از حقو آیت من بدله بعد ما سبغ فاما آیه علی الدین
بدلونه ان الله یسبح علیم احراز نموده مانع و معارض نشوند نوعی سازند
که از سر فراغت آن مختار را تصرف نموده بوجه اخراجات زاویه که در آنجا بنده
کرده است و بوجه معیشت فقرا و آئینه و رونق بمصرف رسانند و برجا
کوی دو آتم مطالعه کنندگان بر بختات و ندمه کی تغییر و تبدیل کنند در لغت خط
و رسول و ملائکه و الناس اجمعین خالد بن ابدا مقرر کردن درین باب تغییر
نمایند و چون بنوعی معین شرح کرده و اعتماد نمایند کتب فی الخامس من سبع
الآخره سبع و ستمین سوره صورت کلی که معنای تقریر در آن توضیح مالان

و تربیت با شارب بندگی خلد الله مکه و حکومت مانصب قضا آن ولایت
 ارذانی داشته شد باید که ایشان نیز مشایخ را قاضی آن ولایت دانسته
 و از حکم و بی هیچ کس تجاوز نمایند باید که او نیز از شریعت نبوی صلوات الله
 علیه را بجا آورد و هیچ کس را حیف و میل نکند اعتماد بر توفیق همایون موکد
 گردانند کتب سنده کذا و کذا **نوع من** حکام و ثواب و ارباب رعایان
 و مقیمان و کزدایان و رعایا و وضع و شریف چون ولایت اند و بی
 علامت جهان مطاع مطلق گردد بدانند که مفر العلماء مولانا محمد و منا العالم
 العاک سلطان العلماء المحققین مولانا پیر محمد ادام الله فضایل ابدات
 و خطابت و تولیت سجد فرمود کوی و اوقاف و آیت اند و بی
 و جلد اوقاف یعقوب چلی طاب شاه معین و معین داشته مقرر و محقق
 فرمودیم و دیگر مولانا مذکور مثل محمولات جفت و غزاطاک و تجر و کاش
 و این شریک و هیچ آفرین چیز به نطلبند و رحمت رسانند معاف و مسلم
 داشته و دیگر از حکم شریعت بی هیچ کس تجاوز نکنند مانع و معارض نشود
 چون علامت شریف صد مطالع کنندگان اعتماد نمایند بر بی سنده کذا و کذا
نوع من حکم صادر شد که یک نفر شریک عبدالله نام در دیر کشید
 بوده است بنام مفر العلماء قدوة الفضلا مولانا پیر محمد ادم فضله عالم بودیم
 که ارذانی داشته مقرر و مفوض گردانید شد که بعد از یوم از حکام و ثواب

و کزدایان و رعایا و ولایت اند و بی و غیره از مذکور تعلیق عشر و نزل و تجر
 مواشی و عشر کارد و رس و افراتجا و یوانی و غیره چیزی مطالبی نمایند و رحمت
 ترسانند مانع و معارض نشوند مطالع کنندگان بر بخت و **نوع من**
 حکم صادر شد که بی هیچ صادر شد که ویه اجبوزی در ناحیه اند و بی
 و وقت هر دم یعقوب چلی میباید داشت که در هر سه خود تفرغ نمایند باید که
 عشر و پراشل حسن و لد بر دق صیان از جفت خود و شریکان و بی بی نور
 و تصور سپید نمایند عذر بهانه نیاورند و غله آفرین را نیز مر جرد کتابت
 دیوان مقرر میشود و غزاطاک مولانا قاضی دامت فضا بله جواب گویند که
 مانع و معارض نکردان تا فراغت تمام بصبب استحقاق رسلین بدعا و اتم
 دولت مشغول شوند مطالع کنندگان اعتماد بر توفیق همایون لازم دانند
نوع من معای تقریر شد مثال شریف شرفه الله تعالی بر بخت
 صادر شد که مفر العلماء اکمل الفضلا پیر محمد زیدت فضا بله از وجه غراج و بله
 هر روز مبلغ دو عدد مقرر و مفوض گردانید شد و از محمولات جفت
 و مواشی و املاک و شریک و نیز قدم و قلم شیده معاف و مسلم دارند هیچ
 آفرین تعلقی و تعارضی نرسانند تا بعد از یوم با فراغت تمام زحمت کلی
 حاصل شده بدعا و اتم دولت مواظبت نمایند مطالع کنندگان بر بخت
 روندا اعتماد نمایند عذر بی شهر صفر ختم باخیر و الظفر **نوع من** و شایان

و حکام و نواب و متصرفان و بیگیان و کدخدایان و کوتوالان قلم و ولایت
اند و بی برانند که درین وقت بمشکات امری ماضی در دست بود مولا نا
ملک القضاء مقرر عالمان قاضی البدعه و المنقرضین صفی الدین اصمدی دام فضل
بدان سبب این مکتوب قلم آمدنی بایده که از مال و متوجهات و تفریبات
و غیر مستغلات نطلبند و تکیه و خایه او نزول نکند و فراموشی وی نکند
و از هم چیزی معاف است و اسبیه و میج گونه از عوارضات حاصلت نمایند
و درین باب بقرض نرسند و نراهم نشوند تا بغرض بوده بدعاگوی
روز افزون مواظبت نماید بر بخت و بند و اعتماد نمایند که بی رابع عشر
سؤال المبارک سنه کذا و کذا بسا ختم باخیر **فیه من** مضمون کتب
بر اخلت است که از ترک هر حرمه مضمون اگر بر قرسی که نامش کل ملک
مقدار دو سکه بخت بیت المال علی ذیها الامام الشافعی رضی الله عنه
بمصارف شراوه اعظم طول الله عمره رسید مطالعان بر بخت و بند اعتماد
نمایند و بیانی غرض خرم الحرام سنه احدی و عشرين و مائه و ...
و بعد ازین **فیه من** مضمون کتب ...
مولا نا پیر محمد بر بخت صادر شد که هیچ افزیده غیر از قاضی یا حکام شریعت دخل
نکند و یکی غلبه دعا و آیین موز و یا شغال قاضی بوجه من الوجوه متوقف نماید

و بعد ازین **فیه من** مضمون کتب ...
مولا نا پیر محمد بر بخت صادر شد که هیچ افزیده غیر از قاضی یا حکام شریعت دخل
نکند و یکی غلبه دعا و آیین موز و یا شغال قاضی بوجه من الوجوه متوقف نماید

و اگر کسی مشکاتی شود بدینکاره مغلطه شده شکایتش را اعلام نماید کانیان کلان
ازین حکم تجاوز نکند مطالعان بر بخت و بند اعتماد نمایند و بیانی شهر رابع
الاول سنه احدی و عشرين **فیه من** مضمون کتب ...
و متوطنان و ایته و ضلحا جاعت و بی قاضی کثر هم الله تعالی بدانند که درین وقت
الحکام و قضایای که بشریعت تعلقی دارند بمولانا افضی القضاء و الحکام صد
الملك و الدین پیر محمد دام الله فضلهم مقرر و موقوف گردانید شد بعد ایوم
مباد که از سخن و صواب و بد و تجاوز و تخلف کنند و هر مصلحت که باشد از بخت
و اگر در رسوم شرعیات محکوم مخدومی باشد درین حجت و بند اعتماد نمایند
زیاده مبالغه نرست و دایم باد و هر که از سخن او تجاوز کند مستوجب عقاب
و خطاب خواهد بود و تا دانند **فیه من** حکام و نواب و بیگیان و کدخدایان
انوال و ولایت یکیت بدانند که درین وقت به ذمتیان و بی الواعظو مبلغ دولیت
عدد از مال مقرر میسب و سپاسه کرده شد چنانکه مبلغ صد عدد از مال پادشاه
و صد از مال پانزی بدیشان بخشیده میاید که بعد ایوم هیچ افزیده و اول
قانع و مرام نشود مطالعه کنندگان بر بخت و بند اعتماد بر علامت شریف
لازم و واجب باشد و بیانی اوایل شهر فلان سنه کذا و کذا **فیه من**
دعا یا و کدخدایان و بیگیان و ایته و ضلحا جاعت و بی قاضی کثر هم الله تعالی بدانند که درین وقت
ملک الاماثل بهار الدین بهمن مرجه نامتر است من بعد رعایت و تقار و شستن

لازم و واجب باشد و بیانی اوایل شهر فلان سنه کذا و کذا **فیه من**

موصی که نوشته با انواع رعایت خواهد بود و آن سبب این مکتوب قلم انداخته
 باغ چند در انجالی که بهشت از الیه تعلقی دارد معاف و مسلم داشته شد قطعا و اما
 از عیش و فرح بدکور خطای نکند و تفرق نکند و تفرق نرساند چنان سازد که
 شکری متقل کرد و در هر کی از رعایا و متعلقان خلاف حکم این جانب از بیغ
 مذکور چیزی خواهد گفته شد که لعنت خدا و رسول باشد من بزم بعد مسسه فاما
 انعم علی الذین یبدلون ان الله پیوسته علم مطالعه کنندگان بر بخت و نوا اعتماد
 کتب فی الاوسط من شهر ربيع الاول سنه ست و خمسمیست همه الحکامات
 کوکاشد کوکاشد کوکاشد **نفع من** یکباره باغ تمام
 حاصله کوکاشد کوکاشد کوکاشد **نفع من** یکباره باغ تمام
 و ریح باغ کارگاه را در موضع فرنگ در سی که ملک ملکه خاتون بوده بمولانا
 سید الفنا عیسی فقیه و فک د است باید که حکام و نواب و متفرعان بکوه
 آن باغات از مال مقرری و عشر و سایر اطراجا و یوانی و مطالعات در می داشته
 معاف و مسلم گیرند و هیچ گونه چیزی نطلبند و نستانند و تغییر و تبدیل نکنند
 برین بخت و نوا اعتماد نمایند و خزان فی جادی الاول سنه کذا و کذا **نفع من**
 حکم نافذ انقد الله تعالی بران بخت بصدور رسید مبنی بر آنکه به از نری در بخت
 کلیه حصار ملک مشروع اذان سید الفضاة و الحکام مبتدئ الخراج و الاحکام لانا
 پیر احمد چلی قاضی محروسه بکین بوده است درین وقت دیوانی و برانیز بنام
 مشار الیه از نری و دیده مقرره و مفتوح کرد و این شد تا بعد الیوم هیچ آفریده نگردد

و نواب و متفرعان و سپاهیان او را داخل نپا از رحمت و تفرق نرساند
 تا بغایت تمام هر چه که حاصل میشود و مخزن حصول آورده بعیشت خود صرف
 سازد و کاتنا من کان و نوا مانع نشود مطالعه کنندگان بر بخت و نوا
 و اعتماد نمایند و خزان فی سنه کذا و کذا **نفع من** درین وقت مزرعه
 از نری که در ناحیه کلیه حصار است ملک مشروع اذان سید العلماء و الفقهاء لانا
 پیر احمد چلی بوده است اگر از دیوانی او تا باین زمان چیزی ستده باشند
 باید که بعد الیوم بر همان منوال از نری مذکور کبی چیزی نستانند و نوا
 نرساند قاضی المال بد عا و دوام دولت روز افزون و مواظبت و مشاشرت
 نماید مطالعه کنندگان بر بخت و نوا اعتماد بر علامت شریف لانا نوا
 شمرند و خزان فی او اوسط شهر رجب سنه ست و خمسمیست **نفع من**
نفع من حکم نافذ لانا نوا بران بخت بصدور انجامید که صبا خیزه لانا
 را از عشرین شهر صفر المیمون الی آخر سال بنام آخی صباغ فرموده شد تا از هر روز
 شصت و دو واقعه را بی تصور جواب بگوید هیچ آفریده مانع نشود و در هر یک که
 ذکب یا بد غیر از صباغیه یک وزن و سطر را جواب کنند و نایب شهر و کذا خدا
 بروی معاون باشند که تا کنون کان ازین حکم تجاوز و تخلف نکند مطالعات
 بر بخت و نوا اعتماد بر علامت شریف لانا نوا واجب اند و خزان فی او ابل شهر
 ربيع الاول من شهر سنه احدی و خمسمیست **نفع من** حکم نافذ بر نوا

آتی صیغ لارندن بر آنجست صادر شد که از جماعت لارنده کسی بر صباغ
 برده در آنجا صباغ بر او نداشت کرده باز لارندن نیارود و هر که بیاورد
 بویاخانه شریکند و بهم برهت و رسیان و تفنیک یا کس صباغ نکند و هر که
 بکند بکرونی قسط بعد نایب که خدای لارنده در کار ساز او معاون باشند
 مطالعان بر بخت و نداد اعتماد بر علامت شریف لازم و واجب دانسته
 و محمود در بویاخانه بهم باشند و خیرانی سینه گذا و کذا **نوع من**
 حکم نافذ انقض الله تعالی بر آنجست صادر شد که لارنده علامت شریف آتی
 صیغ مقاطعه صوفیان لارنده از غزوة شریف جاذی الاولی الی آخر
 بسبب غلوری گرفته کنی قصور و فتنه باخر سال جواب که هیچ آفریده
 نشود و هر جا که صوفیان منزه گشته باشند جمع گرداند و این سخن او تجاوز و روف
 نکند مطالعان بر بخت و نداد اعتماد بر علامت صافیون واجب لازم دانند
 و خیرانی سینه گذا و کذا **نوع من** حکم نافذ انقض الله تعالی بر آنجست
 شد که درین وقت خلعت افکار الا فاضل جامع فنون الفصائل حافظ ابدان
 الناس مولانا حکیم زیدت نقیبله از صباغیه فی یوم دوعده و از حمام شریف
 نیز دوعده و مقرر و مقرر شد باید که بعد از یوم هیچ آفریده او را مل و مزاج
 نکرد و تا بقرعت تمام بقرعت نموده بدعا و دوام و ذلالت روز افزون تا
 مدام گشته بمرید غایت شایسته و مقرر شود و لیس الله تعالی مطالعان

بر بخت و نداد اعتماد نمایند **نوع من** حکام و نواب و متصرفان خرو
 بیکند عا الله تعالی بداند که درین وقت غزوة خلف الکبار آتی پاشا
 و آفریده غزوة که از آنجا باینام مرحوم بهلوان علی از خارج قفا و جمع حکم هر روز
 یک سرکته بوده است بیان سبب این مکتوب قلم آفرید تا برقرار باینام شار
 مثل غنائش و طو رسان آن یک سرکته کو سفند را هر روز فریزه بکشد و عمل
 بعلت قضا خرم ایشان نکرد و بر بخت و نداد اعتماد نمایند الله تعالی
 خیرانی سینه و سیم و سیم **نوع من** حکم بخیر و صبا و کشت و بر
 دست لارنده و رسته علی بهلوان و آفریده شد بنا بر آنکه کفر قدیم کبر سرکته
 در دار الفتح بکند و آفریده بر همان قرار آن یک سرکته را بستاند هیچ آفریده
 غزوة را مل نکرد و زحمت نه هدی آن سرکته را تفرک کند و بر عا و دوام
 مواظبت نماید بر بخت و نداد اعتماد نمایند **نوع من** حکم نافذ صافیون
 و مشهور جاری میمون بدست لارنده انقض الفقه و المستعدین مولانا
 شادمان زیدت بر بخت داده شد که بعد از یوم او را سخن بگویند چه چیز
 طلبند و بستانند و از جمیع انواع او اجازت و عذر صابت و بویا معاف و مسلم دارند
 هیچ آفریده از حکام و نواب که خدایان و بیکیان و سایر اهل دیوان و بزرگان
 سازد زحمت و توفیق رساند و بوجه من الوجوه از خیر و سبب و جز
 و نزل و سایر مصداقات و انوارات و تکالیف معاف دارند تا بقرعت تمام

بدعا و آتم دولت و زافزون اینجا نب مشغول گشت موافقت نماید و چون
 حکم جایون مزین کرد و مطالعه کنندگان بر بخت و نند و اعتماد و نعلات بمایون
 لازم و واجب دانند **من** حکم جایون نافذ انقلد الله تعالی بر املت
 برداشت دارند شیخ و پیش و کد شیخ عادل داده شد یعنی بر آنک بعد الیوم
 هیچ آفریده اندی چیزی نطلبند و ستانند و اجمع عوارضات و مضاررات
 و کجایات یوانی معاف مسلم دارند حکام و نواب که غذا یان و متفرقان قضیه
 بود و بر ارجح نه خند و مخالفت نمایند با فراغت تمام در موضع بود و نگین
 در خانه خود کشاده دارند و بآیند و روندن بوسع طاقت خدمت کند و بر عا
 دوام دولت و زافزون اینجا نب موافقت و صارت و چون بدین شرایط
 موکل کرد و مطالعه کنندگان بر بخت و نند و اعتماد نمایند بر ائی سکه گذا و گذا
من درین وقت و به ما بجنون با توفیق کواجن و مضائق و منویات
 بنام اقربا حضرت شیخ الاسلام اعظم اعلم ادم الله برکات انفسه الشریفة
 القدسیة حانه المقرره و مودیم نی مشارکی و منازعی با مال و متوجبات و یوانی
 مفروز تصرف نمایند هیچ آفریده کایا من کایا متفرق نشود و مدخل سازد و چون
 نکرود و مخصوصات آنرا بقدر آ و دور و ایشان بصرف رسانند و از سر فراغت
 خاطر بد عاکوی و آتم دولت فایده اشتغال نمایند مطالعه کنندگان بر بخت و نند
 و اعتماد نمایند بر ائی الامن العالمی آتم نبال فی سکه گذا و گذا **من** درین وقت

حکم جایون و مخال شریف بیون بر موجب احکام امر آ و سالف و معهم الله تعالی
 بنقل آمدی و ازین خلف المشایخ امیر یوسف و کد شیخ عبد الواحد از املاک
 در دین بجنون مرجه دارد و مثل سیب بزر خانه و عیزه تصرف کنند هیچ آفریده
 از حکام و نواب متفرقان دار الفتح قیصریه مدخل نکند و تعارض مر سپاند و
 مشارایه املاک خود را بر موجب شیخ نبوی علیه افضل الصلوات و اکمل التجات
 تصرف کنند کسی مانع و منازع نشود مطالعه ان بر بخت و نند و اعتماد بر عا
 شریف لازم و محقق شمرند عریانی پسند گذا و گذا **من** و درین وقت
 بر موجب احکام و تمسکات حضرت سلطنت شاه خلعت معدله و مر جویم مغفور
 بسعد شهنید جدم قایم شراه و جعل الجنة مشواه درین وقت حکم نافذ برد
 دارندگان اقربا شیخ المشایخ ائمة تعقی الله بفران بر املت داده شد که در
 دین ما بجنون مرجه دارد و از املاک استیاب مثل بزر خانه و سیب بزر و غیر
 متفرق کرد و هیچ آفریده از حکام و نواب متفرقان و کار داران و بیکیان و ویرا
 مانع نشود و معارضت نماید تا شب و روز بدعا و دوام دولت موافقت
 کرده اشتغال نماید مطالعه ان بر بخت و نند و اعتماد نمایند بر ائی اوکسط
 دخی القصد احرام سکه گذا و گذا **من** بر موجب احکام که دارند
 سید الفقیر مولانا تاج الدین ابرهیم امام مسجد جامع بود و آتم فضله حکم صادر
 شد که هر روز مبلغ یک عدد و از وجه مالکی آن دید که برشم ادرارند که در متفرق

بود برقرار شرف نماید و حکام و متصرفان اموال و زمین بکنند و رواجی محمود که خدا
از او قاضی آن عمر و منزلت طلبند و هیچ مرد غلبه را بخت نکرد و وضع نمایند بر بخت
روند و اعتماد نمایند و ازین حکم تجاوز نمایند و عزیزی ماه ربیع الاول سید سبع
و سبعین سید **من** حکم نافذ بر دست درنده طغیان حسن
فقیر بر بخت داد شد و مرزعه خلایق را حضرت سلطنت بنای خداوند تعالی
سلطنت با و از نانی دیده مقرر و مقوض فرمود است برین وقت طایفه
بر موجب حکم جهات طاع خلعت معدن او را بوی از نانی دیده مقرر و مقوض
کرد اندیم بی باید که بعد ایوم هیچ آفریده از حکام و نواب متصرفان آن ولایت
و برامان و منازع نباشد و زحمت نماید تا بفرای بال و مرزعه الحال متصرف بوده
در آنجا بکار ممکن شود و طبقه و عاکو بی روز بروز متقدم سازند تا بمرزعه
و شغلت اینجا نباشد متفرغ گردد و نشانه تعالی **من** حکم نافذ میون
اندر الله تعالی بر دست حفاظ جامع مخرج مغفور سید شهید سلطان
علاء الدین طالب شاه داد شد و بی برانگیزید اندکوس و قف او بوق است
عشر محصل او بمشارایم متعلق گشته بعد ایوم هر چه که عزیر محصل آن
دیده مذکور است مقرر شد بر معیشت خودشان صرف سازند هیچ
آفریده از حکام و نواب متصرفان ولایت نکند او را مانع و منازع نشوند
و در خل سازند تا بفرای تمام و طایفه اگر بر موجب شرط واقف بجای

آورند و در وقت محصلیات مردم و شجره ایشان رفته ضبط کرده در خوش
حصول آورند و هیچ وجه سپاهیان و ملاک و غیر هم بوی مانع نشود و مزاحم
نکرد و تا بفرای تمام بلا زحمت جامع مذکور مبتکر قیام نموده و بدعای
دوام دولت اینجا نباشد مشغول گشته مواظبت کند مطالعه کنندگان بر بخت
روند و اعتماد بر علامت شریف لازم شمرند عزیزی سینه کذا و کذا **من**
حکم نافذ اندر الله تعالی بر دست فقیهان و دین فرناک بر بخت داد شد
بعد ایوم عشر باغات و کتان و عشر بوستان ایشان را بملک صد قلو رس
فرمود شد می باید که هیچ آفریده از حکام و نواب متصرفان اموال و ولایت
نکند و حکام الله تعالی عن الآفات و المکید و غیر از روزیاد و چیزی نطلبند
و نشاند و زحمت و تعرض نرسانند مطالعه کنندگان علامت شریف
بر بخت روند و اعتماد نمایند **من** توشیما لان و حکام و نواب
و متصرفان و بیکیان محروک نکند چون واقف گردند باید که از بخت
عوام غیر الفقرا بن الحاج و الحرمین حاجی خرد آم تو فیه بعثت عشر و تغار
و مقرر و خادجی چیزی نشاند و تعرض نرسانند و از کوسفندان و مواشی
او مجبور نطلبند و از باغ و زمین او چیزی مطالبت ننمایند و هر چه بر جمع سازند
مدد و معاونت مرغ ندارد چنانکه امداد شکو متعل کرد و برین جلد روند
اعتماد نمایند که فی الساکس و العشرین من حرم الکرم کذا و کذا **من**

حکام و نواب و متصرفان و بنیکیان و ارباب و اعیان و کدخدایان و بنیکد حجت
 عن البلیة بدانند که درین وقت معتمد المشایخ سید الزکاء و العیاق و ه و ه الا و ه
 شیخ حاجی عوض و آثم الله بکنه آمدند که امرای ماضی بریقه الله تعالی بجهت زانو
 اعزت و حسبته نه نفی عشر و نزل و فجز و دو کالین و وزن و از اخراجات
 و عوارضات و تکلفات چیزی نطلبند و تعرض نرسانند معاف و بیست و نه
 و بنام مذکور هر روز یکسر سر کله جری و معین دانند و متغایرنه نمانند که
 بدویشی خود مشغول گشته بدعا گوئی قیام نمایند این جلد را بمعیت خود
 صرف سازد برین جلد روید و احتمال نمایند بر اضمناخیر و التعلال و کرا و کرا
نوع اما و نواب و حکام و متصرفان و بنیکیان و کدخدایان و ولایت
 و بلدن نیکد حجت عن الافات و البلیة بدانند که بموجب حکم امرای طایفه
 رحمهم الله تعالی بر دست دارند سید المشایخ حاجی عوض دلم برکنه حکم جوی
 و نمود که از مذکور عشر و نزل و فجز و عوارض و تکلفات از جنت که نوسند
 و دوکان و وزن و کما و چیزی طلب نمایند و هر روز یکسر کوفتی بر کله
 بند و فر و خنه هیچ افزوده مذکور چیزی نگویند و متغایرنه نمانند که مذکور در
 خود مشغول شدن بآیند و روند خدمت کرده بدعا و دوام دولت
 ملازمت و مواظبت نمود و این جلد را که ذکر رفت بمعیت خود و آیند
 و روند صرف سازد و مطالع کند که از بر نخلت روید و اعتماد و علاقت معایر و

واجب و لازم شمرند که در وقت غرضه شهر فلان کذا و کذا **نوع** حکم دارند و بدست
 سید الفزاکشیخ و النون و کدشیخ حاجی عوض دلم توفیق داده است که از
 قدیم لایام مرد دعا گوئی میبوزد اندی باید که بعد الیوم نیز بر همان قرار آیند
 و روند خدمت کرده بدعا و دوام دولت مشغول گرد و نواب و حکام
 و متصرفان و کدخدایان و ولایت نیکد از وی عشر و نزل و فجز و رسامه
 و از ربع باغ که در موضع بود داشته اند چیزی طلب نمایند و زحمت نرسانند
 در جمع عوارض و تکالیفات بیوائی حسبته الله معاف و بیست و نه حکم دارند ازین حکم
 تجاوز و تخلف نرسانند اعتماد بر علامت شریف لازم دانند **نوع**
 بموجب حکم حضرت جها مظهر خلد الله معدله بردست دارند و قدره الله شایسته
 و النون دلم برکنه که از قدیم دعا گوئی معاف و دوام است بر قرار سابق عشر و نزل
 و فجز و معور و مجموع عوارضات بیوائی ندهد و حکام و نواب و کدخدایان
 و محصلان نطلبند و زحمت نرسانند مطالعان برین جلد و ند و اعتماد و کلی نمایند
 عزرا امام خلد تعالی بیست و نه کذا و کذا **نوع** حکم نافه بردست نفلان
 ولد فلان فقیه بر نخلت داده شد مادام که دیکه کلوش و دیکه کبان است و تیر
 سکبان است و فقی که دیکه کلوش از جهت سکبانی بدرا آید بنوعی تغیر و تبدل
 کرد و مشارا لایه ولد فلان رحمت باشد هیچ کس و نواب و حکام و نواب
 نگویند زحمت و تعرض نرسانند بر نخلت روید و اعتماد نمایند **نوع**

حکم نافذ بردست دارند علامت شریف حمزه قوی ولد عیسی خواجہ برخلت
دادہ شد کہ بعد الیوم در ولایت نیکوہ حمیت عن البلدیہ در نیکوہی باشد
و ممکن میشود مسیح آفریدہ از حکام و نواب و کار داران ولایت و مبالغ
نشود و مزاحم نکرد و از عوارضات و تکالیف دیوانی و قیوم روستا
و حق اخلام معاف و مسلم و آرن تا بغیر بال و سخت حال در درویشی خود بودہ
بدعا و دوام دولت روز افزون اینجاب مشغول شود و ملاکات و دیہ سکونت
نیز متصرف بودہ بر معیشت خود صرف سازد و فوق کہ جابر عام باشد
بر بیکار معایون بیاید و چون حکم مہمون موشع و نثرین بودہ مطالعہ کنندگان
بر بخت روند و اعتماد بر علامت شریف لازم و واجب دانند عزتانی شعر
جادی الا و یا منہ کذا و کذا **فوج من** حکم نافذ بردست داد و دل کوچ
بر بخت دادہ شد مہمنی بر انکب زمینہا کہ بخت ملکیت تا این غایت و دست
مذکور بودہ است اند موروث پدرش و خیرہ و از جہت بیت المال پیش
خوین و خود تیر سندن بر موجب شیخ بنوی علیہ افضل الصلوات و اعلی
الجات و تحت تصرف خود داشتہ کسایر الماکات و نیز متصرف کرد و مسیح
آفریدہ از حکام و نواب و انساب بیت المال و سایر مقرران ولایت و مقلیہ و
کاتبان کان و مبالغ نشود و مداخلت ننمایند و در حمتی ساند تا بغیر
تمام خدمت بیکار معایون بیاید و یکمتر نوکر قیام نموده ملازمت نماید

فوج من سبب تحریر و موجودیت طیار است کہ دارند علامت شریف
یوسف امام مولانا سید المشرقیں قدوق المحققین شیخ احمد دام فضلہ الکام
امرای مابین رحمہم اللہ عالیہ عرض کرد باقی کہ در سیمین و قراک اردوی و کتان
و باغ داشت از جملہ عوارضات دیوانی معاف و مسلم بودہ است و باید کہ
بعد الیوم بر همان قرار معاف و مسلم باشد کسی مانع و معارض نشود و حمت و تقوی
رست اند مطالعہ کنندگان بر بخت روند و اعتماد نمایند **فوج من**
حکم نافذ اندنند اللہ تعالی بردست دارندگان اولاد اور خانیک و لہجی بر بخت
دادہ شد کہ در مرگجا کہ قوم و تعلقات خودشان رفته است سبب فقرات
بر کنند و متصرف گشتہ است جمع سازند باز جای خودشان بیاورند و در
مہم کی و پہلوی کہ کسی باشد مثل او محضار و ولد خال مانع و معارض
نباشد و مداخلہ نکند و تا در وطن مالوف خودشان مجمع گشتہ بمشاورہم
اولاد اور خان اطاعت نمایند **فوج من** حکم جہا مغلچہ بر آئین بصدر
پیوست کہ بکدر آسیاب وقف حاجی عمران کہ درین وقت بخدمت مخزن
المظاہرین قدوا العلماء رکن الدین دام فضلہ را بر موجب وقف تعلق دارد
باید کہ از جمیع عوارضات دیوانی و سایر اخراجات معاف و مسلم بودہ خبری
مطالبی ننمایند و حمت نہ ہند و پیرامون نکردانند کہ ازین حکم تجاوز نہ
در لغت خدا و رسول و ملائکہ بمعین باشند بر بخت روند و اعتماد نمایند

فی جاذبه الا ویلی است که کذا **منع** حکم نماید و آتم نهاد بر دست
دارند حسین و دلا فرجی در دیه او رت کوی دادش بر بنی برانک بعد
ایوم و بر ابلغ و وسکه معاطعه فرمودیم که جماعت او رت کوی هر مد عمر او
چیزی ندهد و از جمیع عوارضا و تکالیف دیوانی معاف و مسلم باشد خواب
و حکام و متصرفان ناحیت اندوخی و غیره و بر اترغ نکند و در حدیث است که
بال در هر جا که باشد در روشنی خود بوده بدعا و دوام دولت مامولت
غایب و **منع** آفریده در تبدیل و تغییر این حکم نگردد و هر که از حکم تجاوز نماید
خدا و رسول بر وی باشد مطالعان بر نخلت روند و اعتماد بر علامت شریف
لازم و واجب دانند **منع** حکم بر دست آورده فرجی و اولاد
او و دیه او رت کوی دادش بر بنی برانک بعد ایوم ایشانرا ابلغ و وفور
مقاطعه فرمودیم که جماعت او رت کوی ندهند و از جمیع عوارضا و تکالیف
معاف و مسلم باشد خواب و حکام و متصرفان و که خدایان ناحیت اندوخی
او از خدمت ندهند و از آن دو سکه چیزی زیاده نطلبند و بوجه من الوجوه
غیر از غریبان و زمین مطالبی نمایند تا بفرغ بال بر روشنی خود مشغول
بدعا و دولت روز افزون مامولت نماید و هر کسی که برین حکم مانع میشود
لعنت خدا بر وی باشد مطالعان بر نخلت روند و اعتماد نمایند **منع**
حکم تا قدر نخلت بر دست جماعت قصبه بود و او کشته شد که بعد ایوم بر دست

نخجور و آشی مثل که سفند و بز و ماده کا و و غیر از بسامه جفت از ایشان خبر
نطلبند و دست نهند و بوجه من الوجوه مطالبی نکنند و زحمت و معارضت
نمایند خواب و حکام و متصرفان ولایت نگیرد و بزر بعلت آن بدیشان
مدخل نکند و سخن نکند تا بفرغ تمام بدعا و دوام دولت روز افزون
مامولت نماید و هر که از حکم تجاوز کند و مخالفت نماید در سخط و لعنت خدای
حق جل ذکره و بر رسول خدا علیه افضل الصلوات و اکمل التحیات باشد مطالع
کنند که آن بر نخلت روند و اعتماد نمایند غریبان **منع** حکم تا قدر نخلت
بر دست سید العلماء مولانا بدرالدین برانک و در کشته
از و صایای جماعت نگیرد و ولایت هر چه **منع** بقدر نموده است بفرج
فرموده شد باید که هیچ آفرین او را مانع و منازع نشود تا بفرغ بال تصرف
نموده بمعبشت خود صرف سازد و دعا و دوام دولت روز افزون نکند
مدامت نموده بتقدیم رساند و بزر عذابت و مرحت شامه مامر صدر و غیر
بوده اشناع باید نشانه تعالی مطالعان بر نخلت روند اعتماد نمایند غریبان
رسع الا و کسب اهدی و غنیمت **منع** حکم تا قدر نخلت بر دست
جماعت و باغبان محروسه نگیرد برانک صادر شد که رسم عقاب هر چه
در زمان مرحوم علیک محمود داده اند درین وقت نیز بر همان قرار مقر شود
شد که او را بدهند و بدعی که بعد از آن بدیشان نهاده اند بوجه من الوجوه بود

نطلبند و نتانند هیچ آفریده ای را باز یاده آن متعرض نشود و ازین حکم تجاوز و تخلف نکنند و الا سنجی عتاب خواهد بود تا آنکه مطالعان برین جلد روز اعتماد بر علامت شریف لازم و واجب دانند و در ای اوایل خرداد ماه **نوع من** حکم نافذ اند و الله تعالی بر این ملت بیافزاید پیوست که عادت و قانون او محصور چنانکه در زمان محرم مغفور پذیرم معتنق میبود است بعد الیوم نیز بر همان قرار شود و گایان کان او را تبدیل و تغییر نکند خدا و فرزند و منازعه نور و مطالعان بر تخیل و روند اعتماد بر علامت شریف لازم دانند **نوع من** حکم نافذ بر موجب قانون نامه نیکین بردست دارند سید الشجاء قدوة الخواص محمود بک بنی قریه داده که بر موجب قانون نامه از ولایت ملند رستانه غیر از قانون نامه بکجه نطلبند و نتانند و در ویشان را حجت و تقاضی رستانه و الا معاتب شود اعتماد نماید بر مقتضای و مهارت در برابر موجب

در محرم و در خرداد ماه و در خرداد ماه و در خرداد ماه **نوع من** تجدید حکم نافذ اند و الله تعالی بیافزاید پیوست **نوع من** مسیح بر آنکه ناویا فخری در موضع دهر یون بنام افکار الحکماء و اعتبار ساکن مساکل المظفریه مولانا جلال الله والدين حکیم و انت فضا یلم مقرر است و باید که بعد الیوم نیز در تحت تصرف خود داشته و قاف و مستقلات مورد در هر جا که

باشد فی نفور و تصور تسلیم نمایند کسی مانع و معارض نکند و اند تا بفراغت قلم بدعا و دوام دولت و موافقت نموده و مغرب عنایت و معرفت نماید و قصد و مطلع گردان شاء الله تعالی بطلعه کند کان افعال نماید **نوع من** تجدید حکم نافذ اند و الله تعالی بر دست دارند و سید الشجاء قدوة الخواص محمود بک بنی قریه داده که بر موجب قانون نامه نیکین بردست دارند سید الشجاء قدوة الخواص محمود بک بنی قریه داده که بر موجب قانون نامه از ولایت ملند رستانه غیر از قانون نامه بکجه نطلبند و نتانند و در ویشان را حجت و تقاضی رستانه و الا معاتب شود اعتماد نماید بر مقتضای و مهارت در برابر موجب **نوع من** مسیح بر آنکه ناویا فخری در موضع دهر یون بنام افکار الحکماء و اعتبار ساکن مساکل المظفریه مولانا جلال الله والدين حکیم و انت فضا یلم مقرر است و باید که بعد الیوم نیز در تحت تصرف خود داشته و قاف و مستقلات مورد در هر جا که

صفر ختم الله بالخیر و الظفر سنه شمس و ثمانه حرمه **نوع من** سبب بحر

و در ایستادگی آنست که در ولایت نیکه هر چه از اوقافش عاقلان دارد و بجز
 افتخار العلماء اختیار افضل امولاً نامحیی الدین ادام الله فضایلش تفویض کردیم باینکه
 بعد البوم اوقاف آنظر فی انایب مناب پاینده تصرف کند و کاینکه کس
 مانع و معارض نشود و مزاجم نکردد و دست او را در آن شغل دست طاواند
 و هر کسی در آن مهم بدو رجوع کند مطالعان بریختند و بوند و اعتماد بر تو میزند
 لوازم و واجبات بخرند و تجاوز نکنند و جزای فی البوم الشش عشر شهر
 رمضان العظمی هر سه روز بختی و بختی بختی **نوع آخر** درین وقت
 حکم نافذ اند که حق بردست آورده خلیل بک که سلیمان برانجست داده
 هر کس که از قوم و قبیل و تعلقا اوست آید و ده سالگی مذکور ممکن باشد هیچ
 آفرین از حکام و نواب و کارداران قیصر تبریزی مدخل سپارد و تفرغ بکند
 و از ایشان عادت اغنام حقوق دیوان نطلبند و از هیچ عوارضات دست
 نکوت کند تا بقراف تمام و نیز بخدمت امیری قیام نموده التزام نماید مطالعان
 بریختند و بوند و اعتماد نمایند و جزای سنه کذا و کذا **نوع مستجد**
 حکام و نواب و متصرفان و ایام و کابر و صد و رواجیان و محکمان و خطبان
 و کسب شهرت بکسب حمت عن الافات و الکیده بدانند که درین وقت قضا
 و حکومت شرعی شهرت و ولایت مذکور را بنام مفتاح العلماء قدوة الفضل اشرف
 القضاء و ارث الانبیاء و المرسلین خلاصه المکار و الطین را را بخدمت مولانا حاج الدین

الحاج ابراهیم ادام الله فضایلش مقرر و مفوض گردانیده شد تا بتشیت آن مهم
 دینی قیام نموده و در تقسیم موارث و بجلالت شرعی و انکس و قطع فضولات
 و اعانت اموال ایتام و خاصه من مخرج دما کانه خلافت و باقی مقامات و بختی
 بمصطفی تعلق دارد و سعی نموده بر کسبی و دیانت خود بتقدیم رساند و بختی
 سازد که دقیقه از دقایق آن مستغفرت و بختی شود و از سبب آن حیف
 و ظلم مسلمانان نباشد و از وجوئات که از قضا بیفتد نیمه را خویش من بفرست
 کند و بختی را بخدمت منسوبی بخواند العلماء سید لا فاضل قاضی زاده مولانا صاحب القبر
 ولد مرحوم قاضی علیکدام فضل و سید الاقران خلف القضاة المتأخرین
 قاضی زاده عبد المؤمن ولد مرحوم شمس الدین احمد نویدی طاب القاء و رسانیده
 ایشان نیز در وقت احکام شرعی در محکمه بهم باشند علماً و مشایخ و مشایخ طایفان
 جانب عزیرش را لیدر امر نزد داشته و مذکوران را شریک و دانند برین بخت
 روند و از حکم او تجاوز و تخلف ننمایند و اعتماد نمایند و جزای او او را جانی الا
 سنه حسی سبعین و سبعه **نوع دیگر** حکم نافذ بردست آورده علامت شیعی
 ابراهیم برانجست صادر شد که مذکور بعد البوم معاف و مسلم باشند چنانکه مسلمان
 سایر خدمت کنند و نیز بر همان قرار یکسوار خدمت کند و به یکباره بایون
 طاعامت نمایند باینکه هر چه آفریده از حکام و نواب و متصرفان و کارداران
 ولایت نیکه و برامان و معارض نشود و حمت و توقض رستارند مطالعه

کنندگان برین جلد روند و اعتماد نمایند **حکم** معنای **تقریر** و **آرد** بر موجب شایسته
 و احکام سلاطین ماضی بیض الله عزهم امامت مسجد و بطایفه بوره مرهم معفو
 مولانا بدر القبرین رحمه الله مقررات و با امام مکرّم تجل مولانا مجد الذین که نزد
 مرحوم فقیر است معفو و داشته این مکتوب آید شد که متولیان وقت جاریه
 و جامکی امامت یا اینجا که احکام مطهر است و برین شریعت مثبت نیاید
 تصور برستانند و متکب بخوبید **مسجد** کسبیدم ان مقدار نقد
 جنس بای عزرب است که دارند و هیچ گونه متکب بخوبید و آنچه که از قدیم بود
 مؤید بوده است ایشان نیز تغییر کنند و بر همان قرار مقرّر شناسند بر بخت
 روند و اعتماد نمایند کتب فی راجع عشر شعبان المعظم سه روز سعاد بر این
 باخیز بر اوقاف مسجد از باغ و زمین و غیره که از قدیم بوده باشد بر موجب حکم
 قطعاً چیزی بخوبید و از معنی عوارض و غیر مالکی مطالبی کنند معاف و مسلم دانند
نوع آخر مطالب کنندگان بر موجب حکم ضرر روند و از آن تجاوز بخوبید
 و چیزی از عوارض و تکالیف و غیره نطلبند برین جلد روند و اعتماد نمایند کتب
 فی خة جمادی الاول سه تلاف و تثنیخ سعاد و الحمد لله و الصلوات علی نبی محمد و آله
 الطاهرین **نوع آخر** مثال شریف شرف الله تعالی بر دست سید القضا
 و احکام مولانا قاضی القاضی اخوانی برای بخت صادر شد که در ولایت
 خاتون برای لرحیم و خدایات هر چه که واقع میشود در حضور او نیست و نقص

کنند و قی که شرعاً ثابت شود بر موجب قانون نامه جنایت را بستن از آن
 زیاده چیزی نیستانند و الا بتات عتاب حق خواهند بود و مطالبان برین
 جلد روند و اعتماد نمایند **نوع دیگر** حکم صادر شد که جماعت قانون سراسری
 بعد از یوم شریع و امامان که جماعت میکنند در هر حقوق و در سوم دیوانی
 معاف بوده حکام و نوایب مقرران دیوانی از ایشان یکجمله استانند
 و مزاحم و معارض نشوند و ازین حکم تجاوز نمایند مطالعه کنندگان برین جلد
 روند و اعتماد نمایند **نوع آخر** مثال نافذ انقض الله تعالی مشارق الارض
 و مغاربها یعنی بر آنکه نظارت اسرار محروسه لارین و امر معروف و نهی نکره
 عبارت از نماز محاربت بخواه لا متا مزید فرموده شد که آن شغل خطیر را بر موجب
 شرح نبوی علی افضل الصلوات و کمال الثبات است مجری و آرم هیچ افزوده
 کاینکه کان کار و او را در نیاید و مداخلت نمایند و مزاحم نبوند و الا معذرت
 و معاف کردند مطالعه کنندگان چون علامت مجابون موکد کرد و اعتماد
 نمایند خیراتی در معالاول کسب ارج و عزیز قنای **نوع من** **از انشاء**
جاءه جللی کاتب **رحمه الله** هو الهادی لا اله الا الله محمد رسول الله حکم
 مجابون و کتاب میون بر قاعد شرعی نبویه افضل الصلوات علی انفسها
 صورت خیر بابت جمیع پهلیمان و مؤمنین و مؤمنات که دعوی امت
 مهدی میکنند صلوات قیام نمایند و کوف را و جمیع و ابضا الله را ادا کنند و سن

وواجبات و صدقات علی قدر الکسح و الطاقه بر موجب حکم آورند از طریق حاکم
شرعیست مهری تجاوز و تخلف نکنند و الا هر کی اوقات خیر را قیام نمایند و با
شریعت متفاوت و مطیع نشوند در حضرت باری تعالی عرش سلطانه و عظم شانه
و تقدست اسما و بنا بر جهنم معاقب شوند و هر کسی که نماز نکرده و اولیای غیر
و زحمت دهند و عتاب کنند مطالعان بر بخت روت و اعتماد نمایند و هر کی
ست و ثانی و عالمی و هر چه نبوی **منه** حکم نافذ بردست دارند و عکاس
شریف صلوات بر ائمه و در رسیدگی درین وقت بر موجب شرع
بنوی علی افضل الصلوات و اهل الخیات در بلد و مکتبه و ولایت امر معروف
نهی منکر کنند و بی غارتان را نماز گزارند و بی تعدد بخالفان و معاندان را
تقدیم دارد و باید ساجد بهی غازی که در میان جماعت خودشان باشد
تذکره اعلام کند بپایان نماز و فسق و شاربان خمر که شرب میکند بشرب و روز
در محله و شهر که در معلوم کرده باشد بکاه ایجاب عرصه دارد تا از حش
بدرا آهن تفریز رود و میان شهر و ولایت را تاکید کرده هر کی در حدود
شان علامت بکند اظهار کنند در میان مسلمانان نه علامت بکند و نروند
و نوع ساز و کوب و فیه از و قایق امور شرعی و دینی مهمل و نامرعی نماند
و چون این شرایط را بتقدیم رسانند و طیفه مباشران این مهم دینی که از قدیم
معتاد است مشارالیه نیز بر آئین و انحراف خود آورده و هیچ آفرین مانع و نماند

نشود و قایق و حاکم وقت و بر تقویت کرده در تمشیت وی اجتهاد تمام
نمایند مطالعان بر بخت روت و اعتماد بر علامت شریف لازم و اندر حراتی شهر
خادانی الا وی سینه روح و **منه** حکم نافذ بردست دارند و
احمد شیخ بر ائمه داده شد که در میان جماعت نکند و ولایت امر معروف
نهی منکر کند و از حق تبارک صلاه بواجبی بدر آید و هیچ کسی میل و ساجد نکند
چنانکه در میان خلایق عادت مالوم است بر همان قرار اجوا نماید هیچ آفرین
کاینکه کان مانع نشود مطالعان کنند کان برین جلد روت و اعتماد نمایند و در
فی اواسط شهر ربیع الثانی سینه و حش و صلوات در ساقی نیز باید کور بایتم
هر چه بدستان میقتد باید بکیر میزند و در آن کار ساجی باشد هیچ آفرین مانع
نشود برین جلد روت و **منه** از حکم التفاء و مبارک و اشارت مخدوم
جهانپناه عظمه الله جلال قدر من دیوان الا و قاف بوقت تخلص اوقات
خو و دارا اهل و لایه نکند حاکم الله تعالی مقرران اوقاف بر سبب و فیه
نمودن مثل بر آنک بکیر و دکان در بازار و برین وقف بوده است بر بقعه
مذکور بعد از تحقیق تمام تحقیق اقامه بکیر و دکان و کان وقف بوده است
تمام دکان و بعد از تحقیق آن یکسج دکان را بکیر و زمین و دیوار و دکان
چنانکه در مکتوب شرعی که در دار القضا نکند باشد استدلال کردند و استدلال
منه را تسلیم مقرران کردند و اندر بیان سبب این مکتوب قلم آمدن بعد آن

والذكرين غرامة والذين اولاهم فضايله عمن عيسى راد ويطهانه دوخته
 باغ خواجه است و در جنب آن سه تخته فیدون ساخته مبلغ شش هجده مقاطعه کرده
 شد تا سال سال بخت حصه مالکانه معتقدان اینجا بنام برسانه و زیادت
 ازین کسی جانب خدمش را مطالبه نماید بگوید و بگوید حکم نطلبند تا بفرست
 بعارت آن مشغول گشته بجان عارت آورد و بآبادانی گوشیده بدعا گوی شغل
 کرد و مطالبه کنندگان مذکور برین جلت روند و اعتقاد نمایند و هر که تغییر و تبدیلی
 بلغت و خط الهی و رسول و ملائکه اجمعین کرد و غیر بدله بعد ماسع فاعا اعتر
 علی الذین یتدلونه انه سوا السبع العکیم سبیل دعا با و که خدا یا ان مذکور است که
 حیوان در احترام و توقیر خدمش گوشند و هر چه رجوع سازد مسرعت نماید
 برین جلت روند و اعتقاد نمایند و عزیزی ان لک العزیز من رمضان سنة خمس
 و اربعین و سبعاء و الحمد لله و الصلوة علی نبی محمد و آله الطاهرین الطیبین اجمعین
 بمقتضای **نوع** چهارم باغ در سینور و به فرناک خد اول
 ولد عاری دوم کشکوس ولدانه نکوس سوم بابا قطنین چهارم چوبان که
 ملک دو کاس لنگ است بر موجب نصبت امیر موم بزرگم طالب ثراه مبلغ
 بیست و پنج عدد مقاطعه کرده این مکتوب داده شد که سال سال معتقدان
 مالکانه مبلغ مذکور را برسانند بمطالع **چهارم** زواید و آفرین جلت
 بهره فراخ نشود و معارض نکرد و نواب و فرزندان و معتقدان مقاطعه را مغرور

داشته بغیر و تبدیل جایز نشوند و در بطلان این معنی نمی نگیند و درین
 باب طعن نزنند بر بخت اعتقاد نمایند فی حاوی عشر ربیع الاول سه ثلاث و اربعین
 و سبعمائه و الحمد لله و الصلوة علی نبی محمد و آله و صحبه اجمعین الطاهرین **نوع**
 رعایا و کتدایان دیر فرناک برانند که درین وقت باغ لغو و کس و باغ خود را
 کشکوس یا بسید المسیح یا با عوبی مقاطعه کرده شد که فی خد و بهمانه بهر مقدار
 بیت جواب گویند و معتقدان اینجا بنام برسانه و زیادت و بزرگم
 نطلبند و زحمت نه دهند و هر کسی که این مکتوب و کون سازد لعنت خدا و رسول
 و ملائکه اجمعین باشد مطالبه کنندگان برین جلد روند و اعتقاد نمایند و عزیزی تا به
 ماه شعبان سنة ستمین و سبعاء **نوع** مکتوب بران موجب و تمام
 یعنی برانکه ازین دو کاس را از رون عارت امیر معظم مخدوم کامران امیر سید القدر
 و الذین عاقله زمین بود درین حال آن زمین مذکور دو کاس برضا خود
 با امیر داده است و بعضی آن زمین دیگر بیرون آن که درخت کردکان در میان
 زمین است در پیش دید معروف از آن لیون سبب بسته است بعد ایوم و حج
 کسی به حضور دو کاس در آن زمین مدخل نیابد و رعایا و که خدا یا ان و به فرناک
 این زمین را از آن دو کاس دانند و دو تخته باغ در لاغوس از آن لیون سبب
 بمبلغ صد عدد مذکور دو کاس خواجه است و چهار باغ یا با بسید و کس و داده است
 و جهانها و غراب و شتران را از آن لیون با دو کاس داده مطالبه کنندگان برین جلد

سنة اربع و سبعين بسجاده رب الختم بالخیر **فوج** حکم نامه افغان
تعالی فی مشارق الارض و مغاربها صادر شد که حکام و ثواب و متفرعان
و بیکیان و کدخدایان و ارباب اعیان و امانی و ولایت قیصریه بدانند که
حکمی و حجت و کلی نعمت برتر فیه خلاصین معروض و موقوف است بر خواهم
تمام مسلمانان و رعایا و زکار خودشان را در ریاض امن و استراحت
کدامند بنا برین سبب این مکتوب در قلم آمد که از جمیع حقوقات و جوانی
و از قضایا و مقاضات و از مبادیات و یافات و مستغلات هر چه مقرر
میکرد و بر موجب قسم دیوان عرض تقدیر الله مستحق بکجه و دیگر زیاده خبری
طلب نمائند تا بفرغت در ویشان آن ولایت مرده الحال کشته بدعا و دوام
دولت مشغول شده و بر مزید غایت مقرر صد و متعلق گردان شایسته تعالی
مسیر **اما** **حکمی که معنای تقریر دارد** حکم معاویون و قلم نافذ
میخون انقلع الله تعالی بنفاز بیوست که امامت مسجد حاجی محسن که در بروج
مبنی است شام افغان را الفقهاء سنان الدین یوسف نقیبه ولد حاجی ابراهیم ازانی
دینیه غیبین و تقویض و مودیم که بعد البیوم در آن مقام مبارک صلوات خسته
افامت نماید کیس لایع و معارض نشود تا کی بطرف بال و مرده الحال بدعا و دوم
دولت روز افزون مداوم و ملازم باشد و هر که ازین حکم معاویون تجاوز و
تخلف کند لعنت الله و ملائکه و الفاسد معین بر او باشد مطالعه کنندگان برین جمله

روند اعتماد نمایند عمر ثانی او از شهر جاذبی الاخر سنه ثانی و حسیه **مکتوب**
این مکتوب بقلم آمد بنا بر آنکه ملک العلماء و الفضلاء اختیار العلماء مولانا می معظم
سید الزخا و العباد و المله و الدین عمران بن علی دام فضل و دیه طایفه
فیدونی ساخته است و بحال عمارت آورده و بجهت ثبات آخرت آن فیدونی
را مبلغ پنج عدد مقاطعه کرده شد که ماعشر ماکلی بدو همد و پستال بسال حکم بخیرید
نطلبند و جانبی را از اهرام نشوند و تقاضی نیست اند تا بفرغ بال و در غایت
حال عمارت و آبادانی آن اجها و غاید ثواب حکام و معتمدان دیه نور و طایفه
زعمهم الله تعالی برون این مبلغ که ذکر رفت زیاده نیست تا نذر نطلبند و هر که ازین
قرار تجاوز کند با لعنت خدا و ملائکه باشد تا نذر کور بدعا و دولت قاهره مواظبت
نمایند سبیل رعایا و کدخدایان و دیه طایفه است خدمت ملک العلماء و الفضلاء
قدوة العلماء و المله و الدین عمران دام برکت فیدون که بنا کرد و است
و عشر ماکلی آن را مبلغ پنج عدد و معین کرده تمکین ندهند که بزا و بد چهری طلبند
و مزاحم نشوند و جانبی را از اهرام و محترم دارند و شکو و شکایتش را در دوز
شمرند و قرار شد که آن فیدون تا حاصل نیاید مقاطعه که معین شده است غایت
و نطلبند از جوایب برین جمله روند و اعتماد نمایند کتب ثانی عشرین مضامین
حسن از جبرین و سبعه و الحمد لله و صلوات و سلام علی نبی و آله و معین بر این ختم
بایخیر **فوج** **مکتوب** نویسم بالان و حکام و ثواب و متفرعان و بیکیان و دیه طایفه

بدانند که مولانا و معظم خردین و شمس الدین مومن نمودند که هر سال مبلغ
دینار و چهار مده غله بواجبات و قطعات مسجد جامع طابا به نام ایشان
جری است و بدفاتر و مواهب و در آمد و القاس امضا کردند این مکتوب
در قلم آمد تا آن معمر را سال پال تمام و کمال شیء مقصور و نقصان از ماکتبات
بر سپاند و بجدید حکم و پروانه نطلبند و جوکات و سایر تکالیف و اوجبات
چیزی نمویسند و مطالبی ننمایند و چنان سازند که مرقه بودند بدعا و دولت
روز افزون قرشت با نایب و الحیدالی یوم الوعد و الوعد موافقت نمایند و در
فی الخامس من شعبان المعظم سنه اربع مائه و سی و یک بمطابق آخر جمادی
الکامنه مقررست **فوق من** مضمون تحریر میابون و مکتوبن تسلیم میابون
بر امانت بنفاد و پیوست که حاجت درویشان و ذمیان و ولایت نکینست
عن الاغاث و المکدیه آمده عرضه داشتند که از سبب پاسبان غایت ذمات
می کشند و از این جهت روی با ترعاج آورده اند درین وقت پاسبان را بدیشان
نخستین شد و مبلغ هجست اقدار وجه جفت که در هر سال از هر جفت مبلغ
یکصد عدد در قیانون نامیه سطور است نخستین و تخفیف کرده است که حکام و
و متفرقان و حوزاران محروس نکین بعد البوم از ولایت مذکور پاسبان
نطلبند و نتانند و نقدی رسپاند و از هر جفت در هر پال مبلغ هجست
ستانند زایره نطلبند تا درویشان فارغ البال و مرقه الحال بوده بهمارت

و ذمات و آیادانی مشغول شوند و بدعا کوی دوام دولت روز افزون
مواظبت نمایند مطابق کنگکان بر بخت روز و اعتماد بر علامت میابون
جایز شمرندی او افزونی بچسبند و درین همه **فوق آخر** و شهاب
و اعیان و امانی و بیکیان نکین و حال و امانت مضایق بدانند که حاجت باغان
نمودند که چون بفرج کوده می شود و دو پالچیم بزیا بهم گذارند که در کوران تفر
می کرده اند و حال اجماع خلایق کرده بران سبب این مکتوب قلم آمد که بران
قرار و بران موجب که تا غایت قدیم برین موجب مقرر بوده مقرر دارند و در پالچیم
بزر طعن رنند و تغییر و تبدیل نکنند که تا مادام بفرج شود و پالچیم را ذباغان
تصرف کنند و درین باب تقصیری ننمایند و احوال نورزند که و باغان بغرافت
در کار و درویشی خود مشغول شده بدعا کوی مواظبت نمایند برین
جملت و وند و اعتماد نمایند که بی الثامن عشر جالی اللعیرانی و ستر کسحام
ربا ختم باخیری قصرتیه **فوق آخر** نواب و متفرقان و متوقی طیان چون
بر مکتوب گفت که دزد برقرار قدیم که مولانا و معظم امام افضل بدین چلیق لم
فضله جاکلی که سلطان اعظم علاء الدینا و الدین خلده ملکه عتین و مقرر داشته
بود است و مدت یک سال مبلغ چهار صد عدد و سیم و مبلغ یک شش عدد
کندم بوی می رسیده است باید که بر موجب احکام که در دست دارد و برسانند
و احوال ننمایند تا در وجه معیشت خود صرف نمایند و بدعا ی دولت روز افزون

قاهره بنهار الله با مخلوقات و الی یوم الموعود قیام نماید از جانب برین جمله روند
 و اعتماد نماید بر کتب العاشره شوال سنه ثانی کسبها به **مقدم** **نوع آخر**
 بنواب کاه داران و رعایا و کلاه داران محفوظه بکفر بدانند که درین وقت
 مدت دو ماه از سال سنه مدعی خانی گذشته است و از متوجّهات دیوانی
 آنجا بدیوان چغری رسیده است معلوم نشد که محصول آنجا بچه صلحت
 صرف شده اکنون مغرور الامرا و اخص یوکت بخشی را دلم نمایند ارسال افتاد
 تا محصول دو ماهه را از اول نوروز اصل و خرج را بر روشن گردانند و بکندارند
 درین سال باحوال و متوجّهات دیوانی کسی مدخل ندارد و چوکنی حالات
 بد بخانبه اعلام دهد و وجه سنه نوع خانی را بر روان و باقیان را نواب
 مایل اینجا بکاه آورند تا بر کیفیت آن و قوف افتد درین باب تعظیم کنند و
 آنجا که شرط راستی است مظهر الامرا و اخص یوکت بخشی باز نمایند تا بدینجا
 اعلام دهد با عادات محتاج نکند و اند برین جمله روند و اعتماد نماید بر کتب العاشره
 عشر ربيع الآخر سنه نوع سبها نکند **نوع آخر** یکبار باغ که خدمت
 الصدور و الاکابر جامع المصلح و المغانم امیر رشید الله و له و الذین نام مغلط
 در ملک مبارک دیده فرستاده اند و آن مبلغ را از خاتون مغلقه که کادامه محبت
 خرید بود همچنان بر همان قرار که بمقام مصیق بود مقرر داشتیم که هر سال
 بمعتدان دیده فرستاده و هیچ آفریده جانب خدمتش از افرام نشود و رعایا

نکند و در برین موجب که ذکر کردیم و در قریب **نوع** **مقدم** **نوع آخر** دیوانی
 هند و وید قریب و وید اوز را با حدود و سینور قدیم از ولایت خرو
 نکند بمبا بخت شریعی بملکیت مبلغ زر شش پنجاه و نیار در سرخ سلطان
 بامیر سپهسالار اجل کبیر عالم مؤید مقرر مکرّم سیف الدین محامل السلام زین الدوله حاج
 الامر و مقدم الکاه عزز الملک هذه الملوك السلاطین انیام الفخنی یکبار اول یک
 و مغرور امانل شرف الکاه عزز الحرفه زین الدین انیام بخشی یکبار نوار اید الله سبحانه
 و نعم و آن مبلغ بنام و کمال رسید و بتعلیک آن مذکور معایون لازال نافذ و
 یافت تا از سر فراغت بملکیت تصرف نمایند و هر حکمی مالکان که خواهند که گشتن
 و فروختن و بخشیدن و اقرار آوردن و وقف کند و سایر تصرفات
 ملک با مضار رسانند و مانعی و مزاحمی و معارضی و مشاغلی امر و نواب سلطنت
 اولم الله رفعتهم این جملت فرموده و فرخته تا تصور کنند و وید قریب این هند
 و وید قریب و وید اوز را با حدود و سینور قدیم از ولایت خرو و سبها نکند
 حامای الله تعالی ملک طلق و حق مذکوران دانند و سبب فرامان زایل گردانند
 و تغییر و تبدل بدان راه ندهند و شک و شکایت ایشان را موزنشاند و اعتماد
 و قبول موقوف معایون سازند ان شاء الله تعالی کتب بالامر انفاذ الاعلی
 افتد الله و اعلاه و اسفاله الصفتی الاصفندی مالک از نه الامرا و الاکابر بدین امور
 الملک کرم الاطراف و الانساب طلال اوز را بجهت الدین نصیر اسلامه ظمیر الدوله

معین الملوك و السلاطين ایساخ اعظم نایب السلطنة المظفلة لآزال عالیها و الاشاق
 السامية الصابية المستوریة المظفلة العالمیة العالیة المودیه المنصوره المظفریه
 العبد العبد السنیة الیه الجلاله الکتابیه الجلالیه الافضلیه المحمدیه الکفیه الذخیره
 اعظم محابون قوام الملک نظام الاله ما کس لفته العزرا لآزال السامیه و استصوب
 المجلس الایمى ملک الامر و الاکابر و المناقب و المآثر عذ الملك عاد الملکة معین الدوله
 رکن الدین جلال الایسلام محمد الدوله مشیر الملک و السلاطین محابون پروانه اعظم
 ابی الفاعر محمد بن المعبر اسماء الله تعالی فی اوایل محرم المکرم مفتح مشهور ساری فی
 کس لفته و الحمد لله و حد **نوع آخر** نیکه دیر علی کوری را از ولایت کور
 نکید که ملک موم بدر الدین لولو بود و بر سبیل غایبانه خاص تعلق گرفت
 باحد و دو سیور قدیم و توابع و مرجه بر آن تعلق و آرد و بیاعت شرعی بملکیت
 بمبلغ و دینار عدد کسیم سلطان بنی جنت تعذر و وجه بامیر سپه سالار کبر عالم
 فخر ممکن جاد فخر الدین شهاب الاسلام اختیار الدوله قدوة الامه استیاد خواص
 افتخار الاما جدر تفتی الملک صفی الملک و السلاطین انیام الف بکامبر اخوان و الزبیر
 یولی ارسلان ادام الله تاید و فوجیم و آن مبلغ تمام و کمال خبرانه عامه سلطنت
 رسید و بملکیت آن منشور محابون لآزال نافذ اصد و ریافت بملکیت تعرف
 نماید و هر حکمی ماکانه که خواهد داشت و فروختن و خشنیدن و افترا آوردن
 و وقف و کبر و کردن و دیگر تصرفات ملک با مضار رساند و هر کس بی گناهی کل

طایع و معارض نشود و ارا و نواب سلطنت ادام الله رفعتهم تغییر و تبدیل بدان
 را و نه دین و اعتماد و تقوی بر تو مع محابون سازند انشاء الله تعالی کتب
 بالامر النافذ لآزال علی انقذ الله و اعلاه و امثاله العالی الاصفندی ماکل از کماله
 و الاکابر و الوزراء و الملک عذر امور الملک کبریم الاطراف و الانساب
 محیر الدین نصیر الاسلام طاهر الدوله جلال الملک کشف الاله معین الملک و السلاطین
 اغرولونایج پروانه ناس سلطنة المظفلة ابو الفاعر محمد بن الملک الطاهر لآزال
عالیا و استصوب المجلس الایمى ملک الامر و الاکابر و المناقب و المآثر عذ
 الملك عاد الملکة معین الدوله ذفر الحفزه رکن الدین شرف الاسلام محیر الدوله
 مشیر الملک و السلاطین پروانه و اتابک معظم اسماء الله تعالی فی اوایل رمضان
 سنه اربع و ستین و ستانه و الحمد لله و الصلوة علی نبیه محمد و الاله الطاهر
نوع من مثال شریف شرفه الله تعالی بر الخلیف جاد و شکره انزال
 بلدش نکید که پال مبلغ شش هزار عدد و از غنای اوقی بوم بیت پنج عدد
 خفیف ^{فی بوم} خنده بایده بعد الیوم او را استانند تا بفراغت جماعت بلده ^{فی بوم} کور
 مره الحال و فایح الحال کشته دعای دولت و دولت روز افزون ایجاب
 استغفار غایب و استوی شوند نش الله تعالی العالی بر محبت روز اعتماد
 نمایند برانی عاشر شهر رجب الاخر سنه و صفر ^{فی بوم} **نوع من** استخط
 اشرف لآزال فدا فی الاقطار نافذ شد بود که شعور احوال و لاد علی کس و غیره

دیوان قرار کرده شد که در مدت یک سال مقدار چهار تغار غله بدیوان
جواب گوید و انکس از بدیوان نیاورد سال بسال این مقدار بموجب بیات
دیوان بار باب حوالات جواب گوید و برساند برین موجب معین شد
عزرا فی الحاکم فی الحکم فی ستمبر مسعود رباعتم باخیز **نوع من**
درین وقت یکبار بارغ معروف بعلند در دیار وانی که بخاسته تعلق دارد
بصدرمعظم مخد الکابر جلال الدین عبدالرحمن خاتم معظما مقرر و مفوض گردانید
شد بدان سبب این مکتوبه قلم آمد تا بحال عمارت آورده محصولات متصرف
شده بلا منت قیام نماید هیچ افزیده بعلت خاصه و غیره مدخلت از نه و
تقرض نرساند و بتصرف هر کور کردارند درین باب احوال و تجاوز نمایند چون
مبارک مولا شود اعتماد نمایند کتب فی الثامن عشر من جمیع المبارک مسعود
مسعود الهامه **نوع من** حکم نافذ از آن ناظر بر دست مستبد الضاع
مخد و لکستراج برانگشت صادر شد که او از زمان مرحومین و معنورین عجم
و یک شام درهما الله مقال از عوارضات و تکالیف دیوانی معاف و مسلم بود
است اکنون نیز بر همان قرار معاف و مسلم فرموده شد که بعد البوم هیچ افزیده
او را تعدی و تعرض نرساند و از خانه و باغ و صنعت و چیزی پستانه تا
بمراعت قلم بدویشی خود مشغول بوده مرقه و استوده شود کانیان کان
ازین حکم تجاوز و تخلف نکند مطالبان برین جمله روند اعتماد نمایند بر این قرار

شهر شعبان المبارک سده هجری ۱۰۸۰ **نوع من** حکم دستخط از طرف شاهنشاهی
برانگشت صدور یافت که مولانا ی مکرّم سید العلماء قدوة الصالحین و غیر الدین عمران
و غیر الایمة و العلماء سید الزکاء و الفقهاء مولانا سراج الدین اسرافیل مردمان فقیه
و دانشمند و محکوی اند و ایشانرا در دیه علیکوی باجنا فوده است از قدیم
و فوشتانده و حدیث سبب محکوی ایشان باغهای ایشان را که بحسب بدیشان
و برادرانش تعلق دارد بخدمت ثبات آخرت مقاطعه کرده است بمبلغ فوده
حدود که سال بسال مقاطعه معین را بنواب معتقدان باینرساند مانع و مضای
نشدند برین جمله رو بوا اعتماد نمایند **نوع من** بنا بر ثبات دولت روز
افزون گوشیده و عاآء و علما و صلحا علی کثر الدیور و الا زمان اند و حق
لازمی شمرد و درین وقت که مخد الامراء و الخواص علی شاه از بندگی حضرت اقباله
دولت بیکده تشریف فرموده بدیه طایفه رسیده در مسجدش روز آذینه
نماز کرده خدمت سید العلماء و انواب مولانا فخر الدین عمران را در آن فصله
بدعاکوی حضرت منسوب مستقل دیدار و بوی حسن اسلام در مسجد طایفه
از صدقه بندگان حضرت منبر ساخته انقاس کرد که مولانا فخر الدین امام جلد
مذکور باجنا فوده کرده از بایل خطیب یا بالقاب مجابون حضرت جهانپناه
ذیبت معدله موشیح گرداند و متر صدق آن باشد که متعاقب حکم حضرت لازمال
نافذ فی الاقاقی در باب اجازت جمع و خطبه عاقربه سد فی الحال که این

معنی بگوش داعی رسید امید و ارست علی شاه اقا که مولانا فرالدین داعی
 که دانیده این کلمات در قلم آورد که در جمیع نمازگزاران و خطبه خواننده و عاقلان
 در حق بندگی حضرت سلطنت شاه بر خود و بر کافه اهل اسلام واجب و لازم شد
 و قاضی مرتضی حکم حضرت در مواجب و خلعت بوده جماعت در شب و خلعت
 و شتر من ابادی ترغیب و ترغیب هدایه و تقاضا و کد خدا یا ن ناحیه سلطانی
 و اهل باند که بهر هفته آنجا حاضر آیند مولانا فرالدین را در نیابت قضای و خطبات
 جامع شایسته منسوب منصوب شناسند و در اغراض باضی الغایه شوند
 و بهر چه رجوع سازد مدد در بیغ ندارد برین جمله اعتماد نمایند کتب و افرج
 شسته و بر بصر سبعا ربنا ختم بالخیر و کسب **نوع من**
 حکام و نواب و متصرفان و بیکجایان و ارباب و هیان نگیده چون بر مکتوب
 واقف گردند بدانند که آورنده مولا اقران پهلوان علی مردی در کار است
 و در آن بقعه بهر قضا یا کمر بسته بهتات مرا تم اقدام می سازد و ساخت
 می گرداند واجب خود در حق او انعام کردن که در وجه معیشت خود و غیر
 نمایند ثبات دولت و افزون نبتهها الله هر روز یک سر کله بنام او مقرر کرده
 شده که هر سال خارج مال بدو مقرر دارند و تغییر بدان راه ندهند بدان سبب
 مکتوب در قلم آمد تا آن عارف را در بار او انعام مال کلام دانسته تبدیل کنند
 نوعی سازند که از سر فراغت تمام آن یک سر کله را مقرر شود در این باب

تقصیر ننمایند برین جمله و در اعتماد نمایند کتب الخامس عشر من رجب الاصل
 ستین و سبعمائه ربنا ختم بالخیر **نوع من** بنا بر آنکه تمام مالک و مومنان
 بالخیر دارند هر کسی از ائمه اهلین بموجب بیع و شری و غیر آن بعضی بخرید
 گرفته پادشاه همان خلعت ملکه بنوران رسیده حکم بر بیع بنفاد و بیوست که توانی
 و مناسبت و فراموش دیده و احتیاط بلیغ بجا آورده چنانکه صاحب بقره نیز
 اصلی بهر نمائند تا نوابان دولت قاهره را بدو نمایند و آن املاک بخشش قسم
 مختصر فرموده و محصور قضای و حکام و نواب نقض رفت از جمله مواضع که در بطن
 مذکور و سبب طور است یک سر کله بنام اقطاع بخر یک قطع کرده شد و نیز آنکه
 ثانی را بر ملکیت صاحب حجت مقرر داشته شد قرار بر بیعت است که من بعد
 در حق اقطاعی مقرر مرد و یک معین می گردانند که در آن و حقوقات
 دیوانی هر یک حجت خود بران موجب که در قانون معین میگردد و برسانند
 از جوانب برین جمله و در اعتماد نمایند کتب الثانی عشر شهر ربیع الاخر
 اربع مائه یاربنا ختم بالخیر **نوع من** و شجایان و حکام و متصرفان و ارباب
 نیکان حاکمانه بداند که در حق پهلوان بر موجب احکام که دارد و یکسر
 سر کله مقرر می نموده است این مکتوب بدان سبب بخرید بخرید بخرید
 مقرر نمایند که هیچ اقربیه موجب حکم را تغییر و تبدیل ننمایند و تجدید حکم و پروانه
 نطلبند و بی مضایقه آن یکسر سر کله را مسلم دارند و بخری گردانند مطاعه کنندگان برین

جلت روند فی ماسح و مع لایو بر کسب بعضی مساعده **فصل** حکام و بزرگان
و متصرفان و بیکجیان بود و طبایه بدانند که در بر وقت دارند و مقرر حفظ خازن
کلام الله تاج الملة و الدین عبد الرحیم دامت برکته حکم این جانب بعضی رسائید
بر آنکس مبلغ یا نقد یا از دکان قضایی بر سبیل ادرار بنام او مقرر بوده و ازیال
و منوجات آنجا بر می رسیده است التماس انصاف کردید این سبب این مکتوبه
قلم اندی باید که آن مبلغ را ادرار بخند عوام و انعام و مؤثره با کلام دانسته
تغییر و تبدل بدان راه ندهند و هر پال تجدید حکم نطلبند برین جلد و در اعتقاد
نایند فی التماس عرض من رمضان المبارک سنه ۱۰۸۰ و حشر بحسب حاله یارب فتم
باینکه **فصل** صدر معظم غزایان شمس الدین ملک محبوب دامت باریت
و سید الامراء و عظیم الخیش جلال الدین محمد بک که نام نیکینه و نواب متصرفان بود
و طبایه و اوقاف خان علایی دانند که درین وقت مولانا معظم ملک العلاء سید الخطباء
افضل فضل الزمان جلال الدین محمود و آتم فضله نمود که از خصوصیات آگاه روز
دو عدد بر سبیل ادرار بنام عمران ولد مرحوم بنی الدین خطیب غریز و جعین بوده
و اشک و احکام دیوانی بدان ناطق و آن محضر اکنون بنام او بر می و مقرر است و ثانی
غایت منی رسیده بدان سبب این مکتوبه و قلم آمد تا بر قرار چنانکه مکتوبات
دیوانی بدان ناطق است بنام او مقرر و مستم دارند و کمال مبالغه فی قصود و اجتناب
بدوی رسانند هیچ نوع تغیر و تبدل بدان راه ندهند و هر وقت از عارفه

از شواب بگذرد و تحویل بشوند و غرضش شمرند و واجب است شمرند و غرضش
حالی باین تقوی بدو جواب که بند متداول حکم مقرر درین ابواب مدد و مساعدت
نمایند در استخلاص و جود او بر اساسی معاونت کنند برین جلد و در اعتقاد نمایند
کسی که عاشر جادی الاول کسب و شمرند و سبب حاله یارب فتم باینکه کسب و شمرند
الغواشیل الدین ملک محبوب دامت باریت ابواب اعداد و مساعدت نماید و ساخته
که در اند **فصل** حکم نایند انقضای صدور یافت که نواب نیکین البیت
و اعیان دران وقت داخل سازند و برات ننویسند و سبب طالع غریز و قمار
مرکوب و عوارض و سایرین و غیر آن از آنکه بسیار زحمت ندهند و غرضش شمرند
و حرات غرضش که تالیف اوقاف خاص نواب سلطنت خلق دارد و سید
الصدور و التمسین و صد الدین قلع الخ مستوی که امر ابواب و حکام و کاروان
نیکینه و غیره و آنجا داخل سازند و مقرر بنویسند و نرازم نکردند و با عاوت
ایشان محتاج نکرد و اند و جماعت بخا جان رخت ندهند و اگر چنانکه نواب
نیکین این حکم تجاوز کنند موجب انفعال خاطر شرف خواهد بود و در این جلد و در
ما دانند و مراعات لازم شمرند تا در ویشی چند که مانده اند عوارض و مساعدت
گوشش و بد ویشی خود مشغول گردند و در و حاکم دوام دولت و از این
بفرایند برین جلد و در اعتقاد بر توفیق همایون سازند ان شاء الله تعالی
کسب با لامر الله و الاعلی انفعده الله و اعنائه و المثل العالی الاصفندی ماکه از لامر

روا کرد اند و بعد الیوم در ترفیع بال و تنظیم احوال کافه رعایا که در این توفیر
کار حضرت با بقای الغایه و ابلغ النهایه گوشه نشین و تزیید و خلاف و استحقاق
و احکام بر بلیغ و انتفاع هیچ چیز نماند و در رسوم دیگر که حکم بدعت داشته و ب
زعمت خلایق و امر خالی باشد نخواهند و بشبهت مساوین با قامت علوه
و علوه مطابقتی نمایند و خلایق را با انفعال و تکلیف و تعرضات نهج و وجه
معارض نشوند و رعیت را بتکلیف نکرده اند و مساجد و جوامع و بقیع عباد
باقامت صلوات خمس و ادا دعوت تزیید دهند و مدارس و مواضع تحصیل
علوم دینی را بموجب شرط و اتفاق بدوام تدوین و عادت و اقامت
و استقامت بار و رونق دارند و بغیر علم طبع که حدیث نبوی همین آثار و اوقات
جای ندهند که از علوم عقلی چیزی که منافی شریعت محمدی علی و اضعه افضل القضا
و اقها و اهل الحیات و اقها علی ملا و الناس در مدارس درس گویند و در اجزاء
و ظایف اوقاف بر انواع و شروط و اوقات و رفع و یستکاده و رفع علمشان
باقای الغایه گوشه نشین و حقوق استحقاق از صدقات و اوزار و معاش و شوق
که اعظم فرمائش و از دیوان جری و محض نیه توقف و تاخیر و احوال بدعی که بموجب
احکام بر آن نامور بندگی رسانند و تا بقیات آنرا بواسطه ابطال موارد
غذا بسازند و بجهت تمید آن قواعد در هر شهری محلی که راست قول
و صلابت و محبت معروف و به پنداری موصوف باشند با اتفاق اکابر و معتبرین

آن شهر نصب کنند و چون بشروط آن هم میسی بلیغ نموده باشد اعلام دهد
تا با سبک احکام مقامات ایشان احکام بنفاد پیوند و برونی احکام این مکتوب
در قلم آمد تا بر موجهی یک ذکر آن تقدیم یافت و حکم بر بلیغ تمامیون لازالت
ناقله فی الاقطار مادامت البیالی و التها پیش گیرند و در امثال شال تاخیر
جایز نشوند و هیچ وجه از آن عذر بخوبند و تجاوز نمایند تا بر کات آن خیرات
با تمام تمامیون دولت و زافزون لازالت قاهره عاید میگرد و از جوانب
بر بخت روند و اعتماد نمایند فی الساکسنه و شریعت سبعه من شعبان
المفظم و درین وقت بشنوائیدن این احکام بدیوان صدر مکرّم زمین الحاج
والحرّمین الحاج باحی و غیر الرجال شاطره دورا فرستاده شد و آنچه در دست
العالمین و العابدین حسب الله و نعم الوکیل و کنی لا حول ولا قوه الا بالله العلیّ اعظم
در بضم الحیر **صورت حکمی که معنای تقریر معرفی دارد و در امثال** فی
شتر لله تعالی مدّت سید المعرفین مولانا اویس بر احوال بصدر
آجا مید که درین وقت معرفی بلده تکلیف را با وارزانی و بزه مقرر و مقروض
کرد اندید شد باید که بعد الیوم هیچ آفریده او را مانع و مانع نشود تا بفرست
غلام و طیفه معرفی را در مساجد و محافل هر چه قاهره تقدیم رسانید و طاعت
و عاکوئیه را بر مقتضای مقام بجای آورد تا بفرست عیانت و مرعیت
شامانه قاهره و مترقب بوده انتفاع یا بدلتش الله تعالی مطالعان

بر بخت روند اعتماد نمایند تحریراتی اوایل ماه ربیع الآخر سنه ۱۱۸۸
نوع دیگر حکم صادر شد که خون خراشیدن در عهد طرغوس و سلطان
 و یعقوب مانده است بر موجب شرعی خون از آن فرزند مرحوم است
 درین وقت کودک بالغ نیست موقوف تا بلوغیت کودک چون بالغ
 شود اگر خواهد آزاد کند و اگر اشتیاق شد مطالعه کندگان بر بخت روند اعتماد
 نمایند **نوع من** حکم نافذ اندک الله تعالی بخت بیضا پوسکت
 اما مان عروسه و اراکله و انبه نکبت فاما الله تعالی و عاکوبان اینجا نیست
 مولانا سکت بیکر هیچ آورده از اوقات املاک شان چیزی نیستانند
 بوجه مزاجی بدیشان مطالبی نمایند و بزراعت ایشان را که در املاک خود
 باشد مدخل کنند و تعارض رسانند و اگر در زمین رعیت زیاده کرده
 باشند حتی او را بر موجب قانون نامه بدهند از آن زیاده چیزی ندهند
 و بزراعت تمام بدر ویشی خوششان اشتغال نموده بدعاگوی اینجا
 ملازمت نمایند تا بمرید عنایت و مرحمت شاهانه مامور صد شوند مطالعه
 بر بخت روند اعتماد بر علامت شریف لازم و واجب نمایند تحریراتی او
 شعبان المعظم سنه ۱۱۸۸ **نوع من** حکم صادر شد که وارث
 علامت محمد ولد عبد الله مرعی خدمتکار است بجا باید که امری ولد و خدمت
 بوی زحمت ندهد و چیزی طلب نراند تا بفرای تمام بکار خود مشغول گردد

اعتماد نمایند تحریراتی سنه ۱۱۸۸ **نوع من** حکم صادر شد
 بنی بر آنکه باغات املاک و اوقاف در موضع کوه و بیابان و قای و مدینه و قای
 و مدینه بکار حق و جنت که خدمت سید السادات جامع التعداد است
 اسمعیل دلم نمیکند تعلقی می دارد باید که بعد از یک بخت و حواصن و مصارف
 دیوانی معاف مسلم بوده و هیچ آورده از حکام و نواب و مقرران اموال بوجه
 من الوجوه زحمت ندهد و فرموده ما دانسته ازین حکم تجاوز نکند و تخلف
 نوزد و الامتاع و معایب خواهد شد مطالعه کندگان بر بخت روند اعتماد
 نمایند تحریراتی او اسط جادنی الاخر سنه ۱۱۸۸ عین و هر آنچه از اوقات
 ابا عن جد و دوست دار نمشار الیه مقرر بود هیچ کس را نوبت معارض
 نشود و الا خود و آن **نوع من** حکم نافذ اندک الله تعالی بر بخت بیضا
 پوسکت و اراکله و انبه نکبت فاما الله تعالی و عاکوبان اینجا نیست
 و من نیز بر همان قرار مقرر است هیچ آورده با و قاف او را خلت نمایند
 و متعرض نباشد تا بفرای اول مقرر بوده و رفته و تصرف نمایند کاتبان
 من کان ازین حکم تجاوز و تخلف نوزد و الا سببی عتاب خواهد بود تا که
 مطالعان برین بخت روند اعتماد بر علامت شریف لازم و واجب شمرند
 تحریراتی او آخر محرم الحرام سنه ۱۱۸۸ **نوع من** حکم نافذ میمون
 انقل الله تعالی بر بخت بیضا پوسکت و اراکله و انبه نکبت فاما الله تعالی و عاکوبان اینجا نیست

داده شد که بعد از یوم هیچ کسی از سپاهی و ایلمی نمائند و بی منزل نکند
 از وی چیزی نطلبند مثل علق و خور و بی و غیر هم از جهت قتلها چیزی نشاند
 و بوجه من الوجع بدان سبب و بر زحمت نهاده و هر کی زور و زیاده
 کند از حقش بدر خواهد آمدن تا داند مطالعان بر بخت و نند و عطا
 نمایند و اسباب و باو لاغ بگیرند و زحمت نه دهند و خیرانی سست کند و **نوع** **نوع**
 حکم نافذ بر دست جماعت بدین نکند بر اجماعت صادر شد که مال بهایی
 و پاییزی را در وقتش بستانند و مشاق و سخریه و جانفشان گرفتار
 نظایند و بستانند و وقتی که بیاورد ملک باشد در یک یک آنچه بستانند
 هیچ آفریده ازین حکم تجاوز و تخلف نکند مطالعان برین جلت روند اعطاء
 بر علامت شریف نمایند و خزانقانی شهر شوال البیاض که سه ستر و **نوع**
من حکم نافذ بر دست سیدالامناشیخ پاشا بر اجماعت صادر شد که
 اوقاف غروس نکند را بجامه غنیش و تحقیق کند نوعی سازد که شرایط
 واقفین را بر موجب و فقیه شان مرعی و محمی کرده بر هیچ اوقاف بر تریج
 ناظر باشد کانیاس کان او را عطا و منزع نور زد و اشغال او را مانع نشود
 مطالعان بر بخت روند اعطاء نمایند بر علامت شریف لانعم و واجبند
 خزانقانی او اسط جادنی الاقر نمائند و **نوع** **نوع** حکم نافذ
 بمایون و مرسوم جاری بمعنی بر اجماعت صادر شد بمی بر آنکه دیوی

ملند ز ملک شروع از این سیدالامناشیخ سالار الکا بر یک یک و در جلایک بود
 درین وقت دیوانی و ما کانه آن دیه مذکور را بنام شارایه از رانی دین مقرر
 و مقوم و نمود و شد تا بعد از یوم در تحت تصرف داشته بر معیت خود
 صرف سازد هیچ آفریده کانیاس کان مانع و معارض نباشد تا بغایت قلم
 با بقور مواشی و اسب و جفت و حوز و نزل و عشر مستغلات و سایر احوال
 و مصادرات و مال بهایی و پاییزی متصرف کرد و حکام و نواب و مشرفان
 انوال ازین حکم بمایون تجاوز نکند و مخالف نمایند و هر که ازین حکم تجاوزت
 و مخالف کند بلیعت خدا و رسول و ملائکه سختی کرد و مطالعان کند کان برین
 جمله روند و اعطاء نمایند و خزانقانی شهر جمادی الاولی سنده سه و اربعه بیستم
صورت قانون نامه حکم نافذ ازین انان معال بر اجماعت بجا و پیوست
 قانون قضا با که در بدین نکند و افع میشود برین معیست که در تفصیل ذکر میرو
 کانیاس کان ازین زیاده چیزی بستانند و الا سختی عطا و عطاء خواهد بود تا و اند

تفصیل

لر قصه خون عدا و رضا و مصداق نیز	لر قصه سرمه و کلاه و شتر عدا و رضا و کلاه و شتر بانه	لر قصه چشم و کلاه و شتر عدا و رضا و کلاه و شتر بانه	لر قصه و مصداق نیز
لر قصه کلاه و شتر عدا و رضا و کلاه و شتر بانه	لر قصه کلاه و شتر عدا و رضا و کلاه و شتر بانه	لر قصه کلاه و شتر عدا و رضا و کلاه و شتر بانه	لر قصه کلاه و شتر عدا و رضا و کلاه و شتر بانه

له قصه روضه قصه
له قصه روضه قصه
له قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

پوست که اخراجات خراج و حاجیان برین موجب است که در تفصیل ذکر میرود و در حق
آفرین از محصلان خراج اربین زیاده چیزی نشاند و الا اعتبار عقایب نمی خواهد بود

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه
وله قصه روضه قصه

تولیت **مرحوم** مستغفور سعید شریف علیک عویم راتق الله بنفرا نیام
 مشار الیه از زانی ویده مقرر و مقروض گردانید شد تا بعد الیوم در تحت تصرف
 داشته و اوقافی که بدو منسوب و متعلق است بواسطی ضبط کرده و پیش و منقض
 باشد و چنان سازد که هیچ کاری معلول و نامرعی نکند از کسی مبلغ نماید و مرتزقه را
 و شکر گرداند و چون بدین شرایط قیام نموده باشد مرتزقه که وظیفه تولیت است
 بر موجب شرط واقف منصرف گشته بر معیشت خود صرف سازد و مطالعه
 کنندگان بر بخت و دند و اقبال نمایند و عزیزی او اسطی شهر فلان سنه که او کذا
نویس حکم نامه انقل الله تعالی بر الخلیف بعد و در سبب معنی یک
 درین وقت با تخیار الشیاب قدوة الطایبة لطفی و لدغ رفیق و کذا و کذا حکم
 الدین مبلغ **مکفونی** بوم الف طنی عذوبی تعلایج هند و از باغات
 او را که در موضع بود و آن این دارد عشر و خمس نخلین درستانند و از جمیع
 عوارضات و اخراجات و مصارفات و یوانی معاف و مستلم دارند و هیچ افزیده
 کا بنیامین کان مانع و معارض نشود و مزاحمت ننمایند تا بزاغ تمام در کار خود
 بوده بدعا دوام دولت روز افزون این جانب مواظبت نماید مطالعه کنندگان
 بر بخت و دند و اعتماد نمایند و عزیزی سنه که او کذا **نویس** حکام و نوا
 و مستقران و بکجیان و ارباب ایمان و مشاهیر و کذا و کذا بان و اعمال اعمال
 و بشاران تمغا و آب نکین بدانند که درین وقت درنده مغر اهل الفتوة و المروة

خازن کلام رب العالمین تاج النعمانی علی و آتم علوه حکم دستخط اشرف
 حضرت اعلی خلد الله سلطانه نمود که یک سر کوه سفند که بخت زاویه و بعد و سوره
 و سه تغار غله برای آئین و روند از تغای کوه سفند باز را با مواضع و موا
 بوده چون این بخت با قراجات و فانی کرد از فاضل صدقات عید منو جرات
 دودر دکان او را با خاصه اخراجات زاویه مقرر داشته بدان سبب این مکان
 در قلم آمد تا قضا آن یک سر کوه سفند سر کله و حقوق دودر دکان بنام او و دودر
 اخراجات نه زاویه مقرر داشته تغییر و تبدیل بدان راه ندهند و با سبب و اشیاء و بر
 و بر و از تکلف نکرد اند و در همه احوال و احوال و از عزیزی دارند و چنان سازند که
 مشار الیه از سر فراغت تمام بوریشی خود و خدمت آئین و روند قیام
 تواند نمود و درین باب معسر ننمایند و محتاج معاودت نکنند برین جلت و دند
 و اعتماد نمایند و عزیزی فی النامین رمضان المبارک عمت بر کنه سبب و سبب و سبب
 الملائه **حکمی منافی مقرر دارد** حکم مهابون قلم دیوان مصدور گشت معنی یک
 خطابت جامع مستغفور را در شهر نکین مرتسما الله تعالی بنام دارند و تقریر رفیع
 غریب المحافل مولانا شمس الدین محمد دام فضل مقرر فرمودیم که بر جمله اوقات
 خطبای ماضی منصرف بوده کسی درین باب تقصیری رسانند و چنان بر زاویه
 غریبه نیک از قدیم از زمان خلق بر خطبای آن جامع مستغفور داشته است بران
 نیز منصرف شود مطالعه کنندگان اقبال نمایند و عزیزی سنه که او کذا **حکمی منافی مقرر دارد**

عوارض و تکالیف قدیم و حدیث و عشر و غیر آن نطلبند و شناختند و اگر
 رعایا جانب ایشان را بطلان است عوارض و تکالیف نعمت دهند و مجرم و گناه کار
 باشند برین جلت روند و اغیار سازند و شایسته تعالی است بالامر الهی لا علی الخلق
 و اعلاء و اهل حال صفاتی العاشر من شوال سنه سبع و تسع و سیما به **نوع**
 امامت مسجد دیه طایفه که وقت خان غلام است بنام مولانا امام عالم زاهد
 و روح پدر الدین و پدر او نجم الدین و صف و فقه الله تعالی و مؤلفی مسجد مذکور
 هم بنام ایشان که بر موجب احکام سابق که تا این خانه دار نبی تغییر و تبدیل
 مقرر است هم چنان مقرر دارند و هیچ نوع اجتناس بدان راه ندهند و آنچه
 جا می و بر این است نقد سید شاد عدد و غله کدیم بدان بکشی شش
 در بوجه معیشت متصرف شوند و اسباب معاش بدان مهیا دارند و در اوقات
 مساجد از زمین و باغ و غیر آن در خلعت ازند و عشر و قدیم و محدث
 نطلبند و شناختند و رعایا و کفر خدایان جانب ایشان را کسی را نروند و ندانند
 از حکم خدا و رکنند در گناه آیند فی التاسع عشر مرقوم شد در سوره سوره معین
نوع سبب بر و موجودیت طبر است که امامت مسجد طایفه بنام مولانا
 امام عالم متقی متدین زاهد عابد پدر الدین جلی و امامت مسجد مرقوم علم الدین
 علی هم در آن دیه بنام فرزندش جمال الدین نجم الدین یوسف اولم الله تعالی فیهما
 و موجب حکم و مستحق اشرف و فرامین و تقریرات متولیان مقرر و مفوض بوده

مکتوب

مکتوب بر اینست که قلم آمد که همچنان و بر همان قرار بمانی که برسم مواجب معین
 کرده بودند سید شاد عدد و سبب شش در کدیم چنانک تقریر کرده اند باز
 تقریر نمایند و کسی را فرسدا از متولیان و کارداران و نفعان و لان وقت و رعایا
 در مواجب ایشان در خلعت سازند و از شایسته تغییر و تبدیل مصون جویند و تصور
 و احتباس بدان راه ندهند و از آن جاکی مواجب ایشان تغییر نشود است
 مجری دارند و معنی کردند اند تا بفرای بال بواز من آن شغل دینی قیام سازند
 و بد عائی دولت و زافزون مواجب نمایند متولیان و انصار و دیه مذکور آن
 را در کار امامت مستقل دانند و در اوقات جدا از زمین و باغ و غیره در خل
 سازند و رسم عوارض و تکالیف قدیم و محدث و عشر و شش نطلبند و شناختند
 و زحمت ندهند و نفوس بر سازند و رعایا بطلان به جوی مذکور آن زحمت دهند
 اگر غرض رسانند مجرم باشند و اغیار و اگر آیم ایشان بجای آورند و شکر ایشان
 در مطالعه کنندگان بر بخت الله و اعمال نمایند و برای السوس عشر و سبع
 الاخره سنه مکتوب بعاد **نوع** حکم نافذ بر دست دارند ابرهیم
 فقیه بر اینست داد شد که از غره شهر شوال در سطر تمام آورده کوی هر روز
 مبلغ چهار کفوری بر سبیل و طیفه بستانند هیچ کس روی را مانع نباشد
 تا بد عاود و امام دولت اینجا بستاند شغال نماید مطالعان برین جمله بود و اشغال
 نمایند و برای سنه نذا و کذا **نوع** و **یک** جماعت بیکانه کی در دیه بود و طایفه

ممكن اند و باقی رعایای آن حوالی بدانند که اجازت داده شد و بپوشید
و بهر طور و طایفه بشمار کنند مال و متوجبات و اما کانه که بدینجا بعلق دارد
حسن بدهند و اندیشه نکنند و متوجبات آن معتقدان آنجا نباشد که برین
مکتوب که نوشته شد با جانت زحمت نمند و زور و زیادتی نسازند
و غیر از این چیزی نطلبند که بی از پیش سنار که برین حله رو نند و اعتماد نمایند
که فی مابین سابق غزه ماه شوال سنه ۱۰۵۵ بمقامه رباعیه و الحاکم
نویسی دیگر حکام و نواب و کشکان و مؤسسه ارمنک و ولایت او برانکه
درین وقت خدمت مولانا مکرم مغرالاویه و الاصحاب من الدین خواه
یوسف ادام الله برکت از قدیم الاتیام در سجد و بدین طایفه برامت مشغول بودند
و مستکانت که در دست دارد بدینگاه اطلاع غرض خود و التماس امضا توفیق کرده
بدان سبب این مکتوب قلم آمد بعد البعم تیر بر همان قرار در شغل خفیه مشغول
باشد هیچ آفرین از وجه شمر و نزل و تحالیف و دعوائی چیزی طلب نکند و زحمت
نرساند تا در آن بقعه در اوقات خلوات بدعا دولت و اذیت نماید برین
حلیه اعتماد نماید **حکمی معنای تقریر داده** الله فتح الابواب تهلک و الله الهده
الذی اخی مسلم العلم و اعلى اعلام السلام و یرفع بنور سماجته الظلام عن صفحات الاتیام
و الصلوة و السلام علی رسول محمد خیر الانام و علی آل الکرام و درین وقت سبب
معا یون و غلامان و مینون انکذ الله تعالی برین موجب بقلم دیوان بسند و بپوشید

اتحاد العظام خلف العظام الکرام قاسم ولد پسر عمر آدم قوت و مجلس دیوان عفو شد
ولایت اسپینو پیش ازین ملک حاجی قتل و بجا بوده است حاجی قتل و بجا بوده
فرمودیم که در فرعون محمدی علیه الصلوة و السلام اثبات نسبت اثبات ملکیتش
کنند و چون در سند شرح بنوی و مجلس حکم مصطفی علیه افضل الصلوة و اکل الخیرات
با کواکان عالل و مزی اثبات کرد و احوال حکم انقضی القضاء و الحکام ناصیه الشرا و الحکام
مولانا قاضی دام سوره ملکیت او جاری بود و ما تیر حکم نافذ فرمودیم هر چه که در مجلس
شرح و اثبات کرد و منصرف شود و هیچ آفریده من بعد البعم بر حق ملک او عدل
و تعارض رسانند و مداخلت نکنند و هر که در اسپینو و ولایت مذکور زراعت
و عراش کند و باغ و بوستان دارد و غران محصولات فی مقصوره مشارالیه
تسلیم کند نزاع و مخالفت نیارند و مشارالیه بپندگی بیکار با عدت کامل و او
شکل با جوانان پسندیدن و مردمان کار دیدن عداوت و ملازمت نماید و شتر
باغاب و سبائین و غیر هم و هر چه که حق ملکست بر معاش خود منصرف شود
و انتفاع جوید و بدعای دوام دولت و زافزون فی الصبح و المساء غایب
و مصابرت نماید و بمنزله غایت متبرحد و منصرف شود حکام و نواب و متفرقان
و که خدایان و مرزبانان و مرزبانان و نواب و متفرقان و نواب و متفرقان
علامت شریف لایم و محقق شمرند و خزانة اوقاف و سبب الفراضی و ملکیه و حاکم و حاکم
و هم الوکیل و نعم المولی و نعم الغیر و نعم الکافی و نعم المعین آمین الله و فی آخره انما فی

نوبت مالان و حکام و نواب و مقترقان و بیکیان و ارباب جهان و کدخدایان و کوه
 نمکین و برکوبان و اندک و صد و هر که میخواند که شایسته است که درین یکی دایم حلقه احاطه
 ظاهر کرد و باید بعبادت مقرون افتاد و اهتمام بر نظام حال او سرجه تمام است و باید
 که بر اهلک و کدوران مواضع دارد اندید و زمین و آب و باغ و غیره مدخل
 بسیار از موانع و معارض نشود و بتصرف او کرده تا مذکور است و فراغت
 حال غارت آورد و بجای بگیرد و بهر آنچه در باب خلاص اهلک خود رجوع
 معاونت نمایند و عایشه و واجب دارند دست او را قوی دارند و چون بتوقع
 معاونت موشح گردد و اعتماد نمایند کتب عشره ذی الحجه سنه ثانی و سی و هفت هجری
 اختم با بزرگوار **نوع دوم** بر موجب حکم نافذ مردم مقنن و قاضی
 توراته قمره این مثال شریف است و دست دارند سید القضاة قدوة الاستادین
 حاجی یعقوب آهنگر لاری و دایم توفیق بر انجمن صادر شد که او انبیا عن خود
 معاف و مسلم بودند است اکنون نیز بر همان قرار معاف و مسلم فرموده شد که بعد
 البوم سیج آورده نقدی و نفوذ رساند و از خانه و باغ و زمین و صنعت و چیزی
 شناخته تا فراغت تمام بدو ویشی خود مشغول بوده و مرده و استوده شود
 و بعد از و با ولاد و اعتبار با جفا و او نیز سختی نکونید زحمت و نفوذ رساند
 و هر که ازین حکم تجاوز و تخلف کند لعنت الله و الملائکة و الناس اجمعین و او باشد
 مطابق بر نجات روند و اعتماد نمایند عزرائلی الساعی من رمضان سنه خمس و عشرين

بجز **نوع سوم** حکم بدست دارند مقنن العلماء قدوة الفضلاء خازن کلام الله
 عالی المحض بنای الملک العالیان مولانا شمس الدین محمد بن حافظ انکیدی
 اولم الله افضاله را که در اینجا آمده و عز و توقیر او واجب شده و در هر باب چیزی
 دریغ ندارد و یک سر که هر روز برسم او را جواب گویند و برسانند برین حالت
 روند و اعتماد نمایند عزرائلی الساعی من ذی القعدة سنه سبع و ثمان مائة القضاة
 حاجی یعقوب خدای چون علامت شریف رسد همانا بی توقف غمیت کرده
 بیاورد از جمیع اخراجات معاف بوده بدو ویشی مشغول گردد و **نوع من**
 حکام و نواب و مقترقان و ارباب جهان و کدخدایان و جهود را مالی و حوسه
 بلد نمکین و حمیه عن الاوقات الهیة بدانند که درین وقت مقنن القضاة حاجی یعقوب
 خدایت محبت اینجانب است و اشتغال معات را اقامت و قیام
 می نماید بدان سبب در قلم آمد که بعد البوم از جمیع اخراجات معاف و مسلم
 شمرده چیزی مطالبی ننمایند و تفریق نرسانند و بعلت تکالیف و بمعنی قولنا
 و غیره طلب نمایند مطالب کنندگان بر نجات روند و اعتماد نمایند عزرائلی الساعی
 من ذی الحجه سی و هفت هجری و از باغها و زمینها که در دیو تاکه و اراضی دارد
 عشر و خمس منزل و مرز نطلبند و نشانند **نوع من** حکم نافذ میسر
 انقلد الله تعالی بدست دارند علامت شریف سید القضاة حاجی یعقوب
 خدایت دایم بر کتب بر انجمن صادر شد که بعد البوم سیج آورده از جمیع اخراجات

داشته بود وی را حکم شریف داده شد که برقرار سابق از بیع عوارض
و تکلیف بیانی معاف مسلم باشد درین وقت افع تو بیع دفع فخر الخیرین
فرزندش مولانا پیری الخطاط زید مدنی آن حکم شریف را بموقوفه عزمی رسانید
پس این بر بیع منع بر موجب آن حکم دفع بدست مولانا پیری شارایه فرموده
شد که بعد ایوم برقرار سابق معاف مسلم بوده فارغ البال و مستکم الحال العتق
والآسال من حیث لا قبل له ولا قاله عالی دوام دولت روز افزون حاصل بگشت
و مقابرت نماید حکام و نواب و متصرفان و کذا بایان تخریص نکیدن از وی چیزی
نطلبند و از ده کابین و باغات و زمینها که در دیه و نیکو کاروانی داشته بوده عزم
و منزل و جزو و تجر و سیاه و غیر هم طلب نکنند و بقاء او کسی نزو نکند و بیع
منعی او را کسی زحمت نماند و تعرض نکند و الا سخی قصاب و عقاب خواهد بود
مطالع کندگان بر بخت و نه و اعتماد نمایند خزان فی اوایل شهر ربیع الاخر سنه
سج و غیر فقهه **نوع مست** حکم نافذ میمون بردست ارندگان جماعت
صغیر و بزرگ برانجست داده شد که درین وقت پادگان که بولایت بکیده و روح
و تفرقه کرده باشند ازین پیاده جماعت نیکو برین چیزی نطلبند و نستانند و
آن کار بدیش نزع نکند و سخن نگویند و ازین حکم معایون بجا و نکند
و مخالفت نمایند مطالعان بر بخت و نه و اعتماد بر علامت شریف لازم و واجب
دانند **نوع مست** **نوع مست** درین وقت حکم نافذ میمون انفذ الله تعالی بر دست

دارند سید الفقهامولانا بدرالدین برانجست داده شد که بعد ایوم سج آورنده
از بیانی و زمین و املاک و چیزی نطلبند و نستانند و از بیع عوارض
و بیانی معاف مسلم دارند تا بفرغت تمام بدعا و آم دولت پنجانب مشغول
گشته ملازمت نماید مطالعان بر بخت و نه و اعتماد نمایند خزان فی اوایل ربیع الاخر
سنه اربع و چهارم و نایب **نوع مست** درین وقت حکم صادر شد که دارند عتق
شریف شرف الله تعالی جنت و لدما یون سلم و معاف فرموده که از وی چیزی
بیع و چه جز و دهد و نطلبند تا بفرغت تمام ملازمت مشغول شود و سبیل حکام
و نواب و متصرفان و ولایت مرقلیه سازند بخت و نه و اعتماد بر علامت
شریف لازم و واجب دانند خزان فی سنه کذا و کذا **نوع مست** حکم نافذ انفذ
تعالی بر دست دارند افتخار الخواص منبع الاخلاص خضر زید قدس کاهه شد
بینی برانک درین وقت نیمه دیه فضلیک یا ملکیت سنده است بر موجب
شرع بنوی علیه افضل الصلوات بعد ایوم سج آورنده از بیع عوارض و نستانند
دیه مذکور مثل و ندا غار و غیره و بر امان نشود و مدخلت ننماید تا بفرغ بیان
خفته نیمه مالکانه خود را کس از املاک متصرفان باشد و ملازمت بیکدیگر پنجانب
افاست کرده مواجب نماید حکام و نواب و کار داران و نیکوکاران ناحیت
ملک و سن شارایه متعرض نشود و مدخل نیارند و سایر مطالعه کنندگان
بر بخت و نه و اعتماد نمایند خزان فی شهر شعبان الفظم قدس سماعی و غیره

نوع که خدایان و رعایا و مزارعان و متعلکان و مستحکان و
فلان بدانند که برقرار موجب حکم سلطان سعید شهبیدر مرحوم مغفور تعین الله تعالی
بنظر از بنام مختار لامائل والقبایل شجاع الدین الیکس دام قباله مقرر و مقوض
است بدان سبب این مکتوبه قلم اتدیی باید که اورا متداول و منفرد مال و شویها
و یوانی خودشان دانسته ازین و صوابه و یا تجاوز نمایند و هر سوم متداول
را بدو جواب گویند و هیچ آفریده از دیوان نکیده و غیره در محل نگذرازم و بعد از
شنود رعایای موضع مذکور بی باید که خاطر آسوده و استیجابات و زراعت
آبادی قیام نمایند و منی جمیع الوجوه مستغله بوده تجاوز نمایند و چون علامت
دیوان رسد اعتماد نمایند و عزرائی سنده کذا و کذا **نوع** بنابر آنکه ای
خلف و هم الله تعالی کشفه و زمین را و دیه اسم را از اعمال و لایست کیند سید
الزناد و العباد شیخ موسی و آتم برکنه مغرور و معین کرده بودند مثالهای یون و غیره
صادق است که آن بقعه و زمین را و دیه اسم را برقرار متصرف کرده و در
و زراعت سازد و باید که امر و نواب و کاششکان و مختلان و صدوران و
و زمین بنام و مقرر دارند که نخوت حصول آورده بهادر و و و سایر
صرف کند و بدعای و وام دولت روز افزون ما مواظبت کند مطالعه کنندگان
بر بخت روند و اعتماد نمایند و عزرائی شهر طمان سنده کذا و کذا **نوع**
بر موجب احکام قریه الله با خلکو و الله و ام که خدمت حاجی یوسف ولد او

انرا جای که ارگوشش رفته است چون مکتوبه سید چیری که ازان مستند است
بر چند چیری مطالبه نمایند و متوقفی نرسانند هر که این حکم تجاوز کند مستند
عصوبت خواهد بود و برین نسق روند و اعتماد نمایند **نوع** حکم
ملکون ناهیمین انعم الله تعالی بر آنجست بر دست دارن علامت قتل خان
داوید شدمینی بر آنک یک کا و عامل در موضع خاصه بایکجا حراشت کرده زراعت
کند و ازان منتفع گردد و هیچ آفریده کایا من کان ادوی بعثت شرکی حق و نزل
و عز و سایر مضار و است و حواضات و یوانی چیری نطلبند و شناند و بوجه
من الوجوه بوی داخت نکند و تحت غرض نرساند تا بغیر بال بدو پیش
خود مشغول گشته بدعای و وام دولت روز افزون ما مواظبت شود و ملاک
کند حکام و نواب و کار داران و سایر مطالعه کنندگان برین بخت روند و اعتماد
بر علامت شریف لازم و واجب شمرند و عزرائی او یکی شهر حادی الاولی شمس
و اربین و ناهیمین انعم الله تعالی بر آنجست بر دست
دارندگان جماعت و دیگران که در راه ضالوز از قدیم الا یام سنود
و قتلغای ایشان بوده است تا برقرار سابق در اینجا بجا نه زول کرده ممکن
باشند هیچ آفریده از حکام و نواب و متصرفان و لایست کیند بدیشان مانع
نشود و منافع نکند و تا بغیر بال در آن موضع مذکور آسوده شدن بدعای و وام
دولت اینجا بدو امت نمایند مطالعه آن بر بخت روند و اعتماد نمایند و عزرائی او

استلاف ایلم احسن الله الینا والهم ابن شهر را که ملک موروث ما بود تصرف کنده
هر زبانی و ضیاعی که از قدیم در وقت مرحوم صفور امیرزاده پندرام شیخ
علی طالب شاه سلطان بود و در وقت صاحب الخیرات و احکامات المبرور
سید الدوله والذین سنقره ما نقبل الله منه حسنة همچنان سلطان بود
تصرف کرده حقوق را بمرغ ساندیم بدان سبب این مکتوب بقیل الله
چون دارند مکتوب مقرر انواب قدوة الاعاظم جامع الافعال و الکرام
حسام السعالم امیر حسن اخا دلم علوه از قدیم العمد از جمله مخلصان و متعلقان
آبا و اجداد ما بود و خدمات پسندیده در خاندان ایشان جای آورده و از انجا
جوانی ناباوان پیری بدل راست و اخلاص تمام کرد و چون صاحبان غلامان ایلم
برای اسکال خدمات مشار الیه بکار زمین مرج را که در جنت می گیر است
مستعارت با هم می فروختند و حق امیر حسن افاند کور دلم جده وقت
کردیم و از ملکیت ما انراج کرد و بجز مشتق تسلیم کردیم که زمین مذکور را بحال
عادت و صلاحیت نه داشت آرد و آنچه حق سبحانه و تعالی روزی کند و بوجه
محبت خود صرف کرد اند و بعد از وی اولاد و اجداد و واسطه وی ما قوالا
و تناسلوا الی ان یرث الله الارض و ما علیها زمین معروف را تصرف کرده
ملک موقوف ایشان دانسته هیچ کسی را خلافت ننهاد و از توجیه آیه فن یرثه
بعد از سعه فاذا اثم علی الذین یدعونهم فیرثون و محبت نبی است و مکره دین

باب تغییر و تبدیل و تحویل و بطلان جوید بعلت خدا و رسول و ملائکه و الناس
اجمعین ما خود باشد که ضلیه لعن الله و الملائکه و الناس اجمعین مطالع کن
از جانب برین جمله کواچی دهند و اعتماد نمایند و خزان فی ثامن عشرين من ذی الحجة
چهارم سبعین و سبعمائة و الحمد لله وحده و الصلوة علی محمد و آله اجمعین **فوق منه**
نوشته بالان و حکام و نوایب و متفرقات و بیکلیان و ارباب طایع و عیان و کدو
دارا و اهلوائیه تکلیف بداند که بر موجب حکم بنده کی حضرت سلطنت پناه غلام
ملکه در دست مغر الخواص و الکاکا جسام الذین حسین شاه در دست دارد
مشتق بر آنک مرز عیفاست و البش و او ذی کی که کل موروث خود بوده است
و تا غایت خراب و پیر مانده است و ملل و متوجیهات آن موضع را بنام شاه
او را در دام و انعام ما الکلام ارتانی فرموده است بدان سبب این مکتوب
در قلم آمد که بر همان قرار مقرر داشته تغییر و تبدیل نکند و پیرامون نشوند
و مرفوع القلم و مطلق القدم شناسند درین باب تغییر یا نمایند و تحریر
فی الحال علی شمر مرز شوال سده اثنی سبعین **فوق منه** حکم صادر شد که
نزل بزرگ و نزلها که یک در پیغور لر را از سعه بکشته را مغر الکمال قدوة
المستغنی عن الخیر الحرة طوغان کو قوال دایم تکیه بخصول آورده متصرف سازد
و دو حصه را نواب و محصلان نزل بهمت اینجانب تصرف کردند و ازین حکم
بجا و نتایج چنانکه ذکر رفت بکشته را مذکور کو قوال تصرف سازد و دو حصه

را بخت اینجانب نواب محصلان صرف سازند مطالعان مکتوب بر بخت
 اعتماد نمایند لشکرتعالی را و آخر هجری الاول در هر سبانه **نوع من**
 حکم بقلم آمدی مغیرا کمال و المستغنی عن ذکره و طوغان کوتوال و کمال
 در پیش خانه خود زمین پاره خراپست از عمارت سازد کسی عوی نکند و قتل
 سازد مطالع کشتگان بر بخت روند و اعتماد نمایند بر بختی او ابل مضان الی
 خمس سبانه **نوع من** حکم نافه بر دست خیر الدیر خضر فقیه در حیرت
 بر بخت صادر شد که او سلم بوده است باینکه هر چیزی که از ما تقدم در دست
 است باز بکشد و خدمت سلطان را بجای آورد هیچ آفرید و او را منع و مانع نشاید
 تعدی و تعرض نرساند تا بفرغ بال بخیرت مستغنی نماید کاینکار کان ازین حکم
 تجاوز نکند و الا معاتبت خواهد بود تا داند مطالعان بر بخت روند و اعتماد نمایند
 بحرانی شهر دبیع الاول سنه احدى مستبره فکاه **نوع من** نوشیمالان
 و حکام و نواب و مقرقان و بیکیان قوشصار بدانند که هر سال از مال و ثروت
 آجا و جوی بر سبیل اوزار بنام مرحوم جمال الدین تجری و مقرب بوده است و بعد از
 وفات او بر خلف الکابر دولت شاه دایم اقباله مقرب داشته شده است بخیر
 این مکتوب در قلم اتم تا وجه اوزار ایشان را بی مقصور و احتیاس بدیشان
 رسانند و چیزی قاصر نگردانند و تغییر و تبدل راه ندهند و هر سال تجدید حکام
 و پروانه نطلبند و در زیر باب تقصیر نمایند و نوعی سازند که تمام و کمال بدیشان

رسد برین جمله روند اعتماد نمایند سنه کذا و کذا **نوع من** نوشیمالان
 و حکام و نواب و مقرقان و بیکیان و اعمال قویه بدانند که درین وقت
 مغیرا الشایخ حاجی علی قلندر احکام عرض کرد مشتمل بر آنکه هر روز مبلغ مایه
 عدد از اموال آجا بر سبیل اوزار بنام و جری و مقرب است و بموامع و وفات
 در آمدن و التماس اضا نمود چون استحقاق و سببهال او واضح و لایع نیست
 مبذول داشته یک عدد دیگر جهت ثبات دولت افاضت کردیم چنانکه
 مجموع دو انزده عدد باشد بدان سبب این مکتوب در قلم آمد تا آن وظیفه را
 در بار او اوزار بی مؤتبد بدام و انعامی نماید تا کلام دانسته روز بروز
 نه مقصور و احتیاس برسانند و انشایه تغییر و تبدل مصون و محروس
 شوند و هر سال تجدید حکم و پروانه نطلبند و نوعی سازند که زی زحمت و تردد
 داخل نشود و قطعاً بعت احتیاس فراهم شوند و تعرض نرساند بر بخت
 روند اعتماد نمایند سنه کذا و کذا **نوع من** حکم بردست جماعت
 فرکت بر بخت صادر شد که بخت آسازد و دهر فاضی نکین و درست
 ایشان مکتوب شرعی داشته اند فیصل سید است هیچ آفرید از آن
 مکتوب شرعی تجاوز نکند و بر آن موجب امثال نمایند و وجه من الوجوه نزل
 نورند جماعت مسلمون و غیرهم تحلف کنند و در هر جا که سینه داشته اند
 او را نیز کسی مانع نشود و تعرض نرساند مطالعان بر بخت روند اعتماد

نمایند عزرائلی شعبان المبارک سه صحر و طاه و بقدر بورت و در پیش
و فزناک بری بدیه فزناک متعلق تا دانند **نوع من** حکم ناظر بر
جاعت ذیه سمندر و کی اچلو برانخل صاگرد که ایشان را ضرر شامیان
رسید است از آن سبب ضعیف و عاجز گشته اکنون ایشان را حمایت نموده
شده که ضعیفان ایشان قوت یابند **محمدا**

مال و مادی	امان در سال	لحم در سال	لحم در سال
بر دو در	یک در سال	یک در سال	یک در سال
مال	مال	مال	مال

لحم در سال و یوای از ایشان مرچ سهند
است از غیر و کاست شامیان باز بدید

عذر نیاز و مطالعات بر بخت و نداهات نماید عزرائلی ربع الاول شنبه
و شنبه **نوع من** بموجب احکام امرای ماضی رحمهم الله تعالی این
حکم بدست دارند سید الشیخ شیخ صلیوق و کد شیخ اسماعیل و کد شیخ جاس
داد شده که در دبه و یکسون متکین شود و بایندگان و دروندگان خدمت
کند و در دبه مذکور و در دبه خرابی خواهد از ولایت نکند زراعت
کند و هیچ آفرین از متصرفان و گاهندگان و نواب و حکام تعرض ریساند
و اعمال بر علاتت مایون لازم شمرند صدیق و لدطاش بجان خدمتکاران
زاویه است هیچ چیزی ندهد و زحمت نرساند عزرائلی جادی الاغوی سینه

عزرائلی و الحمد لله و حق و کفی **نوع من** بموجب احکام امرای ماضی رحمهم
تعالی درین وقت حکم مایون بردست دارند مثال مایون افکار الشیخ
جنید و کد شیخ صلیوق از جمله دهاکوبان اینجا است در دبه و یکسون متکین
است باید که بعد ایوم نیز برقرار سابق در اینجا متکین بوده و در مرز غلب
و در کمره جاکه خواهد زراعت کند هیچ آفرین کایا من کان از وی چیزی طلب کند
و مرز الحال بوده بد عای دوام دولت و زافزون نبینا الله تعالی و خلکو و ملازم
و مؤاخذ شود مطالعات از حکام و نواب مانع و معارض نشوند برین جلت
روند اعمال بر علاتت مایون واجب لازم داند عزرائلی حق شمر شعبان المعظم
فی تاریخ سنه خمس و غیره **نوع من** بموجب احکام امرای ماضی رحمهم
حکم بکم آمد که دارند سید الفخر شیخ صلیوق و کد شیخ اسماعیل و کد شیخ جاس
در دبه و یکسون متکین گشته است بآیند و دروند خدمت بکند باید که
بر همان قرار در آجانشند و در دبه جاکه می خواهد زراعت کند هیچ آفرین
مثل نواب و حکام و متصرفان و لایست نکند از مذکور و نزل و از اجابت
دیوانی و تکلیفات طلب ندارند و مستانده و مزاحم نشوند مطالعات کنندگان ازین
حکم تجاوز و تخلف نکنند بر بخت و نداهات نمایند کتب آخر جمعی الاوکی
عزرائلی و سعید کعبه صمدیق و لدطاش بجان خدمتکاران زاویه است چیزی
زحمت ندهد و زحمت نرساند **نوع من** بموجب احکام امرای ماضی رحمهم الله که

مسطور در عهد ^{وینا} برین موجب تصرف نمایند
 نزاع کنند و شانه زده شود واده است همه دنیا که آن مبلغ را باز بستانند و دنیا که
 در خلق کند و دوزار بفرماید بزرگوارا تصرف نماید غیر از و مدخل ایشان و مطالعات برین
 حالت روند اعتماد نمایند و خردی فی القصد الحرام ^{بیکستین و نه} **فصل**
 ابرهست و ده متداول مکرم صدر الدین سروج و آتم و قصه بر آنکه صدر معظم خواجه
 کریم الدین و آتم نمکینه آمد و نمود که بر ولاد و یک کین بر بر سر است و نکو کند
 مبالغی مال و اجناس قاش و جاما کران مایه بود بخت نهاده و وصول اطلاق
 او بجمع ایشان در آن روز و دیوان مظالم و حضور قضاء و اجتهاد و حکمی که از دیوان
 حکم اتفاقا نصیب فرموده بودند جمله ثابت گردانید است و بر و بکر جماعت و بیست و پنج
 الدین تمغای و ولد عقیق شرف در بدن و غیر هم یونان شرعی مال دار و این جمله
 شرف الدین در میان آمدن است و رشوت سندن و او و نوایس او و لاد کریم
 و ولد منوچهر بابکی چیزی که بدو داده اند بفر و جبر ادوی چنان است و اند و دیوان
 سبب عزم بندگی اذ و کرده بود که بشکایت روده مدت سه ماه او را محسوس
 کرده و اند و از راه باز گردانید درین حال که عمت بر آنست که زور و ظلم بر تنغ شده
 می باید که در هر قضیه و درین قضایا که شرف الدین سوباشی و نوایس در میان آمدن
 اند و یکسلا چنان است جمله باطل داند و آن چنانرا اعتبار ننهند و این جماعت ما
 جمله بالزام و ولاد و یابا شکوحه خود خدمت دیوان فرستند تا بکام شمع و بر طبق

موجب عدالت باشد یا مضار رسانیدن آمد چنانکه جیف نرود و حق مستحق برسد
 در سینه عقاب برین جمله روند و اعتماد نمایند که در الحاسن من ربيع الاخر و ربيع الاول
فصل درین وقت حکم میایون بنفاد بیست که در خاصه و اقاری هر
 کسی که براده واد شده مثل امیر زاده اعظم احمد یکم غیره بدانبار فرموده شده است
 زیاده و نقصان طلبند که قانون در انبار بازده یکم مقدار است این تنگ
 محسن مقدم داده شد مطالعات بر بخت روند و اعتماد نمایند فی الساس و غیر
 رمضان المبارک سه وعده و نه **فصل** بر موجب ضمن و زان و دیوان
 و تجاوز نمایند و متداول مکرم صدر الدین سروج آن جای یکم در ضمن ذکر فرقه
 است استماله او و دیوان فرستد چنان سازد که عبت نکند برین جلت
 روند و اعتماد نمایند که در الحادی عشر من ربيع الاخر و ربيع الاول و ربيع الثاني
 ربیع الثالث و الصلوة والسلام علی بنی محمد و آله الطاهین ^{بیکستین و نه} **فصل**
 مایه مقرر و مسلم عذی حرم محمد عشر علی عه الصبر و یزیدی و اناس و ران
 فی الاموات مصنفه علامت است که یکبار و نیز یکم در اقل و وقف سقوست
 در دست افتخار الفقهاء مولانا شایان الدین یوسف بوده است و عدت مدید
 مشرف گشته است اکنون بر قرار سابق و سوال پیشین در معرفت مولانا که
 بولک کسی از حکام اشراف مانع و مزاحم نشود که بیافقت خلط تصرف کرده بدعاوی دوم
 دولت پادشاه الاسلام خلد و ولده روز افزون مواظبت نماید و بیافقتی شمره فی القصد

سنة ثلثة ولبعض علماء محرم **فوق** منتهى ما فيه مقرر ومنتظم عندی حوزة محمد بن
 محمد یوسف عفی عنهم سبب خبر و مودیت طبر این تقریر است که بکلیت
 زمین و قفک در ظاهر محرم است اقرار است بنام دارند و تقریر مولانا شمس الدین
 از نانی وید شده که بعد الیوم حاصل او را همیشه است خود صرف ساز و در وقت
 بدعای خیر بیا کند و هیچ افزونگی یا کمتری در آن ملاحظه نشود و در وقت اول لغوی الحجة
 الحرام سنة ثلث و غیره و ثانیة **فوق** حکام و نواب و متصرفان و بیگمیان
 و صد و روایات و اعیان اشراف اند که درین وقت مولانا یوسف ملک
 الفضل شمس الملک و الدین الیاس دام برکت احکام و شکایات ماقبل خود و منی یکی
 و به ارجح و از ناحیه ایتوا بحصار از احوال انجا بنام او مقرر و مقررین گردانیده که
 احوال تجارت آورد و بدان سبب این مکتوبه نگاشته اند که از متوجبات مقرر داشته
 اند از دیوانی و سایر احوالات معاف و مسلم و استریم افزون بدان موضع
 مدخل کنند و غرض برسانند و برآه ننویسند و حوالی نکنند و بیرون آن نکرده
 تا که سر فراخته و غالباً در ویشان استقامت اوده مجتمع گردانند که موجب غایت
 و آبادانی بوده آنچه ما رزق الله تعالی روزی دهد بوجه بعثت خود صرف
 گردانید بدعاه دوام دولت قاهره و ثبوتها الله مواظبت نموده مشغول باشد
 چنانکه اعدادش که متواصل کرده درین باب تقصیری ننماید برین جهت بدوند
 اعتماد نمایند که سادس عشرین من شوال سنة موه و ستمائة **فوق**

حکم نافذ اندن الله تعالی بر اجمالت صادر شده که دیدن آنوس ملک شروع آتی احمد
 و غیبه و غیره انشای بوده است و درین وقت ایشان را از موه شده که هیچ آفرین
 بختگاه کانه شان را مانع و مانع نشود تا بقدرت تمام و تصرف نمایند و بخواه
 دوام دولت این جانب مداوم باشند که یاس کان این حکم تجاوز نکند مطابق
 بر بخت روند اعتماد نمایند و غیری فی صفر المیعون سنة ثلثین و بیست و یک **فوق**
 حکم نافذ بر دست حاجی عادل بر اجمالت صادر شده که او را و دو نفر برادرش را
 از هیچ عوارضا دیوانی معاف و مسلم فرموده شد باید که بعد الیوم هیچ آفرین
 از ایشان چیزی نطلبند و ستانند تا بقدرت تمام بقلعه خود حاکم باشند
 و بدعای دوام دولت این جانب استتعال نمایند مطابق که در کان برین جهت بدوند
 و اعتماد نمایند و غیری آتی سنة کذا و کذا **فوق** حکم نافذ بعد و بر بخت
 بداند علامت شریف خلف الکاکر و ولد عاد جلی از وصیه حاجت یکیت
 و ولایت او را مبلغ پانصد عدد و نموده شد باید که متصرفان رضا یابی فتوح
 آن مبلغ را بدو تسلیم نمایند و عذر و غفلت و تاخیر نکنند مطابق بر بخت و بداند
 بر علامت شریف لازم و واجب شدند **فوق** فرزند امیر اعظم و یکانه خطیر
 لغز و با و بخیر سلطنت قره باصره مملکت غیاث الدولة و الدین محمد البقاء
 بمراحم شاهی اخصاص یافته معلوم دانند که تمام ولد عاد جلی از وصیه درین سال
 نیز آن مبلغ را خلاص کرده بدو تسلیم نمایند و درین باب هیچ سپارش محتاج نیست

در بر خور داری منع با **نوع** مستحب سالان و حکام و نواب و مقرران
 نکند بدانند که چون بنده کی سلطنت پناه خداوند معذرت منکر الکا کبر الکا کبر الکا کبر الکا کبر
 پیش نوین زاده اعظم عادل جوانمخت محمد بیک در عهد فرستاد بدان سبب این
 مکتوب و قلم آفری هر کسی یکی در باب اطلاق اسباب خبر با او و همی داشته
 تا بوقت مراجعت موکب بیا یون بیا یکی موقوف داشته بگذارند کسی مقروض
 شود و در اطلاق که از قدیم تا غایت بفرستاد و بوده شرح نمایند تا بوقت
 حصول قضیه که پیشد بفرستاد بر مقتضی امر شریعت بفصل رسید درین
 باب تفصیل نمایند و احوال خود در برین علت روند و اعتماد نمایند عزیزانی جاهلی
 سده اصدی و غیره و سبب مآل ختم با خبر **نوع** مستحب حکم نام برد دست
 دارندگان جماعت کلیه حاصل برانگشت داده شد که بعد الیوم هیچ آفرین از حکام
 و مقرران و سپاهیان و تیار خورندگان از ایشان بر سبیل مقاطعه چیزی
 نطلبند و نستانند مثل سیاه جفت و قیور مویشی و بجز راغنام و در جمیع ولایات
 هر چه چکوندی عادت بوده است ایشان نیز همچنان باشند که از نواب و کارداران
 و پنجگان او را تبدیل و تغییر نکند و زحمت ندهند تا بفرمان تمام بدو و شیعیان
 مشغول بوده بدعا و دام و دلت ماموریت نمایند مطالعه کنندگان برانگشت
 فرزند و اعتماد نمایند عزیزانی سده که و کذا **الفصل** **الکلی**
فی ذکر التقریرات تقریر برانگشت درین وقت در اوقات که تا غایت بردست

در وقت سید حسن بود بنام قحار العلماء والفضلاء مولانا شمس الدین دام فضل از آن
 دیده مقرر و موقوف کرد و این شد تا بعد الیوم کوز حاصل آورده و محصول آن
 آن بقعه میر که با بیعت خود مرقت از حکام و نواب و مقرران ولایت
 نکند و بر امان و منافع نشود تا بفرمانت بال و رفاهیت حال بدعا و دام و دلت
 روز افزون ماموریت و مواظبت نموده تا بفرمانت و مرقت شایسته
 منصف و مرقت بوده انشاء یا بدین الله تعالی مطالعات برانگشت روند و اعتماد
 نمایند عزیزانی تاریخ طلال **نوع** مستحب درین وقت مولوی خانی که در جنب
 حرم و یکصد بنیت سید الحکما و الاطباء مروج القلوب و الاکشیان مولانا
 حسین حکیم زیاده ازانی دیدن مقرر و موقوف کرد و این شد تا بعد الیوم آن
 بقعه میر که کون ساکن گشته اوقات و محصولات و برانگشت محصول آورده
 بر موجب طواف و اوقات و محصولات از جمیع آفرین کانیان مانع نشود
 و در احوال کرده چنانچه که مرحوم جلال الدین حکیم مقرر بود و نیز بر همان قرار
 مقرر نمایند مطالعات برانگشت روند و اعتماد نمایند عزیزانی او اسطه جادی الاولی
 سده شد و غیره و **تقریر امانت** **ان شاء الله تعالی** **نوع** مستحب درین وقت
 تقریر سبب مکتوب و موجب طهر تقریر میمون مشتمل بر آنست که امانت سید
 سنقر را بنام صفی الدوله والدین مولانا صفی الدین مقرر بود و بعد الیوم آن
 وظیفه شرعی را در آن بقعه مبارکه اقامت کرده بدعا و دلت شایسته اسلام و طهر

مصرف نموده سید مرتضی عیال و اطفال سازد و فارغ البال تواند بود و از خداوند
 اهل سیرت و بصیرت و خادیم عظام نیک عقیدت هر کسی که در مضی آن در راهی
 کرد و مسجعی حد و حجب نبوده غایت رب العالمین را مرتضی باشد و بر حسب
 آیت کلام مجید کار کند که من جاء بالحسنة فله عشر امثالها مطالع کند که بر بخت
 روند و اعتماد نمایند بر ثوابی سه کند و کذا **کتاب در بیان**
مولانا امیر اوی رحمة الله از من یلیمان و الله اسم الله الرحمن الرحیم **خامنه و صلیا**
 علی نبیه الکریم محمد و آله علیه و علیهم السلیم **قرآن الله علی هذا الموال و الله تعالی و لی**
النوال و انا العبد المذنب بالرب العالی سر عطا الله ازادی **هون شام** بجهت
 وجود سبحانی و فیض عباد و کسک و سکانت نبات و فاضل ربانی و فغات
 نسیم عون رحمانی بر است خریف و غفر لطیف و جود منیف تیدا العالی و سند
 الفضل ملک المدرسین ناصر المله و الحی و الذین مولانا یعقوب سوده الله علما و زود
 حلقا تعلق داشت با سالیب صفات کمال و رفون سمات جلاله و فضال متصف
 و منکم کشت بس نظر سعادت معایون و علم غیر عنایت مجوزی بجانب وی
 ضاد و جانب کمال طلال منت علی صاحب تعالی موقوف و موقوف مایع عالمی و ما
 الحی فالما تطل کشت و چون در طلال موقوف قبول بجانب تعالی لا اله الا الله تعالی
 تدریس عود سه مود و معقود صاحب الخیرات جامع الحسنان خواند خاتون
 ملایم ترا و جعل الجنة مثوا و در حوضه قیصریه جاما الله تعالی عن الیهید بنام شاد

مغز و موقوف فرمود تا بعد الیوم با قنات و طیفه تدریس بقدر الوسع مشغول شود
 و حوائج علی طلب و محصلان بقدر الطاقه و الامکان بجای آورد و بر شیخ خنده قند
 مود و معقود عابد پروانه را نیز بنام شاد الیه مغز و موقوف فرمود و تا مپس
 خود سازد و در او قانش مصرف شود و بر وجه شروع و برین جمله نکود حکم
 مصرف کشت بس مطالع کند که حکم را بجل قبول سازد و توفیق معایون لازم
 شمرند عزیزی اوایل و جیب المرجب است با سنده تنی شهر و سده شمس و ماه و ماه
شروع درین وقت منصب تنفید است و ضایا و ولایت یکین مثل
 ناحت اندوخی و قانی و پور و کله حصار و غیره افتخار العالی و الا فضل مولانا
 بدر الدین محمود و لدیخ ارزانی دین مغز و موقوف کرد و انید شد تا بعد الیوم غرض
 حصول خود آورد و مضبوط دارد و آنچه که حصول یونند و بضرش صرف سازد و هیچ
 آفرین از حکام و نواب و قضاه و ایامه و پرا مانع نشود و متعرض باشد تا بغیر از پیش
 و تحض آن مهم نازک باشد چنان سعی بلیغ نماید که هیچ و قضا و قوانین آن معلوم
 مرغی نماند مطالعان بر بخت روند و اعتماد نمایند بر ثوابی اوایل شمرند فی القعد
 الحرام سنده احدی و حسیب **تفسیر** **در** ویه تلوجه از ولایت خانوزاری
 بنام مغزی الاقران اسحاق و محمد و ام قباله مقرر کرد و انید شد تا تصرف خود
 ملازمت قلمه و حوضه بود سه بابا قنات رسانند باید که کسی طالع و معارض کند
 بر بخت روند و اعتماد نمایند بر ثوابی در حوضه قیصریه جاما الله تعالی عن الیهید بنام شاد

آنج در مضمون تقریر تعیین می‌کند و معنی الکنال و المستخلفین افتخار الشجعان فراوان
 و نام نیکینم تقریر نماید و در محافل قلم خردست قز قلعه آید بلیغ نماید و آثار
 وفاداری را ظاهر کرد و ایند راسخی را شعار و دثار خود کرد و اند و انتفاع جوید و
 ماخیز از اعلا و اسوا ^{حکومت و ماسر و مودت} مطالعه کنندگان
 بر نجات و دوا و علل نمایند و سر ^{مست} ^{مست} در ضمن تقریر تعیین
 میر و دستبند الاما جود و الحقة العالیة علاء الدین علی لالا و افتخار الحواس ملک الاطال
 اختیار الذواقه طغان ذواق اغوشم متی تصرف نمایند و مخدات بسندیده قیام
 سازند اسباب خودشان را می‌تواند و اند انتفاع جوید و المعین
 در اعلا و اسوا ^{حکومت و ماسر و مودت} مطالعه کنندگان تقریر بر بنجله
 روند و علل نمایند و مخرافی او اسطر و جیب المرجب ^{مست} ^{مست}
 چون نظر غایت حسن شفق در بارش امیر اجل مغر الاکا بر زعم الکرم مبارک
 سوباشی یک طوغان بهادر اولم الله اقباله بدول و معروف بود و واجب و لازم بود
 جانب او را رعایت داشت و سر لشکری جوانان را بجانب با نام وی تفویض کرد و این
 تا آنکه وفات قائم جوانان را جمع کرد و ایند در ملازمت یکجا به مبارک اقدام نماید
 اخلاص طاعت ادبی را با ظهار رساند و با یک کامل و عرت بسندیده و در زمره امرا
 و سپاهیان شجاعت و مردانگی را شعار و دثار خود سازد و چون بدین شهر لبط
 قیام نمود و باشد آنچه ذکر می‌رود بوجه معاش خود صرف سازد و بدان انتفاع جوید و

در کسان عام لراول الله رسالی که در وفات و محصولات احوال و ماسر و مودت
 مطالعه کنندگان تقریر ^{مست} ^{مست} بر نجات و دوا و علل نمایند
نوع مست درین وقت سوباشی کرمی پیا دکان بلبویران و صحرای
 قونیه و بهر لغت را بنام افتخار العلمان قبل باز یا در مفرز و موقوف و ارزانی دیر
 و معین فرمود شد یا بدکه بعد الیوم هیچ آفریده مانع و مانع نشود و مشارالیه
 با عدت کامل حاجت شامل یکجا رحایون ملازمت و مداومت نماید و آثار
 اخلاص و وفاداری بظهور و ابضاح رساند و بهر غایت و مرحمت با دشمنان
 عامه قصد و مترقب شود و هر چه دسم و قانون و قاعد سوباشی است
 نیز بر امتوال تصرف شود و تفصیل با دکان در ذیل تقریر ذکر کرده شد و اند
 مطالعان برین جلت روند و اعمال بر علامت شریف دانند

المصداق ^{مست} ^{مست}
 ماخیز از اعلا و اسوا ^{حکومت و ماسر و مودت} مطالعه کنندگان
 شهر و قی الامار که سینه علف و خست و دانه ^{مست} ^{مست} درین وقت حاجت
 صغیر بود که راجع به مفرز مستی الشجاعت رخی الحقة با ناک و دمر و جم
 مصطفی نزع فرمود و یکم تقریر کرده آثار اخلاص و راسخی و مداومت و ملازمت
 یکجا عالی بظهور و ابضاح رسانید و بهر غایت و مرحمت عامه قصد و مترقب
 بود انتفاع جوید مطالعان برین جلت روند و اعمال بر علامت معایون موثق و مخرافی

کرده و غیر از اینها بر اهل خلد نفاذ فی العشر الاول من محرم الحرام سده اربع و بیست و نه
نیابت سالک و قضاء و حکام و نواب و صدور و اکابر و جمہور
 موطنان فلان ولایت بدانند کہ درین وقت نیابت و حکومت آغا را بامیر
 کبیر فلان دادم و ولتہ تفویض رفت تا بر قانون عدلت و مروت قضایا
 و از دعوی و ابوائی دیگر بر احوال شرک مداخلت بقصور نکنند و در جمیع قضایا
 و دعوی رجوع با و کنند از سخن و صوابت بر او کی بر قانون عدلت پیروان نیاید
 و رسمی کہ معهود نیابی و حاکمی باشد در قضا یا از طرفین یا در جواب گویند تا در جمیع
 معاش خود صرف نمود بدان شغل قیام نماید کہ کتب تاریخ کذا **تقریر**
قضا از انشاء مولانا و تاجان سده اتم الحاکم ثابت عندی مرید محمد بن
 نجی القاضی مدار الفتح بقصری بنا بر وفور نیابت و کمال استحقاق مولانا که گویند
 فقیه منصب قضا و ولایت پلاس بعضی مواضع کہ در حوالی اوست مثل شوق
 و سلطان و امامت دید بکس بنو لایق و ارزانی دینیم کہ بعد از یوم صلوات
 بر او و سحر آن دینہ جماعتی کہ بیشتر می شود بکارد و فصل خصوصیات و عقود
 آنکہ و قسمت موارد آن مواضع بگذرد و صایا را آنکہ کند و هر گاه کہ این
 دو شغل خطیر را کا بنی بجای آرد ہم چیزی کہ بدو فرموده باشد بوم بعیث
 خود صرف کند و بدعای دوام دولت جهان نظام مواظبت نماید مطابقان تقریر
 مولانا اسکندر رفیقہ مذکور را قاضی و امام دانند و در اغراض و کارام تقصیر نکنند و بر

جلت و دوا و عیال و غایبہ کتب فی العاشر من شهر ذی القعد سنہ ست و بیست و نه
نیابت درین وقت قضا و هر قلبه را بسید العلماء قد و الفضلاء
 الحلال و الحرام مولانا اویس دامت قضا را ارزانی دیدن تفویض کرده شد
 تا قضا بعد از آن مقام دینی و شرعی بنوی را بجای آورد و چنانکہ در آن قضایا و احکام
 شرعی شریف و وضع معروف و مجهول را متساوی دارد و چون بدین شرط
 بتقدیم رساند آنگاه کہ منصب قضا و حاکم را بر کسی که بقضا منسوب است تصرف
 نمایند کاینسان کان مانع و معارض نباشد حکام و متصرفان و کد خدا بان و عموم
 رعایای هر قلبه و ولایت در احکام شرعی رجوع بوی کنند و احکام او را نافذ و مملوک
 دانستہ و احترام او مشغول باشند مطابقان بر بخت و دوا اعتقاد بر علامت شرف
 لازم و موشع دانند و در ای السابع عشر شعبان سنہ حس و عشرين و ثمان مائه
نیابت کلنار بنام مرحوم عبدالرحمان بن محمد الله چون کمال مردانگی و وفور
 شہادت و فزرا کنی افتخار الاکارم و الا عظم رضی الحضرة عبدالرحمن بن محمد بن
 بطور و ابضاح پیوستہ است لابد جانب او را نظر عنایت و شرط شفقت بتقدیم
 رسانیدن واجب بود بنا بر آن درین وقت نیابت ولایت کلنار را بدو تفویض
 و تفویض کرد و اینکہ شہر چنانکہ از جمیع محصولات نیابتش بایستاند و طیارات را
 نیز تصرف نماید اما قسہ خون و شمشیر خون و سر و قطع طریق و دختر و بوند
 بفرزند کرامی نوزد دیدن حق سلطنت متعلق است باید کہ بعد از یوم آنگاه کہ معین نیست

منصرف گشت به عیشت خود صرف ساخته ثمره اخلاص و دود و تحوی راجای
 آورده نوعی ساز که مجموع رعایای و عموم خلایق آن ولایت مرقد و آسوده
 باشند تا بر نیر غایت و مرحمت شانه نامتصد و مترتب بعد منتفع شود
 ان شاکه تعالی مطلق کند کان بر شملت و نذر اعمال بر علامت شریف لایق و
 داند و برای خاص شهر صرف ختم با خیر و الطفره سید و در **نقیر**
کو توای قلعه او محصار بنام مرحوم تذکره عبدالرحمان طالب غلام چون حال
 شجاعت و وفور شهادت و ظهور امانت و راست کاری افتخار الاکابر جمع
 المعال و المفاز و المناقب و المآثر حاوی الخصال المفضیه عبدالرحمانیک دایم
 باضاح پیوست فلان بزم و دایه حشمت شاهی و بواجب نیت پادشاهی ما حفظ
 و شفاعتی گشت که در همه حال با حسن زندگی شود و بنابرین مقدمات بن
 وقت قلعه او محصار را چنانکه بهادر منصرف گشته است او را از دانی و بن
 مقرر و مقوض کرد و اندک من بعد البوم هیچ آفرین مانع و ممانع نشود
 تا بقدر اعت تمام بقرن غنوه انکار بندگی و اخلاص و وفاداری را بطور و ابضاح
 رسانید در محافظت قلعه و حرس را با تو اگر مردمان کار و بدین سعی بلیغ
 نماید و در حفظ ذخایر شرط احتیاط را بجای آورد تا بر نیر غایت و مرحمت شانه
 نامتصد و مترتب بوده منتفع و متمتع شود ان شاء تعالی مطلق العنان بر شملت و
 اعمال بر علامت شریف لایق داند و در این المعال الاخر شهر در مع الاخر بوسه و

نقیر دایه حشمت شاهی و بواجب نیت پادشاهی بر ذمت مشول
 و اشنای امرای کرام و مخدومان غظام علی الخصوص خدمت امیر معظم و امیر زاده
 خطیر مکرّم سلانه الامراء و الاکابر بر عظیم الجوش و العساکر ناظم امور الدوله و مؤمن
 ممالک السلطنه شجاع الدوله و الدین که خدام عبدالرحمانیک ابد الله دوله و زاده
 علو رفعت از دانی و معین فرمودیم که رعایت ولایت و محافظت قلاع و بقیع
 و هر چندی در ضمن تقریر نمایون و تشریح خبر میمون تذکری رود در تحت تصرف
 خود داشته حکومت و ریاست و ضبط و سیاست اقلیم ما هر چه تمامتر بجای
 آورد و بجهت مملکت و مصالح مسلمانان و علماء و سپاهی و مالی نامرعی نگذارد
 و وظایف و قواعد و رعایت عایا و حمایت شهر و و عاکوبان در بیع ندارد
 و بدین شروط و قبود سعی بلیغ و جدی جمیل نماید و مجموع امرا و سوباشیان و
 کو توایان قلعه های ما و خازن و کاتب و یاران و تشریف مالان در کما و معال و
 که خدای بالا اسفندال و نایب با تمام قلم نام داند و از سخن و صوابت بدو
 من الوجوه تجاوز و تخلف نکند و خود نیز ملازمت درگاه و راستی و مواداری و
 اخلاص و وفاداری یوفا فیوفا متصاعف و متراد کرد و بجز نیر غایت و مرحمت
 مرصد و مترتب و منقطع گشته منع جوید **هَذَا مَا قُرِرَ لَهُ وَ عَیْنُ**

لدا اعمال ولایت کند حشمت شاهی و اشد

قلعه	ماجر	سور	موا
محو و اوج محصار	او محار و دهنها و	سور در محصور	موا محار
تاریع و لوجی و دهنها	سور و دهنها و	سور	موا محار
و محار و مصالح	نام		

نکین حرمها الله تعالى عن الاقات والعاقبات و تدریس مدرسه یعقوب چلبی
محمد متان اوزانی وین مقر و تفویض کرد و این شد باید که بعد از این
شرعی که بخاطره بیضا اسلام متعلق اند بر موجب شرح بنوی علیه افضل الصلوات
و اهل الخیات بنقدیم رساند هیچ آفرین بقضا او را داخل نماید چنانکه از قدیم
الهدی بود است تا بر همان قرار باشد حاجت طایفه و قای و غیره حاجت حاجت
اندی در دست نشان باشد نوعی سازند که در همه حال حاجت حضرت الوهیت را عت
و علامه را قی باشد و در فضل خصوصیات وضع که شریف نامتساوی دارد و نسبت
موازیست و عقود اکثره صغیره و کبیره و تنفیذ قضا با حکم و بی هیچ آفرین غاده
و مقرر نکند تا بفرغت قلم آن نهادن جای آورد بر مزید غایت و مرحمت شایسته
ما مترقب بود انتفاع جوبه حکام و نواب و مقرران نکند و بر اعزاز و محرم داشته
اعمال بر علامت شریف لادم شمرند که برانی نان عشرين عمم حکام لمرع و تلمیذ و
نوعی من چون و نور فضل و احلیت از سیاب سید العلماء و الاوقاف من طوی
شخص العلوم و الفضایل مولانا و نوبلیر شاه محمد زیدت فضایل کا طابت شایسته
من الشمس المیز و انور من القمر المستبیر است فلاحهم و داعی تمت شای و بواعث تمت
پلا شای با مقفی و متقاضی کش که او فارغ البالی و مفعله الحالی بود بنابرین حدت
درین وقت منصب قضا و حکومت شرعی و حوسه دوا لومع و لاینها و کوسه
و جماعت بخالو و تدریس مدرسه یعقوب چلبی را بنام اوزانی وین مقرر

تمام و تفویض مالاکام کرد و این شد باید که بعد از این شرح آفرین او را معارض و تلم
نکر و تا بفرغت قلم در فضل خصوصیات و نسبت موازیست و عقود اکثره و تلم
صغار و صغایر و حفظ احوال ایام و غایت و سفا و سفا و سفا و سفا و سفا و سفا و سفا
شهود و تزکیه ایشان سخی شدید و جهد حمید عوفه طالبان علوم دکی فی المثل
چو سربابان اندر لال علم و افاده میرا سب و نوبت و صابا را نیز بر موجب
شرح شریف عوفه و دعا و دوام دولت و ذرافزون و ثبات الیام سعادت
حایون این جانب موقوف و مرتب است و در تابعه هدایت شایسته و مرتب و مرتب و مرتب
ما مترقب و مترصد گشته انتفاع و بی و بنوی باید است الله تعالی مطالبان بر خلت
روند و اعمال نماید عزیزی شمر سبب اول سبب سعیر و نفع **مناظر**
قضا و مسالآت و ایام و شایع و اکابر و صدور و ارباب و اعیان و اعمال و اقال
مخبره بیکشتر حرمها الله تعالى عن الاقات و البز و الجود اند که درین وقت خدمت
ملک الاطباء منی العلماء و الفضلاء مجاز الغریبا و الضعفا المکملون الذمه جالیوس
العصر برز جهر روی زمین معنی السلام و المسلمین خواجه کمال الدین و مقلد
برنا و اکسایا لیه جلاله محبتان و مخلصان و دلتوران حامدان اینجا نیست و غنا
و مرحمت و عاطفت در بارش او هر چه قائم حاصل و درین وقت متعالوی دید
او را بخوبی را بنام شایسته برقرار سابق مقرر و مفوض کرد و این شد بدان سبب
این مکتوبت بخط در قلم اند که حکام و نواب و مقرران ناهیت کوی و کوی

رسایند تا بزم غایت و مرتبه پادشاهانه حاضرند و مرتبه بوده شرف کرده
ان شاهانه عالی و چون بوقع مایون مرتب کردن مطالعان بر بخت و نود و هفت
تا بزم عزیزی شهر شوال المعظم قدر سنه شصت و هفت و هشتاد و هشت **نوع** رعایا
و کدخدایان و مقیمان و مزارعان بنیم و یه قنبر و دیه رمال نام بدانند که اهتمام عتبات
و نظریاد شاهانه در بار خلیف الکابر افتخار الاجاد حسن دایم و شرف و انانی فرمودیم
تتفاوت خودشان دانسته تا من بعد الیوم آن موضع از مال و ثمن و وسایل غیر
بستاند بوجه معیشت خود صرف نموده از یکبار رعایان تا سفر و سفر مشغول
بوده و از اسباب دین مشارالیه تجاوز نمایند مطالع کنندگان چون علامت شریف
رسد اعتماد نمایند عزیزی انهم عشر شهر شعبان المبارک سنه کند و کذا **نوع** است
درین وقت دیه فیکس و در حاجت بلند بنام سید الانبال و الفوارس و سایر اولاد
اسما علی اسم سوره قنبر و انانی فرمودیم که تصرف کرده بداد و ملازم یکبار و
مواظبت خود و از درگاه عالی اعلاء الله تعالی در سال علی و مواظبت و شرف داشته
شد که تصرف کرده و باقیمه کامل خدمت میکند هیچ آفرین مانع و معارض نکرد و
برین جلت و نود و احتیاج بر علامت شریف مایون لانهم دانند و رعایا و آن دیه
و غیر و قراخواه انداللو و تیان و فیکس مثل و کدکش و یکی دیگران جای کدکشی
مبلغ شش و احتیاجی نمایند **نوع** در معارض محنت شاهانه مایه حصول فراغ
بال و نظم و عدل حال و بسعادت و انجاء اقبال جوانان طاعتدار و بندگان هوادار و شرف

و در خواست و در کسب که بوقر کفایت و ظهور و زیادت و امانت مشهور و معروف اند
مقبول و معروف است و غنان غایت بر صوبت بیت و تقویت ایشان معقول
و چون محظرا لا مآجد نیت الاقران خلاصه الانسان المحض و غنایت انسان خواهیم
بسال و نیت قدر و پادشاه خلق و کبریت بالذات عروق بدین اوصاف حین
و حضایل پسندیدین موصوفه مذکور بود و جانب و غنایت شاهانه و عاقبت
خسر و آتیه ماحضون منی برین معنی حکومت و محافظت و سروری قلعه ابوخصار
و ولایت و توابع آن با سنیور و حدود که از قدیم قدیم الزمان بدان قلعه مذکور
معلق داشته بود با یکدک مشارالیه نیز تصرف بود و تقویت فرمودیم تا از شهر
ورفت و از انهم و مزارع آن مهم خطیر را با قامت رساند و آثار کفایت و شهادت و مطالب
صدیق و جوی و نیت و ظهور آورده هر یکی که بدان خلق است مهمل نکرد و در ندرتی
نکیر و جاعت و مالی آن قلعه و ولایت با چنان نیکو دار کی از نوابی با باد و
روی نماید و ایشان مرقه و آسوده بوده بدعا و دولت و نافرین مانع و مواظبت نمایند
و از ان سبب غنایت و جهانی حاصل کرد و مطالع کنندگان بوقع مایون واجب و لازم
شمارند برین جلت و نود و اعتماد نمایند عزیزی اساس شعبان المعظم سنه شصت و هشتاد و هشت
نوع چون و قدر شهادت و ندرت و ظهور شهادت در یکی از چهار
افعال احواس جامع الاخلاص یعنی الحفة العلیا الیسن نام و از طریق من الشرف و شهر
من الانس است فلانهم و داعی حمت شاهی و بولایت نعمت پادشاهی ماحضی

و متقاضی گشت که جانب و در حسن حال و فراغ بال باشد در وقت ظاهر الحظین
 قلعه ملوکس بنام وارذانی دیدن مقرر و مفوض گردانید شد که من بعد البوم
 هیچ آفرین مانع و مانع نشود تا بقدرت تفرق نمود و آثار بندگی و احاطه
 وفاداری و جانش پاری را بطور واضح رسانید بلازمست حمایت و مدد
 نماید بجز بدعتات و محرمات شایسته مامور شد و مقرر شد بود تا انتفاع باید از شایسته
 نقالی مطالعان بر بخت و نذا اعمال نمایند بر علامت شریف واجب لازم دانند
 خیراتی اوایل جلالتی الاخری سینه قان و در بعضی زمانه **مفع** جود و خود
 خلوص و وفاداری و شهادت و جان سپاری و صراحت سید الخاقی مقرر و مختصر
 و الاکمال بر نفی الملوکات السلاطین خیر الدین حضرت آدم جلوه اظهر من الشمس فی شهر
 من الاسرار فلما جرد و نای غمت شاهی و بواعث خدمت شاهی منصفی و متقاضی
 گشت که رعایت جانب او را بنظر شفقت شاهی ملحوظ گرداند و حکم این مقدمات
 درین وقت که بنوعی محفوظه قلعه دولور بوی ارذانی دیدن مقرر و مفوض گردانید
 شد تا بعد البوم با طریق امانت و راست پستی و ظهور شهادت و نکودستی
 باقامت ساندین و ترکیه خود و زجر او پیش و باقی جماعت ادا و غیر محرم
 رساند و ترفیه امانی و رعایا و متوطنان و مسکنان و ولایت سایر هم
 بافضای لغایب بجای آورده و از خطی بعد رجوعت هم رساند و از قاضی مدبر مملکت
 نماید چنانکه بطور و رغبت کافه خلایق بفراغت و اطمینان قلبت و برکتی خود

شش قول باشد و وجوئات و طیارات و در حوزة حصول آورد و هیچ و دقیق از وفای
 امور دیوانی و متعلق مصالحی که بدو متعلق باشد مهمل و نامرعی نگردد و چون بدین
 قاعد قیام نماید و بتفریر معایون معرجه و مرتب گردد بحسب اعیان و کمر خدایان
 و سایر ساکنان و متوطنان و متکلمان و رعایا و مزارعان آن ولایت اعم از آن
 تعالی است که اکرم اعراسید الخاقی قدس الله تعالی عن الملوک و السلاطین غیر
 الدین حضرت آدم و نوا کو توان و حکم خدمتشان شناسند و بهمتا که تعلق مکتوبی
 و ادب و جمع بدو سازند و احکام و توقیر و اکرام و تحجیل او را واجب لازم دانند و ذکر
 و شکایات او را مستوع و مؤثر شمرند مطابقه کندگان بر بخت و نذا و اعمال بر علامت
 شریف لازم و واجب دانند و خیراتی او اواسط شهر رمضان المبارک سندهی و خیر
 مثله و الحمد لله و صلوات علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم **مفع**
 مراحم موقوف و مکارم مخصوصه مایه کافه خلایق از مقدرات خاصه و رباع
 اخوان و برادران دکان که بر بجانب خصوصیتی و علاقیتی هر چه عامتر دارند و احب
 و لازم مبنی برین مقدمات مضمون مسطور قلم دیوانی انشا تعالی الله تعالی نام نذر
 انجب و او بن امیر زاده رحمه الله و ابقای برقراری که معاهد و معامله شده به
 مفوض گردانید ارذانی رفت تا تفرق یا کانه کرده حکام و نواب ولایت
 عز و جوم و ولایت مدبر و اکمال قلاع و بقیع مواضع معهوده قیام بعد از اتمام
 فرزند مشارالیه مدخل سازند و مانع و متعوض نشود تا بفرغ بال و فراغ

شده تا بعد ایوم چنانکه عالت و رسوالت اند و کسر مثل غن و نزل و مال و ثمن و نواح
و غیره معاف و مسلم داشته بمشار الیه جواب یک بند و برسانه تا بنزد غیبت و مرمت
مرفعه و ستر و کبر و دلشسته و حال و طلعان بر بخت و نده اعلان نمایند و نوافی و شری
بماذی الاولی سینه کذا و کذا الهلاک **بقره کو تو ای ارشاد و اندر جواب** الله شیخ الابرار
و المعطى الوهاب قال الله تعالى ان الارض لله يومئذ من عباده و بر جانیان
پوشید نیست که حق و سلطان و اعظم است که ملک همه جهان در قبضه خود
او است رایت عا و قالوا الحمد لله الذى صدقنا و عا و اورشالارض قرین و هم
عنان کز این است بدایع صنایع خود و در تحقیق امنیت تابعا و این تعد و اولی
لا تخفوا ما رسانید و مقابله حل و عقد و در بدست اقدار ما که مفتاح ابواب
مسلم داشته لاجرم در آواز شکر و طرفه العین خلقی نگذاشتیم تا هر روز آثار آن
بر صفحات روز افزون مظاهر تری بینیم و بندگانی را چون و دایع آفریدگار
دانستیم سایه عاطفت و شفقت بر ایشان مبسو و کردانید بهیچ اعطای
ایشان را بر بیت ادب و امور معظلات از نانی داشتن خصوصاً چون درین وقت
معا یون و ساعت میوه کمال مددگانی و وفور شهادت فرزانگی خدمت ملک
الامر و الاکابر جامع المعنی و المغافر رضی الخضره سیف الانام ادام الله خلقه و حق
شد و خلوص نیت او را مشاهده کردیم اما ریه سینور قلعه کوتا حینه را
حما الله تعالى عن الاغاث و حکومتی آن نواحی که امثل شریفه بدان ناطقه است

بروی مقرر داشتیم و زعام حل و عقد و قبض و احکام آن ولایت بکند
کتابت و نگذاشتیم تا در نظم مصالح و عایا و ضبط امور و سده ثمن و نواح
و غیره آن بیدار و مشتیار باشد و عوام اهالی آن اطراف را بشک و شایع اصناف
و معدلت و سبب آسایش هم و رفاهیت دارد و عوام خود را بر افتاد ذکر قبیل
و او عارفان و بختی و بل مقصود کرداند تا سعادت عاجل و آجل حاصل کار و سربای
روزگار را و شود و سبیل قضا و عیان و ایامه دین و علماء و ساکنان آن نواحی حسن
الله عواقبهم است که ملک کبر عالم عاقل خدمت شایسته که هر و حکم و نوافی
ما شناسند و متابعت او بظاهر و باطن در مقامات شرعی و دینی و نوافی و نواح
کنند و احکام او را نافذ و مطلوب اند و از جواب بر بخت و نده تا سعادت
دو جهانی و تحقیق رضای دای مشرفه ما محمول خود کرداند و عاقل بر توفیق عاقلان
از لوازم و واجبات شمرند و عزیزی شهر رمضان المبارک سینه ثلث عشر و نهم
والحمد لله و مدد الوهاب و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آله الاحباب **نوع منسب**
مثال شریف شرف الله تعالى صا در شد که او هم صا را از وفتر خارج کرده و صا
و مسلم **در شرف** صا بر مکتوم و سرور و نظم شیخ جلی و آتم معالیه داده شد
ی باید که هیچ آفریننده عوارضات بیوانی مثل مال و بر اصبور و طبع و
و مشاق و غیره چیزی نطلبید بر موجب توفیق عاقلان و معاف و مسلم
دارند تا بعد ایوم بقره کوه اخلاص و فاداری بطور و ابضاح رسانید

علازمت اطاعت اینجا بنمایم نماید تا بجز غایت و محنت شایسته مانده و منقطع
گردد و منشأ الهی که خدا باین در عباد او رجوع بوی کند مطالعه کنندگان برنجست
روند اعتبار علامت شریف لازم و موقع دانند عزرائلی آخر رمضان المعظم را در میان
والجمله و حد و صلی الله علی سیدنا محمد و آله **تقریر** **لن نشأ** **مروا**
درین وقت دیگر گذرد را بمغیر الشبان قدره الخاص مصطفی و ولدش بکدام الله
عزیز ما بین و تقوی و توفیق شد تا تصرف نماید و مژده اخلاص و طاعت را در ظهور
و اقبال رسانید بجز غایت و محنت شایسته و منقطع بوی انتفاع جوید
مطالعه کنندگان برنجست و داند و اعتبار بر علامت مایهون لازم شد و عزرائلی
بکلی الحاقی و عزرائلی **نویس** درین وقت از ناحیه قاضی و مقدار
تعارف غایب نام دارند و تقریر رسید لاجناد قدره الفرسان غفر الشبان حسین
و ام عزة مقرر و معین گردانید شد آنگاه تعیین رفت معیشت خود صرف سازد
و در طاعت اینجا بنمایم مع ائمت غفره و بیکار مایهون اقل است بنام هیچ کسی مانع
و معارض نکرد اند درخت تصرف خود باشد مطالعه کنندگان مکتوب برنجست
روند و اعتبار غایب عزرائلی **تقریر** **مشت** درین وقت
شیخی با وید مرحوم احمد باشار طاب ثراه بدانند مثال شریف شیخ احمد از این
مقرر و معقوض گردانید شد تا بعد الیوم درخت تصرف خود داشته و معقوض
و اوقاف را بر موجب شرط و تفکیک و روند بقدر الویج و الطافه حدیث

هیچ آفرین کاینسان کان مانع نشود و مژده و تا بفرغ تمام در آن بقعه مکتوب کرد
ممکن بوده بدعا و آتم دولت ما موافقت نماید مطالعه کنندگان برنجست و در میان
غایب عزرائلی **تقریر** درین وقت غایب وید از اهل بیام عز
الاجناد ایال و آتم عزه را از این داشته مقرر و معقوض گردانید شد که بعد الیوم
درخت تصرف خود داشته آنگاه حاصل میشود بوجه معیشت خود صرف بخود و باقی
کامل و اعیان شامل علامت بندگی و بیکار مایهون موافقت نماید مطالعه کنندگان
برنجست و در اعتبار غایب عزرائلی و افرامه جمالی الاوکیه الحاقی **تقریر**
نویس چون کمال شد و رشاد و نور و صلاح و ظهور امانت و دیانت
اتحاد العباد قدره الفرسان کشف المشکلات حلل المعضلات مایهون الحلال و الحرام
الشراعی و الاحکام المومنین مریدان الملک الاحمد مولانا محی الدین بن محمد زاده الله فضایل
الشهر من الامس و اظهر من الشمس است فلما جرم و لایقی شاهی و بواعث نهیت
پادشاهی مانع و متقاضی کشید که جانب عزیز او در حسن حال و فریغ مال شود
بنا بر بزرگداشت درین وقت نشان منصب و حکومت شرعی بلده ملکید کرد
چاق و تصرف بوجه لواحق و مضائق او مثل قای و تربت حمام شریف و ملک و مایه
خدیجه شش از این دیدن مقرر و معقوض گردانید و در موقوفه شد که بعد الیوم هیچ آفرین
او را مانع و مزاحم نکرد و تا بفرغ تمام و احکام علی در همه امور و متهات احکام شریف
اجرا کند و سرانجام دیانت و امانت و فضل خصوصیات و تنویر حضار و هدایت

مریدان و مخلصان
مطالع کنندگان بر جماعت بودند و افعال بر علامت شریف لازم
و واجب شمرند و عزرائیلی شهر بربط است و غنیمت شریف است
موج است تقریر مایون و حکم نامه معین انقض الله تعالی بر الجبلت بعد در رسد
میفرماید که بن وقت هر آنچه که در ضمن تقریر ذکر می شود بنام فخر الفوائد شیخ حاجی
اتقی حسام الدینی دین مقرر و منقوض کرد این شد که بعد البوم درخت تقریر شد
داشتند و آنچه که حاصل میشود بر معیشت خود صرف سازد هیچ آفرین کاینان کان
مانع و مزاحم نشود و تعرض برساند تا بغایت تمام بلاست ندکی و بیکار مایون و غایت
ناید و غرض اخلاص و جان سپاری بظهور و ابضاح رسانیدن تا بغیر غایت و محنت
پادشاهی مترصد و مترقب بوده انتفاع جوید انشاء الله تعالی و اما مختصر و مقرر

لما عالج الله
ولایت کند مستطیع
مواحد
و در حق است که او کذا
و در حق است که او کذا
و در حق است که او کذا

تقریر که معانی حکیم دارد بسم الله الرحمن الرحیم مسعود بن بیکار و کسی
درین وقت امیر اجل اگر محترم مقرر و مقرر الاما جمال الاماثل نور الله من بهای الاسلام
الدوله عزرا الملوك السلطان اعلیٰ علی غشی یک جز ما بق الله تعالی مشهور مایون و در
نافه عرضه است مثل نکر انگه بیانه بیون را بولایت خود می کشد میباید
شرعی خود است و به با معنی علی در که ساندن تا کید را و سخط اشرف اعضاء الله
صدور یافت که بر موجب مشهور مایون و فرمان تا خدا آن دیر را بیکتیت تقریر نماید

و هر حکمی تا کذا که خواهد فی مانی و مزاجی با مضارست اندام و نواب طشت و امرا و بیکار
و حکم خود می کشد اما الله و بیدم این جملت تصور کنند و فرموده ما دانند و
اعتماد بر دست خط اشرف اعضاء الله سازند انشاء الله تعالی با لایزال و لا علی القدر
و اعلاء و المال شفا یا فی الرابع والعشرين من دی الحجه سنه ۱۰۰۰
تقریر مایون و حکم نامه معین انقض الله تعالی بر الجبلت بعد در رسد میفرماید که بن
وقت دیر فرست که تا این غایت خاصه مایون به نام سید الشجاع و الا بطلان بیکار و
شیخ جمال از آری دین مقرر و منقوض کرد این شد تا بعد البوم درخت تقریر
داشتند و آنچه که حاصل میشود بر معیشت خود صرف سازد هیچ آفرین کاینان کان
مانع و معارض نشود و مزاحم نکند و تا بغایت تمام بلاست ندکی و بیکار مایون و غایت
اقامت کردی و او موت و مواطبت نماید و غرض اخلاص و وفاداری بظهور و ابضاح
رسانیدن تا بغیر غایت و محنت پادشاهی مترصد و مترقب بوده انتفاع جوید
تقریر مایون و موشح کرد و مطالع کنندگان بر جماعت بودند و افعال بر علامت شریف
لازم و واجب شمرند عزرائیلی او آخر شهر رمضان المبارک سنه ثمان و عشرين
الهلاله **تقریر بر دین با صمیمیت** هر آنچه که در ضمن تقریر مایون و عزرائیلی
در مایون و بنام فخر الفوائد شیخ حاجی اتقی حسام الدینی دین مقرر و منقوض
فرمودیم باید که بعد البوم درخت تقریر داشته و آنچه بحصول پیوند بر معیشت خود
صرف سازد هیچ آفرین کاینان کان و بر امانت نشود و در احوال نماید تا بغیر غایت

فی سینه که او کذا **فصل** چون کمال احلیت و نور فضل و کدورت غر العلماء
والفاضل منع الفضایل مولانا فی الدین پیر خدوات فضایل ائمه اربعه و شریعت
الاسلام علیهم و اولی و علیهم و برافست علی باب شاهی نامتقی کشت که
جانب الی نظر عنایت و شرط شفقت مقدم رساند نابار و درین وقت تدریس
در کتب علی یک چلی و قضاء ناحیه اند و بی را که از قدیم الهی و در دست او
بود است مخرجه مشایخ ایدانی و بی تقریر و توضیح کرد اندید شد باید که بعد
الجمعه در آن هر سه تدریس شغول بود و در طلب با آفاده علوم و وجود بزرگ
خود مستفید داد و قضاء اندوختی را نیز بر موجب شیخ بنوی بتقدیم رساند که
شریعت با جاری کرد و چون این شرایط را بجای آورد حکام و متفرقان محروم
کنید حاکم الله تعالی او را حکم و فرمان ما و ترش نشسته سرز و مکرر دارند مطابق
بر جماعت و نه اعتقاد نمایند عزیزی سینه کذا و کذا **فصل** مثال شریف
شتر فدا الله تعالی با قلم و توان اجد جند الله بر اعمالت صورت عزیزی یافت که تدریس
در کتب مرحوم مغفور علی یک چلی و با جمیع العلماء و الافاضل جامع لغز الفضایل مخرجه
المستعدین و المیزان مولانا پیر محمد زیدت فضایل ایدانی و بی مقرر و مقوض که اندید
شد که بعد الجمعه جمیع طلبه را با آفاده علوم استفاد داشته و طایف تدریس را بر چه
تلمذت و توفیق داد و در شرط ملازمت با تقدیم رسانید و طیفه خود را با کلام تدریس
شود و هیچ آنرا و امانع و منایع نشود سبیل حکام متفرقان و علوم الهی محروم

کنید او را در حدیث و اسبب متواتر و مکرر دارند مطابق العان بر جماعت و نه اعتقاد
شریف لازم شتر عزیزی سینه کذا و کذا **فصل** درین وقت تدریس
مرحوم پیر محمد چلی را فدا الله تعالی بنظر نه بنام سید العلماء و الافاضل جامع فنون الفضایل
مولانا پیر محمد و است فضایل ایدانی و بی تقوی و کبر و اندید شد باید که بعد الجمعه در آن
تدریس مذکور تدریس استغفار نام مخرجه جمیع حجت تدریس را بر موجب شرط توفیق
تقریر مخرجه جمیع استغفار رساند تا درین سال محصول را متصرف باشد و از محصول
در کتب علی یک چلی نیز امپا الله مقدار بی مدخل و مخرجه شد پستانه هیچ آنرا و
مانع و مزاحم نکرد و مطابق العان بر جماعت و نه اعتقاد بر علامت شریف لازم شتر عزیزی
فی احوال شهر ذی الحجه الحرام سنان بی و تلیق و ثانی **فصل** مضمون مستور قلم
دیوان جند جند الله تعالی عفا کاکابر و الافاضل قاضی و سوا شکی و کله خدایان و سپاه
اندوختی آخر هم الله تعالی مقرر و مقوض کرد اندید شد تا تقریر مخرجه مخرجه غایت طایف
کردند نشسته تعالی لایعالی و است علامه **فصل** مضمون مستور قلم
رعایای الله سواشی **فصل** و تلیق که خدا مان **فصل** در کتب سید سید الله فی احوال شهر ذی الحجه الحرام
مطالعان بر جماعت و نه و اعتقاد نمایند عزیزی سینه کذا و کذا **فصل** درین وقت
درین وقت و تلیقین مفضلتین را کی ذکر میرود بنام سید العلماء و الافاضل مخرجه
مولانا پیر محمد و است فضایل ایدانی و بی تقوی و کبر و اندید شد تا تقریر مخرجه مخرجه غایت طایف
غایت و مخرجه شایان با مطلع کشته استغفار جود العین لایعالی

فقد علمكم بالملك القرطبي المحيية چون و من فضل و دیانت فلهذا علم و درایت مشغول علم
و احیای ذات ضرورت المستعین بنوع المحققین جامع المعقول و المسموع حاوی المثل
و الفروع الی آخر القایه الفاعله مولانا فی التبریع محمد دامت فضایل و واضح و لایح شد منی برین
مقدّمات اهل و مدرسه خانویه را که بولد سفایین کرده بودیم بنام وی مقرر و مقفون
داشتیم و یک حافظی جامع لعل طایب شاه چنان بنام خود شش سکه کرد اندیم تا بفرست
بال و انتظام احوال بان مضمون و بی شروع نماید و طلب علوم را مستفید گرداند و چون
برین شرایط قیام نموده باشد هر روز چهار عدد و یک طیفه اعاده و دو عدد بخت
حافظی جامع مذکور شش عدد رای مقصور قبض کند بوجه معاش خود صرف نماید و بجا
دولم دولت پادشاه اسلام و طایب و عاودت نماید هیچ آفریدن مانع و معارض و زعم
شخص مطالعه کنندگان از قضاء و حکام و نواب اعیان بر غلج و دوند و اعوانان و غیره
فی اوایل شهر ذی الحجه سنه ثلث و عشرين و مائه و ثمان و الحکمه و حسن و الصالح علی بن
نقی و بعد و علی آله المتجین و اهل المتجین **تقدیر حسن احوال و مرهم** بر مرهم و بقیه
الحکمه و الصالح علی بنیه محمد و آله سوره عقوبت بر عقوبت غنی جهما محمد و بخت
نشر علوم دینی و اقامت ذکر و احوال شرعه و فبناظر و مباحثه و مدارسه و مذکور
صورت نمی بندد و بیشتر می شود لاجرم حمت برندا و مبتدیان و حسن و فساد و استقام
صرف مبادیه کردن تا که محصل دستفید در تحصیل مقاصد و مطالبه و محقق شود
و هدایت و تحایل فضایل و درایت در شایب و احوال و ظاهر و لایح شود و با انواع کرامت

و اضاف تربیت مخصوص باشد و بر تقدیر ابن مقصد علی و تحقیق ابن مطبای
چون مولانا امام همام جمع انواع فضایل و استوعب اضافات و اصل جامع المعقول و المسموع
حاوی الفروع و الاصول المولی الذی تفریق الحقیق بسببه و طایفه طریق الحق صفتی فی المله
والعین پیر محمد لایکن الا سلام بر شد و کاشاده رکبنا و منقن القیم و التظیم بخت و جوده
مبتدیان و خفیف علم و استنفاد می کنند باین مقدمات منصب شد پس بر سر هر مضمون
سجد شهادت یعقوب علی را انا لله تعالی مرقد و طیب مسجد در بلد نکین و مرقد سببهم
او مقرر و مقفون گردانید شد تا در آن بقعه متبرکه بفرست علوم سلامتی مشغول بشد و بوقایه
و طایفه مدرسی مواظبت نماید و قضیه العلیم که بالکرتس نام و ارتقا را رعایت کند و درین
از خطیر احوال و تقصیری جایز نبیند تا احوال او بحدوث پیوندد و تربیت مخصوص شود
و در غلج و اوقات موجب شرایط و اقتضا آرد و شاهر و اعیان و ائمه و علماء و اعیان
مولانا می مذکور را در ترس شان و اند و با نوع تعظیم و تجلیل ارزانی فرماید و در سبیل
شرعیه بسوی خدمتش دعوی کند مطالعه کنندگان بکتوب بر غلج و دوند و اعمال نمایند
سبب شهر فلان سکه کذا و کذا **تقدیر** بر تقدیر منظم احوال و تفریق منابع آمال
علماء دین و ائمه شرع مستیکر احوال و وجبات عاقبت و دواعی انظام ملک است
بر آن که درین وقت نصف قضاء ولایت اند و فی و حکومتی آن نواحی را بخدمت نظر اعلی
و الایمه سبب الحلال و الحرام ناصب بلیات العدل و طایفه ارباب الفضل مولانا فی المثل
پیر محمد ادامه فضایل ارزانی دیدم تقوی می کرده شد که ثابت حاصل شرعیات کمال

را با تخارالامنا والاعیان مولانا فی الدین وبنیادی تعویض و تسلیم گشته
تا مبلغ سیصد فلوری بدست بکمال تمام مقرر و معین گردید و شد که فی خصوص
نقصان مخارده عامه انجانب ساند هیچ افزون کاینامی کان مانع و معارض
نشود تا بفرغت تمام روی جمعیست آن شغل نازک آورد و در آنجا که وصیت است
المان متعلق باشد ثلث آنرا نیز خرج حصول خفه آفرین مقرر شد بدو بار بار
بروات صرف سازد هیچ کس در این امر نکند و تعرض نرسد مطالع کندگان برین
جمله و ندو افعال نماید و برانی واسطه شهر جادی الاخره سعادتی و شریانی
تغذیه و لیس درین وقت تولیت اوقاف مرحوم مغفور سعید شهبه مرحوم
بستد الشباب مدو المعین لطفی ارزانی دید و مقرر و معوض گردانید شد
که بعد الیوم هیچ افزون او را مانع و منازع نشود تا بفرغت تمام آن مهم را بر موجب
شرط و اوقف بقدریم ستاند نوعی ساز و در آن باب که اهل و نامری نکند
و آنج حد تولیت تصرف عفو بمبشت خود صرف سازد کاینامی کان این
حکم نماید و نکند مطالعان بر بخت و ندو افعال بر علامت شریف لایم و اندر آن
کذا و کذا **تغذیه و لیس** معوض تغذیه معایون و مسطور و غیره معوض کمالی و بولان
اندر بر بخت صادر شد که در برفست شیشی را و با افندی را بستد از آن مولانا
علاء الدین بر قرار سابق مقرر فرمودند و عاودا و عاودا معوض جلیو تیر و
مغفورین گردانید شد با یک هیچ افزون او را مانع و منازع نشود تا بفرغت بال

Handwritten marginal note in Persian script.

شرط و اوقف تصرف معوض بلا زنت و طایفه قیام نماید و بر روی غایت شایسته مقرر
و مترقب شود مطالعان بر بخت و ندو افعال نماید بر علامت شریف لایم و اندر آن
فی سنده کذا و کذا **تغذیه و لیس** بر موجب حکم جماعه طاع حکم نماید بر دست سلاله
العالم و الفاضل شاه محمد ولد مرحوم مولانا پیر محمد بر بخت نبض و رسید که امانت
جامع بود را و او شد بمشی بر آنکه امانت جامع بود را کی حضرت سلطنت پناه
شارالیه ارزانی دید و مقرر فرمود است درین وقت مانع بر همان قرار دانی
و بدین مقرر و معوض گردانیدیم آن ثلث و صابا و ولایت یکید مبلغ پانزده فلوری
بوی جمعیست که دست داده که بعد الیوم هیچ افزون کاینامی کان و بر امانت نشود و تعرض
نرسد تا بفرغت تمام روی جمعیست آن مهم نازک آورد و الزام نماید و او مانع
که از قدیم العبد بزرگوار و منسوب و متعلقش نمک و مقرر شود بمبشت خود صرف
سازد و چون تغذیه معوض معوض کرد و ندو مطالع کندگان بر بخت و ندو افعال
بر علامت معایون و آنج شایسته عسری او او شهر صفر المعین سنده اربع و شش و شش
تغذیه و لیس بر موجب حکم حضرت جماعه طاع لایم مطاع حکم نماید ان شاء الله
تعالی بر دست سلاله العالم و الفاضل شاه محمد ولد مرحوم مولانا پیر محمد و او شد بر بخت
که در برفست معایون و مسطور و غیره معوض در می رود بام شارالیه ارزانی دید و تعیین و
تفویض فرمودند بود است درین وقت مانع بر همان قرار و بر ارزانی مقرر و معوض
گردانیدیم تا بعد الیوم روی جمعیست آن مهم خطیر آورد و بقدریم رساند اوقاف

و متعلقان که بدو منسوب است بموجب شرط واقف متصرف کرده هیچ آنرا
 کما بیان مکان مانع نکند و در متصرف وی نباشد مطلقا کندگان بر نیت و در اعتقاد
 بر علامت مایون لازم دانند **نقش بر آتش و جود علی شیخ بهرام**
شمس الدین و در صواب و معقوب شکر و سپاس به قیاس بقدری که نکند
 استخوانه و ثنابوت آفاق که بفضل غایت لطیف نهایت خویش کمال
 فطرت عاقل از خاک نیز با قدرتش احدیت به نسیم احسان هدایت خلقنا
 الانسان فی احسن تقویم مخیر ساخته و تنای نیل انقضا مصوری که عظمت به باوه
 و جلال جلالت و جود عالم را بشیبه و صورت کم فاحش صورت کم فرین گردانید از هدف
 عدم بجزای و وجه آورد و تعالی الوارث الغنی الجلیل تعالی ان کیون له عدیل و خلعت
 جلالت بر ذات مانتین فرموده زمام موافق احکام برادر جل جلاله است اقتدارا
 سپهر دایره را نیز باید که جنتها و در عایب کاری او نیز و بتقدیم و نعم و بندگان
 باشد که نظام امور دولت و قواعد اقبال و رفعت از و است حکام باید بنابرین
 چون خدمت مولانا مغیر العلامه مودود العلامه الامام الهمام العالم العامل البار المولود
 المحقق المدقق بقیة السلف که الخلف جامع علوم المتفلسف و المتأخرین مولانا
 شمس الدین زیدت فضا یکه در حسن شمایل و وقور فضا یل از افراد زمانه و در
 همه اسالیب آداب چون بدر ما محتاج است واجب و لازم شد که جانب او در حسن
 حال و رفاه بال بود پس بران درین وقت آنکه که در نویل قایم به نظر تفصیل

بنام او اندانی دیدن معترف و مغفون گردانیدن و فرموده شد که بعد از این صبح
 اقربین او را بوجه من الوجوه مانع و مانع نباشد تا بفرات تمام چنانکه حرم
 و لوجه بفرات غفلت است از تمام شرف الدین و عاده نیز بر جان قرار تصرف علی وجه
 تمام است شغال که با و تقلید و غفلت است با حسن قیام و غیر اتمام فرین و توقف
 پس از بفرات و غفلت کندی که در شرا یط و قوانین جمهور علامه می بوده برید غایت
 و در خدمت شایسته مانتین و در وقت بود و انتفاع یا بدین شرف الدین مولانا الفکر
 لایزال کمال و شرف عالمه حاکم **مدرسه حرم علی** **عالم حاکم جامع**
مستطاب و در صواب و معقوب **نظار** **مطالعان از علماء و اکابر و اعیان**
 و علوم اعلی در توقیر و احترام شایسته علی مبلغ غایت محترمانه او را و جمالی انوار
 سنا حدی و شریف و نای **فوق منسب** چون کمال احبت و ظهور صلاح و کرم
 اقتدار العلماء و الفضلاء جامع فنون الفضایل مولانا شمس الدین زیدت فضا یکه با بیاض
 پیوسته است فلاح و دایره شایسته و بواجب نعمت شایسته و مانتین و شرف
 که در جانب او در حسن حال و رفاه بال و جود بنابرین مقتضات درین وقت درین
 مدرسه عتیق و با و ار نانی دیدن معترف و مغفون گردانیدن شد باید که بعد از این صبح
 اقربین او را مانع و مانع نباشد تا بفرات تمام و غایت و شرا یط و قوانین
 قایم و توقف و در خدمت شایسته مانتین و در وقت بود و انتفاع یا بدین شرف الدین مولانا الفکر
 انتفاع یا بدین شرف الدین تعالی مطالعان بر نیت و در اعتقاد بر علامت شریف لازم بود

واندک خبری را با او فرستاد و در آن روز **مست** چون روز
 فضیلت و تدبیر و دیانت و عقول آنچنانکه در انظار علماء قدوة الفضل است
 المستعدین مولانا شمس الدین و استاذ فی الفقه و الشریع و الشریع و الشریع
 فلما جردوا فی شایعی و بداعت غریبیه و شایعی بر آن معقوف و متعانی گشت
 جانبی در حسن حال و فراغ بال باشد باین معنی که درین وقت که
 مرحوم قراطی را بنامش از آن روز و کشته معزز و معوض کرده اند
 بعد البوم در آن مدرسه شریفه مستعدین شمس با ستاد و طلاب مستعدان
 راه صواب چنانکه است و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 استحقاق و انداز استعداد و تربیت و به معقول است و مستعدان و مستعدان
 در کس که هیچ دقیقه از وقایع نامرئی نگردان و هر جزای و قافیه مستعدان و مستعدان
 شوق بوجه معیشت خود و رفقه او صرف سازد و بدعا و دایم دولت و روزافزون
 ماعدا و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 یا بد که بنام کان این حکم جایز و مجاز و مختلف نمکند مطاعه کند کانی و مختلف
 روز و اعتدال بر علامت شریفه واجب اند و چون سوئع رفیع موثع کرده
 عزیزی السامع و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 به این در ضمن خبر به مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 المحض و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان

مقر و مفتوح کرد این شد که بعد البوم تعرف کرده تا در عادت و تقاضای
 مواضع و رفاهت مستعدان و رعایا و غبطه مساعی اجمیل بتقدیم است و مستعدان و مستعدان
 قضایا و مصالح العاجی سر موی تقصیر روح و بر مقتضای امر امیر شریعت و حکم و فقیه
 و شرط واقف کار کند و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 مطالعات مثال شریفه از ثواب حکام و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 دولت برین جهت و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 فی سینه کذا و کذا **تقریر طبعی مع الفعایم** الله الحمد و الله صدر مجلس و مستعدان و مستعدان
 از استحضار صدری که در این زمین اکابر باشد استظهار از افراد و ضبط قهاتین احوال و مستعدان و مستعدان
 از صاحب این که دقیق سبانی کتابت بواسطه اطرز و نظم کرده اند اعتبار باشد
 و چون بر مقتضای قول مصطفی علیه السلام چنانکه فرمود العلم علان علم الابدان و علم الابدان
 علم طیب علم ابدان سابق است و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 حکمت و افرز طرف اطباء و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 این در ضمن خبر به مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 که در ضبط شریعت و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 الانفاس حاکم از احوال انکس و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 قضایا از آن دیدن تعبیر و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان
 معیشت صرف سازد اسباب شایع خاطر باشد و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان و مستعدان

وتمیز ماریش در دست او بود در همه تہات از جہت میل اجتناب کند بہر حال
 در رعایت او امر شرعی باشد و آنچه کہ وظایف فقہاء متقدمین متصرف خود
 کا بنامین کان حکم او را غناد نور زد و تخریج نکند تا بفرمان علمان شغل خطیر انہم
 رسانیدن بمرتب رعایت و مہمیت شایانہ مامور صد و مترقب بودہ منتفع شدہ مطلقا
 برین علمہ روند اعمال نمایند بجز برای سہ کذا و کذا **نوع منہ انشا و جمع جلی**
و در مرقع شیعہ چون کمال فضل و دیانت و نور علم و صیانت سید العابد و العابد
 العالم العالم علی الشہ نامی البدع مقرر الاخبار النبویہ سیر الاحکام المصطفویہ حاوی
 المبطل جامع الفضائل سالک سالک الشریعہ ناسک مدارج الاصل والفرع اعلم الاخلاف
 وارث علوم الاملا سلف سلف المناظرین افضل المتأخرین مولانا شمس الملک والدین شمس
 صدرت و ریخ قدر و زاد الفضل و حصل آمانہ بطور واضح بکوست قلابہم مکی نعمت
 و بکل انہمت باچ شایع اما مقتفی و متقاضی کشت کہ جانب او در حسن حال و فراغ
 بال شود بنا برین مقدمات کہ بن وقت منصب قضا و حکومت شرعی دارالہدایہ بلکہ
 مکین حاکم اللہ تعالیٰ بامضا فاش با و ازانی و بنیع مقرر و مفوض کرد اند و فرمودہ
 شد کہ نقوی بیز و تعالیٰ را خواستہ اولاد شہادۃ ساند و وظایف سداد و راستی بفرمودہ
 و در سیرت علما و مفتیان و ریز و انبیل و عیال و اجناس و غیرہ باشد چنانکہ یاری
 شیعہ فرمودہ است کہ فاکہم بن الامتس بالحق و لا تتبع التوفی فی ملک عن سبیل اللہ
 و بر آداب شریعت محکم حاضر آید و میان محتاجان در نشاندن و شنیدن

تضایا و طاعتات و انتفاعات خود سبوت یا کجاہ دارد و در استماع دعاوی و بیعت
 تنویق کند تا ہر چه بمیاسع او رسد مسوع و مقبول شیعہ باشد و در صورت قانع
 حکمی و مشکل سبیل شریعت را بکوتاہل نماید و در مواضع اخلاص ائمہ و علماء رتہم ائمہ جہ
 واسعہ بر واضح ترین بھی رفتہ شود و شرایط ترکیب و عدیل کو انان مقدم رساند
 و تائب سید کار و از مصادر و موارد او خبر بکشد و کلمہ انانی تا اکفای و ترویج بکشد
 برونی شریعہ بندد و نقل اطلاق چنین بقیہ مضیہ درست کشتہ باشد برونی حکم شرع
 برآید در حکم سبیل و ثبوت نوشتن کہ با و مفوضت علی وجه البصیرہ باشد و اموال اقلیم
 و خایبان را بیکور رعایت کند و از ضیاع و تلف صیانت نماید و ہر کہ را وصیتی یا و بواجبات
 تسلیم نماید و در سیرت بزرگان و موارث برحد و در فرائض خدای تعالیٰ بروی آورد و آن
 امانت کہ او را تقلید کردہ شد راستی یا بیش دارد و از مطامع دبی و تطامع دبی و غیرہ
 نماید بزرگمان غرہ امانت یا فائزہ و در عقیق ثبوت بیکو کاران رسد و چون اسیر شریعت
 بجای آید و سمر و سوجی کہ مقصود متقدمین متصرف بودند بشل و تضایا و عولبت تمام
 شرف الدین او نیز غیر از خدمت عبد المؤمن منصرف نماید و بمرتب رعایت و مہمیت شایانہ
 مامور صد و مترقب بودہ منتفع و متقاضی کشت اللہ تعالیٰ سبیل کار و عولبت اعیان
 بداند کہ کون احسن اللہ بحوالہم شرا لہ را حکم و فرمان ایجاب تلخیص دانستہ و در
 تہات شریعت رجوع با و کند مطالعان بر بطلت و ہند اعمال بر علامت شریعت لازم بود
 مقررانی انفس عن شریعت شریعت را بکوتاہل نماید و در سبیل اللہ کلمہ انانی تا اکفای و ترویج بکشد

حاجاب اساتذہ شایعہ
 دست نوی داد و صدق
 این کتاب را بکند
 در بیعت
 سید

و با آداب صلوات خمس قیام نماید و جماعت را بکوشش بخواند که در وقت نشستن و ایستادن
ما که مقرر است بوقت نقرت نماید و بعد از آن دو آیه دولت و زافزون مواظبت نماید و بعد از آن
امامت مسجد علم الدین علی که در طایفه بنا که است بفرز نداشت امام نجم الدین بوقت
بر مودت و بیرون اوقات خلص ممالک کسی در آنجا مدخل سازد و معتد کند و در میان
و در طایفه ایشان را امام آن دو مسجد شناسند و در زمین و وقت آن ساجد مدخل نمایند
و اگر آنرا بجا آورند برین حکم روئند و فرموده ما دانند و اعمال بر موقع ساجد نشسته
تعارف با امر انشا خدا علی انقد الله و علاه و المثال شغافانی و واسطه حرم الکرم
سنة سبع و ثمانی و سبعین و الحمد لله و صد العزیز و کنی **نوع مست** درین وقت
و سوره و بی سجده جامع مبارکه حرم مغفور صاحب الخیرات و الحسنات بجهت طاعت
نزد ابراهیم مت مولانا مغظم قدس و العلاء و الفضل ابن الحاج و الحزمین فرقی الله و الله و الله
عمران قاضی و امت فضا به مقرر و مقروض گشته شد تا از سر فراغت وی جنب
آن مهم خطیر آورده و آثار دعا کوی و طاعت اوقات غم که از جمله لوازم است قیام و نماز
با طهارت رساند و آنچه شرایط است تقدیم فرماید و چنین جمله شروط را مقدم دارد و آنچه
وظیفه او را اقامت است تا غایت معهود بود بوجه معیشت خود رساند
آید مؤمنان و مؤمنان و مولی و غیر هم مذکور را اقامت فضا به امام و سر دور جماعت
مبارک باشد و در آنرا و احرام او گشته درین باب تقصیر ننماید برین چار و نه و الله
نماید که عزائی لایع حرم احرام احدی و سیرت صحیح و الحمد لله و صلوات علی همه و الله عزیز

در این وقت بفرز اکابر و اکوان بر اندیش طاعتی نمود و اتم علوه نموده حاجی ابراهیم **نوع مست**
نقر بر میوز و حکم نامه میوز بفرموده الله تعالی بر اجماع صدور رسید مبنی بر آنکه در وقت
امامت مسجد اوردن خطبه را در مقصد بود و خطابت جامع که در آنجا بجا است تا اتمام
الصلوة و الفرائض مولانا مصطفی اثرانی دیده مقرر و مقروض کرد و اندک شد تا بعد از اتمام
روی جنبش آن نفل خطیر آورده اقامت نماید و وظیفه طاعت و خطابت با جمعی بجا
آورده و اقامت صلوات خمس در آن مسجد محلی التزام نمود مواظبت نماید و بعد از آن
دو آیه دولت بخواند و وقت اشتغال نماید و چون آن شرط را با تمام رسانید باشد مختص
اوقات که تعلق سپاس مذکور است بخود حصول آورده بر مودت و طواف
بعیثت خود در وقت نوبت حکام و کدخدایان و بر امان نشود و تفرغ نشاند
و از جمیع عوارضات و اغراضات و کالیفات و عافی معاف و سلم دارند تا بفرغت تکلیف بران
مهم بازگردد و امور بدین شغول باشد مطالعه کنندگان برین چار و نه و الله تعالی بخیر
فی اواسط شهر جادی الاولی سنة احدى و خمیس و شهر **نوع مست** در آنجا بجا است
نقر بر میوز و حکم نامه میوز بفرموده الله تعالی بر اجماع صدور رسید مبنی
بر آنکه در وقت دیوانی دیه او کرده و ولایت نیکید و عین الکفایت و البلیت نام جان پاشا
از زانی دیه مقرر و معین فرموده بم بعد از اتمام در تحت تصرف داشته و آنچه که حاصل میشود
بعیثت خود در وقت نوبت کالیف کانیان بوی مانع و منافع نشود و رحمت

مطالع کنندگان تقریر میبخت آنجی خیر یافت بنام مشار الیه مقرر و مقوض دانند برین
جمله و چون بتوقیع میایون موش کرد و اعتقاد نماید نشانه تعالی خیرشایان
در سبب الاول سنه سبع و سبع و سبع **نوع یکم از انشا در مردم با شایان**
در ضمن توقیع میایون فرج شمال و برین مجموع فرخند مال که تعیین میرود و انچه
الصدور و کتاب سون جلوی و آتم صدر از زانی دیده مقرر و مقوض گردین شد
تا بعد الیوم تقریر فوفا آنجی که ثمره اخلاص و راست کاری است بطور واضح
رسانید بلازمیت بندگی قیام نماید تا بعد غایت و مرمت یاد شایان طاهره و مطلع
بوده انتقال جوید مولعین **لله اعلم** **کتاب دوم** **کتاب اول**
مقصود و اول سنه **نوع دوم** **نوع اول** **نوع سوم**
لله اعلم **کتاب دوم** **کتاب اول** **کتاب سوم**
والعزم من رمضان المبارک سنه خمس و عشر **نوع اول** **نوع دوم** **نوع سوم**
میایون را چنانچه از عزم حکیم خود بزم تقریر میبخت بر همان قرار بسته الصدق
ضابطه الاقالیم طریقی و کم صدر تعیین میبخت فرموده شد تا تقریر فوفا و
بندگی برادر عزیز فرج العیز میبخت که اقبال مواظبت نماید بر المعین
لله اعلم **کتاب دوم** **کتاب اول** **کتاب سوم**
کتاب اول **کتاب دوم** **کتاب سوم**
اعتقاد نماید خیر بر این سنه رمضان المبارک سنه ست و عشر **نوع اول** **نوع دوم** **نوع سوم**

آنجی در ضمن توقیع میایون فرج شمال و برین مجموع فرخند مال لازمانا تعالی فی جمیع البلدان
والعصاره که غیر میبخت با تقاضا اخلاص مقرر الحفظ ابروی و ام اقبال از زانی بین
توقیع و تقریر کرد این شد تا بعد الیوم تقریر که آثار بندگی و اخلاص و فوفا
بظهور و ابضاح رسانید بلازمیت بندگی قیام نماید تا بعد غایت و مرمت یاد شایان
مقرر و مطلع بود مولعین **لله اعلم**
کتاب دوم **کتاب اول** **کتاب سوم**
جمله و ثمره اعتقاد نماید خیر بر این سنه رمضان المبارک سنه خمس و عشر **نوع اول** **نوع دوم** **نوع سوم**
چون و ضروریات و مرمت و ظهور اخلاص و هواداری خلف الکابرین از انچه
والاجتناب مطلوب الحفظ و عزم جلوی و لزوم العیز علی او غلک و آتم اقبال معروف و معروف
شد فلما جرم و عزم شایان و بواعث نعمت شایان متقاضی و متقاضی کشت که خیر
او در حسن حال و فراموشی بال باشد بنابرین مقدمه است که درین وقت مخصوص توقیع نماید
و مستطوره قلم نماید میبخت عزم حق تعالی که صادر شد از خدش از زانی و برین
و مقرر فرمودیم که تقریر کرده آثار اخلاص و فوفا داری و ظهور و تقصص و مواد آری
بظهور و ابضاح رسانید بلازمیت مواظبت و کاه معلا بواجب مواظبت مواظبت مواظبت
و تربیه و عنایت و شفقت مادر بارخ او مبدول و هشتم روز بروز خضاعت و آلف
می نویسیم تا بعد غایت و مرمت یاد شایان تا بعد غایت و مطلع و هشتم انتقال جوید
خدا ماوراء و غیره **لله اعلم** **کتاب دوم** **کتاب اول** **کتاب سوم**
کتاب اول **کتاب دوم** **کتاب سوم**
تاسم

نما واجب استی باز نماید و چیزی پیشین و پنهان ندارند تا حال بشان معلوم
 اگر کسی ظلم و بی عدالتی باشد بنظر حال او کرده آنرا در اختیار داشته بنقدیم
 و سزا بجای بر بخت و نند و اعمال نماید از شکر و تعالی که سبب است اسباب و غیره
 الامم ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه
مقتضی درین وقت امامت جامع سلطان را با اختیار لایق و الفقه مولانا ابی
 احمد رزائی و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روزی بقیشت آن امور
 اوردن باقامت صلوات خست قیام نماید و بعد از آن روز دوام دولت پادشاه اسلام
 مشغول گشته مواظبت نماید و آنکه وظیفه امامت از قیام لایم او نیز بر همان قرار
 متصرف شود هیچ آفرین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر سبب جمله روند و اعمال
 نماید و بر امانی اواسط شهر جعفری الاوق سینه غنی **نوع** درین وقت
 امامت جماعت بی سبب و به جهت و له جای سبب از رزائی و بدین مقرر و مفوض
 گردانید شد تا بعد از این روز در آن مقام دینی اقدام کرد و باقامت صلوات خست قیام
 نماید و وظیفه امامت از قیام پادشاه متصرف بود او نیز بر همان قرار متصرف نماید
 آفرین کاینکه کلین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر بخت و نند و اعمال
 و اعمال نماید و بر امانی اواسط شهر رمضان المبارک ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه
 هر آنکه درین غیر بر مایه و حکم نماید و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روز
 اکابر و علما و انصار و مولا پادشاه و در مایه و بدین مقرر و مفوض فرموده شد

که بعد از این

که بعد از این روز حاصل می شود و بدین مقرر و مفوض فرموده شد
 هیچ آفرین کاینکه کلین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر بخت و نند و اعمال
 و اعمال نماید و بر امانی اواسط شهر رمضان المبارک ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه
 هر آنکه درین غیر بر مایه و حکم نماید و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روز
 اکابر و علما و انصار و مولا پادشاه و در مایه و بدین مقرر و مفوض فرموده شد

مقتضی درین وقت امامت جامع سلطان را با اختیار لایق و الفقه مولانا ابی
 احمد رزائی و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روزی بقیشت آن امور
 اوردن باقامت صلوات خست قیام نماید و بعد از آن روز دوام دولت پادشاه اسلام
 مشغول گشته مواظبت نماید و آنکه وظیفه امامت از قیام لایم او نیز بر همان قرار
 متصرف شود هیچ آفرین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر سبب جمله روند و اعمال
 نماید و بر امانی اواسط شهر جعفری الاوق سینه غنی **نوع** درین وقت
 امامت جماعت بی سبب و به جهت و له جای سبب از رزائی و بدین مقرر و مفوض
 گردانید شد تا بعد از این روز در آن مقام دینی اقدام کرد و باقامت صلوات خست قیام
 نماید و وظیفه امامت از قیام پادشاه متصرف بود او نیز بر همان قرار متصرف نماید
 آفرین کاینکه کلین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر بخت و نند و اعمال
 و اعمال نماید و بر امانی اواسط شهر رمضان المبارک ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه
 هر آنکه درین غیر بر مایه و حکم نماید و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روز
 اکابر و علما و انصار و مولا پادشاه و در مایه و بدین مقرر و مفوض فرموده شد

مقتضی درین وقت امامت جامع سلطان را با اختیار لایق و الفقه مولانا ابی
 احمد رزائی و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روزی بقیشت آن امور
 اوردن باقامت صلوات خست قیام نماید و بعد از آن روز دوام دولت پادشاه اسلام
 مشغول گشته مواظبت نماید و آنکه وظیفه امامت از قیام لایم او نیز بر همان قرار
 متصرف شود هیچ آفرین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر سبب جمله روند و اعمال
 نماید و بر امانی اواسط شهر جعفری الاوق سینه غنی **نوع** درین وقت
 امامت جماعت بی سبب و به جهت و له جای سبب از رزائی و بدین مقرر و مفوض
 گردانید شد تا بعد از این روز در آن مقام دینی اقدام کرد و باقامت صلوات خست قیام
 نماید و وظیفه امامت از قیام پادشاه متصرف بود او نیز بر همان قرار متصرف نماید
 آفرین کاینکه کلین و بر امانت شود و مطالعه کنندگان بر بخت و نند و اعمال
 و اعمال نماید و بر امانی اواسط شهر رمضان المبارک ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه و ستمگانه
 هر آنکه درین غیر بر مایه و حکم نماید و بدین مقرر و مفوض فرموده شد تا بعد از این روز
 اکابر و علما و انصار و مولا پادشاه و در مایه و بدین مقرر و مفوض فرموده شد

که دانند شد تا بعد ایوم در محل او بکشد هیچ کس و نیز او غل نماند و نه قتل رساند
تا بفرغ قلم در غایت این کار مهم سعی بلیغ نموده که در کف چنانکه یکبار و کاج
بچهارینم من گوشت و دو سه برشتک یکبار و کاج کزنفه و کوه سفید باین بار بر همان
قرار جمع کرده با قواجات شولان و رات خاصه معرفت و اقامان و طباطبائی بجهت بلطف
عامه جواب که بر وی هر چند گوشت که بتسلیم اوی رسد از او کاج و گوشت شکم و غیره
مصرف گشته برانوال که ذکر رفت بر سر خورج و خوب کرده و در روز وادانایه و
آن خدمت ابدین شرایط بجای آورده باشد هر روز مبلغ چهار و موافقت طو و چهار
گوشت بر سبیل سرکار و دست و در فقر قضای خدمت و معاونت خود مقرر و معین
و آنکه هیچ آفرین کانیان کان و بر امان نشود و مداخلت نماید مطاعان بر بخت و
و افعال بر علامت شریف نام دانند عزیزانی عزیز شریف و جمع الا اول سده اربع و هشتاد
تقریر در روز و وقت مقرر خانه شریف یکبار از اول ماه جمادی الاخری تا آخر سال
بمبلغ چهار صد که مقرر داشته شد که سید الانا شیخ با شایسته که بخانه علمه
جواب که به و چهار صد چهار سکه در یک بار که به هر سال از آن علمه شریف
بچهار سکه بعد از آن بجزی داشته و جمع مصالح بزرگخانه و فرنگ هیچ آفرین بخور
شیخ با شایسته و نه کند مطاعان بر بخت و مداخلت نماید بر علامت معین لایف
و واجب اندر هر صورت و حال طاعتی که او کند و از مجموع عوارضات و بانی
آن و به معاف و سلم باشد متانی و بال و غیره نظیرند و نمانند و افعال نمایند **تقریر**

سبب بخت و موجب شایسته یک درین وقت بزرگخانه و طغانه و ولایت و تلبه و
عن الاغات و البلیه **تقریر** علامت حاجی ولد و مایون تقوی بن کرد و پیش از رفتن
شعبان المبارک الی آخره در حبس لازم واجب یکسال بهمدار و دست و شش و شش کتی
مستور و فی قیود و شش البیعه و ذکر و انبیا و غیره یکبار بعد از ایوم هیچ آفرین کانیان کان
بوی ترشح نکند و از آن نشود و تا فرات تمام و در شش آفرینم اقدام نماید و بهر چه
احمل و نامرغی نکند تا مدت یکسال آن و دست و شش و شش کتی را بخانه عامه جواب
کوید جلالتان غلوی مبلغ و دست و شش و شش کتی باشد بجزی از آن علمه تسلیم نماید و
چیزی طلب نماید و در خدمت و مساند مطاعان که کان بر بخت و مداخلت نماید و افعال نمایند
شریف لایف آفرین عزیزانی سید که او کند **تقریر** در روز و وقت مقرر
شریف حاجی ولد و مایون و در شش و شش کتی بر بخت و مداخلت نماید و افعال نمایند
و شش و شش کتی و تلبه و انبیا و غیره یکبار بعد از ایوم هیچ آفرین کانیان کان
یکبار از روز چهارشنبه چهار و نیم ماه شعبان الفظم سده خان و در بخت و مداخلت نماید
یکسال تمام مبلغ و دست و شش کتی را بجزی از آن علمه و فی قیود و شش آفرینم
جواب که به و یکبار بعد از ایوم هیچ آفرین کانیان کان و کار داران و ولایت و تلبه و
البیعه و فی قیود و شش کتی را بجزی از آن علمه و فی قیود و شش آفرینم
چیزی که مطاعان که کان بر بخت و مداخلت نماید و افعال نمایند و شش کتی
قدح سده که او کند **تقریر** در روز و وقت مقرر و شش کتی را بجزی از آن علمه و فی قیود و شش آفرینم

وكانه منكم ان و مستوطنان انظر ما در زمان حکومت خود مرقد و آسوده و فراغ
 اقبال دارد و چنان سانه که بوقت حاجت محاسبه تازه روی حاصل کرده اند و کجی
 حادث شود و صادر گردد و با اتفاق و استعجاب بکشان با تمام رساند تا طریض حاج
 لواحق در عرض ظاهر او ظاهر نکرد و بیزید انعام و اصطناع و اتق و مستطاب باشد و در وقت
 یکسال تمام باقی را که تعیین می رود بوجه محبت خود صرف کرد و اند فرط اس
 و **عین سبیل عیان** و که خدا بان و معارف مشاهیر و کافیه
 جماعه بر مستوطنان هند و قلاوغم الله است که صد کبیر عالم حسن کافی کامل در العین
 نظام الاسلام ملک الصد و کسبدا لا شرف محراب الکفاة و الکتاب صفی الملوک السلاطین
 اینام الف قلع خاص فریک عمه را عونه الله تعالی و ادام حین حکم و شرف خود و دانستی
 خلق بمقامات اشرف فانه برفع بدو سا زنده و شکر و کتابت او را اثری هر چه تمام
 داند و احترام و توقیر و اکرام و تجلیل جانشین با باقی الغایه و اعظم النها به جای از تبرین
 حلت و بوزاقمال نمایند **تقی بقی** معنی بر صید و صفا و عورت و شمول اطفال و عقید
 و راستی و امانت و حلال نادی و صیانت صدرا جل کبر کافی وافی بحال الذین
 الاسلام سید الامام مؤمن الخیرة امیر الملوک و السلاطین الف خاص قابض یک امد ادام الله
 بکینه که باضافه خلال حید و برستی معرفت و با نواع خصال مرضیه و کار وانی خوش
 بود قابضی و سفلان بوی مفوق و مقرر داشته آمد و بود و رکفایت او بارگذاشته
 شد تا قامت احوال خاص از اقلیل و کثیر و غیر و قطر با احتیاط هر چه تمام تر نظر و علم و غیر

نواب مکنتهم الله در خون قبض خود آورد و در هیچ احوالات مخالفت بجای نمی
 داده و بوقت استعدا و جود بی برات غلام والی مشرف به نظر هیچ حال چیزی ندر
 تا محل اخر اض منقطع باشد و آنچه شرایط مخالفت است با مضار سازد و چنان سازد که
 بوقت مطالبه محاسبه مواخذ نیابد و معاتب نکرد و آنچه قابضان مانعند بوجه
 معیشت خود منصرف می بود در صرف نماید و در وقت یکسال تمام فرط اس بیل
 نواب کار و امان و سفلان و سفلان الله و ادام مکنتهم الله است که صد کبیر کافی کامل در العین
 بزم الاسلام سید الامام مؤمن الخیرة امیر الملوک و السلاطین الف خاص قابض یک امد ادام الله بکینه
 قابض و امین احوال خاص داند و بهما نواع جانبک را عزیز و محترم و از بر بخت اعتبار نماید
تقی بقی معنی بر صید و صفا و عورت و شمول اطفال و عقید
 نماید و در سفر و حضر ملازم مذمت باشد و از معنی آتش آج بوی بسیارند و فقط آن نماند
 نماید و اگر چیزی خارج کند خواب و آه آن قیام نماید از غره ماه فی الجمله غان و سفلان
 در مدت یکسال تمام **عین سبیل عیان** و که خدا بان و معارف مشاهیر و کافیه
تقی بقی معنی بر صید و صفا و عورت و شمول اطفال و عقید
 اعزانه تصرف نماید و در زمان سران مؤمن ملوکست بکار معابدون غای آورد و در تیار داشت
 چار با بیان احوال و تنصیر نماید از غره و قوم سه در مدت شش ماه تمام فرط اس خبر
 فی الذکور **تقی بقی** معنی بر صید و صفا و عورت و شمول اطفال و عقید
 تقریر خلاصه الامام مؤمن الخیرة امیر الملوک و السلاطین الف خاص قابض یک امد ادام الله بکینه

بسم الله الرحمن الرحيم

حسبني بركات الله وبرحمته

تسبحه في كل حين

سبحه في كل حين

وآخره

طاهر

الرحمن

سبحه

و دعاء دوام دولت سجا به در بندگی حضرت عفت محمد و م جهانیان خسر و کابر
سکندر و محمد و زمان خدا که وابد دولت نبی که کمر نبی که حصار طلقه اهلان و کوش
و عکاشه اخلاص بر و کوش دانه زمین عبودیت بلب لب بوسین و بدعا و بوم
دولت و فرز و ایام کامکاری و ترها الله تعالی با کلودای بوم الموعود موافق موقت
بموقف عفتی که کرد اند که بندگی کمتر نیست اهل و امن خباب و ذیل کمر و مر حمت زین
و بولند که که جهان پناه اعظام موقد است **ابو اسب** مظهره و بزرگوار و بزرگوار
مولانا نظم صاحب السیف و العلم و الخ لا و ارس کانه عفر می الدوله و الا از ان عظمه و ساید و
بر جهان بر نفع ده و بر سلامتی ذات شریف شالمان شد سلامت و خدمات و ترا و کسر
مقابل آتش و نور از و مندی و شتیاقی این و وفات و غیره ثانی عید عادی الا و نبی و

ارحمتی که حمد ثانی واجب و خدمت محمد و نبی عرض نماید که اخلاص و محبت و هوا
خواهی این شخص با خدمت احتیاج شرح نیست خدمت برادر جانی و معدن نیک
مولانا طاهر الله و البین از روی کسافی و از غایت ثانی لیس با می فرستاده شد
ای که تر داده کرم و زهد و صلاح هم با تو دهد و زبیرش قاهر طلاع مقصود و ثنا و ست
بر بندگی است نای کنی فراموشی ارون و طلاع **بین** همان خدای که ما را طریق
امید داریم که آسان کند طریق وصال امید و ای باشم که بدین زودی لقا کرم خدا و
مشفق عطف و وف سید الفضل المومنین العالی و العز با ملک القرا خازن سزانه
الا عظم بر مان المله و البین مع الله فضایل را روزی که **بین** هر که در خدمت
می گذرد هر خد که با رفاهیت می گذرد از جمله خوشه ان نقد و بیت با الله که با کوش
می گذرد فی الجمله شب و روز خیال مبارک از دین خالی نیست ما را خیال و
بقدر ای **سد** و بر نه فراق خدمت تو بر قیامت **بین** و ای کنی که تو خوش
از بصره فی حقیقت می داری برونده مظهر مقدس معطر شیخ رضی الله که یک خط
بال خدا و ندیم بستم تو خود دانی که من به تو چگونه تنگ دل باشم مبارک الله از من
زد روی تو بخوبی باشم ان کنست معی فالد کر شک می قلبی بر یک و ان غایت
بدین زحمت به پایان که از غایت شتیاقی در علم می آید عفوست که در فضل و
فضایل مستدام **ابو اسب** و اهل بر عظمه و دیوانی **ابو اسب**
رسانه محمد الحجاز دلم عن الزوجه که در خدمت اوست براتش طبع علم بر و دستمال

محبت و معروف بشنون مروت و اتحاد و وصول مکرر نمود برخواهی و مطاوعی آنست
 محصول موصول گشته با انواع اغوا و اگر اتم تلقی نموی در مقابل آنست سلام و تحیات و شکر
 و ثنا و حمدت نکات که از بیجا بیج جنت فایض باشد مبلغ و مرسل که در اندازد و نیاند
 مخصوص بر نوران درجه متباعد و از آن مرتبه متباعد است که در جنت بیان توان آورد
 توفیق شرف استعدا لشکاک اتم مطالب این کار است بخیر و خوبی مقدرا بود
 از سلام اعلام چه در حکم در مصاحبت صاحب مقام شهاب الدین و الدین امیر زاده دلم
 معظما عند الاعظم قدوة الامانی والا فخر خیر الدولة والدین خورشید مقبیه اتم توفیق
 رسید و حسن محبت و واد و کمال مصداقت و اتحاد آن عزیز الوجود را ابرار نمودند
 معلوم و مفهومی گشته مصدق شد موجب اعتقاد و اعتقاد گشت چه موالات مصداقا
 در بابین که واقع شد است از مدت قدیم الا یام حمت رسوخ یافت اهل و ائمه و درجا
 صادق است که تا قیام الساعة و ساعه القیام از آمدن زمان مصون ماند تا کمال آرزو
 و اتفاق شکفته بر اجتناب مصداقت و مخالفت تعریفی هر چه نامزدی نمود در محبت
 و تقویت و تقویت امور دولت آن بکانه خواهد رفت که آثار آن بر صفحات ایام نام
 باقی ماند و بر وقت مشارالیه اجازت انصراف داده در مصاحبت عملت القوارس انظار
 الاقران حسن را بدانصوب اقدام ایهال کرد اندید شد و کلیات قضایا را با منته
 منحل گردانید شد عند الحضور بالسرور ابرار خواهد نمودن بهماناکه دایما ابواب کائنات
 و شفا و ضات منقوح و منقوح و گشت از بخاری امور و کیفیت حالات اعلام و استعلام

غایبه تا مورثیضا عفو موالات مصداقت کرد و درین محبت زیادت نوشت که
 دولت سعادت نوید و بخند بار در فتح فضل مبارک بنایه الله تعالی بصورت طایق
 نهضت خواهد اقبال انجاس نیز برین جوابت چه غایب که مصالح امور دولت انجاس
 تقویت و تقویت داده امید است که دشمنان دولت متفرقا عادی سلطنت
 متکوب و مقهور گردد لکن الله تعالی **نام در خواندن کسی هر دو سی اقبال**
 جناب عالی خداوندی فلان بیدم الله خلق سالیان ناشناچی باد داعی فخلص و چاکر
 مختص بر عبادت معهود و طایفه عاکوبی باقامت سرساند و برین وقت
 چون ترتیب عیس خادم زاده پیش گرفته شد و غوا ویم تشریف قدم از نانی و نموده
 مامول از خدمت و قدم بفرمایید و این عروسی بحال مبارک منور کند که این خادم
 رحیم منت کرده شود **جواب نام** مشرفه شریف و ملاطفه لطیف
 از بندگی جناب عالی ملک ملک که لامرادی العالم مشهور جهان طالب امور الخیرات
 و الحسانات آقای کامران دام دولت رسید باغرا و اگر اتم بظالمه پوست بر آید
 در باب فرستادن خدمت بنی الحاج جابی ابریم فرمودند معلوم شد همین توفیق
 بود و همچنان بعد ایوم در ما بین فرزندی و پندی مکتوبه باشد و هر چه از طرفین واقع
 باشد بوسع قدر بهم دیگر خبر گردد شود و مفید لکن که کوشمال داده امید است که
 در میان جنان دوستی باشد که دوستان شاد شود باقی بکمال کفایت خدمتی
 خلق دانه و همچنان معلوم باشد که چهار سراسر چهار قبضه شمشیر و هشت باره

بقا و دوپاره جو فو و یکپارچ پوشی از آن موم انجانب طافه است نزد درزی و
بویژه است اشارت فرماید که تسلیم کند باقی زبان پیغام را دارند مکتوب غفران
و بان سیدی در وقت فرصت تفریه کند و ظلم **صورت تنبیه و لذت**
فرزند اسحاق یک طال بقا از انشا موسی یک کتاب دعا غفران و ام صدق حضرت
جناب جنت حضرت ارم حضرت خداوند حیوة بخش و خداوند ملک شرف خاصه
المآ و الطین المخصوص بعنایه رب العالمین منزه و اگر بنویسیم کثرت القاب عاقل
حاجت شب تحلی را کلیل الدوة و التعالک الملهم باصناف الخیرات المخصوص
بعون غایت طاهر العظایات اجم کما ملن و کما یب خلد الله دوله و اعلی شأنه
صحایف خیالی که چون صفحات صبح حساب کمتر صحتی و صفای و لطایف دعوی
که چون لغات فی شبید انور حکمی نور و ضیاء بدان جانب معلای ابلغ و اهدی کرد
می آید و باللیل اذا دبر الصبح اذ اسفر بدعا و فرید اعمال و جاه و جلال و اطاعت
منابرست می نماید قرین اجابت و ضیق استجاب بالیمته و عینه بعد براری عالم آرای
که یک فرقه ز نورش آفتابست عرض می دارد که بیشتر خبر بشارت قدوة اکبر ای
عبسی رزقت سلامت یعنی از اوج برج اقبال و آسمان جاه و جلال طلوع یافت
آن ماه نور که در صدق شهر یاری و تاج اصل جهاندار است طاریت الهملا ابی
نموده ایقنت ان سبیلک لا کمالا لازلالت شمس جماله منضوئه عن الکسوف و بدو
جلاله محفوظه عن الخسوف احسن احیان و ابریزان و دروه یافت حق علمت

و کفی به علما که سلوت و جود و شادمانی غیر تصور بدین جانب میر و محفل است
شرایط عظیم و مراسم تجلیل و مایکون من هذا النبیل بحمد الله و المنة بواسطه خیالی
مندی نهایت و شکر بی غایت بدرگاه خدای یحون و قابل کن فیکون بوسع طاعت
بشری گزارده شد بحسب و ای شرایط این تهنیت کبری که مبارک و جنت قدم کرد
لرسوله تعالی انکار الطریز و مقرر المستعین جلی صنع الله را ریزد رزق روان خیم
که در وقت رجعت اخبار صحت و سلامتی ذات شریف و عطر لطیف را بر جناب
اکا می نماید بزرگ تعالی آفتاب طلال آسج و باخت و آرا بدین تاج و تخت را از سمت
دوال و وصیت انتقال میرداد دارد بالنبی و آله الامجاد و لیز محقق تهنیت در شهر فی
البحر صورت خبر یافت و الحمد لله و جده و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم
نقطه تانی حکم آفتاب طلال دولت از برج سعادت تابان و دست احکام
بر کافه انام نافذ و رولین بالبحر خیر الاعمال **تنبیه نور و مقدم نور و زمین**
که مفتوح سال طبعی و موسم محو بل آفتاب نقطه اعتدال یعنی بر خدا و ندر و بندگان
مجاویز و مبارک بال **تنبیه بر است** وصول الیل البرات بر ذات ملائکه
صفای که منبع خیرات و نظیر میر است فرح و خشنود بال **تنبیه رزق**
صیام که در اسطر عقد الیالی و آیام و مصباح شهر و اعوام حضرت مجایز و متبرک
و میمون بال و طایف دعوات و مواجب طاعات و تعاقب عیالات باجابت قرون
ماسول و منول محمول و موصول بحق الرسول و بنبطیر و البتول **تنبیه عهد**

ربانی ازون فلسفه بشود که حق تبارک بحق سوخت و شاد که بن ویران
 کدک توک و ولد بن اولدم قبل ویران مبارک **تسبیح** **موج** ایلم دولت
 خداوندی زید قدس در احتال امر بادی و احیاء سنت بنی با ویران کدک
 و سرور شادمانی خدا فی با و که دل بخدایان غلظت خواهد خبر شاد است بوقایم
 صادق مجتهد شویله ایر شفی که امر باری تعالی موجب دست حق مقضا است
 الشاکر عقد کمال معقد اول شل الحمد والمه بوموا صاحب سبب مزید
 اودیت قدمین بر بریز مبارک و مخلوق سعید جلالین قلوا اودیت ابوالفت
 و محبت انما دلی بوم التنا و اودیت رب العباد مفتوح اوله امیدا و اودیت بوسف
 عهد لرزخا وقت اجتماع خدیج سعادت حدیقه الطاف ایمن تکفیر اوله
 وایک نشن مفا رنشدن هلال مبارک طلوع قبله که هتلود و ستار کوز شادمان
 اوله الشاکر الله العزیز **تسبیح** **فیر** **موج** کدک بیا بد چون زبرج جلال بر آسمان
 نعم اخر مبارک قال الحمد لله والحمد لله که صدی در مجمع سیارات ذبالات کست
 و بدری از برج سعادت طالع شد اعنی بجم قدوم قوت جمیع سعادت و خجده
 بوستان کرامت لکنتم عدم بن دم قدوم و عالم نهاده است مایون خیر کرم
 مبارک میمون السعید حضرت ذوالجلال بفرج و ابتیال بالعد و الاصال شیل
 استبدعا اولنکه بو مقدمه خیرات و نجه مبررات شیر و شهد و آنکه پروردگار
 علم ادب و حکم و کرم روز قبله استند استند بغسل و رب دنیا آخرت سعادت

حق تکلیف اودیت صالحه دعای بکانت و دوستی قدس ابار اودیت
 ایر شخت اسلام و قد اخوان الملقه توفیق رفیق اودیت الشاکر الله العزیز
 قدوم کرم در غنیمت نمان المنة که کفر کشت خیانت **تسبیح** **قدوم** **موج**
شعر کز آردن دوست خبر داشتی برن کز شکر کسب کاشنی پنداشتی کبابی
 بر خاک نهد خاک تو شش وید بر داشتی حول مویک میمون و نون مقدم و کین
 با حصول مرادات و نیل سعادت سبب الفرج صدور وستان و ارتعاج قلوب
 اخوانت بکافه القوم و ما و برین بند و سایر خدمت صا مبارک و محبت بار
سنان قاضی شکر عتبه مبارک با غنیمت خداوند اعظم اتقی قضاء العاکر
 المنصور و اعلا و لاه المفاخر المشهور و حرر الفضایل الماثور مونس قلوبنا
 والیقین مقفلا احکام اسلامیه فی مرام العدل والانصاف فالی الظلم والاختلاف
 المستغنی عن التعریف والبیان والادعاء مولانا واولانا اقدی معظم اوله الله
 نطق علیا وعلی کافه للسلمیه الی یوم الدین مقصدا العابدین بالرفیق القدیم ان علی
 عباد الرقیم **تسبیح** **سنان** مستند بر عتبت بقاء ذات مطهر و وجود مکیه خلیس
 عالی مولی الموالی تاج المفاخر والاعالی اتقی القضاء والحکام بنیر الشریع والاحکام
 عمیر الخلال و احکام معنی الانام و تطبیق الایمان معین الضعفاء والایمان بالحق
 قاصع البدع مرشد الخلق لجمع حجة الخلق علی العالمین مع لانا قاضی اقدی ضاعت
 قدر و نغده امره مزین بالرد عاکو مشتاق و نیاز مندره نفاق سلام بی حد و نفا

نی در تبلیغ قلعه نصیحت عرض و اندک **مکتوب** جا و ام که مستعدان قدوسی
فردوسی علم قدوسی شغل و تمارس باشد ذات عالی صفات در کشف مشکلات
و حصول مرادات و شمول سعادات بهجت و راحت کائنات عالم

مکتوب که بجهت همان نوشته شد

سایک عالم بهمنی بالوفز و بالوفز خدمت وصول کوکب اسعد بهرج نیز اعظم
دایت خضر و پیر و زنی والویه نصرت و بهر و زنی حضرت آسمان مکان کیوسن الزمان
خلافت بنای سعادت و شکاه فریدون جاه خورشید سر پرست بدو زبیر سلیمان
عشت جویخت سایه عاطفت خالق بخون زلف مرحمت فالکد کن نیکون نازک العود
والا احسان باسط الامن والامان قاهر الکفره و المنکرین مدبر الفتن و المتمردين
الموتی من السماء بالدولة العاقبة المظفر علی الاعدا بالجم الباهرة رافع الابرار بالدولة
نجی مرام السلطنة العالیه غیاث الدینا و الدین معین الاسلام و المسلمین المستغنی عن
السفوت و الالقباء فخر ندیم کاملین و کلمیاب اعلی الله تعالی بعد الدنیا
وختیاری و نصرت و کامکاری بر قله سماک و جهنم افلاک منسوب بآیات نصرت
و رفعت و رب مکتوب طیب و ابر و عز اسم در همه حال ناصر و معین نجی سید المرسلین
و طایف سلام محابا و لطایف ثناء و رحمت مخلیه بالصدق و الصفا و مبرر شرف
الرحمة و الرزق بالمعاف و اهدی کرد اندک آرز و مندی و التاج و نیاز مندی و نزاع
نه در کن نصایب که شمه از او تمام قلام بر صفحه بیاض افهام و او عالم مندرج کشف

اسباب حصول قاصد را علی احسن الحال و امین القال مهتدا به رهنمای بالجار
بعد بر لایح جهان آری که جام جهان است اعلام می رموی مدت عید و عید بعد
شد که بر محبت و سلامتی ذات شریف و عطر لطیف جاری امور دولت و اقبال
حضرت جهان طاع خلا الله دولته الی یوم القرار اکافی شد که کفر از جانب عالم
عز و استحضرت اخبار سانه با شمع لایط ف جهان افلاک بطالع سعد از سفر
مبعوض و جهاد صایون بالفتح المنیر و المظفر المبین بهجت و سرور و غبطت و عبود
نحوه حصول انجامید بر شکره آئین موجب غنی لغز غزاه صباح ناطق طرا و طرا
جدا لایح و لا بعد حضرت رب العباد و زارده الله منت ضایر که بناید آسمان آمد
مستخر جلالت ضایر کان چون بین الجانبین از تقاع محال بجانب و شوا و بجانب
واضح و لایح کشته و بین الجانبین منقصور نکشت ناموس که میان برکات
لین عوهد و نکشای فرج قزای متع نفلی شمل اقاصی و اوانی مشارق و مغارب
که هر و جناب نصفت شمارا و معدت دنار را انواع تمیق استظهار و نصرت
و امتانف فوج استبشار و مسترت بومافو تا در تضاعف و تزايد باشد نشانه
تعالی این معنی موجب رسال غیر الحوائج منیع الاخلاص الموقن المرتضی علاه الدین
علی دام علاه کشته بشری و مستبوس الجناب و لب قلوب فرستال شد بالبحر و فضل
یابد بر شریکیت غزو و جهاد و مراسم مودت و اتحاد بجای آورده اخبار سلطنت
ذات ملک صفت معقوف یافته در وقت وصول بجانب و سرور و مستبوس ساز و بزم

چون و سبب بخت و مروت مؤکد است زیاده چه لطافت و سهابت و مکی الطاف و
دولت با و نال غایت التماس و از عهد و آله الاخیار و اصحابه الابرار
بمقدمک المیمون قد قدم المجد و عاودنا الاقبال و الطالع السعد سلام و اهدت
سایم لطفه قدر و تحت الارواح من شما **خطاب** **من** فرزند امیر اعظم و بیکانه
خطیر اکرم افتخار و عن الملک العالم المحض من عنایه الملک الاحد شمس الدوله و الدین
پیر احمد طایفه بمرام خسروی مخصوص بوقت معلوم و آنکه درین وقت سید الکبیر
والا فخر خلف الکبر قدوم الساکین بقیة الناسکین حال المآ و الدین حال الدین جللی
ذقت سلامت بولد و لغال و ستاده شد بختهم مبارک باید که او نیز شش رست
هر یکی بانه سبب بر نه چنانکه و اسب از نه فرزند و یک اسب عبد الرحمان یک
اسب یکس یکی ولد غلیل یک ولد طرغوت و یکی فرزند ار و کتاب بهر همدیگر
دفعه حاضر کند و شش نفر مردم نیز از نو که خود ملتبس با هم روانه گردانند و در بنار
کبری با نر کور حال الدین جللی ملاقات شوند و بیکدیگر و جفت نقان و صوری و طبال
تا ایشان در سال نمایند و بیکدیگر تا خیر و توقف کنند و بیکدیگر خبر بولد و نادر اعلام کند که می آید
یا فی آید معلوم شود و از طرف ساحل هر خبری که حادث میشود از آنها نماید زبان تاکید
و سببش بهر عری در بر خود عری منع بال **من** **من** فرزند امیر اعظم و بیکانه خطیر اکرم
افتخار و عهد الامر فی العالم محض بالظاف الملک الاحد غایت الدوله و الدین قد طول
عمره عنایت و مرمت نه نهایت اختصاص یافته معلوم و آنکه افتخار الصدور و کتاب

جای بابا بدرگاه مملای ایجناب الفضال مکتوب جناب فرزندی رسانید
زبارت مکاتبتی بنده مژنه الله تعالی که در دست خواست اجازت نمود و از اجازت
انصراف فرموده شد باید که جناب فرزند نیز او را با عفت کامل خدمت مقصود
ارسال نماید و برین طریق باید که سببش محتاج نکند که در هر بر خود عری منع بال
بالبنی و آله الامجاد **من** **من** امیر بکرتم و سرور مفرم جامع نعمت الحاسن النجم
المخصوص و المخطوط عنایت الملک الاعظم رب العالمین جللی که در کتب عامه سنی بسلام
و عواطفات خسروانه اختصاص یافته معلوم و آنکه در کتب آثار قدیم الايام با عری
بشج غمزه و لد خواجہ برسیل اقطاعیه تعلق داشته است باید که بعد از بوم نیز بوشا
مقرر دارند و در بندگی بیکار حایون بر موجب حال خویش خاک طایران قدیمی
شان بهر چه کاندین باشند و نیز بر همان نسق ملازمت کنند و بیکدیگر سببش
روود دولت و کامرانی بخلد بال **من** **من** جناب عزت نصرت سعادت آیت
صاحب آیات العز و الفخار صاحب اذیال المجد و الوقار ذو الادب المهدی و النب
المنزله عاوی فنون المفاخر جامع شجون المآزل المستغنی عن الاطباء و الاسماء
فی بیت الاوصاف و شالاقاب المحضون بالطف الخفی من حرة الملک المستعان
بکوم حضرت کبری کامرانی لم الله تعالی اقبال غیثات عبقریه النخبات و دعوات خیریه
العواجات کفخص و زاد و عین اعتقاد و دن منبغات او و مطالعه پیر اوب استنباط
غایه کالده ملاحظه اولد ملاقات که اهم مراد است در غرض بر وجه اجل محض بال

بنسب النبیه وآله الامجاد بعد خیر منیر مراد است و خاطر خاطر مشرقی افراشت
جانیه معروض اولنان بود که موصل صحیفه و داد اکمل العلماء افضل الفضلاء المحققین
بعنایه الله الملك المتعالی مولانا کمال قاسم فضل کند و آستانه کون اخلاصه اخصاص
کوسرین و عاجله کوزون در بوباید زبانه تعریفه خوف اجتناب یوی اما فرض بودیم
سابقا بود که غلبی چه سببی و جهاتی سلب و نهی و انشایش اولیاد است الطافا
نهایت کردن نامول و مسؤل اولنان بود که مجاز خاطر بخون بونک اول سببی و جهاتی
کر و کند و به واصل اولی حق مستحقه بیستمه همت ابره سز بونک شانین
میر نه و جمله احوال لطف و لیسره بوکا دکن بونیت غلصک اول نقد رشت لطفه الویر
شویله همت بیور که اشار ایه مفضی المرام اولی مجله کوز من عظیم حاصل اولی
چون عرض عرض محبت بسط بساط مودت در بومقدان گفتا اولندی والدعا فی
الانتها و ضعف طافی الابداء و ظل و وجه مدود بالبریت العبار محبت
ترتیب نامه عبت تجدید مراسم الادعیه الصالحه و ابر عزیز معالم الانبیه القایه
بعضو و جاره منی جانب اضعف العبار بنیه واقوام فی الوقع عقیدت و نیه الی حضرت
منع اللطف لا الطاف معدن الحسن والاوصاف اعنی انهم خدمت می کرتیم
شهادت احکام احکام معروض برای انور اولدر کم حامل ورقه دعا و ناطل محبت
شافرا اصحاب و ذوالاجاب اخینا و مولانا سیدی احمد حق اخوانی در کار
استعداد و دیانته محلی و عزیز در ولایت قزانه صلواتهم اودین ملک کردن

ورقه مودت استمد له اندکی جنت و ن ورقه بسط تحریر اولندی امید و کی
صدقات شامکه نوزن که فضلا بینی در بیغ در بیغ اولغیب عین عنایتی مخطوط
و مخطوط قلاسر و به ارجان که بونکر حقیقت واقع اولر همان بود عابی حقیقت واقع
بلند و بر خندوم ناده کز وجه کلدی نیز غلظت شرفی و قشنگ زهره ساعت
اجتماع پسرین اولدق اول سبیدن بردنی آذنی پسرین و بر دکن زیاده تصدیع
چه حاجت فان تطویل الکلام تصدیع و طام باقی سعادت و جهاتی باد والدعا و حق
من افقر العباد محمد بن قاسم عن ابنه المستحق خواج علی لکنه مفید و اشقیاء و صبا
سعد التین بن رفیع بن قاسم عن ابنه المستحق خواج علی لکنه مفید و اشقیاء و صبا
لابیه المذکور و بعد هذا اليوم لو فعل فعلا مکرونا لا یسر لوالد المذکور بره صحیح
شرعیه او عاضا صریحا عینا تحریری عن محمد بن ابراهیم بن شمس و لم یمنعه
شهر مذکور حاجی ابراهیم بن الحاجی نکور و شمس و الحاج قاسم بن محمد بن
الامر کا ذکر و الحال کا ذکر حق محمد شاه بیلا تا به القاضی بالعساکر سبب
و باعث تطیل کتب است که الحاج مسافرن طون بکن مجلس شریعت حاضر اقدار
مسلمان خواص و عوام کوان عدول و شواهد مقبول بر خوف گرفت و اقرار کرد
و باعث عرف احوال از زند خود بنام عربک بدین ضد لیس و پیشوای شریعت نیز
شد و لیسری وی نو میدکشت نیز بهیج وجه قابل صلاح بنوه و آیم تاه السبل و طر
التهار بقید لیس و شریعت فین شد و شریعت وی در میان طالبین پیدا شد و اولان

و اقارب همه را فعال بپا و بنجین و شایسته اند پس اگر دوزی از انایم زدست
 وی جانی صادر باشد بعال مسلمان یا بحر ضلالت یا بوی تعلقی نباشد و از جزیرت
 و جریست نیز از وی گناه باشد و او را نرغاند و زحمت نرساند و چیزی نطلبند بخل
 روند و اعمال نمایند بجزای جادوی الاوی سینه انیس و ستر و فانه و برین فقیه کواه
 شد و وی فقیه و حقیقش و عبد الحلیل سراج و اسماعیل فقیه بزار و علی فقیه و حق
 فقیه معلم و پیشش الیاس و قن فقیه درزی و بکر کلاه دوز و برادرش عثمان
خدمت **جلالت** **جاء البرید فی بدیه حقیقه فی خراکها تالیف**
 فقهها و فقهها و قرأتها و جملتها جزو از من الحدثان مشرفه و نه قزای و مطاطه نشاط
 افرازی از حضرت امیر زاده کرامی و مخدوم خراوند کیمای ماعنی اعتل و اکمل دوران
 پسندیدن و برگزیدن بزدان خلاصه العناصر و الارکان المعزیز کان العین و عین
 الانسان الخفی بعولطف الملک المنان جلوی کلام ترن المستفی عن کثره التعریف
 و وفور البیان جلال الدوله فالتی مستحق بل غایب استخوان و معروف کاشانی اللؤلؤ
 و المرجان و در مقابلت و در مقابلت الرخیات فرایض که وظیفه حجاب و بندگاست
 و دعوتی بایمان که عادت و عاکوبان و دولتها است غرضهم القلب و سواد
 جان ابلغ و اتعاف کردانیدن ششانی و آرزو مندی بطلعت منیر حضرت جلوه
 از خیر عبارت و مرکز استعارت تجاوز الحد و انفا یا است توفیق ادرک طاف
 که اعظم مقاصد است بر خیرترین وجهی مقدربل بمنه بعد از وظیفه و دعوت اعظم را می

میگرداند که درین وقت نین الحاج و الخوین عزت حاجی حسن و آتم حق سید الخید
 لیس طایفی ذات عظیم المثال رسانید و هر آنکه که تحمل سود با ضح بیان و املح لسان تعزیه
 و بیان موفقه بجهت و سرور و غبطت و جور حاصل شدن اختلاف و مغافرت افروزی
 و الله از کمال الطاف و معالایشان چه موت خواهد شد لا غر و من المسک ان بیع
 و من البدر لمن تلوح امید از فضل الهی نامتاهی آنکه که عوان در کف حفظ و الله
 الهی و در رعایت خواطر اصدقا و احبا آگاهی با سندن من لابی بعد و اوقای ابدال
 مشار الیه عند الوصول ثبات اهدا اعلام و استقام نماید چمن اعتل جهانید در صحیح
 زیال ابرام و انبساط خارج ادب و یکی در سنده دولت باله و التعلل مستدام و حکم
 بالعبه محاسبه **فوج من** معاوضه شریف و مطاطه لطیف از بندگی امیر
 و امیر زاده مکرّم محترم سبج فقه المعال و الشیم سلامه الامر و فی العالم جامع المعالی
 و المناظر و المناقب و الحامد و الماثر حیدر الاخلاق خلاصه الافاق المخصوص بعباده
 الملک الخلفی جلال الدوله و القین جلوی کامیاب اولم الله تعالی دوله آینه من
 الزوال و اورد گشت معزز و مکرّم داشته معنویت میهن معلوم شد و در مقابل
 حیات و دعوات فراوان و محدث فی بابان از خضعت و اعتقاد اتعاف
 گردانید مشتاق حضور پر نور داند توفیق ادرک طافات بر حسن و لوفی
 و غیره و غنی مست کمال بمنه بعد اعلام میر و که در بز و وقت مغر الاکار علاء الدوله
 و الدین علی افادام علاه سید و آنج که در باب اسب القاس ذنبه بود رسانید

نفع رضا و مرکز رضا مستقر گرفت ای و الله از کمال محبت و حسن استعداد ایشان
 چه فوت خواهد کرد همین متوقع بود و دیگر اخلاص و یکپارگی ایشان لابد از طهرش نشین
 و این منی الامس بود و یکم پیشتر و زیاده شده منی محالست بخا آوردند و چون بشنا
 اید اجازت انصراف داده کلیه چند سپارش رفت غذا الحسنه را بستر و در تفریر غرض
 کردن اصفاء و ارغاف نمایند تا الله العزیز در عقب این کسی فرستاده بخدیخت
 و ترنید بصادقت نموده بود و چون قواعد مودت از قدیم العهد مؤید و مؤکد است
 متوقع که بر دوام بواب یکایات و مودلات مفتوح و گشته تسلیحات با
 و اخبارات سلامتی ذات عنصر لطیف اعلام و استقامت شد که موجب تضاعف
 مولات گشته مساعد و معاین دوست و دشمن تواند بود درین محبت زیارت
 ابرام و انبساط نرفت که و ذات و معالکیم بالرحمة ما سخانی باشت عزیز عزم بی کم
 امر و تلمیذ و یار عبدالله این مکتوب در جواب نامه ولد عثمان نوشته شد
 در رسالت سلطان زاده معظم پیر احمد بک طایفه خطاب معانی و کتابت و کتاب
 مثال نامه کشایی و شرف روی اقوالی از جانب خداوند کمال عظم و شهر بار غم مجاهد
 صنادید الام و لی الایادی و الاطراف بسج کالات العدل و الانصاف مافی رسوم
 الجور و الاعتساف قاید جیش الموحدين المؤید بتایید خالق السموات و الارضین
 نشر الله معالیه علی صفحات الانام و ربط او تاد و لونه باخلود و والته و ام در آخر حالات
 و اشرف ساعات مصحوب الفخار الامرا و الاعظم جامع المعالی و الکرام و لک بک الفخار

العلم افضی القضاء و الکلام مولانا عید الله مثیل بر الطاف محبت و انواع شفقت چون
 صحف مکتوبه و بعد یافت بر اسم تجلیل و اعزاز تمام بمطالع و پوست کلیه چند جهت غرضی
 اصلاح ذات البین و مصالح دولت جانبین و معاهدت که و نوهت انداز بخانه تجزیه
 معاهدت کرده شد بعد از یوم نشسته تعالی دوستی و محبت یوما فیوم کادر تراید باشد
 درین وقت فرزندان اکریم و فرزندان اسعد الفهم پیر احمد را بیندگی آنحضرت و ستاده
 شد که با شرف سپوس آنحضرت مشرف و مغتنم گشته رسوم حذر خواهی و خدایات
 بجای آورده امید است که نظر شفقت و غایت بار وی مبذول فرماید زیارت
 ابرام نکشت که دولت و اقبال بالعد و الاصل
 در مرتقی بار بالیق و آله الا بحال

م

مکتوب مختلف

سعادت و اقبال و وجهانی که نهایت اعلی و غایت مقاصد ارباب معانی است
 و سیارات و افضال و کامرانی که موجب اسباب قهرمانی و حالت بواعث شادمانی
 خواهد بود و این آیام و اوقات شایسته و سعادتمند است افتخار الامر فی العلم
 سید سلاطین العرب و الحکم و زمانه نامدار و یکانه عالی شاره و برج شهر باری مهر
 برج ناجداری و کاشانه شایسته و کاشانه شایسته کیوان رفعت مشرق
 منقبت ناهید طلعت عطارد فطنت منبع مکرمت شعر ابکی و انحر خضمه و وریه

بانسیف و القلم الغرک ابکی. الدرر والدرقی خاتمه. فخصنا فی الجود والافلاک
 فکلمه طالع می سپهر اقبال مرضی الحصال والحلال رفی السیر والفعال برکته بران
 پسندید و دوران خلق لطف رحمان خشنود صاحب قرآن صاحب حسن و نشان
 رفیع القدر و الشان او سیاه پلین تخمین صف شکن نوین اعدای حشید
شع انک چون تیغ بر کشد ز قریب. زهره شیر خاب کرد آب. و انکه چون
 پای در رکاب آید. ماده غم او بیاض ناب. غزاله طایفه و ذر الملوک و العالمین
 قاصع الکفره و المشرکین قاصع البغرة و المحدثین عقد الما بطین ملا و المجاهدین معین
 الضعفا و المپ کین مغیث الفقرا و الملهوفین امیر البحار و البرار المخصوصین بجناب الله
 الملک الغفار لا زالت جنابه مرتفعه لاهر و الکبار و بانه مرجع الکبر آفرینار آفرینار است
 العالمین بک بعد بر پای انور و ضیاء نور کسره جهان آرای پوشیده خانه که
 بند کینه و چاکر و برین که از قدیم العهد الی الحدمین المهدش فخر کائنات و الاصل
 تربیت و بمن عاطفتش نشو و نما پذیرفته است و انما اقبال او بصیقل رحمت
 و مکرمتش صفا و بهار گرفته فی اللیل و النهار و الغیثی و الکبار و دعوائی که آفتاب
 رشد و کسب و اذ انطالع او طاعت و خجائی که انوار صدق و رشاد و صفات او
 لامع و سلاهی که بلبل امانی و بی برافسان شالمانی مترقم است و کل نیکنامی و روشن
 کامرانی و بی منتهم زمین عبودیت و اخلاص با بلیک است و سیده و موقوفه رضی
 می رساند و از جناب طالع که کرداری و حضرت صمدیت غزاسمه در طوالت طوالت

و در عقب همه صلوات است حکم و عایم دولت و انتظام قوایم مملکت آن خا
 المکام و المرق و در بون می کند بر هدف اجابت و غرض اصابت رسیده بار
 محمد و آل الکبار و الامجاد آمین یا رب العالمین و بعد معلوم حضرت خداوند
 میگرد که مدتی متناهی و زمانی متناهی بر آمدن است که از جاری حالات
 و اخبار سلامتی ذات شریف بدینجا بکاهی نفرمودند یا از موانع و در کار
 غدار است و باز شوریدگی طالع بی قرار است ان شاء الله تعالی مانع که کثرت حاجت
 و وفور مرتبت نبوده باشد اما متوقع و مأمول و ملتزم و مسؤل از آن بعد
 کرم است که ابواب کائنات و مراسلات را و یا مفسوح دارند و تامل و ابا لکنت و ان
 شط الذیار را بعل آرد و باقی پیغام زبان را دارند و رفته مودت و صفیعت
 اخلاص الخدام و اخلاص الخواص رضی الاطلاق مرضی الاعراق شمسین عند تقبیل
 العالیه و السع المعالیه عرض نماید زیاده و جلاطیات و در غرت و رفعت و
 سال جانان **خبر دیگر از انشا** مرحوم مرگه پاشا خدمت برادر امیر و امیر زاده
 معظم قرة العیض فتح القول بدرا لعالی محو بکند لم بقاء بسلام و عواطف شانه
 اخلاص یافته معلوم و اندک ارطه دی یک توجه کرد که بدینجا بناید همچنان حرکت
 ناخوابسته و ناپسندیده کرده اند و کابانی توقف وی را بدینجا بناید نرسند
 چنانکه کجبه نوی تلف نشود و در عقب مکتوب سف خانن خواهد رسیدن
 البته توقف نماید هم داند احوالی نکند زیاده چه نویسد سعادت عایم بار بتمه و بتمه

نوع - فرزند امیر اعظم و یکا نه خلیفه اکرم افتخار و عظمی الملوک فی العالم محض
 لطف الملک الاحد غیاث الدوله والذین یتمتع طول الله عمره بغیاب و مرحمت اخصاص
 یافته معلوم و آنکه بعد پیاوگان ممالک در آخر شهر صفر المیعون پنجم است در کاه عالی
 می آیند بایک جناب فی ندی تریاوه ولایت نکیت را در میان ایشان از علما
 خود یکی را نصب کرده در آخر شهر مذکور بایراق بندگی ارسال نمایند تا خبر بگذرد
 ازین جناب فی ندی اعلام نموده شده که او تیر بندگی خواهد آمدن حاضر باشند که
 در عقب این باو تیر خبر دعوت خواهد رسیدن تا و اند در زیر لب بربا بسپارند
 و ناکید خراج نکشت عمر در بر خور داری متعال **دعوت** **بعروب**
 سید القایل قرا علی و فرزند رو باقی که خدایان بدانند که مهم مبارک آغاز کرده
 می شود بایک چون مکتوب سد تمامت جمع شدن غریب است باینکه سازند و بیانیکه
 در مهم مبارک بهم باشند در آمدن عزیز بگویند و مهم دانند **نوع** **م** **المیتر**
 انقضی الفضاة و الاحکام بنوع غوامض الشرایع و الاحکام متمیزه الملکان عن المرام المحض
 بنایه الله الملک الاعلام مولانا شمس الدین الحاکم بلیق نکیت او ام الله فضایل برادران
 سلام و دعا می ورکشند بدانکه در دهم ماه صفر ضمیم الله باخبره و الفخر استیلاهم
 مبارک یعنی صاحب خاندان گردانیدن بخیر و حسن انبیا الله بنانا حاکمها
 میشود از شاکه تعالی اگر رحمت نباشد غریب بر بنی صوب معتم فرموده بنی صوب
 حضور شریفشان جمعیت و عروسی ما را مشرف سازند که بمنون منتها و منتها

خواهد بودن زیاده ابرام ترفند و فضل و آیم **نوع** **م** **افخر العلماء قدوة**
 الفضل جامع فقه الفضایل الموفق من عذاته الملک المعبر من لانا نور الله والذین
 زینت فضایل اسلام و مرحمت مخصوص بوده معلوم و آنکه درین وقت استیلا
 افتاده که در لاریک دوم و کم شسته اند قضیه خود در آنجا بوده معلوم است تفصیل
 نیست بایک که بر موجب شرع بنوی غنیش و نفیض کند و حکم شرع هر چه باشد
 در آن قضیه علی وجه التفصیل بدر کاه عالی اعلام نماید که با آن عمل خواهد شد تا
 و آنده چنان باشد که سوال دیگر احتیاج نباشد جواب تفصیل رسانند در زیر
 بزاید بسیار شی احتیاج نکشت ظلم **نوع** **م** **فرزند اکرم اسعد از جند**
 نویاده شجره سلطنت قری با صرة ملک استحقاق طول الله عمره بمرام شایسته فضا
 یافته معلوم و آنکه مقنن و خوشخوانان خروسته نکیت و سها الله تعالی و مطران
 نیز بهم هر چه خاطر بدر کاه معلما بیاید که در خدمات مهم مبارک هم باشند درین
 بابت اهل خایه که عمر در بر خور داری منع بالبابینی و آله الکرام **نوع** **م**
 فرزند امیر کرم و فرزند خلیفه معزز و محترم مرده و حضرت الاقبال المحض غیاث الملک
 المتعال استحقاق طول الله عمره بمرام شایسته فضا یافته معلوم و آنکه درین وقت
 بجهت افواج است مهم مسعود الا و ایل و غنم الا و افران حاجت ولایت نکیت
 مقدار هزار پانصد سکه کوسفند و از کوسفندان جناب فرزند نیز مقدار ششصد
 سکه کوسفند تعیین فرموده شد بایک که هر چه زود تر فیدش را بدین علی التجار بدر کاه

بدرگاه مغلا فرستاده آید بوجه من الوجوه اهلانی نماید از اقامت مقامات این است
 نماید زنیان چه تا کید رفته عمر بر خور داری مسیح او فطم بدین مسمم سیدالامانل محمد
 اغار فرستاد شد باید که او را پسندیم نماید اما عوض کوفسندان فرزندی را باز
 خوشت آید اینست الله تعالی **نوع مست** فرزندان امیر و بلند و فرزانه خطیب اسعد
 ارجمند در قی مانده مخصوص عنایت الملک الخلاق جمال الدین اسحاق طول الله
 عمره براجم خردانه اختصاص یافته معلوم دانند که در وقت ازجه افتخار و انجمن
 سلطان مالرت است عصمت پادشاهی عیدانی بر بند باید که فرزندی نیز مرجه
 زنده تر از زمان خود یکی را با مقدارشش پاره اجناس از اسب و کلاه و
 و مثنی و یک رنگ کلاه نیکوی راهوار نیز باشد و هم جهت مبارک با عید سلطان
 مالش از سال نماید و اگر اسب نیکو یافت می شود کنج اسبش قطعه از از او
 مذکور بفرستد و شخصی که ازین طرف عیدانی برده او را خوشتر بید رضی الحاکم
 شاکر و ذاکر اعالت نماید زیاده چه سپارش و عود بر خور داری منع بازگشت
 عید مبارک مغلا اهل آتی را فرستاد شد و کنج سلج کوفسندان باقی است پس باید
 و اند **نوع مست** فرزندان مرگم و فرزندان خطیر معزز و محترم شرف و دود و الاقبال
 الخصوص بعین غایت الملک المتعالی اسحاق طایفه براجم شایسته اختصاص یافته
 معلوم دانند که در وقت مکتوب فرستاده قضیه جماعتی که عقد ولد قصور و عوی
 میکند او را اعلام نموده است معلوم گشت که چنانکه زمان علیک جلوی و یک الملک

نجات قصور منسوب بعضی باشند بازان جماعت اند بدو تسلیم نماید و اگر
 در آن زمان جماعت قصور منسوب گرفته باشند بدو نهند و پیشتر ازین مردمان
 چندی که بطرف عثمان تعیین رفته بود باید که ایشان را نیز با متعلقات آلای خود
 محاسنات که خورونی عید مبارک بخورند بدیجات اسال سانه بوجه من الوجوه
 تاخیر نکند که از اقامت مقامات است تا داند زیان چه تا کید رفته عود بر خور داری منع
 بالینی و آله الامجاد **نوع مست** فرزندان اکرم اسعد ارجمند نو با و شجره سلطنت
 فرقه با صرة ملک اسحاق طول الله عمره براجم شایه و عوطفه با شایه اختصاص
 یافته معلوم دانند که در وقت استماع افکار که از اقطاع اولاد قصور حج می کنند
 عالیا تا بنی وقت هر چه بالا بالا باید که بعد ازین از اقطاع شان چیزی نماند
 که ایشان نیز از هواداران و متعلقان اینجانب اند ایشان را رعایت کند که در احوال
 ترقی نمایند زیان چه تا کید رفته عود بر خور داری منع بالینی و آله الامجاد **نوع مست**
 فرزندان اکرم اسعد ارجمند نو با و شجره سلطنت فرقه با صرة ملک اسحاق
 طول الله عمره براجم شایه اختصاص یافته معلوم دانند که در وقت چنان استماع
 افکار که ولد علیخان قزلب و لدا آیش را علف شمشیر باخته خروج کرده است از آن
 سبب خود تاش را فرستاده شد باید که آن ولد قزلب را گرفته بدو تسلیم نماید که کلاه
 معلقا بیاورد زیان چه تا کید رفته عود بر خور داری منع بالینی و آله الامجاد **نوع مست** فرزندان
 اکرم اسعد ارجمند نو با و شجره سلطنت فرقه با صرة ملک اسحاق طایفه براجم

شایسته اختصاص یافته معلوم و آنکه در بر وقت ولد بر دق صیان و کند شرح
 باشم شریزه او را متشکی کرده است باید که قضیه او را هر چه تا مرتفع نشود
 کرده از حق وی بدراید که بدان در ویشان از زحمات نکند زیاده چه تا یکدروم
 در بر خود آری منع بالرفع **من** فرزند ابر مکرّم و سرور و خیر معزز و محترم
 فرزند و حقه الاقبال مخصوص بنات الملک المعالی سحاق طول الله عمره براهمان
 مخصوص بود معلوم و آنکه درین وقت سید العلماء و الافاضل مولانا محی الدین دایم
 فصل را بند بر سر خود نکند و منتهای شد باید که متقدّمی که در آنجا مقرب
 بوده است فرزندی نیز بدو تسلیم داند تا در آنجا متکلی گشته بدین شرفال نماید
 جانب و دامن کل الوجوه رعایت کند زبال چه تا یکدروم و در بر خود آری منع بال
رفع من فرزند ابر مکرّم اسعد از چند نوای و شجره سلطنت قره باصره ملک
 حال التبت سحاق طول الله عمره براهمان شاهی و عواطف بال شاهی اختصاص یافته معلوم
 و آنکه در بر وقت چنان ظاهر شد که در حاجت خود نکند و بهای چند
 مثل دیه سلطان و غیره ملک شریک آنجا است باید که محصول شان را گرفته
 نوع حصول آورده نوعی ساقه از ایشان بکجه ضایع نباشد و هر که در این
 شود از آنجا بیاید بر موجب شرع علی سبیل المایه بستاند زبال تا یکدروم
 نیست عمر در بر خود آری منع بالاینی و آله الکرام و التکام **رفع من** فرزند ابر
 اعظم و فرزانه خیر ابر مکرّم قره باصره ملک قره شجره سلطنت انجب اسعد الله

و الذین محمد طول الله عمره بنات و شفت خردی اختصاص یافته معلوم و آنکه
 از وقت که او در سر کشار غر غر و م با محسن شدن بود بخت بیگانگان ولایت
 نکند جذب بلع می شود که همانا بلاقی بد آنجا بکاه سیده اقدام می کند و نیز بمان
 چه چیزی مانع شد که از آن وقت تا این غایت هنوز تعلیم می پسند که از این جز
 از طرف تبار خواریان بنا خیر بیست چرا همین می کند رعایت خاطر انجانب الطیر
 است آخر ایشان و اگر از کاه علی خود بداند لکن نوع شایسته آنان امارت
 نیست داند و حال آنکه می باید که هر چند زودتر ولایت را نوشته ضبط کند
 پیاده و از آنست که در آنجا بکاه معلا اگر سال نماید و عدد پیاپی بمقدار عدد
 معترف شدن است باید که بکفر مردم ناقص باشد و از عایا و سلمان با هم فرمان
 شدن است ولایت مندوس نیز در ایشان اضافت کرده اول تیر ملکی سازد
 اما در بر بلع تا خبر و توقف مانده است می باید که با خرمه فرستاده با کله بکشد
 آید و غلامی چند از غلمان خود بدین ملک کاهتس ساختن می باید همچنان که در حال
 از وی خرام پرسیدن تا جواب او دادن قادر باشد زیاده تا یکدروم و سپارش
 خراج نباشد عمر در بر خود آری منع بالاینی و مینه **رفع من** بنات معلا
 و سحاق و آله خداوند صاحب قران معال نطویمان و ملا و مله و قان مدبر الملک
 صلاح العالم قبله ارباب حاجات با بعد از وظایف عبودیت و شتا و مدح و بر بل
 عالم آری لا زال عالمانی مشارق الارض و مغاربها عرضه میدارد که در بر وقت

از درگاه معلا علاه الله تعالی خزان اعلام فرمودند که با همه عساکر و خایم و اجتماع
کلی و برین عالم حاضر و متبای باشند تا فرمان این جانب منتظر بودند لکن نیز
بر موجب رسم حضرت سلطنت پناه خدایت معذرت معذرت اشتغال و مهلت باطوع
و الطاعة بقدم رسانید منتظر گشته تا فرمان پهلشاه چون خواهد برگشت عتبات
و دیگر از امر آفراسخو چندی مردم متعین آمدند الحاله خدمت در پهلوی این بند
شب و روز خدمت میان بسته انتظار می گشتند و سید الاقبال والاقران پاشا
عارف بدرگاه عالی از سال مقرر تا مجموع مضایا و حالات با اعلام نماید بعد آن
هر آنچه در رسوم عالی جاری می کرد و برانستوان اقدام رده چون سلطنت پهلشاهی
اراسته و ممتاز است زیاده چه گستانی رده دولت ابدی و سعادت سروری
دایم و قایم بالحق محمد و آل الاحقاد **مکمل بر معانی حکم و ادب** نایب لایزال و خلا
او و جایت شهر و ولایت چون حکم مجابون مسدود اند که معامات شیر و غن و بزر
جماعت شهر و ولایت متعلق با یکدیگر است مصلحت بجای آوردند و اگر از تعظیم
لتن مصلحت بر ایشان صعبتر باشد گفتن مصلحت بن نگرش الحاح که در ایشان
لازم کرده شد که قید او را بپند و در سال مبلغ هزار دویست سکه در عهد نشان
است که با خواجات خوانده عامه جواب گویند اما غیر از ایشان هیچ آفرین شیرین
و بزرگیزه و نفوذ و در شهر و ولایت از جای دیگر مثل امزرای و مهر طبرستان
و بزرگیز شهر و ولایت نیارند و دیگر که لکن چنین حرکت بکنند آخر الامر بنباب

و عقاب و زجر عظیم سختی خواهد بود تا آندامه و آندامه **منع من** حضرت باطلت
و جناب جلالت محمد و معظم منبع الجواهر و الاحسان یکو سیرت جهان و بزرگ
المخصوص عنایت الملک الحنان نعم الدوله و الدین احمد یکو کاران آدم الله علوه
و زکوة و مزاران سلام و تحیت نیه پایان ابلاغ و ایصال کروانید عرض میداند
که چون خبر منو از بدین طرف رسید چنانک شخصی آمد از روم ایلی چنان اعلام نموده
که امرای کفار طاعین نعم الله تعالی مثل لکروس و افلاقی و ولید و بونی و لاز و غیرهم
باجله عسکر خروج کرده و ازین طرف به ادب عثمان بعساکر روم ایلی و انا دوی
باکلی عبید و احوار استقبال و رفته با هم یکم مقابل خواهند شد امید از قبض نفوذ
آبانی و عنایت بسجاست که همیشه اعادی اسلام مقهور و اجاء اعلام مسلمانان
پسر و پادشاه علی فک قیرو با لاجانه جدید مامول و متوقع از حضرت بزرگوار
است که تا که کیفیت و حقیقت آن اسمع مبارک ایشان رسد این محبت بزرگان
واقف و ارفغانند زیاده اطباء و دولت ابدی و آیم باد محمد و آل الاحقاد
محمد ابراهیم **خود داشت** بردای جهان آرای خدایگان عالم فرمان فرمای
بر آدم سلطان السلاطین المخصوص عنایت کرم الاکرمین ظل الله فی الارضین و غرض
آتش تونزی مرادی داخل طلیل آفریدگار است بند و بند زاده که در حجاب
حومان مانده است حال خویش عرض میداند می نماید که بدر بند از صدق احاط
و عاکوی خاص درگاه معظم و بارگاه اعظم بود و بنظر التفات و حسن عنایت

پادشاهانه مخطوط گشته وار و در جایت عالی و مراتب سنی مخطوط شده و بظن منجب
از دیوان اعلا اعلاء الله متعین بود و عزت عمر در او آتش فطیقه خدمت و در شب
فی آتوره و شب بزمی مسایه اکنون از دار فناء انتقال کرده و بساری بقا در حال بود
و بدین زاده کی در عوالم قبایل آنحضرت جلال نشو و نما یافته است و غربت تربیت
ایجاب در عروق و اعصاب تشرب نموده و پرورده شدن از حضرت باری بقیع
وزاری نظام مملکت و دو واکم سلطنت میخواهد و طبع مبداءه کی بجای پدر مرحوم شوم
کرده و در منصبی که داشت مشرف شده تا ممریایه عمر بدعای دولت قاهره لاریات
را بخت بلیان شامخه الا در کان صرف کرده اند و حق تعالی استین مملکت یا تا قیامت
بهر از عدالت پادشاه اسلام مطرز و موقر دارا و چهار باش مملکت با صفا و انصاف
او سنور **فروع** خدمت مخدوم و مخدوم زاده مکرّم ملک الفتوة والموت
آقای علاء الدین اودکم الله عمره و رحم اسلامه خدمت فدا و ملت و تحابای بی پایان
ارسال میرمه قبول و نموده ششانی را بر شرف سستوس فوق الحد و العده و مایه
شناخت توفیق علقه است بر وجهی حسن و زی بالیانی و آذ غرض ازین تصدیق
آنکه بعد از رفتن داعی ضعیف از خدمت مخدومی استماع رفت که بعضی
از عادی آغای از بره و قنیت عالم امیر شرف من طالب شرافه نزاعی و نموده اند اگر چنانکه
این قضیه واقع باشد اعلام فرمایند تا و فقیه لشدن خدمت آن مخدوم رسید
همچنانکه حکم شرع است بخشوده شود اگر سخن داشته باشد با ایشان علی ما یجوز

الشرع جواب داده شود ازین جانب شیخ شیخ زاده حقیقه پاشا اودکم الله بکره بکره
و سستوس قبول فرمایید ملک المایه و الفقهاء امام زاده و مولانا محمد الدین عسبی دام
و اکم فضلها سلام قبول فرمایند یاران و خدایان آغای با جمیع سلام و دعا
قبول فرمایند و شناق دریافت شرف سستوس شناسند زیاده مطالب
روحه سعادت و جهانی و ایم بال و دیگر خلف المشایخ و الزاده و العباد شیخ ظریف الدین
و شیخ زاده و شیخ لطف الله سلام خواند و شناق دانند **عصا الشان** **لنر** جانب
آقای عبد الجلیل بندگی می رساند و شناق می باشد **فروع** **من** بجانب سعادت حضرت
جهانبیاء خلد الله سلطانه و اوضح علی العالمین پاشا اعلام میرمه که در بر وقت از طرف
دار الفتح بقبریه خیر سید که شکر شام و ترکان خدا هم الله تعالی منکر گشته با
شکستگی عذرت نموده است و سید الاکابر سنان الدین مع سف لآلهم فی الحال بدر
آمن در عقب ایشان رسید خیلی خنک کرده بسیار مرغم گرفته است از شام و
ترکان و بنیزین من کینه مردم و ستاده که آنحضرت سلطنت پناه عذرت بعد از اعلام
کیم چنانچه مقدار سی نفر مردم را ستر برید و مقدار پنجاه نفر مردم باز بغیر جسد که عادت
الله تعالی و در دولت پادشاه کار با بر حسب ارباب دولت و لخواه آن ممتاز و مهیا است
همیشه اجناس و رو و عادی معذور کرد و در شرفه تعالی زبانه چه نویسد سلطنت
و پادشاهی مستدام و مستحکم **بال** **فروع** **من** بجانب جنت مای حرکت تعالی
ملک المآز و الاکابر جامع نعمت الکاترم و الاخلاف حاجی الشفور و الاکانف المحض

بعنايت پادشاه و الا عطا ق تاج الملو و الحق قالی و الدافع کم کما کار ابتداء تعالی
 دولت و وزیرت شکسته سلام قها با و را و تسبیح تعالی پابان از محض خلاص المایع
 و ایصال کرد و اندک مشتاق عضو رقیق غش لا بعد و لا یحقی فرمایند شناخت
 اسباب طاقات بخرمقدرباد بعد اعلام و انهامیر و کی مخرالا مثل و الا کار بر عقد
 الا ما بعد و الا فاخر محمد التین ملک کعبه ارسلان دآدم عز از خدمت این سبانیست بخند ظاهر
 آنچه معدود و غما نیراد و نفر غلام خرم بود بعد از کشف از قیودی علی میر طربان پر
 عثمانی بکتاب قاضی و کشف بود و در طریق آمدند در حضور قاضی با ثبات ساندید
 که غلامان مذکوران در شهر اوردند که تخت قاضی وقت بدو شان بر موجب شرح
 نبوی تسلیم کرده شد اگر چه صورت قضیه برین لائق باشد واجب لازم نیست
 کیفیت قضایا محمل عرض رسانیدن است و فی و التماس از حضرت امارت پناه جان
 اقتضا مینماید که برای خاطر این شخص از جانشین خدمت عالی مامور فرماید که محصل
 شوند از تشریفاتی که از بهای غلامان مذکور در مکتوب قاضی بشود و عدول سکونت
 در وقت این سبانیست باقی ماند که حق استحقاق رسید باشد در این سبب که ما علما
 شایسته ما جو و برین طرف من مالا نهایت محمول بر سر الشیخ الله تعالی المت شکافی
 لیز و خاندان بر عادت عقل با و اجداد و یکت چون الطاف اعطای نهایت
 پذیر نیست نه یان ابرام و انکار محتاج ندیکه دولت ابدی و سعادت سرمدی در بر
 و ترقی بالتحقیق **من** نجاب ساسای خداوند عضد الملک

والله اعلم

المحض عنایه رب العالمین جلال البت و التوب یزید بک ابدان الله اقام دولت و امان
 سلام و خدمت نشنا و خدمت لیزن والد و حجت غلظ در محل ارتضا قبول فرمایند از دولت
 و نایبندی با فوق الحد و الوصف فرمایند شناخت طاقات برو چه احسن مبتد
 محصل غنی محمد و آلاء الطاهرین و بعد از عرض بندگی معلوم نمودی کرد و که چنانستماع
 افا که سوباشیان مکی در حدود می باشند قضوی و خرازا و کی نمود و انزبانی
 مع جند مبتندی سید القوارین و الا جنا و منول بهادر از ارسال کرد و اندک چون
 انجا رسد بایشان گوشمال داده تهدید و تحریف کند که اعتبار دیگر لیز باشد و دیگرانی
 چنان فساد اقدام ننمایند و همچنان خانی و پوشیدن مانند کسبی چند در باب مهم مبارک
 گفت و گو کرده بودیم و رسم مهم مبارک او کرده با تمام رسید بود استماع رفت
 که خدا یان آن فرزند و نموده اند رسم مهم مبارک تمام رسید چون حال برین منوال است
 که محول علی محمد خدمت محذوم مکرر محمد یک ام علاه فرماید و مستان بواقی
 رسم داده ارسال دفع و دیگر چنان معلوم کرد و کی در وقت پاییز مهم مبارک
 بعضی حای سجان و معج با تمام رسانیم لیز و الدیز ما و کسکه لاهه خواهد رفت
 خدمت فرزند که ای خلیل طایفه و بواقی امر مهم حضور فرزند می خواهند شرف شدن
 باقی مشاغل با خدمت مشارالیه منوال هماد در وقت شرف ستوبس تقریر و بیان
 کند که عالی ستادیم با دخی الملک لاهه الامان **من** نجاب
 جنت قیاب استعار نصف و ثمار شری و دولت و نواب و بوستان سعادت

در حق این شخص و در حق این شخص
 و در حق این شخص و در حق این شخص
 و در حق این شخص و در حق این شخص

مؤسس اساس تحيادي كهف صناديد عالم پناهي غياش المله عالي مجد پادشاه
دولته زاده الله تعالى ايام دولته را كه پستام فراوان و انديكي كران و مداحات
شاه بابايان من صميم القلب ابلاغ و لرسال كردانيد قبول كنند اسباب مصلحت
بخير مقدار بالعدله اعلام را آي انور ميداده و مينمايد كه اباعه جبهه دوستي و يكجائي
و اتحاد و مضافت و موالاات و وفا فو كما دراز ديلاست مي بايد كه دوستي
و صداقت را بنوعي بنظور سائين كه محسود او نرسد كه در بين ولايت و ايدني
نشده كه دولت ابدى مستدام و پستكم مانده و انهم در بين بهم على اعلا اوستال
شد بواني كلمات و مشافهات بجمع بقرير اوست اصفي فرمودن بكار كتابه
تعلق داره بحمايه **منه** بكتاب معلوم است و الاي خاونه
صاحب قلم معالظ ملوكمان و ملاذ ملوكمان مدبر الملوك صلاح العالم قبله از باب
حاجات ملك بعد تقديم عاوردن ثنائيه معروفه كه كردن كه در بين وقت بين
وقت مباركتان صحت و سلامتي بچه حاصل است اما مدت مديد و زمان بعيد
بر اتم است كه هيج كونه از صحت و سلامتي ذات شريف و عظم لطيف اعلام
نفرمودند كه اين صحت بياستي دل و سلوت خاطر حاصل شود و مانع خير شدن
باشد از الله تعالى مامول از حضرت ربوبيت آنست كه دايما بدلين حضرت ملام
صحت كفي اعطا و عهد تا جهان را سرور و روشنمان تو سوي حاصل آيد و نفعي نماند
بنده را بدرگاه عالي فرستاده شد كه خدمت حضرت سلطنت شكوه ابتداء

دولته اقامت كرده مواظبت نمايد اميد است كه حضرت مخدومي عزيزي علم الله
قدون نظر عنايت و شفقت بزرگوارى با انواع الطاف و عطايات متيا و ميسر است
زيادت مباسط چه نوبت جاه و جلالت علو حشمت دايم در ترقى بالزبديت
منه فرزندان بزرگوار و يكجائي خطير كرم افكار و عظم الملوك في العالم فخص
بالطاف الملك الاعد غياش الدوله و الدين فتح طول الله عمره بغنايت و مرحمت و انصاف
يافه معلوم اند كه جماعت قايي را بدرگاه معلوم است و است سبب بر شريعت
عوا كه كرده شد بر موجب جمع جماعت قايي بغير منوجه شد ضمتان سوكند
ندله بر نحو جيت و زستال شد تا داند زيان چه نوبت عمره در بر خود داري
منع بار و اتم **منه** زناشاه مرحوم عيسى بك **كتاب** بكتاب عباسي خاونه
و مخدوم معظم معدن الجود و الكرم اكرم اعظم الامم ملك الامر و الاكابر جافنيق
المعال و الفاخر قايدي جوشن الموحدين قاهر الطغاة و المعاندين على القدر
و المحل و الشان المخصوص بغنايت الملك الزمان علاه الدنيا و الدين و زنده
اعظم و كما مر آن ابتداء الله تعالى دولته و خلقه ملكه صدره بامن سلام و تحايا ابلاغ
و ايصال كردانيد اشتياق و آرزو مندي غايت و نهايت نداده ملاقات خيره
و خرقى مقدار بالدين حجت و ثنائى سلخ صفر ختم الله بالخيره و النظر از موضع و الانجاء
از پسر كوچ صورت عرض یافت از حالى كه در تباي واجب و دانا ميرود و كه پسر
وقت بجمعيت لشكر اشارت نموده و بعضى از لشكر مسلمانان و كفار جمع آمدن

در حق اين پسر و زناشاه
بابايت الله تعالى
عنايت و شفقت
بزرگوارى
با انواع الطاف
و عطايات
متيا و ميسر
است

با استعداده تمام به بر موعده به جانب عنایت رفت تا وقت وصول
موسک تا چون مابیکی شهر مجموع عساکر جمع فراهم شد و با ختام تمام عنقریب مکتوبات
بطایعه بر مریض این اوکی واصل گشته با اتفاق و اتفاق و فرزندی و سرکاری هجوم
روشن الله تعالی علیه زبان پیغام نثارند بندگی مخر الفوارس بولاد و خدمت سید
الاعمال و تباریکه تمام غوغا عند الوصول عرضه دارند زیارت نوشت دولت
و کمالی ابد الهم مراد و ام بالی بالی و آله الطاهرین و محبه و آله و عتره اجمعین **رسید**
بجانب جنت آب امیر معظم و صاحب قرآن اعظم مولی ملوک العرب و العجم ناظم مصالح
الامم مأمور قواعد الجور و التیم مستحق فخر المصطفی و التیم خدم ارباب السیف
و القلم المخصوص بعباد الملک الهم مراد و آله الطاهرین و محبه و آله و عتره اجمعین
غفر لیک و ام الله تعالی دولت مرام دعوات غیر نسیم و صوف غایا و غیر نسیم
با بدیده صباد و بنا شیر صیاح و بنا الخاف میرود یافت ملاقات تا و تیرب حاصل
بالرغم بعد از تبلیغ و و اذاعه اعلام رای انور مبارک میرود که در روز و خبر میراد تا طرف
شهر بار رسید و خبر چنین داد که رایات بندگی حضرت معتدات شعاری ظفر نگار
خاقانی خلافت سلطنت سلامت و سعادت در خوار می نزول فرمودند و غریب
آوردن جان دارند و در کتابت فرمودند که در اقول جز را رایات معایون بدو خاتمه
خواهم فرموده چون حال را و ضلع بدین موجب بود واجب غوغا اعلام آنجا که و آید
و غیر یک سلیم خالص رفت تا من بعد ابوابی مثل در سایل مقوم و طریق یکا کئی

مسکوک داشته اعلام گردانند و مخر الفیوج ختم مسیح را بخدوت و ستاده شد
تا ازاله ال آتجایی اعلام گردانند و مخر الفیوج ختم مسیح را بخدوت و ستاده شد
معایون رساند چون بغیر که درین ابوابی و طایف بتقدیم خواهد رسید بیک
مبا لغز رفت دولت سعادت مستدام بالبرکة و التیم **رسید**
بجانب جنت آب معتدات شعاری و مژده اعظم ملک الامم و الانظار احسن
زمان مستوده و برگزیده دوران نور حدقه دولت نور حدقه سعادت المستغنی
عن الالغاب و التیم المخصوص بعباد الملک الهم مراد و آله الطاهرین و محبه و آله و عتره اجمعین
زیدت آیام دولت سلام و تحایر و فراوان مطالع غوغا مشتاق و اند ملاقات غیر
بالرغم بعد از تبلیغ اعلام میرود که در روز و وقت مخر الفیوج و الاعیان ذکر تا با غایا و خبر
خاقان اعظم شهر بار آمد ابراهیم بک زیدت آیام دولت و ستان شده صورت
اخلاص و هواداری و دوستی این محب را بعرض رساند چه ابنا غوغا و دوستی
و محبت قریبی در مابین بود چه بارکان دولت معلوم است متوقع ازان خدمت
زاده کرامی انک بعد الیوم بنوعی باین جانب شفقت فرموده صورت تربیت
لنیز جانب دروغ نغمه مایه محمد الله و الله بهر همت اغفرت سهال است که فی
مستجاب جلالة از در جان را با تواضع باین محبت از نانی کرده و امر آری مساکان همه
باطاعت و در آمدند از مسیح جانب نکرانی نیست بصدق الله و دست و محبت
لنیز خاندانیم بقین دانند هواری از مردمان بیک شفقت و تربیت ازین محبت دروغ

نفر ما که موجب مضارعت اقربای بواقی قضا یا با بشتافه تفریر و ابراد غایر ذرات
 نخواست سعادت و جهانی و ایم بال محمد ^{الشیخ} **نفع من** محمد بن عثمان سائیه عالی
 حضرت خداوندگار معظم و پسندیدنی اعظم والد حق تعالی نه مجانی استغاثه الله علیه
 علینا و علی کافة المسلمين لیسرین حال مال بنگی و کسب و قبول فرمود
 استیاضا از درون مبارک خودشان میاس فرمایند ملاقات صورتی که عباد
 از آن جسمت پیروزی و بدروزی روزی بال بعد اعلام می رسد که مدت
 مدید و عهد بعید بر آمد است که بدی که کینه را از گوشه خاطر عاطف بر و ن انداخته
 تو هیچ گونه بال نفروخته نه حالا سلامت باشد که سلامت بهیچ آن حضرت فرزند
 است ابد است که اند عاف و اموش نفرماند که تا بیکت عا آن حضرت نیز غایب
 کلین بخت یا بد بانی احوالات و افکار بند را خود و آرنده خدا حضور تفریر کند که
نفع من جناب افتخار اکابر و الاعظم جامع المعص و الکرام المحفوظ
 بعبادت الملک القادر العالم اعنی امیر جمیع المفتح و ام عزم من حاجه فاضل السکن
 فی صحراء حیص سلام محتاجات لانهایه لیسالی کردانید اعلام میرود که در وقت
 که با ما عهد برادری کردید و اسب کبیت با ما بخشیدید و از الفاظ حمید و مدح
 فرمودید که از خدمتگارین یکی را بفرستید اسب نیکو از برای این محبت خریداری
 سعادتش محتاج نیست و بخت خدمتگارین شما را بچه فرستاد معذور و زمانه
نفع من فرزند امیر اعظم و بجا و خطه اکرم افتخار و عمت الملک فی العالم محض

بالطاف الکبیر لا عریاض الدوره مالی محمد بقاء الله تعالی و طافه الصید و ارجح شیعی و عواطف
 باد شایسته شرف اختصاص یافته معلوم دانده درین وقت استماع افتاد که از طرف شام
 بکجه نفرمردم آن بخت خدمت فرزندی قامت نموده اندی باید که ایشان را نیکو
 نظر کند و غمخیز کی اخروشان را چنان دید باشد که هیچ وجه از زندگانی خوشان
 مشتکی نکرده شاکر و ذاکر ساندکی در اخلاص ترقی غایب درین بلی بنیاده ترف و انعم
نفع من خدمت برادر گرامی ملک القضاة و الاحکام مبین الشرایع و الاحکام
 قاض ابده حای الفضایل و المستغنی ناصر الملوک السلاطین خواجہ پاشا مدانه
 قلعه و خدمت ملک العلماء و الفضلاء بدر الحافل ناصر العلوم خیر لانه معین الانام سراج
 الملت و الدین مدی الملوک السلاطین مع لانا مدرسی جلی اذ اتم الله فضایل بعد از
 البانی هزاران سلام و محبت فراوان و شنیدنی بابان اعلام میرود که حضرت سلطنت
 پناه زیدت مدلت خدمت مغر الاکابر عن المفاخر مقرب الحضرة العالیه امیر یوسف
 جلی دام علوق را از سال فرموده با انواع استالها و نوازشها فرموده در باب الشفا
 کلمه چند فرموده اند و قلعه ملدوس را نیز بدین محبت از برای فرموده اند درین وقت
 فرزند عزیز قوق العیون شرح جلال طالبقاء را بصحبتش را به بندگی حضرت جهانپناه
 خلق الله ملکته از سال کردانید میشود که قلعه ملدوس را بوی از برای فرموده است
 شریف مصر و فرماید و مثال مایون حضرت امارت پناه را بخدویشی شان فرستاد
 شد مشاهده فرماید باقی انعام شایسته اخوان همراهم و ام حه سپارش تفریر

غایر زیاده تقدیم نداده که سعادت ابدی شان دائم با بماند و چون **نوع** است
ابتداء دولت و داعی خلص و دولتخواه خالص مطابق خدمات و جود و تیات مرتب
داشته از حضرت باری سبحانه و تعالی فرمود و دولت آنحضرت استعدای کند
باجابت معزونی بالعرضه میدارد که خدمت معزنی الاکابر سلیمان شاه بک و طوسان
بیک دلم غرقا آمد بدین معنی که در آنکه بیکدی آنحضرت رفقه بهم زندگانی کند
اکنون خداوندی نیز عیاش را بهیما چگونه استاس می فرماید مثال معاویون اعلام
فرماند که ایشان نیز واقف بهی در برای غریمت باشند باقی بر حمت و شفقت
آنحضرت تعلق داده نماند بتلطیف و در دولت و کامرانی مملکتها را دیگر از برای
انور پوشیدن مانند که نوکران اشارت جهان و رفقه اند که در اختیار خانه و آیداران
مات و هر که نیاید از آن مایست لیز برای مصلحت جهان می بیند که در بر و ملت
بعضی در بجا خانه و بعضی در شهر و بعضی در سلطان باشند بعد از و ز چند امید
است که بفضل باری متعالی کارها بر حسب احوال محصول پیوندد بعد از آن چگونه
اقتضای حال و مصلحت وقت باشد بر آن مشق کار فرماید که در باقی بکتاب آنحضرت
تعلق داده **نوع** منظر امر الهی مصدر فضل نامتناهی ناصر المظالمین علیه
السلامین ثلاثه البر و الاحسان بکسب الفضل بالبرهان طهاره الاکابر و الاحسان عظیم
القدر و ائشان مقصد اهل الدنیا رافع کلمات الله العلیا نور حدیقه آفرینش و نور
حدقه اهل بینش و مولدی یفخر الالقاب بانه الشرفه اعنی جللی کامرین قلده

سلطان چون لقب را تفاخرت بدو متولین کرد و ذکر القابش که کما یرتالال
علی الطاهر بریز و یار عبودیت و ولایت محبت و رفقه یافته و خاک تیره لیز بلالعلما
شعاع و اسرار کن و ششابی دل یافته و بشایه انی الی الکتاب که بزم زبان راند
و تقدیم عظیم و رفقه لیز بر سبیل لزوم استقبال کرده و از نور و دشمنی منتهی القلب
شد لعل استعظانه از شخص صدق اخلاص داده و بر فضیلتش احاطت کلی یافته
حایون نامه بر نفس مایست جواب آن نوشتن حد مایست الحانه
و در راست محل من شکسته لکجا کوسم اصناف الطاف و انواع اعطاف
در مطاوی لیس مندرج بود بسلام و دعا مقابل کردانید آنج در باب فتح قلعه
و تولو و اخلاص و دولتخواهی امیر معظم مخر الامر و الاخلاص جامع المعال و المکارم
بخم الدوله و الیقین چند بکس ام و دونه موفقه بود نه با خلاص تمام بوسیتوس آنحضرت
مستعد شده است محقق گشت که شکر رب العباد کرد و ده کشت و دیا غنچه و الحاقه
علی هذه العطیه بزبان راند تا بالچنین بال همیشه اولیای دولت منصور و اعدای مملکت
مقبول و حق مملکت الغفور و اتم **نوع** برا در غزیه سید المحققین و المستعینین
و طلب المحققین انصار الساکتین و ارشاد انبیا و المرسلین علی و المصلحین مولانا و اولادنا
و سیدنا و اسندنا مولانا صدر المله و الحق و الدنیا و الدین حاجی محمد ادامه عمره
سلام محبت مطالعه نماید و مندی و نیاز مندی قبول فرماید و مشتاق عظیم شناسه
ملاقات علی عین الحالات میر و محصل بالیاتی و آله معلوم باشد که **تقریب نامه**

الملك في حكم المنية في البرية جار ما عند الدنيا دار القرار حقل بيتك چون خبر طبع
وفاقه جهان سوز بگوشش هوش برزند و بیدارند چندان ساف و جوت روی
منو که بر صفت کجدا که توان کرد تقدیر بدانی و حکم ربانی را جز خدا دادن چاره
و ممکن نیست لا اراة القضاء و لا مانع الملك با یکدیگر صبر و شکیبایی را پیشوای خود سازند
چندانکه آن در حرم درخت تراب محبوب تر باری تعالی خود می راویانی خود و هم را که
را عمری طویل و صبری جلیل از نانی کنال و نیز نصیب نماند از نصیب نماند با کرد و آفرین
من لابی جود محبت و **نوع** **نوع** هو جامع بنجاب جنت عاقبت مکرمت
نصاب امیر عظمی اقلی اتم افتخار زمان و مرزبان دورین الخصوص معوض عنایت
الملك از حان شمس الله و الدین قلان زبوت دولت و ابدت شوکت خدمات موفور
و دعوات ناخوشوار بلاغ کرد اندک توفیق طاقات علی حسن الذوق مقدور بالارادة
روغب بالعبال بعد از مراسم عوالت اعلام میرود که قدرت عید و عهد بعد برآمد به هیچ
گونه از احوال ذات شریف و غفر لطیف به بین بدین خلص اشارتی از نانی نفوذ و نطق
و جزیره نوح باشد بنسب واجب غنای نظری چند اذنه ها نوشن و بدان طرف احوال و
کرد اندک تا از جمله از اموشان نفوذ نمایند فراموشم مکن معصوم است فراموشی
شرط و کوشش است زبک تقدیر زلفت دولت ابدی و سعادت سرودی دایم بار
منه و کرده محبت **نوع** **نوع** وصول و کوشش زمانه میمون بار و لو که سخی و
بر فراز کرد و نبار و مدام فتح و ظفر حق و میر و اقبالش ز خود خضر و او نام خلق و نطق

بهر جا که رفت آید و نشیند او معین و حافظ و یار و خدای چون بار کثیر بنی بندگان
زمین تقید بوسید بر خدای دولت مشغول است یا خدایان اجابت بار بر برای جهان
ارای عرضه میداند ارادت چنان بود که بشرف و بستیوس منکر که هه اما ضعف فرمود
یا ضعف ماه رمضان منضم شد و آنان سعادت فرموده ماند و امام اعظم عزالی و مکتب
روحه العزیز فرماید که انسان عبارت است از جوهری ملکوتی که اثر انفس صیوح
و عقل و دل و کبد و اختلاف اسای بسبب اختلاف افعال آن جوهر است مثلاً چنانکه شخصی
کتابت کند و تعلیم دهد و قرآن خواند و وقت کتابت و در وقت تعلیم معلم بود
وقت قرائت قاری خواند که چه اسای مختلف است اما شخصی که پیش نیست و این
جوهر در بند و نظرت ناقص افعال و محتاج بود باز است آن نقصان بسبب جسم و سبیل
عرض بدان جوهر است و اندک نا آید که ذات آن جوهر بالقوه کامل است بفعل آید و
جوهر را کاملی حاصل شود و آن نقص ناپسند شود و نیز سخن طوی و عوی و آن مخصوص
ازین مقدمه است چون از جوهر اصلی بندگی حاضر است عین جسم و عین قاضی است
و بیکر عرضی و اندک لایق از حضرت خفایا اندیشم که رسم از ملک اهل کفر و کفر و کفر
و طوبی رحمة علیه در شاه نامید می که کوبد و میر و بیکر آن منضم کرده و خدای
دولت می گویم بیای جهان چون نوشانی زست که و نه که کن عاقلی است
جهاندار در بند و نظرت غایت دولت از بدیهای کینی نیست دولت و دمان
با حق تو دست کمان کجانی مبادات است امیر بارب العالمین اگر از

احوال این بختی بفرماید پرسیدن حشراتی که بقونیه بودند با غایت اقبال و شایع
از اول رمضان رسیدند و بعضی هجوم اینجاگاه آوردند از شایسته بعد از عید قضیه
بند کمترین محمود پیش از ماه رمضان تمام شد چنانکه هیچ زمینی بند عاید
شد یعنی بر سبیل شل گفته اند نقش نیکین حشر و آفاق دیدن اینجا نبسته
است که این نیز بگذرد بایستی تعالیات مظهر از جمله کتابت نامه و دین و جز
کشف خود و حوس و مضمون دارا و محمد و آله اقمیده و **نوع مست**
سلام و تسلیم و الف تحیه علی وجهک الموصوفه کل صباح عید لوی دولت
در جهان مبارک بال عز و جاه و مملکت در جهان مبارک بال دفع الله تعالی دولت
الی یوم القیام حضرت جناب عالی برادر بزرگوار و سلطان زاده خلیفه اکرم السلامه
المجد و المعالی خلاصه الفضل و اکمال مطلع الاقبال منبع الافعال جامع انوار الحیات
والاعطاف حاوی فنون الطاهره و الاطراف مملکی الاخلاق شریفه لالوائی الدی
لانظره فی الآفاق بدر الدنیا و الدین ثم السلام و المسلمین بکمال شایسته کاروان
عظم الله تعالی جلال قدر و حوس عن التواضع کمال صدر دعوت استقامتی
و اثبته و الله الهمی ازین برادر قبول و موهبه طاقات خیر میر و مقدر بال الله
دو ف باعبار و بعد الدعا معروض میدارم که بعلم الله که یکی لحظه در مقام رحمت
آن برادر بی غم نبوده است امید از لطف حق سبحانه و تعالی ابواب اسباب
ملاقات با فنی میر کرده ان شاء الله تعالی چون درین وقت که ولایت با حشر و مملکت

بر دولت و خل و عقد آن ولایت که خلقت الهی تعالی داشت و اثنی از جناب عالی
نشد غرض سلطانه آنست که در دولت پادشاه سلطان الاسلام و المسلمین خلعت
معدنه ماده تضاعف پذیرد که اول الغیبه من ثم مشک و قشیر و استظهار
الامالی آن مملکت قوی تر گردد و سرش شایسته تعالی و درین وقت حامل مودت انجاء
الاعظم هم حق الافاضه سید التقبلان الدین یوسف یا آدم الله عزه و بخت
و رستگاری شد که بخت امارت حمیت عز البلیه و الآفات تا عذ الحضور بالین
و السور و هر راسی و شرا بلی که در میان اخوان است بختی آورده امید است که
در خیر قبول فکال و چون عودت نماید از اخبار سلامتی ذات شریف و عظمی
خبر و میر کرده امید از حضرت الوهیت جلالت قدره چنان است که هوای و در
مبارک مقام متبرک غیر و جوانی و خرمی مقدر و مقدر کمال منته اهل و ائمه و ابا
صادق که دایما ابواب مکاتبات و مراسلات مفتوح و مشکوف و دایم زیاده
مصدق نکشت که سعادت ابدی دایم بالعباده و لطفه محیی المساک **ابواب**
خدا کشف التباعه و الدانی فدا کسب سیرج عز علی و بخت نوازی کنن
و ذکر که با بشارت عز السانی مطاوی فرج و زاری مع زوای معنی مکاتبه در بار
و ملاحظه گویم ثار از جناب جانب بزرگوار و یکانه روزگار شهر باران و زیاده و بخت
جهان حسب و نسب و درین جامع اصناف اکرم و جمع انواع الحاکم و الشیم
المخصوص عن غایت الملک النعم اعنی ذات شریف و عظمی لطیف برادر مکرّم فاسم کب

کامیاب و کامران اطفال الله بقاء و ابرو او فی مدارج الکمال برتقاء مشهور بانواع
عواطف و مقرون باصناف لطایف از اقبال دولت مصاحبت انحاء الاکرام
سنان الدین مع صف در وقت سلامه برین غیبت شایع واصل و متواصل گشت بمنزله
اخوان و اکرام و تعظیم و تحیل تمام عطا العیون است و از موهبه لایزال کمال و سرور حاصل
شد **مفسر** معایون نامه است چون برگشادم کمی خواندم کمی بر سر نهادم
کمی بردل گرفتم و کمی بر سر نهادم **مفسر** الطاف فی پامان و اعطای
منه کوان که در باب اشتیاق و غیبت و مبارک بای این ملک اعلام فرموده اند فی نامه
از الطاف و لایزال حضرت اخوی برج و جویست که **مفسر** ریحان چهره جوی
زکهار و از بر تو مهر فیض افروز و در مقابل لایزال غیبت غیبت غیبت شوق
و غیبت و از محض اخلاص و مودت باطن و انهار و اند **مفسر** که خانه هزار سال خرد کند
در نقشه اشتیاق تقصیر کند اما امید است که مسبب الاسباب بخاری امور بدوئی
ارادت و میامن لقای مبارک یا کرامت کمال از رؤف بالعباد و در وقت یافز
بجهت تمهید اطرب و لایات حیرت عنی الاقارب که تزیاید و ترقی باشد اطفال اخوی
منبع الاخلاص قلان را خدمت اخوی و سنال شد که عند الحضور بر نور مراسم
و شرایط تمهید یا بقدر مکث بجای آورده و چون بدینجا رسید عودت نماید از خانه
سلامتی ذات شریف بر اوئی اعلام و مستعلم نماید بجهت و شادمانی و سرور
کاملی حاصل شود و نشانی الله تعالی و توقع است که واجبا ابواب مکانات و مسالمت

مفتوح و مسکون و از نزد چون و غیر محبت و خلوص مودت آنجناب اخوی برتقاء
واضح و لایزال است این چه نویسد و در ترقی و اقبال و عطف و جلال سلامه
الحق محمد و آله الاطهار **علاء** خدا الله تعالی سلطان و اوضح علی العالمین باشد
بقا و کم فیما فی الله عندنا فخرنا فی شکره و کثرت فیها مشایخ شریعت شاکان
حضرت سلطنت پناهی ابد الله مملکت از شواب نواب حصون و مؤسس بال
وساحت و قنار و دولت باصناف امن و راحت معیور و ما یحسن بالبنی و آله بنی
کینه که دوای غیبت و حوادث غیبت بر حصول مقاصد این حضرت معصومین و اهل
خدمات عارف و اوجیه مسکات معرون باشوای فی انهار معروض انها رساند
و اهل الجین سببی که متغیر تحقیق اجماع باشد کرامت کمال علم الله که درین وقت
چون استماع رفت که ذات شریف و عطر لطیف با عارضه روی عود و مزاج خرد
مبارک با کثرتی حادث شده چندان خیر و فکر بر غیر این بنده مستولی گشت که بعضی
ازان در وسط بیان گشت اما حقیقت حال آنست که تالین غایت بفضل ربانی و عین
حق عزیزان لایزال و محبت نایل و صحت و سلامتی کلی حاصل شد باشد از سر ترقی و اقبال
و تغیر باطن و ظاهر برین حقیقت چند اختصاری کند و می گوید **مفسر** الله یتیک الله بالذکر
ولا یجلیک عز و کثرت روحی برو حکم عز و کثرت و متصل و کل حادثه بود که در وقت
حق عود است از خانه فضل شد در غیبت شرف و صحتی کامل و سلامتی شایع
و بدوئی کما دالین بنده و مکینه مختص را در محبت ظل غایت لایزال حضرت غایت

بال و انتظام حال میسر باشد لشکر الله تعالی زبان ابرام و تصدیق خنده سعادت اعظم
 بالبنه **الحال** **فرزند امیر اعظم** و بکانه خطیر اکرم افکار و علم الملکوت العلم
 فخص بالظان الملک الاحد غیاث الدوله والذین فتح طول الله و مدد بعنایت و حرمت
 شامانه اخفصاص یافته معلوم و آنکه مکتوب مرغوب و از اقبال مغیر العلمان آفرین
 وصول یافت هر چه در باب علاج پرسان این جانب اعلام نموده است منقول است
 کیفیت علت و اثر زحمت که عارض شد بعنایت الله تعالی سر عیاد و عاجلان یافت
 کجی حاصل و محنت شامل گشت چنانکه خاطر او بخواجه المحدثه علی دکت و بصورتی
 نیز تاجرت خواسته است و لایت او نیست و وقت که موسم غریب باشد بکشتی
 متوجه شود زبان اطباء احتیاج نیست عمر در بر فرورداری متعین باروان **اولیای**
 خدمت برادر امیر اعظم مغیر الامرا و الامرا و الاعظم جمع المعال و المغاخر جللی علیک ابقاء
 تعالی فراوان سلام و لست نیای رتبه که دانید اعلام مریدی روز جمعه بخانین
 او ای متوکلا علی الزمان نصف نموده ایم باید که اخوی نیز بالکمال انوار و استعداد
 بصوب او ارجح همیشه ما غریب نموده در کتب بار بار احوال و احوال باحال ندهد
 احم مقام اندر جا و بد سعادت بار و باید که همان لحظه ما نو و ندی نزدیک کرده غیر
 بوقه است آنجا مارفتن این جانب شکار نکند هم و آنکه بخت لبز هم علی پشدار
 فرستاد شد **نوع** **بندگی** امیر اعظم مغیر الامرا و الاعظم جمع صنوف الملک
 و المغاخر علیک ابقاء الله تعالی فراوان سلام و لست نیای رتبه اشته اعلام مریدی

جانب لایت کرشی مصالح دولت روی نموده است باید که اخوی مرواکنی و غیرت
 و مسلمانی را بجای آورده و فوی سازد که قامت نوکر و عساکر خود را محرومیت و اشت
 چنان سازد که از لشکر انجایی بهتر و اولیتر باشد و درین طایفه روزی و نهی و دروختان
 بدو بجانب عاجلان سبب آید لشکر الله تعالی و باید که برادر زادگان و لدا انجایی را که درستان
 شد اطلاق و اسباب ایشان بر مویشتی بیت نبوی صلوات الرحمن علیه بدیشان مقرر
 و آرد زیاده تنوشت جا و بد سعادت با و بمتد و عینه **نوع** **بعد** عیاد و یافت
 و خدمات فی کران تخریب امیر کامران خلده سلطان و افصح علی العالمین یافت
 دارد که درین وقت دارند عیودیت و مورخان از نوکر لبز بدین یکسر شتر از نوکر
 افسر خاها الله تعالی و کرده است لبز زان اسلح رفت که شتر مذکوره بشتر لبز فاضله
 بندگی خلعت دولت ملحق شد است اصل است ملازمان اشارت عالی ارزانی و باید
 تن شتر را باز بصاحبش منبذ و کرده که فواید جزیل مدخر کرده و چون کفایت
 خداوندی اظهار من الشی است زیاده محتاج نرفت سعادت ابری بدوام مقرون بار
 تحقیق **سکین** **نوع** **شع** دولت خدمت ملکش القشاه و الکام شیری
 الحلال و الحرام مولانا صدق الله و الذین و انت صدایه تا ابد الدهر افروخته بار صدقه لبز
 سلام و دعا ازین محبت قبول نموده است شایق از درون مبارک خودشان قیاس
 فرماید ملاقات غیر میسر بار بعد اعلام می رسد که چنانچه ازین عیوب خواجہ بزم
 یکسر سب خود را جلی عیوبی کلبان بخت برانیدن داده بوده است تن شتر بزم

وقتیکه بیخارج اینجا نباشان رسانند که در قیصریه زنان ستاره پیدا کرده اند
آنها را افعال فجیه و حرکات ناشایسته است معلوم است که بدنامی لشکر از قیصریه
اوزیال تراست باید که ایشان را از اینجا محو و زایل کند بوجهی از بوجوه و جهت هر که
چنان سببه در اینجا باشد جناب فرزندی معلوم است که در زمان یوسف لایم
ایشان را چگونه قلع کرده شد هیچ گونه بر چنین قیامت مجال نداده که خداوند و الناس
مخوف و ممدوح شود لیس الله تعالی در برابر بزیاده سپارش و تاکید بخاک کشت
عمر در بر خور داری منع بار و انتم **نوع** فرزند امیر اعظم و یکانه خطیر اکرم فخر
و عین الملک فی العالم محض الطاف الملک الاحد غیاب الدوله و التبعی طایفه
عمر بعبایت و محبت اختصاص یافته معلوم دانند که اکنون سن یکین و سی و نه ای
قیصریه را بستید انلمان سیدون فرستاد است سید و هر چه ارسال بوده است
سایند در بزیای بیاده تطلوبل اخیاج نکشت که عمر در بر خور داری منع بار **نوع**
فرزند امیر اعظم و فرزند خطیر اکرم قیصریه با صغر مملکت فخره شجره سلطنت غیاب الدوله
و التبعی بر احمد طولان عمر بعبایت و شفقت اختصاص یافته معلوم دانند که در سن
و سن از طرف عثمان ایلچی بزرگ آمد بخت ع و می خواهرت مرچه از فاکت و قرار
موت شده بود با کلیه آور و جتنش طلبی کند ما نیز بر آن موجب اقدام خواهیم نمود
می باید که فرزندی نیز بعد از عید مبارک لیس الله الغریز بسلامتی بدینجا نب غریب نماید
تا بهمه نوکر خود هر چه داده بهم بیاید و نیز بدانند که چهار سر اسب خان که در و تابایت

نیکو و پستدیت و در تانیز میان هر کجا که باشد بیاند بهم بیاید و در پان کجا است
چهار پان و می مانع قبول شش باره کجای مثنی نیکو بخت قهریم با هم بیاید
و هر برادرانش را همچنان میری شد است مهم مبارک نیز بعضی از اعیان در اول شهر
ذی القعدت ابتدا خواهد شد لیس الله و بدین مهم سید القبا و المارین الیکس
بیاورل با و نشانداده شد در خدمت فرزندی با هم بیاید اما ناخبر و توقف نکند از
وقت معین که گفته شد بزرگه مصلحت دیگر هست با و بی مشورت خواهیم کرد و برادر
امیر مکرّم اسحاقی آمدن است و بعد برادرانش جمع آمدن اما ناخبر و ماند انتظار
اینجا نبی است این تاکید و سپارش ننمود عمر در بر خور داری منع بار و تبیین
نوع در بندگی امیر معظم ملک الامر و الاعظم جامع اصناف الخاکنان
طرفدار و پستدیت و در سن مخصوص بعبایت الرحمان معین الدوله و التبعی یک الم و
وزادت و نعت سلام و بندگی قبول فرمایند بعد از مراسم بندگی با حضرت علامه بیاید
از حضرت امیر معظم و امیر معظم آخذ من مفر الامر و الا طاسم حضرت یک و حوت
اینجا نبی حکم صادر فرمودی اند مقبول کرده شد لیس الله معلوم می کنند که در سن
اطراف از اطراف غیر و خیل تیار و اشتهایم مقصود است که با امیر معظم و امیر علامه
تیار لیس نیکان را عیض غیث معین فرمایند که اطمینان دل کرده و چنان می فرمایند
اقدام کرده شود و دیگر معلوم باشد که پیش ازین امیر معظم بدین بند یک
تلقه فرمودی بود و تن را نیز معین شد با تمام سانه که بعد از دفع لیس نیکان

بتاخر افتاد و سبب باریا می کرده بود که در محبت شیخ حسنک شادایان رفته
تعبیر کرده شد و نسلان شود و همانک ماغ شد امید است که در وقت شادایان
کرد این آید می باید که جوانان را به حالت داده هر یکی خواست کند که بعد از وفات
تمامت عزرا را خواسته آید و دیگرهای اسبش و بهای بازار از ساری مقیم گشته
ار و چه که سفید فرستادن شده نیک چه نیک و ملهم **نوع** فرزند امیر اعظم و
فرزانه خطیر اکرم الفم الحجب اسعد قرق العیون فی الفیض قلده الاکیالی الدولة والذین
مجد طول الله عمره سلام و رحمت و شفقت مخصوص بوده معلوم کرده که مدت مدید
است که از آن طرف هیچ گونه از اخبار است احوالات امر آن اترک و نواسخ اعلام نکرد و این
چرا مانع شده باشد تا می باید که ما ناممکتوب و اصل شود بلا ترفیع و اخبار از قدیم و حاد
بمقدم سبب است لیسال نماید چه اترک و نیز وقت غبار موکب معا یون بر آن خوب
مطوفت هر چه زود تر روی می باید تا در آن چندین مصالح و ممانعت پیش آمد است
موت نشود و دیگر معلوم کرده که پیش از این سبب اکابر و افاضه را خبر بشارت بشارت
ممانعت فرستاد بودیم الحاله هذ بر همان قول لیسال شرف شد متوقع و ما مولد الحاله
فرزندی آنست که مشارالیه هر چند زود تر اعالت نماید بواقی اخبار بشارت بشارت باری
استفسار کرده تقریر نماید زیادت نشود عمر و بر خود داری منتظر بماند و کرد و رقم **نوع**
بند و خلص و هوا خواست شخص که شب و روز عاود و آم و دولت آنحضرت لیسال بشارت
و از حضرت باری جل و کرم امید دارد که ذاب شریف و عطر لطیف و ایا در صحت و سلامتی

ابدی کامرین گد و دود بریلی انور لارا ان نورانی الافاق عرض می دارد که در آن
که در تحت سایه سماوی آسای حضرت سلطنت پناهی خدا الله تعالی سلطانه و اوضح
علی العالمین عدله و احسانه نیز یکینه ضعیف و نکالی می کرده و در خدمت پادشاهی
بالوسع و الطاقه قیام بنمودی انعامت و عید است که هیچ گونه از شفقت جهان پناهی
امری واضح و لایح باشد بر چنان درین تنگنای کرین و جبرستی بایان عاجز و فروزان
شد مجال دفع فی تواند یافت کرین خبر از جرم و خطای نیز کینه است باری که بکمال
بوی بتقدیم سببیدن از انواع الطاف التجانب متقی است از زانی فرمایند تا که در
که در قلب جناب عالی منعقد شده است مکل کرده و مکرری از انقباض عدم آنحضرت
است و از چه کثامت و قسرت که بشان حاصل آید نشانه تعالی و چون بانواع
الطاف از سبب و پیراسته است زاین چه الطاف و معالایم و قوا و اعدا کان قلم
بمنه و عنه **نوع** خدا الله تعالی سلطانه و اوضح علی العالمین بماند بعد از مراسم
بندگانه و دعوات مخلصانه و خدمات جاگزانه و خجاست مشافانه سالکان آنحضرت
علیا لارا عالیا فی مشابق الارض و مغاربها معروض رای عالم آرای میگرد و در کربین
وقت از طرف حضرت سلطنت شکوه چنان استماع افکار کی بصحت و سلامتی بطالع
سعد علایه بینا یید مجموع مقاصد بر حسب ادب و دلخواه آن نشانه تعالی میفرمودند
که در آن نیز یکینه را هیچ وجه اعلام خدمت نفرمودند تا که در قید بیکار بجمع و بدو متنا
باشد و الحاله هذ اخبار الاکارم سنان ولد تالشاه را بدید که معلق فرستاد شد و

هر چه که خدمت فرمایند از آن خبردار شد باز تعجب نباید زیاده چه تا فی روفه
 و بطاعتی ستاد و حکام عالم بمنزله است **نوع مست** فرزند او که در وفرا و فطیر
 معزز و محترم نواب و ثجوه سلطنت فرزند با صرة ملک جهان الدین حاجی طالب بقا اعظم
 فاضلی مخصوص بود معلوم و آنکه در بر وقت سید العلماء خواهر فرزند را فرستاد
 باید که در باب تحصیل ثمرات و کتابت با اهتمام تمام اشتغال نماید هیچ گونه تقصیری
 و سهل انگیزی نکند و رضای اینجا نیک در خواندن و نوشتن جانی فری است سعی
 ببلع نماید که بیاید تا آثار دولت و بر خور داری و ثمرات سعادت و دولتگیری بر وی
 لازم گشته حصول آید از نشانه تعالی زلال ناکید و سپارش محتاج نکشت **نوع مست**
 فتح باب بنده و جعفر **نوع مست** جناب جنت عالی امیر اعظم افتخار الامراء فی الزمان
 جلالت الدوله و التین طراز است دوله سلام فراوان و خدمات بی پایان و بالملاح
 و لیسالی کرد اندک قبول فرماند ملاقات غیر محصل بالمرته اعلام میر و قه که خزان
 ناصر را بطرف قرمان فرستاد شد باید که او را بر حسب المراد و المأمور بمقتدر و اندیشه
 که از قبل مصروف و موالا که در زیارت نوشت که دولت قایم بالبراقی قضایا
 دارین تعزیر و ایراد نماید و السلام **نوع مست** فرزند امیر اعظم و کجا
 خطیر الفخام افتخار و عهد الملوک فی العالم محقق الطایف الملک الاحد عیان الدوله
 و التین محمد طول الله عمر و عنایت بی نهایت شرف انحصار یافته معلوم و آنکه در
 وقت سید الکتاب افتخار الحوزین ضابط الامور از آنکه کتابت دایم اقباله منصب نشاند

نصیب که در مجازت فرزند فرستاد شد باید که نظر ترتیب خود را بر او شامل داشته
 بنوعی باشد که در باب محاسبه بنده انوائیه معرفت او چیزی بیش از فقیر و فقیر هر چه
 خصوصیات خوانده عامه فرزند است حلقا با ضبط و معرفت او شیعیان جمله از زندگان
 فرزند اعظمیت بقدر او را چنان بیند که خدمت مستعد باشد و درین باب بی شک سفارش ناکید
 محتاج نکشت که در بر خور داری متع بالمرتب و آله الاجال **نوع مست** مغرور الکرام و الکرام
 جامع المعال و المتعاضد و عظیم الحیث و العاکبر و الدوله و الدین غسی آغاز دایم اقباله فراوان
 سلام محتایای و آرزو مندی قبول فرمایند شناخت اشتیاق غالب و ملاقات غیر مقتدر
 بالاعلام میر و حکم پیشتر ازین که حضرت بندگان سلطنت شکوه خلد ملک مختار صرت و ولو
 مشغول بود خدمتش نوشته بود که خدمت امیر و امیرزاده معظم علاه الدوله و الدین
 علی شاه بک دایم دوله و آواز شفقت و مرحمت انحضرت امیدی نداده و دست برآین
 انحضرت زلف است تا برین مقدمات حضرت خلد الله ملک خدمت امیر معظم ماکمل الامور
 والا عاظم علاه الدوله و الدین ولد قرمان چیزی نوشته اعلام داد که خدمت امیرزاده معظم
 علی شاه بشارت اید مخالفت و در زند و بقلاع و منصب انداخت از خدمت خلد ملک میر
 مخالفت فوج و دفع لیس قیام نماید درین وقت که در مابین حضرت و علاه الدین بک قرمان
 خلد ملک اقبال و دوستی و موافقت شد خدمتش مخالفت فوج بشارت الیه بیک
 و مضمومت مشغول شد آخر از آنجا اعراض کرد و پیش و لد قرمان رفت حالیکه بندگان حضرت
 حضرت سلطنت سکوه در باران امیرزاده شاد الیه هیچ تقصیری فرمود و نخواهد رسید

دیگر قاصد خدمتش که رسید مکتوب خواندن معنوی معلوم شد نوشته است که
علاء الدوله والدین علی پاشا که دام دولت را عاقبت و رعایت نفرو و ندر برای تن
پیش و لد عثمان رفت بدین وقت که حضرت سلطنت شکوه و خدمت امیر معظم
شجاع الدوله والدین پیدمان پاشا ابدت دولت ملاقات کرده با جمعیت و غلبه تمام و
ابنوه از اترک و کرد و ترشیا لان و کد خا بان الکوش متفق کرده بموضع افسریه رسید
خدمتش نیز معنی منتهی بندگی امیرزاده علی پاشا که دام دولت را رسیده سلطنت
شکوه آجا آورد و چنانکه قرار اول در رعایت و مراعات مشارالیه تقصیری نخواهد
رفت پس معنی باینکه شخصی که در چنین وقت پیش و لد عثمان باشد دیگر در روز و
جای و سکن نخواهد بود که دولت مستدام باد و السلام **فروع مست** احوال فیض الی
اعدا و نامتاهی بالاشافی نثار و زکا و حضرت خداوند کانداندار مخدوم کامکار و الک
انته الامرا و الاطعمه کسفت فاطمة الکبر و الا فاقم فکلی الهم ملکی الشیم تعدد الالاف
جامع الاطراف قائم الکفره قاصع الخیره قاتل المردة قاصع العذق شهر بار و بالاسواحل
والاوجات دفع المنازل و المدرجات عالی الشان پاشا که مرلین اعز الله انصاره و عضا
افدای بالصد هیزاران سلام و خدمات فراوان و تحیات نه کران با عالم صدق و صفا
میر از کدورت و دریا اهدا میر و آرزو مندی و نیاز بلا حفظ زیبا آتش کجانه سرفراز
از حدود و غایات مجاوز است ملاقات علی احسن الحالات بخونی میر و محصل الی
بعد از لبی همان آرای آنحضرت عالی خانی نمائند که در تن که حضرت ملک الامراء و الاعظم

حکام الدین که چلی دام دولت بمقام مالوف خود وصول یافت بدین محب خالص مردم
و رستگاران اعلام کرده بود و عدل رفت که سید العالی و الفضل جامع النضال مولانا امین
الدین را دام فضل به با مقصوب و اندک کرده اند از کثرت سر و بر و منبر نشاندن بود
الحاله هذرا سال رفت متوجه آنحضرت است مکاره در محبت و سعادت و مجاری امور
دولت بآید زبال اطباء و اسما باینه فت جاوید کار ترن بالی محمد و شافی **فروع مست**
فرزند امیر اعظم و سرور خطیر کرم فخر و عدل الملوک العلم مخضن الطاف الملک الماحد
غیاث الدوله والدین محمد طول الله عمره بعبایت و خدمت خرو و با اختصاص یافت
معلومه اندک دارند عظامت شریف صادق بدرگاه ایجاب آمو بر وجه شریع
بنوی علیه فضل الصلوات و اکل التحیات اثبات نب کرد باید که هر چه از دست نماند
بر همدند و عقل باشد تا فی بسخی سر در زمین باب بر باده سفارش و تاکید
تحتاج که عذر در بر خور داری ممتنع بالعمه و عینه **فروع مست** بفرقه های جسمانی که در
منقطع نسبت میان دوستان چنین است الفتا و روحانی سلام تجانه و تحیات
فخلصانه بجناب خدمت صاحب اعظم جامع مکارم الاخلاق المسخى للصدائمه و الخ
على الاطلاق المحض بعبایت الملک العلم سخی جنب الله علیه التحية والسلام آتی احمد
اطال الله عمره و رزقنا لقاءه و وجهه ابلاغ و ارسال کردانیت شد با جابت قرین الی
بعد اعلام میر و که درین مدت ازین بچهار تقصیر است بسیار صادر شده اما غرض ازین
موقوف کرم و لطف آن جناب است احوال امین مملکت جنات که ایشان را معلوم است عالی

می شود که زنها رنم زنها تحصیل علم اقدام نمایند تا نفس مطهره از ظلمات جهالت
بگشاید یافته باشد نشانه تعالی و الهی کا اول و علی الله المقول زیاده چه تقدیر و ابرام
رویکه عمو و فضل دایم و قایم با عزت و قدر غلبه خلق مثله فی البلاد و آله العباد و هو المرم و المله
اضعفت لصلوات **نوع مست** فرزند عزیز جهان مشتاق شاه سلطان و است عصمتها
سالم و قیام آراء و اولاد قبول نماید حقا که شب و روز ششباق و آرزو مندی نه چندان
است که شرح تولد و له توفیق موصلت غیره را بعد ما اعلام می رود که اگر از نظر و این
پذیرد پس در الحمد و المنة صحت سلامتی کفی حاصل است درین وقت در شهر مکه و ریه
رسیدیم و چند وقتی درین جانب موقوفیم متوقع است که احوال سلامتی و کیفیت
حالات فرزندی باز نماید که عاقل و کلین است و دیگر انها می رود که کلین زبان با معلوم
شد که می سجده و تعالی تر از فرزندی حواله فرموده شالمانی تمام حاصل شد و اینست که
چون مکتوب سردار تحت و سلامتی فرزندی مکتوب نوشته اعلام کند که تا تکلیف
قلب حاصل کرد و نشانه تعالی نیز بجانب استالشی و خواجها و غرض و اهل البین
جانب سلام و قیام آراء و اولاد قبول نماید حقا که آرزو مندی چنین است که نهایت ندان
توفیق همیش آرزو و خونی روزی بالحق محمد و آله کمال الدین جانب بن العابدین سلام
تقیا قبول نماید و دیگر ازین جانب مالد و عزیزه و محبت خاتون و محبوبه عاتق م عرض
خاص سلام و قیام آراء و اوف می فرستد قبول نماید حقا که شب و روز ششباق و آرزو مندی
مصور نه چندان است که شرح تولد و ادا ملاقات غیره را بعد ما اعلام می رود که اگر از نظر و این

کنکر سلام و قیام آراء می فرستد قبول نماید و آنکه **نوع مست** فرزند عزیز جهان مشتاق شاه سلطان و است عصمتها
مشرفه شریف و ملاطفت الطیف از خدمت پدر مکرّم سید المقتدین انیس الملوك
و السلاطین پدر استال قطب الدین چشلقه خضایله و دآتم خلد و فضایله سید
خواند با غر از علم مطالعه عفو هر چه در باب ششباق و کیفیت حال خود اعلام
نموده است معنوم کشته در مقابل آتش نه ازین سلام و آرزو مندی و دوستی و دوستی
و نیاز مندی ازین محبة خلفه قبول فرماید و ششباق و ادا ملاقات غیره و خونی مقدم
اذا رؤف به بعد از مراسم دعا انها میرود که اقبال مفر الامر و الاکابر جامع قنون
المعالي والمفاخر شاهین آغاز دآتم و دآتم و سلامت و سلامتی ذات شریف در بستم ماه
جمادی الثانی بسفر حجاز مبارک عزیمت خواهد کرد و حیدری نیز بهم میرود و توقع است که
چون مکتوب برسد و لطف کرم عفو درین دوپ روز علی التجیل بیاید و از درین
نکدا که شب و روز چشم بر راه انتظار میدارم البته البته باید در مکتوب که از درین
خلاص سازد حق محمد و آله الکرام زیاده چه نوبت و السلام **نوع مست** فرزند عزیز جهان مشتاق شاه سلطان و است عصمتها
پدر عزیز مکرّم سید المقتدین انیس الملوك و السلاطین استال قطب الدین چشلقه خضایله
معلوم دانده درین وقت مکتوب و دستا آن سلامتی پذیرای اعلام فرموده است شلیات
کلی حصول پیوسته ششباق و خور و نیز بیان کرده است مبین کشته در مقابل آتش و حیدری
سلام و آرزو مندی ازین محبت مخلص قبول فرماید و ششباق و ادا و دیگر نوشته و آنکه اقبال
اذا رؤف به بعد از مراسم دعا انها میرود که اقبال مفر الامر و الاکابر جامع قنون

نوح چشم و راحت دل و جان سلام و دعای نیلایان ازین پیکر افروخته و ما در
افقال و بیکت مانع با یک ستار قطب قبول فرماید و بداند که اگر بجای دیگر آوریم
بسیار مانع باشد متران بای بزم بر ندانم بزم لطف کند مرا در غریب نیکو که شکر روز
چشم بر راه انتظار دارم که بی بزم و مال بزم و برادر بزم و مرا از غریب خلاص سازد
بیت غریب جان بختی می دهم دستم بکبر و اغوی و اغوی و اغوی و اغوی آنکه
من با بیستم روی بار خویش تا قیامت شکر گویم که در غریب بزم بزم با معنی
باشند بعد ازین ازین نادانها در گذشتم من کنیز کرم و خندری غلام مستی غرض است
باشی بجای دیگر خود را بکس که طاقت ناپرسید از گریه و زاری خود را نکند بی توانیم
داشتم نه تعالی دست عزیزی را بکبر نه ازین زمانه ز غریب و غریب که ما را در انتظار
مکد و استقامت **بحر المسامح** و معلوم دانند که پادشاه قزاقان بطرف سواحل برای
غزایم و حیدری نیز بهم میرود و باید که خود را در نزد قزاقان که من تنها غلام او کل در دست
مستوی و کر کل در دست داری مستوی **نوع مست** برادر عزیز حیدر سلام و دعا ازین
در ویش خود قبول کند و بداند که هیچ تشویش ندارم الا آنکه از تو دورم کرم کن و خود را
با من انداز و از دست قزاقان خلاص شو و بشن قلند با غم دارد و در دست
خوب و تو هر سال چند آنک معاش بکند و حاصلت برود پاک پرست که خواهی شد
بروز و به یک چرخ روز از عمر خود بیاسایی سخن را قبول کن که تعالی که بر خیر و بیا البتة
والسلام **بحر المسامح** **نوع مست** الله تعالی حضرت اخلا و خلایان او را و خا و جان

درگاه را از بلا و وبا و بهشتان و غرض در حفظ خود نگاه دارد و ساطعی در ازایم
یک و غود یک با و از دانی فرماید این ضعیف فقیر خرم صلا رحم کرده است وی
خواهد که بخویشان و اقربای خود پیوندد و حضرت سلطان را با منم و محمد یک صه
در باره نیز چاره شفقت کرد و نزد حضرت اغدا عا آورده ام با اخلاص لیس شانه که
در دنیا و لغت همه مراد یکام دل باشد و فرزند لیس وقت بکمال پیری پیوندد
امین بابک العالین **نوع مست** بخدمت لیس اگری خواهد امیر علی دلم علیان
آنجان بنوشتم تا تم ای بختی روی که با خوشتم در ضمیرم آید اگر چه وقت
وقت در نار اشتیاق جان گذارست امید بکرم عیم الهی است که بر روی دید
سار که دیده شود بنوشتم تعالی حضرت مخدومی لا چوره طلب کرده اند که نوشتن
شاید درستان خدا اما لیس لا چوره را بر روی و کاشی سبزه و یک کاشی بنزد بکبرابر
بالای او یک خطه او را خلاصه است از بعد ازین آنکه صمغ در و بریزد و بجای بکاشی
کاشی یافت شد اما لا چوره بسیار نرم کرده است و بکاشی نیز خراج نیست
نیز کرم کنید و مقصد اقتصاد را بدین حقیر برسد که میخواهم خوارم چند بار کفتم و از جانب
تقریر شد چه سبب دایم سخن مادرش شما معتبر بود که چه شد لطف کردم
در مع مدارید خاضه که ما خود یک جودیم و یکجائی داریم و التمس **بحر المسامح**
فرزند اغدا حق مخدوم کوای بر کنیز سجائی سپید آرمادار حسام الله و القیر
رحیم بیکت و الله قدر سلام و دعا ازین جانب قبول فرماید و مستانی را غا

و با این شناسد ملاقات عا قریب میسر باد بعد از اسم عبودیت اعلام فرزند می
 کرد که چون نوشته برسد معلوم کرد که آنج از مقام اشارت فرموده اند تقدیم
 رسد شد تا معلوم باشد و باقی آن بر حسن کمال الدین اسمعیل بن طرف غایت
 می کرده است چون خدمتش واسطه شدن از لیس مذکور را گرفته خیلی از مواشی و غیره
 غارت کرده بسته اند و لیس محبت شفاعت کند آنج که از مذکور شدن باشند غلط
 لیس محبت باز کرده اند که منت عظیم است و بدین مهم سبب انوار علی باشد و نشان
 شده هر چه زبان پیغام گفته تقریر خواهد کرد و انکم محبت الشاق **فی جواب**
 مشرفه شریف از خدمت امیر الامراء و الاکابر حاوی فتنه المعالی و الحاکمین زمین
 الخراج و الحاکمین زایر المصفا و المروءین حاجی محمد و ام حلق رسید خواند با غرض تلم
 مطالبه و در مقابل آن سلام و تحیت قبول فرماید و شتاق دانند معلوم خواهد
 باشد آنج در باب قضیه اسمعیل فرموده اند معلوم شد هیچ چیزی از مواشی و غیره
 نماند اند و در جای دیگر نیست و چون شفاعت خواهد کردن ایشان را
 بندگی و شفاعت حضرت مولوی را قبول کردیم تا و اندر زبان چه نویسد و انکم
 بعد بسط بساط عبودیت بنای حضرت خداوندی عرض میکرد که حضرت شکیب
 معنوی را از سال مشروطه فرماید اگر پسندید شود از لیس ایشان و برای
 چه به هر چه آنده خوش آمد باقی رفت و مضایق و ایم باد بخدمت و السلام **رب**
 در بندگی خودم کرامی ملک الامراء و الاکابر و زعم الجیش و انکاس طرفه از نامه از امیر و وزیر

اعظم بر احدی عظم اند و در نظم و سلام و وفا آید و اولین ازین محبت محض قبول
 فرماید و آنرا و مند و اند ملاقات بخیر از غرض ازین قصد است که چون نوشته برسد
 معلوم خداوندی کرد که حضرت بندگی علیک چلی و ام دولت از کد و دوزار و راجه
 محبت اشارت فرموده جمع کرد و انکم فی الجمله و همایکی خدمت خود وی خانه چند بوده است
 دوستی و خدمتی کرده است قوم را در نزد خودشان خوشی گرفته خدمت خود و شاکر
 کرد اندک اندکی و انکه چنان شایسته بود از الطاف مالا نهایت انجا است و عزت باشد
 زبان چه نویسد معالی و ایم و انکم **رب** درین وقت چنان استماع افتاد که آنجا
 اوانی که جامه افاض ایشان بمقراض فنا برین بار در حق بند زاده کان چندین مرتبه و دهانی
 گفته اند حق علیست که ایشان برقی است احاد بند امید و راست که لطف فرمود و کرم
 ساعی جمله غنای بسبیل استشفاع از بندگی ملک الامراء و الاعظم ستمح المعالی و الحاکم
 انکار کامرانی احدی الله فی عاقل و ارادت فی اجل بند زاده کان شفاعت کرده و نهی
 فرمایند که دیدم ستم و کشته نیازمند لیس مستند که با سبب بلع لیس خبر و نیزه شت
 شهادت و دیدار ایشان منور و مکتف کرد که عند الله ضایع فاند **ربا علی**
 کشتنک طش اندک سالی انی خلق اولی و اولی کشتی انک است تا با کلا
 اوی و انکم انک کلا کلا او نیا او نیا اول انک انکم انکم انکم کلا کلا
 چه تصدیق و عده حق سبحانه و تعالی عاقل و ارادت روزگار از صفحات اقبال خداوندی
 نور و آند بند و جوف و انکم **رب** خدمت حضرت برکات و دولت و نیلین

فرماندگار استماع افتاد که بطالع سپید بقونیه وصول فرموده اند شکر باری تعالی را کرده
و سجده دعا کرده شد **قد عرض بر دلم فرزند آفر** در دو دیوار دل فرزند آمد
خدم سلطان دار الملک شادی **چو این دولت بسوی بند آمد** واجب خود فرمود
بفرای خاطر خاطر آوردن تا از جمله منبیا ن شمرند پیوسته بدعا مشغول فرمایند و
فراموشی مکن مقصود آنست **فراموشی نه کار دوستانست** امید است که جمیع
مقاصد برجست را دست محصل و بیشتر بالیقینی و آلاء الامجاد **چو کبریا**
توقیع رفیع عالی یسار و تشریف شریف خطاب بکنکار که از جناب معلی آید
مکرم نصاب غیر اعظم روزگار و متعین عدو بند و خضم کمار جامع اصناف العز
والکرم حاوی صفات اللطف النعم فرمان فرمای جهان واضع مراسم العدل و احسان
مشا والمعالی حکم الاعالی المؤید من السماء بالاولیة الباهرة المشهورة علی الاعمال و العز
القاهرة حیدر صلاحی که بشیرای دشمنان شمشیر و نشان سرور و الفقار و آو عز
الدولة و الدین ناصر الاسلام و المسلمین لازالت شمس بهایه محروست عن الکسوف
و اقار و لونه مصونة عن الخسوف و آریسته بفتوح لطایف خسروانه و بیراست
بصوت عواطف شامانه برین محبت مخلص مشتاق از مطلع دولت اقبال بکمال
استقبال منف و ضلوس سبب کافی و رباب نحت کشت **زمی و قایق**
لطیف خف چو چرم شهاب و کیکل کشته جزو رشید در جهان مشهور **شکر از آتش**
بشارت در وظایف خدمت افزوده لایح اشتیاق و لواحق افرایق از معارج اهل علم

و مداح او تمام هر وقت در کمال تعلق که فرست ابواب شادمانی و مستورا سباب
شادمانیست بخیر و خوشی بیشتر بالیحت معروض رای عالم آرای یک که در وقت
خدمت خلف الکابر و الا عاظم محیی الجهد و الکرم بذرا الدین محمد اغا را در وقت سلامت و سال
فرموده سید آید محفل عود با نغمه بیان و امع لسان تقریر غنچه گل اصفا سنانید
مقبول و شمس دین با تمام انجاسید چون مشارایه را بالوز و الاقبال جازیت انظریت
کشته در صاحب مشارایه قدوة الفوارس الوانیک و اکرم سوره به عینه علیا و کتایه
و کلام چند در باب صداقت اخلاق و تصاعف محبت بسیار من غدا الوصول از غافله
بکمال نهایت آن حضرت امارت بنایه منوطت زین انبساط نرفت که سعادت ابری
بالخود مؤید بل بنده و عینه **فخ من** افتخار الا عاظم و الا عاظم خلف الکابر و الا کاکام
رضی المحضرت العالیه مؤمن الملوک و السلاطین جلال الملک و الدین او کراما دام عزه و سلام
و محبت مخصوص بود معلوم کرد اند که طادوی فرزند از غرض شهادت و در غایت طایفه
کزینک ملک نام اینجا آمد و در آنجا سخن صاحب غرض اعتماد نموده و برادر جانید و هر چه
که داشته است شنید اند و در اینجا احوال عجز و ضرورت خود عرض نمود موجب
شفاعت خود واجب کشت بدیشان اعلام کردن توقع میرود که چون مکتوب بطالع
رسید در آنجا هم سخن شنیدن و محبت خاطر اینجا شفاعت کرده اند که در کور و کبر این
یا آنجا بپردازند خدمت مشغول اند و چندین سال خدمت کرده است و بسن صاحب
غرض اعتماد نموده و برادر و هم کردن از عقل و در است بدین سبب حباب الدین حسن

در میان یقین که در برین سخی بلوغ و درخندانه و شفاعت ایجاب می نماید و تقدیم
 باقی حسن تحریر خواهد نمودن معنی المرام مراجعت کرده اند که معالی و آیم بار و اسلام
 عظیم **نوع** خدمت افتخار خلف الاعظم و الاکابر بر مؤمن الملک است که بر سر
 عالمیان خواجه پاشا دام معالیه سلام فتحایا، فراوان قبول کرده معلوم دارد که بیشتر
 ازین بسند الاقران حاجی اسمعیل ولد جولا غنیمت و موجب باغ گفته بودیم باید که از تقاضا
 شهر مبلغ ده و کفایت کند و نیمه باغ امیر شاه و مقدار ده مدخله از محصول شهر
 بوی سانه درین باب عذر نماینده زیارت نوشت معالی دایم بار و است **نوع**
 در بندگی برادر عزیز ملک المرام جامع الکبرایه العلاء افتخار السیف حفظین حسب نسب
 پسندید و در لسن کشف الحلاج را بر احوال معین الحلاج محمد فرزندش ادا شد الله عمره فراوان
 بندگی و خدمات از دهنی و استیانی تجاوز از حد شناخت توفیق ملاقات عرض
 بار بابتی و آید بعد از اسم عبودیت عرض میداد که متوقع لبز حجاب آن برادر است
 بودایی و الله از لطف شفقت اخوی جای آورده بود که اسب نیکو فرستاده است
 همه منت بر جان افتد لیس الله تعالی که بهین حجت آن برادر محبت و موالات دیگر
 زبانی باشد بالله العظیم که دوستی با دناوی نیست الا همه لغوی می بود مع جدا
 ویر ماخذن و نرسندان محلیت آنست که فرمان بندگی خلعه ملکه آید که دایم و یک جا بود
 کیر آمدن بود و نماز آجایی رو به شمس از احتیاطی باید کردن البته لیس الله در برین دوست
 براف کرد و بر سرسم بالله العظیم و کفی به شهادت که محبت موالات ببیند که چگونه شود که

و دوستان بشنود شال شود و دشمنان مقهور شود چون در مابین افعال و یکبارگی
 زبانی نوشت که سعادت جاوید باز می حق و آل مقدر برادر خدمت معظم و کجاست جهان کش
 که خدا سلام قبول فرماید و دشمنان فقیه شناسند **نوع** محبت سیاهی **نوع**
 در بندگی حضرت خداوند ملک طوک الامرا و الاکابر ز عجم الجیوش و العساکر نیکو سیرت
 زمان پسندید و در لسن حسب و نسب جهان مخصوص بنایت الملک المنان علاء
 الدنیا والدین علی پاشا یک ادا شد علیه السلام و عالمای ازین محبت غلص قبول نمود
 مشتاق و داند ملاقات بخوبین و جوی میسر و محض یاد بابتی و آید بعد از اسم تبلیغ اعلام
 میرود که در برین وقت چون خبر مبارک که شش لبز محبت غلص سید شکر کرده شد الحمد لله
 علی فلک جهانگشایی با تمام ساندین شود گرفتن شصت و قلعه نیز مبارک باشد همواره باو
 مکاتبات و طریق مراسلات مفتوح و نموده مساعدت و تقاضا و اجداد مسکو
 فرماید و دشمن و بعد ازین تا عالم اتحاد و یکپارگی موه که کرد و ایند شوق باقی زبان پیغام
 خالص و وفای بر اجداد و تحریر خواهد کرد و زیارت جهات بابت سعادت ابدی و تبرک
 عاویس **نوع** بندگی امیر معظم مکرتم افتخار الامر الزمان خلاصه الغایه و الاکابر
 سرور سرازیر جهان الحقیق بدو لطف الملک المستعان جهان شاه میرزاده ادا شد الله تعالی
 دولت سلام و لسن و غایب نیایان مهدی کرد اندین لیس شتاب و مشوق و نیاز مندی
 نهایت ندارد و شرف طاق است غیر و غرضی مقدر بار بعد از سلام اعلام میرود که لبز جانب
 از عطا بندگان غلص آن و هو آوار لسن آنحضرت در دست دولت منسوب بود و وظیفه بود که

والخاص با عن الجدمیراث یافته منی برین مقامات مغر الخواص کسیند امیر مقل المجر تنسبت
هم مبارکست بهر بوس و طایف و بیات متوجه گردانید که نظر عنایت حسن
تربیت و محل قبول افعال باقی کلمات در چون وصول خدمت باید تفریر و ایراد سانه صافی
و اعتقاد کلی نماید زبانی تلوین کلام و تصدیق ابرام چه ده که دولت و جهانی بکدام
بادین **میراث** **نوع مستطعم** خباب مفاخر نصاب امیر و امیر زاده افظم
اعلیٰ مشیح الانیر زاکان فی الزمان افتخار الصنادید والاقولن المخصوص والمطهرات
الملک الشان شرف الدولة والذین امیر زاده جهانش آه آدم الله تعالی دولت و ابدت
سعادت سلام و خامه ما کلام مبلغ و مبدی گردانید مستثنای آن در مودی بدریا
شرف مواصلت عایت نهایت الله توفیق ملاقات معتز بالبنه جنت معروفی رای
انور میرود که درین وقت مغر الخواص و شرف الاصحاب همه اقرار خدمت و رسالت شد
و کلمه چند بر سبیل و تقوی و سواجری باشد را به محک شده چون بشرف کسینوس
مشرف شود عند شرف للقاء بشان تفریر نماید استماع فرمانید و افعال نماید و چون و توفیق
بر الطاف خداوندی بود زیارت ابرام صفه دولت و سعادت در مسند عتو جانه سیدم
و حکم بالانبی و آلا لاله **میراث** **نوع مستطعم** از اینجا به حالت که میاید
شد علم بولی کسی در شرف و در جهان و دل بعلای ملازمند و آنجا چگونگی باشند که در
مجر خبال خدمت آن قبله برود چشم منست بهر چه چشم نغم شکل آن بخت منظور و
کافی مرای و بهر جان شکن من بدان عدم که جدم منی و فایده است که است بر تو

دولت و حقایق ریاض مملکت خورشید طلعت کیوس در وقت و ارای تاج و تخت
پادشاه پیر و تخت حضرت خداوند محروم برادر جانی و محبوب و جهانی علی الهیم
یکایک الشیم حزب اخلاق المویذ بنایید الملک الخلاق انک نظام ملک کوم بود و به شرف و
دوام عمر را دولت او کند جواز ادم الله تعالی بقاء و رزقی عاجل لقاء از طلوع کمالی
طالع و شوق بالمره صدقه داران بندگی و نیابت بندگانه و دعوات چاکرانه رسانید
تغش بلال بن کیش تجاوز الحذر والعذر شکستند ملاقات علی احسن المالات میسر
و معتز بالبعون اعلام دای عالی میرود که مدت عدید و زمان بعید است که از نوع کلام
خدمت محرومی کس و رسالت استسار و آوا و طایف خدمت نشد بدین سبب
الشیاب احمد پاشا را دستبوس بامیدی که العذر عذر کرام اناس مقبول ارسال کرده
شد که رفعت تجدید عبادت و اطهار خلاص مودت با قامت رسانید در وقت
مراجهت اخبار سلامتی ذات شریف و عطر لطیف برین محبت غلص کاهی توفیق
شوق انکیز و دعوات کشتیاق انیز از روی شکر آوا و توفیق رسانید آید الله
خال زایل چه تصدیق ده که در دولت امیری و سعادت سروی مودت و غلظت **نوع مستطعم**
خلف الامر و الکا کبر جامع المعالی والمفاخر زعم الجیش مقدم العساکر رستگاری و غزوة
بر اجم شامانه اخصاص یافته معلوم دانند که احمد چلی و آنجا اینجا به تقضا میکند که با
و دعوی شرعی داشته ام و در ذمت شانی حق میراث مانع است می گوید باید که
دعوی شرعی و با حق مودت داشته باشند بدهند و یا خد وکیل مطلق ارسال نمایند که

مقتضی است دائم درین باب شجاعت نماید و در اوقات بر نیاید و در غرضش خرد و غلبه
چنان سافکه با عادت محتاج نکند و اندک نیاید بر قبضه اندک من بعد دوستی و محبت
زبان خواهد رفتن بانی راکی عالی **بجواب** شال مایون از بندگی با نیست
خدمت کارکنان اعزاء انصار دولت چون وی آسمانی مسید شون با غلبه بیان فرایق
پوسیده خواند شد در آنج در باب استحضار بندگی کمترین فرموده بود معلوم شد
خیال با مجتهد گشت در حال بجانب در زمان غنیمت غنوه که جای شراب فرید درین
روزی چند علی استخاره الله تعالی بندگی شناید دست حق رفت رواند بر مبدل است
که درین دو روز پست بعد خدمت کف که اگر از جای تو کریم یک را بدی جانب فرماید
وستان که بندگی کمترین هم در صلیت باشد تا خدا عظیم محض است بی بد و نیت
جای در دولت رفتن معانی که لیس معنی را از جمیع لوازم فرماید که استخاره می رود که چون
الطاف مخدومی عز و قدره اظهر من الشمس است نایک ابرام فی دهد نیز و جهان بکلام
و کستان باز بخیر و الله **فرمود** برادر عزیز و یار موافق و دوست صاکی جلای
الدوله و العین و ام عرق سلام بخواند و مشتاق و اند ملاقات خیر الایام به رود که
آری من مکتوب اعز اکرم سید الدین را کتب الله سلامه از خوار و جهان وستان شد
و معنی اسلاک چند که خدمت معلوم است که بنام وی تقریر کرده شد که بعد از آن
ضمیمه شد است لیس متداخل سیر و لیس معانی را عجز و مقبول آورده که خدمت
دست رسمی باشند از سر ملطف هم رفت نظر مبارک مقرووف فرماید و بیکه اکثر اعزاء

خدمتش که خدا آیت البتة درین باب لطیف فرغ فرماید و غلبه خاص را نیز جاری
و دیگر که و لیس با حجت گرفته اشارت فرماید که هر چه زود تر که فرستد و احتیاط
جای آورده تا آنجا که اندک بسیار چندی به صرف تلف فرموده چون الطاف حضرتش
معلوم است و محقق ندانم محتاج بسیارش نیست معالمت مساعدت **بجواب**
مشرقه شریف از خدمت خداوند کا مشفق مهربان حزب اخلاق نیکو سیرت جهان
ادام الله شرفه رسید راحت رساند مهربان در باب بسیارش کردن اعز اکرم محمد المقیدین
ظان اعز الله و باقی غلبه خاص فرموده بود معلوم شد در حال بر موجب اشارت
خدمتش مذکور است بن جانب املاک مبارک رفت و معذ کور را بار عایا بسیارش
که در خدمت هیچ آفرین بی اجازت مذکور را یکجمله بر نداده و هر که تخلف نماید غایب
مستملک سازد و بجهت خاص در انبار نهند همچنان غلبه خاص را نیز مشتاق جمع کرده
و بعضی را با غامی تحصیل کرده و خرمن آورده بکوفه مشغول اندا و اکرم ظان را نیز
در سر غلبه خاص بفرستد شب و روز ملازم می باشد می باید که از لیس قبل فایز بالار
باشد بفضل حق و بجهت مقابل خدمتش هیچ مصاحف او مصلحه با هفت نفر و اند
خدمت خجالت نبرد و لیس الله تعالی **فرمود** خدمت برادر عزیز یار جان
و خوب و جوانی ملک الامر و الاکار بر زیم الجیش و العساکر جامع جمیع المعانی
و المقادیر و لیس السلام و المسلمین اخیر الملک و السلطان اعز الله علو و ناد و کل ویم
مقود هد و لیس سلام و دعا ازین محبت غلص قبول فرماید مشتاق غلظم شناسند

و حضرت لطیف اعلام بخشیدند مانع غیر باشد نشانه تعالی و اگر از جانب برسد
 الله الحمد و المنة تحت و سلامی کلی حاصل میسر و چه کراهت نیست ظییر از دیدن ایشان
 اما توقع از الطایف عیما ایشان آنست که دایما اخبار سارة خداوندی بدین
 خلص و مواءم تحف سدید و محبت و عزتی افزاید و غنی نماید که از غنای کاری
 پیش آمدن است تا اتفاق اعداء غافل خوانند الله تعالی امید از حضرت بزرگوار
 و ائمه است که نظر مرحمت از سرانجبت منیع نماید ستر و علانیة عتبه علیا مکتوب
 و سیلی زینت انسانی و از خداوندی نیز بوسیله آئین مستظهر و معنوی کشف
 زیارت ابرام نوشت و مصدق کشت معال دایم بار بخت و بخت **نوع** چشم
 با منبر بزرگ بنید عیب چشم خود و بی هنر معیوب دارد خوب من اینست
 که گفتیم بی نویسم **باب** چشم پر خون می نویسم بعد از آوردن این می نمایم
 بلبلی حال مجنون می نویسم کجا را نقش خود را بخد مت می دانم که تا چون نویسم
 بخوابم عظم و امیر زاده مخدوم معظم ملجاء الضعفاء فی العلم ما ذا السلام معین الله
 و المجاهدین کشف المرابطین قاتل الکفرة و المشرکین صاحب السیف العظم المخصوص
 ببناء خالق النور و الظلم دائم الله علوه و زاکو سوده هزاران تحف خجالت فنا و
 مدحت ازین محبت قبول فرماید بعد برای جهان آرای لایزال متورانی اتفاق معلوم
 و همیشه که هر که در وقت سید اکا کرم قدوة الخواص سنان الدین یوسف را بگوید
 معلما لرسال موده و کلمات چند در باب اتحاد و خالصت بنشار الیه توفیق کند

لی

شده تا عند الحضور بالمرئور عرضه نماید اصفا و ارغاف و نون بالطایف انجاست
 اهل دایق و در جاسادنی است که ابواب کائنات و مرامات متفوق و شسته لایقطع
 اعلام و استعلام فرماید که موجب انوار مودت کشف و چون حضرت مخدوم
 بزرگوار بی باغ که کفایت آست و ممتاز است نه یاده چه الطایف و سعادت
 ابدی و سیال است سعدی دایم و قایم بال **عبر الیهم** **نوع** چشم
 مخدوم صدر صاحب معظم سید القدر و شرف الکا بر جمع الافاضل و الاچان
 حبیب جهان نیکو سیرت اولین عهد الدوله و الدین علی کامران اقام الله جلوه
 و زادی الاکرام سوده و کسی که خم سواد بی در زمین جان گاشته است باقوال
 منبسم سحر لیل و نهان را روانی کرد اند و پیش از آن از و مندرخواست خدمت که
 دین عقل با الهامه تارنم و دفتر خیال تواند آورد و باز یافت طاقات روح
 انزای علی حسن الحال و این الغال بستر مالیز و عا عترة و بی الحی و زو عید مبارک در
 اوقات شریف مشغول می باشم و دیگر شمار از اموشن کذب ابواب دولت و اقبال
 سعادت متفاح مجد شان بال از اینجا بنظر الا عیان مشیخ ایشا و مالیز و شان
 سلام قبول فرماید و شتانی عظیم شناسم سوده باض ضعیف بنده کینه
 قدیر شیخ علی دستوس قبول فرماید و شتانی داند و الحمد لله و انوار و طایفه
 و باطن **نوع** قدیر نور و نور و سرور سینه لطف الله طال بقاء بعد
 سلام و پیش از عرض می دارم که علی شرافت آمدن چنان عرض نمود که و بهای با هم

از طرف و قفس کف کند و بخون حصول آورند هر چه حاصل باشد قبض نمایند زباله
 زلفت معاونت مساعد بال **فی الدقاق** در حرکت اگر چه علم اندون
 یا مملکت ملک سلیمان داری کردی و پوری جلد بفرمان تو آید چون رک سبک بود
 در مان داری **فی دقاق** روز غریز نور دین و سپر و کسیند راحه الارواح و ثرة
 الفواد لطف الله ابناء الله تعالی سلام و آرزو مندی و شش باقی و عطش قبول نشا
 ملاقات با حسن الخالامین و معتد بال بالقی و آله و اهل خانه دامت عصمت با سلام
 قبول کند و سپر کان قرة العیون محمد و پسر احمد و اسماعیل بقاء الله تعالی چه چشم
 قبول فرماید و برادر غریز غفر الاخرین الاقرین الخراج ایند یک نام عز و اهل خانه و بزرگان
 سلام بخواند و فرزند خود و خود و سعد الدین و محمد و احمد با سلام بخواند و
 مشتاق باشند و باقی قوم و قبیل از خود و بزرگ سلام قبول فرماید و بعد اعلام
 میر محمد انشالله تعالی در بزم ندی و دستور خوشنخت خدشان حسیده شرف
 شوم حاله هذخیر لا کسید باشند احتیاط کنند غافل نباشند زباله با لغزین
 سعادت و رحمت مستدام و مستحکم بالحق من لابی بعد و السلام محمد و خاتم
فی الدقاق **من انشاء الله محمد و آله** **بشا** **مظفر** **الا عالم** **رضی** **الحضرة** **علیها** **السلام** **و آله** **و**
بشا **دام** **مظفر** **بسلام** **و** **رحمت** **خروانه** **ما** **مخصوص** **بعدها** **معاونم** **دانند** **که** **عز** **و** **جود** **و**
 محمد جلایی و شخی و رستاک بعدیم بخت مواشی منسوب همه را واده اند خبر خیابان آکو
 محمد جلایی خواهد که بطرف اسیر بقاء توجه میکند و ی نیز تعجیل بیا که در موضع سلطان

بلاغی خلف و غیره مانند روز یکشنبه است سووم ماه ربیع الاول غریب
 خواهد کردن بیاورد و یک نکتند هم و اندامی نماید زباله چه نویسد و السلام و دیگر
 مودت و سلطنت و کتب مواضع و بلغار و رفید بود لشکری را مستقیم کرد و بیا
 هم دانند که در یک کمدیم و تر و دست نغری بالی را که ایق و سنای شد و سی نفر دیگر آنها
 اعمالی نماید **فی دقاق** **بجین** **عین** **علت** **سد** **بماند** **که** **چندین** **باز** **بخت** **نکات**
 حاجی عوض مکتوب رستاک شد که بدهد غلام و تر که ندله می باید که تا یکجه غیر از غلام
 قلعه و جبهه نماید تسلیم نماید و لیس غمان نیز یکسره است و دو نفر حاجی و دو پسر است
 سندن است چند کس سندن را می فرماید که بدهد او دیگر چیزی مطلبه و می ستاند
 حق طلبیم است یکجه مذکور حاجی عوض را بوی غی خورایم البته بدهد و الا از حقش
 بدرجی آیم تا و اندلین سخن را با علان محتاج نکر داند و الا در نارایان می جود مطاعان
 اعتبار نمایند غریزانی م و کتب و غار و ستاد و شد همه را تسلیم نماید مهم داند
فی الدقاق **بجین** **عین** **علت** **سد** **بماند** **که** **چندین** **باز** **بخت** **نکات**
فی الدقاق **بجین** **عین** **علت** **سد** **بماند** **که** **چندین** **باز** **بخت** **نکات**
 بخت انجانب سال نماید مهم داند **فی الدقاق** **بجین** **عین** **علت** **سد** **بماند** **که** **چندین** **باز** **بخت** **نکات**
 و کتابی باندکی خداوند و خود و معظم حاوی صنوف اکرم ملک طوک الاقم و معال
 المعظم و نه و روضه دولت شمره تجر و شربت آسمان رفعت نورش بد بخت در
 در دست عمارت خلاصه الامه و الطین المنصور بنظر رب العالمین قیام الدوله و التیز

فدان اعلى الله شان و مدنى اعلا الاسلام ملاه متجلى بقصوف الطاف و خیر
 بانواع اعطاف و رود وصول یافت عونه منیرش با براسم تجل و اکرام و کشرایط
 توفیر و احرام ملتقى بوده بوسین و بر عین جهان منیر علی بن رضا من و علی
 لکن و قوف و الطاف حاصل شدن در زای لکن خدمات افزوده و تحت و شایای سنگین
 از محض القلب المبلغ و الخاف میگرداند حقا که اشتیاق و آرزو مندی و تعطش
 و نیاز مندی بطلعت منیر و چهره دل پذیرنده لکن خلیف است که بجزین مختصات
 مندرج کمره توفیق سعادت وصال علیا پس الحال عاجلا غیر اجل بر اهل وجود
 خیر و پیر و دینی و بر روزی مقدر مقدس کمال علی حسب المرام و المله انه روف الصالح
نوع من بنیاد علی امیر مطلق طرفدار مکرّم ملک الامراء و الا عظم ماوی ففتن
 المعش و الکرام یکجا نه جهانیان خلاصه نوع انسان المخصوص بغایه الرقعه السعاده
 المله و الحی و الذین علی بک ادکم الله علاه خدمات و آف و دعوات و کلمات با جهات
 مسانیت و آرزو مندی المبلغ و اسیال گردانیدن خل قبول اند ملاقات خیر و خیر
 مقدر و مبتدیه بعد از عرض و عامروض میگرداند که مدتی شد است از سلامتی است
 معا بعد از اعلام نغمه بودند مانع جز خیر نبود باشد در بر وقت جهت اعلام و سلام
 اخبارات یکجا نه اعظم سیف الدین مار یک با بد اخفرت کسب کرد از بد شد اخبر
 و وقایع آنجا بی راست حدیثی مغل است تقریر خواهد نمود من موقع که در دسترس
 بندگان باشند زیارت ابرام بنوع که دولت و معالی ستادم با در پیش
 جنت

نوع من ادلم الله تعالى فضایل بحجاب شریف یا قوت دوران خواجه عبدالله صوفی
 بند کینه و دناوی دیرینه خدمات با نهایت ما عالم تعطش و التیاج قبول فرموده
 معروف ملازمان میگرداند لکن کینه حواری بکر حامد و نشر مغاخر طرب اللسان و عذب الالبان
 است فکاه آرزو مندی و غن و نیاز مندی بمدایع و تقاد و از دنیا بیالی ما بخیر
 امید و اوست که در باب لکن کثر من حکم سیاق و معاملات و وجوئات و بیانی و از خط و طه
 خطبیت معی بلغی غایه که میرفت عالی نفس نظرا حصول موصول کرد و زیارت
 خدایت شرفه معالی و فضایل و مرتقی و نیاز بلان فخر و آله **نوع من** در بندگی حضرت
 با عظمت خداوند کار عالمیان و عذر و همسانان عذر انور آه ماکت و بولش العرف فی الماکه
 افراده اهلان بند کینه منیر منیر عبودیت حسب اقصا بوسین عرضی و ادله که پیش ازین
 در باب قبضه قهرمان کبر بند کینه جنبه رفه است اما ال تراکس من که بخت
 استمال ایشان حکم مثال کمال فرما بد عبودیتی نوشته خدمت ستیدا لامر او برادر
 که ای در کن التبت نام رفعت داده بود که در بندگی اخفرت عرضه اند اما با بفرست مطالبه
 مخصوص شدن باشد بند کینه بر موجب قریبی که بخنور عرض داشته بود که مطاوعه
 میان بسته عبودیت بی کینه ماکه و از نوکران امیر نهاده معظم شعبان بک نام اقبال کند
 غرض و عبودیت بی ماست که کرجت مختصیل مغد لعل لک سلطانیه سین بنام
 بند کینه حکم و لکاه آفره که با تفاق و اعیان شهر است که غن آنرا و جبه
 با تمام ساند و چون از دست ایشان اسکان خلاص نشد از بندگی اخفرت محرم

اسرائیلی و لایان است بجانب ادریس و الطوفان افکارا لا جایت و لا جایت
الغلوب محبوب قلبه و التحان الذي طبعه جميع في الاوقات في الارمان الطافه و خياله
موج في الساعات و الارمان مولانا عاكر النير شعاعه عجب المخبز الصغار في منور
طالع الموشح الخاف و الهدي كروانين تيسير اجتماع از حضرت ملك المنان استمداد
مستتر بالهجره و طبع الملع خلاصه تدبیر و غرض از عرض تصدیق آنست که بیشتر از این چون
اشک غمزدای و مفاوضه فرغ ازای محوی فتحت عواطف و منظوی را بانوار لطافت
و اشواق بی پایان از لیس عالم کرم و بوج صبح بوج خورشید المناقب و المآثر منبع اللطائف
و العرفان ابراهیم شد بود کایرة الزرع الى المبت و الزلال على الطاف و سبب لطف
بر غاوی و مضمون اصوب آن حاصل گشته مشرق آرزو مندی که مندرج بود مستقیم
و از رویه کنش و جلال و آلام خاطر خزون اندامی بدیر فرقه مشرق گشته اشاقی که
در باب مرئجل فرموده اند مطلع شدن حقا که از حکام و زمان اتصال در قدیم و خلی
صحيح بین که جمع کرده غم صوب آن حضرت موقوفه و طع ملالت و ناسم گشته انا حکم
جزی الریاح بالانشتی السفن بوسطه حوادث و وقایع روزگار و زجرات کونا کون
اصناف علایق و فتنه اوجم بازماند و از دیدار آن حضرت ستم نکت است که چون
نیز صراحت بمطالع شریف سیر نظر کرده و لمن مکت که اکس بر سیر مراد و کجا
مکتوب سعادت دو جهانی قرین ایام و رهیز احوام خدا و روزگار و کجا
روزگار و مخدوم بزرگوار اعلم الهیدی علامه الوردی ملک العلوی سلطان الحنفی و سلطان

و ما وانا سیدنا و مستندنا المستغنی عن النعمت و القضاة مجد المبر و الحق و الدین و الام
علینا و علی كافة السبله و خلق و برکت بالصدقة آن بندگی و زمین بوجس از درون دل
و جان اطلاع میرود که حق بخل قبول نزول یا بد آن دنیا و نجات و اشواق و در لمن
مثاب است که در شرح و وصف کجاست توفیق تلاق علی رغم الفراق با حسن التوافق مبتد
و معتز بالانحدر و الله انین جانب کفر و ناید پرسیدن قد الحمد و المنة سلامتی حاصلست
بجز فراق خدوی بی و الحی و کبریت سبب تصدیق بندگی آنست که مدتی مدتی بر آید
است که بنده را بچغای با یکسوی فرایند خاطر خاطر نیارند و در جوی نیا منیا
نیت فرمودند است که چون بندگی بشرف سببوس مشرف کشف اوجت و جود بر جود
و ندرستی اوج محدود و اعلام فرمایند باستی دل و جان بصورت موصول کشف از نجابت
والله سلام می رساند و نظر بالی و شیع نکات باقی در ویشان با سرهم و جود بندگی و کبر
بوس برساند و السلام علیکم اولا و آخر اخا و باطن **نوع من** فرزند امیر اعظم
و کجاست خطیر اکرم افکار و عزم الملکوتی العالم مختص بالطاق الملک لاه غیاث الدوله
والدین محمد طول الله عمره اخفاص باقی معلوم دانستی بیشتر از این مردم و منشا است ساز
و نهایی بخنجر که در قیصریه بود و بدین شدا و در بایست است با یکدیگر آفاق بد آرد
لن بر آید بخنجر را بکازند و بختند ناخبر کنند در سیر باب بنیاد و سببش و کاید
محتاج کشت و عمر در بر خود داری **نوع من** فرزند امیر اعظم و نورا خطیر
مکتوب فرایند و طه الاکابر المخصوص جنایات الملک العالی بر امیر طایفه و موطن

و در این مقامات خاص یافته جدا از شوق و نیاز مندی معلوم دانند که **نوع مست**
 موالجام بین المشتاقین لازمت نظام الما کسرتیه بآمار لغات و سحاب المعالی مطر
 بافتار اعطاف سلام فراوان و محامدیکر کسرتی خض اخلص و در تفریح و صفای قیام
 و اعتقاد و رسل و مبلغ داشته از کرم عیم و احسان جیم قبول و مقبول و نمایندگی و اشفاق
 بجانب غریز جلالت نظامی است غنی الانام و مقصد الکرام خارج از ادب و حد و
 و نماید شناخت توفیق ملاقات که مآرب غلصان است مستی الما مال مستی که در
 اندرون بالبال محظوظین شکی فی البلاد و آنکه الاما و غیب اداء مراسم **نوع مست**
در باب مبارک بالقلع النور در آستانه حاجی بابا چلی سلمه الله چون از وصال فر
 سلطانه و عظم شانه رقم اختصاص خویش بر ناصیه روزگار حضرت سلطنت پیاهی
 ابتداء حال مملکت نفع و ارتقاء مدارج دولت فرمود و در جمیع احوال و مصارف
 احوال و نیوی و امر وی حضرت پادشاهی خلعت معدنه بدینا داده قلاویم هر روز
 و قدر در تبار و شید تر و مہانی همانیانی اکید تر می شود و هر ساعت ابواب ملک
 و دولت بر حضرت اخوانه انصار کشای مژگن حساب فتح و مغرب و طفرات مانع
 کشف و بهر مہمی و مصالحی که می شنایید و غمان غریب هر محلی که می نمایند اقبال را بابت
 عالیہ اورا استقبال نماید و تا شب صبح کامرانی از طالع فضل ربانی بدینا آورده و حصول
 مقاصد اعلی با وصول صاحب اسحق مقدس و توفیق بر دانی موافق و معاون می نماید
 و تحقیق میر کار و مصدق فی لز مقال است که با حاکمی عسکر اعادی بخند و لب و لحن و

در این مقامات خاص یافته جدا از شوق و نیاز مندی معلوم دانند که نوع مست
 موالجام بین المشتاقین لازمت نظام الما کسرتیه بآمار لغات و سحاب المعالی مطر
 بافتار اعطاف سلام فراوان و محامدیکر کسرتی خض اخلص و در تفریح و صفای قیام
 و اعتقاد و رسل و مبلغ داشته از کرم عیم و احسان جیم قبول و مقبول و نمایندگی و اشفاق
 بجانب غریز جلالت نظامی است غنی الانام و مقصد الکرام خارج از ادب و حد و
 و نماید شناخت توفیق ملاقات که مآرب غلصان است مستی الما مال مستی که در

فغان و در همین و از بلاد مصر و شام و ابستین بقصد قلع و قمع جمع حضرت سلطنت
 شکوئی شید الله ارکان دولته و اعلی علی الحافضین جسته و بر تانہ جمع کشته ملازمت
 و مضاربت و غنند عاقبت الاما و پیشانی میوس و عروم و مقهور و مستکوس
 بعدی باز کرده اند منظم و متفرق کشته هیند اعلی حضرت مقهور و اجبار و
 مسرود بل تا بل چنین بل و پیمان است هر طایع و بقای را که وقت مبارک خودشان
 مقرون و مبذول و مصر و من و فغان و بیج و جی و نوعی مجبور و مژگن می ماند
 و علی الام و ام و استمداد منقعی و متفرق می کرد و و علی الخصوص بالخصوص در اعز
 اوقات این ساعت بالقر و التکبیر و بالفضایل و الخیرین بنیاد قلعه مکتبه و بقعه
 محض متفرک را شروع و اقدام که فرمودند مبارک باشد پس شایسته تعالی رجا از فیض فضل
 الهی و استمداد غایت پادشاهی و اثن و متقابل است که بر نودی و فرقی بر حسب
 ارادت احوال و در و لغات و امان و علی رغم اشار و بد کو بایان بقدم ساینه متبکرات
 اندرون بالبال و لبز بند کینه و چاکر کثرتی مجراست که خدمت آید و شرایط و مرا
 خدمتکاری مما امکان بجای آورده اتانیا جازت حضرت سلطنت پاهی ممنوع
 داشت ادب ندید و لقد قدرت علی الایان و زنگوا سبحا علی الوجه الکشت با علی
 القدیم و الحالہ منج بهنیه اساس مبارک فلان را بدر کاه اعلی اعلاه الله تعالی ملکوت
 الشمس فی القبه الخضر و آنکه گردانید تا اعذار لبز بند از حضرت پادشاهی الکاش
 و استمداد عیام نماید و استمداد از حضرت ربوبیت جلی علاه چنان است که دایا بنام خیر

و بنیاد خانه خداوندی را مبارک و معصوم و خسته و مجاورت کنانید باشد و نیز
و چون حضرت سلطنت بنای با انواع کفایت را کسب و الطاف نه نهایت پرست
و قناری است زبان چه اطناب و چه کسائی غایب سعادت بدی و سیادت هر دوی
و ایم و قیام بلزخ و آلا بخار

بسم الله الرحمن الرحیم

نوع خلدانه تعالی سلطانه را وضع علی العالمین بر مانه واجب است
بعد از اسم ندکانه و دعوات خلصانه و خدعات جا کرانه و تحیات شتائانه و غیره
عالمیاهی لا زال عالیانی مشارق الارض و مغاربها مروض میدارد که درین وقت
فرزند من اورخانیک یحیی بدرگاه معلما متوجه کشند تا رفعت در عقبه اعلام شده
باز عودت نماید زبان چه نویسد سلطنت را پادشاهی مستدام بلامنه و جود **نوع**

من خطاب شریف و کتابت منیف از حضرت امیر اعظم عدل اکرم افتخار الامام
فی العالم جامع الحامد و الثامین ولی الایالی و بیوع الحاکم علی السمیع و علی النعم
و انب و بیان الخصوص بعون غایت الملک المستعان عالیقدر رفیع المخل فظیم
الشان برادر امیر معظم و کامران خلعت دولت و ابدت عدلته مشتمل بقدر لطف
و محوی بصنوف تعطفات در محبت افتخار الامام و الاکارم برین الحال و الحزمین
شاهین یک وقت سلامه و رفعت یافت مودت شریفش با بخار و هر چه تاملتقی
نمود بر مضامین و مطاوی لکن اطلاع افعال صورتی که در باب خالصات است و الا
نمود بود در مفهوم و مصور گشت از پنجانب نیز اضعاف و آفات لکن بقدر توانید

معلوم گشتی شریف باشد که لکن محبت با کما مضمون غبار غیبت غایت و صاف
کردانید و خامت مشغول گشت چنانچه که امید بفضل الله تعالی واقع بود که باری
تعالی عنقریب صبح لکن بقعه دبیر کشف که مانده خبر آمد که کرشی موسی با گشت و آب گشت
چون صورت برین منوال دست او مانیز بین و سر و روی باروی کا مکار با جمیع
لشکران که فخر من فی السموات و الارض تلخای مقابله شدیم که با او عار به و مقام
نماییم چون بدان دیار رسیدیم بوجوه لکن نگذاشته بود و باز جمیع لشکران را بجنب
بخت و خامت مواهل مخرف المراج شدند بدین سبب بابت نفرت سعدا
بجانب ولایت کرد میان مهر و وف معظوف کردانیدم درین وقت شالایه لاجات
انفراف داده شامانی چند محل که تقدیر نماید زبات صانع تکشف و ملت فخر دار
نوع خدمت امیر کبیر خلف الامراء و الا عظم بنجه الا عالی و الا کارم زابریه الله
الحرام الخایض خضر یک آدم الله معالیه سلام و تحیت افزه با و فور اشواق مطالع کرده
اعلام میرود که استماع رفت که از خدمت مخدوم اعظم ولی الایالی و النعم نوین و نوی
خداوند مکرّم بشو او معظّم عزّاته انصار دولت و دلمانگی حاصل شده موسس دقت شام
یکه اندلین معنی را مصلحت ندیدیم باید که اندر موسس بار گذرشته بخندش است
کنند و الا بدینجانب ابل فصح عنم کرده بیا بدکه همه اقطاعات که پیش ازین بخش
مقرر کرده بودیم باز هم میبود بلکه زبان کشف شود زبان نوشت سعادت بالشرکت
و در این عزیز **نیکب** مولانا و در تاجان مدرّس **نوع** و بقیه **نوع**

علاء الدین

تهنیت ولادت مصطفی بک بن محمد بک بن ابراهیم بک بن قوامان خدا الله سلطان
واضح علی الخافقین برآید بندگی کمترین بنده کنان سر بسجود عبودیت نهاده زمین
تعب در طلب ادب بوسیدن معروفی را بی عالم آری لازال عالمی فی مشارق الارض و مغایرها
عرضه میشود که چون از غواطف احکام ابرار کنی و لطایف انعام انبار کنی و فضا
الآله نسی و یواری شوارب حدایق فردوسی به سبب بلای شادمانی و نسیم
جنور شاگردی شنوده آمد که در پی از حدیث منقبت صادر شد و بدری از بروج
مهری طالع گشت و غره از شجره معالی با نفع آمد و فرعی جیل از صلی صلی منفرع
شد و زین از خلاصه آسمان قدر بهرام مبدل از غنم کبولن زاهد شهادت سر بر
کرامت ظاهر شد و سستی شخصی از دیار نیش لمن پشته و ذکر از بهر ابرین و غسکی
بعضر جامع عالم شهادت سبب است و ستان اسعد اکبر از شرق و غرب و بر طالع
مبعوض و اخر ما یمن طلوع کوه بشر افتد از اقبال ما و عدا و کوبل مجد فی اقی الطلوع
صعدا و با کون هنر و ادب ان غره فولد و قلند الا کلا بر شجره عطیه حسب و نسب که اصلها
ثابت و فرعی فی السماء است و در کب پذیرفته و کل سعادت وجود از کستان عالم
بر شایع و وجود بش کفته چندلن مرآت حال محضول انجامید که شرح نتوان داد اما
و ظیفه نثار و لو گشت انتر مایستی نثرت علیک سعود الفلک بهتر از نثار که
نثاره عالمی دستا و نیر فقر او محنته جز آن نباشد و ستاده آید اینده علی مدت عمر
جناب او را بکستج سعادت هر دو جهانی انجا طالب عالمی با تملک او و ارباب فلک

مردن کرد و نال و مناجات و مراتب بعیت و سبک سال و بر لال انبیه الله نباتا
حشامیه آب دارا و نباتات خیر و صلاح و فوز و نجاح انبات کرده و منها سمیت
آبا و اجداد کرام سالارانی علی ذلک قدیر و بالاجابة جدید زبان چه گشتانی روح سعادت
ابدا دایم بالانجی محمد و آل الا محله فهو المرام و الملک الوضع فی العبد **صورت**
غزیت نام از انشاء مذکور مولانا و قحان سله الله و اقباله بعد از اهداء انواع تحیات
عزیز نسیم و ارسال اصناف تسلیات جبهه شریف بجانب جناب عزیز مخدوم معظم و شریف
بجلی و مکتوم معدن العز و التیم منیع اللطف و اکرم جامع المعالی و المقار خایر المنا
و المآثر مغر الا ما جود و لا عظم قدوة الا کرام و الالفیم الفایز بکرام الا خلاق المحض
بعون الله الملک الخلاق اتی پاشا ادام الله تعالی بقیة السلف کما خیر فایع و مطلق
و مصیبت موجع و غرق که رجب و لعل و نمیب زلزله لسن بریر نصیر و در دل روح اناریا
نشست و پیوست بوفات مرحوم مغفور سعید شهید ذی الحسب الغایب التیب
الباهر الدارج الی رحمة الله تعالی اعفی مرحوم شیخ پاشا نقی الله بمفخرة لستع الفلک
و معلوم شد که لسن طلیعه شادمانی و ذخیره ذنوب کانی بخوار حق پیوست و زوی و بقا
مرا کشفید و لسن آفتاب اقبال از افق شرف در مبطر زوال محط گشت فضا
الی الفردوس و سنی نزلوها بمقدور صدق فی جوار المیسر مواد مستریت مختم
و امداد حضرت مترکم شد و نه چندلن تا ستف و تلفت خورده شد که شرح لسن قلم
آید اما حکم تابی و قضاء استسما را چار نیست لا رادة القضاء و لا مانع حکم و اگر کاس

موت بخرج کردن ناکزیر است کل نفس ذایقه الموت و دنیا جای گذراست نه مقام
اقامت منزل عذراست نه محل استقامت فما المؤمنی بباقی بعد صاحب
ولا المؤمنی وآن عکاشا الی حین باری سبحانه و تعالی و نعم نواله و نوالی لکن مخدوم
صبری جمیل و عری طولی از نانی دار که و لو رسالهها بسیار و ارث اعمار که و آن
مرحوم را عزتی رحمت کرد اندک و هر ساعت از وفور سعادت نصیب لکن سعید رساله
ولین مصیبت را آخر مصائب کرد اندک از شرافت عکاشه که علی ما یشاء و قدیر و تحقیق
رجاء المؤمنین حدیر و صلی الله علی سیدنا محمد و آله اجمعین الطیبین الطاهرین حبیبنا
و نعم الوکیل محمدا **رساله مرحوم مولانا بهاء الدین الهامی عوالم حکام**
ابرار فکلی و است و القلوب اکنکی و عذار انوار الاله قدسی و یواری و شوق
حدایق فردوسی معیبات الی و قرین رفیق و مصاحب مآرب و منافع طایر آثار
و اعمال فائق و افعال و اقوال رابق صدر آسمان قدر آفتاب فائق و نظم و نثر عظامه
فکرم فضاحت برجیس دوران و حاجت بهرام میدلین حرم کبولین ایوان حرم
ماه پیشگاه شهادت ناهید سر بر کرمیت فلان الدوله و الدین فلان الاسلام
و المسلمین اطم الله آباءه بالارای بهینش مشیر ارباب مسند و قلم و حرم تبیین ظهیر
اصحاب تحت و علم غمّه و آله اما بعد در فطرت عموکل سلیم و جبلت افهام مستقیم
واضح و لایع است چنانکه سروری که در جاری فضایل جاری نداده و قدرش
بر موافق موادی کند و عینش بر بعضی فتوت موادی نماید نیز سید که خاطر عالم

و منت فایق سابق و رای شریقی مبرق اند عایت جانب استیج آن آبادی و معتدی
آن قدوه هادی و از عایت نهال لکن انفضال و عرض جلال لکن اقبال و از کفایت
شده زلال آن محاب خطا و متر قسیم قرب آن قبله اقبال از عادت
مالوف مصروف از قانون معرفت موقوف کرد اند سبحان الله مکر خود لکن طالع
شودین و بخیر سیم دین است تا سحابی سیمی از کتاب طبعی انجام خود و آنکه
منیر طالع اشعه جهانبگیر از اقسام باز داشت و نافه مشک بار و یا چین و از بار و فود غایت
اسرار شام مجرولین شی قرار در کج غزلت نشاند **ع**لم الله که دیدیم سیم
دیدیم و روح مجروح و جان ناتوان و فوادی سداد و خواسته اسکس از عظامه
آیام فراق و مضایق و لب اضطرام اشواق خلیج پریم خفا ان استار رجور مجور
و از سر و رستور طالب نظری و متر لب سیرط و در لب کلام فکلی و منتظر حلقه
مؤجبه و ایم و مقصدی فالست مند در قایله ای بر سیر راه نومین دل بسته
با کرد و زماله روز شب نشسته تا بیک پریشانی بیان کنای بکشاده و دودید
و دل اندر بسته اما چون از جانب لکن بر که نهال با مال سید و امطان
است و دلال بر بال انجامید و جرم آمال اند مال گذشت و از قطرات افکار میل
حوال بر حاست لاجرم لکن بدی تحت بنان قدوه از تحت و این لطیفه مسلم
بدلین صدر اسلام و این خلاصه بندگی بنان مایه زندگی و لکن عوالم اشواق بدان سوز
افان و لکن مایه و نوع بدان سبب متشوع و فضایل مجموع و لکن عجب بیت مطهران

روح مصور و عقل منور صادر شد آن صدری بناب نواب فراق حکیم و قلیچ
 تقدیر شوق قدیم سقیم و افکاری از صدقات عجزان افکار و باطل و نفسی از تناس
 مناقب مطلوب عقل تا اساس استنباس نمید و قواعد عقاید شتید ماند و معافه
 مواخات بعقود مضامینات موکج شود و سفارت و اسالت بشمارت موصلت
 مرغ کمر و سال ماهه که لکن عنایتش و انکسار و محاسبان آوید و مشرفه و حی آسا
 و مکاتج روح افزا اگر سال فرموده بود و بند را بنا خیر مکتوب با عظم ذنوب مشهور
 کوه اندید و تغیری که در تبلیغ دعا و ثار فتنه بود و جوی اهل شفاء و پخته و دوا شد
 بالکمال میل مودت ممره و اساس بخت حکیم بود دی آن همه دلفوی و میل جیه بود
 و امر و جبر علی کمال تمام بجز گشت و در مقام بود که شتانی با اتمام و فاق و صادق
 تلافی مقرر و نهال اراحت تقی بمن مجبور بودی شتابت پسین ضرر ندیده بودم جدم
 و نیز اغراض خل و انقباض میل شیه مواظقت مخفوی با مخالفت ماموری انضال حمید
 و کمال عتید تر بد کلافی و موافقی نیست خان لم یکن ذنب نفیم جرجنی و ان کانه
 بی ذنب خند جیب ثابا در صد و د مرد و فرماید و ابواب فتوح مشوح گرداند و لول
 و روض او طاهر مروض فرماید تا با اتمام تمام در محل اسخدام با تمام تمام مایه و است
 بالترام و نمت با غنایم تر نمت بجز صد مقرون و از مرقه مضمون فرما
 حور و رخسار سلامت و حایب سلامت حق بالانته و غنی لطف

۱۳۳۲

نقیباً مناظر بغیر غنا و ابجون فنون کتابت سال دون مشقه و کماله و غنایم

